

I EES-STOFNANIR

1. Sameiginlega EES-nefndin

2016/EES/19/01	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 214/2009 frá 18. mars 2009 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1800/2004 að því er varðar skilmála leyfis fyrir aukefninu Cycostat 66G í föður	1
2016/EES/19/02	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 193/2011 frá 28. febrúar 2011 um framkvæmd á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1445/2007 að því er varðar gæðastýringarkerfið sem notað er í tengslum við jafnvirðisgengi	6
2016/EES/19/03	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 12. desember 2012 um að ákvarða gerð, framsetningu og tíðni upplýsinga sem aðildarríki skulu gera aðgengilegar að því er varðar skýrslugjöf um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB um losun í iðnaði (2012/795/ESB)	8
2016/EES/19/04	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 30. október 2014 um að ákvarða gerð, framsetningu og tíðni upplýsinga sem aðildarríki skulu gera aðgengilegar að því er varðar samþætta mengunarvarnartækni sem notuð er í jarðolíu- og gashreinsunarstöðvum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB (2014/768/ESB)	17
2016/EES/19/05	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1254/2014 frá 11. júlí 2014 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði	21
2016/EES/19/06	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1094 frá 5. maí 2015 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni	40
2016/EES/19/07	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1253/2014 frá 7. júlí 2014 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB að því er varðar kröfur varðandi visthönnun loftræstieininga.	57
2016/EES/19/08	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/719 frá 29. apríl 2015 um breytingu á tilskipun ráðsins 96/53/EB um að ákveða leyfileg hámarksból vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í Bandalaginu	76
2016/EES/19/09	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/495 frá 20. mars 2015 um að koma á vöktunarskrá yfir efni sem á að vakta í öllu Sambandinu með tilliti til stefnu í vatnsmálum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/105/EB . . .	86

2016/EES/19/10	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1985 frá 4. nóvember 2015 skv. 3. mgr. 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 um veirueyðandi pappírspurrkur sem eru gegndreyptar með sítrónusýru	89
2016/EES/19/11	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2115 frá 23. nóvember 2015 um breytingu, að því er varðar samþykkt tiltekinna viðmiðunarmarka um iðefni, sem eru notuð í leikföng, á viðbæti C við II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB um öryggi leikfanga, að því er varðar formamið	91
2016/EES/19/12	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2116 frá 23. nóvember 2015 um breytingu, að því er varðar samþykkt tiltekinna viðmiðunarmarka um iðefni, sem eru notuð í leikföng, á viðbæti C við II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB um öryggi leikfanga, að því er varðar bensísóþíasólínón	94
2016/EES/19/13	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2117 frá 23. nóvember 2015 um breytingu, að því er varðar samþykkt tiltekinna viðmiðunarmarka um iðefni, sem eru notuð í leikföng, á viðbæti C við II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB um öryggi leikfanga, að því er varðar klórmetylísóþíasólínón og metýlísóþíasólínón, bæði stakt efni og í hlutfallinu 3:1	97
2016/EES/19/14	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2173 frá 24. nóvember 2015 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal, IFRS-staðal 11	100
2016/EES/19/15	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2231 frá 2. desember 2015 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlega reikningsskilastaðla, IAS-staðla 16 og 38. . .	106
2016/EES/19/16	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 frá 17. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 922/72, (EBE) nr. 234/79, (EB) nr. 1037/2001 og (EB) nr. 1234/2007.	111
2016/EES/19/17	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1399 frá 17. ágúst 2015 að því er varðar synjun um leyfi fyrir blöndu með <i>Bacillus toyonensis</i> (NCIMB 14858 ¹) (áður nefnd <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> NCIMB 40112/CNCM I-1012) sem fôðuraukefni fyrir eldisnautgripi, eldiskanínur, eldiskjúklinga, fráfærugrís, eldisvín, gyltur til undaneldis og kálfa til eldis og um afturköllun leyfa fyrir blöndu með <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> (NCIMB 40112/CNCM I-1012) sem fôðuraukefni fyrir eldiskalkúna og kanínur til undaneldis, um breytingu á reglugerðum (EB) nr. 256/2002, (EB) nr. 1453/2004, (EB) nr. 255/2005 og (EB) nr. 1200/2005 og um niðurfellingu á reglugerðum (EB) nr. 166/2008, (EB) nr. 378/2009 og framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 288/2013.	295
2016/EES/19/18	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1408 frá 19. ágúst 2015 um leyfi fyrir DL-mepiónýl-DL-mepióníni sem fôðuraukefni fyrir fiska og krabbadýr.	299
2016/EES/19/19	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1414 frá 20. ágúst 2015 um breytingu á framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 136/2012 um leyfi fyrir natriumbísúlfati sem fôðuraukefni fyrir gæludýr og fyrir dýr sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis	302
2016/EES/19/20	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1415 frá 20. ágúst 2015 um leyfi fyrir astaxantíni sem fôðuraukefni fyrir fiska, krabbadýr og skrautfiska	306

2016/EES/19/21	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1416 frá 20. ágúst 2015 um leyfi fyrir natríumbísúlfati sem fæðuaukefni fyrir allar dýrategundir	310
2016/EES/19/22	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2295 frá 9. desember 2015 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2074/2005 að því er varðar skrár yfir samþykktar starfsstöðvar í matvælageiranum.	314
2016/EES/19/23	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/30/ESB frá 26. febrúar 2014 um samhæfingu laga aðildarríkjanna varðandi rafsegulsviðssamhæfi	318
2016/EES/19/24	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/34/ESB frá 26. febrúar 2014 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og verndarkerfi sem eru ætluð til notkunar í hugsanlega sprengifimu lofti.	346
2016/EES/19/25	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/35/ESB frá 26. febrúar 2014 um samræmingu laga aðildarríkjanna um að bjóða rafföng fram á markaði sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka	394
2016/EES/19/26	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1725 frá 28. september 2015 um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 um nákvæmar skilgreiningar á aukefnum í matvælum sem eru tilgreind í II. og III. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar nákvæmar skilgreiningar á etýlláróylargínati (E 243)	412
2016/EES/19/27	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1739 frá 28. september 2015 um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 og viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 að því er varðar notkun á járntrati sem kekkjavarnarefni í salt og staðgönguefni þess	414
2016/EES/19/28	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1820 frá 9. október 2015 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 37/2010 að því er varðar efnið dietýlenglýkólmonóetýletra.	418
2016/EES/19/29	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1258/2013 frá 20. nóvember 2013 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 273/2004 um forefni ávana- og fíkniefna	421
2016/EES/19/30	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2046 frá 16. nóvember 2015 um að samþykkja ekki <i>Artemisia absinthium</i> L. sem grunnefni í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað	430
2016/EES/19/31	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2069 frá 17. nóvember 2015 um samþykki fyrir grunnefninu natríumvetniskarbónati, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað, og um breytingu á viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011	432
2016/EES/19/32	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2082 frá 18. nóvember 2015 um að samþykkja ekki <i>Arctium lappa</i> L. (plöntuhluta sem eru ofanjarðar) sem grunnefni í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað.	435
2016/EES/19/33	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2083 frá 18. nóvember 2015 um að samþykkja ekki <i>Tanacetum vulgare</i> L. sem grunnefni í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað	437

2016/EES/19/34	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2085 frá 18. nóvember 2015 um samþykki fyrir virka efninu mandestróbíni, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað, og um breytingu á viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011	439
2016/EES/19/35	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2233 frá 2. desember 2015 um breytingu á framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011 að því er varðar skilyrði fyrir samþykki fyrir virka efninu haloxyfóp-P	443
2016/EES/19/36	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1139 frá 13. júlí 2015 um breytingu á tilskipun 2012/9/ESB að því er varðar dagsetningu lögleiðingar hennar og lokadag umbreytingartímabilsins	446
2016/EES/19/37	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2426 frá 18. desember 2015 um breytingu á reglugerð (ESB) 2015/1998 að því er varðar þriðju lönd sem viðurkennt er að beiti flugverndarkröfum sem jafngilda sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd í almenningsskiptum	448
2016/EES/19/38	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/359 frá 4. mars 2015 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1338/2008 að því er varðar hagskýrslur um útgjöld og fjármögnun heilbrigðisþjónustu	453
2016/EES/19/39	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2174 frá 24. nóvember 2015 um leiðbeinandi yfirlit yfir þjónustugeira fyrir umhverfistengdar vörur og þjónustustarfsemi, snið gagnasendinga vegna evrópskra umhverfisreikninga og fyrirkomulag, uppbygging og tíðni gæðaskýrsla samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 691/2011 um evrópska umhverfisreikninga	463
2016/EES/19/40	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2343 frá 15. desember 2015 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlega reikningsskilastaðla IFRS-staðla 5 og 7 og alþjóðlega reikningsskilastaðla IAS-staðla 19 og 34	469
2016/EES/19/41	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2406 frá 18. desember 2015 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal IAS-staðal 1	475
2016/EES/19/42	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2441 frá 18. desember 2015 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal IAS-staðal 27	482
2016/EES/19/43	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/596 frá 15. apríl 2015 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 606/2009 að því er varðar aukningu á hámarksheildarinnihaldi brennisteinsdíoxíðs ef það er nauðsynlegt vegna loftslagsskiptyrða	487
2016/EES/19/44	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1576 frá 6. júlí 2015 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 606/2009 að því er varðar tilteknar vínfraðilegar vinnsluáðferðir og á reglugerð (EB) nr. 436/2009 að því er varðar skráningu á þessum vinnsluáðferðum í skrár sem halda skal fyrir vingeirann	489
2016/EES/19/45	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1271/2014 frá 28. nóvember 2014 um að heimila hækkun marka fyrir auðgun vins sem framleitt er úr þrúgum úr uppskeru ársins 2014 úr tilteknum vínþrúguyrkjum í tilteknum vínræktarhéruðum eða hlutum þeirra	493

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-rikkanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III ESB-STOFNANIR

1. Framkvæmdastjórnin

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJORNARINNAR (EB) nr. 214/2009

2016/EES/19/01

frá 18. mars 2009

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1800/2004 að því er varðar
skilmála leyfis fyrir aukefninu Cycostat 66G í fæði (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

viðskiptaheitið Cycostat 66G verður óbreytt að því er
varðar alíkaninur.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fæði ⁽¹⁾,
einkum 3. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Aukefnið róbenidínhydróklóríð 66 g/kg (Cycostat 66G),
hér á eftir nefnt Cycostat 66G, sem er bundið handhafa
þess, Alpharma (Belgía) BVBA, sem tilheyrir flokknum
hníslalyf og önnur lyf, var leyft með vissum skilyrðum
í samræmi við tilskipun ráðsins 70/524/EBE ⁽²⁾.
Samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB)
nr. 1800/2004 ⁽³⁾ var aukefnið leyft í tíu ár til notkunar
fyrir eldiskjúklinga, kalkúna og eldiskaninur. Þetta
aukefni var tilkynnt sem fyrirliggjandi vara í samræmi
við 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Þar eð allar
þær upplýsingar, sem krafist er samkvæmt fyrrgreindu
ákvæði, voru lagðar fram hefur aukefnið verið fært inn í
skrá Bandalagsins yfir aukefni í fæði.

2) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um að
breyta megi leyfinu fyrir aukefni á grundvelli beiðni
frá leyfishafanum og álits frá Matvælaöryggisstofnun
Evrópu. Alpharma (Belgía) BVBA, sem er handhafi
leyfis fyrir Cycostat 66G, hefur lagt fram umsókn þar
sem farið er fram á breytingu á skilmálum leyfisins að
því er varðar alíkjúklinga og kalkúna með því að breyta
viðskiptaheitinu úr Cycostat 66G í Robenz 66G en

3) Fyrirhuguð breyting á skilmálum leyfanna er eingöngu
stjórnsýslulegs eðlis og felur ekki í sér nýtt mat á
viðkomandi aukefnum. Matvælaöryggisstofnun Evrópu
var upplýst um umsóknina.

4) Til að gera umsækjanda kleift að nýta markaðssetningarrétt
sinn undir nýja viðskiptaheitinu „Robenz 66G“ er
nauðsynlegt að breyta skilmálum leyfisins að því er
varðar eldiskjúklinga og kalkúna.

5) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1800/2004 til
samræmis við það.

6) Rétt er að kveða á um aðlögunartímabil svo hægt sé að
nýta fyrirliggjandi birgðir.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð,
eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið
og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðaukans við reglugerð (EB) nr. 1800/2004 komi
viðaukinn við þessa reglugerð.

2. gr.

Fyrirliggjandi birgðir, sem eru í samræmi við ákvæðin sem
giltu fyrir gildistöku þessarar reglugerðar, má markaðssetja og
nota fram að 30. júní 2010.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjórn. ESB L 73, 19.3.2009, bls. 12. Hinnar
var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 121/2009 frá 4.
desember 2009 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við
EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins
nr. 12, 11.3.2010, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjórn. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Stjórn. ESB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽³⁾ Stjórn. ESB L 317, 16.10.2004, bls. 37.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. mars 2009.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Androulla VASSILIOU

framkvæmdastjóri.

VÍÐAUKI

Skráningar-númer aukefnis	Nafn og skráningar-númer þess sem er ábyrgur fyrir að setja aukefnin í dreifingu	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út	Hámarksgildi leifa í viðkomandi matvælum úr dýraríkinu
						mg virks efnis/kg heilfóðurs				
Hnislalyf og önnur lyf										
„E 758	Alpharma (Belgium) BVBA	Róbenidín-hýdróklóríð 66 g/kg (Robenz 66G)	Samsetning aukefnis: Róbenidín-hýdróklóríð 66 g/kg Lignósúlfónat: 40 g/kg Kalsíumsúlfatdihýdrat: 894 g/kg Virkt efni: Róbenidín-hýdróklóríð, C ₁₅ H ₁₃ N ₃ , HCl, 1,3-bis[(p-klóróbensýliden) aminó]-guanidín-hýdróklóríð, CAS-númer: 25875-50-7, Skyld óhreinindi: N,N',N''-Tris[(p-Cl-bensýliden) aminó]guanidín: ≤ 0,5 % Bis-[4-Cl-bensýliden]hýdrasín: ≤ 0,5 %	Eldiskjúklingar	—	30	36	Notkun bönnuð í a.m.k. fimm daga fyrir slátrun	29.10.2014	800 µg róbenidín-hýdró-klóríð/kg af blautri lifur 350 µg róbenidín-hýdró-klóríð/kg af blautum nýrum 200 µg róbenidín-hýdró-klóríð/kg af blautum vöðvum 1.300 µg róbenidín-hýdró-klóríð/kg af blautri húð/fitu

Skráningar-númer akefnis	Nafn og skráningar-númer þess sem er ábyrgur fyrir að setja auk-efnin í dreifingu	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Hámarks-innihald		Önnur ákvæði	Leyfi rennur út	Hámarksgildi teifa í viðkomandi matvællum úr dýraríkinu
						Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald			
		Róbenidin-hýdróklóríð 66 g/kg (Robenz 66G)	Samsetning akefnis: Róbenidin-hýdróklóríð 66 g/kg Lignósúlfónat: 40 g/kg Kalsíumsúlfatíðhýdrat: 894 g/kg Virkt efni: Róbenidin-hýdróklóríð, $C_{15}H_{13}N_5$ HCl, 1,3-bis[(p-klóróbensýliden) aminó]-gúanidín-hýdróklóríð, CAS-númer: 25875-50-7, Skyld óhreining: N,N',N'' -Tris[(p-Cl-bensýliden) aminó]gúanidín: $\leq 0,5\%$ Bis-[4-Cl-bensýliden]hýdrasín: $\leq 0,5\%$	Kalkúnar	—	30	36	Notkun bönnuð í a.m.k. fimm daga fyrir slátrun	29.10.2014	400 µg róbenidin-hýdró- klóríð/kg af blautri húð/ fitu 400 µg róbenidin-hýdró- klóríð/kg af blautri lifur 200 µg róbenidin-hýdró- klóríð/kg af blautum nýrum 200 µg róbenidin-hýdró- klóríð/kg af blautum vöðvum

Skráningar-númer akefnis	Nafn og skráningar-númer þess sem er ábyrgur fyrir að setja auk-efnin í dreifingu	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Hámarks-innihald		Önnur ákvæði	Leyfi rennur út	Hámarksgildi leifa í viðkomandi matvælum úr dýraríkinu
						Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald			
		Róbenidin-hýdróklóríð 66 g/kg (Robenz 66G)	Samsetning akefnis: Róbenidin-hýdróklóríð 66 g/kg Lignósúlfónat: 40 g/kg Kalsíumsúlfatíðhýdrat: 894 g/kg Virkt efni: Róbenidin-hýdróklóríð, $C_{15}H_{13}Cl_2N_5$, HCl, 1,3-bis[(p-klóróbensýliden) aminó]- gúanidín-hýdróklóríð, CAS-númer: 25875-50-7, Skyld óhreinindi: N,N',N'' -Tris[(p-Cl-bensýliden) aminó]gúanidín: $\leq 0,5\%$ Bis-[4-Cl-bensýliden]hýdrasín: $\leq 0,5\%$	Eldskaninur	—	50	66	Notkun bönnuð í a.m.k. fimm daga fyrir slátrun	29.10.2014	— ⁴⁴

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 193/2011

2016/EES/19/02

frá 28. febrúar 2011

um framkvæmd á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1445/2007 að því er varðar
gæðastýringarkerfið sem notað er í tengslum við jafnvirðisgengi

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr.
1445/2007 frá 11. desember 2007 um sameiginlegar reglur um
veitingu grunnupplýsinga um jafnvirðisgengi og útreikning og
miðlun á því ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð (EB) nr. 1445/2007 er komið á sameigin-
legum reglum um veitingu grunnupplýsinga um jafn-
virðisgengi og útreikning og miðlun á því.
- 2) Lágmarksgæðastaðlar vegna grunnupplýsinga sem
aðildarríki eiga að veita, lágmarksgæðastaðlar fyrir full-
gildingu á niðurstöðum verðkönnunar og kröfur um
skýrslugjöf og mat eru tilgreind í 5. þætti I. viðauka við
reglugerð (EB) nr. 1445/2007.

3) Nauðsynlegt er að skilgreina frekar sameiginlegu gæða-
viðmiðanirnar og snið gæðaskýrslanna.

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð,
eru í samræmi við álit nefndarinnar um evrópska hag-
skýrslukerfið.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Sameiginlegu gæðaviðmiðanirnar og snið gæðaskýrslanna
varðandi jafnvirðisgengi, eins og kveðið er á um í reglugerð
(EB) nr. 1445/2007, skulu vera eins og sett er fram í viðaukanum
við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist
í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. febrúar 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 56, 1.3.2011, bls. 1. Hennar var getið
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 160/2011 frá 2. desember
2011 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn,
sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 15.3.2012,
bls. 53.

(¹) Stjtið. EB L 336, 20.12.2007, bls. 1.

VIDAUKI

Sameiginlegu gæðaviðmiðanirnar og snið gæðaskýrslna

1. Skrá yfir heimildir og aðferðir sem notaðar eru við könnun Hagstofu Evrópusambandsins vegna jafnvirðis-gengis („skrá um jafnvirðisgengi“)

Til að uppfylla kröfurnar í lið 5.3.1 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1445/2007 skal hvert aðildarríki leggja fram skrá yfir þær heimildir og aðferðir sem notaðar eru við könnun Hagstofu Evrópusambandsins á jafnvirðisgengi (hér á eftir nefnd „skrá um jafnvirðisgengi“).

Efnisskipan skrárinnar um jafnvirðisgengi skal byggð á ýmsum liðum grunnupplýsinga sem kveðið er á um í tengslum við reglugerð (EB) nr. 1445/2007 og vera eftirfarandi:

1. Skipulag landsbundinna kannana um jafnvirðisgengi og bakgrunnsupplýsingar
2. Neysluvörur og þjónusta
 - 2.1. Verðkannanir á neysluvörum
 - Inniheldur upplýsingar um eftirlitsstofnun, úrtöku, það sem er lýsandi, fullgildingu og tímabundna og landfræðilega leiðréttingastuðla
 - 2.2. Þjónusta, tengd húsnæði
 - Inniheldur upplýsingar um gagnalindir og gæði þeirra, samræmi við skilgreiningar og allar breytingar sem hafa verið gerðar
3. Opinber þjónusta (einungis launakönnun)
 - Inniheldur upplýsingar um gagnalindir og gæði þeirra, samræmi við skilgreiningar og allar breytingar sem hafa verið gerðar
4. Fjárfestingarvörur og þjónusta
 - 4.1. Tæki og búnaður
 - Inniheldur upplýsingar um eftirlitsstofnun, úrtöku, það sem er lýsandi, fullgildingu
 - 4.2. Byggingarstarfsemi og mannvirkjagerð
 - Inniheldur upplýsingar um eftirlitsstofnun, gagnalindir og gæði þeirra, það sem er lýsandi, fullgildingu
5. Lokaneyslukostnaður á verga landsframleiðslu
 - Inniheldur upplýsingar um gagnalindir og gæði þeirra, samræmi við skilgreiningar og allar breytingar sem hafa verið gerðar

Hvert aðildarríki skal leggja fram uppfærða skrá um jafnvirðisgengi í janúar ár hvert ef breytingar hafa orðið á heimildum og aðferðum á næstliðnu ári.

2. Skýrslur um verðkönnun á neysluvörum

Til að uppfylla kröfurnar í lið 5.3.3. í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1445/2007 skal hvert aðildarríki leggja fram skýrslu fyrir hverja verðkönnun á neysluvörum. Efnisskipan skýrslunnar skal vera þessi:

1. Forkönnun
2. Verðkönnun
3. Fullgilding á landsvísu
4. Fullgilding á milli landa

Skýrslurnar skulu innihalda upplýsingar til viðbótar við skrárnar um jafnvirðisgengi.

3. Gæðaviðmiðanir

Viðmiðanirnar, sem notaðar eru við mat á gæðum þeirra grunnupplýsinga sem veittar eru, skulu vera eins og mælt er fyrir um í 12. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 223/2009 frá 11. mars 2009 um evrópskar hagskýrslur ⁽²⁾, ásamt lágmarkskröfunum sem mælt er fyrir um í 5. þætti I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1445/2007.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 87, 31.3.2009, bls. 164.

FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2016/EES/19/03

frá 12. desember 2012

um að ákvarða gerð, framsetningu og tíðni upplýsinga sem aðildarríki skulu gera aðgengilegar að því er varðar skýrslugjöf um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB um losun í iðnaði

(tilkynnt með númeri C(2012) 9181)

(2012/795/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÖRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB frá 24. nóvember 2010 um losun í iðnaði (samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun) ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 72. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórnin hefur tekið saman spurningalista til að skilgreina þær upplýsingar sem aðildarríkin skulu gera aðgengilegar vegna skýrslugjafar um framkvæmd tilskipunar 2010/75/ESB á tímabilinu 2013 til 2016.
- 2) Aðildarríkjunum ætti að vera skylt að leggja fram svör við spurningalista sem nær eingöngu til ársins 2013 í því skyni að upplýsa um ráðstafanir sem aðildarríkin hafa gert til að framkvæma kröfurnar í tilskipun 2010/75/ESB sem voru ekki þegar í gildi í samræmi við tilskipun ráðsins 78/176/EBE frá 20. febrúar 1978 um úrgang frá titandíoxíðiðnaði ⁽²⁾, tilskipun ráðsins 82/883/EBE frá 3. desember 1982 um aðferðir við eftirlit og gæslu svæða þar sem úrgangur frá titandíoxíðiðnaði er settur ⁽³⁾, tilskipun ráðsins 92/112/EBE frá 15. desember 1992 um samræmingu áætlana um að draga úr og hugsanlega stöðva mengun af völdum úrgangs frá titandíoxíðiðnaði ⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 1999/13/EB frá 11. mars 1999 um takmörkun á losun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda vegna notkunar lífrænna leysiefna við tiltekna starfsemi og í tilteknum starfsstöðvum ⁽⁵⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/76/EB frá 4. desember 2000 um brennslu úrgangs ⁽⁶⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/80/EB frá 23. október 2001 um takmörkun á losun tiltekinnna mengunarefna frá stórum brennsluverum út í andrúmsloftið ⁽⁷⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/1/EB frá 15. janúar 2008 um samþættar ráðstafanir til að fyrirbyggja og takmarka mengun ⁽⁸⁾, áður en þær eru felldar úr gildi með tilskipun 2010/75/ESB.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 349, 19.12.2012, bls. 57. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 229/2015 frá 25. september 2015 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 334, 17.12.2010, bls. 17.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 54, 25.2.1978, bls. 19.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 378, 31.12.1982, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 409, 31.12.1992, bls. 11.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 85, 29.3.1999, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 91.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 309, 27.11.2001, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið ESB L 24, 29.1.2008, bls. 8.

- 3) Aðildarríkjunum ætti einnig að vera skylt að leggja fram svör við spurningalista til að gefa skýrslu fyrir tímabilið 2013–2016 um dæmigerð gögn um losun og annars konar mengun, um viðmiðunarmörk fyrir losun, um beitingu 14. og 15. gr. tilskipunar 2010/75/ESB og um árangur varðandi þróun og notkun tækninýjunga í samræmi við 27. gr., sem gerir framkvæmdastjórninni kleift að afla upplýsinga um almennar framkvæmdarráðstafanir (1. eining), koma á upplýsingaveitu um einstakar stöðvar sem er í samræmi við Evrópuskrá yfir losun og flutning mengunarefna (2. eining), staðfesta að bestu, fánlegu tækni hafi verið beitt á réttan hátt að því er varðar leyfi (3. eining) og að sannprófa að lágmarkskröfum geira sé beitt (4. eining).
- 4) Samkvæmt 1. mgr. 72. gr. tilskipunar 2010/75/ESB skulu aðildarríkin gera upplýsingarnar aðgengilegar á rafrænu formi.
- 5) Til að tryggja samræmi og samfellu í upplýsingum aðildarríkjanna ætti framkvæmdastjórnin, með aðstoð Umhverfisstofnunar Evrópu, að þróa sérstakt rafrænt skýrslusnið.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 75. gr. tilskipunar 2010/75/ESB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Skýrslugjöf aðildarríkjanna

Aðildarríkin skulu gera framkvæmdastjórn Evrópusambandsins aðgengilegar upplýsingar um framkvæmd tilskipunar 2010/75/ESB með því að svara spurningalistunum, sem settir eru fram í I. og II. viðauka, og nota til þess sérstakt rafrænt snið sem skal þróað til þessarar skýrslugjafar.

Svar við spurningalistanum sem er settur fram í I. viðauka skal lagt fram eigi síðar en 30. september 2014.

Svar við spurningalistanum sem er settur fram í II. viðauka skal lagt fram eigi síðar en 30. september 2017.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. desember 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Janez POTOČNIK

framkvæmdastjóri.

*I. VIÐAUKI***Spurningalisti um framkvæmd tilskipunar 2010/75/ESB eins og um getur í annarri málsgrein 1. gr.***Almennar athugasemdir:*

- a) Svörin við þessum spurningalista skulu taka til tímabilsins frá 7. janúar 2013 til 31. desember 2013.
- b) Ef leitast er með tiltekinni spurningu eftir upplýsingum um breytur, sem eru mismunandi eftir tíma, ætti svarið að gefa til kynna aðstæður frá og með 31. desember 2013.
- c) Í svörunum við spurningunum hér á eftir skal einungis gefa upplýsingar um breytingar sem aðildarríki hafa gert í því skyni að hrinda í framkvæmd ákvæðum tilskipunar 2010/75/ESB sem um getur í 1. mgr. 80. gr. hennar.
- d) Í þessum spurningalista skal skilja „stefnu eða leiðbeiningar aðildarríkis“ sem gildandi framkvæmdarráðstöfun sem sett er fram eða sem gripið er til á landsbundnum, svæðisbundnum eða staðbundnum vettvangi. Ef aðildarríki óskar eftir að láta fylgja upplýsingar um löggjöf sem leiðir tilskipun 2010/75/ESB í landslög kemur það ekki í veg fyrir nauðsyn þess að aðildarríkin uppfylli kröfurnar í 2. mgr. 80 gr. tilskipunar 2010/75/ESB.

1. Ef ekki er farið að tilskildum ákvæðum (8. gr.)

Hvaða viðmiðanir má nota til að ákveða hvort það að ekki sé farið að leyfisskilyrðum valdi „bráðri hættu fyrir heilbrigði manna eða gæti valdið bráðum og umtalsverðum skaðlegum áhrifum á umhverfið“?

2. Leyfisskilyrði (14. gr.)

Leggið fram samantekt á stefnu eða leiðbeiningum aðildarríkis um eftirfarandi málefni og, ef hún er birt á Netinu, tengil þar sem hana má finna:

- 2.1. Hvernig er tryggt að niðurstöður um bestu, fánlegu tækni séu notaðar sem viðmiðun fyrir setningu leyfisskilyrða (3. mgr. 14. gr.)?
- 2.2. Hversu mörg lögbær yfirvöld setja strangari leyfisskilyrði en þau sem fá má með því að nota bestu, fánlegu tækni (BAT) eins og lýst er í niðurstöðunum um bestu, fánlegu tækni (4. mgr. 14. gr.)

3. Viðmiðunarmörk fyrir losun, jafngildar breytur og tæknilegar ráðstafanir (15. gr.)

Leggið fram samantekt á stefnu eða leiðbeiningum aðildarríkis um eftirfarandi málefni og, ef hún er birt á Netinu, tengil þar sem hana má finna:

- 3.1. Hvernig eru viðmiðunarmörk fyrir losun sett í tengslum við „losunargildi sem tengjast bestu, fánlegu tækni“ sem sett eru fram í niðurstöðunum um bestu, fánlegu tækni (3. mgr. 15. gr.)?
- 3.2. Hvernig eru undanþágur frá 3. mgr. 15. gr. veittar (4. mgr. 15. gr.)?
- 3.3. Hvernig fer kostnaðar- og ábatagreiningin fram sem liggur til grundvallar slíkum undanþágum og hvað telst „óeðlilega mikill kostnaður í samanburði við umhverfislegan ávinning“? (4. mgr. 15. gr.)?
- 3.4. Eru einhverjar takmarkanir á umfangi eða tímalengd undanþágna (4. mgr. 15. gr.)?
- 3.5. Hvernig eru tímabundnar undanþágur veittar frá kröfunum í 11. gr. (a- og b-lið) og frá 15. gr. (2. og 3. mgr.) að því er varðar prófanir og notkun á tækninýjungum (5. mgr. 15. gr.)?

4. Kröfur um vöktun (16. gr.)

Leggið fram samantekt á stefnu eða leiðbeiningum aðildarríkis um eftirfarandi málefni og, ef hún er birt á Netinu, tengil þar sem hana má finna:

- 4.1. Hvernig er tryggt að niðurstöður um bestu, fánlegu tækni séu notaðar sem grundvöllur til að skilgreina kröfur um vöktun í leyfum (1. mgr. 16. gr.)?
- 4.2. Hvernig er tíðni reglubundnar vöktunar að því er varðar jarðveg og grunnvatn ákvörðuð (2. mgr. 16. gr.)?

- 4.3. Hvernig er „kerfisbundið mat á áhættu á mengun“ notað til að réttlæta vöktun að því er varðar jarðveg og grunnvatn með minni tíðni en kveðið er á um (2. mgr. 16. gr.)?

5. **Almennar bindandi reglur (17. gr.)**

Ef almennum bindandi reglum er beitt til framkvæmdar á tilskipun 2010/75/ESB:

- 5.1. Hvaða kröfur, starfsemi (sem skráð er í I. viðauka við tilskipun 2010/75/ESB) og mengunarefni falla undir almennu bindandi reglurnar?
- 5.2. Hvernig tryggja almennar bindandi reglur „samþætta stefnu og hátt umhverfisverndarstig sem jafngildir því sem hægt er að ná með sérstökum leyfisskilyrðum fyrir hverja stöð“ (1. mgr. 17. gr.)?
- 5.3. Hvernig er það tryggt að almennu bindandi reglurnar „byggist á bestu, fánlegu tækni“ (2. mgr. 17. gr.)?
- 5.4. Hvernig eru almennu bindandi reglurnar „uppfærðar til að taka tillit til þróunar á bestu, fánlegu tækni“ (3. mgr. 17. gr.)?
- 5.5. Hvaða tilvísanir eru gerðar í tilskipun 2010/75/ESB þegar almennu bindandi reglurnar eru „birtar opinberlega“ (4. mgr. 17. gr.)?
- 5.6. Ef almennu bindandi reglurnar eru birtar á Netinu skal tilgreina tengil þar sem þær má finna.

6. **Þróun á bestu, fánlegu tækni (19. gr.)**

- 6.1. Hvernig fylgjast lögbær yfirvöld með eða eru upplýst um útgáfu nýrra eða uppfærðra niðurstaðna um bestu, fánlegu tækni?
- 6.2. Hvernig gera lögbæru yfirvöldin þær upplýsingar aðgengilegar þeim hluta almennings sem málið varðar?

7. **Endurmat á leyfum og uppfærsla á þeim (21. gr.)**

Leggið fram samantekt á stefnu eða leiðbeiningum aðildarríkis um eftirfarandi þætti málsmeðferðar við endurmat og uppfærslu á leyfisskilyrðum og, ef hún er birt á Netinu, leggið fram tengil:

- 7.1. Hvaða upplýsinga er oftast óskað eftir frá rekstraraðilum að því er varðar endurmat á leyfi/uppfærslu (2. mgr. 21. gr.)?
- 7.2. Hvernig er „aðalstarfsemi“ stöðvar skilgreind og/eða ákvörðuð (3. mgr. 21. gr.)?
- 7.3. Hvernig er endurskoðun/uppfærslu leyfis hrundið af stað í tilvikum sem tengjast umtalsverðri mengun, rekstraröryggi eða nýjum eða endurskoðuðum umhverfisgæðakröfum (5. mgr. 21. gr.)?

8. **Lokun svæðis (22. gr.)**

- 8.1. Hvernig er það ákveðið hvaða starfsemi útheimtir skýrslu um grunnástand, einkum:

- a) Hvaða starfsemi, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 2010/75/ESB, hefur að jafnaði falið í sér „notkun, framleiðslu eða losun viðkomandi hættulegra efna“ (2. mgr. 22. gr.)?
- b) Hvernig er gefinn gaumur að „mögulegri jarðvegs- og grunnvatnsmengun á stöðvarsvæðinu“ (2. mgr. 22. gr.)?
- c) Hvaða upplýsingar ber rekstraraðilum að setja í skýrslur um grunnástand (2. mgr. 22. gr.)?
- d) Hvernig hafa leiðbeiningar framkvæmdastjórnarinnar um „innihald skýrslunnar um grunnástand“ verið notaðar í þessu samhengi (2. mgr. 22. gr.)?

- 8.2. Við endanlega stöðvun starfsemi:

- a) Hvernig meta rekstraraðilar „stöðu jarðvegs- og grunnvatnsmengunar“ (3. mgr. 22. gr.)?
- b) Hvernig er það ákvarðað hvort stöð hefur valdið „umtalsverðri mengun í jarðvegi eða grunnvatni“ (3. mgr. 22. gr.)?

c) Hvernig er það ákvarðað hvort mengun jarðvegs og grunnvatns „veldur umtalsverðri áhættu fyrir heilbrigði manna eða umhverfið“ (3. mgr. 22. gr.)?

d) Hvernig er það ákvarðað hvaða nauðsynlegu „ráðstafanir“ rekstraraðilar skulu gera (3. og 4. mgr. 22. gr.)?

9. Umhverfiseftirlit (23. gr.)

9.1. Hvaða umhverfiseftirlitsáætlanir hafa verið gerðar? Hvað innihalda þær? Hvar eru þær aðgengilegar öllum? Ef þær eru birtar á Netinu skal gefa upp viðkomandi tengil (2. mgr. 23. gr.)

9.2. Hvaða „áætlanir um reglubundið umhverfiseftirlit“ hafa verið samdar? Hvað innihalda þær? Hvar eru þær aðgengilegar öllum? Ef þær eru birtar á Netinu skal gefa upp viðkomandi tengil. (4. mgr. 23. gr.)?

9.3. Hvernig eru umhverfisáhættur stöðva „metnar kerfisbundið“ með tilliti til ákvörðunar á tíðni vettvangsheimsóknna? Leggið fram samantekt og tilvísun í viðeigandi leiðbeiningar. (4. mgr. 23. gr.)?

9.4. Við hvaða aðstæður fer „óvenjubundið umhverfiseftirlit“ fram (5. mgr. 23. gr.)?

9.5. Hvaða upplýsingar eru venjulega í skýrslum um vettvangsheimsóknir? Hvernig er rekstraraðilanum kynntar þessar skýrslur? Hvernig eru þær gerðar aðgengilegar öllum? Eru einhverjar aðstæður sem leiddu til þess að slíkar skýrslur hafa ekki verið gerðar aðgengilegar öllum, með tilliti til ákvæða tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/4/EB frá 28. janúar 2003 um almennan aðgang að upplýsingum um umhverfismál og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 90/313/EBE ⁽⁹⁾ (6. mgr. 23. gr.)?

9.6. Hvaða fyrirkomulag er fyrir hendi til að tryggja að rekstraraðilar geri þær „nauðsynlegu ráðstafanir“ sem tilgreindar eru í skýrslunni um vettvangsheimsókn (6. mgr. 23. gr.)?

10. Aðgangur að upplýsingum og þátttaka almennings (24. gr.)

10.1. Hvernig er almenningi gefið „snemma tækifæri til skilvirkrar þátttöku“ í ákvarðanatöku vegna veitingar eða uppfærslu leyfa, einkum ef undanþágur skv. 4. mgr. 15. gr. eru lagðar til (1. mgr. 24. gr.)?

10.2. Hvernig eru upplýsingarnar gerðar aðgengilegar almenningi (2. og 3. mgr. 24. gr.)?

10.3. Eru allar viðeigandi upplýsingar gerðar aðgengilegar á Netinu (a-, b- og f-liður 2. mgr. 24. gr. og a-liður 3. mgr. 24. gr.)?

11. Tækninýjungar (27. gr.)

Hvernig hvetja aðildarríki til þróunar og notkunar á tækninýjungum, einkum þeim sem tilgreindar eru í tilvísunarskjölum um bestu fáanlegu tækni (1. mgr. 27. gr.)?

⁽⁹⁾ Stjtið. ESB L 41, 14.2.2003, bls. 26.

II. VIÐAUKI

Spurningalisti um framkvæmd tilskipunar 2010/75/ESB eins og um getur í þriðju málsgrein 1. gr.*Almennar athugasemdir:*

- a) Spurningalistinn tekur til tímabilsins frá 7. janúar 2013 til 31. desember 2016.
- b) Ef leitast er með tiltekinni spurningu eftir upplýsingum um breytur, sem eru mismunandi eftir tíma, ætti svarið að gefa til kynna aðstæður frá og með 31. desember 2016.

1. EINING — UPPFÆRSLA Í TENGLUM VIÐ FRAMKVÆMD*Athugasemd við 1. einingu:*

Gildissvið þessara spurninga tekur til stöðva sem falla undir II. kafla tilskipunar 2010/75/ESB.

1. Framkvæmd – breytingar

Hafa verið gerðar verulegar breytingar á framkvæmd tilskipunar 2010/75/ESB frá því á síðasta skýrslutímabili, miðað við upplýsingarnar sem lagðar voru fram sem svar við spurningalistanum í tengslum við fyrstu skýrslugjöf samkvæmt tilskipuninni um losun í iðnaði? Leggið fram uppfærðar upplýsingar ef svo er með því að lýsa breytingunum og ástæðunum fyrir þeim og tilgreinið tilvísanir þar sem við á.

2. Framkvæmd — erfiðleikar

Hafa komið upp erfiðleikar við beitingu laga og stjórnsýslufyrirmæla sem samþykkt eru í samræmi við 1. mgr. 80. gr.? Ef svarið er já skal lýsa þessum erfiðleikum ásamt ástæðunum fyrir þeim.

2. EINING – UPPLÝSINGAR UM EINSTAKAR STÖÐVAR*Athugasemd við 2. einingu:*

Millivísanir í aðra löggjöf ESB eru einungis til að sýna að slík samverkan er fyrir hendi. Þeim er ekki ætlað að kortleggja nákvæmlega tengslin milli stöðva sem falla undir hvert þessara kerfa.

3. Leggið fram eftirfarandi upplýsingar fyrir allar stöðvar sem falla undir II. kafla tilskipunar 2010/75/ESB um losun í iðnaði**3.1. Almennar upplýsingar:**

	Reitur	Lýsing
3.1.1	Tilvísunarnúmer stöðvarinnar sem fellur undir tilskipunina um losun í iðnaði	Sérstakt kennimerki stöðvar að því er varðar tilskipun 2010/75/ESB.
3.1.2	Tilvísunarnúmer stöðvarinnar sem fellur undir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 166/2006 frá 18. janúar 2006 um að koma á fót Evrópuskrá yfir losun og flutning mengunarefna og um breytingu á tilskipunum ráðsins 91/689/EBE og 96/61/EB ⁽¹⁾ (valfrjálst)	Ef stöðin, sem fellur undir tilskipunina um losun í iðnaði, fellur að hluta til eða að öllu leyti undir reglugerð (EB) nr. 166/2006 skal gefa upp kenninúmerið sem notað er við skýrslugjöf stöðvarinnar samkvæmt þeirri reglugerð.
3.1.3	Tilvísunarnúmer stöðvarinnar sem fellur undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/18/ESB frá 4. júlí 2012 um varnir gegn hættu á stórslysum af völdum hættulegra efna og um breytingu og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 96/82/EB ⁽²⁾ (valfrjálst)	Ef stöðin, sem fellur undir tilskipunina um losun í iðnaði, fellur að hluta til eða að öllu leyti undir tilskipun 2012/18/ESB skal gefa upp sérstaka kennimerkið sem er notað í upplýsingaöflunarkerfi Serveso-stöðva (SPIRS).
3.1.4	Tilvísunarnúmer stöðvarinnar sem fellur undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB ⁽³⁾ (valfrjálst)	Ef stöðin, sem fellur undir tilskipunina um losun í iðnaði, fellur að hluta til eða að öllu leyti undir tilskipun 2003/87/ESB skal gefa upp sérstakt skráningarkennimerki (e. <i>unique registry identifier</i>) úr viðskiptadagbók ESB.
3.1.5	Heiti stöðvar	Á sniði sem er í samræmi við reitinn „heiti rekstrareiningarinnar“ sem notaður er við skýrslugjöf samkvæmt reglugerð (EB) nr. 166/2006, ef unnt er.

	Reitur	Lýsing
3.1.6	Starfsemi sem fellur undir tilskipun 2010/75/EBE	Öll starfsemi sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 2010/75/ESB sem fer fram í stöðinni.
3.1.7	Aðrir kaflar í tilskipun 2010/75/ESB sem eiga við	Tilgreinið hverjir af eftirfarandi III. kafla, IV. kafla, V. kafla og VI. kafla í tilskipun 2010/75/ESB eiga einnig við um stöðina (eða hlutar þeirra).

3.2. Samskiptaupplýsingar:

	Reitur	Lýsing
3.2.1	Heiti rekstraraðila	Á sniði sem er í samræmi við reitinn „heiti móðurfélags“ sem notaður er við skýrslugjöf samkvæmt reglugerð (EB) nr. 166/2006, ef unnt er.
3.2.2	Heimilisfang stöðvar — gata, bær, póstnúmer og land	Í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB frá 14. mars 2007 um að koma á grunngerð fyrir landupplýsingar í Evrópubandalaginu ⁽¹⁾ , og á sniði sem er í samræmi við reitina „heimilisfang“, „bær/staður“, „póstnúmer“ og „land“ sem notaðir eru við skýrslugjöf samkvæmt reglugerð (EB) nr. 166/2006, ef unnt er.
3.2.3	Breiddar- og lengdargráða stöðvar	Í samræmi við tilskipun 2007/2/EC og á sniði sem er í samræmi við reitinn „staðsetningarhnit“ sem notaður er við skýrslugjöf samkvæmt reglugerð (EB) nr. 166/2006, ef unnt er.

3.3. Lögbær yfirvöld:

	Reitur	Lýsing
3.3.1	Lögbært yfirvald að því er varðar leyfisveitingu	Heiti lögbærs yfirvalds/lögbærra yfirvalda og tölvu-póstfang/-póstföng
3.3.2	Lögbært yfirvald að því er varðar eftirlit og framfylgd	Heiti lögbærs yfirvalds/lögbærra yfirvalda og tölvu-póstfang/-póstföng
3.3.3	Heildarfjöldi vettvangsheimsóknna lögbærra yfirvalda (4. mgr. 23. gr.)	Heildarfjöldi á sérhverju ári 2013, 2014, 2015 og 2016.

3.4. Upplýsingar um leyfi:

	Reitur	Lýsing
3.4.1	Veftengill á virk leyfi	Eins og krafist er í 2. mgr. 24. gr.
3.4.2	Hefur stöðin hlotið undanþágu skv. 4. mgr. 15. gr.?	Já/nei
3.4.3	Hefur verið tekin saman skýrsla um grunnástand skv. 22. gr.?	Já/nei

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 33, 4.2.2006, bls. 1.⁽²⁾ Stjótið. ESB L 197, 24.7.2012, bls. 1.⁽³⁾ Stjótið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32.⁽⁴⁾ Stjótið. ESB L 108, 25.4.2007, bls. 1.

3. EINING – ÁHERSLUR ER VARÐA GEIRA

Athugasemdir við 3. einingu:

Gildissvið þessarar einingar eru stöðvar þar sem birtar ákvarðanir um niðurstöður um bestu, fánlegu tækni hafa haft í för með sér endurmat/uppfærslu á leyfi á skýrslutímabilinu, þ.e. stöðvar þar sem aðalstarfsemin fellur undir:

- Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/134/ESB frá 28. febrúar 2012 um að fastsetja niðurstöður um bestu, fánlegu tækni (BAT), samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB um losun í iðnaði, vegna framleiðslu á gleri ⁽¹⁰⁾ eða
- Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/135/ESB frá 28. febrúar 2012 um að fastsetja niðurstöður um bestu, fánlegu tækni (BAT), samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB um losun í iðnaði, vegna framleiðslu á járn og stáli ⁽¹¹⁾.

4. Leyfisskilyrði (14. gr.)

Hafa einhverjar aðrar upplýsingar en besta, fánlega tækni verið notaðar sem viðmiðun fyrir setningu leyfisskilyrða (3. mgr. 14. gr.)?

5. Strangari leyfisskilyrði (4. mgr. 14. gr. og 18. gr.)

5.1. Hvaða umhverfsgæðakröfur krefjast strangari leyfisskilyrða en hægt er að uppfylla með bestu, fánlegu tækni og hvaða viðbótarráðstafanir fölu leyfin í sér (18. gr.)?

5.2. Gefið dæmi um aðrar aðstæður þar sem lögbær yfirvöld hafa, skv. 4. mgr. 14. gr., sett strangari leyfisskilyrði en hægt er að uppfylla með bestu, fánlegu tækni.

6. Setning leyfisskilyrða þegar viðeigandi niðurstöður um bestu, fánlegu tækni eru ekki fyrir hendi (5. og 6. mgr. 14. gr.)

6.1. Lýsið málsmeðferð við setningu leyfisskilyrða og gefið dæmi:

- a) á grundvelli bestu, fánlegu tækni sem er ekki lýst í viðeigandi niðurstöðum um bestu, fánlegu tækni (5. mgr. 14. gr.),
- b) á grundvelli bestu, fánlegu tækni sem hefur verið ákvörðuð í samráði við rekstraraðilann þar eð „starfsemi eða vinnsluferli sem fer fram innan stöðvar“ fellur ekki undir neinar af niðurstöðunum um bestu, fánlegu tækni eða þar sem þessar niðurstöður „fjalla ekki um öll möguleg umhverfisáhrif starfseminnar eða ferlisins“ (6. mgr. 14. gr.).

6.2. Að því er varðar fyrrgreind dæmi skal tilgreina:

- a) hvers vegna upplýsingarnar í niðurstöðunum um bestu, fánlegu tækni áttu ekki við,
- b) hvaða viðbótarupplýsingar voru notaðar til að greina bestu, fánlegu tækni,
- c) hvernig tekið var sérstakt mið af viðmiðununum í III. viðauka við tilskipun 2010/75/ESB.

7. Viðmiðunarmörk fyrir losun, jafngildar breytur og tæknilegar ráðstafanir (15. gr.)

7.1. Að því er varðar leyfi með ein eða fleiri viðmiðunarmörk fyrir losun sem eru önnur en þau losungargildi sem tengjast bestu, fánlegu tækni í niðurstöðunum um bestu, fánlegu tækni að því er varðar gildi, tímabil eða viðmiðunaraðstæður (b-liður 3. mgr. 15. gr.):

- a) lýsið eðli þessara mismunandi viðmiðunarmarka fyrir losun og gefið dæmi,
- b) gefið dæmi, með því að nota samantekt gagna sem um getur í ii. lið d-liðar 1. mgr. 14. gr., sem sýna hvernig vöktun á losun hefur verið notuð til að „ tryggja að losun við venjulegar rekstraraðstæður hafi ekki farið yfir losungargildin sem tengjast bestu, fánlegu tækni“ (önnur undirgrein 3. mgr. 15. gr.).

7.2. Að því er varðar allar stöðvar sem hafa hlotið undanþágu skv. 4. mgr. 15. gr. skal tilgreina:

- a) upptök losunar sem njóta undanþágu,
- b) losungargildi sem tengjast bestu, fánlegu tækni sem falla undir undanþágu,
- c) raunveruleg viðmiðunarmörk fyrir losun,
- d) umbreytingarfrest eða -fresti sem veittir eru til að fara að 3. mgr. 15. gr., ef einhverjir eru,
- e) vefsetur með upplýsingum um beitingu undanþágna í tengslum við 4. mgr. 15. gr. (f-liður 2. mgr. 24. gr.).

7.3. Hafa verið veittar tímabundnar undanþágur vegna prófana og notkunar á tækninýjungum (5. mgr. 15. gr.)?

⁽¹⁰⁾ Stjótið. ESB L 70, 8.3.2012, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjótið. ESB L 70, 8.3.2012, bls. 63.

8. Vöktun (16. gr.)

- 8.1. Hvaða vöktunartíðni hefur almennt verið fastsett í leyfum í tengslum við losun í andrúmsloft, losun í vatn, losun í jarðveg/grunnvatn og aðrar viðkomandi vinnslubreytur?
- 8.2. Hvernig hafa niðurstöður um bestu, fánlegu tækni verið notaðar til að ákvarða þessa tíðni?

9. Endurmat og uppfærsla lögbærs yfirvalds á leyfisskilyrðum (21. gr.)

Að því er varðar öll endurmöt á leyfum sem er ekki lokið fyrir 8. mars 2016 skal tilgreina:

- a) heiti stöðvarinnar og tilvísunarnúmer leyfis,
- b) ástæðu þess að endurmati er ekki lokið,
- c) dagsetningu þegar lokið verður við endurmat.

10. Annað

Eru einhverjar athugasemdir í tengslum við hugsanleg vandamál við notkun niðurstaðna um bestu, fánlegu tækni að því er varðar geirana tvo sem falla undir gildissvið þessarar 3. einingar?

4. EINING – LÁGMARKSKRÖFUR**11. Brennsla og sambrennsla úrgangs:**

Að því er varðar stöðvar sem falla undir IV. kafla tilskipunar 2010/75/ESB:

- 11.1. Tilgreinið stöðvarnar, sem lögbær yfirvöld hafa heimilað rekstrarskilyrði fyrir skv. 1., 2. og 3. mgr. 51. gr., auk rekstrarskilyrða í raun, sem eru heimiluð, og niðurstaðna sannprófana sem gerðar eru í þessu tilliti (4. mgr. 51. gr.).
- 11.2. Að því er varðar hverja sorpbrennslustöð og sorpsambrennslustöð með nafnrúmtak 2 tonn eða meira á klukkustund skal leggja fram:
- a) upplýsingar um rekstur og vöktun stöðvarinnar,
 - b) greinargerð um keyrslu brennslu- eða sambrennsluferlisins (þar sem tilgreindar eru rekstrarstundir ásamt fjölda bilana og samanlagðri tímalengd bilana, ef upplýsingar liggja fyrir),
 - c) upplýsingar um magn losunar út í andrúmsloft og vatn í samanburði við viðmiðunarmörkin fyrir losun,
 - d) lýsingu á því hvernig þessar upplýsingar hafa verið gerðar aðgengilegar almenningi, þ.m.t. tengill á viðeigandi vefsetur sem hafa verið sett upp í þeim tilgangi (2. mgr. 55. gr.).

12. Losun á leysum

Að því er varðar stöðvar sem falla undir V. kafla tilskipunar 2010/75/ESB:

- 12.1. Efaðildarríki hafa valið að nota skerðingaráætlun (eins og lýst er í 5. hluta í VII. viðauka) í stað viðmiðunarmarka fyrir losun, hvernig gengur að ná jafngildri minnkun losunar (b-liður 1. mgr. 59. gr.)?
- 12.2. Tilgreinið þær stöðvar sem hafa fengið undanþágur í samræmi við 2. eða 3. mgr. 59. gr. ásamt rökstuðningi fyrir veitingu slíkra undanþágna.

FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2016/EES/19/04

frá 30. október 2014

um að ákvarða gerð, framsetningu og tíðni upplýsinga sem aðildarríki skulu gera aðgengilegar að því er varðar samþætta mengunarvarnatækni sem notuð er í jarðolíu- og gashreinsunarstöðvum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB

(tilkynnt með númeri C(2014) 7517)

(2014/768/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB frá 24. nóvember 2010 um losun í iðnaði (samþætta mengunarvarnir og eftirlit með mengun) ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 72. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/738/ESB ⁽²⁾ inniheldur niðurstöður um bestu, fánlegu tækni (BAT-niðurstöður) við að hreinsa jarðolíu og -gas. Niðurstöður um bestu, fánlegu tækni (BAT) 57 og 58, sem komið er á með þeirri ákvörðun, gera aðildarríkjunum kleift að nota samþætta mengunarvarnatækni vegna losunar á köfnunarefnisoxíðum (NO_x) og brennisteinstvíoxíði (SO₂) frá tilteknum tæknieiningum.
- 2) Jarðolíu- og gashreinsunarstöðvar eiga stóran þátt í losun loftmengunarefna, einkum brennisteinstvíoxíðs og köfnunarefnisoxíða. Ef hreinsunarstöðvar notuðu samþætta mengunarvarnatækni yrði hún helsti ákvörðunarþátturinn að því er varðar árangur í umhverfismálum hjá fyrrgreindum hreinsunarstöðvum.
- 3) Nauðsynlegt er að koma á sérstökum skýrslugjafarkröfum til að gera framkvæmdastjórninni kleift að meta rétta beitingu BAT 57 og BAT 58 og einkum að sannprófa að samþætta mengunarvarnatæknin sé hönnuð, framkvæmd og starfrækt þannig að hún sé í samræmi við meginreglurnar um jafngildar umhverfislegar niðurstöður eins og sett er fram í fyrrgreindum niðurstöðum um bestu, fánlegu tækni.
- 4) Ákvarða ætti tegund upplýsinga sem aðildarríkin skulu gera aðgengilegar í tengslum við framkvæmd samþættrar mengunarvarnatækni, sem lýst er í BAT 57 og BAT 58, og ættu þær að fela í sér lýsingu á mikilvægum hönnunareinkennum tækninnar sem er í framkvæmd, tengd viðmiðunarmörk fyrir losun sem eru fastsett ásamt tengdu vöktunarkerfi og niðurstöðum þess.
- 5) Samkvæmt 1. mgr. 72. gr. tilskipunar 2010/75/ESB skulu aðildarríkin gera upplýsingarnar um beitingu bestu, fánlegu tækni aðgengilegar á rafrænu formi. Til að tryggja samræmi og samfellu í upplýsingunum sem aðildarríkin gera aðgengilegar ættu þau að nota rafrænt skýrslusnið sem framkvæmdastjórnin þróar í því skyni með aðstoð Umhverfisstofnunar Evrópu.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 75. gr. tilskipunar 2010/75/ESB.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 315, 1.11.2014, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 229/2015 frá 25. september 2015 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 334, 17.12.2010, bls. 17.

⁽²⁾ Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/738/ESB frá 9. október 2014 um að fastsetja niðurstöður um bestu, fánlegu tækni (BAT), samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB um losun í iðnaði, vegna hreinsunar á jarðolíu og gasi (Stjtið. ESB L 307, 28.10.2014, bls. 38).

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Skýrslugjöf aðildarríkjanna

1. Aðildarríkin skulu gera framkvæmdastjórninni aðgengilegar upplýsingarnar um framkvæmd samþætту mengunarvarnatækninnar sem sett er fram í BAT 57 og BAT 58 og samþykkt með framkvæmdarákvörðun 2014/738/ESB.

Upplýsingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu gerðar aðgengilegar í samræmi við viðaukann og skulu ná yfir árin 2017, 2018 og 2019. Upplýsingarnar skulu gerðar aðgengilegar fyrir hverja jarðolíu- og gashreinsunarstöð þar sem samþætt mengunarvarnatækni, sem sett er fram í BAT 57 eða BAT 58, er í framkvæmd vegna losunar á köfnunarefnisoxíðum (NO_x) eða brennisteinstvíoxíði (SO₂) út í andrúmsloftið.

2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu gerðar aðgengilegar framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30. september 2020 og skal nota rafræna skýrslusniðið sem lagt er til í þeim tilgangi.

2. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. október 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Janez POTOČNIK

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tegund upplýsinga sem skal gera framkvæmdastjórninni aðgengilegar um samþætta mengunarvarnartækni sem beitt er í jarðolíu- og gashreinsunarstöðvum**1. Almennar upplýsingar**

- 1.1. Tilvisunarnúmer stöðvarinnar: sérstakt kennimerki stöðvar að því er varðar tilskipun 2010/75/ESB.
- 1.2. Heiti stöðvar.
- 1.3. Heiti rekstraraðila.
- 1.4. Heimilisfang stöðvar: gata, póstnúmer, borg og land.

2. Upplýsingar um umfang samþætta mengunarvarnartækninnar og gildandi viðmiðunarmörk fyrir losun

- 2.1. Skrá og lýsing á brennslu- og vinnslueiningum, sem falla undir samþætta mengunarvarnartæknina að því er varðar NO_x og SO_2 , einkum:
 - a) tegund einingar (brennslueining, eining til vökvahvatasundrunar, eining til endurheimtar brennisteins úr úrgangslofti),
 - b) nafnvarmaafli (fyrir brennslueiningar),
 - c) eldsneytistegund eða -tegundir sem eru notaðar (fyrir brennslueiningar),
 - d) ný eða fyrirbyggjandi stöð,
 - e) umfangsmiklar breytingar og skipulagsbreytingar, þ.e. á rekstri eða eldsneytisnotkun, á skýrslutímabilinu sem höfðu áhrif á gildandi losunargildi sem tengjast bestu, fánlegu tækni (BAT-AEL).
- 2.2. Gildandi viðmiðunarmörk fyrir losun NO_x og SO_2 samkvæmt samþætta mengunarvarnartækninni, þar sem fram kemur:
 - a) gildi, einingar, meðaltími og viðmiðunaraðstæður,
 - b) hvernig þessi viðmiðunarmörk voru ákvörðuð í tengslum við BAT 57 og BAT 58 sem sett eru fram í BAT-niðurstöðunum samkvæmt framkvæmdarákvörðun 2014/738/ESB,
 - c) hvaða styrkleika losunar var tekið mið af fyrir hverja viðkomandi einingu í tengslum við BAT 57 og BAT 58 og í samanburði við einstök losunargildi sem tengjast bestu, fánlegu tækni og árangur í umhverfismálum sem tengist bestu, fánlegu tækni (BAT-AEPL) fyrir einingar til endurheimtar brennisteins úr úrgangslofti,
 - d) hvaða útblástursstreymi (eða aðrir stuðlar) var notað sem vigtarstuðull fyrir hverja einingu og hvernig það var ákvarðað,
 - e) hvaða aðrir þættir eða stuðlar voru notaðir til að ákvarða viðmiðunarmörkin.

3. Upplýsingar um vöktunarkerfið

- 3.1. Lýsing á vöktunarkerfinu sem er notað til að ákvarða losun samkvæmt samþættri mengunarvarnartækni.
- 3.2. Upplýsingar um breyturnar sem eru mældar og reiknaðar út, tegund (bein, óbein) og aðferðir við mælingar, reiknistuðlarnir sem notaðir eru (og rökstuðningur fyrir notkun þeirra) ásamt tíðni vöktunar.

4. Upplýsingar um niðurstöður vöktunar

Yfirlit yfir árangur vöktunar að því er varðar að sýna fram á að gildandi losunargildi sem tengjast bestu, fánlegu tækni, sem sett eru fram í BAT 57 og BAT 58, hafi verið uppfyllt og að losunin sé þar af leiðandi jöfn eða minni en losun þegar gildandi losunargildi í tengslum við bestu, fánlegu tækni og árangur í umhverfismálum í tengslum við bestu, fánlegu tækni eru á einingarstigi, þ.m.t. að minnsta kosti eftirfarandi:

- a) meðalstyrkur losunar í öllum viðkomandi einingum (mg/Nm^3 , öll mánaðarleg meðaltalsgildi á einu ári),
- b) heildarlosun á mánuði í öllum viðkomandi einingum (tonn/mánuði),

- c) meðalstyrkur losunar í hverri viðkomandi einingu (mg/Nm^3 , öll mánaðarleg meðaltalsgildi á einu ári),
 - d) útblástursstreymi í hverri viðkomandi einingu ($\text{Nm}^3/\text{klst.}$, öll mánaðarleg meðaltalsgildi á einu ári).
-

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) nr. 1254/2014****2016/EES/19/05****frá 11. júlí 2014****um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar
loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB frá 19. maí 2010 um merkingar og staðlaðar vörulýsingar á orkutengdum vörum er greina frá notkun þeirra á orku og öðrum aðföngum⁽¹⁾, einkum 10. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í tilskipun 2010/30/ESB er þess krafist að framkvæmdastjórnin samþykki framseldar gerðir um merkingar orkutengdra vara. Samþykkinga skal framseldu gerðirnar þegar vörur búa yfir umtalsverðum möguleikum á orkusparnaði og mikils misræmis gætir í nothæfisstigi þrátt fyrir sambærilega virkni og gert er ráð fyrir að engin önnur löggjöf Sambandsins uppfylli stefnumarkmiðin fyrr eða með minni tilkostnaði en með lögbodnum kröfum.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur lagt mat á tækni-, umhverfis- og efnahagslega þætti loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði. Matið sýndi að orkunotkun loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði er verulegur hluti af heildarorkuþörf til heimilisnota í Sambandinu. Þegar hafa náðst umbætur í orkunýtni þessara vara en talsverðir möguleikar eru á að draga frekar úr orkunotkun slíkra eininga. Matið staðfesti einnig mikið misræmi í nothæfisstigi og leiddi ekki í ljós samninga um sjálfseftirlit eða frjálsa samninga sem gætu uppfyllt stefnumarkmiðin.
- 3) Litlar loftræstieiningar með rafinnafl, sem er minna en 30 W fyrir hvert loftstreymi, ættu að vera undanþegnar gildissviði þessarar reglugerðar. Þessar einingar eru hannaðar fyrir notkun í margs konar mismunandi tilgangi, aðallega til þess að starfa ósamfellt og eingöngu til viðbótar annarri virkni, t.d. á baðherbergjum. Ef þessar loftræstieiningar yrðu felldar undir gildissvið reglugerðarinnar myndi það auka stjórnsýsluálagið til muna vegna markaðseftirlits þar sem sölutölur eru háar en þáttur þeirra í mögulegum orkusparnaði yrði aftur á móti einungis lítið hlutfall. Í ljósi þess að þær hafa svipaða virkni og aðrar loftræstieiningar ætti hins vegar að sama skapi að fjalla um möguleikann á því að fella þær undir gildissviðið við endurskoðun þessarar reglugerðar. Loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, ættu að vera undanþegnar merkingu þar sem skipulagsfræðingar og arkitektar velja slíkar vörur og þær eru, að stórum hluta, óháðar markaðs- og neytendahegðun. Loftræstieiningar, sem sérstaklega eru hannaðar til notkunar í neyðarástandi eða við aðstæður sem annaðhvort eru óvenjulegar eða þar sem hætta er á ferðum, ættu einnig að vera undanþegnar kröfunum þar sem þær eru notaðar sjaldan og í stuttan tíma í senn. Undanþágurnar gera enn fremur ljóst að margnota einingar, sem aðallega eru notaðar til þess að hita eða kæla, og eldhúsháfar eru undanskilin. Mæla ætti fyrir um samræmd ákvæði um merkingar og staðlaðar vörulýsingar að því er varðar sértæka orkunotkun loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði til að hvetja framleiðendur til að bæta orkunýtni þessara eininga, endanlega notendur til að kaupa orkunýtnar vörur og stuðla að starfsemi innri markaðarins.
- 4) Þar sem hljóðafsstig loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði getur haft mikla þýðingu fyrir neytendur ættu upplýsingar um það að koma fram á merkimiðanum.
- 5) Gert er ráð fyrir að samanlögð áhrif þessarar reglugerðar og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1253/2014⁽²⁾ hækki samanlagðan sparnað um 1 300 PJ (45%) upp í 4 130 PJ árið 2025.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 337, 25.11.2014, bls. 27. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 308/2015 frá 11. desember 2015 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 153, 18.6.2012, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1253/2014 frá 7. júlí 2014 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB að því er varðar kröfur varðandi vishönnun loftræstieininga (Stjtið. ESB L 337, 25.11.2014, bls. 8).

- 6) Upplýsingarnar, sem koma fram á merkimiðanum, ættu að vera fengnar með áreiðanlegum, nákvæmum og samanburðarnákvæmum aðferðum, sem taka tillit til viðurkenndra mæli- og reikningsaðferða, sem byggjast á nýjustu og fullkomnustu tækni, og, þar sem þeir liggja fyrir, samhæfðra staðla sem evrópskar staðlastofnanir hafa samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 ⁽³⁾.
- 7) Í þessari reglugerð ætti að tilgreina kröfur um samræmda hönnun og innihald merkimiðans, tæknigögnin og upplýsingablaðið. Einnig ætti að mæla fyrir um kröfur að því er varðar upplýsingar sem veita á ef um er að ræða fjarsölu í einhverri mynd, auglýsingar og tæknilegt kynningarefni fyrir loftræstieiningar, þar sem mikilvægi upplýsinga, sem eru sýnilegar endanlegum notanda á Netinu, fer vaxandi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Með þessari reglugerð eru settar kröfur um orkumerkingar loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði.
2. Reglugerð þessi gildir ekki um loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði sem:
 - a) eru einátta (fráloft eða aðloft) með rafinnafli sem er minna en 30 W,
 - b) eru sérstaklega tilgreindar fyrir starfrækslu í andrúmslofti sem hugsanlega er sprengifimt samkvæmt skilgreiningu í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB ⁽⁴⁾,
 - c) eru sérstaklega tilgreindar til starfrækslu í neyðarástandi, í stuttan tíma, og sem samrýmast grundvallarkröfunum fyrir byggingarmannvirki að því er varðar varnir gegn eldsvoða eins og fram kemur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 ⁽⁵⁾,
 - d) eru sérstaklega tilgreindar til starfrækslu:
 - i. þar sem ganghiti loftsins, sem flutt er, fer yfir 100 °C,
 - ii. þar sem gangumhverfishiti hreyfilsins, ef hann er staðsettur utan loftstreymisins, fer yfir 65 °C,
 - iii. þar sem hiti loftsins, sem flutt er, og/eða gangumhverfishiti hreyfilsins, ef hann er staðsettur utan loftstreymisins, er lægri en -40 °C,
 - iv. þar sem afhendingarspenna fer yfir 1 000 V riðstraum (AC) eða 1 500 V jafnstraum (DC),
 - v. í eitruðu, mjög ætandi eða eldfimu umhverfi eða í umhverfi með slípiefnum,
 - e) eru búnar varmaskipti og varmadælu fyrir varmaendurvinnslu, eða gera varmaflutning eða varmaútdrátt mögulegan til viðbótar við varmaendurvinnslukerfið, nema varmaflutning vegna frostvarnar eða afsingar,
 - f) eru flokkaðar sem gufugleypar sem falla undir framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 65/2014 ⁽⁶⁾.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „loftræstieining“ (VU): rafknúinn búnaður, með a.m.k. einu dæluhjól, einum hreyfli og hlíf sem ætlað er að skipta á inni- og útilofti í byggingu eða hluta byggingar,

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 frá 25. október 2012 um evrópska stöðlun (Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12).

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samþæfingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 1).

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 frá 9. mars 2011 um samræmd skilyrði fyrir markaðssetningu byggingarvara og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 89/106/EEC (Stjtið. ESB L 88, 4.4.2011, bls. 5).

⁽⁶⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 65/2014 frá 1. október 2013 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar bakaraofna og gufugleypa til heimilisnota (Stjtið. ESB L 29, 31.1.2014, bls. 1).

- 2) „loftræstieining fyrir íbúðarhúsnæði“ (RUV): loftræstieining þar sem:
 - a) hámarksloftstreymi fer ekki yfir 250 m³/klst.,
 - b) hámarksloftstreymi er á bilinu 250–1 000 m³/klst. og framleiðandinn lýsir því yfir að fyrirhuguð notkun hennar miðist eingöngu við loftræstingu íbúðarhúsnæðis,
- 3) „hámarksloftstreymi“: uppgæfið hámarksstreymi rúmmáls lofts í loftræstieiningu, sem unnt er að ná fram með innbyggðum eða sérstaklega aðgreindum stjórneiningum, við stöðluð loftskilyrði (20 °C) og 101 325 Pa, þegar einingin er að fullu uppsett (t.d. með hreinum síum), og í samræmi við leiðbeiningar framleiðandans, að því er varðar loftræstieiningar með stokkum fyrir íbúðarhúsnæði, er hámarksloftstreymi tengt loftstreymi við 100 Pa ytri kyrruþrýstingsmun og, að því er varðar loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði án stokka, er hámarksloftstreymi tengt við lægsta heildarþrýstingsmun, sem unnt er að ná fram og sem er valinn úr röð gilda frá 10 (lægsta)-20-50-100-150-200-250 Pa, eftir því hvert þeirra jafngildir eða er rétt undir gildi fyrir mældan mismunaprýsting,
- 4) „einátta loftræstieining“ (UVU): loftræstieining, sem einungis blæs lofti í eina átt, annaðhvort innanfrá og út (fráloft) eða utanfrá og inn (aðloft), þar sem hið vélvirka loftstreymi er jafnað með náttúrlegu aðlofti eða frálofti,
- 5) „tívtítt loftræstieining“ (BUV): loftræstieining sem blæs lofti innanfrá og út og utanfrá og inn og sem er bæði búin frálofts- og aðloftsviftum,
- 6) „jafngild tegund loftræstieiningar“: loftræstieining sem hefur sömu tæknilegu eiginleika, samkvæmt gildandi kröfum um vöruupplýsingar, en er sett á markað af sama framleiðanda, viðurkenndum fulltrúa eða innflytjanda sem önnur tegund loftræstieiningar.

Viðbótarskilgreiningar, að því er varðar II.–IX. viðauka, eru settar fram í I. viðauka.

3. gr.

Ábyrgð birgja

1. Birgjar, sem setja loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði á markað, skulu tryggja að eftirfarandi kröfur séu uppfylltar frá 1. janúar 2016:
 - a) hverri loftræstieiningu fyrir íbúðarhúsnæði fylgi prentaður merkimiði með því sniði og með þeim upplýsingum sem fram koma í III. viðauka og verður merkimiðinn a.m.k. að fylgja í umbúðum einingarinnar; rafrænn merkimiði, með því sniði og þeim upplýsingum sem koma fram í III. viðauka, skal gerður aðgengilegur seljendum fyrir hverja tegund loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði,
 - b) vöruupplýsingablað, eins og það er sett fram í IV. viðauka, sé gert aðgengilegt; vöruupplýsingablaðið verður a.m.k. að fylgja í umbúðum einingarinnar; rafrænn merkimiði, skv. IV. viðauka, skal fylgja hverri tegund loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði og gerður aðgengilegur seljendum og á opnum vefsetrum,
 - c) tæknigögn, eins og þau eru sett fram í V. viðauka, séu gerð aðgengileg yfirvöldum aðildarríkjanna og framkvæmdastjórninni sé þess óskað,
 - d) notkunarleiðbeiningar séu gerðar aðgengilegar,
 - e) allar auglýsingar fyrir tiltekna tegund loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði, þar sem birtar eru orkutengdar upplýsingar eða upplýsingar um verð, innihaldi flokk sértækrar orkunotkunar þeirrar tegundar,
 - f) allt tæknilegt kynningarefni, sem varðar sérstaka tegund loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði og lýsir sérstökum tæknilegum mælipáttum þeirra, innihaldi flokk sértækrar orkunotkunar þeirrar tegundar.
2. Frá 1. janúar 2016 skal merkimiði, með því sniði sem sett er fram í 1. lið III. viðauka, fylgja loftræstieiningum fyrir íbúðarhúsnæði, sem settar eru á markað, ef um er að ræða einátta loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði og merkimiði, með því sniði sem sett er fram í 2. lið III. viðauka, ef um er að ræða tívtítt loftræstieiningar.

4. gr.

Ábyrgð seljenda

Seljendur skulu sjá til þess að:

- a) hver loftræstieining fyrir íbúðarhúsnæði beri á sölustað merkimiða frá birgjum, í samræmi við a-lið 1. mgr. 3. gr., á framhlið tækisins eða ofan á því, þannig að merkimiðinn sjáist greinilega,
- b) loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði, sem boðnar eru til sölu, leigu eða kaupleigu, þar sem ekki er við því að búast að endanlegir notendur geti séð vöruna, séu markaðssettar með þeim upplýsingum sem birgjar veita, í samræmi við VI. viðauka, nema þegar þær eru boðnar til sölu eða leigu á Netinu en þá gilda ákvæði VII. viðauka,
- c) allar auglýsingar fyrir tiltekna tegund loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði, þar sem birtar eru orkutengdar upplýsingar eða upplýsingar um verð, innihaldi tilvísun til flokks sértækrar orkunotkunar einingarinnar,
- d) allt tæknilegt kynningarefni, sem varðar sérstaka tegund og þar sem lýst er sérstökum tæknilegum mæliþáttum loft-ræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði, innihaldi tilvísun til flokks sértækrar orkunotkunar tegundarinnar og notkunar-leiðbeiningar frá birgi.

5. gr.

Mæliaðferðir

Að því er varðar upplýsingar, sem veita ber skv. 3. og 4. gr., skal ákvarða flokk sértækrar orkunotkunar í samræmi við töfluna sem er sett fram í II. viðauka. Ákvarða skal sértæka orkunotkun, árlega raforkunotkun, árlegan sparnað í upphitun, hámarksloftstreymi og hljóðafsstig, í samræmi við þær mæli- og reikningsaðferðir sem eru settar fram í VIII. viðauka, og taka tillit til viðurkenndra mæli- og reikningsaðferða sem byggjast á nýjustu og fullkomnustu tækni.

6. gr.

Sannprófunaraðferð vegna markaðseftirlits

Aðildarríkin skulu beita málsmeðferðinni, sem mælt er fyrir um í IX. viðauka, við mat á samræmi loftræstieiningarinnar.

7. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þessa reglugerð í ljósi tækniframfara og kynna niðurstöður endurskoðunarinnar á samráðsvettvanginum eigi síðar en 1. janúar 2020.

Við endurskoðunina skal einkum meta hvort fella eigi aðrar loftræstieiningar undir reglugerðina, einkum loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, einingar með heildarrafinafl, sem er undir 30 W, og útreikning sértækrar orkunotkunar og flokka fyrir þarfastýrðar einátta og tviátta loftræstieiningar.

8. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. júlí 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIÐAUKI

Skilgreiningar sem gilda um II.–IX. viðauka

- 1) „sértæk orkunotkun (SEC)“: (gefin upp sem kWh/(m².a)) stuðull sem gefur upp orkunotkun við loftræstingu á hvern m² hitaðs gólfrymis íbúðar eða byggingar, reiknaður fyrir loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði í samræmi við VIII. viðauka,
- 2) „hljóðafsstig (L_{WA})“: A-vegið hljóðafsstig út frá hlíf loftræstieiningar, gefið upp í desibelum (dB) með vísan til hljóðafis eins pikóvatts (1pW), sem flyst með loftinu við viðmiðunarloftstreymi,
- 3) „fjölhraðadriif“: viftuhreyfill sem er með þremur eða fleiri föstum hraðastillingum til viðbótar við núll („slökkt“),
- 4) „snúningshraðastýring (VSD)“: rafeindastýring sem er felld inn í eða starfrækt sem eitt kerfi eða miðlar sérstaklega til hreyfils og viftu og sem breytir rafafla til hreyfilsins í sífellu til þess að stýra loftstreyminu,
- 5) „varmaendurvinnslukerfi (HRS)“: sá hluti tviátta loftræstieiningar sem búinn er varmaskipti sem hannaður er til þess að nýta varmann í (óhreinu) frálofti til hitunar á (hreinu) aðlofti,
- 6) „varmanýtni varmaendurvinnslukerfis í íbúðarhúsnæði (η)“: hlutfallið milli varmaávinninga aðlofts og varmataps frálofts, hvort tveggja miðað við útihita, mælt við þurrar aðstæður í varmaendurvinnslukerfinu og stöðluð loftskilyrði, jafnað massaflæði, við viðmiðunarloftstreymi, hitamun inni- og útihita sem nemur 13 K og enga leiðréttingu vegna varmaávinninga frá viftuhreyflum,
- 7) „innra lekahlutfall“: sá hluti úttakslofts sem er í aðlofti loftræstieininga með varmaendurvinnslukerfi vegna leka á milli úttakslofts og aðlofts inni í hlífinni þegar einingin er í gangi miðað við viðmiðunarstreymi rúmmáls lofts, mælt við stokka, og skal prófunin fara fram við 100 Pa,
- 8) „bakrásarloft“: það hlutfall frálofts sem blásið er aftur saman við aðloftið til endurnýjandi varmaskipti samkvæmt viðmiðunarloftstreyminu,
- 9) „ytra lekahlutfall“: sá hluti leka viðmiðunarloftstreymis rúmmáls lofts innan úr hlíf einingarinnar þegar einingin sætir þrýstingsprófun og skal prófunin framkvæmd við 250 Pa, bæði fyrir undir- og yfirþrýsting,
- 10) „blöndun“: bein hringrás eða rof loftstreymis á milli úttaks og inntaks í bæði inni- og útimiðstöð sem stuðlar ekki að skilvirkri loftræstingu byggingar þegar einingin er í gangi á viðmiðunarstreymi rúmmáls lofts,
- 11) „blöndunarhlutfall“: sá hluti úttakslofts af heildarviðmiðunarrúmmáli lofts, sem er í hringrás milli úttaks og inntaks í bæði inni- og útimiðstöð, og stuðlar þar með ekki að skilvirkri loftræstingu byggingar þegar einingin er í gangi miðað við viðmiðunarstreymi rúmmáls lofts (mælt 1 m frá aðloftsstokki innandyra) að frádregnu innra lekahlutfalli,
- 12) „raunverulegt orkuinnafi“: (gefið upp í W) aðflutt rafinnafi miðað við viðmiðunarloftstreymi og samsvarandi ytri heildarþrýstingsmun sem einnig felur í sér aflþörf fyrir viftur, stjórntæki (þ.m.t. fjarstýringu) og varmadælu (ef hún er innbyggð),
- 13) „sértækt orkuinnafi“: (gefið upp í W/(m³/klst.)) hlutfallið á milli raunverulegs orkuinnafls (í W) og viðmiðunarloftstreymis (í m³/klst.),
- 14) „skýringarmynd yfir loftstreymi/þrýsting“: mengi ferla loftstreymis (lárétti ásin) og mismunaprýstings einátta loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði eða aðloftrásar tviátta loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði, þar sem hver ferill táknar eina viftuhraðastillingu með a.m.k. átta prófunarpunkta í jafnri fjarlægð og fjöldi ferla fer eftir fjölda stakra viftuhraðastillinga (ein, tvær eða þrjár), eða, ef um er að ræða viftu með snúningshraðastýringu, með a.m.k. lágmarks-, hámarks- og miðferil sem er nálægt viðeigandi viðmiðunarloftstreymi og mismunaprýstingi fyrir prófun á sértæku orkuinnafi,

- 15) „viðmiðunarloftstreymi“: (gefið upp í $\text{m}^3/\text{sek.}$) gildi punkts sem liggur á láhniti ferils skýringarmyndar yfir loftstreymi/þrýsting sem á eða næst viðmiðunarpunkti er a.m.k. 70% af hámarksloftstreymi og 50 Pa ef um er að ræða einingar með stokkum og við lágmarksþrýsting ef um er að ræða einingar án stokka; ef um er að ræða tviátta loftæstieiningar gildir viðmiðunarloftstreymi rúmmáls lofts um úttak aðloftsins,
- 16) „stýristuðull (CTRL)“: leiðréttingarstuðull fyrir útreikning sértækrar orkunotkunar, sem veltur á þeirri gerð stýringar sem er hluti loftæstieiningarinnar, samkvæmt lýsingu í töflu 1 í VIII. viðauka,
- 17) „viðmiðunarmælipáttur“ (e. control parameter): mælipáttur eða safn mælipátta, sem miðað er við að tákni loftæstipörfina, t.d. hlutfallslegt rakastig, innihald koltvísýrings (CO_2), rokkgjarnra lífrænna efnasambanda eða annarra lofttegunda, greiningu á tilvist, hreyfingu eða notkun á grundvelli innrauðrar hitaútgeislunar frá líkama eða endurkasts úthljóðsbylgna, rafboð af völdum þess að manneskur nota ljós eða búnað,
- 18) „handvirk stilling“: hvers konar gerð af stýringu sem byggist ekki á þarfastýringu,
- 19) „þarfastýring“: búnaður eða safn búnaðar, innbyggður eða aðskilinn, sem mælir viðmiðunarmælipátt og notar niðurstöðuna til þess að stýra loftstreymi einingarinnar sjálfkrafa og/eða loftstreymi í stokkunum,
- 20) „klukkustýring“: klukkustýrt (dagljósastýrt) viðmót, sem er ætlað manneskjum til þess að stjórna viftuhraða/loftstreymi loftæstieiningarinnar, með a.m.k. sjö handvirkum vikudagastillingum af breytilegu loftstreymi fyrir a.m.k. tvö tímabil, þ.e. tímabil þar sem um er að ræða minnkað eða ekkert loftstreymi,
- 21) „þarfastýrð loftæsting (DCV)“: loftæstieining þar sem notuð er þarfastýring,
- 22) „eining með stokkum“: loftæstieining, sem ætluð er til loftæstingar í einu eða fleiri herbergjum eða lokuðu rými í byggingu, með loftstokkum sem eiga að vera útbúnir tengingum fyrir stokka,
- 23) „eining án stokka“: loftæstieining, ætluð til loftæstingar í einu herbergi eða lokuðu rými í byggingu, sem á ekki að vera útbúin tengingum fyrir stokka,
- 24) „miðlæg þarfastýring“: þarfastýring loftæstieiningar með stokkum sem stýrir í sífellu, á miðlægán hátt, viftuhraða og loftstreymi í allri byggingunni eða hluta hennar á grundvelli eins nema,
- 25) „staðbundin þarfastýring“: þarfastýring loftæstieiningar með stokkum sem stýrir í sífellu viftuhraða og loftstreymi á grundvelli fleiri en eins skynjara, ef um er að ræða loftæstieiningu með stokkum, en eins skynjara ef loftæstieiningin er án stokka,
- 26) „stöðuþrýstingur (p_{st})“: heildarþrýstingur, að frádregnum hreyfiþrýstingi viftunnar,
- 27) „heildarþrýstingur (p_t)“: munurinn á stöðvunarþrýstingi við úttak viftu og stöðvunarþrýstingi við inntak viftu,
- 28) „stöðvunarþrýstingur“: þrýstingur, sem er mældur á mælipunkti í streymandi lofttegund, ef streymið væri stöðvað með ferli þar sem óreiðan helst óbreytt,
- 29) „hreyfiþrýstingur“: þrýstingurinn sem er reiknaður út frá massaloftstreymi og meðaleðlismassa lofttegundar við úttak og úttakssvæði einingarinnar,
- 30) „endurheimtandi varmaskiptir“: varmaskiptir sem ætlað er að flytja varmaorku úr einu loftstreymi yfir í annað án hreyfanlegra hluta á borð við plötu- eða pípulaga varmaskipti með samhliða streymi, krossstreymi eða gagnstreymi, eða samsetningu af þessu, eða plötu- eða pípulaga varmaskipti með gufluflæði,
- 31) „endurnýjandi varmaskiptir“: snúningsvarmaskiptir með hjóli sem snýst í því skyni að flytja varmaorku úr einu loftstreymi yfir í annað, þ.m.t. efni sem leyfir flutning dulvarma, gangvirki, sem knýr það áfram, hlíf eða umgerð, og þéttingar til þess að draga úr hjástreymi eða leka lofts úr einhverju loftstreymi en misjafnt er hversu rakadrægir slíkir varmaskiptir eru sem ræðst af efnisvali,

- 32) „næmi loftstreymis fyrir þrýstingsmun“: í loftræstieiningu fyrir íbúðarhúsnæði án stokka er það hlutfallið milli hámarksfráviks loftstreymis í loftræstieiningu við + 20 Pa og við – 20 Pa ytri heildarþrýstingsmun,
- 33) „loftþéttni innandyr/utanhúss“: í loftræstieiningu fyrir íbúðarhúsnæði án stokka er það loftstreymið (gefið upp í m³/klst.) milli loftsins innandyr og utanhúss þegar slökkt er á viftunni eða viftunum.

II. VIÐAUKI

Flokkar sértækrar orkunotkunar

Flokkar sértækrar orkunotkunar (SEC-flokkur) loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði sem eru reiknaðir út fyrir miðlungs loftslagsskilyrði:

Tafla 1

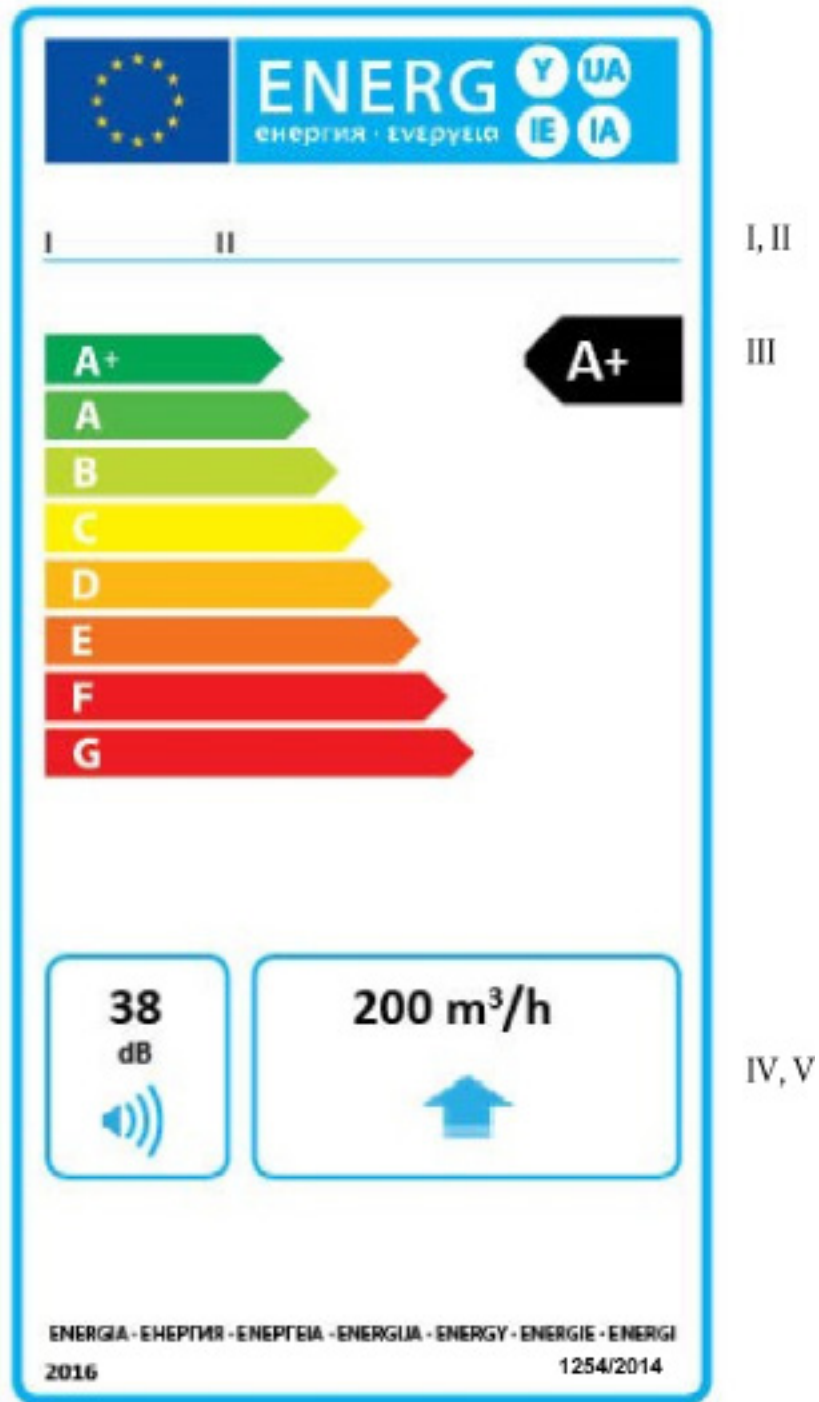
Flokkun frá 1. janúar 2016

SEC-flokkur	SEC í kWh/a.m ²
A+ (hámarksnýtni)	SEC < – 42
A	– 42 ≤ SEC < – 34
B	– 34 ≤ SEC < – 26
C	– 26 ≤ SEC < – 23
D	– 23 ≤ SEC < – 20
E	– 20 ≤ SEC < – 10
F	– 10 ≤ SEC < 0
G (lakasta nýtni)	0 ≤ SEC

III. VIÐAUKI

Merkimiðinn

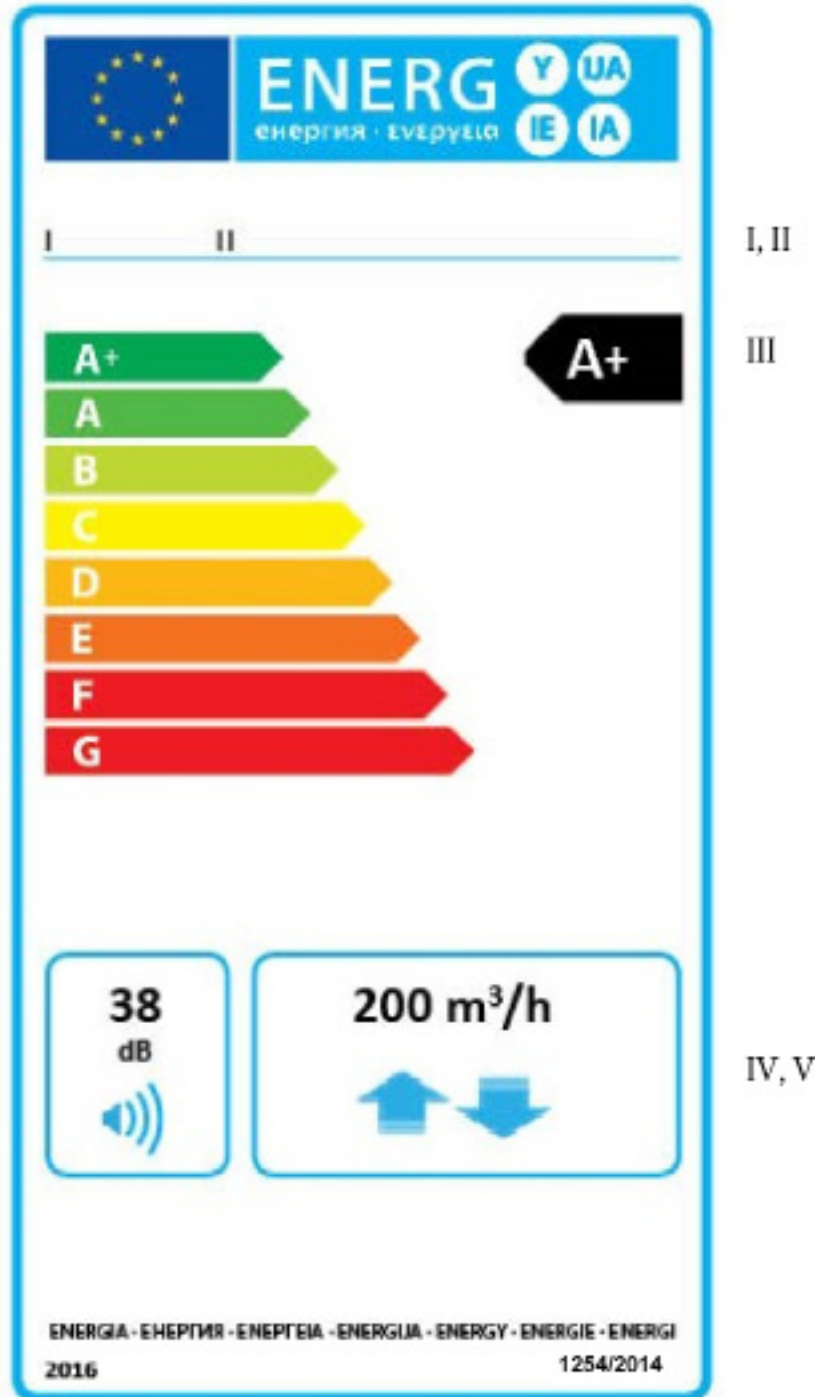
1. Merkimiði fyrir einátta loftræstieiningar sem eru settar á markað eftir 1. janúar 2016:

Merkimiðinn skal veita eftirfarandi upplýsingar:

- I. nafn eða vörumerki birgis,
- II. tegundarauðkenni birgis,
- III. orkunýtni; örvaroddurinn, sem sýnir orkunýtniflokk búnaðar, skal vera í sömu hæð og örvaroddur þess orkunýtniflokks sem við á; orkunýtni er gefin upp fyrir „miðlungs“ loftslagsskilyrði,

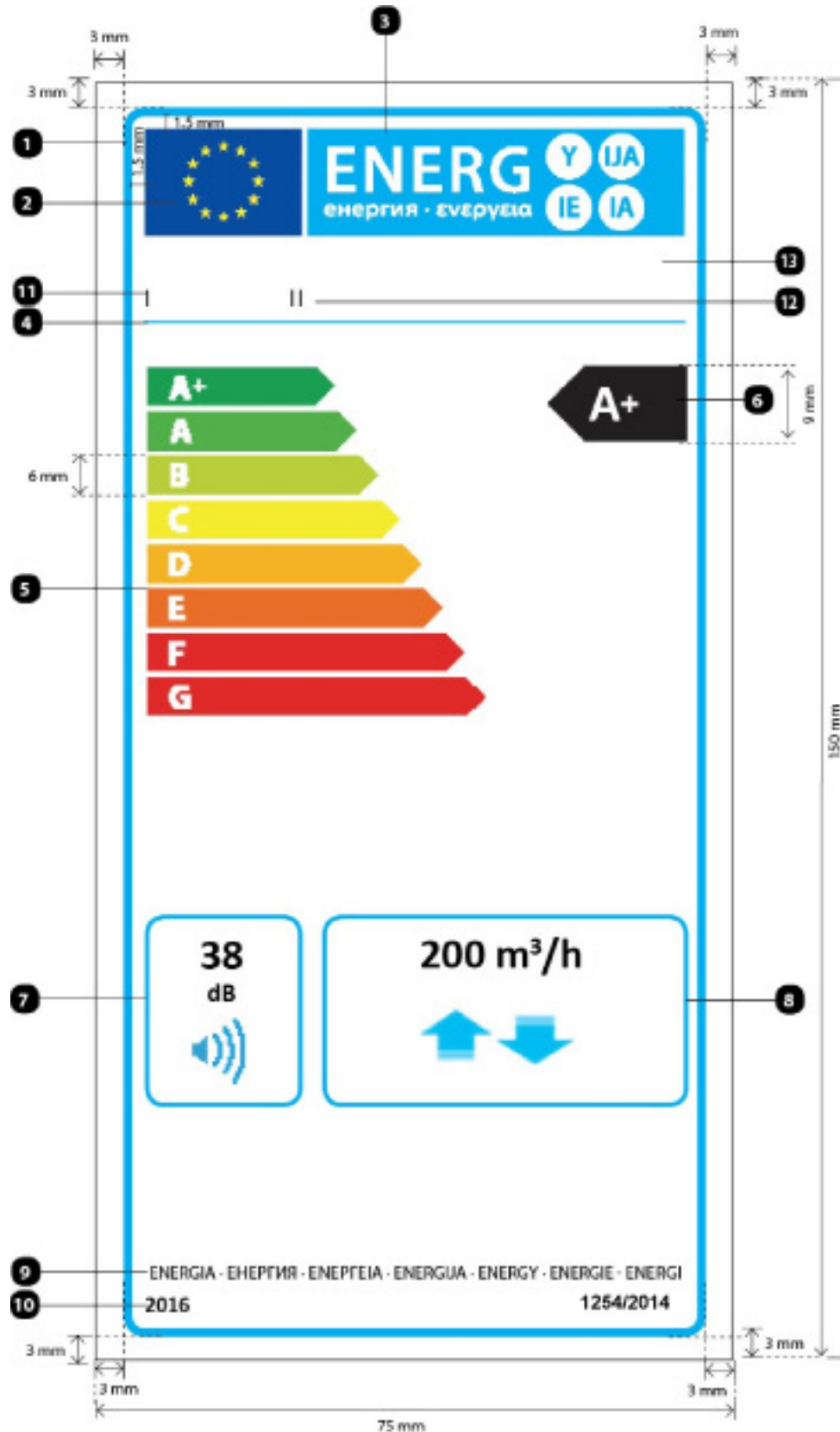
- IV. hljóðafsstig (L_{WA}) í dB, náundað að næstu heilu tölu,
 V. hámarksloftstreymi í $m^3/klst.$, náundað að næstu heilu tölu, ásamt einni ör sem táknar einátta loftræstieiningar.
 2. Merkimiði fyrir tviátta loftræstieiningar sem eru settar á markað eftir 1. janúar 2016:

Merkimiðinn skal veita eftirfarandi upplýsingar:

- I. nafn eða vörumerki birgis,
 II. tegundarauðkenni birgis,
 III. orkunýtni; örvaroddurinn, sem sýnir orkunýtniflokk búnaðar, skal vera í sömu hæð og örvaroddur þess orkunýtniflokks sem við á; orkunýtni er gefin upp fyrir „miðlungs“ loftslagsskilyrði,

- IV. hljóðafsstig (L_{WA}) í dB, námundað að næstu heilu tölu,
- V. hámarksloftstreymi í $m^3/klst.$, námundað að næstu heilu tölu, ásamt tveimur örvum sem vísa í gagnstæðar áttir og tákna tvíátta loftræstieiningar.
3. Hönnun merkimiða fyrir loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði, sem sett er fram í 1. og 2. lið, skal vera eftirfarandi:

Þar sem:

Merkimiðinn skal vera minnst 75 mm á breidd og 150 mm á hæð. Ef merkimiðinn er prentaður á stærra sniði skal efni hans, eftir sem áður, vera í réttu hlutfalli við forskriftirnar hér að framan.

Bakgrunnurinn skal vera hvítur.

Notuð er CMYK-litaskipan — blár, blárauður, gulur og svartur — í samræmi við eftirfarandi dæmi: 00-70-X-00: 0% blár, 70% blárauður, 100% gulur, 0% svartur.

Merkimiðinn skal uppfylla allar eftirfarandi kröfur (tölurnar vísa til myndarinnar hér að framan):

❶ **Rammastrík merkimiða ESB:** 3,5 pt — litur: blár 100% — rúnnuð horn: 2,5 mm.

❷ **Kennimerki ESB:** Litir: X-80-00-00 og 00-00-X-00.

❸ **Orkukennimerki:** Litur: X-00-00-00.

Skýringarmynd, eins og sýnd er: Kennimerki ESB + orkukennimerki: breidd: 62 mm, hæð: 12 mm.

❹ **Lína undir kennimerki:** 1 pt — litur: blár 100% — lengd: 62 mm.

❺ **A+ til G-kvarði:**

— Ö: hæð: 6 mm, bil: 1 mm — litir:

— Hæsti flokkur: X-00-X-00

— Annar flokkur: 70-00-X-00

— Þriðji flokkur: 30-00-X-00

— Fjórdi flokkur: 00-00-X-00

— Fimmti flokkur: 00-30-X-00

— Sjötti flokkur: 00-70-X-00

— Sjöundi flokkur: 00-X-X-00

— Lægsti flokkur: 00-X-X-00.

— Texti: Feitt 13 pt Calibri-letur með hástöfum og í hvítum lit.

❻ **Flokkur sértækrar orkunotkunar**

— Ö: breidd: 17 mm, hæð: 9 mm, 100% svört

— Texti: Feitt, 18,5 pt Calibri-letur með hástöfum og í hvítum lit; „+“ tákn: Feitt, 11 pt Calibri-letur, í hvítum lit og raðað í eina röð.

❼ **Hljóðafsstig í dB:**

— Rammi: 1,5 pt — litur: blár 100% — rúnnuð horn: 2,5 mm

— Gildi: Feitt 16 pt Calibri-letur, 100% svart

— „dB“: Hefðbundið 10 pt Calibri-letur 100% svart.

❽ **Hámarksloftstreymi í m³/klst.:**

— Rammi: 1,5 pt — litur: blár 100% — rúnnuð horn: 2,5 mm

— Gildi: Feitt 16 pt Calibri-letur, 100% svart

— „m³/klst.“: Feitt 16 pt Calibri-letur, 100% svart

— Ein eða tvær örvar

— breidd hvorrar: 10 mm, hæð hvorrar: 10 mm.

— Litur: blár 100%.

9 Orka:

— Texti: Hefðbundið, 6 pt Calibri-letur með hástöfum, í svörtum lit.

10 Viðmiðunartímabil:

— Texti: Feitt 8 pt Calibri-letur.

11 Nafn eða vörumerki birgis**12 Tegundarauðkenni birgis**

Nafn eða vörumerki birgis og tegundarauðkenni skulu rúmast í 62 x 10 mm rými.

IV. VIÐAUKI

Vöruupplýsingablað

Upplýsingarnar á vöruupplýsingablaði fyrir loftræstieiningu fyrir íbúðarhúsnæði, sem um getur í b. lið 1. mgr. 3. gr., skulu veittar í eftirfarandi röð og koma fram í kynningarriti fyrir vöruna eða öðru lesefni sem fylgir vörunni:

- a) nafn eða vörumerki birgis,
- b) tegundarauðkenni birgis, þ.e. kóði, venjulega alstafa, sem notaður er til að greina tiltekna tegund loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði frá öðrum tegundum með sama vörumerki eða nafni birgis,
- c) sértæk orkunotkun (SEC) í kWh/(m².a) fyrir hvert loftslagsbelti, sem við á, og flokkur sértækrar orkunotkunar,
- d) tilgreind formgerðarflokkun í samræmi við 2. gr. þessarar reglugerðar (einátta eða tviátta),
- e) gerð drifbúnaðar sem hefur verið settur upp eða ætlunin er að setja upp (fjölhraðadryg eða snúningshraðastýring),
- f) gerð varmaendurvinnslukerfis (endurheimtandi, endurnýjandi, engin),
- g) varmanýtni varmaendurvinnslu (í % eða „á ekki við“ ef varan er ekki með neitt varmaendurvinnslukerfi),
- h) hámarksloftstreymi í m³/klst.:
- i. rafinnafl drifbúnaðar víftu, þ.m.t. stýribúnaðar fyrir hreyfil, við hámarksloftstreymi (W),
- j) hljóðafsstig (L_{WA}), námundað að næstu heilu tölu,
- k) viðmiðunarloftstreymi í m³/sek.,
- l) viðmiðunarmismunaprýstingur í Pa,
- m) SPI í W/(m³/klst.),
- n) stýristuðull og formgerðarflokkun stýringar í samræmi við viðkomandi skilgreiningar og flokkun í töflu 1 í VIII. viðauka,
- o) tilgreint innra og ytra hámarksleka hlutfall (%) fyrir tviátta loftræstieiningar eða bakrásarloft (einungis fyrir endurnýjandi varmaskipta) og ytra leka hlutfall (%) fyrir einátta loftræstieiningar með stokkum,
- p) blöndunarhlutfall tviátta loftræstieininga án stokka sem hvorki er ætlað að hafa tengingu fyrir stokka inntakslofts- né úttaksloftsmegin,
- q) staðsetning og lýsing á sjónrænum viðvörunarljósabúnaði, sem ætlaður er til notkunar með síum í loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði, þ.m.t. texti sem bendir á mikilvægi þess að skipta reglulega um síur í þágu frammistöðu og orkunýtni einingarinnar,
- r) leiðbeiningar fyrir einátta loftræstikerfi um uppsetningu á stilltum aðlofts-/frálofts- ristum á framhliðinni með tilliti til náttúrulegs inntaks-/úttakslofts,
- s) veffang fyrir leiðbeiningar um foruppsetningu og sundurhlutun,
- t) einungis fyrir einingar án stokka: næmi loftstreymis fyrir þrýstingsmun við + 20 Pa og – 20 Pa,
- u) einungis fyrir einingar án stokka: loftþéttni innandyr/utanhúss í m³/klst.,
- v. árleg raforkunotkun (AEC) (í kWh á ári),
- w) árlegur sparnaður í upphitun (AHS) (í kWh frumorku á ári) fyrir hverja gerð loftslags („miðlungs“, „hlýtt“, „kalt“).

*V. VIÐAUKI***Tæknigögn**

Í tæknigögnunum, sem um getur í c-lið 1. mgr. 3. gr., skal a.m.k eftirfarandi koma fram:

- a) nafn og heimilisfang birgis,
- b) tegundarauðkenni birgis, þ.e. kóði, venjulega alstafa, sem notaður er til að greina tiltekna tegund loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði frá öðrum tegundum með sama vörumerki eða nafni birgis,
- c) ef við á, tilvísanir í þá samhæfðu staðla sem notaðir eru,
- d) ef við á, aðrar aðferðir við útreikninga, mælistaðlar og -forskriftir sem notast er við,
- e) auðkenni og undirskrift þess sem hefur umboð til að skuldbinda birginn,
- f) ef við á, tæknilegir mæliþættir við mælingar, ákvarðaðir í samræmi við VIII. viðauka,
- g) heildarmál,
- h) nánari upplýsingar um tegund loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði,
- i) flokkur sértækrar orkunotkunar tegundar í samræmi við skilgreiningu í II. viðauka,
- j) sértæk orkunotkun (SEC) fyrir hvert loftslagsbelti,
- k) hljóðafsstig (L_{WA}),
- l) niðurstöður útreikninga í samræmi við VIII. viðauka.

Birgjar geta bætt viðbótarupplýsingum aftan við framangreindan lista.

*VI. VIÐAUKI***Upplýsingar, sem á að veita, ef ekki er hægt að gera ráð fyrir því að endanlegir notendur geti skoðað vöruna nema á Netinu**

1. Ef ekki er hægt að gera ráð fyrir því að endanlegir notendur geti skoðað vöruna nema á Netinu skulu upplýsingarnar veittar í eftirfarandi röð:
 - a) flokkur sértækrar orkunotkunar tegundar í samræmi við skilgreiningu í II. viðauka,
 - b) sértæk orkunotkun (SEC) í kWh/(m².a) fyrir hvert loftslagsbelti sem við á,
 - c) hámarksloftstreymi (í m³/klst.),
 - d) hljóðafsstig (L_{WA}) í dB(A), námunðað að næstu heilu tölu,
 2. Ef veittar eru frekari upplýsingar, sem er að finna í vöruupplýsingablaðinu, skulu þær veittar með þeim hætti og í þeirri röð sem tilgreind er í IV. viðauka.
 3. Upplýsingarnar, sem um getur í þessum viðauka, skulu prentaðar eða sýndar með leturgerð sem er nægilega stór til að vera læsileg.
-

VII. VIÐAUKI

Upplýsingar, sem á að veita, ef um er að ræða sölu, leigu eða kaupleigu á Netinu

1. Í 2.–5. lið þessa viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
 - a) „birtingarkerfi“ (e. *display mechanism*): allir skjáir, þ.m.t. snertiskjáiir eða önnur sjónræn tækni sem notuð er til að sýna notendum efni á Netinu,
 - b) „földuð birting“ (e. *nested display*): sjónrænt viðmót þar sem unnt er að opna mynd eða gagnamengi með músarsmelli, með því að renna músarbendli yfir það eða með því að vikka út aðra mynd eða gagnamengi á snertiskjá,
 - c) „snertiskjár“: skjár sem bregst við snertingu, s.s. á spjaldtölvu (e. *tablet computer*), pennatölvu (e. *slate computer*) eða snjallsíma,
 - d) „annar texti“: texti sem notaður er sem annar valkostur við myndræna útfærslu og gerir kleift að veita upplýsingar með öðrum hætti en myndrænum þegar birtingartæki ráða ekki við myndirnar eða til að bæta aðgengi, s.s. ílag fyrir raddgervlaforrit.
2. Viðeigandi merkimiði, sem birgir gerir aðgengilegan í samræmi við a-lið 1. mgr. 3. gr., skal vera til sýnis í birtingarkerfi, nálægt verði vörunnar, í samræmi við tímamörkin sem sett er fram í 2. og 3. mgr. 3. gr. Stærð merkimiðans skal vera þannig að hann sé auðsýnilegur og læsilegur og í réttu hlutfalli við stærðina sem tilgreind er í III. viðauka. Sýna má merkimiðann með faldaðri birtingu en þá skal myndin, sem notuð er til að nálgast hann, vera í samræmi við forskriftirnar í 3. lið þessa viðauka. Ef notuð er földuð birting skal merkimiðinn birtast þegar fyrst er smeltt með músinni á hann, músarbendli er rennt yfir hann eða þegar myndin er vikkuð út á snertiskjá.
3. Myndin, sem notuð er til að nálgast merkimiðann ef um er að ræða faldaða birtingu, skal:
 - a) vera ör í lit sem samsvarar orkunýtniflokki vörunnar á merkimiðanum,
 - b) gefa til kynna orkunýtniflokk vörunnar með hvítu letri, í sömu leturstærð og þeirri sem notuð er til að sýna verð, og
 - c) vera með öðru af tveimur eftirfarandi sniðum:

4. Ef um er að ræða faldaða birtingu skal röðin, sem merkimiðinn er sýndur í, vera eins og hér segir:
 - a) myndin, sem um getur í 3. lið þessa viðauka, er sýnd í birtingarkerfi nálægt verði vörunnar,
 - b) myndin er hlekkur á merkimiðann,
 - c) merkimiðinn er sýndur eftir að smeltt er með músinni á hann, músarbendli er rennt yfir hann eða myndin er vikkuð út á snertiskjá,
 - d) merkimiðinn er sýndur í sprettiglugga, nýjum flípa, nýrri síðu eða með skjámynd,
 - e) til að stækka merkimiðann á snertiskjá gilda almennar aðferðir tækisins til stækkunar,
 - f) skjámyndinni með merkimiðanum er lokað með lokunarvalmöguleika eða annarri staðlaðri aðferð til lokunar,
 - g) annar texti í stað myndrænnar útfærslu, sem sýndur er þegar ekki tekst að sýna merkimiðann, tilgreinir orkunýtniflokk vörunnar í sömu leturstærð og þeirri sem notuð er til að sýna verð.
5. Viðeigandi vöruupplýsingablað, sem birgjar gera aðgengilegt í samræmi við b-lið 1. mgr. 3. gr., skal sýnt í birtingarkerfi nálægt verði vörunnar. Stærðin skal vera þannig að vöruupplýsingablaðið sé auðsýnilegt og læsilegt. Sýna má vöruupplýsingablaðið í faldaðri birtingu en þá skal hlekkurinn, sem notaður er til að nálgast það, vera auðsýnilegur og tilgreina með læsilegum hætti „vöruupplýsingablað“. Ef notast er við faldaða birtingu skal upplýsingablaðið birtast þegar fyrst er smeltt á það með músinni, músarbendli rennt yfir það eða við útvíkkun hlekkisins á snertiskjá.

VIII. VIÐAUKI

Mælingar og útreikningar

1. Sértæk orkunotkun (SEC) er reiknuð út með eftirfarandi jöfnu:

$$SEC = t_a \cdot p_{ef} \cdot q_{net} \cdot MISC \cdot CTRL^x \cdot SPI - t_h \cdot \Delta T_h \cdot \eta_h^{-1} \cdot c_{air} \cdot (q_{ref} - q_{net} \cdot CTRL \cdot MISC \cdot (1 - \eta_t)) + Q_{defr}$$

þar sem:

- SEC er sértæk orkunotkun við loftræstingu á hverjum m^2 hitaðs gólfrymis íbúðar eða byggingar [$kWh/m^2 \cdot a$],
- t_a er árlegar rekstrarstundir [h/a],
- p_{ef} er frumorkuþáttur raforkuframleiðslu og dreifingar [-],
- q_{net} er hrein loftræstipörf fyrir hvern m^2 hitaðs gólfrymis [$m^3/h \cdot m^2$],
- $MISC$ er samanlagður almennur formgerðarflokkunarþáttur, sem felur í sér þætti fyrir skilvirkni loftræstingar, leka frá stokkum og umfram íferð [-],
- $CTRL$ er stýristuðull loftræstingar [-],
- x er veldisvísir, sem tekur tillit til frávika frá linuleika milli varmaorku og rafmagnssparnaðar, allt eftir eiginleikum hreyfilsins og drifsins [-],
- SPI er sértækt orkuinnafli [$kW/(m^3/h)$],
- t_h heildarfjöldi klukkustunda hitunartímabils [h],
- ΔT_h er meðaltal munar á hitastigi innanhúss ($19^\circ C$) og utanhúss á hitunartímabili, að frádreginni $3K$ leiðréttingu vegna varmaflutnings frá sólinni og innri hitagjafa [K],
- η_h er meðaltal nýtni við rýmishitun [-],
- c_{air} er tilgreind varmarýmd lofts við stöðugan þrýsting og þéttleika [$kWh/(m^3 K)$],
- q_{ref} er viðmiðunarhlutfall náttúrulegrar loftræstingar fyrir hvern m^2 hitaðs gólfrymis [$m^3/h \cdot m^2$],
- η_t er varmanýtni varmaendurheimtar [-],
- Q_{defr} er orka árlegrar upphitunar fyrir hvern m^2 hitaðs gólfrymis [$kWh/m^2 \cdot a$] fyrir afisingu, á grundvelli breytilegrar rafviðnámshitunar.

$$Q_{defr} = t_{defr} \cdot \Delta T_{defr} \cdot c_{air} \cdot q_{net} \cdot p_{ef},$$

þar sem:

- t_{defr} er lengd afisingartímabils, t.d. þegar hitastig utandyra er lægra en $-4^\circ C$ [h/a], og
- ΔT_{defr} er meðalmunurinn í K milli hitastigs utanhúss og $-4^\circ C$ á afisingartímanum.

Q_{defr} á einungis við um tviátta loftræstieiningar með endurheimtandi varmaskipti; fyrir einátta einingar eða einingar með endurnýjandi varmaskipti er $Q_{defr} = 0$.

SPI og η_t eru gildi leidd af prófunum og reikningsaðferðum.

Aðrir mæliþættir og sjálgildi þeirra eru gefin upp í töflu 1. SEC-flokkur á merkimiðanum byggist á „miðlungs“ loftslagsskilyrðum.

2. Árleg raforkunotkun fyrir $100 m^2$ gólfrymi (AEC) (í kWh/a rafmagns á ári) og árlegur sparnaður í upphitun ((AHS), sem merkir árlegur sparnaður í orkunotkun til hitunar (í kWh vergs varmagildis eldsneytis á ári) er reiknaður sem hér segir, með því að nota skilgreiningarnar, sem gefnar eru upp í 1. lið, og sjálgildin, sem gefin eru upp í töflu 1, fyrir hverja gerð loftslags (miðlungs, hlýtt og kalt):

$$AEC = t_a \cdot q_{net} \cdot MISC \cdot CTRL^x \cdot SPI + Q_{defr},$$

$$AHS = t_h \cdot \Delta T_h \cdot \eta_h^{-1} \cdot c_{air} \cdot (q_{ref} - q_{net} \cdot CTRL \cdot MISC \cdot (1 - \eta_t)).$$

Tafla 1

Mælipættir til útreiknings á SEC

<i>almenn formgerðarflokkun</i>					MISC
Loftræstieiningar með stokkum					1,1
Loftræstieiningar án stokka					1,21
<i>Stýring loftræstingar</i>					CTRL
Handstýring (engin DCV)					1
Klukkustýring (engin DCV)					0,95
Miðlæg þarfastýring					0,85
Staðbundin þarfastýring					0,65
<i>Hreyfill og drif</i>					x-gildi
Kveikt/slökkt, 1 hraðastilling					1
2 hraðastillingar					1,2
3 hraðastillingar					1,5
Breytilegur hraði					2
<i>Loftslag</i>	t_h í h	ΔT_h í K	t_{defr} í h	ΔT_{defr} í K	$Q_{defr}^{(*)}$ í kWh/a.m ²
Kalt	6552	14,5	1003	5,2	5,82
Miðlungs	5112	9,5	168	2,4	0,45
Heitt	4392	5	—	—	—
(*) Afising á aðeins við um tviátta einingar með endurheimtandi varmaskipti og er reiknuð út sem $Q_{defr} = t_{defr} * \Delta T_{defr} * c_{air} * q_{net} * p_{ef}$. Að því er varðar einátta loftræstieiningar eða einingar með endurnýjandi varmaskipta er $Q_{defr} = 0$					
<i>Sjálfgildi</i>					gildi
tilgreind varmarýmd lofts, c_{air} í kWh/(m ³ K)					0,000344
hrein loftræstipörf fyrir hvern m ² hitaðs gólfrymis, q_{net} í m ³ /h.m ²					1,3
viðmiðunarhlutfall náttúrulegrar loftræstingar fyrir hvern m ² hitaðs gólfrymis, q_{ref} í m ³ /h.m ²					2,2
árlegar rekstrarstundir, t_a í h					8 760
frumorkupáttur raforkuframleiðslu og -dreifingar, p_{ef}					2,5
nýtni við rýmishitun, η_h					75%

IX. VIÐAUKI

Sannprófunaraðferð vegna markaðseftirlits

Yfirvöld í aðildarríkjunum skulu, í þeim tilgangi að kanna samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka, prófa staka loftræstieiningu fyrir íbúðarhúsnæði. Ef gildin, sem mæld eru, eða gildin, sem reiknuð eru á grundvelli mældra gilda, samrýmast ekki gildunum, sem framleiðandi gefur upp í skilningi 3. gr., innan vikmarka í töflu 1, skal framkvæma mælingar á þremur einingum til viðbótar.

Ef reiknað meðaltal mældra gilda fyrir þessar einingar uppfyllir ekki kröfurnar, innan vikmarka í töflu 1, telst tegundin og allar aðrar jafngildar tegundir ekki uppfylla kröfurnar í II. viðauka.

Yfirvöld í aðildarríkjunum skulu gefa yfirvöldum í öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni upp niðurstöður úr prófunum og aðrar viðeigandi upplýsingar innan eins mánaðar frá því að ákvörðun um að tegundin uppfylli ekki ákvæðin liggur fyrir.

Yfirvöld í aðildarríkjunum skulu nota mæli- og reikningsaðferðirnar í VIII. viðauka.

Tafla 1

Mælipáttur	Vikmörk við sannprófun
SPI	Mæligildið skal ekki vera hærra en 1,07 sinnum uppgefið hámarks-gildi.
Varmanýtni loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði	Mæligildið skal ekki vera lægra en 0,93 sinnum uppgefið lágmarks-gildi.
Hljóðafsstig	Mæligildið skal ekki vera hærra en uppgefið hámarksgildi, að við-bættum 2 dB.

Vikmörk sannprófana, sem skilgreind eru í þessum viðauka, eiga aðeins við um sannprófun yfirvalda aðildarríkis á mældum mælipáttum og skal birgirinn ekki nota þá sem leyfileg vikmörk í því skyni að ákvarða gildin sem gefin eru upp í tæknigögnunum. Gildin og flokkarnir á merkimiðanum eða (rafræna) vöruupplýsingablaðinu skulu ekki vera hagstæðari fyrir birginn en tilkynnt gildi í tæknigögnunum.

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1094****2016/EES/19/06****frá 5. maí 2015****um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar
kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB frá 19. maí 2010 um merkingar og staðlaðar vörulýsingar á orkutengdum vörum er greina frá notkun þeirra á orku og öðrum aðföngum ⁽¹⁾, einkum 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 2010/30/ESB er þess krafist að framkvæmdastjórnin samþykki framseldar gerðir að því er varðar merkingar orkutengdra vara sem hafa umtalsverða möguleika á orkusparnaði og þar sem mikils misræmis gætir í nothæfisstigi með sambærilega virkni.
- 2) Orkan sem kæli- eða frystiskápar, sem notaðir eru í atvinnuskyni, nota er verulegur hluti af heildarorkuþörf í Sambandinu og gætir mikils misræmis í orkunýtni kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni og hafa sambærilega virkni. Töluverðir möguleikar eru á því að draga úr orkunotkun þeirra. Kröfur um orkumerkingar ættu því að ná yfir kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni.
- 3) Mæla ætti fyrir um samræmd ákvæði um merkingar og staðlaðar vörulýsingar að því er varðar orkunýtni kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, til þess að hvetja framleiðendur til að bæta orkunýtni þessara vara, endanlega notendur til að kaupa orkunýtnar vörur og stuðla að starfsemi innri markaðarins.
- 4) Gert er ráð fyrir að samanlögð áhrif þessarar reglugerðar og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1095 ⁽²⁾ leiði til þess að árið 2020 verði áætlaður, árlegur orkusparnaður u.þ.b. 1,8 TWh og 4,1 TWh árið 2030, sem samsvarar losun á 0,7 og 1,4 milljónum tonna af jafngildiseiningum koltvísýrings, samanborið við það sem myndi gerast ef ekki væri gripið til neinna ráðstafana.
- 5) Upplýsingarnar, sem tilgreindar eru á merkimiðanum, ættu að vera fengnar með áreiðanlegum, nákvæmum og samanburðarnákvæmum mæliaðferðum, sem taka tillit til viðurkenndra aðferða sem byggjast á nýjustu og fullkomnustu tækni og, þar sem þeir liggja fyrir, samhæfðra staðla, sem samþykktir hafa verið af evrópskum staðlastofnunum, sem taldar eru upp í I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 ⁽³⁾.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 177, 8.7.2015, bls. 2. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 309/2015 frá 11. desember 2015 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 153, 18.6.2010, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1095 frá 5. maí 2015 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB að því er varðar kröfur varðandi visthönnun kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, hraðkæli- og frystiskápa, þjöppusamtæðna með eimsvala og vökvakæla fyrir vinnslukerfi (Stjtið. ESB L 177, 8.7.2015, bls. 19).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 frá 25. október 2012 um evrópska stöðlun og breytingu á tilskipunum ráðsins 89/686/EBE og 93/15/EBE og tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB og 2009/105/EB og niðurfellingu á ákvörðun ráðsins 87/95/EBE og ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1673/2006/EB (Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12).

- 6) Í þessari reglugerð ætti að tilgreina samræmda hönnun og innihald merkimiða fyrir kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni.
- 7) Að auki ætti í þessari reglugerð að tilgreina kröfur um vöruupplýsingablað og tæknigögn um kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni.
- 8) Enn fremur ætti að tilgreina í þessari reglugerð kröfur um upplýsingar, sem veita skal vegna hvers konar fjarsölu kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, og auglýsinga og tæknilegs kynningarefnis um slíkar vörur.
- 9) Rétt þykir að kveða á um endurskoðun á ákvæðum þessarar reglugerðar með tilliti til tækniframfara.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Með þessari reglugerð eru settar kröfur um merkingar og veitingu viðbótarvöruupplýsinga um kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni.
2. Þessi reglugerð gildir um kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni og nota rafmagn, þ.m.t. tæki sem seld eru til kælingar eða frýstingar á matvælum og fóðri.
3. Þessi reglugerð gildir ekki um eftirfarandi vörur:
 - a) kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, sem aðallega eru knúnir með öðrum orkugjöfum en rafmagni,
 - b) kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, með þjöppusamstæðu með eimsvala sem ekki er staðsett á sama stað,
 - c) opna kæli- eða frystiskápa, þar sem meginhlutverk þeirra útheimtir að þeir séu opnir,
 - d) kæli- eða frystiskápa, sem eru sérstaklega hannaðir til matvælavinnslu, þar sem ekki er talið nægilegt að eitt hólf með nettórúmmál, sem er minna en 20% af samanlögðu nettórúmmáli kæli- eða frystiskápsins og sérstaklega hannað til matvælavinnslu, leiði til undanþágu,
 - e) kælskápa, sem einungis eru hannaðir til þess að þíða frosin matvæli undir eftirliti, þar sem ekki er talið nægilegt að eitt hólf, sem sérstaklega er hannað til þess að þíða frosin matvæli undir eftirliti, leiði til undanþágu,
 - f) salatkælborð,
 - g) þjónustuborðkæla og aðrar svipaðar gerðir kælskápa sem einkum eru ætlaðir til að sýna og selja matvæli, auk kælingar og geymslu,
 - h) kæli- eða frystiskápa sem nota ekki gufuþjöppunarhringrás til kælingar,
 - i) sérsníðaða kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, sem eru framleiddir í einu eintaki í samræmi við sérstaka forskrift viðskiptamanns og sem eru ekki sambærilegir öðrum tegundum kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, eins og lýst er í 9. skilgreiningu í I. viðauka,
 - j) kæli- og frystiskápa (e. *refrigerator-freezers*),
 - k) kæli- eða frystiskápa sem kæla eða frýsta með kyrrstöðulofti,
 - l) innbyggða kæli- eða frystiskápa,
 - m) kæli- eða frystiskápa fyrir hilluvagna og kæli- eða frystiskápa sem hægt er að komast inn í beggja vegna,
 - n) frystikistur.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „kæli- eða frystiskápur sem notaður er í atvinnuskyni“: einangrað tæki til kælingar með einu eða fleiri hólfum, sem eru aðgengileg í gegnum einar eða fleiri dyr eða skúfur, sem getur viðhaldið stöðugu hitastigi matvæla, innan þeirra marka sem tiltekin eru fyrir ganghita kælingar eða frystingar, með því að nota gufuþjöppunarhringrás, og er ætlað til geymslu matvæla í umhverfi þar sem ekki fer fram heimilishald en ekki í umhverfi þar sem matvælin eru gerð sýnileg eða aðgengileg viðskiptavinum,
- b) „matvæli“: matur, innihaldsefni, drykkjarvörur, þ.m.t. vín, og aðrir hlutir sem einkum eru ætlaðir til neyslu og þarfnast kælingar við tiltekið hitastig,
- c) „innbyggður kæli- eða frystiskápur“: fast, einangrað kæli- eða frystitæki, sem er ætlað til uppsetningar í kæli- eða frystiskáp, í tilbúnu skoti í vegg eða á svipuðum stað og þar sem ganga þarf frá innréttingunni,
- d) „kæli- eða frystiskápur fyrir hilluvagna“: kæli- eða frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni, sem hægt er að renna hilluvögnum með vörum inn í,
- e) „kæli- eða frystiskápur sem hægt er að komast inn í beggja vegna“: kæli- eða frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni, og unnt er að opna á báðum hliðum,
- f) „kæli- eða frystiskápur sem kæli- eða frystir með kyrrstöðulofti“: kæli- eða frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni og er án innri vélrænnar hringrásar lofts, sem er sérstaklega hannaður til geymslu á matvælum sem eru næm fyrir hitabreytingum eða til þess að forðast að matvæli, sem ekki eru geymd í innsigliðum umbúðum, þorni upp, en eitt hólf með kyrrstöðulofti í skápnum er ekki fullnægjandi til þess að skápurinn teljist kæli- eða frystiskápur sem kæli- eða frystir með kyrrstöðulofti,
- g) „opinn kæli- eða frystiskápur“: kæli- eða frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni, þar sem hið kælda rými er aðgengilegt utan frá, án þess að opna þurfi dyr eða skúffu, þar sem ekki er nægilegt að eitt hólf, sem er aðgengilegt utan frá, án þess að opna þurfi dyr eða skúffu, og nettórúmmál er minna en 20% af samanlögðu nettórúmmáli kæli- eða frystiskáps, sem notaður er í atvinnuskyni, til þess að kæli- eða frystiskápurinn teljist opinn kæli- eða frystiskápur,
- h) „salatkæliborð“: kæliborð, sem notað er í atvinnuskyni, með einni eða fleiri hurðum eða skúffuframhliðum á lóðrétta hluta kæliborðsins og opum að ofan þar sem hægt er að koma fyrir geymsluilátum til skamms tíma til að auðvelda aðgengi að matvælum, t.d., en þó ekki eingöngu, flatbökuáleggi eða hráefni í salat,
- i) „sambyggður kæli- og frystiskápur“: kæli- og frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni, með tveimur eða fleiri hólfum með mismunandi hitastigi til kælingar og geymslu á matvælum,
- j) „kæli- og frystiskápur“: gerð sambyggðs kæli- og frystiskáps með a.m.k. einu hólfi, sem eingöngu er ætlað fyrir ganghitastig kælingar, og öðru hólfi sem eingöngu er ætlað fyrir ganghitastig frystingar,
- k) „frystikista“: matvælafrystir þar sem hólfið eða hólfin eru aðgengileg ofan á tækinu eða sem er bæði með hólf sem opnast að ofan og að framan en þar sem brúttórúmmál hólfa, sem opnast að ofan, er meira en 75% af heildarbrúttórúmmáli tækisins.

3. gr.

Ábyrgð birgja og tímaáætlun

1. Frá 1. júlí 2016 skulu birgjar, sem setja á markað og/eða taka í notkun kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, tryggja að eftirfarandi kröfur séu uppfylltar:
 - a) prentaður merkimiði, með því sniði og þeim upplýsingum sem settar eru fram í III. viðauka, skal fylgja hverjum kæli- eða frystiskáp sem notaður er í atvinnuskyni,
 - b) rafrænn merkimiði, með því sniði og þeim upplýsingum sem settar eru fram í III. viðauka, skal gerður aðgengilegur seljendum fyrir hverja tegund kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni,
 - c) vöruupplýsingablað, eins og það er sett fram í IV. viðauka, skal gert aðgengilegt,

- d) rafrænt vöruupplýsingablað, eins og það er sett fram í IV. viðauka, skal gert aðgengilegt seljendum fyrir hverja tegund kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni,
 - e) tæknigögnin, eins og þau eru sett fram í V. viðauka, skulu gerð aðgengileg yfirvöldum aðildarríkjanna, sé þess óskað,
 - f) allar auglýsingar, sem varða sérstaka tegund kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, og innihalda orkutengdar upplýsingar eða verðupplýsingar, skulu innihalda tilvísun í orkunýtniflokk þeirrar tegundar,
 - g) allt tæknilegt kynningarefni, sem varðar sérstaka tegund kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, og lýsir sérstökum tæknilegum mælipáttum þeirra, skal innihalda tilvísun í orkunýtniflokk þeirrar tegundar.
2. Merkimiðarnir í III. viðauka skulu fylgja kæli- eða frystiskápum, sem notaðir eru í atvinnuskyni, og settir á markað samkvæmt eftirfarandi tímaáætlun:
- frá 1. júlí 2016: merkimiði 1 eða merkimiði 2,
 - frá 1. júlí 2019: merkimiði 2.

4. gr.

Ábyrgð seljenda

Seljendur kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, skulu tryggja að eftirfarandi kröfur séu uppfylltar:

- a) allir kæli- eða frystiskápar, sem notaðir eru í atvinnuskyni, skulu merktir á sölustað með merkimiða frá birgjum, í samræmi við 1. mgr. 3. gr., á framhlið tækisins eða ofan á því svo hann sjáist greinilega,
- b) kæli- eða frystiskápar, sem notaðir eru í atvinnuskyni, sem boðnir eru til sölu, leigu eða kaupleigu, þar sem ekki er við því að búast að endanlegir notendur geti séð vöruna, skulu markaðssettir með þeim upplýsingum sem birgjar veita, í samræmi við VI. viðauka, nema þegar þeir eru boðnir til sölu eða leigu á Netinu en þá gilda ákvæði VII. viðauka,
- c) allar auglýsingar, sem varða sérstaka tegund kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, og innihalda orkutengdar upplýsingar eða verðupplýsingar, skulu innihalda tilvísun í orkunýtniflokk þeirrar tegundar,
- d) allt tæknilegt kynningarefni, sem varðar sérstaka tegund kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, og lýsir sérstökum tæknilegum mælipáttum þeirra, skal innihalda tilvísun í orkunýtniflokk þeirrar tegundar.

5. gr.

Mælingar og útreikningar

Upplýsingarnar, sem veita ber skv. 3. og 4. gr., skulu fengnar með áreiðanlegum, nákvæmum og samanburðarnákvæmum mæli- og reikningsaðferðum, sem byggjast á nýjustu og fullkomnustu tækni, eins og fram kemur í IX. viðauka.

6. gr.

Sannprófunaraðferð vegna markaðseftirlits

Aðildarríkin skulu beita málsmeðferðinni, sem sett er fram í X. viðauka, við mat á samræmi tilgreinds orkunýtniflokks, árlegrar orkunotkunar og rúmmáls.

7. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þessa reglugerð, í ljósi tækniframfara, eigi síðar en fimm árum eftir að hún öðlast gildi. Við endurskoðunina skal einkum meta:

- a) allar verulegar breytingar á markaðshlutdeild ýmissa tegunda tækja,
- b) vikið verk sannaðanna sem sett eru fram í X. viðauka,

- c) hvort viðeigandi sé að innleiða aðferð til þess að ákvarða staðlaða, árlega orkunotkun kæli- og frystiskápa,
- d) hvort viðeigandi sé að innleiða endurskoðaða aðferð til þess að ákvarða staðlaða, árlega orkunotkun borðkæla.

8. gr.

Gildistaka og framkvæmd

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. maí 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

*I. VIÐAUKI***Skilgreiningar, sem gilda, að því er varðar II.–X. viðauka**

Í II.–X. viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „nettórúmmál“: rými, sem hefur að geyma matvæli, allt að leyfilegum mörkum geymslurýmis,
- 2) „ganghitastig kælingar“: hitastig fyrir matvæli, sem eru geymd í kæli- eða frystiskápnunum, sem er stöðugt viðhaldið við hitastig á bilinu – 1 °C til 5 °C,
- 3) „ganghitastig frystingar“: hitastig fyrir matvæli, sem eru geymd í kæli- eða frystiskápnunum, sem er stöðugt viðhaldið við lægra hitastig en – 15 °C, sem ber að skilja sem hæsta hitastig heitustu einingarinnar sem notuð var til prófunar,
- 4) „fjölnota kæli- eða frystiskápur“: kæli- eða frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni, eða aðskilið hólfi í sama kæli- eða frystiskápi sem unnt er að stilla á mismunandi hitastig fyrir kælda eða frysta matvöru,
- 5) „uppréttur kæli- eða frystiskápur“: kæli- eða frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni, þar sem mesta hæð jafngildir eða er meiri en 1 050 mm og sem er með einni eða fleiri hurðum að framanverðu eða skúffum sem veita aðgang að sama hólfi,
- 6) „borðkælir“: kæli- eða frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni, þar sem mesta hæð er undir 1 050 mm og sem er með einni eða fleiri hurðum að framanverðu eða skúffum sem veita aðgang að sama hólfi,
- 7) „kæli- eða frystiskápur fyrir lítið álag“ eða „kæli- eða frystiskápur sem er að einhverju leyti til atvinnunota“: kæli- eða frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni, sem einungis getur viðhaldið stöðugu ganghitastigi kælingar eða frystingar í öllum hólfum sínum við umhverfisaðstæður sem samsvara loftslagsflokki 3, eins og tilgreint er í töflu 3 í IX. viðauka; ef kæli- eða frystiskápurinn getur viðhaldið hitastigi við umhverfisaðstæður, sem samsvara loftslagsflokki 4, telst hann ekki kæli- eða frystiskápur fyrir lítið álag,
- 8) „kæli- eða frystiskápur fyrir mikið álag“: kæli- eða frystiskápur, sem notaður er í atvinnuskyni, sem getur viðhaldið stöðugu ganghitastigi kælingar eða frystingar í öllum hólfum sínum við umhverfisaðstæður, sem samsvara loftslagsflokki 5, eins og tilgreint er í töflu 3 í IX. viðauka,
- 9) „sambærilegur kæli- eða frystiskápur sem notaður er í atvinnuskyni“: tegund kæli- eða frystiskáps, sem notaður er í atvinnuskyni, sem settur er á markað með sama nettórúmmál, sömu tækni-, orkunýtni- og nothæfiseiginleika og sömu gerðum af hólfum og rúmmáli og önnur tegund kæli- eða frystiskáps, sem notaður er í atvinnuskyni, sem sami framleiðandi setur á markað undir öðru viðskiptakenninúmeri.

*II. VIÐAUKI***Orkunýtniflokkar**

Orkunýtniflokkur kæli- eða frystiskáps, sem notaður er í atvinnuskyni, skal ákvarðaður á grunni orkunýtnistuðuls (EEI) eins og fram kemur í töflu 1.

*Tafla 1***Orkunýtniflokkar kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni**

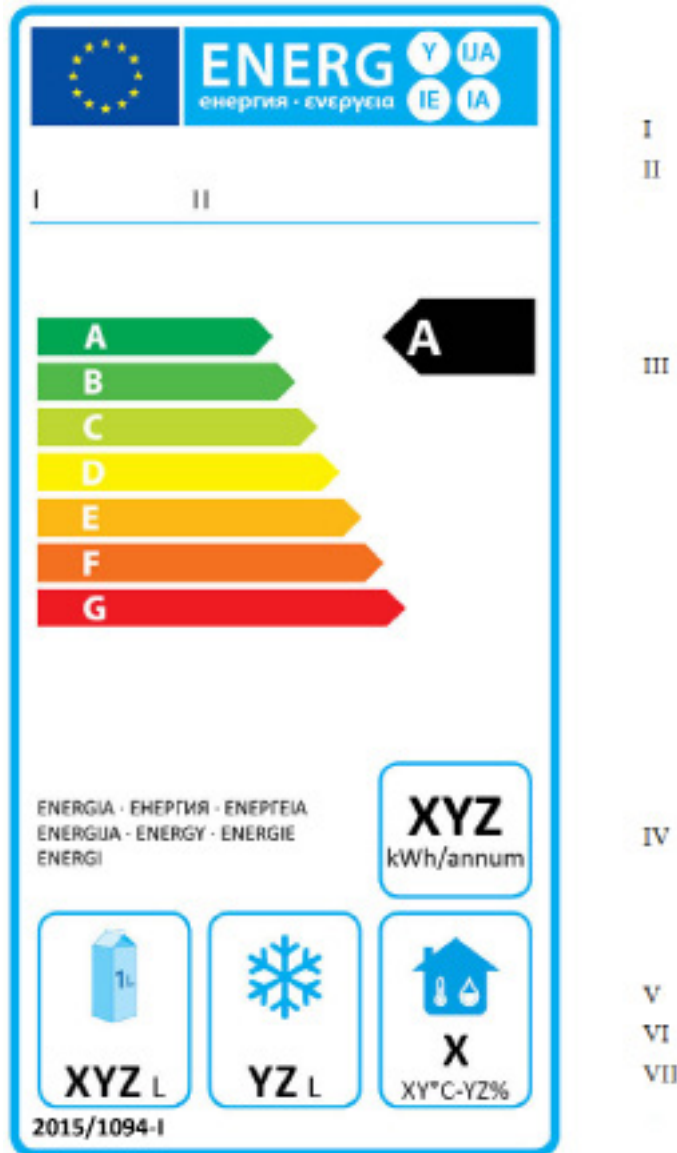
Orkunýtniflokkur	EEI
A+++	$EEI < 5$
A++	$5 \leq EEI < 10$
A+	$10 \leq EEI < 15$
A	$15 \leq EEI < 25$
B	$25 \leq EEI < 35$
C	$35 \leq EEI < 50$
D	$50 \leq EEI < 75$
E	$75 \leq EEI < 85$
F	$85 \leq EEI < 95$
G	$95 \leq EEI < 115$

EEI skal reiknað eins og tilgreint er í VIII. viðauka.

III. VIÐAUKI

Merkimiðar

1. Merkimíði 1 — kæli- eða frystiskápar sem notaðir eru í atvinnuskyni og eru í orkunýtniflokkum A til G

Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram á merkimiðanum:

- I. nafn eða vörumerki birgis,
- II. tegundarauðkenni birgis,
- III. orkunýtniflokkur sem ákvarðaður er í samræmi við II. viðauka; örvaroddurinn, sem sýnir orkunýtniflokkinn, skal vera í sömu hæð og örvaroddur þess orkunýtniflokks sem við á,
- IV. árleg raforkunotkun í kWh, með tilliti til endanlegrar orkunotkunar á ári, reiknað út í samræmi við IX. viðauka og námundað að næstu heilu tölu,
- V. samanlagt nettórúmmál, gefið upp í lítrum, allra kældra hólfa sem starfa við ganghitastig kælingar; ef engin hólf, sem starfa við ganghitastig kælingar, eru til staðar, skal birgirninn gefa upp „- L“ í stað gildis,

- VI. samanlagt nettórúmmál, gefið upp í lítrum, allra hólfa sem starfa við ganghitastig frystingar; ef engin hólfa, sem starfa við ganghitastig frystingar, eru til staðar, skal birgirinn gefa upp „- L“ í stað gildis,
- VII. loftslagsflokkur (3, 4 eða 5), ásamt þurrhita (gefið upp í °C) og rakastigi loftis (gefið upp í %), eins og um getur í töflu 3 í IX. viðauka.

Hönnun merkimiðans skal vera í samræmi við 3. lið. Þrátt fyrir þetta má bæta afriti af umhverfismerki ESB við, hafi tegund verið veitt „umhverfismerki ESB“⁽⁴⁾.

2. **Merkimiði 2 — kæli- eða frystiskápar sem notaðir eru í atvinnuskyni og eru í orkunýtniflokkum A+++ til G**

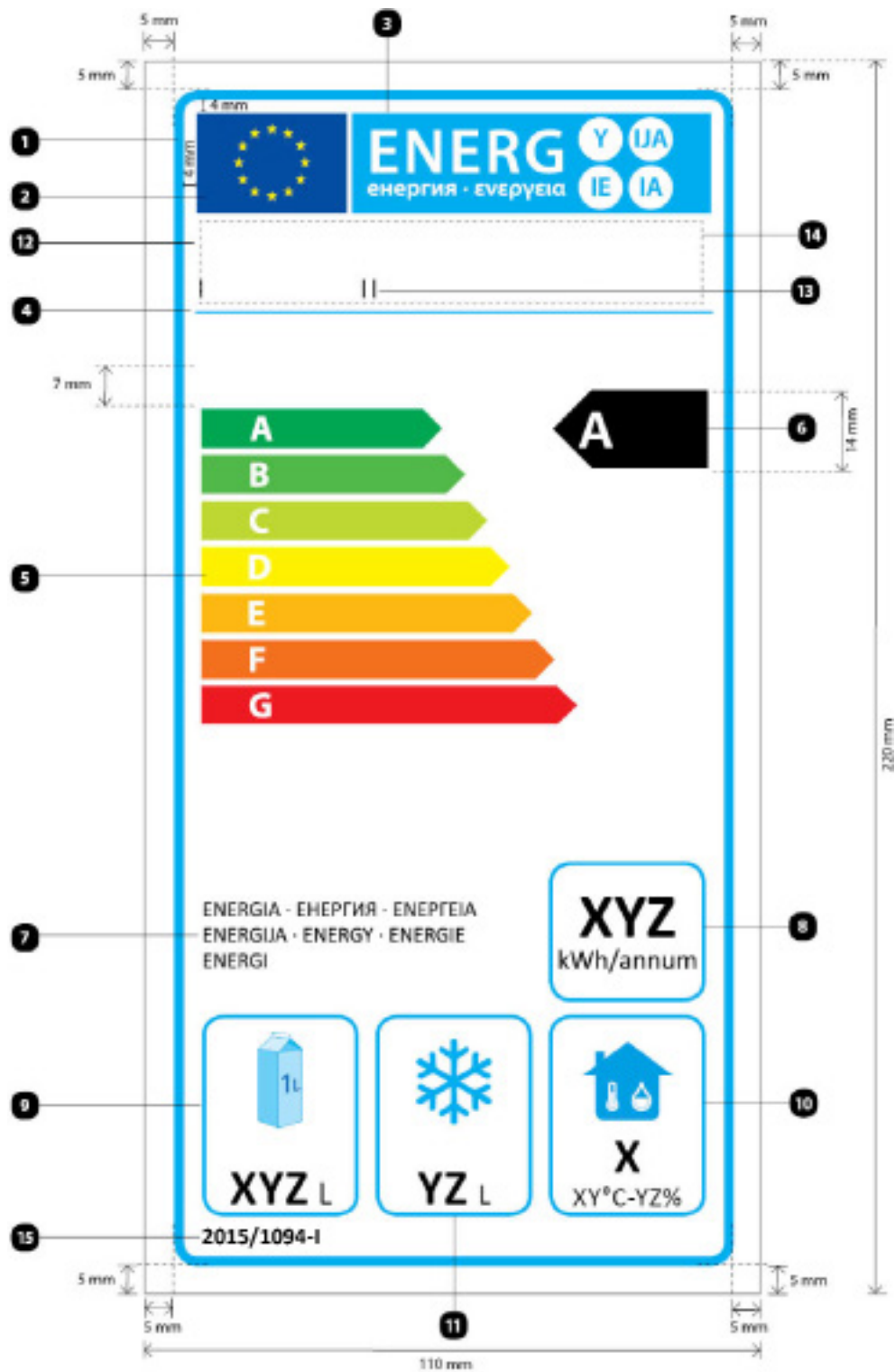

Upplýsingarnar, sem taldar eru upp í 1. lið, skulu koma fram á þessum merkimiði.

Hönnun merkimiðans skal vera í samræmi við 3. lið. Þrátt fyrir þetta má bæta afriti af umhverfismerki ESB við hafi tegund verið veitt „umhverfismerki ESB“.

⁽⁴⁾ Samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 66/2010 frá 25. nóvember 2009 um umhverfismerki ESB (Stjtið. ESB L 27, 30.1.2010, bls. 1).

3. Hönnun merkimiðans fyrir kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, skal vera eftirfarandi:

þar sem:

- Merkimiðinn skal vera minnst 110 mm á breidd og 220 mm á hæð. Ef merkimiðinn er prentaður á stærra sniði skal efni hans, eftir sem áður, vera í réttu hlutfalli við forskriftirnar hér að framan.
- Bakgrunnur merkimiðans skal vera hvítur.

- c) Nota skal CMYK-litaskipan — blár, blárauður, gulur og svartur, svo dæmi sé nefnt, þar sem 00-70-X-00 sýnir 0% blár, 70% blárauður, 100% gulur, 0% svartur.
- d) Merkimíðinn skal vera í samræmi við eftirfarandi skilgreiningar (tölur vísa til myndarinnar hér að framan):

❶ **Rammastrík merkimíða ESB:** 5 pt — litur: Blár 100% — rúnnuð horn: 3,5 mm

❷ **Kennimerki ESB:** litir: X-80-00-00 og 00-00-X-00

❸ **Orkumerkimiði:** litur: X-00-00-00

Skýringarmynd eins og sýnd er (Kennimerki ESB + orkumerkimiði): breidd: 92 mm × hæð: 17 mm

❹ **Lína undir kennimerki:** 1 pt — litur: Blár 100% — lengd: 92,5 mm

❺ **A- til G-kvarði**

Ör: hæð: 7 mm, bil 0,75 mm — litir:

Hæsti flokkur: X-00-X-00.

Annar flokkur: 70-00-X-00.

Þriðji flokkur: 30-00-X-00.

Fjórti flokkur: 00-00-X-00.

Fimmti flokkur: 00-30-X-00.

Sjötti flokkur: 00-70-X-00.

Lægstu flokkar: 00-X-X-00.

Texti: Feitt, 19 pt Calibri-letur með hástöfum og í hvítum lit; „+“-tákn: Feitt, 13 pt Calibri-letur, brjóstletur í hvítum lit og raðað í eina röð.

❻ **Orkunýtniflokkur**

Ör: 26 mm breidd × hæð 14 mm, 100% svart

Texti: Feitt, 29 pt Calibri-letur með hástöfum og í hvítum lit; „+“ tákn: Feitt, 18 pt Calibri-letur, brjóstletur í hvítum lit og raðað í eina röð.

❼ **Orka**

Texti: Hefðbundið 11 pt Calibri-letur með hástöfum, 100% svart.

❽ **Árleg orkunotkun**

Rammi: 2 pt — litur: Blár 100% — rúnnuð horn: 3,5 mm.

Gildi: Feitt 32 pt Calibri-letur, 100% svart.

2. lína: Hefðbundið 14 pt Calibri-letur, 100% svart

❾ **Samanlagt nettórúmmál allra hólfa sem viðhalda ganghitastigi til kælingar**

Rammi: 2 pt — litur: Blár 100% — rúnnuð horn: 3,5 mm

Gildi: Feitt 25 pt Calibri-letur, 100% svart; hefðbundið 17 pt Calibri-letur, 100% svart

❿ **Loftslagsflokkur ásamt tilheyrandi þurrhita og rakastigi lofts**

Rammi: 2 pt — litur: Blár 100% — rúnnuð horn: 3,5 mm

Gildi: Feitt 25 pt Calibri-letur, 100% svart

2. lína: Hefðbundið 14 pt Calibri-letur, 100% svart

- 11 Samanlagt nettórúmmál allra hólfa sem viðhalda ganghitastigi til frystingar**
Rammi: 2 pt — litur: Blár 100% — rúnnað horn: 3,5 mm
Gildi: Feitt 25 pt Calibri-letur, 100% svart; hefðbundið 17 pt Calibri-letur, 100% svart
- 12 Nafn eða vörumerki birgis**
- 13 Tegundarauðkenni birgis**
- 14 Nafn eða vörumerki birgis og tegundarauðkenni skal rúmast í 90 x 15 mm rými.**
- 15 Númer reglugerðar**
Texti: Feitt 11 pt Calibri-letur.

IV. VIÐAUKI

Vöruupplýsingablað

1. Upplýsingarnar á vöruupplýsingablaðinu um kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, skulu veittar í eftirfarandi röð og koma fram í kynningarriti fyrir vöruna eða öðru lesefni sem fylgir vörunni:
 - a) nafn eða vörumerki birgis,
 - b) tegundarauðkenni birgis,
 - c) gerð tegundar í samræmi við skilgreiningarnar í I. viðauka,
 - d) orkunýtniflokkur og orkunýtnistuðull tegundar, ákvarðaður í samræmi við II. viðauka,
 - e) ef tegundinni hefur verið veitt „umhverfismerki ESB“, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 66/2010, mega þær upplýsingar koma fram,
 - f) orkunotkun kæli- eða frystiskáps á 24 tímum (E24h) og árleg orkunotkun í kWh, reiknað út í samræmi við IX. viðauka og námunnað að næstu heilu tölu,
 - g) nettórúmmál hvers hólfs,
 - h) loftslagsflokkur í samræmi við töflu 3 í IX. viðauka,
 - i) ef um er að ræða kæli- eða frystiskápa fyrir lítið álag, eftirfarandi setning: „Þetta tæki er ætlað til notkunar við umhverfishita að hámarki 25 °C og því ekki hentugt til notkunar í atvinnueldhúsum þar sem heitt er.“;
 - j) ef um er að ræða kæli- eða frystiskápa fyrir mikið álag, eftirfarandi setning: „Þetta tæki er ætlað til notkunar við umhverfishita að hámarki 40 °C.“
2. Eitt upplýsingablað getur náð yfir fjölda tegunda kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni og eru frá sama birgi.
3. Upplýsingarnar á blaðinu má veita með því að afrita merkimiðann, annaðhvort í lit eða í svart-hvítu, og í því tilviki skal einnig veita upplýsingarnar sem taldar eru upp í 1. lið og koma ekki fram á merkimiðanum.

*V. VIÐAUKI***Tæknigögn**

1. Í tæknigögnunum, sem um getur í c-lið 1. mgr. 3. gr., skulu koma fram:
 - a) nafn og heimilisfang birgis,
 - b) fullnægjandi lýsing á tiltekinni tegund kæli- eða frystiskáps, sem notaður er í atvinnuskyni, svo hún sé auðkennd með ótvíræðum hætti,
 - c) ef við á, tilvísanir í þá samhæfðu staðla sem notaðir eru,
 - d) ef við á, aðrir tæknistaðlar og -forskriftir sem notast er við,
 - e) auðkenni og undirskrift þess sem hefur umboð til að skuldbinda birginn,
 - f) niðurstöður mælinga og útreikninga vegna tæknilegra mælipátta sem tilgreindir eru í IX. viðauka.
2. Þegar upplýsinganna í tæknigögnum tiltekinnar tegundar af kæli- eða frystiskáp, sem notaður er í atvinnuskyni, hefur verið aflað með útreikningi á grundvelli annarrar sambærilegrar tegundar af kæli- eða frystiskáp, sem notaður er í atvinnuskyni, skulu tæknigögnin innihalda upplýsingar um slíka útreikninga og prófanir sem birgjar hafa gert til að staðfesta nákvæmni útreikninganna sem gerðir hafa verið. Tækniupplýsingarnar skulu einnig innihalda skrá yfir allar aðrar sambærilegar tegundir kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, þar sem upplýsinganna hefur verið aflað á sama grunni.
3. Upplýsingarnar í tæknigögnunum má sameina tæknigögnum sem veitt eru í samræmi við ráðstafanir samkvæmt tilskipun 2009/125/EB.

*VI. VIÐAUKI***Upplýsingar, sem á að veita, ef ekki er hægt að gera ráð fyrir því að endanlegir notendur geti skoðað vöruna nema á Netinu**

1. Ef ekki má gera ráð fyrir því að endanlegir notendur geti skoðað vöruna nema á Netinu skulu upplýsingarnar veittar í eftirfarandi röð:
 - a) orkunýtniflokkur tegundar, í samræmi við II. viðauka,
 - b) árleg orkunotkun í kWh á ári, reiknað í samræmi við IX. viðauka og námunnað að næstu heilu tölu,
 - c) nettórúmmál hvers hólfs,
 - d) loftslagsflokkur í samræmi við IX. viðauka.
2. Ef veittar eru aðrar upplýsingar á vöruupplýsingablaðinu skulu þær veittar með þeim hætti og í þeirri röð sem tilgreind er í IV. viðauka.
3. Upplýsingarnar, sem um getur í þessum viðauka, skulu prentaðar eða sýndar með leturgerð sem er nægilega stór til að vera læsileg.

VII. VIÐAUKI

Upplýsingar, sem á að veita, ef um er að ræða sölu, leigu eða kaupleigu á Netinu

1. Í 2.–5. lið í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
 - a) „birtingarkerfi“ (e. *display mechanism*): allir skjáir, þ.m.t. snertiskjáir eða önnur sjónræn tækni sem notuð er til að sýna notendum efni á Netinu,
 - b) „földuð birting“ (e. *nested display*): sjónrænt viðmót þar sem unnt er að opna mynd eða gagnamengi með músarsmelli, með því að renna músarbendli yfir það eða með því að víkka út aðra mynd eða gagnamengi á snertiskjá,
 - c) „snertiskjár“: skjár sem bregst við snertingu, s.s. á spjaldtölvu eða snjallsíma,
 - d) „annar texti“: texti sem notaður er sem annar valkostur við myndræna útfærslu og gerir kleift að veita upplýsingar með öðrum hætti en myndrænum þegar birtingartæki ráða ekki við myndirnar eða til að bæta aðgengi, s.s. ílag fyrir raddgervlaforrit.
2. Viðeigandi merkimiði, sem birgir gerir aðgengilegan í samræmi við b-lið 1. mgr. 3. gr., skal vera til sýnis í birtingarkerfi, nálægt verði vörunnar, í samræmi við tímamörkin sem sett eru fram í 2. mgr. 3. gr. Stærð merkimiðans skal vera þannig að hann sé auðsýnilegur og læsilegur og í réttu hlutfalli við stærðina sem tilgreind er í 3. lið III. viðauka. Sýna má merkimiðann með faldaðri birtingu en þá skal myndin, sem notuð er til að nálgast hann, vera í samræmi við forskriftirnar í 3. lið þessa viðauka. Ef notuð er földuð birting skal merkimiðinn birtast þegar fyrst er smellt með músinni á hann, músarbendli er rennt yfir hann eða þegar myndin er víkkuð út á snertiskjá.
3. Myndin, sem notuð er til að nálgast merkimiðann ef um er að ræða faldaða birtingu, skal:
 - a) vera ör í lit sem samsvarar orkunýtniflokki vörunnar á merkimiðanum,
 - b) gefa til kynna orkunýtniflokk vörunnar með hvítu letri, í sömu leturstærð og þeirri sem notuð er til að sýna verð, og
 - c) vera með öðru af tveimur eftirfarandi sniðum:

4. Ef um er að ræða faldaða birtingu skal röðin, sem merkimiðinn er sýndur í, vera eins og hér segir:
 - a) myndin, sem um getur í 3. lið þessa viðauka, er sýnd í birtingarkerfi í nálægð við verð vörunnar,
 - b) myndin er hlekkur á merkimiðann,
 - c) merkimiðinn er sýndur eftir að smellt er með músinni á hann, músarbendli er rennt yfir hann eða myndin er víkkuð út á snertiskjá,
 - d) merkimiðinn er sýndur í sprettiglugga, nýjum flípa, nýrri síðu eða með skjámynd,
 - e) til að stækka merkimiðann á snertiskjá gilda almennar aðferðir tækisins til stækkunar,
 - f) skjámyndinni með merkimiðanum er lokað með lokunarvalmöguleika eða annarri staðlaðri aðferð til lokunar,
 - g) annar texti í stað myndrænnar útfærslu, sem sýndur er þegar ekki tekst að sýna merkimiðann, tilgreinir orkunýtniflokk vörunnar í sömu leturstærð og þeirri sem notuð er til að sýna verð.

5. Viðeigandi vöruupplýsingablað, sem birgir gerir aðgengilegt í samræmi við d-lið 1. mgr. 3. gr., skal sýnt í birtingarkerfi nálægt verði vörunnar. Stærðin skal vera þannig að vöruupplýsingablaðið sé auðsýnilegt og læsilegt. Sýna má vöruupplýsingablaðið í faldaðri birtingu en þá skal hlekkurinn, sem notaður er til að nálgast það, vera auðsýnilegur og tilgreina með læsilegum hætti „vöruupplýsingablað“. Ef notast er við faldaða birtingu skal upplýsingablaðið birtast þegar fyrst er smellt á það með músinni, mýsarbendli rennt yfir það eða við útvíkkun hlekksins á snertiskjá.

VIII. VIÐAUKI

Aðferð til að reikna út orkunýtnistuðul kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni

Við útreikning á orkunýtnistuðli (EEI) tegundar kæli- eða frystiskáps, sem notaður er í atvinnuskyni, skal bera árlega orkunotkun kæli- eða frystiskáps saman við staðlaða, árlega orkunotkun hans.

EEI skal reiknaður út sem:

$$EEI = (AEC/SAEC) \times 100$$

þar sem:

$$AEC = E_{24h} \times af \times 365$$

AEC = árleg orkunotkun kæli- eða frystiskápsins í kWh/ári.

E_{24h} = orkunotkun kæli- eða frystiskápsins á 24 tímum.

af = leiðréttingarstuðull, sem einungis gildir um kæli- eða frystiskápa fyrir lítið álag, samkvæmt 2. lið IX. viðauka.

$$SAEC = M \times V_n + N$$

SAEC = stöðluð árleg orkunotkun kæli- eða frystiskápsins í kWh/ári.

V_n = nettórúmmál tækisins, sem er samanlagt nettórúmmál allra hólfa kæli- eða frystiskápsins, gefið upp í lítrum.

M og N eru gefin upp í töflu 2.

Tafla 2

Gildi reiknustuðla M og N

Flokkur	Gildi fyrir M	Gildi fyrir N
Uppréttur kælikápur	1,643	609
Uppréttur frystiskápur	4,928	1 472
Borðkælir (til kælingar)	2,555	1 790
Borðkælir (til frystingar)	5,840	2 380

IX. VIÐAUKI

Mælingar og útreikningar

1. Í þeim tilgangi að uppfylla kröfur þessarar reglugerðar og til sannprófunar á því að kröfur þessarar reglugerðar séu uppfylltar skal, við mælingar og útreikninga, nota samhæfða staðla, sem tilvísunarnúmer hafa verið birt fyrir í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins, eða aðrar áreiðanlegar, nákvæmar og samanburðarnákvæmar aðferðir sem taka tillit til almennt viðurkenndra aðferða sem byggjast á nýjustu og fullkomnustu tækni. Þær skulu uppfylla tæknilegar skilgreiningar, skilyrði, jöfnur og mælipætti sem sett eru fram í þessum viðauka.
2. Til þess að ákvarða gildi árlegrar orkunotkunar og orkunýtnistuðul kæli- eða frystiskápa, sem notaðir eru í atvinnuskyni, skal framkvæma mælingar við eftirfarandi skilyrði:
 - hitastig eininga, sem notaðar eru til prófunar, skal vera á bilinu – 1 °C til 5 °C fyrir kælskápa og lægra en – 15 °C fyrir frystiskápa,
 - umhverfisskilyrðin skulu samsvara loftslagsflokki 4, eins og tilgreint er í töflu 3, nema hvað varðar kæli- eða frystiskápa fyrir lítið álag, sem prófa skal við umhverfisskilyrði sem samsvara loftslagsflokki 3; leiðréttingarstuðlum fyrir kæli- eða frystiskápa fyrir lítið álag, 1,2 fyrir ganghitastig kælingar og 1,1 fyrir ganghitastig frystingar, skal síðan beitt á prófunarmiðurstöður fyrir kæli- eða frystiskápa fyrir lítið álag,
 - prófa skal kæli- eða frystiskápa sem notaðir eru í atvinnuskyni:
 - við ganghitastig kælingar ef um er að ræða sambyggðan kæli- og frystiskáp með a.m.k. einu hólfi sem eingöngu er ætlað fyrir ganghitastig kælingar,
 - við ganghitastig kælingar ef um er að ræða kæli- eða frystiskáp, sem notaður er í atvinnuskyni, sem einungis er með einu hólfi sem ætlað er eingöngu fyrir ganghitastig kælingar,
 - við ganghitastig frystingar í öllum öðrum tilvikum.
3. Umhverfisaðstæður fyrir loftslagsflokka 3, 4 og 5 eru sýndar í töflu 3.

Tafla 3

Umhverfisaðstæður loftslagsflokka 3, 4 og 5

Loftslagsflokkur prófunarrýmis	Þurrhiti, °C	Rakastig, %	Daggarmark, °C	Massi vatnsgufu í þurru lofti, g/kg
3	25	60	16,7	12,0
4	30	55	20,0	14,8
5	40	40	23,9	18,8

*X. VIÐAUKI***Sannprófunaraðferð vegna markaðseftirlits**

Í þeim tilgangi að meta samræmi við kröfurnar, sem mælt er fyrir um í 3. og 4. gr., skulu yfirvöld í aðildarríkjunum beita eftirfarandi sannprófunaraðferð:

1. Yfirvöld í aðildarríkjunum skulu prófa staka einingu af hverri tegund.
2. Tegundin telst samrýmast viðeigandi kröfum, að því tilskildu að eftirfarandi kröfur séu uppfylltar:
 - a) mælt rúmmál sé ekki meira en 3% lægra en málgildið,
 - b) mæligildi orkunotkunar sé ekki meira en 10% hærra en málgildið (E24h).
3. Náist ekki árangurinn, sem um getur í 2. lið, skulu yfirvöld aðildarríkis velja, af handahófi, þrjár viðbótareiningar af sömu tegund til prófunar. Að öðrum kosti mega þessar þrjár viðbótareiningar, sem eru valdar, vera af einni eða fleiri mismunandi tegundum sem hafa verið skráðar sem sambærileg vara í tæknigögnum.
4. Tegundin telst samrýmast viðeigandi kröfum, að því tilskildu að eftirfarandi kröfur séu uppfylltar:
 - a) meðaltal fyrir einingarnar þrjár af mældu rúmmáli sé ekki meira en 3% lægra en málgildið,
 - b) meðaltal fyrir einingarnar þrjár af mældu gildi orkunotkunar sé ekki meira en 10% hærra en málgildið (E24h),
5. Náist ekki árangurinn, sem um getur í 4. lið, telst tegundin og allar aðrar sambærilegar tegundir kæli- eða frystiskápa, sem notaðar eru í atvinnuskyni, ekki uppfylla ákvæði þessarar reglugerðar. Yfirvöld í aðildarríkjunum skulu gefa yfirvöldum í öðrum viðeigandi aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni upp niðurstöður úr prófunum og aðrar viðeigandi upplýsingar innan eins mánaðar frá því að ákvörðun um að tegundin uppfylli ekki ákvæðin liggur fyrir.

Yfirvöld í aðildarríkjunum skulu nota mæli- og reikningsaðferðirnar sem settar eru fram í VIII. og IX. viðauka.

Vikmörkum sannprófana, sem sett eru fram í þessum viðauka, skal aðeins beitt við sannprófun yfirvalda aðildarríkis á mældum þáttum, sem standa fyrir leyfð frávík frá niðurstöðum mælinga í sannprófun, og skal birgir hvorki nota þau við að ákvarða gildi í tæknigögnum né við túlkun þessara gilda, með það í huga að fá betri merkingu vegna flokkunar eða til að gefa til kynna betri nýtingu með neinum hætti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 1253/2014**2016/EES/19/07****frá 7. júlí 2014****um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB að því er varðar kröfur varðandi visthönnun loftræstieininga (*)**

FRAMKVÆMDASTJÖRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB frá 21. október 2009 um ramma til að setja fram kröfur varðandi visthönnun að því er varðar orkutengdar vörur⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 15. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Samkvæmt tilskipun 2009/125/EB skulu orkutengdar vörur, sem eru umtalsverður hluti sölu og viðskipta, hafa veruleg umhverfisáhrif innan Sambandsins og búa yfir miklum möguleikum til umbóta, að því er varðar umhverfisáhrif, án þess að umbótunum fylgi óhóflegur kostnaður, falla undir framkvæmdarráðstöfun eða sjálfseftirlitsráðstöfun að því er varðar kröfur varðandi visthönnun.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur lagt mat á tækni-, umhverfis- og efnahagslega þætti loftræstieininga. Matið sýndi að loftræstieiningar eru settar á markað Sambandsins í miklu magni. Orkunotkun á notkunartímanum er einn mikilvægasti umhverfisþáttur loftræstieininga og býr yfir miklum möguleikum á kostnaðarhagkvæmum orkusparnaði og takmörkun á losun gróðurhúsalofttegunda.
- 3) Viftur eru mikilvægur hluti loftræstieininga. Almennar lágmarkskröfur um orkunýtni vifta hafa verið settar með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 327/2011⁽²⁾. Orkunotkun vifta við loftræstingu, sem eru hluti af loftræstieiningum, fellur undir lágmarkskröfur um orkunýtingu þeirrar reglugerðar en í mörgum loftræstieiningum eru notaðar viftur sem falla ekki undir hana. Því er nauðsynlegt að innleiða framkvæmdarráðstafanir fyrir loftræstieiningar.
- 4) Gera skal greinarmun á ráðstöfunum sem gilda um loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði og þeim sem gilda um loftræstieiningar sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði sem grundvallast á loftstreymi hvernar fyrir sig þar sem tvenns konar mismunandi mælistaðlar eru í raun notaðir.
- 5) Litlar loftræstieiningar með rafinnafi, sem er minna en 30 vött (W) fyrir hvert loftstreymi, ættu að vera undanþegnar kröfum þessarar reglugerðar nema hvað varðar upplýsingakröfur. Þessar einingar eru hannaðar fyrir notkun í margs konar mismunandi tilgangi, aðallega til þess að starfa ósamfellt og eingöngu til viðbótar annarri virkni, t.d. á baðherbergjum. Ef einingarnar yrðu felldar undir gildissvið reglugerðarinnar myndi það auka stjórnsýsluálagið til muna vegna markaðseftirlits þar sem sölutölur eru háar en þáttur þeirra í mögulegum orkusparnaði yrði aftur á móti einungis lítið hlutfall. Í ljósi þess að þær hafa svipaða virkni og aðrar loftræstieiningar ætti hins vegar að sama skapi að fjalla um möguleikann á því að fella þær undir gildissviðið við endurskoðun þessarar reglugerðar. Enn fremur ættu loftræstieiningar, sem sérstaklega eru hannaðar til notkunar í neyðarástandi eða við aðstæður sem annaðhvort eru óvenjulegar eða þar sem hættu er á ferðum, einnig að vera undanþegnar kröfunum þar sem þær eru notaðar sjaldan og í stuttan tíma í senn. Undanþágurnar gera enn fremur ljóst að margnota einingar, sem aðallega eru notaðar til þess að hita eða kæla, og eldhúsháfar eru undanskilin. Framkvæmdastjórnin hefur látið fara fram undirbúningsrannsóknir þar sem tækni-, umhverfis- og efnahagsgreining var gerð á loftræstieiningum fyrir íbúðarhúsnæði og loftræstieiningum sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði. Rannsóknirnar hafa verið þróaðar með hagsmunaaðilum og hlutaðeigandi aðilum frá Sambandinu og þriðju löndum og hafa niðurstöðurnar verið gerðar aðgengilegar öllum.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjótið. ESB L 337, 25.11.2014, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 312/2015 frá 11. desember 2015 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 285, 31.10.2009, bls. 10.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 327/2011 frá 30. mars 2011 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB að því er varðar kröfur varðandi visthönnun vifta sem ganga fyrir hreyflum með rafinnafi á bilinu 125 W og 500 kW (Stjótið. ESB L 90, 6.4.2011, bls. 8).

- 6) Sá umhverfislegi mælipáttur þeirra vara sem þetta tekur til og talinn er mikilvægastur hvað varðar þessa reglugerð er orkunotkun á notkunartímanum. Árleg raforkunotkun vara, sem falla undir þessa reglugerð, var áætluð 77,6 TWh í Sambandinu á árinu 2010. Á sama tíma spara þessar vörur 2 570 PJ af orku til rýmishitunar. Með því að nota umreiknistuðulinn 2,5 fyrir frumorkusparnað raforku er samanlagður orkujöfnuður 1 872 PJ af árlegum frumorkusparnaði fyrir árið 2010. Án sértækra ráðstafana er því spáð að samanlagður sparnaður muni aukast í 2 829 PJ árið 2025.
- 7) Undirbúningsrannsóknirnar sýna að draga má umtalsvert úr orkunotkun vara sem falla undir þessa reglugerð. Gert er ráð fyrir því að samanlögð áhrif krafna varðandi visthönnun, sem settar eru fram í þessari reglugerð og framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1254/2014⁽³⁾, muni leiða til samanlagðrar aukningar á raforkusparnaði úr 1 300 PJ (45%) í 4 130 PJ árið 2025.
- 8) Undirbúningsrannsóknir sýna að kröfur varðandi aðra mælipætti vishönnunar, sem um getur í 1. hluta I. viðauka við tilskipun 2009/125/EB, eru ekki nauðsynlegar fyrir loftræstieiningar þar sem orkunotkun á notkunartímanum er langmikilvægasti umhverfislegi mælipátturinn.
- 9) Innleiða ætti kröfur varðandi vishönnun í áföngum til að veita framleiðendum hæfilegan tímaramma til að endurhanna vörur sem falla undir þessa reglugerð. Tímasetningin ætti að taka tillit til kostnaðaráhrifa á endanlega notendur og framleiðendur, einkum á lítil og meðalstór fyrirtæki, en jafnframt tryggja að vistvænleiki loftræstieininga sé bættur án óþarfa tafa.
- 10) Mælipætti vöru ætti að mæla og reikna út með því að nota áreiðanlegar, nákvæmar og samanburðarnákvæmar aðferðir sem taka mið af viðurkenndum mæli- og reikningsaðferðum, sem byggjast á nýjustu og fullkomnustu tækni, þ.m.t. samhæfðum stöðlum, þar sem þeir liggja fyrir, sem eru samþykktir af evrópskum staðlastofnunum í kjölfar beiðni framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við málsmæðferðarreglurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012⁽⁴⁾.
- 11) Tilgreina ætti viðmiðanir í framkvæmdarráðstöfuninni fyrir tegundir loftræstieininga á markaði, sem eru með mikla orkunýtni, á grundvelli upplýsinga, sem safnast við undirbúning ráðstöfunarinnar, svo framleiðendur geti notað þetta mat til að vega og meta annars konar hönnunarlausnir og þann vistvænleika vörunnar sem næst með tilliti til viðmiðananna. Þetta mun hjálpa til við að tryggja mikið framboð og greiðan aðgang að upplýsingum, einkum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki og mjög lítil fyrirtæki, sem auðveldar enn frekar samþættingu bestu hönnunartækni og auðveldar þróun orkunýtnari vara til að draga úr orkunotkun.
- 12) Samráð hefur verið haft við samráðsvettvanginn sem um getur í 18. gr. tilskipunar 2009/125/EB.
- 13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 1. mgr. 19. gr. tilskipunar 2009/125/EB.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Reglugerð þessi gildir um loftræstieiningar og með henni eru settar kröfur um vishönnun svo unnt sé að setja þær á markað eða taka þær í notkun.
2. Reglugerð þessi gildir ekki um loftræstieiningar sem:
 - a) eru einátta (fráloft eða aðloft), með rafinnafl sem er minna en 30 vött, nema að því er varðar upplýsingakröfur,

⁽³⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1254/2014 frá 11. júlí 2014 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB að því er varðar orkumerkingar loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði (Stjtið. ESB L 337, 25.11.2014, bls. 27).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 frá 25. október 2012 um evrópska stöðlun (Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12).

- b) eru tviátta og heildarrafinnafi fyrir víftur er minna en 30 vött fyrir hvert loftstreymi, nema að því er varðar upplýsingakröfur,
- c) eru áslægar víftur eða miðflótaafsvíftur og einungis útbúnar hlífðarhúsi, samanber reglugerð (ESB) nr. 327/2011,
- d) eru sérstaklega tilgreindar fyrir starfrækslu í andrúmslofti sem hugsanlega er sprengifimt samkvæmt skilgreiningu í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB ⁽⁵⁾,
- e) eru sérstaklega tilgreindar til starfrækslu í neyðarástandi, í stuttan tíma, og sem samrýmast grunnkröfunum fyrir byggingarmannvirki að því er varðar varnir gegn eldsvoða, eins og fram kemur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 ⁽⁶⁾,
- f) eru sérstaklega tilgreindar til starfrækslu:
 - i. þar sem ganghiti loftsins, sem flutt er, fer yfir 100 °C,
 - ii. þar sem gangumhverfishiti hreyfilsins, sem knýr víftuna, ef hann er staðsettur utan loftstreymisins, fer yfir 65 °C,
 - iii. þar sem hiti loftsins, sem flutt er, og/eða gangumhverfishiti hreyfilsins, ef hann er staðsettur utan loftstreymisins, er lægri en -40 °C,
 - iv. þar sem afhendingarspenna fer yfir 1 000 V riðstraum (AC) eða 1 500 V jafnstraum (DC),
 - v. í eitruðu, mjög ætandi eða eldfimu umhverfi eða í umhverfi með slípiefnum,
- g) eru búnar varmaskipti og varmadælu fyrir varmaendurvinnslu eða gera varmaflutning eða varmaútdrátt mögulegan til viðbótar við varmaendurvinnslukerfið, nema varmaflutning vegna frostvarnar eða afsingar,
- h) eru flokkaðar sem gufugleypar sem falla undir reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 66/2014 ⁽⁷⁾ um eldhústæki.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „loftræstieining (VU)“: rafknúinn búnaður, með a.m.k. einu dæluhjól, einum hreyfli og hlíf, sem ætlað er að skipta á inni- og útilofti í byggingu eða hluta byggingar,
- 2) „loftræstieining fyrir íbúðarhúsnæði (RUV)“: loftræstieining þar sem:
 - a) hámarksloftstreymi fer ekki yfir 250 m³/klst.,
 - b) hámarksloftstreymi er á bilinu 250–1 000 m³/klst. og framleiðandinn lýsir því yfir að fyrirhuguð notkun hennar miðist eingöngu við loftræstingu íbúðarhúsnæðis,
- 3) „loftræstieining sem ekki er fyrir íbúðarhúsnæði (NRVU)“: loftræstieining þar sem hámarksloftstreymi fer yfir 250 m³/klst. og þar sem framleiðandinn, ef hámarkshraði loftstreymis er á bilinu 250 til 1 000 m³/klst., hefur ekki lýst því yfir að fyrirhuguð notkun loftræstieiningarinnar miðist eingöngu við loftræstingu íbúðarhúsnæðis,
- 4) „hámarksloftstreymi“: uppgafið hámarkstreymi rúmmáls lofts í loftræstieiningu, sem unnt er að ná fram með innbyggðum eða sérstaklega aðgreindum stjórnækjum, við stöðluð loftskilyrði (20 °C) og 101 325 Pa, þegar einingin er að fullu uppsett (t.d. með hreinum síum), og í samræmi við leiðbeiningar framleiðandans, að því er varðar loftræstieiningar með stokkum fyrir íbúðarhúsnæði, er hámarksloftstreymi tengt loftstreymi við 100 Pa ytri kyrruþrýstingsmun og, að því er varðar loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði án stokka, er hámarksloftstreymi tengt við lægsta heildarþrýstingsmun, sem unnt er að ná fram og sem er valinn úr röð gilda frá 10 (lægsta)-20-50-100-150-200-250 Pa, eftir því hvert þeirra jafngildir eða er rétt undir gildi fyrir mældan mismunaþrýsting,

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samhæfingu laga aðildarríkjana varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 1).

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 frá 9. mars 2011 um samræmd skilyrði fyrir markaðssetningu byggingarvara og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 89/106/EEB (Stjtið. ESB L 88, 4.4.2011, bls. 5).

⁽⁷⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 66/2014 frá 14. janúar 2014 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB að því er varðar kröfur varðandi vishönnun bakarofna, helluborða og gufugleypa til heimilisnota (Stjtið. ESB L 29, 31.1.2014, bls. 33).

- 5) „einátta loftræstieining (UVU)“: loftræstieining, sem einungis blæs lofti í eina átt, annaðhvort innanfrá og út (fráloft) eða utanfrá og inn (aðloft), þar sem hið vélvirka loftstreymi er jafnað með náttúrlegu aðlofti eða frálofti,
- 6) „tvíátta loftræstieining (BVU)“: loftræstieining sem blæs lofti innanfrá og út og utanfrá og inn og sem er bæði búin frálofts- og aðloftsviftum,
- 7) „jafngild tegund loftræstieiningar“: loftræstieining sem hefur sömu tæknilegu eiginleika, samkvæmt gildandi kröfum um vöruupplýsingar, en er sett á markað af sama framleiðanda, viðurkenndum fulltrúa eða innflytjanda sem önnur tegund loftræstieiningar.

Viðbótarskilgreiningar, að því er varðar II.– IX. viðauka, eru settar fram í I. viðauka.

3. gr.

Kröfur varðandi visthönnun

1. Frá 1. janúar 2016 skulu loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði uppfylla sértækar kröfur varðandi visthönnun sem eru settar fram í 1. lið II. viðauka.
2. Frá 1. janúar 2016 skulu loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, uppfylla sértækar kröfur varðandi visthönnun sem eru settar fram í 1. lið III. viðauka.
3. Frá 1. janúar 2018 skulu loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði uppfylla sértækar kröfur varðandi visthönnun sem eru settar fram í 2. lið II. viðauka.
4. Frá 1. janúar 2018 skulu loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, uppfylla sértækar kröfur varðandi visthönnun sem eru settar fram í 2. lið III. viðauka.

4. gr.

Kröfur um upplýsingar

1. Frá 1. janúar 2016 skulu framleiðendur, viðurkenndir fulltrúar þeirra og innflytjendur loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í IV. viðauka.
2. Frá 1. janúar 2016 skulu framleiðendur, viðurkenndir fulltrúar þeirra og innflytjendur loftræstieininga, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í V. viðauka.

5. gr.

Samræmismat

1. Framleiðendur loftræstieininga skulu framkvæma samræmismatið, sem mælt er fyrir um í 8. gr. tilskipunar 2009/125/EB, og nota innra hönnunareftirlitskerfið, sem sett er fram í IV. viðauka við þá tilskipun, eða stjórnunarkerfið sem sett er fram í V. viðauka við þá tilskipun.

Að því er varðar samræmismat loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði skal útreikningur í tengslum við kröfu varðandi sértæka orkunotkun gerður í samræmi við VIII. viðauka við þessa reglugerð.

Að því er varðar samræmismat loftræstieininga, sem eru ekki fyrir íbúðarhúsnæði, skulu mælingar og útreikningur í tengslum við kröfu varðandi sértæka orkunotkun gerð í samræmi við IX. viðauka við þessa reglugerð.

2. Tæknigögnin, sem tekin eru saman í samræmi við IV. viðauka við tilskipun 2009/125/EB, skulu innihalda afrit af vöruupplýsingunum sem settar eru fram í IV. og V. viðauka við þessa reglugerð.

Þegar upplýsinga í tæknigögnum tiltekinnar tegundar af loftræstieiningu hefur verið aflað með útreikningi á grundvelli hönnunar eða með framreikningi á grundvelli annarra loftræstieininga eða hvors tveggja skulu tæknigögnin innihalda eftirfarandi upplýsingar:

- a) upplýsingar um slíka útreikninga eða framreikning eða hvort tveggja,
- b) upplýsingar um prófanir sem framleiðendur gera til að sannprófa nákvæmni útreikninga og framreiknings,

- c) skrá yfir allar aðrar tegundir loftræstieininga þar sem upplýsinganna í tæknigögnunum hefur verið aflað á sama grundvelli,
- d) skrá yfir jafngildar tegundir loftræstieininga.

6. gr.

Sannprófunaraðferð vegna markaðseftirlits

Yfirvöld aðildarríkjanna skulu beita sannprófunaraðferðinni, sem sett er fram í VI. viðauka, við markaðseftirlit það sem um getur í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2009/125/EB til þess að tryggja að kröfurnar, sem settar eru fram fyrir loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði í II. viðauka við þessa reglugerð og fyrir loftræstieiningar sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, í III. viðauka við þessa reglugerð, séu uppfylltar.

7. gr.

Viðmiðanir

Viðmiðanirnar, sem um getur í 2. lið 3. hluta I. viðauka við tilskipun 2009/125/EB sem á að nota fyrir loftræstieiningar, eru settar fram í VII. viðauka við þessa reglugerð.

8. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal meta þörfina á því að setja kröfur um hlutfall loftleka í ljósi tækniframfara og kynna niðurstöður þessa mats á samráðsvettvanginum eigi síðar en 1. janúar 2017.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þessa reglugerð í ljósi tækniframfara og kynna niðurstöður endurskoðunarinnar á samráðsvettvanginum eigi síðar en 1. janúar 2020.

Endurskoðunin skal fela í sér mat á eftirfarandi:

- a) mögulega útvíkkun á gildissviði þessarar reglugerðar þannig að hún taki til einátta loftræstieininga með rafinnafi, sem er minna en 30 W, og tviátta loftræstieininga með heildarrafinnafi fyrir víftur sem er minna en 30 vött fyrir hvert loftstreymi,
- b) vökmörk sannprófana sem sett eru fram í VI. viðauka,
- c) hvort viðeigandi sé að taka tillit til áhrifa sía með litla orkunotkun á orkunýtni,
- d) þörfina á því að fastsetja tiltekin þrep til viðbótar með hertum kröfum varðandi visthönnun.

9. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. júlí 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIÐAUKI

Skilgreiningar

Skilgreiningar sem gilda að því er varðar II.–IX. viðauka við þessa reglugerð:

1. Skilgreiningar:

- 1) „sértæk orkunotkun (SEC)“: (gefin upp sem kWh/(m².a)) stuðull sem gefur upp orkunotkun við loftræstingu á hvern m² hitaðs gólfrymis íbúðar eða byggingar, reiknaður fyrir loftræstieiningar íbúðarhúsnæðis í samræmi við VIII. viðauka,
- 2) „hljóðafsstig (L_{WA})“: A-vegið hljóðafsstig út frá hlíf loftræstieiningar, gefið upp í desibelum (dB) með vísan til hljóðafis eins pikóvatts (1pW), sem flyst með loftinu við viðmiðunarloftstreymi,
- 3) „fjölhraðadrif“: viftuhreyfill sem er með þremur eða fleiri föstum hraðastillingum til viðbótar við núll („slökkt“),
- 4) „snúningshraðastýring (VSD)“: rafeindastýring sem er felld inn í eða starfrækt sem eitt kerfi eða miðlar sérstaklega til hreyfils og viftu og sem breytir rafafli til hreyfilsins í sífellu til þess að stýra loftstreyminu,
- 5) „varmaendurvinnslukerfi (HRS)“: sá hluti tvíátta loftræstieiningar sem búinn er varmaskipti sem hannaður er til þess að nýta varmann í (óhreinu) frálofti til hitunar á (hreinu) aðlofti,
- 6) „varmanýtni varmaendurvinnslukerfis í íbúðarhúsnæði (η)“: hlutfallið milli varmaávinninga aðlofts og varmataps frálofts, hvort tveggja miðað við útihiða, mælt við þurrar aðstæður í varmaendurvinnslukerfinu og stöðluð loftskilyrði, jafnað massaflæði, við viðmiðunarloftstreymi, hitamun inni- og útihiða sem nemur 13 K og enga leiðréttingu vegna varmaávinninga frá viftuhreyflum,
- 7) „innra lekahlutfall“: sá hluti úttakslofts sem er í aðlofti loftræstieininga með varmaendurvinnslukerfi vegna leka á milli úttakslofts og aðlofts inni í hlífinni þegar einingin er í gangi miðað við viðmiðunarstreymi rúmmáls lofts, mælt við stokka; prófunin fyrir loftræstieiningar íbúðarhúsnæðis skal fara fram við 100 Pa og við 250 Pa fyrir loftræstieiningar sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði,
- 8) „bakrásarloft“ (e. *carry over*): það hlutfall frálofts sem blásið er aftur saman við aðloftið til endurnýjandi varmaskipti samkvæmt viðmiðunarloftstreyminu,
- 9) „ytra lekahlutfall“: sá hluti leka viðmiðunarstreymis rúmmáls lofts til eða innan úr hlíf einingarinnar út í eða úr loftinu umhverfis þegar einingin sætir þrýstingsprófun; prófunin skal framkvæmd við 250 Pa fyrir loftræstieiningar íbúðarhúsnæðis og við 400 Pa fyrir loftræstieiningar sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, bæði fyrir undir- og yfirþrýsting,
- 10) „blöndun“: bein hringrás eða rof loftstreymis á milli úttaks og inntaks í bæði inni- og útimiðstöð sem stuðlar ekki að skilvirkri loftræstingu byggingar þegar einingin er í gangi miðað við viðmiðunarstreymi rúmmáls lofts,
- 11) „blöndunarhlutfall“: sá hluti úttakslofts af heildarviðmiðunarrúmmáli lofts sem er í hringrás milli úttaks og inntaks í bæði inni- og útimiðstöð og stuðlar þar með ekki að skilvirkri loftræstingu byggingar þegar einingin er í gangi miðað við viðmiðunarstreymi rúmmáls lofts (mælt 1 m frá aðloftsstokki innandyrna), að frádregnu innra lekahlutfalli,
- 12) „raunverulegt orkuinnafi“: (gefið upp í W) aðflutt rafinnafi miðað við viðmiðunarloftstreymi og samsvarandi ytri heildarþrýstingsmun sem felur einnig í sér aflþörf fyrir viftur, stjórnþæki (þ.m.t. fjarstýringu) og varmadælu (ef hún er innbyggð),
- 13) „sértækt orkuinnafi (SPI)“: (gefið upp í W/(m³/klst.)) hlutfallið á milli raunverulegs orkuinnafis (í vöttum) og viðmiðunarloftstreymis (í m³/klst.),
- 14) „skýringarmynd yfir loftstreymi/þrýsting“: mengi ferla loftstreymis (lárétti á sinn) og mismunaþrýstings einátta loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði eða aðloftrásar tvíátta loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði, þar sem hver ferill táknar eina viftuhraðastillingu með a.m.k. átta prófunarpunkta í jafnri fjarlægð og fjöldi ferla fer eftir fjölda stakra viftuhraðastillinga (ein, tvær eða þrjár) eða, ef um er að ræða viftu með snúningshraðastýringu, með a.m.k. lágmarks-, hámarks- og miðferil, sem er nálægt viðeigandi viðmiðunarstreymi rúmmáls lofts og mismunaþrýstingi fyrir prófun á sértæku orkuinnafi,

- 15) „viðmiðunarloftstreymi“: (gefið upp í $\text{m}^3/\text{sek.}$) gildi punkts sem liggur á láhniti ferils skýringarmyndar yfir loftstreymi/þrýsting sem á eða næst viðmiðunarpunkti er a.m.k. 70% af hámarksloftstreymi og 50 Pa ef um er að ræða einingar með stokkum og við lágmarksþrýsting ef um er að ræða einingar án stokka; ef um er að ræða tvíátta loftræstieiningar gildir viðmiðunarstreymi rúmmáls lofts um úttak aðloftsins,
- 16) „stýristuðull (CTRL)“: leiðréttingarstuðull fyrir útreikning sértækrar orkunotkunar, sem veltur á þeirri gerð stýringar sem er hluti loftræstieiningarinnar, samkvæmt lýsingu í töflu 1 í VIII. viðauka,
- 17) „viðmiðunarmælipáttur“ (e. control parameter): mælipáttur eða safn mælipátta, sem miðað er við að tákni loftræstipörfina, t.d. hlutfallslegt rakastig, innihald koltvísýrings (CO_2), rokkgjarnra lífrænna efnasambanda eða annarra lofttegunda, greiningu á tilvist, hreyfingu eða notkun á grundvelli innrauðrar hitaútgömslunar frá líkama eða endurkasts úthljóðsbylgna, rafboði af völdum þess að manneskur nota ljós eða búnað,
- 18) „handvirk stýring“: hvers konar gerð af stýringu sem byggist ekki á þarfastýringu,
- 19) „þarfastýring“: búnaður eða safn búnaðar, innbyggður eða aðskilinn, sem mælir viðmiðunarmælipátt og notar niðurstöðuna til þess að stýra loftstreymi einingarinnar sjálfkrafa og/eða loftstreymi í stokkunum,
- 20) „klukkustýring“: klukkustýrt (dagljóðsstýrt) viðmót, sem er ætlað manneskjum til þess að stjórna viftuhraða/loftstreymi loftræstieiningarinnar, með a.m.k. sjö handvirkum vikudagastillingum af breytilegu loftstreymi fyrir a.m.k. tvö tímabil, þ.e. tímabil þar sem um er að ræða minnkað eða ekkert loftstreymi,
- 21) „þarfastýrð loftræsting (DCV)“: loftræstieining þar sem notuð er þarfastýring,
- 22) „eining með stokkum“: loftræstieining, sem ætluð er til loftræstingar í einu eða fleiri herbergjum eða lokuðu rými í byggingu, með loftstokkum sem eiga að vera útbúnir tengingum fyrir stokka,
- 23) „eining án stokka“: loftræstieining, ætluð til loftræstingar í einu herbergi eða lokuðu rými í byggingu, sem á ekki að vera útbúin tengingum fyrir stokka,
- 24) „miðlæg þarfastýring“: þarfastýring loftræstieiningar með stokkum sem stýrir í sífellu, á miðlægan hátt, viftuhraða og loftstreymi í allri byggingunni eða hluta hennar á grundvelli eins nema,
- 25) „staðbundin þarfastýring“: þarfastýring loftræstieiningar með stokkum sem stýrir í sífellu viftuhraða og loftstreymi á grundvelli fleiri en eins skynjara, ef um er að ræða loftræstieiningu með stokkum, en eins skynjara ef loftræstieiningin er án stokka,
- 26) „stöðuþrýstingur (p_{st})“: heildarþrýstingur, að frádregnum hreyfiþrýstingi viftunnar,
- 27) „heildarþrýstingur (p_t)“: munurinn á stöðvunarþrýstingi við úttak viftu og stöðvunarþrýstingi við inntak viftu,
- 28) „stöðvunarþrýstingur“: þrýstingur, sem er mældur á mælipunkti í streymandi lofttegund, ef streymið væri stöðvað með ferli þar sem óreiðan helst óbreytt,
- 29) „hreyfiþrýstingur“: þrýstingur sem er reiknaður út frá massaloftstreymi og meðaleðlismassa lofttegundar við úttak og úttakssvæði einingarinnar,
- 30) „endurheimtandi varmaskiptir“: varmaskiptir sem ætlað er að flytja varmaorku úr einu loftstreymi yfir í annað án hreyfanlegra hluta á borð við plötu- eða pípulaga varmaskipti með samhliða streymi, krossstreymi eða gagnstreymi, eða samsetningu af þessu, eða plötu- eða pípulaga varmaskipti með gufuflæði,
- 31) „endurnýjandi varmaskiptir“: snúningsvarmaskiptir með hjóli, sem snýst í því skyni að flytja varmaorku úr einu loftstreymi yfir í annað, þ.m.t. efni sem leyfir flutning dulvarma, gangvirki, sem knýr það áfram, hlíf eða umgerð, og þéttingar til þess að draga úr hjástreymi eða leka lofts úr einhverju loftstreymi en misjafnt er hversu rakadrægir slíkir varmaskiptar eru sem ræðst af efnisvali,
- 32) „næmi loftstreymis fyrir þrýstingsmun“: í loftræstieiningu fyrir íbúðarhúsnæði án stokka er það hlutfallið milli hámarksfráviks loftstreymis í loftræstieiningu við + 20 Pa og við – 20 Pa ytri heildarþrýstingsmun,

- 33) „loftþéttni innandyr/utanhúss“: í loftræstieiningu án stokka er það loftstreymið (gefið upp í $\text{m}^3/\text{klst.}$) milli loftsins innandyr og utanhúss þegar slökkt er á viftunni eða viftunum,
- 34) „eining með tvíþætt notagildi“: loftræstieining sem bæði er hönnuð til loftræstingar og til notkunar í eldsvoða eða til reyklosunar, sem samrýmist grunnkröfunum um byggingarmannvirki, að því er varðar varnir gegn eldsvoða, eins og fram kemur í reglugerð (ESB) nr. 305/2011,
- 35) „varmahjástreymi“: sérhver lausn þar sem sneitt er hjá varmaskiptinum eða varmaendurvinnslu hans er stýrt sjálfkrafa eða handvirkir án þess endilega að þörf sé á áþreifanlegu hjástreymi lofts (t.d. sumarloftræstikassi, þýrlhraðastýring, stýring loftstreymis).

2. Skilgreiningar fyrir loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, til viðbótar við skilgreiningarnar í hluta 1. viðauka:

- 1) „nafnrafinnafi (P)“: (gefið upp sem kW) raunverulegt rafinnafi viftudrífubúnaðar, þ.m.t. stýribúnaður hreyfils, við ytri nafnþrýsting og nafnloftstreymi,
- 2) „orkunýtni viftu (η_{fan})“: stöðunýtni, þ.m.t. nýtni hreyfils og drífubúnaðar einstakrar viftu eða vifta í loftræstieiningunni (viðmiðunarsamsetning), sem er ákvörðuð miðað við nafnloftstreymi og ytra nafnþrýstingsfall,
- 3) „viðmiðunarsamsetning tviátta loftræstieiningar“: vara samsett úr hlíf, a.m.k. tveimur viftum með snúningshraðastýringu eða fjölhraðadrifi, varmaendurvinnslukerfi, með hreina fingerða síu inntaksmegin og hreina miðlungsfingerða síu fráloftsmegin,
- 4) „viðmiðunarsamsetning einátta loftræstieiningar“: vara samsett úr hlíf og a.m.k. einni viftu með snúningshraðastýringu eða fjölhraðadrifi og — ef vörunni er ætlað að vera búin síu inntaksmegin — skal sú síu vera hrein fingerð síu,
- 5) „lágmarksnýtni viftu ($\eta_{v,u}$)“: sérstök lágmarkskrafa um nýtni fyrir loftræstieiningar samkvæmt gildissviði þessarar reglugerðar,
- 6) „nafnstreymi (q_{nom})“: (gefið upp sem $\text{m}^3/\text{sek.}$) uppgæfið ákvarðað loftstreymi loftræstieiningar, sem ekki er fyrir íbúðarhúsnæði, við stöðluðu loftskilyrðin 20°C og 101325 Pa , þar sem einingin er sett upp fullbúin (t.d. ásamt síum) og í samræmi við leiðbeiningar framleiðandans,
- 7) „ytri nafnþrýstingur ($\Delta p_{s, ext}$)“: (gefinn upp sem Pa) uppgæfinn ákvarðaður ytri stöðuþrýstingsmunur við nafnloftstreymi,
- 8) „hámarksnafnhraði viftu ($v_{fan, rated}$)“: (gefinn upp sem snúningar á mínútu — snún./mín.) hraði viftunnar við nafnloftstreymi og ytri nafnþrýsting,
- 9) „innra þrýstingsfall loftræstingarihluta ($\Delta p_{s, int}$)“: (gefið upp sem Pa) samanlagt kyrruþrýstingsfall viðmiðunarsamsetningar á tviátta loftræstieiningu eða einátta loftræstieiningu við nafnloftstreymi,
- 10) „innra þrýstingsfall viðbótarihluta sem ekki eru til loftræstingar ($\Delta p_{s, add}$)“: (gefið upp sem Pa) afgangurinn af samanlögðu innra kyrruþrýstingsfalli við nafnloftstreymi og ytri nafnþrýsting eftir að innra nafnþrýstingsfall loftræstingarihluta hefur verið dregið frá ($\Delta p_{s, int}$),
- 11) „varmanýtni varmaendurvinnslukerfis sem ekki er fyrir íbúðarhúsnæði ($\eta_{t, nrvu}$)“: hlutfallið milli varmaávinninga aðlofts og varmataps frálofts, hvort tveggja miðað við útihita, mælt við þurrar viðmiðunaraðstæður, jafnað massaflæði, hitamun inni- og útihita sem nemur 20 K og að undanskildum varmaávinningi frá viftuhreyfnum og innri leka,
- 12) „sérstakt innra viftuafli loftræstingarihluta (SFP_{int})“: (gefið upp sem $\text{W}/(\text{m}^3/\text{s})$) hlutfallið milli innra þrýstingsfalls loftræstingarihluta og nýtni viftu sem er ákvarðað fyrir viðmiðunarsamsetninguna,
- 13) „hámark sérstaks innra viftuafli loftræstingarihluta ($SFP_{int, limit}$)“: (gefið upp sem $\text{W}/(\text{m}^3/\text{s})$) sérstök nýtnikrafa fyrir SFP_{int} fyrir loftræstieiningar sem falla innan gildissviðs þessarar reglugerðar,
- 14) „varmaendurvinnslukerfi með hringrás“: varmaendurvinnslukerfi þar sem búnaður til varmaendurvinnslu fráloftsmegin og búnaðurinn, sem flytur endurunninn varma til loftstreymisins aðloftsmegin í loftræstu rými, er tengdur með varmaflutningskerfi þar sem hægt er að staðsetja tvær hliðar varmaendurvinnslukerfisins með frjálsum hætti í mismunandi hlutum byggingarinnar,

- 15) „yfirborðshraði“ (gefinn upp sem m/sek.): sá hraði aðlofts og frálofts sem er meiri. Hraðinn er lofthraðinn í loftræstieiningunni sem er byggður á svæði einingarinnar að innanverðu fyrir aðloft loftræstieiningarinnar annars vegar og fráloft hennar hins vegar; hraðinn er byggður á svæði síu viðkomandi einingar, eða ef engin sía er sett upp, á svæði víftuhluta einingarinnar,
 - 16) „nýtniivilnun (E)“: leiðréttingarstuðull sem tekur tillit til þeirrar staðreyndar að skilvirkari varmaendurvinnsla veldur meira þrýstingsfalli sem útheimtir meira víftuafli,
 - 17) „síuleiðrétting (F)“: (gefinn upp sem Pa) leiðréttingargildi, sem er notað, ef eining vikur frá viðmiðunarsamsetningu tviátta loftræstieiningar,
 - 18) „fíngerð sía“: sía sem uppfyllir viðeigandi skilyrði sem lýst er í IX. viðauka,
 - 19) „miðlungsfíngerð sía“: sía sem uppfyllir viðeigandi skilyrði sem lýst er í IX. viðauka,
 - 20) „skilvirkni síu“: meðaltal hlutfalls milli þess hluta ryks sem síast og þess magns sem sían tekur, við skilyrðin sem lýst er fyrir fíngerðar og meðalfíngerðar síur í IX. viðauka.
-

*II. VIÐAUKI***Sérstakar kröfur varðandi visthönnun loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði, eins og um getur í 1. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 3. gr.**

1. Frá 1. janúar 2016:

- Sértæk orkunotkun, reiknuð fyrir miðlungs loftslagsskilyrði, skal ekki vera meiri en 0 kWh/(m².a).
- Einingar án stokka, þ.m.t. loftræstieiningar sem ætlað er að séu útbúnar með einni tengingu fyrir stokka, annaðhvort aðlofts- eða fráloftsmegin, skulu hafa hljóðafsstig (L_{WA}) sem er að hámarki 45 dB.
- Allar loftræstieiningar, nema einingar með tvíþætt notagildi, skulu búnar fjölhraðadrifi eða snúningshraðastýringu.
- Allar tviátta loftræstieiningar skulu hafa varmahjástreymi.

2. Frá 1. janúar 2018:

- Sértæk orkunotkun, sem er reiknuð fyrir miðlungs loftslagsskilyrði, skal ekki vera meiri en – 20 kWh/(m².a).
 - Einingar án stokka, þ.m.t. loftræstieiningar sem ætlað er að séu útbúnar með einni tengingu fyrir stokka, annaðhvort aðlofts- eða fráloftsmegin, skulu hafa hljóðafsstig (L_{WA}) sem er að hámarki 40 dB.
 - Allar loftræstieiningar nema einingar með tvíþætt notagildi skulu búnar fjölhraðadrifi eða snúningshraðastýringu.
 - Allar tviátta loftræstieiningar skulu hafa varmahjástreymi.
 - Loftræstieiningar með síu skulu vera útbúnar sjónrænum viðvörunarljósabúnaði þegar skipta þarf um síu.
-

III. VIÐAUKI

Sérstakar kröfur varðandi visthönnun loftræstieininga, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, eins og um getur í 2. mgr. 3. gr. og 4. mgr. 3. gr.

1. Frá 1. janúar 2016:

- Allar loftræstieiningar, nema einingar með tvíþætt notagildi, skulu búnar fjölhraðadrifi eða snúningshraðastýringu.
- Allar tviátta loftræstieiningar skulu búnar varmaendurvinnslukerfi.
- Varmaendurvinnslukerfið skal hafa varmahjástreymi.
- Lágmarksvarmanýtni η_{t_nrvu} allra varmaendurvinnslukerfa, nema varmaendurvinnslukerfa með hringrás í tviátta loftræstieiningum, skal vera 67% og nýtniívilnun $E = (\eta_{t_nrvu} - 0,67) * 3\ 000$ ef varmanýtni η_{t_nrvu} er a.m.k. 67%, annars $E = 0$.
- Lágmarksvarmanýtni η_{t_nrvu} allra varmaendurvinnslukerfa með hringrás í tviátta loftræstieiningum skal vera 63% og nýtniívilnun $E = (\eta_{t_nrvu} - 0,63) * 3\ 000$ ef varmanýtni η_{t_nrvu} er a.m.k. 63%, annars $E = 0$.
- Lágmarksnýtni viftu fyrir einátta loftræstieiningar ($\eta_{v,u}$) er
 - $6,2\% * \ln(P) + 35,0\%$ ef $P \leq 30$ kW og
 - $56,1\%$ ef $P > 30$ kW.
- Hámark sérstaks innra viftuafis loftræstingarihluta (SFP_{int_limit}) í W/(m³/sek.) er
 - fyrir tviátta loftræstieiningu með varmaendurvinnslukerfi með hringrás
 - $1\ 700 + E - 300 * q_{nom}/2 - F$ ef $q_{nom} < 2$ m³/sek. og
 - $1\ 400 + E - F$ ef $q_{nom} \geq 2$ m³/sek.,
 - fyrir tviátta loftræstieiningu með annað varmaendurvinnslukerfi
 - $1\ 200 + E - 300 * q_{nom}/2 - F$ ef $q_{nom} < 2$ m³/sek. og
 - $900 + E - F$ ef $q_{nom} \geq 2$ m³/sek.,
- 250 fyrir einátta loftræstieiningu sem ætluð er til notkunar með síu.

2. Frá 1. janúar 2018:

- Allar loftræstieiningar, nema einingar með tvíþætt notagildi, skulu búnar fjölhraðadrifi eða snúningshraðastýringu.
- Allar tviátta loftræstieiningar skulu búnar varmaendurvinnslukerfi.
- Varmaendurvinnslukerfið skal hafa varmahjástreymi.
- Lágmarksvarmanýtni η_{t_nrvu} allra varmaendurvinnslukerfa, nema varmaendurvinnslukerfa með hringrás í tviátta loftræstieiningum, skal vera 73% og nýtniívilnun $E = (\eta_{t_nrvu} - 0,73) * 3\ 000$ ef varmanýtni η_{t_nrvu} er a.m.k. 73%, annars $E = 0$.
- Lágmarksvarmanýtni η_{t_nrvu} allra varmaendurvinnslukerfa með hringrás í tviátta loftræstieiningum skal vera 68% og nýtniívilnun $E = (\eta_{t_nrvu} - 0,68) * 3\ 000$ ef varmanýtni η_{t_nrvu} er a.m.k. 68%, annars $E = 0$.
- Lágmarksnýtni viftu fyrir einátta loftræstieiningar ($\eta_{v,u}$) er
 - $6,2\% * \ln(P) + 42,0\%$ ef $P \leq 30$ kW og
 - $63,1\%$ ef $P > 30$ kW.
- Hámark sérstaks innra viftuafis loftræstingarihluta (SFP_{int_limit}) í W/(m³/sek.) er
 - fyrir tviátta loftræstieiningu með varmaendurvinnslukerfi með hringrás
 - $1\ 600 + E - 300 * q_{nom}/2 - F$ ef $q_{nom} < 2$ m³/sek. og
 - $1\ 300 + E - F$ ef $q_{nom} \geq 2$ m³/sek.,

- fyrir tviátta loftræstieiningu með annað varmaendurvinnslukerfi
$$1\,100 + E - 300 * q_{nom}/2 - F \text{ ef } q_{nom} < 2 \text{ m}^3/\text{sek. og}$$
$$800 + E - F \text{ ef } q_{nom} \geq 2 \text{ m}^3/\text{sek.,}$$
 - 230 fyrir einátta loftræstieiningu sem ætluð er til notkunar með síu.
 - Ef síueining er hluti af samsetningunni skal varan búin sjónrænum ljósmerkjabúnaði eða viðvörun í stjórnunarkerfinu sem skal virkjað ef þrýstingsfall síu fer yfir hámark leyfilegs endanlegs þrýstingsfalls.
-

IV. VIÐAUKI

Kröfur um upplýsingar varðandi loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði, eins og um getur í 1. mgr. 4. gr.

1. Frá 1. janúar 2016 skal gefa upp eftirfarandi vöruupplýsingar:
 - a) nafn eða vörumerki birgis,
 - b) tegundarauðkenni birgis, þ.e. kóði, venjulega alstafa, sem notaður er til að greina tiltekna tegund loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði frá öðrum tegundum með sama vörumerki eða nafni birgis,
 - c) sértæka orkunotkun (SEC) í kWh/(m².a) fyrir hvert loftslagsbelti, sem við á, og flokk orkunotkunar,
 - d) tilgreinda formgerðarflokkun í samræmi við 2. gr. þessarar reglugerðar (loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði eða loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, einátta eða tvíátta),
 - e) gerð drifbúnaðar, sem hefur verið settur upp eða ætlunin er að setja upp, (fjölhraðadrif eða snúningshraðastýring),
 - f) gerð varmaendurvinnslukerfis (endurheimtandi, endurnýjandi, engin),
 - g) varmanýtni varmaendurvinnslu (í % eða „á ekki við“ ef varan er ekki með neitt varmaendurvinnslukerfi),
 - h) hámarksloftstreymi í m³/klst.:
 - i) rafinnafli drifbúnaðar viftu, þ.m.t. stýribúnaðar fyrir hreyfil, við hámarksloftstreymi (W),
 - j) hljóðafsstig (L_{WA}), námundað að næstu heilu tölu,
 - k) viðmiðunarloftstreymi í m³/sek.,
 - l) viðmiðunarmismunaprýstingur í Pa,
 - m) SPI í W/(m³/klst.),
 - n) stýristuðull og formgerðarflokkun stýringar í samræmi við viðkomandi skilgreiningar og flokkun í töflu 1 í VIII. viðauka,
 - o) tilgreint innra og ytra hámarkslekahlutfall (%) fyrir tvíátta loftræstieiningar eða bakrásarloft (einungis fyrir endurnýjandi varmaskipti) og ytra lekahlutfall (%) fyrir einátta loftræstieiningar með stokkum,
 - p) blöndunarhlutfall tvíátta loftræstieininga án stokka sem hvorki er ætlað að hafa tengingu fyrir stokka inntakslofts- né úttaksloftsmegin,
 - q) staðsetningu og lýsingu á sjónrænum viðvörunarljósabúnaði sem ætlaður er til notkunar með síum í loftræstieiningum fyrir íbúðarhúsnæði, þ.m.t. texti sem bendir á mikilvægi þess að skipta reglulega um síur í þágu frammistöðu og orkunýtni einingarinnar,
 - r) í tengslum við einátta loftræstikerfi: leiðbeiningar um uppsetningu á stilltum aðlofts-/fráloftsristum á framhliðinni með tilliti til náttúrulegs inntaks-/úttakslofts,
 - s) veffang fyrir leiðbeiningar um sundurhlutun, eins og um getur í 3. lið,
 - t) einungis fyrir einingar án stokka: næmi loftstreymis fyrir þrýstingsmun við + 20 Pa og – 20 Pa,
 - u) einungis fyrir einingar án stokka: loftþéttni innandyr/utanhúss í m³/klst.
2. Upplýsingarnar, sem taldar eru upp í 1. lið, skulu koma fram:
 - í tæknigögnum loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði og
 - á opnum vefsetrum framleiðenda, viðurkenndra fulltrúa þeirra og innflytjenda.
3. Á opnu vefsetri framleiðanda skulu veittar nákvæmar leiðbeiningar þar sem m.a. eru tilgreind nauðsynleg verkfæri til að hluta í sundur í höndunum sísegulhreyfla og rafeindahluta (prentplötur og skjái > 10 g eða > 10 cm²), rafgeyma og stærri plasthluta (> 100 g) til þess að gera endurvinnslu efna skilvirka, að undanskildum tegundum sem eru framleiddar í færri en fimm einingum á ári.

V. VIÐAUKI

Kröfur um upplýsingar varðandi loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, eins og um getur í 2. mgr. 4. gr.

1. Frá 1. janúar 2016 skal gefa upp eftirfarandi vöruupplýsingar:
 - a) nafn eða vörumerki framleiðanda,
 - b) tegundarauðkenni framleiðanda, þ.e. kóði, venjulega alstafa, sem notaður er til að greina tiltekna tegund loftræstieiningar, sem ekki er fyrir íbúðarhúsnæði, frá öðrum tegundum með sama vörumerki eða nafni birgis,
 - c) tilgreinda formgerðarflokkun í samræmi við 2. gr. (loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði, loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, einátta eða tviátta),
 - d) gerð drifbúnaðar, sem hefur verið settur upp eða ætlunin er að setja upp, (fjölhraðadrif eða snúningshraðastýring),
 - e) gerð varmaendurvinnslukerfis (með hringrás, önnur, engin),
 - f) varmanýtni varmaendurvinnslu (í % eða „á ekki við“ ef varan er ekki með neitt varmaendurvinnslukerfi),
 - g) nafnloftstreymi loftræstieiningar sem ekki er fyrir íbúðarhúsnæði í m³/sek.:
 - h) skilvirkt rafinnafi (kW),
 - i) SFP_{int} í W/(m³/sek.);
 - j) yfirborðshraði í m/sek. við ákvarðað loftstreymi,
 - k) ytri nafnþrýsting ($\Delta p_{s, ext}$) í Pa,
 - l) innra þrýstingsfall loftræstingarihluta ($\Delta p_{s, int}$) í Pa,
 - m) valkvætt: innra þrýstingsfall íhluta sem ekki eru til loftræstingar ($\Delta p_{s, add}$) í Pa,
 - n) stöðunýtni vifta sem notaðar eru í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 327/2011,
 - o) tilgreint ytra hámarkslekahlutfall (%) hlífa loftræstieininga og uppgefið innra hámarkslekahlutfall (%) tviátta loftræstieininga eða bakrásarloft (einungis fyrir endurnýjandi varmaskipti); hvort tveggja er mælt eða reiknað út í samræmi við þrýstingsprófunaraðferð eða sporlofttegundaraðferð við uppgefinn þrýsting fyrir kerfið,
 - p) orkunýtingu, helst orkuflokkun, sianna (uppgefnar upplýsingar um reiknaða árlega orkunotkun),
 - q) lýsingu á sjónrænum viðvörunarljósabúnaði fyrir loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, sem ætlaður er til notkunar með síum, þ.m.t. texti sem bendir á mikilvægi þess að skipta reglulega um síur í þágu frammistöðu og orkunýtni einingarinnar,
 - r) ef um er að ræða loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, til notkunar innanhúss, hljóðafsstig hlífarinnar (L_{WA}), námundað að næstu heilu tölu,
 - s) veffang fyrir leiðbeiningar um sundurhlutun eins og um getur í 3. lið.
2. Upplýsingarnar, sem taldar eru upp í a- til s-lið 1. liðar þessa viðauka, skulu koma fram:
 - í tæknigögnum loftræstieininga, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, og
 - á opnum vefsetrum framleiðenda, viðurkenndra fulltrúa þeirra eða innflytjenda.
3. Á opnu vefsetri framleiðanda skulu veittar nákvæmar leiðbeiningar þar sem m.a. eru tilgreind nauðsynleg verkfæri til að setja saman/hluta í sundur í höndunum sisegulhreyfla og rafeindahluta (prentplötur og skjái > 10 g eða > 10 cm²), rafgeyma og stærri plasthluta (> 100 g) til þess að gera endurvinnslu efna skilvirka, að undanskildum tegundum sem eru framleiddar í færri en fimm einingum á ári.

VI. VIÐAUKI

Sannprófunaraðferð vegna markaðseftirlits

Yfirvöld í aðildarríkjunum skulu, í þeim tilgangi að kanna samræmi við kröfurnar, sem mælt er fyrir um í II.–V. viðauka, prófa staka loftræstieiningu. Ef gildin, sem eru mæld, eða gildin, sem eru reiknuð á grundvelli mældra gilda, samrýmast ekki gildunum, sem framleiðandi gefur upp í skilningi 5. gr., innan vikmarka í töflu 1:

- hvað varðar tegundir, sem eru framleiddar í færri en fimm eintökum á ári, skal tegundin ekki teljast samrýmast ákvæðum þessarar reglugerðar,
- hvað varðar tegundir, sem eru framleiddar í fimm eintökum eða fleiri á ári, skal markaðseftirlitsyfirvaldið prófa þrjár einingar til viðbótar sem valdar eru af handahófi.

Ef reiknað meðaltal mældra gilda fyrir þessar einingar uppfyllir ekki kröfurnar, innan vikmarka í töflu 1, telst tegundin og allar aðrar jafngildar tegundir ekki uppfylla kröfurnar í II.–V. viðauka.

Yfirvöld í aðildarríkjunum skulu gefa yfirvöldum í öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni upp niðurstöður úr prófunum og aðrar viðeigandi upplýsingar innan eins mánaðar frá því að ákvörðun um að tegundin uppfylli ekki ákvæðin liggur fyrir.

Yfirvöld í aðildarríkjunum skulu nota mæli- og reikningsaðferðirnar, sem settar eru fram í VIII. og IX. viðauka, og einungis þau vikmörk sem sett eru fram í töflu 1.

Tafla 1

Mælipáttur	Vikmörk við sannprófun
SPI	Mæligildið skal ekki vera hærra en 1,07 sinnum uppgefið hámarksgildi.
Varmanýtni loftræstieininga fyrir íbúðarhúsnæði og loftræstieininga sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði	Mæligildið skal ekki vera lægra en 0,93 sinnum uppgefið lágmarksgildi.
SFP _{int}	Mæligildið skal ekki vera hærra en 1,07 sinnum uppgefið hámarksgildi.
Orkunýtni viftu í einátta loftræstieiningu sem ekki er fyrir íbúðarhúsnæði	Mæligildið skal ekki vera lægra en 0,93 sinnum uppgefið lágmarksgildi.
Hljóðafsstig loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði	Mæligildið skal ekki vera hærra en uppgefið hámarksgildi, að viðbættum 2 dB.
Hljóðafsstig loftræstieiningar sem ekki er fyrir íbúðarhúsnæði	Mæligildið skal ekki vera hærra en uppgefið hámarksgildi að viðbættum 5 dB.

Framleiðandinn eða innflytjandinn skulu ekki nota vikmörk við sannprófun til að ákvarða gildi í tæknigögnum eða til að túlka þessi gildi, með það í huga að ná fram samræmi.

*VII. VIÐAUKI***Viðmiðanir**

Loftræstieiningar fyrir íbúðarhúsnæði:

- a) SEC: – 42 kWh/(m².a) fyrir tviátta loftræstieiningar og – 27 kWh/(m².a) fyrir einátta loftræstieiningar.
- b) Varmaendurvinnsla η_i : 90% fyrir tviátta loftræstieiningar.

Loftræstieiningar sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði:

- a) SFP_{mi}: 150 W/(m³/s) undir mörkum í þrepi 2 fyrir loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, með loftstreymi ≥ 2 m³/sek. og 250 W/(m³/sek.) undir mörkum í þrepi 2 fyrir loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, með loftstreymi < 2 m³/sek.
 - b) Varmaendurvinnsla η_{L_nrvi} : 85% og fyrir varmaendurvinnslukerfi með hringrás 80%.
-

VIII. VIÐAUKI

Útreikningur á sértækri orkunotkun

Sértæk orkunotkun (SEC) er reiknuð út með eftirfarandi jöfnu:

$$SEC \cdot t_a \cdot p_{ef} \cdot q_{net} \cdot MISC \cdot CTRL^x \cdot SPI \cdot t_h \cdot \Delta T_h \cdot \eta_h^{-1} \cdot c_{air} \cdot (q_{ref} \cdot q_{net} \cdot CTRL \cdot MISC \cdot (1\eta_t)) + Q_{defr}$$

þar sem:

- SEC er sértæk orkunotkun við loftræstingu á hverjum m² hitaðs gólfrymis íbúðar eða byggingar [kWh/m².a],
- t_a er árlegar rekstrarstundir [h/a],
- p_{ef} er frumorkuþáttur raforkuframleiðslu og -dreifingar [-],
- q_{net} er hrein loftræstipörf fyrir hvern m² hitaðs gólfrymis [m³/h.m²],
- MISC er samantagður almennur formgerðarflokkunarþáttur sem felur í sér þætti fyrir skilvirkni loftræstingar, leka frá stokkum og umfram íferð [-],
- CTRL er stýristuðull loftræstingar [-],
- x er veldisvísir, sem tekur tillit til frávika frá línuleika milli varmaorku og rafmagnssparnaðar, allt eftir eiginleikum hreyfilsins og drifsins [-],
- SPI er sértækt orkuinnafi [kW/(m³/h)],
- t_h heildarfjöldi klukkustunda hitunartímabils [h],
- ΔT_h er meðaltal munar á hitastigi innanhúss (19 °C) og utanhúss á hitunartímabili, að frádreginni 3K leiðréttingu vegna varmaflutnings frá sólinni og innri hitagjafa [K],
- η_h er meðaltal nýtni við rýmishitun [-],
- c_{air} er tilgreind varmarýmd lofts við stöðugan þrýsting og þéttleika [kWh/(m³ K)],
- q_{ref} er viðmiðunarhlutfall náttúrulegrar loftræstingar fyrir hvern m² hitaðs gólfrymis [m³/h.m²],
- η_t er varmanýtni varmaendurvinnslu [-],
- Q_{defr} er orka árlegrar upphitunar fyrir hvern m² hitaðs gólfrymis [kWh/m².a] fyrir afþvingu, á grundvelli breytilegrar rafviðnámshitunar.

$$Q_{defr} = t_{defr} \cdot \Delta T_{defr} \cdot c_{air} \cdot q_{net} \cdot p_{ef},$$

þar sem

- t_{defr} er lengd afþvingartímabils, t.d. þegar hitastig utandyra er lægra en -4 °C [h/a], og
- ΔT_{defr} er meðaltalsmunur í K milli hitastigs utanhúss og -4 °C á afþvingartímabilinu.

Q_{defr} á einungis við um tviátta loftræstieiningar með endurheimtandi varmaskipti; fyrir einátta einingar eða einingar með endurnýjandi varmaskipti $Q_{defr} = 0$.

SPI og η_t eru gildi leidd af prófunum og reikningsaðferðum.

Aðrir mælipættir og sjálfgildi þeirra eru gefin upp í töflu 1.

Tafla 1

Mæliþættir til útreiknings á SEC

<i>almenn formgerðarflokkun</i>					MISC
Einingar með stokkum					1,1
Einingar án stokka					1,21
<i>Stýring loftræstingar</i>					CTRL
Handstýring (engin DCV)					1
Klukkustýring (engin DCV)					0,95
Miðlæg þarfastýring					0,85
Staðbundin þarfastýring					0,65
<i>Hreyfill og drif</i>					x-gildi
Kveikt/slökkt, 1 hraðastilling					1
2 hraðastillingar					1,2
Fjölhraði					1,5
Breytilegur hraði					2
<i>Lofslag</i>	t_h	ΔT_h	t_{defr}	ΔT_{defr}	$Q_{defr}^{(*)}$
	í h	í K	í h	í K	í kWh/a.m ²
Kalt	6 552	14,5	1 003	5,2	5,82
Miðlungs	5 112	9,5	168	2,4	0,45
Heitt	4 392	5	—	—	—
(*) Afising gildir aðeins um tviátta einingar með endurheimtandi varmaskipti og er reiknuð sem $Q_{defr} = t_{defr} * \Delta T_{defr} * c_{air} * q_{net} * p_{ef}$. Ef um er að ræða einátta einingar eða einingu með endurnýjandi varmaskipti er $Q_{defr} = 0$					
<i>Sjálfgildi</i>					gildi
tilgreind varmarýmd lofts, c_{air} í kWh/(m ³ K)					0,000344
hrein loftræstipörf fyrir hvern m ² hitaðs gólfrymis, q_{net} í m ³ /h.m ²					1,3
viðmiðunarhlutfall náttúrulegrar loftræstingar fyrir hvern m ² hitaðs gólfrymis, q_{ref} í m ³ /h.m ²					2,2
árlegar rekstrarstundir, t_a í h					8 760
frumorkuþáttur raforkuframleiðslu og -dreifingar, p_{ef}					2,5
nýtni við rýmishitun, η_h					75%

IX. VIÐAUKI

Mælingar og útreikningar fyrir loftræstieiningar sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði

Loftræstieiningar, sem ekki eru fyrir íbúðarhúsnæði, skulu prófaðar og reiknaðar út með því að nota „viðmiðunarsamsetningu“ vörunnar.

Einingar með tvíþætt notagildi skulu prófaðar og reiknaðar út í loftræstingarham.

1. VARMANÝTNI VARMAENDURVINNSLUKERFIS SEM EKKI ER FYRIR ÍBÚÐARHÚSNÆÐI

varmanýtni varmaendurvinnslukerfis sem ekki er fyrir íbúðarhúsnæði er skilgreint sem

$$\eta_{l,nrvu} = (t_2'' - t_2') / (t_1' t_2')$$

þar sem:

- η_l er varmanýtni varmaendurvinnslukerfisins [-],
- t_2'' er hitastig aðloftsins sem er á leið út úr varmaendurvinnslukerfinu og inn í herbergið [°C],
- t_2' er hitastig utanhúss [°C],
- t_1' er hitastig fráloftsins sem er á leið út úr herberginu og inn í varmaendurvinnslukerfið [°C].

2. SÍULEIÐRÉTTINGAR

Ef ein eða báðar síurnar vantar, samanborið við viðmiðunarsamsetninguna, skal nota eftirfarandi síuleiðréttingar:

Frá 1. janúar 2016:

- F = 0 ef viðmiðunarsamsetningin er fullnægjandi,
- F = 160 ef miðlungsfingerðu síuna vantar,
- F = 200 ef fingerðu síuna vantar,
- F = 360 ef bæði vantar miðlungsfingerðu og fingerðu síuna.

Frá 1. janúar 2018

- F = 150 ef miðlungsfingerðu síuna vantar,
- F = 190 ef fingerðu síuna vantar,
- F = 340 ef bæði vantar miðlungsfingerðu og fingerðu síuna.

„fingerð sía“: sía sem uppfyllir skilyrði fyrir skilvirkni síu í eftirfarandi prófunar- og reikningsaðferðum sem birgir síunnar gefur upp. Fingerðar síur eru prófaðar við lofstreymi 0,944 m³/s og yfirborð síunnar er 592 × 592 mm (uppsetningarrámmi 610 × 610 mm) (yfirborðshraði 2,7 m/sek.). Að loknum réttum undirbúningi, kvörðun og eftirliti með lofstreyminu til þess að tryggja samræmi, er upphafleg skilvirkni og þrýstingsfall hreinnar síu mælt. Sían er smám saman fyllt með hæfilegu magni af ryki, þar til þrýstingsfallið verður að lokum 450 Pa. Fyrst eru 30 g sett í rykgjafann og í kjölfarið verður að bæta við ryki í a.m.k. fjórum skrefum með jafnlöngu millibili þar til lokaþrýstingi er náð. Styrkur ryksins, sem miðlað er í síuna, er 70 mg/m³. Skilvirkni síunnar er mæld með dropum, sem eru á stærðarbilinu 0,2–3 µm, með prófunarúðaefti (DEHS DiEthylHexylSebacate) á hraða sem er u.þ.b. 0,39 dm³/sek. (1,4 m³/klst.). Agnir eru taldar 13 sinnum, í röð og bæði upp í móti og niður í móti í síunni, a.m.k. í 20 sekúndur með ljósvirkum agnateljara (OPC). Stigmagnandi gildi síunýtni og þrýstingsfalls eru staðfest. Meðaltal síunýtni meðan á prófuninni stendur fyrir mismunandi flokka agnastærða er reiknað út. Til þess að uppfylla skilyrði „fingerðar síu“ ætti meðaltal nýtni fyrir agnastærð 0,4 µm að vera meiri en 80% og lágmarksnýtni meiri en 35%. Lágmarksnýtni er minnsta nýtni við nýtniúrhleðslu, upphaflega nýtni og minnstu nýtni í gegnum hleðsluferli prófunarinnar. Prófun á nýtniúrhleðslu er að mestu leyti eins og prófun á meðaltali nýtni hér að framan, nema hvað flöt plata með sýnishorni úr síu er hlaðin með rafstöðuafhleðslu með ísóprópanóli (IPA) áður en prófun hefst.

„Miðlungsfingerð sía“: sía sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði fyrir síunýtni: „miðlungsfingerð sía“: loftsía fyrir loftræstieiningu þar sem afköst eru prófuð og reiknuð út eins og um væri að ræða fingerða síu, en sem uppfyllir það skilyrði að meðaltal nýtni fyrir agnir af stærðinni 0,4 µm ætti að vera meiri en 40%, sem birgir síunnar gefur upp.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2015/719

2016/EES/19/08

frá 29. apríl 2015

um breytingu á tilskipun ráðsins 96/53/EB um að ákveða leyfileg hámarksmál vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í Bandalaginu (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 91. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Leggja verður áherslu á þá þörf að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda, einkum losun koltvísýrings (CO₂), að bæta umferðaröryggi, að aðlagða viðeigandi löggjöf að tækniþróun og breyttum markaðsþörfum og að greiða fyrir samþættum flutningsaðgerðum en jafnframt þarf að tryggja að samkeppni raskist ekki og vegagrunnvirki hljóti vernd.
- 2) Tækniþróun gerir kleift að festa inndraganlegan eða samfellanlegan búnað, sem dregur úr loftnúningsviðnámi, aftan á ökutæki. Það myndi þó leiða til þess að farið yrði yfir leyfilega hámarkslengd samkvæmt tilskipun ráðsins 96/53/EB ⁽³⁾. Því er nauðsynlegt að veita undanþágu frá hámarkslengdinni. Markmiðið með þessari tilskipun er að heimila uppsetningu slíks búnaðar um leið og nauðsynlegar breytingar á tæknilegum kröfum um gerðarviðurkenningu búnaðar, sem dregur úr loftnúningsviðnámi, hafa verið lögleiddar eða þeim hefur verið beitt og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um rekstrarreglur um notkun slíks búnaðar.
- 3) Bætt loftnúningsviðnám stýrishúsa vélknúinna ökutækja myndi hafa í för með sér töluverðan ávinning að því er varðar orkunýtingu ökutækja, mögulega í tengslum við inndraganlegan eða samfellanlegan búnað sem er festur

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 115, 6.5.2015, bls. 1. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 316/2015 frá 11. desember 2015 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 327, 12.11.2013, bls. 133.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 15. apríl 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 16. október 2014 (Stjtið. ESB C 40, 5.2.2015, bls. 1). Afstaða Evrópuþingsins frá 10. mars 2015 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 20. apríl 2015.

⁽³⁾ Tilskipun ráðsins 96/53/EB frá 25. júlí 1996 um að ákveða leyfileg hámarksmál vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í Bandalaginu (Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 59)

aftan á ökutæki og dregur úr loftnúningsviðnámi. Hins vegar er ekki mögulegt að gera slíkar úrbætur samkvæmt gildandi hámarks lengd, sem sett var með tilskipun 96/53/EB, án þess að minnka hleðslugetu ökutækisins og ógna efnahagslegu jafnvægi á sviði flutninga á vegum. Af þeirri ástæðu er einnig nauðsynlegt að veita undanþágu frá hámarks lengdinni. Ekki ætti að nota undanþáguna til að auka hleðslugetu ökutækisins.

- 4) Samkvæmt ramma tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB ⁽⁴⁾ á að gerðarviðurkenna búnað, lengri en 500 mm, sem dregur úr loftnúningsviðnámi, og vélknúin ökutæki með stýrishúsi, sem eykur loftnúningsviðnámsgetu þeirra, áður en þau eru sett á markað, þar sem slík ökutæki fara yfir mörkin sem sett voru með tilskipun 96/53/EB.
- 5) Sá möguleika að ökutæki fái nýja stýrishússlögun myndi stuðla að bættu umferðaröryggi með því að minnka blindsvæði í útsýn ökumanns, þ.m.t. þau sem eru fyrir neðan framrúðuna, og ætti að gera kleift að bjarga lífi margra óvarinna vegfarenda, eins og gangandi vegfarenda eða hjólfreiðafólks. Ný stýrishússlögun gæti einnig falið í sér burðarvirki sem gleypa orku ef til árekstrar kemur. Enn fremur ætti mögulegur ávinningur af stækkun stýrishúss að fela í sér aukið öryggi og þægindi fyrir ökumanninn. Þegar hertar öryggiskröfur um lengri stýrishús hafa verið þróaðar er hægt að kanna hvort rétt þyki að beita þeim að því er varðar ökutæki sem njóta ekki ávinnings af lengingunni.
- 6) Afrásir, sem nota óhefðbundið eldsneyti, fela í sér fjölkúunar afrásir, sem, að því er varðar vélrænt knúningsafl, fá orku úr nýtanlegu eldsneyti og/eda rafgeymi eða öðrum safnbúnaði fyrir raforku eða vélræna orku. Notkun þeirra í þungum ökutækjum eða hópbifreiðum kann að þyngja þau en dregur úr mengun þeirra. Ekki ætti að telja þessa viðbótarþyngd sem hluta af raunhleðslu ökutækisins þar sem það myndi virka sem refsing á sviði flutninga á vegum í efnahagslegu tilliti. Viðbótarþyngdin ætti þó ekki heldur að hafa í för með sér aukna hleðslugetu ökutækisins.
- 7) Ökutæki framtíðarinnar, sem eru knúin óhefðbundnu eldsneyti (með þyngri afrásir en þær sem notaðar eru í ökutækjum sem nota hefðbundið eldsneyti) kynnu einnig að njóta góðs af heimild fyrir viðbótarþyngd. Því er heimilt að færa slíkt óhefðbundið eldsneyti á skrána yfir óhefðbundið eldsneyti, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, ef notkun þess krefst heimildar fyrir viðbótarþyngd.
- 8) Í þessari tilskipun er kveðið á um undanþágur frá leyfilegri hámarksþyngd og leyfilegum hámarksmálum ökutækja og samtengdra ökutækja sem mælt er fyrir um í tilskipun 96/53/EB. Aðildarríkin ættu þó að geta takmarkað, af ástæðum sem varða umferðaröryggi eða einkenni grunnvirkja, umferð tiltekinnar ökutækja á tilteknum hlutum vegakerfis síns.
- 9) Á sviði gámavæðingar eru 45 feta gámar notaðir í sífellt meira mæli. Slíkir gámar eru fluttir á margan mismunandi hátt. Ef aðildarríkin og flutningsaðilar ætla, samt sem áður, að nýta sér þann hluta samþættra flutningsaðgerða sem fer fram á vegum, eins og staðan er í dag, þurfa báðir aðilar að fylgja þunglamalegri stjórnsýslumeðferð eða gámarnir að hafa einkaleyfisvarin, sniðskorin horn sem hefur í för með sér óheyrligan kostnað. Með því að bæta 15 cm við leyfilega lengd ökutækja, sem flytja slíka gáma, gætu flutningsaðilar losnað við þessa stjórnsýslumeðferð sem myndi greiða fyrir samþættum flutningsaðgerðum án þess að skapa hættu fyrir vegagrunnvirki eða aðra vegfarendur eða valda þeim tjóni. Skilgreiningin á samþættri flutningsaðgerð í þessari tilskipun er með fyrirvara um vinnu við endurskoðun á tilskipun ráðsins 92/106/EBE ⁽⁵⁾.
- 10) Til að efla samþættrar flutningsaðgerðir enn frekar og til að taka til greina eigin þyngd gáma eða lausra yfirbygginga, sem eru allt að 45 fet að lengd, skal umferð þríasa vélknúinna ökutækja með tví- eða þríasa festivagna heimiluð með allt að 44 tonna leyfilega heildarþyngd. Tvíasa vélknúin ökutæki með þríasa festivagna, sem flytja gáma eða lausar yfirbyggingar, sem eru allt að 45 fet að lengd, skulu heimiluð í samþættum flutningsaðgerðum með allt að 42 tonna leyfilega heildarþyngd.
- 11) Frá því að tilskipun 96/53/EB var samþykkt hefur meðalþyngd farþega, sem ferðast með hópbifreiðum, og farangur þeirra aukist. Í ljósi þeirra þyngdarmarkna sem sett eru fram í þeirri tilskipun hefur þetta haft í för með sér að farþegum, sem eru fluttir á þann hátt, hefur smám saman fækkað. Þar að auki þyngir búnaðurinn, sem er nauðsynlegur til að uppfylla núgildandi tæknilegar kröfur, s.s. Euro VI, ökutækin sem flytja farþegana. Þörfin á að efla almenningsamgöngur á kostnað einkarekinna samgangna, í þágu betri orkunýtni, þýðir að endurheimta verður fyrir fjölda farþega með hópbifreiðum, að teknu tilliti til þyngdaraukningar þeirra og farangurs þeirra. Þetta má gera

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) (Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 92/106/EBE frá 7. desember 1992 um setningu sameiginlegra reglna fyrir tilteknar tegundir samsettra vöruflutninga milli aðildarríkja (Stjtið. EB L 368, 17.12.1992, bls. 38).

með því að auka leyfilega þyngd hópbifreiða með tvo ása, innan þeirra marka sem tryggir jafnframt að vegagrunnvirki skemmist ekki vegna hraðara slits.

- 12) Aðildarríki þurfa að gera fullnægjandi ráðstafanir varðandi brot, sem tengjast ofhlöðnum ökutækjum, til að koma í veg fyrir röskun á samkeppni og tryggja umferðaröryggi.
- 13) Til að tryggja að ekki verði röskun á samkeppni milli rekstraraðila og til að bæta greiningu brota ættu aðildarríkin, eigi síðar en 27. maí 2021, að grípa til sértækra ráðstafana til að auðkenna ökutæki eða samtengd ökutæki í notkun sem eru líkleg til að hafa farið yfir viðkomandi þyngdarmörk og sem ætti því að athuga. Slík auðkenning getur farið fram með því að nota vigtunarbúnað, sem er innbyggður í vegagrunnvirki, eða með því að nota innbyggða nema í ökutækjum sem senda gögn úr fjarlægð til viðeigandi yfirvalda. Slík gögn um borð skulu einnig vera aðgengileg ökumanninum. Á hverju ári skal hvert aðildarríki láta fara fram hæfilegan fjöldi athugana á þyngd ökutækja. Fjöldi slíkra athugana skal vera í réttu hlutfalli við heildarfjölda ökutækja sem eru skoðuð á hverju ári í hlutaðeigandi aðildarríki.
- 14) Til að tryggja samræmi við þessa tilskipun ættu aðildarríkin að mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum gegn þessari tilskipun og tryggja framkvæmd þeirra. Þessi viðurlög ættu að vera skilvirk, án mismununar, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.
- 15) Til þess að gera athuganir á þyngd ökutækja eða samtengdra ökutækja skilvirkari á alþjóðavísu og til að greiða fyrir snurðulausri framkvæmd þessara athugana, er mikilvægt að lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skiptist á upplýsingum. Nota ætti tengiliðinn, sem tilnefndur er í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1071/2009 ⁽⁶⁾, til slíkra upplýsingaskipta.
- 16) Upplýsa ætti Evrópuþingið og ráðið reglulega um þær athuganir sem lögbær yfirvöld aðildarríkjanna framkvæma á umferð á vegum. Þessar upplýsingar sem aðildarríkin veita munu gera framkvæmdastjórninni kleift að tryggja að farmflytjendur fari að reglunum, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, og ákvarða þar að auki hvort gera ætti frekari þvingunarráðstafanir eða ekki.
- 17) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar tilskipunar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽⁷⁾.
- 18) Framkvæmdastjórnin ætti ekki að samþykkja framkvæmdargerðir í tengslum við rekstrarlegar kröfur um notkun búnaðar, sem dregur úr loftnúningsviðnámi, eða ítarlegar forskriftir um innbyggðan vigtunarbúnað, ef nefndin, sem komið er á fót samkvæmt þessari tilskipun, gefur ekki álit sitt á drögum að framkvæmdargerðinni sem framkvæmdastjórnin leggur fram.
- 19) Til þess að uppfæra skrána yfir óhefðbundið eldsneyti, sem er að finna í þessari tilskipun, með tilliti til nýjustu tækniþróunar, ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. samráð við sérfræðinga í aðildarríkjunum, áður en hún samþykkir framseldar gerðir. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhlíða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 20) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs hennar og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 21) Því ætti að breyta tilskipun 96/53/EB til samræmis við það.

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1071/2009 frá 21. október 2009 um sameiginlegar reglur varðandi skilyrði sem uppfylla þarf til þess að mega starfa sem flutningsaðili á vegum og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 96/26/EB (Stjtið. ESB L 300, 14.11.2009, bls. 51).

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 96/53/EB er breytt sem hér segir:

1) Í stað a-liðar 1. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„a) mál vélknúinna ökutækja í flokki M2 og M3 og eftirvagna þeirra í flokki 0 og vélknúinna ökutækja í flokki N2 og N3 og eftirvagna þeirra í flokki 03 og 04, eins og þau eru skilgreind í II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB (*),

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) (Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1).“

2) Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi skilgreiningar bætist við 1. mgr.:

„—, „óhefðbundið eldsneyti“: eldsneyti eða orkugjafar, sem koma, a.m.k. að hluta til, í stað jarðefnaeldsneytis sem orkugjafi í flutningum og sem geta hugsanlega stuðlað að minnkun kolefnislosunar, ásamt því að bæta árangur í umhverfismálum á sviði flutninga, sem samanstanda af:

a) raforku sem notuð er í öllum gerðum rafknúinna ökutækja,

b) vetni,

c) jarðgasi, þ.m.t. lífmetani, í loftkenndu formi (þjappað jarðgas (CNG) og í fljótandi formi (fljótandi jarðgas (LNG),

d) fljótandi jarðolíugasi (LPG),

e) vélrænni orku, sem geymd er um borð/kemur úr innbyggðum orkugjöfum, þ.m.t. frávarmi,

— „ökutæki sem er knúið óhefðbundnu eldsneyti“: vélknúið ökutæki sem er knúið, að hluta eða að öllu leyti, óhefðbundnu eldsneyti og sem hefur verið viðurkennt samkvæmt ramma tilskipunar 2007/46/EB,

— „samþætt flutningsaðgerð“:

a) samsettar flutningsaðgerðir, eins og þær eru skilgreindar í 1. gr. tilskipunar ráðsins 92/106/EEB (*), þar sem fluttir eru einn eða fleiri gámar eða lausar yfirbyggingar, að hámarki 45 fet að heildarlengd, eða

b) flutningsaðgerðir þar sem fluttir eru einn eða fleiri gámar eða lausar yfirbyggingar, að hámarki 45 fet að heildarlengd, vatnaleiðis, að því tilskildu að upphafs- eða lokavegakaflinn sé ekki lengri en 150 km á yfirráðasvæði Sambandsins; heimilt er að fara yfir 150 km vegalengdina, sem um getur hér að framan, til að komast til næstu flutningamiðstöðvar sem hentar fyrirhugaðri þjónustu, ef um er að ræða:

i. ökutæki, sem uppfylla a- eða b-lið liðar 2.2.2 í I. viðauka, eða

ii. ökutæki, sem uppfylla c- eða d-lið liðar 2.2.2 í I. viðauka, í tilvikum þar sem slíkar vegalengdir eru leyfðar í viðeigandi aðildarríki;

að því er varðar samþætta flutningsaðgerðir kann næsta hentuga flutningamiðstöð, sem veitir þjónustu, að vera staðsett í öðru aðildarríki en því þar sem lestun eða losun sendingarinnar fór fram,

— „farmsendandi“: lagaleg eining, einstaklingur eða lögaðili, sem nafngreindur er á farmbréfi eða sambærilegu flutningsskjali, s.s. farmbréfi „til gegnumflutnings“, sem farmsendandi og/eða í hvers nafni eða fyrir hvers hönd flutningssamningur hefur verið gerður við flutningafyrirtæki,

(*) Tilskipun ráðsins 92/106/EEB frá 7. desember 1992 um setningu sameiginlegra reglna fyrir tiltekna tegundir samsettra vöruflutninga milli aðildarríkja (Stjtið. EB L 368, 17.12.1992, bls. 38).“

b) í annarri málsgrein komi eftirfarandi í stað tilvísunarinnar í „tilskipun 70/156/EEB“:

„tilskipun 2007/46/EB“.

3) Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:

- a) þriðja og fjórða undirgrein 4. mgr. falli brott,
- b) ákvæði 6. mgr. falli brott.

4) Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

Liðskipt ökutæki, sem tekin voru í notkun fyrir 1. janúar 1991 og samrýmast ekki forskriftunum í lið 1.6 og 4.4 í I. viðauka, teljast samrýmast slíkum forskriftum að því er varðar 3. gr., ef heildarlengd þeirra fer ekki yfir 15,50 m.“

5) Ákvæði 8. gr., 8. gr. a og 9. gr. falli brott.

6) Eftirfarandi greinar bætist við:

„8. gr. b

1. Í því skyni að bæta orkunýtni þeirra mega ökutæki eða samtengd ökutæki með búnaði, sem dregur úr loftnúningsviðnámi og uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr., og sem uppfylla ákvæði tilskipunar 2007/46/EB, vera lengri en sem nemur hámarks lengdinni, sem kveðið er á um í lið 1.1 í I. viðauka við þessa tilskipun, til að gera kleift að bæta slíkum búnaði aftan á ökutæki eða samtengd ökutæki. Ökutæki eða samtengd ökutæki með slíkan búnað skulu uppfylla ákvæði liðar 1.5 í I. viðauka við þessa tilskipun og ef farið er yfir tiltekna hámarks lengd skal það ekki hafa í för með sér meiri hleðslulengd þessara ökutækja eða samtengdu ökutækja.

2. Áður en hann er settur á markað skal búnaður sem dregur úr loftnúningsviðnámi, sem um getur í 1. mgr. og sem er lengri en 500 mm, gerðarviðurkenndur í samræmi við reglurnar um gerðarviðurkenningu innan ramma tilskipunar 2007/46/EB.

Eigi síðar en 27. maí 2017 skal framkvæmdastjórnin meta þörfina á því að samþykkja eða breyta tæknilegum kröfum um gerðarviðurkenningu búnaðar, sem dregur úr loftnúningsviðnámi, sem mælt er fyrir um innan þess ramma, með tilliti til þess að nauðsynlegt er að tryggja umferðaröryggi og öryggi samþættra flutningsaðgerða, einkum:

- a) örugga áfestingu búnaðarins þannig að dregið sé úr hættunni á því að hann losni með tímanum, þ.m.t. meðan á samþættri flutningsaðgerð stendur,
- b) öryggi annarra vegfarenda, sérstaklega óvarinna vegfarenda, með því að tryggja m.a. sýnileika útlnúmerkinga þar sem búnaður, sem dregur úr loftnúningsviðnámi, er uppsettur, með því að breyta kröfum um aukið sjónsvið og, ef ekið er aftan á ökutæki eða samtengt ökutæki, með því að valda ekki skaða á undirakstursvörn að aftan.

Í þeim tilgangi skal framkvæmdastjórnin leggja fram, eins og við á, tillögu að nýrri löggjöf til að breyta viðkomandi reglum um gerðarviðurkenningu innan ramma tilskipunar 2007/46/EB.

3. Búnaðurinn, sem dregur úr loftnúningsviðnámi og um getur í 1. mgr., skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) við aðstæður þar sem öryggi annarra vegfarenda eða ökumanns er í hættu skal ökumaðurinn fella hann saman, draga hann inn eða fjarlægja hann,
- b) við notkun hans á vegagrunnvirkjum á þéttbýlissvæðum og milli þeirra skal tekið tillit til sérstakra einkenna svæða þar sem hámarkshraði er 50 km/klst. eða lægri og þar sem líklegri er að óvarðir vegfarendur séu á ferli og
- c) notkun hans skal samrýmast samþættem flutningsaðgerðum og hann skal m.a. ekki, þegar hann hefur verið dreginn inn/felldur saman, fara yfir leyfilega hámarks lengd um meira en 20 cm.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um ítarleg ákvæði sem tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd 3. mgr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 10. gr. i.

5. Beita skal ákvæðum 1. mgr. frá þeim degi sem nauðsynlegar breytingar á gerningunum, sem um getur í 2. mgr., hafa verið lögleiddar eða komið til framkvæmda og eftir að framkvæmdargerðirnar, sem um getur í 4. mgr., hafa verið samþykktar, eins og við á.

9. gr. a

1. Í því skyni að bæta orkunýtni þeirra, einkum að því er varðar loftnúningsviðnámsgetu stýrishúsa, og umferðaröryggi, mega ökutæki eða samtengd ökutæki, sem uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. og uppfylla ákvæði tilskipunar 2007/46/EB, vera lengri en sem nemur hámarks lengdinni, sem mælt er fyrir um í lið 1.1 í I. viðauka við þessa tilskipun, að því tilskildu að stýrishús þeirra feli í sér bætt loftnúningsviðnámsgetu, meiri orkunýtni og meira öryggi. Ökutæki eða samtengd ökutæki með slík stýrishús skulu uppfylla ákvæði liðar 1.5 í I. viðauka við þessa tilskipun og ef farið er yfir tiltekna hámarks lengd skal það ekki hafa í för með sér aukna hleðslugetu þessara ökutækja.

2. Áður en þau eru sett á markað skulu ökutækin, sem um getur í 1. mgr., gerðarviðurkennd í samræmi við reglurnar um gerðarviðurkenningu innan ramma tilskipunar 2007/46/EB. Eigi síðar en 27. maí 2017 skal framkvæmdastjórnin meta þörfina á því að þróa tæknilegar kröfur um gerðarviðurkenningu ökutækja, sem búin erum slíkum stýrishúsum, eins og mælt er fyrir um innan þessa ramma, að teknu tilliti til eftirfarandi:

- a) meiri getu ökutækja eða samtengdra ökutækja til að draga úr loftnúningsviðnámi,
- b) óvarinna vegfarenda og að gera þá sýnilegri ökuöðnum, einkum með því að minnka blindsvæði ökumanna,
- c) að draga úr tjóni á hlutum eða minnka áverka, sem vegfarendur verða fyrir, komi til árekstrar,
- d) öryggis og þæginda ökumanna.

Í þeim tilgangi skal framkvæmdastjórnin leggja fram, eins og við á, tillögu að nýrri löggjöf til að breyta viðkomandi reglum um gerðarviðurkenningu innan ramma tilskipunar 2007/46/EB.

3. Beita skal ákvæðum 1. mgr. þremur árum frá þeim degi sem nauðsynlegar breytingar á gerningunum, sem um getur í 2. mgr., hafa verið lögleiddar eða komið til framkvæmda, eins og við á.“

7) Ákvæði 10. gr. a falli brott.

8) Eftirfarandi greinar bætist við:

„10. gr. b

Leyfileg hámarksþyngd ökutækja, sem eru knúin óhefðbundnu eldsneyti, skal vera sú sem sett er fram í liðum 2.3.1, 2.3.2 og 2.4 í I. viðauka.

Ökutæki, sem eru knúin óhefðbundnu eldsneyti, skulu einnig samrýmast leyfilega hámarksásþunganum sem settur er fram í 3. lið í I. viðauka.

Viðbótarþyngdin, sem ökutæki, sem eru knúin óhefðbundnu eldsneyti, þurfa skal skilgreind á grundvelli skjala, sem framleiðandi leggur fram, þegar ökutækið, sem um er að ræða, er viðurkennt. Sú viðbótarþyngd skal gefin upp í opinberu sönnunargögnunum sem krafist er skv. 6. gr.

Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 10. gr. h, til að uppfæra, að því er varðar þessa tilskipun, skrána yfir óhefðbundið eldsneyti, sem um getur í 2. gr., sem krefst viðbótarþyngdar. Það er sérstaklega mikilvægt að framkvæmdastjórnin fylgi sínum hefðbundnu venjum og hafi samráð við sérfræðinga, þ.m.t. sérfræðinga í aðildarríkjunum, áður en hún samþykkir þessar framseldu gerðir.

10. gr. c

Fara má yfir hámarks lengdina, sem mælt er fyrir um í lið 1.1 í I. viðauka, sem fellur, eftir atvikum, undir 1. mgr. 9. gr. a, og hámarksvegalengdina, sem mælt er fyrir um í lið 1.6 í I. viðauka, um sem nemur 15 cm, að því er varðar ökutæki eða samtengd ökutæki, sem flytja 45 feta gáma eða 45 feta lausar yfirbyggingar, óhlaðnar eða hlaðnar, að því tilskildu að flutningur gámsins eða lausu yfirbyggingarinnar, sem um er að ræða, sé hluti af samþættri flutningsaðgerð.

10. gr. d

1. Eigi síðar en 27. maí 2021 skulu aðildarríkin gera sértækar ráðstafanir til að auðkenna ökutæki eða samtengd ökutæki í notkun, sem eru líkleg til að hafa farið yfir leyfilega hámarksþyngd, og lögbær yfirvöld ættu því að hafa eftirlit með þessum ökutækjum til að tryggja að farið sé að kröfum þessarar tilskipunar. Heimilt er að gera þessar ráðstafanir með aðstoð sjálfvirkra kerfa, sem sett eru upp í vegagrunnvirkjum, eða með innbyggðum vigtunarbúnaði sem settur er upp í ökutækjum í samræmi við 4. mgr.

Aðildarríki skal ekki krefjast þess að innbyggður vigtunarbúnaður sé settur upp í ökutækjum eða samtengdum ökutækjum sem eru skráð í öðru aðildarríki.

Með fyrirvara um lög Sambandsins og landslög skulu sjálfvirk kerfi, sem notuð eru til að staðfesta brot á þessari tilskipun og til að ákveða viðurlög, vera vottuð. Þar sem sjálfvirk kerfi eru aðeins notuð til auðkenningar þarf ekki að votta þau.

2. Hvert aðildarríki skal framkvæma á hverju almanaksári hæfilegan fjölda athugana á þyngd ökutækja eða samtengdra ökutækja í notkun, í réttu hlutfalli við heildarfjölda ökutækja sem skoðuð eru á hverju ári á yfirráðasvæði þess.

3. Aðildarríki skulu, í samræmi við 18. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins⁽¹⁾* (EB) nr. 1071/2009, tryggja að lögbær yfirvöld þeirra skiptist á upplýsingum um brot og viðurlög sem varða þessa grein.

4. Innbyggði vigtunarbúnaðurinn, sem um getur í 1. mgr., skal vera nákvæmur og áreiðanlegur, fyllilega rekstrarsamhæfur og samrýmanlegur öllum gerðum ökutækja.

5. Eigi síðar en 27. maí 2016 skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um ítarleg ákvæði, sem tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd reglnanna um rekstrarsamhæfi og samrýmanleika, sem settar eru fram í 4. mgr.

Til að tryggja rekstrarsamhæfi skulu þessi ítarlegu ákvæði gera kleift að senda vigtunargögn, hvenær sem er, frá ökutæki á ferð til lögbærra yfirvalda og til ökumanns þess. Samskiptin skulu fara fram í gegnum skilflötinn sem skilgreindur er í stöðlum staðlasamtaka Evrópu fyrir sérhæfð, skammdræg fjarskiptakerfi EN 12253, EN 12795, EN 12834, EN 13372 og ISO 14906. Að auki skulu slík samskipti tryggja að lögbær yfirvöld aðildarríkjanna geti átt samskipti og skipst á upplýsingum á sama hátt við ökutæki og samtengd ökutæki sem skráð eru í hvaða aðildarríki sem er og nota innbyggðan vigtunarbúnað.

Til að tryggja samrýmanleika við allar gerðir ökutækja, skulu innbyggð kerfi í vélknúnum ökutækjum geta tekið á móti og unnið úr hvers konar gögnum frá öllum gerðum eftirvagna eða festivagna sem festir eru við vélknúna ökutækið.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 10. gr. i.

10. gr. e

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Þessi viðurlög skulu vera skilvirk, án mismununar, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar reglur.

10. gr. f

1. Að því er varðar flutning á gámum og lausum yfirbyggingum skulu aðildarríkin mæla fyrir um reglur þar sem gerð er krafa um að:

- a) farmsendandi afhendi farmflytjanda, sem hann felur flutning gáms eða lausrar yfirbyggingar, yfirlýsingu þar sem fram kemur þyngd gámsins eða lausu yfirbyggingarinnar, sem verið er að flytja, og
- b) farmflytjandi veiti aðgang að öllum viðeigandi skjölum sem farmsendandi afhendir.

2. Aðildarríki skulu mæla fyrir um reglur um ábyrgð bæði farmsendanda og farmflytjanda, eins og við á, í tilvikum þar sem upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., vantar eða eru rangar og ökutækið eða samtengda ökutækið er ofhlaðið.

10. gr. g

Á tveggja ára fresti og, eigi síðar en 30. september, árið eftir lok viðkomandi tveggja ára tímabils, skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni nauðsynlegar upplýsingar varðandi:

- a) fjölda athugana, sem gerðar voru næstliðin tvö almanaksár, og
- b) fjölda ofhlaðinna ökutækja eða samtengdra ökutækja sem fundist hafa.

Þessar upplýsingar mega vera hluti af upplýsingunum sem lagðar voru fram skv. 17. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 561/2006 ⁽²⁾*.

Framkvæmdastjórnin skal greina upplýsingarnar, sem móttæknar eru samkvæmt þessari grein, og fella slíka greiningu inn í skýrslunni sem senda skal til Evrópuþingsins og ráðsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 561/2006.

10. gr. h

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 10. gr. b, á fimm ára tímabili sem hefst 26. maí 2015. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um framsal valds eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er, hvenær sem er, heimilt að afturkalla framsal valdsins sem um getur í 10. gr. b. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 10. gr. b, skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða, ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

10. gr. i

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um flutninga á vegum sem um getur í 42. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 165/2014/EB ^{(3)*}. Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ^{(4)*}.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
3. Skili nefndin ekki álitni skal framkvæmdastjórnin ekki samþykkja drögin að framkvæmdargerðinni og þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 skal gilda.

10. gr. j

Eigi síðar en 8. maí 2020 skal framkvæmdastjórnin, eins og við á, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um framkvæmd breytinganna við þessa tilskipun, sem eru innleiddar með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/719 ^{(5)*}, þ.m.t. með því að taka tillit til séreinkenna tiltekinna afmarkaðra markaðssviða. Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, leggja fram, á grundvelli skýrslunnar, tillögu að nýrri löggjöf þar sem mat á áhrifum fylgir með. Skýrslan skal gerð aðgengileg a.m.k. sex mánuðum áður en tillaga að nýrri löggjöf er lögð fram.

^{(1)*} Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1071/2009 frá 21. október 2009 um sameiginlegar reglur varðandi skilyrði sem uppfylla þarf til þess að mega starfa sem flutningsaðili á vegum og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 96/26/EB (Stjtið. ESB L 300, 14.11.2009, bls. 51).

^{(2)*} Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 561/2006 frá 15. mars 2006 um samþæfingu tiltekinna ákvæða félagsmálalöggjafarinnar er varða flutninga á vegum og um breytingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 3821/85 og (EB) nr. 2135/98 og niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 (Stjtið. ESB L 102, 11.4.2006, bls. 1).

^{(3)*} Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 165/2014 frá 4. febrúar 2014 um ökurita í flutningum á vegum, niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum og breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 561/2006 um samþæfingu tiltekinna ákvæða félagsmálalöggjafarinnar er varða flutninga á vegum (Stjtið. ESB L 60, 28.2.2014, bls. 1).

^{(4)*} Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

^{(5)*} Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/719 frá 29. apríl 2015 um breytingu á tilskipun ráðsins 96/53/EB um að ákveða leyfileg hámarks mál vegna umferðar innan aðildarríkjanna og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru

í notkun í Bandalaginu (Stjóð ESB L 115, 6.5.2015, bls. 1).“

9) Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) í stað a-liðar í lið 1.2 komi eftirfarandi:

„a) öll ökutæki nema þau sem um getur í b-lið: 2,55 m“,

b) í stað b-liðar í lið 1.2 komi eftirfarandi:

„b) yfirbyggingar ökutækja með stillanlegu hitastigi eða gámar með stillanlegu hitastigi eða lausar yfirbyggingar sem fluttar eru með ökutækjum: 2,60 m“,

c) í stað c-liðar í lið 2.2.2 komi eftirfarandi:

„c) tvíása vélknúð ökutæki með þríása festivagni sem flytur, í samþættum flutningsaðgerðum, einn eða fleiri gáma eða lausar yfirbyggingar sem eru að hámarki 45 fet að lengd: 42 tonn“,

d) í lið 2.2.2 bætist eftirfarandi liður við:

„d) þríása vélknúð ökutæki með tví- eða þríása festivagni sem flytur, í samþættum flutningsaðgerðum, einn eða fleiri gáma eða lausar yfirbyggingar sem eru að hámarki 45 fet að heildarlengd: 44 tonn“,

e) í stað liðar 2.3.1 komi eftirfarandi:

„2.3.1 Tvíása vélknúin ökutæki önnur en hópþreifreiðar: 18 tonn

Tvíása vélknúin ökutæki, sem eru knúin óhefðbundnu eldsneyti, önnur en hópþreifreiðar: við leyfilegu 18 tonna hámarksþyngdina bætist viðbótarþyngd, sem nemur þyngd tækjabúnaðar fyrir óhefðbundið eldsneyti, að hámarki eitt tonn.

Tvíása hópþreifreiðar: 19,5 tonn“,

f) í stað liðar 2.3.2 komi eftirfarandi:

„2.3.2 Þríása vélknúin ökutæki: 25 tonn, eða 26 tonn þegar drífásinn er útbúinn með tvöföldum hjólum og loftfjöðrun eða fjöðrun, sem er viðurkennd sem jafngild innan Sambandsins, eins og skilgreint er í II. viðauka, eða þegar hver drífás er útbúinn með tvöföldum hjólum og hámarksþyngd hvers áss fer ekki yfir 9,5 tonn.

Þríása vélknúin ökutæki sem eru knúin óhefðbundnu eldsneyti: leyfileg hámarksþyngd er 25 tonn, eða 26 tonn þegar drífásinn er útbúinn með tvöföldum hjólum og loftfjöðrun eða fjöðrun, sem er viðurkennd sem jafngild innan Sambandsins, eins og skilgreint er í II. viðauka, eða þegar hver drífás er útbúinn með tvöföldum hjólum og hámarksþyngd hvers áss fer ekki yfir 9,5 tonn, að viðbættri þyngd tækjabúnaðar fyrir óhefðbundið eldsneyti, að hámarki eitt tonn.“,

g) í stað liðar 2.4 komi eftirfarandi:

„2.4. Þríása liðskiptar hópþreifreiðar: 28 tonn

Þríása liðskiptar hópþreifreiðar sem eru knúnar óhefðbundnu eldsneyti: við leyfilegu 28 tonna hámarksþyngdina bætist viðbótarþyngd, sem nemur þyngd tækjabúnaðar fyrir óhefðbundið eldsneyti, að hámarki eitt tonn.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 7. maí 2017. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 29. apríl 2015.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/495****2016/EES/19/09****frá 20. mars 2015****um að koma á vöktunarskrá yfir efni sem á að vakta í öllu Sambandinu með tilliti til stefnu í
vatnsmálum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/105/EB***(tilkynnt með númeri C(2015) 1756) (*)*

FRAMKVÆMDASTJÖRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/105/EB frá 16. desember 2008 um umhverfisgæðakröfur að því er varðar stefnu í vatnsmálum og um breytingu og síðar niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 82/176/EBE, 83/513/EBE, 84/156/EBE, 84/491/EBE og 86/280/EBE og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 8. gr. b,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 1. mgr. 8. gr. b í tilskipun 2008/105/EB er kveðið á um að koma skuli upp vöktunarskrá, til að byrja með yfir allt að 10 efni eða flokka efna sem á að safna vöktunargögnum um í öllu Sambandinu í þeim tilgangi að styðja við forgangsörðun í framtíðinni, í samræmi við 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB ⁽²⁾. Í skránni ætti að tilgreina þau fylki sem eru vöktuð og hugsanlegar greiningaraðferðir sem ekki fela í sér óhóflegan kostnað.
- 2) Í 8. gr. b í tilskipun 2008/105/EB eru m.a. tilgreind skilyrði og fyrirkomulag á vöktuninni vegna efnanna sem eru á vöktunarskránni, vegna tilkynninga aðildarríkjanna um vöktunarniðurstöðurnar og vegna uppfærslu skráarinnar.
- 3) Velja ætti efnin á vöktunarskránni úr þeim efnum sem fyrir liggja upplýsingar um sem benda til að af þeim geti stafað umtalsverð áhætta á vettvangi Sambandsins fyrir vatnsumhverfið, eða í gegnum það, en sem til eru ófullnægjandi vöktunargögn um, til að komast að niðurstöðu um raunverulega áhættu sem þau valda. Taka ætti til athugunar að færa mjög eitruð efni, sem eru notuð í mörgum aðildarríkjum og losuð í vatnsumhverfi en ekki eða sjaldan vöktuð, á vöktunarskrána. Í því valferli ætti að taka tillit til upplýsinga sem eru sundurliðaðar í a- til e-liðum 1. mgr. 8. gr. b í tilskipun 2008/105/EB með sérstakri áherslu á nýtilkomin mengunarefni.
- 4) Vöktun á efnunum á vöktunarskránni ætti að afla hágæðagagna um styrk þeirra í vatnsumhverfi sem fullnægja þeim tilgangi að styðja áhættumatið sem rennir stöðum undir tilgreiningarinnar á forgangsefnum í aðskildri endurskoðun skv. 4. mgr. 16. gr. tilskipunar 2000/60/EB. Í þeirri endurskoðun ætti að taka til athugunar að færa efni, sem teljast valda umtalsverðri áhættu, á skrána yfir forgangsefni. Þá yrðu einnig fastsettar umhverfisgæðakröfur sem aðildarríkin þyrftu að uppfylla. Tillaga um að færa efni á skrána yfir forgangsefni myndi falla undir áhrifamat.
- 5) Í samræmi við 1. mgr. 8. gr. b í tilskipun 2008/105/EB ætti að færa díklófenak, 17-β-estradiól (E2) og 17-α-étínýlestradiól (EE2) á fyrstu vöktunarskrána til að safna vöktunargögnum í þeim tilgangi að greiða fyrir ákvörðun um viðeigandi ráðstafanir til að takast á við áhættuna sem af þessum efnum stafa. Einnig ætti að færa estrón (E1) á vöktunarskrána þar eð efnið er niðurbrotsefni 17-β-estradióls og með efnunum er mikill efnafræðilegur skyldleiki.
- 6) Framkvæmdastjórnin aflaði gagna á árinu 2014 um ýmis önnur efni sem hægt væri að færa á vöktunarskrána. Hún hafði hliðsjón af þeim heimildum sem um getur í 1. mgr. 8. gr. b í tilskipun 2008/105/EB og hafði samráð við sérfræðinga aðildarríkjanna og hópa hagsmunaaðila. Efnunum voru gefin stig. Við stigagjöfina voru einkum tekin til athugunar efni sem komust nálægt því að lenda í forgangi í þeirri endurskoðun á forgangsefnum sem síðast var lokið við en sem ekki var staðfest að yllu umtalsverðri áhættu þar eð enn vantaði vöktunargögn. Einnig var tekið tillit til nokkurra annarra efna, sem eru greind sem möguleg nýtilkomin mengunarefni, sem lítil eða engin nýleg vöktunargögn lágu fyrir um. Áhættan sem stafa af hverju þessara efna var reiknuð út frá fyrirliggjandi upplýsingum um eðlislega hættu af þeim og váhrif þeirra á umhverfið. Váhrif voru metin út frá gögnum um umfang framleiðslu og notkunar, með hliðsjón af öllum raungögnum úr vöktun.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 78, 24.3.2015, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 320/2015 frá 11. desember 2015 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 348, 24.12.2008, bls. 84.

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB frá 23. október 2000 um aðgerðaramma Bandalagsins um stefnu í vatnsmálum (Stjtið. EB L 327, 22.12.2000, bls. 1).

- 7) Viðbótargögn úr vöktunum fyrir sum af þessum efnum fundust við gagnasöfnun vegna efnanna í fyrstu skránni. Áreiðanleg, uppfærð gögn fyrir a.m.k. fjögur aðildarríki lágu fyrir og voru talin fullnægjandi til þess að færa efni ekki á vöktunarlistann. Að þessum efnum frátöldum ásamt nokkrum öðrum, sem tiltekinn efi var um að væru eitruð eða sem búist var við að hætt yrði að nota, voru eftirfarandi greind með flest stig: oxadíasón, metíókarb, 2,6-dítért-bútýl-4-metýlfenól, triallat, fjögur varnarefni með neónikótínóíði, makrólíðsýklalyfið erýtrómýsín og 2-etýlhexýl 4-metoxýsinnamat. Því ætti einnig að færa þessi efni á vöktunarskrána, auðkennd með CAS- og ESB-númerum þeirra. Einnig var ákvarðað að fimmta varnarefnið með neónikótínóíði og tvö makrólíðsýklalyf til viðbótar yllu mögulega umtalsverðri áhættu. Sá möguleiki að efni sem hafa sama verkunarhátt gætu haft samlegðaráhrif rennir enn fremur stoðum undir þá tillögu að þau séu færð á vöktunarlistann um leið. Það ætti að vera mögulegt að greina neónikótínóíðana samtímis og einnig makrólíðsýklalyfin og gera þannig kleift að hópa þau saman í skránni.
- 8) Framkvæmdastjórnin hefur tilgreint mögulegar greiningaraðferðir fyrir tillögðu efnin, í samræmi við 1. mgr. 8. gr. b í tilskipun 2008/105/EB. Greiningarmörk aðferðarinnar ættu að vera a.m.k. jafnlág þeim sértæka styrk fyrir hvert efni í viðkomandi efniviði sem hefur engin fyrirsjáanleg áhrif. Ef nýjar upplýsingar leiða til lækkunar á þeim styrk tiltekinna efna sem hefur engin fyrirsjáanleg áhrif gæti þurft að lækka efstu samþykktarhæfu greiningarmörkin meðan þessi efni eru á skránni. Greiningaraðferðirnar teljast ekki fela í sér óhóflegan kostnað.
- 9) Vegna samanburðarhæfis ætti að vakta öll efni í sýnum úr heilum vatnshlotum (e. *whole water samples*). Þó væri rétt að vakta 2-etýlhexýl 4-metoxýsinnamat einnig í svifryki eða seti vegna tilhneigingar þess til að skiptast yfir í þann efnivið.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 21. gr. tilskipunar 2000/60/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Fyrsta vöktunarskráin yfir efni sem á að vakta í öllu Sambandinu, sem um getur í 8. gr. b í tilskipun 2008/105/EB, er sett fram í viðaukanum við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. mars 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karmenu VELLA

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Vöktunarskrá yfir efni sem á að vakta í öllu Sambandinu eins og sett er fram í 8. gr. b í tilskipun 2008/105/EB

Heiti efnis/flokks efna	CAS-númer ⁽¹⁾	ESB-númer ⁽²⁾	Leiðbeinandi greiningaraðferð ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	Efstu samþykktarhæf greiningarmörk (ng/l)
17- α -etínýlestradíól (EE2)	57-63-6	200-342-2	Fastfasaútdráttur – vökvaskiljun og massagreining á miklu rúmmáli (SPE — LC-MS-MS)	0,035
17- β -estradíól (E2), estrón (E1)	50-28-2, 53-16-7	200-023-8	Fastfasaútdráttur – vökvaskiljun og massagreining	0,4
Díklófenak	15307-86-5	239-348-5	Fastfasaútdráttur – vökvaskiljun og massagreining	10
2,6-ditert-bútýl-4-metýlfenól	128-37-0	204-881-4	Fastfasaútdráttur – gas- og massagreining	3160
2-etýlhexýl 4-metoxýsinnamat	5466-77-3	226-775-7	Fastfasaútdráttur – vökvaskiljun og massagreining eða gas- og massagreining	6000
Makrólíðsýklalyf ⁽⁶⁾			Fastfasaútdráttur – vökvaskiljun og massagreining	90
Metíókarb	2032-65-7	217-991-2	Fastfasaútdráttur – vökvaskiljun og massagreining eða gas- og massagreining	10
Neóníkótínóíðar ⁽⁷⁾			Fastfasaútdráttur – vökvaskiljun og massagreining	9
Oxadíasón	19666-30-9	243-215-7	Vökva-vökva-/fastfasaútdráttur (LLE/SPE) – gas- og massagreining	88
Triallat	2303-17-5	218-962-7	Vökva-vökva-/fastfasaútdráttur (LLE/SPE) – gas- og massagreining eða vökvaskiljun og massagreining	670

⁽¹⁾ Upplýsingaþjónusta um iðefni.⁽²⁾ Evrópusambandsnúmer — ekki fyrirbyggjandi fyrir öll efni.⁽³⁾ Öll efni skulu vöktuð í sýnum úr heilum vatnshlotum til að tryggja samanburðarhæfi niðurstaðna frá mismunandi aðildarríkjum.⁽⁴⁾ Útdráttaraðferðir: LLE vökva-vökvaútdráttur, SPE fastfasaútdráttur. Greiningaraðferðir: GC-MS gas- og massagreining, LC-MS-MS vökvaskiljun með þrefaldri fjórskauta massagreiningu/raðgreiningu.⁽⁵⁾ Eftirfarandi greiningaraðferð er tiltekin vegna vöktunar á 2-etýlhexýl 4-metoxýsinnamati í svifryki eða seti (stærð < 63 μ m): SLE (vökva-fastefnisútdráttur) – gas- og massagreining með 0,2 mg/kg sem efstu greiningarmörk.⁽⁶⁾ Erýtrómýsín (CAS-nr. 114-07-8, ESB-nr. 204-040-1), klaritrómýsín (CAS-nr. 81103-11-9), asitrómýsín (CAS-nr. 83905-01-5, ESB-nr. 617-500-5).⁽⁷⁾ Imíðaklórpríð (CAS-nr. 105827-78-9/138261-41-3, ESB-nr. 428-040-8), þíaklórpríð (CAS-nr. 111988-49-9), þíametoxam (CAS-nr. 153719-23-4, ESB-nr. 428-650-4), klóþíandín (CAS-nr. 210880-92-5, ESB-nr. 433-460-1), asetamípríð (CAS-nr. 135410-20-7/160430-64-8).

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1985****2016/EES/19/10****frá 4. nóvember 2015****skv. 3. mgr. 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 um veirueyðandi
pappírspurrkur sem eru gegndreyptar með sítrónusýru (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 frá 22. maí 2012 um að bjóða sæfivörur fram á markaði og um notkun þeirra ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 3. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Hinn 28. apríl 2015 fór Belgía þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún tæki ákvörðun, skv. 3. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012, um það hvort veirueyðandi pappírspurrkur, sem settar eru á markað með fullyrðingunni „drepur 99,9% af kvef- & influensuveirum í pappírspurrkunni“, væru sæfivara eða meðhöndluð vara og, ef þær teldust sæfivara, hvort þær tilheyrðu þá vöruflokki 1 (hreinlætisvörur fyrir fólk) eða vöruflokki 2 (sóttthreinsiefni og þörungaeuðar sem ekki eru ætluð til þess að bera beint á menn eða dýr).
- 2) Samkvæmt upplýsingum sem Belgía lagði fram eru pappírspurrkurnar þriggja laga pappírspurrkur og miðlagið er gegndreypt með sítrónusýru. Fullyrt er að sítrónusýran sé varanlega bundin í efnivið pappírspurrkunnar og verði í vörunni á vistferli hennar. Því er haldið fram að eftir að pappírspurrka hefur verið notuð, þ.e. þegar raki eftir hnerra, hósta eða snýtur í pappírspurrkuna lendir á miðlaginu, geri sítrónusýran veirurnar í pappírspurrkunni óvirkar til að koma í veg fyrir að þær flytjist aftur yfir á hendurnar, að veirurnar yfirfærast við snertingu handa á milli og yfirfærast á yfirborð sem pappírspurrkan kemst í snertingu við.
- 3) Pappírspurrkurnar uppfylla skilgreininguna á hlut eins og kveðið er á um í c-lið 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012.
- 4) Pappírspurrkurnar uppfylla skilgreininguna á meðhöndlaðri vöru eins og kveðið er á um í l-lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 þar eð þær innihalda sítrónusýruna af ásettu ráði með það að markmiði að óvirkja veirur og takmarka víxlmengun með þessum veirum.
- 5) Veirur uppfylla skilgreininguna á skaðlegri lífveru eins og kveðið er á um í g-lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 þar eð þær geta haft skaðleg áhrif á menn.
- 6) Það að eyða, bægja frá, gera skaðlausa, koma í veg fyrir áhrif af eða halda skaðlegri lífveru í skefjum á annan hátt er sæfivirkni.
- 7) Til þess að skilgreina hvort pappírspurrkur séu meðhöndluð vara eða sæfivara er því nauðsynlegt að fastsetja hvort pappírspurrkurnar hafa fyrst og fremst sæfandi hlutverk eða ekki.
- 8) Fullyrðingin sem kemur fram á umbúðum pappírspurrknanna og auglýsingum er: „drepur 99,9% af kvef- & influensuveirum í pappírspurrkunni“. Með slíkri fullyrðingu er lögð meiri áhersla á sæfandi hlutverk pappírspurrknanna og það gert mikilvægara en önnur hlutverk þeirra (t.d. að snýta sér). Veirueyðandi pappírspurrkur hafa því fyrst og fremst sæfandi hlutverk.
- 9) Þar eð vöruflokkur 1 nær yfir sæfivörur sem eru notaðar til að sóttthreinsa húðina eða hársvörðinn og vöruflokkur 2 nær yfir sæfivörur sem eru notaðar í víðtækari tilgangi, s.s. til að sóttthreinsa yfirborð, efni eða andrúmsloft, svarar notkun pappírspurrknanna fremur til síðarnefnda vöruflokksins.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um sæfivörur.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 289, 5.11.2015, bls. 26. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 18/2016 frá 5. febrúar 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(¹) Stjtið. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Veirueyðandi pappírspurrkur, sem eru gegndreyptar með sítrónusýru og settar á markað með fullyrðingunni „drepur 99,9% af kvef- & Inflúensuveirum í pappírspurrkunni“, skulu teljast sæfivara í samræmi við a-lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 og falla undir vöruflokk 2 eins og hann er skilgreindur í V. viðauka við þá reglugerð.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 4. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/2115

2016/EES/19/11

frá 23. nóvember 2015

um breytingu, að því er varðar samþykkt tiltekinna viðmiðunarmarkna um iðefni, sem eru notuð í leikföng, á viðbæti C við II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB um öryggi leikfanga, að því er varðar formamíð (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB frá 18. júní 2009 um öryggi leikfanga ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 46 gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að tryggja öfluga vernd barna gegn áhættu sem stafar af iðefnum í leikföngum, eru í tilskipun 2009/48/EB settar tilteknar kröfur að því er varðar iðefni, eins og þau sem flokkuð eru sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða sem efni sem hafa eitruhrif á æxlun samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 ⁽²⁾, ofnæmisvaldandi lyktarefni og tiltekin frumefni. Að auki heimilar tilskipun 2009/48/EB framkvæmdastjórninni að samþykkja tiltekin viðmiðunarmörk fyrir iðefni sem notuð eru í leikföngum sem eru ætluð börnum yngri en 36 mánaða og í öðrum leikföngum sem gert er ráð fyrir að séu sett í munninn til þess að tryggja fullnægjandi vernd ef um er að ræða leikföng sem geta valdið miklum váhrifum. Samþykkt slíkra viðmiðunarmarkna fer fram með færslu í skrána í viðbæti C við II. viðauka tilskipunar 2009/48/EB.
- 2) Fyrir sum iðefni eru gildandi viðmiðunarmörk annað hvort of há í ljósi tiltækra vísindabekkingar eða þau eru ekki til staðar. Tiltekin viðmiðunarmörk skulu því samþykkt fyrir þau að teknu tilliti til krafna um umbúðir fyrir matvæli sem og mismunarins á leikföngum og efnum sem komast í snertingu við matvæli.
- 3) Framkvæmdastjórnin kom á fót sérfræðingahópnum um öryggi leikfanga til að veita framkvæmdastjórn Evrópusambandsins ráðgjöf við undirbúning tillaga að nýrri löggjöf og stefnufrumkvæðis á sviði leikfangaöryggis. Verkefni undirhóps hans „iðefni“ er að veita slíka ráðgjöf að því er varðar iðefni sem heimilt er að nota í leikföngum.
- 4) Formamíð (CAS-númer 75-12-7) er notað m.a. í plast- og fjölliðuiðnaði, einkum sem leysir, mýkiefni eða sem efni sem er notað ásamt þanefni til að framleiða frauð⁽³⁾. Árið 2010 greindu nokkur aðildarríki formamíð í ýmsum frauðleikföngum, s.s. leikmottum, sem gaf tilefni til áhyggna varðandi heilbrigði barna við innöndun. Sum aðildarríki gripu til, eða íhuguðu að gripa til, stjórnvaldsáðgerða.
- 5) Í umfjöllun sinni um formamíð hafði undirhópurinn „iðefni“ álit Frönsku matvæla-, umhverfis- og vinnueftirlitsstofnunarinnar (ANSES) til grundvallar. Í álitinu var mælt með að losun formamíðs út í andrúmsloftið frá leikmottum væri takmörkuð þannig að hún fari ekki yfir 20 µg/m³ við mælingu 28 dögum eftir að nýjar mottur hafa verið teknar úr umbúðum og lokaðar inni í klefa til prófunar á losun áður en til sölu þeirra kemur, og að fylgt væri prófunaraðferð ⁽⁴⁾ í samræmi við ISO-staðla 16000-6 og 16000-9 og viðeigandi skilyrðum fyrir sýnatöku úr vörum og framleiðslulotum vara.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 306, 24.11.2015, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 21/2016 frá 5. febrúar 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 170, 30.6.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 frá 16. desember 2008 um flokkun, merkingu og þökkun efna og blandna, um breytingu og niðurfellingu á tilskipunum 67/548/EBE og 1999/45/EB og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1907/2006 (Stjtið. ESB L 353, 31.12.2008, bls. 1).

⁽³⁾ Franska matvæla-, umhverfis- og vinnueftirlitsstofnunin (ANSES), álit um notkun formamíðs í neysluvörum og heilbrigðisáættu sem tengist formamíði í frauðleikmottum fyrir börn. Álit ANSES, beiðni nr. 2010-SA-0302, 4. júlí 2011, bls. 4.

⁽⁴⁾ Aðferðarlýsing losunarprófunar sem miðar við 50% rakastig, 23 °C hita, loftun sem nemur 0,5 af rúmmáli (h-1), venjulega herbergisstærð sem nemur 30 m³ og losunarflöt fyrir mottuna sem nemur 1,2 m².

- 6) Undirhópurinn „íðefni“ tók einnig til athugunar barnaherbergi (herbergi að rúmmáli 30 m³) með stórra leikmottu (1,2 m², 720 g) og nokkrum öðrum frauðleikföngum (sem samtals mynduðu 1 kg af frauðleikfangaefnum í snertingu við loft. Loftið í þessu barnaherbergi (með loftun sem nemur 0,5 h⁻¹) myndi innihalda 20 µg/m³ af formamíði eftir 28 daga ef formamíðinnihald í frauðleikfangaefnunum væri u.þ.b. 200 mg/kg og losnaði allt út.
- 7) Formamíð er flokkað, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1272/2008, sem efni sem hefur eiturhrif á æxlun í undirflokk 1B. Samkvæmt 4. lið í III. hluta II. viðauka við tilskipun 2009/48/EB, mega efni sem hafa eiturhrif á æxlun í undirflokk 1B eins og formamíð vera til staðar í leikföngum í styrk sem er jafn eða minni en viðkomandi styrkur sem ákvarðaður er varðandi flokkun blandna sem innihalda það, þ.e. 0,5%, sem er jafnt og 5000 mg/kg (viðmiðunarmörk fyrir innihald), fyrir 1. júní 2015 og 0,3%, sem er jafnt og 3000 mg/kg (viðmiðunarmörk fyrir innihald), þaðan í frá. Tilskipun 2009/48/EB kveður sem stendur ekki á um viðmiðunarmörk fyrir losun formamíðs.
- 8) Í ljósi framangreinds mælti undirhópurinn „íðefni“ með því á fundi sínum 28. nóvember 2013 að losun formamíðs frá frauðleikfangaefnum væri takmörkuð í viðbæti C við II. viðauka við tilskipun 2009/48/EB við 20 µg/m³ að hámarki 28 dögum frá því að losunarprófun hefst. Undirhópurinn mælti enn fremur með því á fundi sínum 18. febrúar 2015 að ekki væri nauðsynlegt að gera losunarprófun þegar innihald formamíðs væri 200 mg/kg eða minna (þröskuldsgildi fengið úr verstu, hugsanlegu váhrifasviðsmynd).
- 9) Ekki þarf að taka til athugunar notkun formamíðs í efnum sem komast í snertingu við matvæli þar sem engin slík notkun er þekkt.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 47. gr. tilskipunar 2009/48/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi færsla bætist við viðbæti C í II. viðauka við tilskipun 2009/48/EB:

Efni	CAS-nr.	Viðmiðunarmörk
„Formamíð	75-12-7	20 µg/m ³ (viðmiðunarmörk fyrir losun) að hámarki 28 dögum eftir að prófun á losun frauðleikfangaefna sem innihalda meira en 200 mg/kg hefst (þröskuldsgildi byggt á innihaldi).“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 24. maí 2017. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 24. maí 2017.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða í landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar;

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/2116

2016/EES/19/12

frá 23. nóvember 2015

um breytingu, að því er varðar samþykkt tiltekinna viðmiðunarmarka um iðefni, sem eru notuð í leikföng, á viðbæti C við II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB um öryggi leikfanga, að því er varðar bensísóþíasólínón (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB frá 18. júní 2009 um öryggi leikfanga ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 46 gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að tryggja öfluga vernd barna gegn áhættu sem stafar af iðefnum í leikföngum, eru í tilskipun 2009/48/EB settar tilteknar kröfur að því er varðar iðefni, eins og þau sem flokkuð eru sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða sem efni sem hafa eiturskrif á æxlun samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 ⁽²⁾, ofnæmisvaldandi lyktarefni og tiltekin frumefni. Að auki heimilar tilskipun 2009/48/EB framkvæmdastjórninni að samþykkja tiltekin viðmiðunarmörk fyrir iðefni sem notuð eru í leikföngum sem eru ætluð börnum yngri en 36 mánaða og í öðrum leikföngum sem gert er ráð fyrir að séu sett í munninn til þess að tryggja fullnægjandi vernd ef um er að ræða leikföng sem geta valdið miklum váhrifum. Samþykkt slíkra viðmiðunarmarka fer fram með færslu í skrána í viðbæti C við II. viðauka tilskipunar 2009/48/EB.
- 2) Fyrir sum iðefni eru gildandi viðmiðunarmörk annað hvort of há í ljósi tiltækra vísindabekkingar eða þau eru ekki til staðar. Tiltekin viðmiðunarmörk skulu því samþykkt fyrir þau að teknu tilliti til krafna um umbúðir fyrir matvæli sem og mismunarins á leikföngum og efnum sem komast í snertingu við matvæli.
- 3) Framkvæmdastjórnin kom á fót sérfræðingahópnum um öryggi leikfanga til að veita framkvæmdastjórn Evrópusambandsins ráðgjöf við undirbúning tillaga að nýrri löggjöf og stefnufrumkvæðis á sviði leikfangaöryggis. Verkefni undirhóps hans „iðefni“ er að veita slíka ráðgjöf að því er varðar iðefni sem heimilt er að nota í leikföngum.
- 4) 1,2-bensísóþíasól-3(2H)-ón (1,2-bensísóþíasól-3-ón, BIT, CAS-númer 2634-33-5) er notað sem rotvarnarefni í leikföngum sem eru að stofni til úr vatni ⁽³⁾ þ.m.t. tómstundamálningu og fingramálningu ⁽⁴⁾ eins og kom fram í niðurstöðum markaðskönnunar sem tók til rekstraraðila og atvinnugreinasamtaka, fulltrúa neytenda og ofnæmisfélaga og við leit á Netinu og heimsóknir í verslanir ⁽⁵⁾.
- 5) Í umfjöllun sinni um bensísóþíasólínón hafði undirhópurinn „iðefni“ tengt álit vísindanefndarinnar um öryggi neytenda til grundvallar þar sem fram kemur að vel skjalfest er að bensísóþíasólínón veldur snertiofnæmi ⁽⁶⁾. Þó að

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 306, 24.11.2015, bls. 20. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 21/2016 frá 5. febrúar 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 170, 30.6.2009, bls. 1.

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 frá 16. desember 2008 um flokkun, merkingu og pökkun efna og blandna, um breytingu og niðurfellingu á tilskipunum 67/548/EBE og 1999/45/EB og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1907/2006 (Stjtið. ESB L 353, 31.12.2008, bls 1).

(3) Umhverfisverndarstofnun Danmerkur (2014) Könnun og heilbrigðismat á rotvarnarefnum í leikföngum. Könnun á efnum í neysluvörum nr. 124, 2014; tafla 24 á bls. 56.

(4) Umhverfisverndarstofnun Danmerkur (2014) Könnun og heilbrigðismat á rotvarnarefnum í leikföngum. Könnun á efnum í neysluvörum nr. 124, 2014; bls. 38.

(5) Umhverfisverndarstofnun Danmerkur (2014) Könnun og heilbrigðismat á rotvarnarefnum í leikföngum. Könnun á efnum í neysluvörum nr. 124, 2014; bls. 19 og áfram.

(6) Vísindanefnd um öryggi neytenda, álit um bensísóþíasól (BIT). Álit samþykkt 26.-27. júní 2012, bls. 16 og 26.

í álitinu sé talið að bensísóþíasólínón sé aðeins hóflegur næmir með minni virkni en önnur rotvarnarefni á markaði fyrir snyrtivörur ⁽⁷⁾, er komist að þeirri niðurstöðu að ísóbíasólínón séu snertiofnæmisvaldar sem skipti máli fyrir neytendur í Evrópu ⁽⁸⁾. Notkun bensísóþíasólínóns er ekki leyfileg í snyrtivörum ⁽⁹⁾.

- 6) Bensísóþíasólínón er flokkað, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1272/2008, sem húðnæmir. Tilskipun 2009/48/EB kveður sem stendur hvorki á um tiltekin viðmiðunarmörk fyrir bensísóþíasólínón né um almenn viðmiðunarmörk fyrir næma.
- 7) Í ljós framangreinds taldi undirhópurinn „íðefni“ að ekki ætti að nota bensísóþíasólínón í leikföngum. Í samræmi við Evrópustaðall EN 71-9:2005+A1:2007 ætti að takmarka efni sem ekki á að nota við magngreiningarmörk í viðeigandi prófunaraðferð ⁽¹⁰⁾. Til samræmis við það mælti undirhópurinn „íðefni“ með því á fundi sínum 26. mars 2014 að bensísóþíasólínón í leikföngum væri takmarkað við magngreiningarmörk þess, þ.e. hámarksstyrkinn 5 mg/kg. Ekki hafa verið settar reglur um notkun bensísóþíasólínóns í efnum sem komast í snertingu við matvæli.
- 8) Í ljósi framangreinds ætti því að breyta viðbæti C við II. viðauka tilskipunar 2009/48/EB þannig að hann nái yfir viðmiðunarmörk fyrir innihald bensísóþíasólínóns í leikföngum.
- 9) Viðmiðunarmörkin um innihald sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun skulu endurskoðuð eigi síðar en fimm árum eftir þann dag sem aðildarríki eiga að beita þessari tilskipun.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 47. gr. tilskipunar 2009/48/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi færsla bætist við viðbæti C í II. viðauka við tilskipun 2009/48/EB:

Efni	CAS-nr.	Viðmiðunarmörk
„1,2-bensísóþíasól-3(2H)-ón	2634-33-5	5 mg/kg (viðmiðunarmörk fyrir innihald) í vatnskenndum efnum í leikföngum í samræmi við aðferðirnar sem mælt er fyrir um í EN 71-10:2005 og EN 71-11:2005.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 24. maí 2017. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 24. maí 2017.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða í landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

⁽⁷⁾ Vísindanefnd um öryggi neytenda, álit um bensísóþíasól (BIT). Álit samþykkt 26.-27. júní 2012, bls. 16.

⁽⁸⁾ Vísindanefnd um öryggi neytenda, álit um bensísóþíasól (BIT). Álit samþykkt 26.-27. júní 2012, bls. 26.

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1223/2009 frá 30. nóvember 2009 um snyrtivörur (Stjtið. ESB L 342, 22.12.2009, bls. 59).

⁽¹⁰⁾ EN 71-9:2005+A1:2007, viðauki A, liður A.10.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/2117

2016/EES/19/13

frá 23. nóvember 2015

um breytingu, að því er varðar samþykkt tiltekinna viðmiðunarmarka um iðefni, sem eru notuð í leikföng, á viðbæti C við II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB um öryggi leikfanga, að því er varðar klórmetýlisóþíasólínón og metýlisóþíasólínón, bæði stakt efni og í hlutfallinu 3:1 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB frá 18. júní 2009 um öryggi leikfanga ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 46 gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að tryggja öfluga vernd barna gegn áhættu sem stafar af iðefnum í leikföngum, eru í tilskipun 2009/48/EB settar tilteknar kröfur að því er varðar iðefni, eins og þau sem flokkuð eru sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða sem efni sem hafa eiturrhrif á æxlun samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 ⁽²⁾, ofnæmisvaldandi lyktarefni og tiltekin frumefni. Að auki heimilar tilskipun 2009/48/EB framkvæmdastjórninni að samþykkja tiltekin viðmiðunarmörk fyrir iðefni sem notuð eru í leikföngum sem eru ætluð börnum yngri en 36 mánaða og í öðrum leikföngum sem gert er ráð fyrir að séu sett í munninn til þess að tryggja fullnægjandi vernd ef um er að ræða leikföng sem geta valdið miklum váhrifum. Samþykkt slíkra viðmiðunarmarka fer fram með færslu í skrána í viðbæti C við II. viðauka tilskipunar 2009/48/EB.
- 2) Fyrir sum iðefni eru gildandi viðmiðunarmörk annað hvort of há í ljósi tiltækra vísindabekkingar eða þau eru ekki til staðar. Tiltekin viðmiðunarmörk skulu því samþykkt fyrir þau að teknu tilliti til krafna um umbúðir fyrir matvæli sem og mismunarins á leikföngum og efnum sem komast í snertingu við matvæli.
- 3) Framkvæmdastjórnin kom á fót sérfræðingahópnum um öryggi leikfanga til að veita framkvæmdastjórn Evrópusambandsins ráðgjöf við undirbúning tillaga að nýrri löggjöf og stefnufrumkvæðis á sviði leikfangaöryggis. Verkefni undirhóps hans „iðefni“ er að veita slíka ráðgjöf að því er varðar iðefni sem heimilt er að nota í leikföngum.
- 4) 5-klór-2-metýlisóþíasól 3(2H)-ón (CMI) og 2-metýlisóþíasól-3(2H)-ón (MI) í hlutfallinu 3:1 (CAS-númer 55965-84-9) ⁽³⁾ og sem stöku efnin CMI (CAS-númer 26172-55-4) og MI (CAS-númer 2682-20-4) eru notuð sem rotvarnarefni í leikföngum sem eru að stofni til úr vatni ⁽⁴⁾ þ.m.t. tómsundamálningu, fingramálningu, glugga-/glermálningu, lími og sápukúlum ⁽⁵⁾.
- 5) Í umfjöllun sinni um CMI og MI í hlutfallinu 3:1 og stöku efnin CMI og MI hafði undirhópurinn „iðefni“ tengt álit vísindanefndarinnar um heilbrigðis- og umhverfisáhættu (SCHER) til grundvallar þar sem fram kemur að hvorki sé mælt með CMI og MI í hlutfallinu 3:1, né stöku efnunum CMI og MI, til notkunar í leikföngum vegna snertiofnæmisviðbragða sem fram hafa komið vegna þessara efna í snyrtivörum ⁽⁶⁾. Undirhópurinn „iðefni“ tók einnig mið af tengdu áliti vísindanefndarinnar um öryggi neytenda sem telur að CMI og MI í hlutfallinu 3:1 valdi bráðasnertiofnæmi í mönnum eins og sýnt hafi verið fram á með fyrirbyggjandi gögnum ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 170, 30.6.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 frá 16. desember 2008 um flokkun, merkingu og þökkun efna og blandna, um breytingu og niðurfellingu á tilskipunum 67/548/EB og 1999/45/EB og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1907/2006 (Stjtið. ESB L 353, 31.12.2008, bls 1).

⁽³⁾ Viðskiptaheiti eru Kathon, Acticide, Microcare o.s.frv. samkvæmt vísindanefndinni um öryggi neytenda, álit um blöndu 5-klór-2-metýlisóþíasólín-3(2H)-óns og 2-metýlisóþíasólín-3(2H)-óns Álit samþykkt 8. desember 2009, bls. 6.

⁽⁴⁾ Umhverfisverndarstofnun Danmerkur (2014) Könnun og heilbrigðismat á rotvarnarefnum í leikföngum. Könnun á efnum í neysluvörum nr. 124, 2014; tafla 24 á bls. 56.

⁽⁵⁾ Umhverfisverndarstofnun Danmerkur (2014) Könnun og heilbrigðismat á rotvarnarefnum í leikföngum. Könnun á efnum í neysluvörum nr. 124, 2014; bls. 38-39.

⁽⁶⁾ Vísindanefnd um heilbrigðis- og umhverfisáhættu (SCHER), álit um „Svar Staðlasamtaka Evrópu við áliti vísindanefndarinnar um eiturrhrif, eiturrhrif í umhverfinu og umhverfið um mat á skýrslu Staðlasamtaka Evrópu um áhættumat á lífrænum iðefnum í leikföngum“, samþykkt 29. maí 2007, bls. 8 og tafla 1 á bls. 9.

⁽⁷⁾ Sjá álit vísindanefndarinnar um öryggi neytenda í neðanmálsgrein 3, bls. 35.

- 6) CMI og MI í hlutfallinu 3:1 er flokkað samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1272/2008 sem húðnæmir, en CMI og MI sem stök efni eru ekki flokkuð samkvæmt reglugerðinni. Tilskipun 2009/48/EB kveður sem stendur hvorki á um tiltekin viðmiðunarmörk fyrir CMI/MI 3:1, né um CMI eða MI sem stök efni, eða um almenn viðmiðunarmörk fyrir næma.
- 7) Í ljósi framangreinds mælti undirhópurinn „íðefni“ með því á fundi sínum 15. febrúar 2012 að CMI og MI í hlutfallinu 3:1 væri ekki notað í leikföngum.
- 8) Samkvæmt Stofnun Sambandslýðveldisins Þýskalands fyrir áhættumat (BfR, Bundesinstitut für Risikobewertung) ⁽⁸⁾ ætti að setja viðmiðunarmörk fyrir CMI og MI, sem valda miklum ofnæmisviðbrögðum, við þann styrk sem telst veita einstaklingum sem þegar eru næmir vernd. Þetta er strangasta leiðin til að takmarka ofnæmisvalda þar sem ofnæmi kemur fram hjá einstaklingum sem þegar eru næmir jafnvel við lægsta styrk ofnæmisvalda. Samkvæmt framangreindu álitni vísindanefndarinnar um öryggi neytenda er þessi styrkur undir 2 mg/kg ⁽⁹⁾.
- 9) Samkvæmt Stofnun Sambandslýðveldisins Þýskalands fyrir áhættumat er með markaðseftirliti reglulega hægt að mægnreina CMI niður í 0,75 mg/kg og MI niður í 0,25 mg/kg ⁽¹⁰⁾ (mægnreiningarmörk).
- 10) Í ljósi framangreinds mælti sérfræðingahópurinn um öryggi leikfanga með því á fundi sínum 23. maí 2014 að takmarka einnig notkun CMI og MI sem stakra efna við mægnreiningarmörk þeirra.
- 11) Þó að sértæk flæðimörk séu til staðar fyrir MI sem stakt aukefni til notkunar í tilteknum efnum sem komast í snertingu við matvæli, eru grunnforsendurnar til að leiða út þessi flæðimörk aðrar en þær fyrir viðmiðunarmörk fyrir innihald MI í leikföngum. Ekki hafa verið settar reglur um notkun CMI og MI í hlutfallinu 3:1 og CMI sem staks efnis í efnum sem komast í snertingu við matvæli.
- 12) Í ljósi framangreinds ætti því að breyta viðbæti C við II. viðauka tilskipunar 2009/48/EB þannig að hann nái yfir viðmiðunarmörk fyrir innihald CMI og MI í hlutfallinu 3:1, og CMI og MI sem stakra efna, í leikföngum.
- 13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 47. gr. tilskipunar 2009/48/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi færslur bætist við viðauka C í II. viðauka við tilskipun 2009/48/EB:

Efni	CAS-nr.	Viðmiðunarmörk
„hvarfmassi: 5-klór-2-metýl-4-ísóbíasól-3-óns [EB-nr. 247-500-7] og 2-metýl-2H-ísóbíasól-3-óns [EB-nr. 220-239-6] (3:1)	55965-84-9	1 mg/kg (viðmiðunarmörk fyrir innihald) í vatnskenndum efnum í leikföngum
5-klór-2-metýl-ísóbíasól-3(2H)-ón	26172-55-4	0,75 mg/kg (viðmiðunarmörk fyrir innihald) í vatnskenndum efnum í leikföngum
2-metýlísóbíasól-3(2H)-ón	2682-20-4	0,25 mg/kg (viðmiðunarmörk fyrir innihald) í vatnskenndum efnum í leikföngum“

⁽⁸⁾ Skrifleg afstaða Stofnunar Sambandslýðveldisins Þýskalands fyrir áhættumat (Bundesinstitut für Risikobewertung, BfR) frá 24.9.2012, bls. 4

⁽⁹⁾ Sjá álit vísindanefndarinnar um öryggi neytenda í neðanmálsgrein 3, bls. 33.

⁽¹⁰⁾ Sjá 8. neðanmálsgrein.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnáráðslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 24. nóvember 2017. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 24. nóvember 2017.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða í landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/2173

2016/EES/19/14

frá 24. nóvember 2015

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal, IFRS-staðal 11 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ voru innleiddir tilteknir alþjóðlegir staðlar og túlkarnir sem voru fyrir hendi 15. október 2008.
- 2) Hinn 6. maí 2014 gaf Alþjóðareikningsskilaráðið út breytingar á alþjóðlegum reikningsskilastaðli IFRS-staðli 11, *sameiginlegt fyrirkomulag*, með heitinu *Reikningsskilameðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri*. Í breytingunum er að finna nýjar leiðbeiningar um reikningshaldslega meðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri þar sem starfsemi sameiginlega rekstrarins myndar fyrirtæki.
- 3) Breytingarnar á IFRS-staðli 11 fela í sér nokkrar tilvísanir í IFRS-staðal 9 sem ekki er hægt að beita nú þar sem Sambandið hefur ekki samþykkt IFRS-staðal 9. Því ætti að lesa sérhverja tilvísun í IFRS-staðal 9, eins og mælt er fyrir um í viðaukanum við þessa reglugerð, sem tilvísun í alþjóðlegan reikningsskilastaðal IAS-staðal 39, *fjármálagerningar: færsla og mat*.
- 4) Með samráði við Evrópsku ráðgjafarnefndina um reikningsskil er staðfest að breytingar á IAS-staðli 11 uppfylli skilyrðin fyrir innleiðingu sem eru sett fram í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002.
- 5) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1126/2008 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stýrinefndarinnar um reikningsskil.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1126/2008 er alþjóðlegum reikningsskilastaðli IFRS- staðli 11, *sameiginlegt fyrirkomulag*, breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. Sérhverja tilvísun í IFRS-staðal 9, eins og mælt er fyrir um í viðaukanum við þessa reglugerð, ber að lesa sem tilvísun í IAS-staðal 39, *fjármálagerningar: færsla og mat*.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 307, 25.11.2015, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 37/2016 frá 5. febrúar 2016 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (Stjtið. ESB L 320, 29.11.2008, bls. 1).

2. gr.

Félög skulu beita breytingunum, sem vísað er til í 1. gr., eigi síðar en frá og með upphafsdegi fyrsta fjárhagsárs þeirra sem hefst 1. janúar 2016 eða síðar.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

*VIÐAUKI***Reikningsskilameðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri****(Breytingar á IFRS-staðli 11)**

Breytingar á IFRS-staðli 11, *sameiginlegt fyrirkomulag*

Liður 21A er bætt við. Liðir 20-21 eru meðtaldir til að auðvelda tilvísun en ekki hafa verið gerðar breytingar á þeim.

Sameiginlegur rekstur**20. Sameiginlegur rekstraraðili skal, í tengslum við hlutdeild sína í sameiginlegum rekstri, færa:**

- a) eignir sínar, þ.m.t. hlut sinn í sameiginlegum eignum,
- b) skuldir sínar, þ.m.t. hlut sinn í sameiginlegum skuldum,
- c) tekjur sínar af sölu á hlut sínum í framleiðslu sameiginlega rekstursins,
- d) hlut sinn í tekjum af sölu á framleiðslu sameiginlega rekstursins og
- e) útgjöld sín, þ.m.t. hlut sinn í útgjöldum sem stofnað var til sameiginlega.

21. Sameiginlegur rekstraraðili skal færa eignir, skuldir, tekjur og útgjöld er tengjast hlutdeild hans í sameiginlegum rekstri í samræmi við IFRS-staðlana sem gilda um þessar tilteknu eignir, skuldir, tekjur og útgjöld.

21A Þegar eining yfirtækur hlutdeild í sameiginlegum rekstri þar sem starfsemi sameiginlega rekstrarins myndar fyrirtæki, eins og skilgreint er í IFRS-staðli 3, skal hún, í samræmi við eignarhlut sinn skv. 20. lið, beita öllum meginreglunum um reikningsskil við sameiningu fyrirtækja í IFRS-staðli 3 og öðrum IFRS-stöðlum, sem stríða ekki gegn leiðbeiningunum í þessum IFRS-staðli, og veita þær upplýsingar sem er krafist í þeim IFRS-stöðlum í tengslum við sameiningu fyrirtækja. Þetta gildir bæði um yfirtöku á upphaflegu hlutdeildinni og viðbótarhlutdeild í sameiginlegum rekstri þar sem starfsemi sameiginlega rekstrarins myndar fyrirtæki. Reikningsskilameðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í slíkum sameiginlegum rekstri er tilgreind í liðum B33A–B33D.

Í viðbæti B er fyrirsögninni á undan lið B34 breytt og liðum B33A–B33D og tengdri fyrirsögn bætt við.

Reikningsskil aðila að sameiginlegu fyrirkomulagi (liðir 21A-22)*Reikningsskilameðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri*

B33A Þegar eining yfirtækur hlutdeild í sameiginlegum rekstri þar sem starfsemi sameiginlega rekstrarins myndar fyrirtæki, eins og skilgreint er í IFRS-staðli 3, skal hún, í samræmi við eignarhlut sinn skv. 20. lið, beita öllum meginreglunum um reikningsskil við sameiningu fyrirtækja í IFRS-staðli 3 og öðrum IFRS-stöðlum, sem stríða ekki gegn leiðbeiningunum í þessum IFRS-staðli, og veita þær upplýsingar sem er krafist í þeim IFRS-stöðlum í tengslum við sameiningu fyrirtækja. Meginreglurnar um reikningsskil við sameiningu fyrirtækja, sem stríða ekki gegn leiðbeiningunum í þessum IFRS-staðli, ná yfir, en einskorðast ekki við:

- a) mælingu á aðgreinanlegum eignum og skuldum á gangvirði nema liðum sem undantekningar eru tilgreindar fyrir í IFRS-staðli 3 og öðrum IFRS-stöðlum,
- b) færslu kostnaðar vegna yfirtöku sem útgjalda á því tímabili sem til hans er stofnað og þjónustan þegin, með þeirri undantekningu að kostnað vegna útgáfu skulda- og hlutabréfa skal færa í samræmi við IAS-staðal 32, *fjármálagerðir*: framsetning, og IFRS-staðal 9 ⁽¹⁾,
- c) færslu frestaðrar skattinneignar og frestaðar skattskuldbindingar, sem stafa af upphaflegri færslu eigna eða skulda, nema frestaðar skattskuldbindingar sem verða til úr upphaflegri færslu viðskiptavildar, eins og krafist er í IFRS-staðli 3 og IAS-staðli 12, *tekjuskattar*, vegna sameiningar fyrirtækja,
- d) færslu fjárhæðar yfirfærðs endurgjalds, sem er umfram nettófjárhæð yfirtekinna aðgreinanlegra eigna og yfirtekinna skulda á yfirtökudegi, ef einhverjar eru, og
- e) árlega virðisrýrnunarprófun á fjárskapandi einingu, sem viðskiptavild hefur verið skipt niður á, og ætíð þegar vísbending er fyrir hendi um að einingin kunni að hafa virðisrýrnað, eins og krafist er í IAS-staðli 36, *virðisrýrnun eigna*, að því er varðar viðskiptavild sem var yfirtekin við sameiningu fyrirtækja.

⁽¹⁾ Beiti eining þessum breytingum þótt hún beiti ekki enn IFRS-staðli 9 ber að lesa tilvísanirnar í þessum IFRS-staðli í IFRS-staðal 9 sem tilvísanir í IAS-staðal 39, *fjármálagerðir*: færsla og mat.

B33B Liðir 21A og B33A gilda einnig þegar stofnað er til sameiginlegs rekstrar ef, og aðeins ef, einn af aðilunum sem taka þátt í sameiginlega rekstrinum leggja fyrirtæki sem fyrir var, samkvæmt skilgreiningu í IFRS-staðli 3, til sameiginlega rekstrarins þegar stofnað er til hans. Þessir liðir gilda þó ekki þegar stofnað er til sameiginlegs rekstrar ef allir aðilar, sem taka þátt í sameiginlega rekstrinum, leggja eignir eða eignaflokka, sem eru ekki fyrirtæki, til sameiginlega rekstrarins þegar stofnað er til hans.

B33C Sameiginlegur rekstraraðili gæti aukið hlutdeild sína í sameiginlegum rekstri þar sem starfsemi sameiginlega rekstrarins myndar fyrirtæki, eins og skilgreint er í IFRS-staðli 3, með yfirtöku á viðbótarhlutdeild í sameiginlega rekstrinum. Í slíkum tilvikum er fyrri hlutdeild í sameiginlega rekstrinum ekki endurmetin ef sameiginlegi rekstraraðilinn heldur sameiginlegum yfirráðum.

B33D Liðir 21A og B33A–B33C gilda ekki við yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri þegar aðilarnir sem deila yfirráðum, þ.m.t. einingin sem yfirtekur hlutdeildina í sameiginlegum rekstri, eru undir sameiginlegum yfirráðum aðila, eins eða fleiri, sem hafa æðsta ákvörðunarvald bæði fyrir og eftir yfirtökuna og þau yfirráð eru ekki til bráðabirgða.

Í viðbæti C bætist við liður C1AA og liður C14A ásamt tengdri fyrirsögn.

GILDISTÖKUDAGUR

...

C1AA *Reikningsskilameðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri* (breytingar á IFRS 11), gefin út í maí 2014, breytti fyrirsögninni á eftir lið B33 og liðir 21A, B33A–B33D og C14A bættust við ásamt tengdum fyrirsögnum þeirra. Eining skal beita þessum breytingum framvirkir að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum fyrir fyrra tímabil.

...

Reikningsskilameðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri

C14A *Reikningsskilameðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri* (breytingar á IFRS 11), gefin út í maí 2014, breytti fyrirsögninni á eftir lið B33 og liðir 21A, B33A–B33D og C1AA bættust við ásamt tengdum fyrirsögnum þeirra. Eining skal beita þessum breytingum framvirkir að því er varðar yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri þar sem starfsemi sameiginlega rekstrarins myndar fyrirtæki samkvæmt skilgreiningu í IFRS-staðli 3 frá upphafi fyrsta tímabilsins sem það samþykkir umrædda breytingu fyrir. Af þessum sökum skal ekki lagfæra fjárhæðir sem eru færðar vegna yfirtöku hlutdeildar í sameiginlegum rekstri sem átti sér stað á fyrri tímabilum.

Afleiddar breytingar á IFRS-staðli 1, innleiðing alþjóðlegra reikningsskilastaðla

Liður 39W er bætt við.

GILDISTÖKUDAGUR

...

39W *Reikningsskilameðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri* (breytingar á IFRS-staðli 11), gefin út í maí 2014, breytti lið C5. Eining skal beita þessari breytingu að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Ef eining beitir tengdum breytingum á IFRS-staðli 11 úr *Reikningsskilameðferð vegna yfirtöku á hlutdeild í sameiginlegum rekstri* (breytingar á IFRS-staðli 11) á fyrra tímabili skal beita breytingum á lið C5 fyrir það fyrra tímabil.

Í viðbæti C er lið C5 breytt.

Viðbætur C**Undanþágur vegna sameiningar fyrirtækja**

...

- C5 Undanþágan vegna fyrri sameininga fyrirtækja gildir einnig um fyrri yfirtökur á fjárfestingum í hlutdeildarfélögum, hlutdeild í samrekstri og hlutdeild í sameiginlegum rekstri þar sem starfsemi sameiginlega rekstrarins myndar fyrirtæki samkvæmt skilgreiningu í IFRS-staðli 3. Enn fremur á sú dagsetning sem valin er fyrir lið C1 jafnt við um allar slíkar yfirtökur.
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/2231

2016/EES/19/15

frá 2. desember 2015

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlega reikningsskilastaðla, IAS-staðla 16 og 38 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ voru innleiddir tilteknir alþjóðlegir staðlar og túlkarnir sem voru fyrir hendi 15. október 2008.
- 2) Hinn 12. maí 2014 gaf Alþjóðareikningsskilaráðið (IASB) út breytingar á IAS-staðli 16, *varanlegir rekstrarfjármunir*, og IAS-staðli 38, *óefnislegar eignir*, með yfirskriftinni *Nánari útlistun á samþykktum aðferðum við afskriftir varanlegra rekstrarfjármuna eða óefnislegra eigna*. Vegna mismunandi venja er nauðsynlegt að skýra hvort viðeigandi er að nota tekjutengdar aðferðir við útreikning á afskriftum varanlegra rekstrarfjármuna eða óefnislegra eigna.
- 3) Með samráði við Evrópsku ráðgjafarnefndina um reikningsskil er staðfest að breytingar á IAS-staðli 16 og IAS-staðli 38 uppfylla skilyrðin fyrir innleiðingu sem eru sett fram í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002.
- 4) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1126/2008 til samræmis við það.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stýrinefndarinnar um reikningsskil.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1126/2008 er breytt sem hér segir:

- a) Alþjóðlega reikningsskilastaðlinum IAS-staðall 16, *varanlegir rekstrarfjármunir*, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.
- b) IAS-staðli 38, *óefnislegar eignir*, er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Félög skulu beita breytingunum, sem vísað er til í 1. gr., eigi síðar en frá og með upphafsdagsetningu fyrsta fjárhagsárs þeirra sem hefst 1. janúar 2016 eða síðar.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 317, 3.12.2015, bls. 19. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 38/2016 frá 5. febrúar 2016 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 frá 3. nóvember 2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (Stjtið. ESB L 320, 29.11.2008, bls. 1).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 2. desember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Nánari útlistun á samþykktum aðferðum við afskriftir varanlegra rekstrarfjármuna og óefnislegra eigna

(Breytingar á IAS-staðli 16 og IAS-staðli 38)

Breyting á IAS-staðli 16, varanlegir rekstrarfjármunir

Ákvæðum 56. liðar er breytt og liðir 62A og 81I bætast við. Ekki eru gerðar breytingar á 60.–62. lið en þær eru taldar með hér til að auðvelda tilvísanir.

Afskrifanleg fjárhæð og afskriftatímabil

...

56. Eining nýtir efnahagslegan framtíðarávinning, sem felst í eign, fyrst og fremst með því að nota hana. Aðrir þættir, s.s. tæknileg eða viðskiptaleg úrelding og slit meðan eign er ekki í notkun, leiða þó oft til lækkunar á þeim efnahagslega ávinningi sem hefði getað fengist af eigninni. Af þeim sökum er tekið tillit til allra eftirfarandi þátta við ákvörðun á nýtingartíma eignar:

a)...

- c) tæknilegar eða viðskiptalegar úreldingar sem stafar af breytingum eða framförum í framleiðslu eða af breytingum að því er varðar eftirspurn markaðarins eftir þeirri afurð eða þjónustu sem eignin gefur af sér. Væntanlegar niðurfærslur á söluverði liðar sem myndaðist með því að nota eign gætu verið vísbending um væntanlega tæknilega eða viðskiptalega úreldingu eignarinnar sem síðan gæti endurspeglad lækkun efnahagslegs framtíðarávinnings sem felst í eigninni.

...

Afskriftaraðferð

60. Afskriftaraðferðin, sem er notuð, skal endurspegla mynstrið sem einingin væntir að verði á notkun hennar á efnahagslegum framtíðarávinningi af eigninni.

61. Endurskoða skal afskriftaraðferðina, sem er notuð á eign, a.m.k. í lok hvers fjárhagsárs og ef verulegar breytingar hafa orðið á væntanlegu notkunarmynstri efnahagslegs framtíðarávinnings, sem felst í eigninni, skal breyta aðferðinni þannig að hún endurspegli breytta mynstrið. Gera skal grein fyrir slíkri breytingu sem breytingu á reikningshaldslegu mati í samræmi við IAS-staðal 8.

62. Unnt er að nota ýmsar afskriftaraðferðir til að skipta afskrifanlegri fjárhæð eignar kerfisbundið niður á nýtingartíma hennar. Meðal þessara aðferða eru línulega aðferðin, stigminnkandi aðferðin og framleiðslueiningaaðferðin. Línulegar afskriftir leiða til fastra afskrifta á nýtingartímanum ef hrakvirði eignarinnar breytist ekki. Stigminnkandi aðferðin leiðir til lækkandi afskrifta á nýtingartímanum. Framleiðslueiningaaðferðin leiðir til afskrifta sem byggjast á væntanlegri notkun eða framleiðslu. Einingin velur þá aðferð sem helst endurspeglar væntanlegt notkunarmynstur efnahagslegs framtíðarávinnings sem felst í eigninni. Sú aðferð er notuð með samræmdum hætti frá einu tímabili til annars nema breyting verði á væntanlegu notkunarmynstri þessa efnahagslega framtíðarávinnings.

- 62A Afskriftaraðferð sem byggist á tekjum sem myndast af starfsemi sem felur í sér notkun eignar er ekki viðeigandi. Tekjur sem myndast af starfsemi sem felur í sér notkun eignar endurspeglar yfirleitt aðra þætti en notkun hins efnahagslega ávinnings af eigninni. Til dæmis hefur annað ilag og önnur ferli, sölustarfsemi og breytingar á sölumagni og verði áhrif á tekjur. Verðbólga getur haft áhrif á verðþáttinn í tekjum sem hefur engin áhrif á það hvernig eign er notuð.

...

GILDISTÖKUDAGUR

...

- 81I *Nánari útlistun á samþykktum aðferðum við afskriftir varanlegra rekstrarfjármuna og ófnislegra eigna* (breytingar á IAS-staðli 16 og IAS-staðli 38), sem gefin var út í maí 2014, fól í sér breytingar á 56. lið og liður 62A bættist við. Eining skal beita þessum breytingum framvirkir að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum fyrir fyrri tímabil.

Breytingar á IAS-staðli 38, ófnislegar eignir

Ákvæðum 92. liðar er breytt. Í 98. lið er orðalaginu „framleiðslueiningaraðferðin“ breytt í „framleiðslueiningaaðferðin“. Liðum 98A–98C og 130J er bætt við. Ekki eru gerðar breytingar á 97. lið en hún er talin með hér til að auðvelda tilvísanir.

NÝTINGARTÍMI

...

92. Þegar lítið er til þess hve tæknibreytingar eru örar er hætt við að tölvuhugbúnaður og margar aðrar ófnislegar eignir úrelidist í tæknilegu tilliti. Þess vegna verður það oft reyndin að nýtingartími þeirra er stuttur. Væntanlegar niðurfærslur á söluverði liðar sem myndaðist með því að nota ófnislega eign gætu verið vísbending um væntanlega tæknilega eða viðskiptalega úreltingu eignarinnar sem síðan gæti endurspeglad lækkun efnahagslegs framtíðarávinnings sem felst í eigninni.

...

Afskriftatímabil og afskriftaaðferð ófnislegra eigna

97. Afskrifanlegri fjárhæð ófnislegrar eignar með takmarkaðan nýtingartíma skal skipta kerfisbundið niður á nýtingartíma hennar. Afskriftir hefjast þegar eignin er tiltæk til notkunar, þ.e. þegar hún er á staðnum og í því ástandi sem nauðsynlegt er til að hún sé starfhæf með þeim hætti sem stjórnendur ætlast til. Afskriftum ófnislegra eigna skal hætt á þeim degi sem er fyrr, deginum sem eignin er skilgreind sem haldið til sölu (eða sett í aflagningarflokk sem er skilgreindur sem haldið til sölu) í samræmi við IFRS-staðal 5 eða deginum sem eignin er afskráð. Afskriftaraðferðin, sem er notuð, skal endurspegla mynstrið sem einingin væntir að verði á notkun hennar á efnahagslegum framtíðarávinningi af eigninni. Ef ekki er unnt að ákvarða mynstrið með áreiðanlegum hætti skal nota línulegu aðferðina. Afskriftaupphæð skal færa í rekstrarreikning á hverju tímabili nema heimilað sé eða gerð krafa um það í þessum eða öðrum staðli að hún sé innifalin í bókfærðu verði annarrar eignar.
98. Unnt er að nota fjölda afskriftaaðferða til að skipta afskrifanlegri fjárhæð eignar á kerfisbundinn hátt á nýtingartíma hennar. Meðal þessara aðferða eru línulega aðferðin, stigminnkandi aðferðin og framleiðslueiningaaðferðin. Aðferðin, sem er notuð, er valin á grundvelli væntanlegs notkunarmynsturs væntanlegs efnahagslegs framtíðarávinnings sem felst í eigninni og er beitt með samræmdum hætti frá einu tímabili til annars nema breyting verði á væntanlegu notkunarmynstri þessa efnahagslega framtíðarávinnings.
- 98A Það er hrekjanleg forsenda að afskriftaraðferð, sem byggist á tekjum sem myndast af starfsemi sem felur í sér notkun ófnislegrar eignar, sé ekki viðeigandi. Tekjur sem myndast af starfsemi sem felur í sér notkun ófnislegrar eignar endurspegla yfirleitt þætti sem tengjast ekki beint notkun hins efnahagslega ávinnings sem felst í ófnislegu eigninni. Til dæmis hefur annað ílag og önnur ferli, sölustarfsemi og breytingar á sölumagni og verði áhrif á tekjur. Verðbólga getur haft áhrif á verðþáttinn í tekjum sem hefur engin áhrif á það hvernig eign er notuð. Þessa forsendu er aðeins hægt að hrekja í þeim takmörkuðu kringumstæðum:
- a) þegar hin ófnislega eign er gefin upp sem mæling á tekjum, eins og lýst er í lið 98C eða
 - b) ef sýna má fram á að mikil fylgni er milli teknanna og notkunar efnahagslegs ávinnings af hinni ófnislegu eign.

- 98B Þegar viðeigandi afskriftaaðferð er valin í samræmi við 98. lið gæti eining ákvarðað mikilvægasta takmarkandi þáttinn sem hin óefnislega eign felur í sér. Til dæmis gæti samningur þar sem settur er fram réttur einingar til notkunar á óefnislegri eign tilgreint notkun einingarinnar á hinni óefnislegu eign sem fyrirframákveðinn fjöldi ára (þ.e. tíma), sem framleiddar einingar eða sem fasta heildarfjárhæð tekna sem eiga að myndast. Greining á slíkum ríkjandi, takmarkandi þætti gæti orðið upphafspunkturinn að greiningu á viðeigandi grunni afskrifta en nota má annan grundvöll ef hann endurspeglar betur væntanlegt notkunarmynstur efnahagslegs ávinnings.
- 98C Við þær aðstæður þegar það að ná tekjumörkum er sá ríkjandi, takmarkandi þáttur sem óefnisleg eign felur í sér geta þær tekjur sem eiga að myndast verið viðeigandi grunnur afskrifta. Eining gæti til dæmis fengið sérleyfi til leitar og vinnslu gulls úr gullnámu. Það að samningur renni úr gildi gæti byggst á fastri fjárhæð heildartekna sem eiga að myndast af vinnslunni (samningur gæti t.d. heimilað vinnslu gulls úr námunni þar til uppsafnaðar heildartekjur af sölu gulls ná tveimur milljörðum gjaldmiðilseininga) og ekki á tímalengd eða magni unnins gulls. Í öðru dæmi gæti réttur til að starfrækja tollveg byggst á fastri heildarfjárhæð tekna sem eiga að skapast af uppsöfnuðum álögðum tolli (samningur gæti t.d. heimilað starfrækslu tollvegarins þar til uppsöfnuð fjárhæð tolls sem fæst af starfrækslu hans nær 100 milljónum gjaldmiðilseininga). Í tilviki þegar tekjur eru ákvarðaðar sem ríkjandi, takmarkandi þáttur samningsins um notkun óefnislegu eignarinnar gætu þær tekjur, sem eiga að skapast, verið viðeigandi grunnur afskrifta á óefnislegu eigninni, að því tilskildu að samningurinn tilgreini fasta heildarfjárhæð tekna sem eiga að skapast og afskrift á að byggjast á.

...

UMBREYTINGARÁKVÆÐI OG GILDISTÖKUDAGUR

...

- 130J *Nánari útlistun á samþykktum aðferðum við afskriftir varanlegra rekstrarfjármuna og óefnislegra eigna* (breytingar á IAS-staðli 16 og IAS-staðli 38), sem gefin var út í maí 2014, fól í sér breytingar á 92. og 98. lið og liðir 98A og 98C bættust við. Eining skal beita þessum breytingum framvirkt að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum fyrir fyrra tímabil.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1308/2013

2016/EES/19/16

frá 17. desember 2013

um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 922/72, (EBE) nr. 234/79, (EB) nr. 1037/2001 og (EB) nr. 1234/2007 (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum fyrstu undirgrein 42. gr. og 2. mgr. 43. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Endurskoðunarráðsins⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar⁽³⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins og svæðanefndarinnar sem ber titilinn „Sameiginlega landbúnaðarstefnan fram til 2020: Brugðist við áskorunum framtíðarinnar á sviði matvæla, náttúruauðlinda og yfirráðasvæða“ eru settar fram mögulegar áskoranir, markmið og stefnumál fyrir sameiginlegu landbúnaðarstefnunni eftir árið 2013. Í ljósi umræðunnar um orðsendinguna ætti að gera umbætur á sameiginlegu landbúnaðarstefnunni sem gilda frá og með 1. janúar 2014. Umbæturnar ættu að ná yfir alla helstu gerninga sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar, þ.m.t. reglugerð ráðsins (EB) nr. 1234/2007⁽⁵⁾. Með tilliti til gildissviðs umbótanna þykir rétt að fella þá reglugerð úr gildi og í hennar stað komi ný reglugerð um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir. Umbæturnar ættu, eftir því sem kostur er, einnig að samræma, hagræða og einfalda ákvæðin, einkum þau sem taka til fleiri en

eins landbúnaðargeira, þ.m.t. með því að sjá til þess að framkvæmdastjórnin geti samþykkt, með framseldum gerðum, atriði sem ekki teljast grundvallaratriði í ráðstöfununum.

- 2) Þessi reglugerð ætti að innihalda alla grunnþætti sameiginlega markaðskerfisins fyrir landbúnaðarafurðir.
- 3) Þessi reglugerð ætti að gilda um allar landbúnaðarafurðir sem eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins („sáttmálarnir“) til að tryggja að til sé sameiginlegt markaðskerfi fyrir allar slíkar vörur eins og krafist er í 1. mgr. 40. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 4) Koma ætti skýrt fram að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1306/2013⁽⁶⁾ og ákvæðin sem eru samþykkt samkvæmt henni ættu að jafnaði að gilda um ráðstafanirnar sem eru settar fram í þessari reglugerð. Einkum er í reglugerð (ESB) nr. 1306/2013 mælt fyrir um ákvæði þar sem ábyrgst er að farið sé að skuldbindingum sem mælt er fyrir um í ákvæðum sem varða sameiginlegu landbúnaðarstefnuna, þ.m.t. eftirlit og beiting stjórnsýsluráðstafana og stjórnsýsluviðurlaga í tilvikum þar sem ekki er farið að ákvæðum, og reglur sem lúta að framlagningu og endurgreiðslu trygginga og endurheimt ótilhlýðilegra greiðslna.
- 5) Samkvæmt 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal ráðið samþykkja ráðstafanir sem lúta að ákvörðun verðs, álagningar, styrkja og magn-takmarkana. Þegar ákvæði 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gilda ætti til glöggvunar að koma ótvírætt fram í þessari reglugerð að ráðið mun samþykkja ráðstafanir á þeim lagagrundvelli.
- 6) Til að auka við eða breyta vissum atriðum sem ekki teljast grundvallaratriði í þessari reglugerð ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhlíða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 671. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/2016 frá 5. febrúar 2016 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín, biður birtingar.

(1) Álit frá 8. mars 2012 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

(2) Stjtið. ESB C 191, 29.6.2012, bls. 116 og Stjtið. ESB C 44, 15.2.2013, bls. 158.

(3) Stjtið. ESB C 225, 27.7.2012, bls. 174.

(4) Afstaða Evrópuþingsins frá 20. nóvember 2013 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

(5) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1234/2007 frá 22. október 2007 um sameiginlegt markaðskerfi í landbúnaði og um sértæk ákvæði varðandi tiltekna landbúnaðarvörur (reglugerðin um eitt sameiginlegt markaðskerfi) (Stjtið. ESB L 299, 16.11.2007, bls. 1).

(6) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1306/2013 frá 17. desember 2013 um fjármögnun, stjórnun og eftirlit með sameiginlegu landbúnaðarstefnunni og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 352/78, (EB) nr. 165/94, (EB) nr. 2799/98, (EB) nr. 814/2000, (EB) nr. 1290/2005 og (EB) nr. 485/2008 (Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 549).

- 7) Í þessari reglugerð ætti að setja fram tilteknar skilgreiningar varðandi tiltekna geira. Til að taka tillit til séreinkenna hrísgrjónageirans ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar breytingu á skilgreiningunum varðandi hrísgrjónageirann eftir því sem þurfa þykir til að uppfæra þær í ljósi markaðsþróunar.
- 8) Í þessari reglugerð er vísað í lýsingar á afurðum og hún inniheldur tilvísanir í vöruliði eða undirliði sameinuðu nafnaskrárinnar. Breytingar á sameiginlegu tollnafnaskránni geta haft í för með sér nauðsynlega tæknilega aðlögun á þessari reglugerð. Til að taka tillit til slíkra breytinga ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar framkvæmd nauðsynlegrar tæknilegrar aðlögunar. Til glöggvunar og einföldunar ætti að fella úr gildi reglugerð ráðsins (EBE) nr. 234/79 ⁽⁷⁾, sem nú inniheldur ákvæði um slíkt vald, og fella valdið inn í þessa reglugerð.
- 9) Ákveða ætti markaðsár fyrir kornvörur, hrísgrjón, sykurl, þurrkað fóður, fræ, vín, ólífufolíu og ólífur til átu, hör og hamp, aldin og grænmeti, unnin aldin og grænmeti, banana, mjólk og mjólkurvörur, og silkiorma, og aðlaga þau eftir því sem framast er unnt að líffræðilegu framleiðsluferli hverrar þessara afurða.
- 10) Til að koma á stöðugleika á mörkuðum og tryggja viðunandi lífskjör í landbúnaðarsamfélaginu hefur verið þróað sundurgreint markaðsstuðningskerfi fyrir mismunandi geira og innleidd hafa verið bein stuðningskerfi, að teknu tilliti til mismunandi þarfa í einstökum geirum annars vegar og vixltengsla mismunandi geira hins vegar. Þessar ráðstafanir eru í formi opinberrar íhlutunar eða greiðslu aðstoðar vegna einkageymslu. Áframhaldandi þörf er á að viðhalda markaðsstuðningsráðstöfunum en jafnframt er þörf á hagræðingu á þeim og að einfalda þær.
- 11) Ákveða ætti matskerfi Sambandsins fyrir flokkun, auðkenningu og söluumbúnað skrokka í nauta- og kálfa-, svína- og kinda- og geitakjötsgeiranum fyrir verðskráningu og beitingu íhlutunarfyrikomulags í þessum geirum. Enn fremur fylgja slík matskerfi Sambandsins því markmiði að auka gagnsæi á markaði.
- 12) Í þágu skýrleika og gagnsæis ætti uppbygging ákvæðanna um opinbera íhlutun að vera sameiginleg en um leið skal viðhaldið þeirri stefnu sem er framfylgt í einstökum geirum. Í því skyni þykir rétt að greina á milli viðmiðunarmarka og íhlutunarverðs og skilgreina hið síðarnefnda. Þegar það er gert er einkar mikilvægt að skýra að einungis íhlutunarverð vegna opinberrar íhlutunar samsvarar því gildandi fyrirfram ákveðna verði sem um getur í fyrstu setningu 8. liðar 3. viðauka við samning Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um landbúnað (þ.e. markaðsverðstuðningur). Í þessu samhengi ætti það að skiljast þannig að markaðsihlutun getur verið í formi opinberrar íhlutunar sem og í öðrum formum íhlutunar þar sem ekki er notast við fyrirfram ákveðnar verðtilgreiningar.
- 13) Kerfi opinberrar íhlutunar ætti að vera aðgengilegt á tilteknum tímabilum á ári og ætti, á þeim tímabilum, annað hvort að vera varanlega aðgengilegt eða verða aðgengilegt háð markaðsverðum, eftir því sem við á í hverjum hlutaðeigandi geira í ljósi venju og reynslu af fyrri sameiginlegum markaðskerfum.
- 14) Opinbert íhlutunarverð ætti að samanstanda af föstu verði fyrir tiltekið magn af sumum afurðum og í öðrum tilvikum ætti það að ákvarðast af útboðum og endurspegla venjur og reynslu af fyrri sameiginlegum markaðskerfum.
- 15) Í þessari reglugerð ætti að kveða á um að ráðstafa megi afurðum sem eru keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar. Slíkar ráðstafanir ætti að gera þannig að komið sé í veg fyrir röskun á markaði og tryggður sé jafn aðgangur að vörum og jöfn meðferð innkaupsaðila.
- 16) Fjalla ætti um fyrirliggjandi áætlun um dreifingu matvæla til þeirra sem eru verst staddir í Sambandinu, sem var samþykkt samkvæmt sameiginlegu landbúnaðarstefnunni, í sérreglugerð til að endurspegla markmið áætlunarinnar um félagslega samheldni. Þó ætti að setja ákvæði í þessari reglugerð til að heimila ráðstöfun afurða í opinberum íhlutunargeymslum með því að gera þær aðgengilegar til notkunar innan þeirrar áætlunar.
- 17) Til að ná því markmiði að stuðla að jafnvægi á markaði og halda markaðsverði stöðugu getur reynst nauðsynlegt að veita aðstoð vegna einkageymslu á tilteknum landbúnaðarafurðum. Til að stuðla að gagnsæi á markaði ætti að framselja til framkvæmdastjórnarinnar vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að mæla fyrir um skilyrðin fyrir því að veita megi aðstoð vegna einkageymslu, með tilliti til markaðsaðstæðna.
- 18) Til að tryggja að afurðir, sem eru keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar eða falla undir aðstoð vegna einkageymslu, henti til langtímageymslu og séu af fullum og eðlilegum markaðsgæðum, og til að taka tillit til séreinkenna hinna mismunandi geira til að tryggja kostnaðarhagkvæmar aðgerðir vegna opinberrar íhlutunar og einkageymslu, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar

⁽⁷⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 234/79 frá 5. febrúar 1979 um málsmeðferð fyrir aðlögun á sameiginlegu tollnafnaskránni fyrir landbúnaðarafurðir (Stjtið. EB L 34, 9.2.1979, bls. 2).

- að mæla fyrir um kröfurnar og skilyrðin sem þessum afurðum ber að uppfylla varðandi gæði og aðstoðarhæfi, til viðbótar kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 19) Til að taka til greina séreinkenni kornvöru- og hýðis-hrisgrjónageirans ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að mæla fyrir um gæðaviðmiðanir að því er varðar innkaup og sölu á þessum afurðum.
- 20) Til að tryggja viðeigandi geymslurými og skilvirkni opinbera íhlutunarkerfisins með tilliti til kostnaðar-hagkvæmni, dreifingar og aðgangs rekstraraðila og til að viðhalda gæðum afurða, sem eru keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar, fram að ráðstöfun þeirra við lok geymslutímabilsins, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar þær kröfur sem geymslustaðir fyrir allar afurðir sem falla undir opinbera íhlutun þurfa að uppfylla, reglur um geymslu afurða innan og utan þess aðildarríkis sem ber ábyrgð á þeim og um meðhöndlun þeirra að því er varðar tolla og aðrar fjárhæðir sem eru veittar eða lagðar á innan ramma sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar.
- 21) Til að tryggja að einkageymsla hafi tilætluð áhrif á markaðinn ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar reglur og skilyrði sem gilda þegar magnið sem er geymt er minna en umsamið magn; skilyrði fyrir veitingu fyrirframgreiðslu; og skilyrðin sem gilda um endursetningu á markað og ráðstöfun á afurðum sem falla undir samninga um einkageymslu.
- 22) Til að tryggja eðlilega starfsemi opinbera íhlutunarkerfisins og einkageymslukerfisins ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að kveða á um notkun á útboðsferlum, og til að mæla fyrir um viðbótarskilyrði sem rekstraraðilar skulu uppfylla og kröfu um að þeir leggi fram tryggingu.
- 23) Til að taka til greina tækniþróun og þarfir nauta- og kálfa-, svína- og kind- og geitakjötsgeiranna, sem og þörfina fyrir að staðla söluumbúnað hinna mismunandi afurða til að bæta gagnsæi á markaði, verðskráningu og beitingu markaðsihlutunnarráðstafana, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar aðlögun og uppfærslur á matskerfum Sambandsins fyrir flokkun skrokka í þessum geirum, sem og að því er varðar að mæla fyrir um tiltekin tengd viðbótarákvæði og undanþágur.
- 24) Hvetja ætti skólabörn til neyslu á aldinum og grænmeti, sem og á mjólk og mjólkurafurðum, með það fyrir augum að auka varanlega hlutfall þessara afurða í fæðu barna á því stigi þegar matarvenjur þeirra eru í mótnun og stuðla þannig að því að ná fram markmiðum sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar, einkum varðandi stöðugleika á mörkuðum og að tryggja núverandi og seinni tíma vöruframboð. Því ætti að efla aðstoð Sambandsins til að fjármagna eða taka þátt í fjármögnun á dreifingu slíkra afurða til barna í menntastofnunum.
- 25) Til að tryggja trausta fjárhagslega stjórnun áætlunar Sambandsins um aldin og grænmeti í skólum og áætlunar um mjólk í skólum ætti að fastsetja viðeigandi ákvæði fyrir hverja áætlun. Aðstoð Sambandsins ætti ekki að nota í stað fjármögnunar á fyrirbyggjandi landsbundnum áætlunum um aldin og grænmeti í skólum og áætlunum um mjólk í skólum. Í ljósi fjárhagslegra takmarkana ætti aðildarríkjum eigi að síður að vera fært að skipta eigin fjárframlögum til þessara áætlana út fyrir framlög frá einkageiranum. Til að áætlanir aðildarríkjanna um aldin og grænmeti í skólum verði skilvirkar kann að vera nauðsynlegt að beita hliðarráðstöfunum, sem þeim ætti að vera heimilt að veita landsbundna aðstoð. Aðildarríki sem taka þátt í áætlunum ættu að kynna hlutverk aðstoðar Sambandsins í niðurgreiðslunum.
- 26) Í því skyni að stuðla að heilbrigðum matarvenjum barna og að tryggja að aðstoðin beinist að börnum sem stunda reglulega skólagöngu við menntastofnanir sem eru starfræktar eða viðurkenndar af aðildarríkjum, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar áætlunina um aldin og grænmeti í skólum, að því er varðar viðbótarviðmiðanir í tengslum við hvert aðstoð er beint, samþykki og val á umsækjendum um aðstoð og gerð landsbundinna eða svæðisbundinna stefnuáætlana og um hliðarráðstafanir.
- 27) Til að tryggja markvissa og hnitmiðaða notkun á fjármagni Sambandsins ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar áætlunina um aldin og grænmeti í skólum varðandi aðferð við endurúthlutun aðstoðar milli aðildarríkja á grundvelli móttekinna umsókna um aðstoð, þann kostnað sem er hæfur til aðstoðar frá Sambandinu þ.m.t. möguleikann á að ákveða efri mörk fyrir slíkan kostnað, og skyldu aðildarríkjanna að vakta og meta skilvirkni áætlana sinna um aldin og grænmeti í skólum.
- 28) Til að auka vitund um áætlunina um aldin og grænmeti í skólum ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að þess verði krafist að þátttökuaðildarríki, sem eru með áætlun um aldin og grænmeti í skólum, kynni hlutverk aðstoðar Sambandsins í niðurgreiðslunum.

- 29) Til að taka tillit til þróunar á neyslumynstri fyrir mjólkurafurðir, til nýsköpunar og þróunar á markaðnum með mjólkurafurðir, framboðs á afurðum á hinum ýmsu mörkuðum Sambandsins og til næringarsjónarmiða, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar áætlunina um mjólk í skólum, varðandi þær afurðir sem eru hæfar til að vera með í áætluninni, landsbundnar eða svæðisbundnar stefnuáætlanir aðildarríkjanna, þ.m.t. gildandi hliðarráðstafanir ef þær eru til staðar, og vöktun og þróun áætlunarinnar.
- 30) Til að tryggja að viðeigandi aðstoðarþegar og umsækjendur eigi rétt á aðstoð frá Sambandinu og að hún sé notuð á markvissan og skilvirkan hátt ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar reglur um aðstoðarþegana og umsækjendurna sem eru hæfir til aðstoðar, kröfur sem umsækjendum ber að uppfylla til að fá samþykki aðildarríkja, og notkun á mjólkurafurðum við tilreiðslu á máltíðum í menntastofnunum.
- 31) Til að tryggja að umsækjendur um aðstoð virði skuldbindingar sínar ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar kröfuna um að leggja fram tryggingu þegar aðstoð er greidd út fyrirfram.
- 32) Til að auka vitund um áætlunina um mjólk í skólum ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar þau skilyrði sem aðildarríkjum ber að fylgja þegar þau kynna þátttöku sína í áætluninni og þá staðreynd að Sambandið niðurgreiðir hana.
- 33) Til að endurspegla að aðstoðin komi fram í verði afurðanna ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að koma upp verðlagsvöktun innan áætlunarinnar um mjólk í skólum.
- 34) Þörf er á fjármögnun frá Sambandinu til að hvetja viðurkennd samtök framleiðenda, félög samtaka framleiðenda eða fjölgreinasamtök til að gera vinnuáætlanir í þeim tilgangi að bæta framleiðslu og setningu á ólífufolíu og ólífum til átu á markað. Að því er þetta varðar ætti í þessari reglugerð að kveða á um að stuðningi Sambandsins sé ráðstafað í samræmi við forgangsroð aðgerða í viðeigandi vinnuáætlunum. Aftur á móti ætti að draga úr sameiginlegri fjármögnun til að bæta skilvirkni slíkra áætlana.
- 35) Til að tryggja markvissa og skilvirka notkun á aðstoð frá Sambandinu sem er veitt til samtaka framleiðenda, félaga samtaka framleiðenda eða fjölgreinasamtaka í geirum ólífufolíu og ólífa til átu og til að bæta framleiðslugæði ólífufolíu og ólífa til átu, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar sértækar ráðstafanir sem hægt er að fjármagna með aðstoð frá Sambandinu og þá starfsemi og þann kostnað sem ekki er hægt að fjármagna þannig; lágmarksúthlutun fjármögnunar Sambandsins á tilteknum vettvangi; kröfuna um að leggja fram tryggingu; og viðmiðanirnar sem aðildarríkin skulu taka tillit til við val á og samþykki fyrir vinnuáætlunum.
- 36) Í þessari reglugerð ætti að gera greinarmun annars vegar á aldinum og grænmeti sem eru ætluð til beinnar neyslu og aldinum og grænmeti sem eru ætluð til vinnslu og hins vegar á unnum aldinum og grænmeti. Reglur um aðgerðasjóði, aðgerðaáætlanir og fjárhagsaðstoð Sambandsins ættu einungis að gilda um fyrri flokkinn og meðhöndla ætti báðar gerðir aldina og grænmetis innan þess flokks með svipuðum hætti.
- 37) Framleiðsla á aldinum og grænmeti er ófyrirsjáanleg og afurðirnar eru viðkvæmar fyrir skemmdum. Jafnvel takmörkuð offramleiðsla getur valdið umtalsverðri röskun á markaðsaðstæðum. Því ætti að koma á krisustjórnunarráðstöfunum og þær ráðstafanir ættu áfram að vera felldar inn í aðgerðaáætlanir.
- 38) Við framleiðslu aldina og grænmetis og setningu þess á markað ætti að taka fullt tillit til umhverfissjónarmiða, þ.m.t. í ræktunaraðferðum, stjórnun úrgangsefna og ráðstöfun afurða sem eru teknar af markaði, einkum að því er varðar vernd vatnsgæða, viðhald líffræðilegrar fjölbreytni og viðhald sveita.
- 39) Veita ætti öllum geirum í öllum aðildarríkjum stuðning til að koma á fót hópum framleiðenda samkvæmt stefnu um dreifbýlisþróun. Því ætti að hætta sértækum stuðningi í aldin- og grænmetisgeiranum.
- 40) Til að veita samtökum framleiðenda og félögum þeirra í aldin- og grænmetisgeiranum meiri ábyrgð á fjárhagslegum ákvörðunum sínum og til að beina því opinbera fjármagni sem þeim er úthlutað í átt að framtíðarkröfum ætti að setja skilyrði fyrir notkun þessa fjármagns. Sameiginleg fjármögnun aðgerðasjóða sem samtök framleiðenda og félög þeirra koma á fót er viðeigandi lausn. Heimila ætti viðbótarmöguleika á fjármögnun í sérstökum tilvikum. Aðgerðasjóði ætti einungis að nota til að fjármagna aðgerðaáætlanir innan aldin- og grænmetisgeirans. Til að stjórna útgjöldum Sambandsins ætti að vera þak á aðstoð sem er veitt til samtaka framleiðenda og félaga þeirra sem koma á fót aðgerðasjóðum.

- 41) Á svæðum þar sem skipulag á framleiðslu í aldin- og grænmetisgeiranum er lítið ætti að heimila veitingu landsbundinna viðbótarfjárframlaga. Ef um er að ræða aðildarríki sem standa einkar illa að vígi að því er varðar uppbyggingu ætti Sambandið að endurgreiða slík fjárframlög.
- 42) Til að tryggja markvissan, hnitmiðaðan og sjálfbæran stuðning við samtök framleiðenda og félög þeirra innan aldin- og grænmetisgeirans ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar aðgerðasjóði og aðgerðaáætlanir, landsbundna ramma og landsbundnar stefnuáætlanir um aðgerðaáætlanir varðandi skuldbindinguna um að vakta og meta skilvirkni landsbundnu rammanna og landsbundnu stefnuáætlananna; fjárhagsaðstoð Sambandsins; ráðstafanir vegna forvarna gegn krísuástandi og krísu-stjórnunarráðstafanir; og landsbundna fjárhagsaðstoð.
- 43) Mikilvægt er að kveða á um stuðningsráðstafanir innan vingeirans sem styrkja samkeppnisskipulag. Þó að Sambandið ætti að skilgreina og fjármagna þær ráðstafanir ætti það að vera undir aðildarríkjunum komið að velja viðeigandi ráðstafanir til að uppfylla þarfar svæðisbundinna stofnana sinna, ef nauðsyn krefur með tilliti til sérþarfa þeirra, sem og að fella þær inn í landsbundnar stuðningsáætlanir. Aðildarríkin ættu að bera ábyrgð á að koma slíkum áætlunum í framkvæmd.
- 44) Ein lykilorðstöfun sem ætti að vera styrkhæf innan landsbundinna stuðningsáætlana er kynningarstarf og markaðssetning á vínnum frá Sambandinu. Stuðningur við nýsköpun getur aukið markaðshæfi og samkeppnishæfni vínræktarafurða frá Sambandinu. Halda ætti áfram að styrkja endurskipulagningar- og umbreytingarstarfsemi vegna jákvæðra áhrifa þeirra á skipulag innan vingeirans. Einnig ætti stuðningur að vera í boði til fjárfestinga innan vingeirans sem miða að því að bæta efnahagslegan árangur fyrirtækjanna. Stuðningur vegna eimingar á aukaafurðum ætti að vera ráðstöfun sem er í boði fyrir aðildarríki sem vilja nota slíkt stjórntæki til að tryggja gæði víns samhliða því að vernda umhverfið.
- 45) Til að hvetja til ábyrgra viðbragða við krísuástandi ættu forvarnarstjórntæki, s.s. uppskerutryggingar, gagnkvæmir tryggingasjóðir og grænuppskera, að uppfylla skilyrði fyrir stuðningi innan stuðningsáætlana fyrir vín.
- 46) Ákvæðin um stuðning við vínræktendur með úthlutun greiðsluréttinda samkvæmt ákvörðun aðildarríkja voru gerð endanleg frá fjárhagsárinu 2015 skv. 103. gr. n í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 með fyrirvara um skilyrðin sem eru sett fram í því ákvæði.
- 47) Til að tryggja að stuðningsáætlanir aðildarríkjanna fyrir vín uppfylli markmið þeirra og að notkun á fjármagni Sambandsins sé markviss og skilvirk ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar: reglur um ábyrgð fyrir útgjöldum frá þeim degi er framkvæmdastjórnin tekur við stuðningsáætlunum og breytingum á stuðningsáætlunum og fram að gildistökudegi þeirra; reglur um innihald stuðningsáætlana og útgjöld, umsýslu- og starfsmannakostnað og aðgerðir sem kunna að vera hluti af stuðningsáætlunum aðildarríkjanna og skilyrði fyrir greiðslum gegnum milliliði ef um er að ræða stuðning vegna uppskerutrygginga og möguleikinn á að inna þær af hendi; reglur um kröfuna um að leggja fram tryggingu þegar fyrirframgreiðsla er innt af hendi; reglur um notkun tiltekinna hugtaka; reglur um að ákveða efri mörk fyrir útgjöld vegna endurplöntunar á vínekrum af heilbrigðisástæðum eða vegna plöntuheilbrigðis; reglur um að forðast tvíþjármögnun verkefna; reglur sem gilda þegar framleiðendur taka af markaði aukaafurðir sem myndast við vínframleiðslu og um undanþágur frá þeirri skuldbindingu til að forðast aukið rekstrarlegt álag, og reglur um valkvæða vottun eimingarstöðva; og reglur til að heimila aðildarríkjum að setja skilyrði um tilhlýðilega verkun stuðningsráðstafana.
- 48) Býrækt einkennist af margvíslegum framleiðsluskilyrðum og afrakstri og dreifðum og ólíkum rekstraraðilum, bæði á framleiðslu- og sölustigi. Enn fremur, í ljósi aukinnar tíðni tiltekinna tegunda innrásar í býkúpur sem ógna heilbrigði býflugnanna, og einkum útbreiðslu varróaveiki í nokkrum aðildarríkjum á undanförunum árum og þeirra vandamála sem þessi sjúkdómur skapar fyrir hunangsframleiðslu, er áfram nauðsyn fyrir aðgerðir af hálfu Sambandsins, þar eð ekki er hægt að útrýma varróaveiki að fullu og hana þarf að meðhöndla með viðurkenndum vörum. Vegna þessara aðstæðna og til að bæta framleiðslu býræktarafurða innan Sambandsins og setningu þeirra á markað ætti að gera landsáætlanir fyrir þennan geira þriðja hvert ár með það fyrir augum að bæta almenn skilyrði fyrir framleiðslu og setningu býræktarafurða á markað. Sambandið ætti að fjármagna þessar landsáætlanir að hluta til.
- 49) Tilgreina ætti þær ráðstafanir sem taka má inn í áætlanir um býrækt. Til að tryggja að áætlunin um aðstoð Sambandsins sé aðlöguð að nýjustu þróun og að ráðstafanirnar sem hún nær til séu skilvirkar til að bæta almenn skilyrði í framleiðslu og setningu býræktarafurða á markað ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að uppfæra skrána yfir ráðstafanir með því að aðlagða gildandi ráðstafanir eða bæta við nýjum ráðstöfunum.

- 50) Til að tryggja skilvirka og markvissa notkun á fjármagni Sambandsins fyrir býrækt ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að forðast tvíþjármögnun milli býræktaráætlana aðildarríkja og áætlana þeirra um dreifbýlisþróun, og um grundvöllinn fyrir úthlutun fjárframlags Sambandsins til hvers þátttökuaðildarríkis.
- 51) Í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 73/2009 ⁽⁸⁾ voru greiðslur vegna humlasvæða aftengdar frá 1. janúar 2010. Til að gera samtökum humlaframleiðenda kleift að halda áfram starfsemi sinni sem áður ætti að setja sértæk ákvæði um að nota skuli samsvarandi fjárhæðir í hlutaðeigandi aðildarríki til sömu starfsemi. Til að tryggja að aðstoðin fjármagni markmið samtaka framleiðenda, eins og sett er fram í þessari reglugerð, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar umsóknir um aðstoð, reglur um aðstoðarhæf humlasvæði og útreikning aðstoðar.
- 52) Aftengja ætti aðstoð frá Sambandinu vegna silkiormældis og fella hana inn í beingreiðslukerfið í samræmi við nálgunina sem er beitt við aðstoð í öðrum geirum.
- 53) Aðstoð vegna undanrennu og undanrennudufts, sem eru framleidd í Sambandinu og ætluð til notkunar sem fôður og til vinnslu í kasein og kaseinöt, hefur ekki reynst skilvirk til stuðnings við markaðinn og ætti því að leggja hana niður ásamt reglunum um notkun kaseins og kaseinata við framleiðslu á osti.
- 54) Ákvörðunin um að aflétta banni við plöntun víniðar á umbreytingartímabili á vettvangi Sambandsins er rökstudd með því að helstu markmið um umbætur á markaðskerfi Sambandsins með vín frá árinu 2008 hafa náðst, einkum með því að endir var bundinn á langvarandi kerfislega offramleiðslu á víni og með áframhaldandi úrbótum með tilliti til samkeppnishæfni og markaðsmiðunar vingeirans í Sambandinu. Þessi jákvæða þróun er afleiðing af áberandi fækkun á víniðarræktarsvæðum í Sambandinu öllu og af því að minna samkeppnishæfir framleiðendur hafa yfirgefið geirann og af stigminnkun á tilteknum markaðsstuðningsráðstöfunum sem felast í því að fjarlægja hvata til að fjárfesta án þess að efnahagslegur lífvænleiki sé fyrir hendi. Skerðing á afhendingargetu og stuðningur við skipulagsráðstafanir og hvatning til útflutnings á víni hafa auðveldað betri aðlögun að minnkandi eftirspurn á vettvangi Sambandsins sem stafar af áframhaldandi minnkun á neyslu í þeim aðildarríkjum þar sem hefð er fyrir vínframleiðslu.
- 55) Hins vegar eru horfur á áframhaldandi aukningu á eftirspurn á vettvangi heimsmarkaðsins hvati til að auka afhendingargetu og þannig til að planta nýjum víniðar á næsta áratug. Þó að stefna ætti að því lykilmarkmiði að auka samkeppnishæfni vingeira Sambandsins til að tapa ekki markaðshlutdeild á heimsmarkaði þá getur of hröð aukning á plöntunum nýs víniðar, sem svar við spám um þróun á alþjóðlegri eftirspurn, aftur leitt til ástands með umframafhendingargetu til meðallangs tíma, með hugsanlegum félagslegum og umhverfislegum áhrifum á tilteknum vínframleiðslusvæðum. Til að tryggja skipulega aukningu á plöntun víniðar á tímabilinu milli 2016 og 2030 ætti að koma á nýju kerfi fyrir stjórnun á plöntun víniðar á vettvangi Sambandsins, í formi fyrirkomulags við veitingu leyfa til plöntunar á vínið.
- 56) Innan þessa nýja kerfis má veita leyfi til plöntunar á víniðar án þess að kostnaður leggist á framleiðendur, og ættu þau að renna út að þremur árum liðnum ef þau eru ekki nýtt. Þetta myndi stuðla að skjótri og beinni notkun framleiðenda á leyfunum sem þeim eru veitt og koma þannig í veg fyrir brask.
- 57) Aukning nýrra plantana á víniðar ætti að ramma inn með verndarráðstöfun á vettvangi Sambandsins sem byggist á skyldu aðildarríkjanna að bjóða upp á leyfi, á ársgrundvelli, fyrir nýplöntun á 1% af grónum víniðarræktarsvæðum, jafnhliða því að gert sé ráð fyrir tilteknum sveigjanleika til að bregðast við sérstökum aðstæðum í hverju aðildarríki. Aðildarríkin ættu að geta ákveðið hvort þau bjóða fram smærri svæði, landsbundið eða svæðisbundið, þ.m.t. á sviði svæða sem eru hæf til að fá aðstoð vegna tiltekinnar verndaðra upprunatáknana og verndaðra, landfræðilegra merkinga, á grundvelli ástæðna sem eru hlutlægar og án mismununar, jafnframt því að tryggja að takmarkanirnar sem eru settar séu yfir 0% og séu ekki of takmarkandi miðað við þau markmið sem stefnt er að.
- 58) Til að tryggja að leyfi séu veitt á jafnréttisgrundvelli ætti að mæla fyrir um tilteknar viðmiðanir, einkum þegar heildarfjöldi hektara sem óskað er eftir í umsóknum framleiðenda er umfram þann heildarfjölda hektara sem er í boði með leyfunum frá aðildarríkjunum.

⁽⁸⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 73/2009 frá 19. janúar 2009 um sameiginlegar reglur um bein stuðningskerfi fyrir bændur samkvæmt sameiginlegu landbúnaðarstefnunni og um innleiðingu tiltekinnar stuðningskerfa fyrir bændur og um breytingu á reglugerðum (EB) nr. 1290/2005, (EB) nr. 247/2006, (EB) nr. 378/2007 og niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 1782/2003 (Stjtið. ESB L 30, 31.1.2009, bls. 16).

- 59) Veiting leyfa til framleiðenda sem ryðja vínviðar-ræktarsvæði sem eru þegar í ræktun ætti að gerast sjálfkrafa við framlagningu umsóknar og vera óháð verndarráðstöfuninni vegna nýplöntunar, þar sem hún bætir ekki við heildaraukningu vínviðarræktarsvæðanna. Á tilteknum svæðum þar sem framleiða má vín með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu ættu aðildarríki að eiga kost á að takmarka veitingu slíkra leyfa til endurplöntunar á grundvelli tilmæla frá fagfélögum sem eru viðurkennd og koma fram fyrir hönd geirans.
- 60) Þetta nýja fyrirkomulag við veitingu leyfa til plöntunar á vínvið ætti ekki að gilda í aðildarríkjum sem ekki beita umbreytingarfyrirkomulagi Sambandsins varðandi réttindi til plöntunar og ætti að vera valkvætt fyrir þau aðildarríki þar sem plöntunarsvæði vínviðar er undir tilteknum stærðarmörkum, þó að réttindi til plöntunar gildi.
- 61) Mæla ætti fyrir um umbreytingarákvæði til að tryggja snurðalaus umskipti frá eldra fyrirkomulagi réttinda til plöntunar yfir í nýja fyrirkomulagið, einkum til að forðast of mikla plöntun áður en nýja fyrirkomulagið tekur gildi. Aðildarríki ættu að hafa tiltekið svigrúm til að ákveða frest til að leggja inn beiðnir um umbreytingu réttinda til plöntunar í leyfi, frá 31. desember 2015 til 31. desember 2020.
- 62) Til að tryggja samræmda og skilvirka framkvæmd nýja fyrirkomulagsins við veitingu leyfa til plöntunar á vínvið ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar skilyrðin fyrir undanþágu frá fyrirkomulaginu fyrir tilteknar plantanir vínviðar, reglurnar sem varða hæfis- og forgangsviðmiðanir, viðbótina við hæfis- og forgangsviðmiðanirnar, samhliða tilvist vínviðar sem á að ryðja og nýplantaðs vínviðar, og forsendur þess að aðildarríki geti takmarkað veitingu leyfa fyrir endurplöntun.
- 63) Eftirlit með plöntun sem ekki var veitt leyfi fyrir ætti að framkvæma á skilvirkan hátt til að tryggja að farið sé að reglunum í nýja fyrirkomulaginu.
- 64) Beiting staðla við setningu landbúnaðarafurða á markað getur stuðlað að því að bæta efnahagsleg skilyrði fyrir framleiðslu og setningu á markað og gæði slíkra afurða. Beiting slíkra staðla er því í hag framleiðenda, kaupenda og neytenda.
- 65) Í kjölfar orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar um gæðastefnu fyrir landbúnaðarafurðir og umræður í kjölfar hennar þykir rétt að viðhalda markaðsstöðlum eftir geirum eða afurðum, til að taka tillit til væntinga neytenda og stuðla að úrbótum með tilliti til efnahagslegra skilyrða fyrir framleiðslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða og gæðum þeirra.
- 66) Setja ætti lárétt ákvæði um markaðsstaðla.
- 67) Markaðsstaðlar ættu að skiptast á milli skyldubundinna reglna fyrir tiltekna geira eða afurðir og valkvæðra frátekinna hugtaka sem skal ákveða eftir geirum eða afurðum.
- 68) Markaðsstaðlar ættu að jafnaði að gilda um allar viðkomandi landbúnaðarafurðir sem eru settar á markað innan Sambandsins.
- 69) Tilgreina ætti þá geira og þær afurðir, sem markaðsstaðlar geta gilt um, í þessari reglugerð. Hins vegar ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að breyta þeirri skrá, að uppfylltum ströngum skilyrðum, til að taka til greina væntingar neytenda og þörfina fyrir að bæta gæði landbúnaðarafurða og efnahagsleg skilyrði fyrir framleiðslu þeirra og setningu á markað.
- 70) Til að taka til greina væntingar neytenda og bæta efnahagsleg skilyrði fyrir framleiðslu tiltekinna landbúnaðarafurða og setningu þeirra á markað sem og gæði þeirra og til að aðlagast síbreytilegum markaðs-aðstæðum, breytingum á kröfum neytenda og þróun á viðeigandi alþjóðlegum stöðlum og til að forðast að skapa hindranir gagnvart nýsköpun afurða ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir, að því er varðar að samþykkja markaðsstaðla eftir geirum eða afurðum á öllum stigum setningar á markað, sem og undanþágur og frávik frá slíkum stöðlum. Í markaðsstöðlunum ætti m.a. að taka tillit til náttúrulegra og mikilvægra einkenna viðkomandi afurða og forðast þannig að valda umtalsverðum breytingum á venjulegri samsetningu viðkomandi afurðar. Enn fremur ætti í markaðsstöðlunum að taka tillit til hugsanlegrar hættu á að villt sé um fyrir neytendum vegna væntinga þeirra og skynjunar. Undanþágur eða frávik frá stöðlunum ættu ekki að hafa í för með sér viðbótarkostnað sem bændur einir bera.
- 71) Nota ætti markaðsstaðla til að auðvelda að sjá markaðnum fyrir afurðum af stöðluðum og viðunandi gæðum og einkum skulu þeir varða tæknilegar skilgreiningar, flokkun, söluumbúnað, merkingar og merkimiða, pakkningar, framleiðsluaðferð, varðveislu, geymslu, flutning, tengd stjórnsýsluskjöl, vottanir og tímamörk, takmarkanir á notkun og ráðstöfun.

- 72) Með tilliti til hagsmuna framleiðenda við að miðla eiginleikum afurðarinnar og framleiðsluáðferðanna, og hagsmuna neytenda um að fá viðunandi og gagnsæjar upplýsingar um afurðir, ætti að vera hægt að ákvarða staðsetningu framleiðslunnar og/eða upprunastaðinn í hverju tilviki fyrir sig, á viðeigandi landfræðilegu þrepi, jafnhliða því að tekið sé tillit til séreinkenna sumra geira, einkum að því er varðar unnar landbúnaðarafurðir.
- 73) Setja ætti sérreglur um afurðir sem eru fluttar inn frá þriðju löndum, að því tilskildu að gildandi landsákvæði í þriðju löndum réttlæti undanþágur frá markaðsstöðlunum og að tryggt sé að þau séu jafngild löggjöf Sambandsins. Einnig þykir rétt að mæla fyrir um reglur um beitingu markaðsstaðlanna sem gilda um þær vörur sem eru fluttar út frá Sambandinu.
- 74) Afurðir úr aldin- og grænmetisgeiranum sem selja á nýjar til neytenda ætti einungis að setja á markað ef þær eru af fullum og eðlilegum markaðsgæðum og ef upprunandið er tilgreint. Til að tryggja tilhlýðilega beitingu þeirrar kröfu og til að taka tillit til tiltekinna sérstakra aðstæðna ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar sértækar undanþágur frá þeirri kröfu.
- 75) Fylgja ætti gæðastefnu í gervöllu Sambandinu með beitingu vottunarmeðferðar fyrir afurðir úr humla-geiranum og með því að banna setningu þeirra afurða, sem ekki hefur verið gefið út vottorð fyrir, á markað. Til að tryggja tilhlýðilega beitingu þeirrar kröfu og til að taka tillit til tiltekinna sérstakra aðstæðna ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar ráðstafanir til að víkja frá þeirri kröfu til að uppfylla viðskiptakröfur tiltekinna þriðju landa eða fyrir afurðir sem eru ætlaðar til sérstakrar notkunar.
- 76) Skilgreiningar, táknanir og afurðalýsingar eru mikilvægir þættir til að ákvarða samkeppnisskilyrði í tilteknum geirum og fyrir tilteknar afurðir. Því þykir rétt að mæla fyrir um skilgreiningar, táknanir og afurðalýsingar fyrir þá geira og/eða þær afurðir, sem einungis ætti að nota innan Sambandsins til að setja á markað afurðir sem uppfylla samsvarandi kröfur.
- 77) Til að aðlaga skilgreiningarnar og afurðalýsingarnar fyrir tilteknar afurðir að þörfum sem skapast vegna breytinga á kröfum neytenda, tækniframfara eða þarfir fyrir nýsköpun afurða ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar breytingar, undanþágur eða frávik frá skilgreiningum og afurðalýsingum.
- 78) Til að tryggja að rekstraraðilar og aðildarríki hafi skýran og tilhlýðilegan skilning á skilgreiningunum og afurðalýsingunum, sem mælt er fyrir um fyrir tiltekna geira, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar reglur um tilgreiningu og beitingu þeirra.
- 79) Til að taka tillit til séreinkenna hverrar afurðar eða hvers geira, mismunandi sölustiga, tæknilegra skilyrða, hugsanlegra umtalsverðra hagnýtra erfiðleika og einnig til nákvæmni og endurtekningarnákvæmni greiningaraðferða ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir varðandi vikmörk, fyrir einn eða fleiri tiltekna staðla, sem hefur það í för með sér að ef farið er yfir þau þá teljist öll framleiðslulotan ekki fara að fyrrnefndum staðli.
- 80) Taka ætti ákvarðanir um tilteknar vínfræðilegar vinnsluáðferðir og takmarkanir vegna framleiðslu á víni, einkum að því er varðar blöndun og notkun á tilteknum tegundum þrúgumusts, þrúgusafa og ferskra þrúgna sem eru upprunnin í þriðju löndum. Til að uppfylla alþjóðlega staðla vegna annarra vínfræðilegra vinnsluáðferða ætti framkvæmdastjórnin að taka tillit til þeirra vínfræðilegu vinnsluáðferða sem Alþjóðavinstofnunin mælir með.
- 81) Mæla ætti fyrir um reglur um flokkun vínþrúguyrkja, en samkvæmt þeim ættu aðildarríki sem framleiða meira en 50 000 hektólítra á ári að bera áfram ábyrgð á að flokka þau vínþrúguyrki sem nota má til vingerðar á yfirráðasvæðum þeirra. Undanskilja ætti tiltekin vínþrúguyrki.
- 82) Aðildarríki ættu að geta viðhaldið eða samþykkt tilteknar landsreglur um gæðastig að því er varðar smyrjanlega fitu.
- 83) Að því er vingeirann varðar þá ætti að heimila aðildarríkjum að takmarka eða útiloka notkun tiltekinna vínfræðilegra vinnsluáðferða, heimila þeim að viðhalda strangari takmörkunum fyrir vín sem eru framleidd á yfirráðasvæði þeirra og leyfa notkun á vínfræðilegum vinnsluáðferðum, sem ekki hafa verið leyfðar, í tilraunaskyni.
- 84) Til að tryggja rétta og gagnsæja beitingu landsreglna fyrir tilteknar afurðir og geira að því er varðar markaðsstaðla ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar setningu skilyrða fyrir beitingu slíkra markaðsstaðla, sem og skilyrða fyrir geymslu, dreifingu og notkun á afurðum sem eru fengnar með tilraunastarfsemi.

- 85) Auk markaðsstaðla ætti að ákveða valkvæð gæðahugtök til að tryggja að hugtök, sem eru notuð til að lýsa tilteknum einkennum afurða eða búskapar- eða vinnslueigindum, séu ekki misnotuð á markaðnum og neytendur geti reitt sig á þau til að bera kennsl á mismunandi eiginleika afurða. Í ljósi markmiðanna með þessari reglugerð og til glöggvunar ætti að tilgreina fyrirbyggjandi valkvæð gæðahugtök í þessari reglugerð.
- 86) Aðildarríkjum ætti að vera heimilt að mæla fyrir um reglur varðandi ráðstöfun vínaafurða sem uppfylla ekki kröfurnar í þessari reglugerð. Til að tryggja rétta og gagnsæja beitingu landsreglna um vínaafurðir ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar setningu skilyrða fyrir notkun vínaafurða sem uppfylla ekki kröfurnar í þessari reglugerð.
- 87) Til að taka tillit til aðstæðna á markaðnum og þróunar á markaðsstöðlum og alþjóðlegum stöðlum ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að taka frá valkvætt, frátekið viðbótarhugtak og mæla fyrir um skilyrði fyrir notkun þess, að breyta notkunarskilyrðum fyrir valkvætt frátekið hugtak og fella niður valkvætt frátekið hugtak.
- 88) Til að taka tillit til einkenna tiltekinna geira og væntinga neytenda ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að mæla fyrir um frekari upplýsingar um kröfur vegna upptöku nýs frátekins hugtaks.
- 89) Til að tryggja að afurðir sem er lýst með valkvæðum, fráteknnum hugtökum uppfylli gildandi notkunarskilyrði ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að mæla fyrir um viðbótarreglur um notkun á valkvæðum, fráteknnum hugtökum.
- 90) Til að taka til greina séreinkenni viðskipta milli Sambandsins og tiltekinna þriðju ríkja og sérstaks eðlis tiltekinna landbúnaðarafurða ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar hvaða skilyrði innfluttar afurðir þurfa að uppfylla til að teljast hafa jafngilda samsvörun við kröfur Sambandsins um markaðsstaðla og þar sem gert er ráð fyrir ráðstöfunum um undanþágur frá þeim reglum að einungis megí setja afurðir innan Sambandsins á markað í samræmi við slíka staðla og reglur sem varða beitingu markaðsstaðlanna gagnvart afurðum sem eru fluttar út frá Sambandinu.
- 91) Beita ætti ákvæðum um vín með tilliti til alþjóðasamninga sem eru gerðir í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins.
- 92) Í Sambandinu byggist hugtakið gæðavín m.a. á séreinkennum sem er hægt að rekja til landfræðilegs uppruna vinsins. Slík vín eru auðkennd fyrir neytendur með vernduðum upprunatáknunum og landfræðilegum merkingum. Til að gera ráð fyrir gagnsæri og ítarlegri ramma sem undirstöðu fyrir fullyrðingu um að viðkomandi afurðir séu af tilteknum gæðum ætti að koma upp kerfi þar sem umsóknir um verndaða upprunatáknun eða verndaða landfræðilega merkingu eru rannsakaðar í samræmi við aðferðina sem er notuð í tengslum við hina lárétta gæðastefnu Sambandsins fyrir önnur matvæli en vín og brennda drykki, sem sett er fram í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1151/2010⁽⁹⁾.
- 93) Heimila ætti aðildarríkjunum að beita strangari reglum til að varðveita tiltekin gæðaeinkenni vins með verndaða upprunatáknun eða verndaða landfræðilega merkingu.
- 94) Til að eiga rétt á vernd innan Sambandsins ætti að viðurkenna og skrá upprunatáknanir og landfræðilegar merkingar fyrir vín á vettvangi Sambandsins í samræmi við málsmeðferðarreglur sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um.
- 95) Vernd ætti að standa til boða fyrir upprunatáknanir og landfræðilegar merkingar þriðju landa þegar þær njóta verndar í upprunalandinu.
- 96) Málsmeðferðin við skráninguna ætti að gera öllum einstaklingum eða lögaðilum frá aðildarríki eða þriðja landi, sem hafa lögmætra hagsmuna að gæta, kleift að neyta réttar síns með því að leggja fram andmæli.
- 97) Skráðar upprunatáknanir og landfræðilegar merkingar ættu að njóta verndar gegn misnotkun á orðstír þeirra afurða sem uppfylla kröfurnar. Til að stuðla að sanngjarnri samkeppni og til að villa ekki um fyrir neytendum ætti sú vernd einnig að ná til afurða og þjónustu sem falla ekki undir þessa reglugerð, þ.m.t. þeirra sem ekki er að finna í I. viðauka við sáttmálana.
- 98) Til að taka tillit til þeirra aðferða við merkingar sem nú eru í notkun ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að heimila notkun á heiti á vínþrúguyrki sem inniheldur eða samanstendur af verndaðri upprunatáknun eða verndaðri landfræðilegri merkingu.

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1151/2012 frá 21. nóvember 2012 um gæðakerfi fyrir landbúnaðarafurðir og matvæli (Stjtið. ESB L 343, 14.12.2012, bls. 1).

- 99) Til að taka tillit til séreinkenna framleiðslunnar á hinu afmarkaða landsvæði ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að mæla fyrir um viðbótarviðmiðanir sem varða afmörkun landfræðilega svæðisins og þær takmarkanir og undanþágur sem varða framleiðslu innan afmarkaða landfræðilega svæðisins.
- 100) Til að tryggja gæði afurða og rekjanleika þeirra ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar skilyrðin fyrir því að forskriftir fyrir afurðir geti innihaldið viðbótarkröfur.
- 101) Til að tryggja vernd lögmæts réttar eða hagsmuna framleiðenda og rekstraraðila ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar hvers konar umsækjendur geta sótt um verndun upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar; skilyrði sem skal uppfylla að því er varðar umsókn um verndun upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar, grannskoðun framkvæmdastjórnarinnar, andmælameðferð og málsmeðferðarreglur varðandi breytingar, niðurfellingar og umbreytingar á verndaðri upprunatáknun eða verndaðri, landfræðilegri merkingu. Sú valdeffling ætti einnig ná til: skilyrða sem gilda um umsóknir yfir landamæri; skilyrða vegna umsókna sem tengjast landsvæðum í þriðja landi; frá hvaða degi verndin eða breyting á vernd tekur gildi; og skilyrða sem varða breytingar á forskriftum fyrir afurðir.
- 102) Til að tryggja nægjanlega vernd ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar takmarkanir varðandi verndaða heitið.
- 103) Til að tryggja að rekstraraðilar og lögbær yfirvöld verði ekki fyrir óþarfa raski vegna beitingar þessarar reglugerðar að því er varðar vinnheiti sem veitt var vernd fyrir 1. ágúst 2009 eða ef umsókn um vernd var lögð fram fyrir þann tíma, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að mæla fyrir um umbreytingarreglur varðandi slík vinnheiti, vinnu sem sett voru á markað eða merkt fyrir tiltekna dagsetningu, og um breytingar á forskriftum fyrir afurðir.
- 104) Hefð er fyrir notkun tiltekinna hugtaka innan Sambandsins til að miðla upplýsingum til neytenda um séreinkenni og gæði vins, til viðbótar við þær upplýsingar sem er miðlað með vernduðum upprunatáknunum og landfræðilegum merkingum. Til að tryggja starfsemi innri markaðarins og sanngjarna samkeppni og til að forðast að villa um fyrir neytendum ættu þessi hefðbundnu heiti að teljast uppfylla skilyrði um vernd innan Sambandsins.
- 105) Til að tryggja fullnægjandi vernd ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar tungumál og stafsetningu hefðbundins heitis sem á að veita vernd.
- 106) Til að tryggja vernd lögmæts réttar framleiðenda og rekstraraðila ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar hvers konar umsækjendur geta sótt um verndun hefðbundins heitis; skilyrði fyrir því að umsókn um viðurkenningu hefðbundins heitis geti talist gild; ástæður fyrir andmælum gegn fyrirhugaðri verndun hefðbundins heitis; gildissvið verndarinnar, þ.m.t. tengsl við vörumerki, vernduð hefðbundin heiti, verndaðar upprunatáknanir eða landfræðilegar merkingar, einsheiti eða heiti tiltekinna vinnþrúgna; ástæður fyrir niðurfellingu hefðbundins heitis; framlagningardagsetningu umsókna eða beiðni; og þær málsmeðferðarreglur sem skal fylgja að því er varðar umsókn um verndun hefðbundins heitis, þ.m.t. grannskoðun framkvæmdastjórnarinnar, andmælameðferð og málsmeðferðarreglur varðandi niðurfellingar og breytingar.
- 107) Til að taka tillit til séreinkenna viðskipta milli Sambandsins og tiltekinna þriðju landa ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar skilyrði fyrir því hvenær megi nota hefðbundin heiti fyrir afurðir frá þriðju löndum og til að mæla fyrir um tengdar undanþágur.
- 108) Lýsing, táknun og söluumbúnaður afurða úr víngeiranum sem falla undir þessa reglugerð geta haft umtalsverð áhrif á markaðshæfi þeirra. Munur á lögum aðildarríkjanna um merkingar afurða úr víngeiranum getur hindrað snurðulausa starfsemi innri markaðarins. Því ætti að mæla fyrir um reglur þar sem tekið er tillit til lögmætra hagsmuna neytenda og framleiðenda. Af þessum sökum þykir rétt að kveða á um reglur Sambandsins um merkingar og framsetningu.
- 109) Til að tryggja að þeim aðferðum við merkingar sem nú eru í notkun sé fylgt ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að mæla fyrir um þær sérstöku aðstæður þegar réttlæt看legt er að vísa ekki til hugtakanna „vernduð upprunatáknun“ eða „vernduð, landfræðileg merking“.
- 110) Til að taka tillit til séreinkenna víngeirans ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar annan söluumbúnað og notkun á atriðum sem felast í merkingum, öðrum en þeim sem kveðið er á um í þessari reglugerð; um tiltekin skyldubundin og valkvæð atriði; og um söluumbúnað.

- 111) Til að tryggja vernd lögmætra hagsmuna rekstraraðila ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar tímabundnar merkingar og kynningar á vini með upprunatáknun eða landfræðilega merkingu þegar sú táknun eða merking uppfyllir nauðsynlegar kröfur.
- 112) Til að tryggja að rekstraraðilum sé ekki mismunað ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar umbreytingarákvæði varðandi vín sem er sett á markað og merkt í samræmi við viðeigandi reglur sem giltu fyrir 1. ágúst 2009.
- 113) Til að taka tillit til séreinkenna viðskipta með afurðir úr víngeiranum milli Sambandsins og tiltekinna þriðju landa ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar undanþágur frá reglunum um merkingar og söluumbúnað afurða sem ætlaðar eru til útflutnings, sé þess krafist í lögum hlutaðeigandi þriðja lands.
- 114) Enn verður þörf fyrir sérstök stjórnþæki eftir lok kvótakerfisins, til að tryggja sanngjarnt jafnvægi á milli réttinda og skyldna sykurfyrirtækja og sykkurúræktenda. Því ætti að koma á staðalákvæðum sem gilda um skriflega fjölgreinasamninga þeirra á milli.
- 115) Með umbótum á sykurerfinu árið 2006 voru innleiddar viðtækar breytingar á sykkurgeiranum í Sambandinu. Til að gera sykkurúræktendum kleift að ljúka aðlögun sinni að hinum nýju markaðsaðstæðum og að aukinni markaðsmiðun innan geirans ætti að framlengja núgildandi sykkurkvótakerfi þar til það verður lagt niður við lok markaðsársins 2016/2017.
- 116) Til að taka tillit til séreinkenna sykkurgeirans ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að uppfæra tæknilegar skilgreiningar sem varða sykkurgeirann; uppfærslur á kaupskilmálum fyrir sykkurúr sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð; og frekari reglur um ákvörðun á heildarþyngd, töru og sykurnnihaldi sykkurs sem er afhentur fyrirtæki, og um sykkurófnamauk.
- 117) Með nýlegri reynslu hefur verið sýnt fram á þörf fyrir sértækar ráðstafanir til að tryggja nægilegar birgðir af sykri fyrir markaðinn í Sambandinu þar til sykkurkvótarnir taka enda.
- 118) Til að taka tillit til séreinkenna sykkurgeirans og til að tryggja að tekið sé tilhlýðilegt tillit til hagsmuna allra aðila, og með hliðsjón af þörfinni fyrir að koma í veg fyrir röskun á markaðinum, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar: kaupskilmála og afhendingarsamninga; uppfærslur á kaupskilmálum fyrir sykkurúr sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð; og viðmiðanirnar sem sykkurfyrirtækin skulu beita þegar því magni af sykkurúr sem fellur undir afhendingarsamninga, sem eru gerðir fyrir sáningu, er úthlutað sykkurófnasölum.
- 119) Til að taka tæknipróun til greina ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að koma á fót skrá yfir afurðir þar sem nota má iðnaðarsykur, iðnaðarísóglúkósa eða iðnaðarinúlinsiróp til framleiðslu.
- 120) Til að tryggja að viðurkennd fyrirtæki sem framleiða eða vinna sykkur, ísóglúkósa eða inúlinsiróp uppfylli skuldbindingar sínar ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar veitingu og afturköllun samþykkis fyrir slík fyrirtæki, sem og um viðmiðanir fyrir stjórnsýsluviðurlög.
- 121) Til að taka tillit til séreinkenna sykkurgeirans og til að tryggja að tekið sé tilhlýðilegt tillit til hagsmuna allra aðila ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar skilgreiningu á skilmálum vegna rekstrar kvótakerfisins og skilyrði sem gilda um sölu til ystu svæða.
- 122) Til að tryggja að ræktendur séu nátengdir ákvörðun um að yfirfæra tiltekið framleiðslumagn ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar yfirfærslu sykkurs.
- 123) Til að bæta stýringu á vínæktargetu ættu aðildarríkin að senda framkvæmdastjórninni skrá yfir framleiðslugetu sína á grundvelli skrárinnar yfir vínækrur. Til að hvetja aðildarríki til að senda skrána ætti stuðningur vegna endurskipulagningar og umbreytingar að takmarkast við þau aðildarríki sem hafa sent skrána.
- 124) Til að auðvelda vöktun og sannprófun aðildarríkja á framleiðslugetu ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar innihald skrárinnar yfir vínækrur og undanþágur frá henni.
- 125) Til að skapa fullnægjandi rekjanleikastig umræddra afurða, einkum vegna hagsmuna sem varða neytenda-vernd, ætti að gera þá kröfu að því er varðar allar afurðir úr víngeiranum sem falla undir þessa reglugerð að þeim fylgi fylgiskjal þegar þau eru í dreifingu innan Sambandsins.

- 126) Til að auðvelda flutninga á vínafurðum og sannprófun aðildarríkjanna á þeim ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar reglur um: fylgiskjalið og notkun þess; þau skilyrði sem gilda um það hvenær fylgiskjal skal teljast votta verndaðar upprunatáknar eða landfræðilegar merkingar; skuldbindingu um að halda skrá og um notkun hennar; að tilgreina hverjum ber skylda til að halda skrá og um undanþágur frá skuldbindingunni um að halda skrá; sem og hvaða starfsemi skal taka með í skrána.
- 127) Ef ekki er fyrir hendi löggjöf Sambandsins um formlega, skriflega samninga geta aðildarríki, samkvæmt innlendum samningarétti, ákveðið að gera notkun slíkra samninga skyldubundna, að því tilskildu að löggjöf Sambandsins sé virt þegar það er gert og einkum að eðlileg starfsemi innri markaðarins og skipulag sameiginlega markaðarins séu virt. Með tilliti til margbreytilegra aðstæðna innan Sambandsins og vegna hagsmuna sem varða nálægð við borgarana ætti ákvarðanataka um slíkt að vera áfram í höndum aðildarríkjanna. Hins vegar ætti, til að tryggja viðeigandi lágmarksstaðla vegna slíkra samninga innan mjólkur- og mjólkurafurðageirans og vegna eðlilegrar starfsemi innri markaðarins og skipulags sameiginlega markaðarins, að mæla fyrir um tiltekin grundvallarskilyrði um notkun slíkra samninga á vettvangi Sambandsins. Það ætti að vera frjálst að semja um öll slík grundvallarskilyrði. Það eð svipaðar reglur kunna að vera í samþykktum sumra mjólkurafurðasamvinnufélaga ættu þau, til einföldunar, að vera undanþegin frá kröfunni um að gera samninga. Til að styrkja skilvirkni slíks samningakerfis ættu aðildarríkin að ákveða hvort þeir ættu einnig að gilda þegar milliaðilar safna saman mjólk frá bændum til að afhenda hana vinnsluaðilum.
- 128) Til að tryggja lífvænlega þróun í framleiðslu og viðunandi lífskjör mjólkurbænda sem af henni leiðir ætti að styrkja samningsaðstöðu þeirra gagnvart vinnsluaðilum, sem ætti að leiða til sanngjarnari dreifingar á virðisauka eftir birgðakeðjunni. Til að ná fram þessum markmiðum sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar ætti að samþykkja ákvæði skv. 42. gr. og 2. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að heimila samtökum framleiðenda sem mjólkurbændur stofna, eða félögum þeirra, að semja saman um samningsskilmála við mjólkurbú, þ.m.t. um verð, fyrir suma eða alla hrámjólkurframleiðslu aðila sinna. Til að viðhalda virkri samkeppni á markaðinum með mjólkurafurðir ættu viðeigandi magntakmarkanir að gilda um þennan möguleika. Til að grafa ekki undan skilvirkni í starfsemi samvinnufélaga og fyrir skýrleika sakir ætti að taka fram að þegar aðild bónda að samvinnufélagi felur í sér skuldbindingu, sem varðar alla mjólkurframleiðslu umrædds bónda eða hluta hennar, um að afhenda hrámjólk og skilyrðin eru sett fram í samþykktum samvinnufélagsins eða í reglum og ákvörðunum sem byggjast á þeim ættu umrædd skilyrði ekki að vera umsemanleg með milligöngu samtaka framleiðenda.
- 129) Með tilliti til mikilvægis verndaðra upprunatákna og verndaðra, landfræðilegra merkinga, einkum fyrir viðkvæm dreifbýlissvæði, og til að tryggja virðisauka og viðhalda gæðum, einkum á ostum sem njóta verndaðra upprunatákna og verndaðra, landfræðilegra merkinga, og með tilliti til yfirvofandi loka mjólkurkvótakerfisins, ætti að heimila aðildarríkjunum að beita reglum til að stýra framboði á öllum slíkum osti sem er framleiddur á hinu afmarkaða landsvæði, að beiðni fjölgreinasamtaka, samtaka framleiðenda eða hóps, eins og er skilgreint í reglugerð (ESB) nr. 1151/2012. Slík beiðni ætti að njóta stuðnings frá miklum meirihluta mjólkurframleiðenda sem framleiða mikinn meirihluta þeirrar mjólkur sem er notuð í þann ost og, ef um er að ræða fjölgreinasamtök og hópa, skal hún studd af miklum meirihluta ostaframleiðenda sem framleiða mikinn meirihluta af þeim osti.
- 130) Til að geta fylgst með þróun á markaðnum þarf framkvæmdastjórnin að fá tímanlegar upplýsingar um það magn hrámjólkur sem er afhent. Því ætti að gera ráðstafanir til að tryggja að fyrsti kaupandinn sendi aðildarríkjunum reglubundið slíkar upplýsingar og að aðildarríkin tilkynni framkvæmdastjórninni um þær.
- 131) Samtök framleiðenda og félög þeirra geta gegnt gagnlegu hlutverki til að efla framboð, bæta setningu á markað, áætlanagerð og aðlögun afurðanna að eftirspurn, hagræða framleiðslukostnaði og halda verði framleiðenda stöðugu, framkvæma rannsóknir, stuðla að bestu starfsvenjum og veita tækniaðstoð, halda utan um aukaafurðir og áhættustjórnunartæki sem standa aðilum þeirra til boða og stuðla þannig að því að styrkja stöðu framleiðenda í matvælaferlinu.
- 132) Fjölgreinasamtök geta gegnt mikilvægu hlutverki í því að koma á samræðum milli aðila að birgðakeðjunni og í að stuðla að bestu starfsvenjum og gagnsæi á markaðinum.
- 133) Því ætti að samræma, hagræða og rýmka gildandi reglur um skilgreiningu á og viðurkenningu fyrir samtök framleiðenda, félög þeirra og fjölgreinasamtök til að gera ráð fyrir hugsanlegri viðurkenningu samkvæmt beiðni, sem samræmist samþykktum sem eru settar fram í samræmi við þessa reglugerð, fyrir tiltekna geira. Einkum ættu viðmiðanir fyrir viðurkenningu og samþykktir samtaka framleiðenda að tryggja að slík samtök séu stofnuð að frumkvæði framleiðenda og að þeim sé

stjórnað í samræmi við reglur sem gera aðilum sem eru framleiðendur kleift að hafa eftirlit, með lýðræðislegum hætti, með samtökum sínum og ákvörðunum þeirra.

134) Gildandi ákvæði í ýmsum geirum sem auka áhrif samtaka framleiðenda, félaga þeirra og fjölgreinasamtaka með því að heimila aðildarríkjunum, við tiltekin skilyrði, að rýmka gildissvið tiltekinna reglna um slík samtök til að ná til rekstraraðila sem ekki eiga aðild að þeim, hafa reynst skilvirk og það ætti að samræma þau, hagræða þeim og rýmka þau til að ná til allra geira.

135) Gera ætti ráð fyrir þeim möguleika að samþykkja tilteknar ráðstafanir til að auðvelda aðlögun framboðs að kröfum markaðarins, sem gæti stuðlað að því að gera markaðina stöðugri og tryggja viðunandi lífskjör hlutaðeigandi landbúnaðarsamfélaga.

136) Til að hvetja til aðgerða af hálfu samtaka framleiðenda, félaga þeirra og fjölgreinasamtaka til að auðvelda aðlögun framboðs að kröfum markaðsins, að undanskildum aðgerðum sem tengjast því að afurðir eru teknar af markaði, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar: ráðstafanir til að bæta gæði; til að stuðla að betra skipulagi framleiðslu, vinnslu og setningar á markað; auðvelda skráningu á þróun markaðsverðs; og að heimila gerð skammtíma- og langtímaspáa á grundvelli þeirra framleiðslutækja sem eru notuð.

137) Til að bæta rekstur vínmarkaðarins ættu aðildarríkin að geta framkvæmt ákvarðanir fjölgreinasamtaka. Gildissvið slíkra ákvarðana ætti þó að útiloka starfsemi sem getur raskað samkeppni.

138) Þar eð notkun á formlegum, skriflegum samningum innan mjólkurgeirans fellur undir aðskilin ákvæði getur notkun slíkra samninga einnig stuðlað að því að styrkja ábyrgð framleiðenda í öðrum geirum og auka meðvitund þeirra um þörfina fyrir að taka meira tillit til vísbendinga frá markaðnum, bæta miðlun verðs og aðlaga framboð að eftirspurn, sem og til að aðstoða við að forðast tiltekna óréttmæta viðskiptahætti. Ef ekki er fyrir hendi löggjöf Sambandsins um slíka samninga geta aðildarríki, samkvæmt innlendum samningarétti, ákveðið að gera notkun slíkra samninga skyldubundna, að því tilskildu að farið sé að löggjöf Sambandsins þegar það er gert og einkum að eðlileg starfsemi innri markaðarins og skipulag sameiginlega markaðarins séu virt.

139) Til að tryggja lífvænlega þróun framleiðslu og þannig viðunandi lífskjör framleiðenda í nauta- og kálfakjötsgeiranum og ólífuolíugeiranum, sem og framleiðenda tiltekinna akurplantna, ætti að styrkja samningsaðstöðu þeirra gagnvart rekstraraðilum á síðari stigum, sem mun leiða til sanngjarnari dreifingar á virðisauka eftir birgðakeðjunni. Til að ná fram þessum markmiðum sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar ættu viðurkennd samtök framleiðenda að geta samið, með fyrirvara um magntakmarkanir, um skilmála í afhendingarsamningum, þ.m.t. verð, fyrir framleiðslu sumra eða allra aðila sinna, að því tilskildu að þessi samtök stefni að einu eða fleiri af markmiðunum um að efla framboð, setningu afurðanna, sem aðilar að samtökunum framleiða, á markað og hagræða framleiðslukostnaði, og að því tilskildu að stefnan að þessum markmiðum leiði til samþættingar aðgerða og að slík samþætting sé líkleg til að skapa umtalsverða hagræðingu þannig að aðgerðir samtaka framleiðenda verði í heild framlag til þess að uppfylla markmiðin í 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Þessu mætti koma til leiðar að því tilskildu að umrædd samtök framleiðenda framkvæmi tilteknar sértækar aðgerðir og að þær aðgerðir séu mikilvægar að því er varðar viðkomandi framleiðslumagn og með tilliti til framleiðslukostnaðar og setningar afurðarinnar á markað.

140) Til að tryggja virðisauka og til að viðhalda gæðum, einkum á verkaðri skinku sem nýtur verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar, ætti að heimila aðildarríkjunum, að uppfylltum ströngum skilyrðum, að beita reglum til að stýra framboði á slíkri verkaðri skinku, að því tilskildu að þær reglur hafi stuðning mikils meirihluta framleiðenda hennar og, eftir því sem við á, svínakjötsframleiðenda á því landsvæði sem tengist umræddri skinku.

141) Skyldan að skrá alla vörusamninga um humla sem eru framleiddir innan Sambandsins er íþyngjandi og hana ætti að leggja niður.

142) Til að tryggja að markmið og ábyrgðir samtaka framleiðenda, félaga samtaka framleiðenda og fjölgreinasamtaka séu skýrt skilgreind og til að stuðla að skilvirkni aðgerða þeirra án þess að skapa óhóflegt rekstrarlegt álag og án þess að grafa undan meginreglunni um félagaafrelsi, einkum með tilliti til þeirra sem ekki eru aðilar að slíkum samtökum, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar:

reglur um þau tilteknu takmörk sem slík samtök og félög geta, mega eða mega ekki stefna að og, eftir atvikum, sem ætti að bæta við þau sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð; reglur slíkra samtaka og félaga, samþykktir samtaka annarra en samtaka framleiðenda, þau sértæku

skilyrði sem gilda um samþykktir samtaka framleiðenda í tilteknum geirum, þ.m.t. undanþágur, uppbygging, aðildartímabil, stærð, lýðræðisleg ábyrgðarskylda og starfsemi slíkra samtaka og félaga, sem og áhrif samruna; skilyrði fyrir viðurkenningu, afturköllun og tímabundin afturköllun viðurkenningar, áhrif sem leiða af þessu sem og kröfur um að gera ráðstafanir til úrbóta ef ekki er farið að viðmiðunum fyrir viðurkenningu;

fjölþjóðleg samtök og félög og reglur um stjórnsýsluaðstoð þegar um er að ræða samstarf milli landa; þá geira sem þurfa leyfi aðildarríkja sem útvistun gildir um og skilyrði fyrir og eðli þeirrar starfsemi sem má útvista og framlag samtaka eða félaga á tæknilegum úrræðum; grunn fyrir útreikning á lágmarksmagni eða -verðmæti markaðshæfra afurða samtaka og félaga; reglur um útreikning á magni hrámjólkur sem samningaviðræður samtaka framleiðenda snúast um, samþykki fyrir aðilum sem eru ekki framleiðendur ef um er að ræða samtök framleiðenda, eða sem eru ekki samtök framleiðenda ef um er að ræða félag samtaka framleiðenda;

rýmkun gildissviðs tiltekinna reglna samtakanna til að ná til þeirra sem eiga ekki aðild að þeim og skyldubundinna greiðslna þeirra, sem eiga ekki aðild, á félagsgjöldum, þ.m.t. notkun og úthlutun þessara samtaka á slíkum greiðslum og skrá yfir strangari framleiðslureglur sem má útvíkka, frekari kröfur að því er varðar fyrirvar, hlutaðeigandi efnahagssvæði, þ.m.t. grannskoðun framkvæmdastjórnarinnar á skilgreiningu þeirra, lágmarksgildistíma sem reglur ættu að vera í gildi áður en þær eru framlengdar, þá einstaklinga eða samtök sem reglur eða framlög gilda um og við hvaða kringumstæður framkvæmdastjórnin getur krafist neitunar á útvíkkun reglna eða skyldubundinna greiðslna eða þess að þær séu afturkallaðar.

143) Vöktun viðskiptaflæðis er aðallega stjórnunaratriði sem ætti að meðhöndla með sveigjanlegum hætti. Taka ætti ákvörðun um að innleiða kröfur um leyfi með tilliti til þarfar fyrir leyfi, þarfar fyrir stjórnun á viðkomandi mörkuðum og einkum þarfar fyrir að vakta innflutning eða útflutning á viðkomandi afurðum.

144) Til að taka tillit til alþjóðlegra skuldbindinga Sambandsins og gildandi staðla Sambandsins á sviði félagsmála, umhverfis og velferðar dýra, þarfarinnar fyrir að vakta þróun á sviði viðskipta- og markaðspróunar og innflutnings og útflutnings, þarfarinnar fyrir trausta markaðsstjórnun og þarfarinnar fyrir að draga úr rekstrarlegu álagi, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar skrána yfir þær afurðir

sem framvísa þarf innflutnings- eða útflutningsleyfi fyrir, og þau tilvik og þær aðstæður þegar ekki er krafist framvísunar á innflutnings- eða útflutningsleyfi.

145) Til að kveða á um frekari þætti leyfiskerfisins ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar reglur um: réttindi og skyldur sem fylgja leyfinu, réttaráhrif þess og tilvik þegar vikmörk gilda að því er varðar að farið sé að þeirri skyldu að flytja inn eða út það magn sem um getur í leyfinu eða, þegar tilgreina skal uppruna, þegar útgáfa innflutningsleyfis eða setning í frjálsa dreifingu er háð framvísun skjals sem er útgefið af þriðja landi eða af stofnun sem vottar m.a. uppruna, áreiðanleika og gæðaeinkenni afurðanna; framsal leyfisins eða takmarkanir á framsalshæfi þess; viðbótarskilyrði vegna innflutningsleyfa fyrir hamp og meginregluna um stjórnsýsluaðstoð milli aðildarríkja til að koma í veg fyrir eða takast á við svik og misfellur; og tilvik og aðstæður þegar krafist er eða ekki krafist að lögð sé fram trygging til að ábyrgjast að afurðirnar séu fluttar út eða inn innan gildistíma leyfisins.

146) Í sameiginlegu tollskránni er mælt fyrir um mikilvæga þætti tolla sem gilda um landbúnaðarafurðir og endurspegla samninga Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar og tvíhliða samninga. Veita ætti framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja ráðstafanir er varða nákvæman útreikning innflutningsgjalda samkvæmt þessum mikilvægu þáttum.

147) Viðhalda ætti innflutningsverðskerfinu fyrir tilteknar afurðir. Til að tryggja skilvirkni þess kerfis ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar eftirlit, út frá föstu innflutningsverðmæti, á því hvort uppgafið verð sendingar sé rétt, og til að kveða á um við hvaða skilyrði skuli krefjast framlagningar á tryggingu.

148) Til að koma í veg fyrir eða vega upp á móti skaðlegum áhrifum á markað Sambandsins, sem gætu komið til vegna innflutnings á tilteknum landbúnaðarafurðum, ætti innflutningur á slíkum afurðum að vera háður greiðslu á viðbótargjaldi ef tiltekin skilyrði eru uppfyllt.

149) Rétt þykir, við tiltekin skilyrði, að koma á og stjórna tollkvóta á innflutning sem leiðir af alþjóðasamningum, sem gerðir hafa verið í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, eða öðrum réttargerðum Sambandsins. Að því er varðar tollkvóta á innflutning ætti stjórnunaraðferðin sem er samþykkt að gefa þörfinni fyrir birgðir á framleiðslu-, vinnslu- og neyslumörkuðum í Sambandinu í nútíð og framtíð, að því er varðar samkeppnishæfni, vissu og stöðugt framboð, og þörfinni á að varðveita jafnvægi á þeim markaði tilhlýðilegt vægi.

- 150) Til að fara að þeim skuldbindingum sem felast í samningunum, sem eru gerðir sem hluti af Úrúgvælotu marghliða viðskiptaviðræðanna um tollkvóta vegna innflutnings til Spánnar á 2 000 000 tonnum af mais og 300 000 tonnum af dúrru og tollkvóta vegna innflutnings til Portúgal á 500 000 tonnum af mais, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að fastsetja ákvæði sem eru nauðsynleg fyrir framkvæmd á innflutningi samkvæmt tollkvótum og, eftir því sem við á, fyrir opinbera geymslu á því magni sem greiðslustofnanir hlutaðeigandi aðildarríkja flytja inn.
- 151) Til að tryggja sanngjarnan aðgang að því magni sem er í boði og jafna meðferð rekstraraðila innan tollkvótans ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar: að ákveða skilyrði og hæfnikröfur sem rekstraraðili verður að uppfylla til að leggja fram umsókn innan tollkvótans; að setja reglur um framsal réttinda milli rekstraraðila og, þegar þörf krefur, takmarkanir sem gilda um framsöl í tengslum við stjórnun tollkvótans; að gera þátttöku í tollkvótanum háða framlagningu tryggingar; og að kveða á um, ef nauðsyn krefur, öll séreinkenni, kröfur eða takmarkanir sem gilda um tollkvótann eins og sett er fram í alþjóðasamningnum eða annarri gerð.
- 152) Landbúnaðarafurðir geta í vissum tilvikum notið sérstakrar innflutningsmeðferðar í þriðju löndum ef afurðirnar uppfylla tilteknar nákvæmar skilgreiningar og/eða verðskilyrði. Samvinna á sviði stjórnsýslu milli yfirvalda í þriðja landi, sem er innflutningsland, og Sambandsins er nauðsynleg til að tryggja rétta beitingu slíks kerfis. Því ætti vottorð að fylgja afurðunum sem er gefið út innan Sambandsins.
- 153) Til að tryggja að afurðir sem eru fluttar út geti, að uppfylltum tilteknum skilyrðum, notið sérstakrar meðferðar við innflutning til þriðja lands, samkvæmt alþjóðasamningum sem Sambandið hefur gert í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að krefjast þess að lögbær yfirvöld aðildarríkja gefi út, samkvæmt beiðni og að loknu viðeigandi eftirliti, skjal til vottunar á því að skilyrðin séu uppfyllt.
- 154) Til að koma í veg fyrir að óleyfileg uppskera raski markaðnum með hamp til trefjaframleiðslu ætti í þessari reglugerð að kveða á um eftirlit með innflutningi á hampi og hampfræi til að tryggja að slíkum afurðum fylgi tilteknar ábyrgðir að því er varðar tetrahýdrókannabinólinnihald þeirra. Því til viðbótar ætti innflutningur á hampfræi sem er ætlað til annars en sáningar að vera áfram háður eftirlitskerfi þar sem séð er til þess að hlutaðeigandi innflytjendur hafi leyfi.
- 155) Unnið er að gæðastefnu að því er varðar afurðir úr humlageiranum á vettvangi Sambandsins. Að því er varðar innfluttar afurðir ætti að fella ákvæðin, sem tryggja að einungis séu fluttar inn afurðir með jafngild lágmarksgæðaeinkenni, inn í þessa reglugerð. Til að lágmarka rekstrarlegt álag ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar tilvik þegar skuldbindingar sem tengjast staðfestingu á jafngildi og merkingum umbúða ættu ekki að gilda.
- 156) Sambandið hefur gert nokkra samninga við þriðju lönd um fríðindaaðgang að mörkuðum sem heimila þessum löndum að flytja út reyskykur til Sambandsins með góðum kjörum. Halda ætti inni í tiltekin tíma tengdum ákvæðum um mat á þörf hreinsunarstöðva fyrir sykur til hreinsunar og, með fyrirvara um tiltekin skilyrði, um að taka frá innflutningsleyfi fyrir sérhæfða notendur sem nota umtalsvert magn af innfluttum hráum reysykri og teljast vera hreinsunarstöðvar í fullum rekstri innan Sambandsins. Til að tryggja að innfluttur sykur til hreinsunar sé hreinsaður í samræmi við umræddar kröfur ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar notkun á skilmálum vegna stjórnunar innflutningsfyrirkomulags; skilyrði og hæfnikröfur sem rekstraraðili þarf að uppfylla til að leggja fram umsókn um innflutningsleyfi, þ.m.t. um framlagningu á tryggingu, og reglur um stjórnsýsluviðurlög sem beita skal.
- 157) Tollkerfið gerir kleift að falla frá öllum öðrum verndarráðstöfunum við ytri landamæri Sambandsins. Innri markaðurinn og tollafyrirkomulagið gætu, í undantekningartilvikum, reynst ófullnægjandi. Í slíkum tilvikum ætti Sambandið að geta án tafar gripið til allra nauðsynlegra ráðstafana til að markaður þess sé ekki varnarlaus gegn röskunum sem af þessu geta leitt. Slíkar ráðstafanir ættu að uppfylla alþjóðlegar skuldbindingar Sambandsins.
- 158) Rétt þykir að gera kleift að hætta tímabundið notkun á innra og ytra aðvinnslufyrirkomulagi þegar markaður Sambandsins verður fyrir röskun eða líklegt er að slíkt fyrirkomulag geti valdið röskunum.
- 159) Halda ætti áfram endurgreiðslum til þriðju landa sem byggjast á mismuninum á verði í Sambandinu og á heimsmarkaði og sem eru innan marka samkvæmt skuldbindingum Sambandsins við Alþjóðaviðskiptastofnunina, sem ráðstöfun sem getur náð til tiltekinna

afurða sem þessi reglugerð gildir um þegar skilyrði á innri markaðinum eru eins og þau sem er lýst vegna sérlegra ráðstafana. Setja ætti mörk fyrir verðmæti og magn niðurgreidds útflutnings og, með fyrirvara um beitingu sérlegra ráðstafana, engar endurgreiðslur ættu að vera í boði.

160) Þegar útflutningsendurgreiðslur eru ákvarðaðar ætti að tryggja að verðmætamörkunum sé fylgt, með vöktun á greiðslum samkvæmt reglunum um Ábyrgðarsjóð evrópsks landbúnaðar. Auðvelda ætti vöktun með því að skyldubinda fyrirframákvörðun útflutningsendurgreiðslna en gefa kost á því um leið, þegar um er að ræða sundurgreindar endurgreiðslur, að breyta tilgreindum ákvörðunarstað innan landsvæðis þar sem einn fastur endurgreiðslutaxti gildir. Ef breytt er um ákvörðunarstað ætti að greiða útflutningsendurgreiðsluna sem gildir fyrir hinn raunverulega ákvörðunarstað en þó má fjárhæðin ekki fara upp fyrir mörkin sem gilda fyrir ákvörðunarstaðinn sem var tilgreindur fyrir fram.

161) Tryggja ætti, með áreiðanlegu og skilvirknu vöktunarkerfi, að magnmörkin séu virt. Til að svo megi verða ætti veiting útflutningsendurgreiðslna að vera háð útflutningsleyfi. Útflutningsendurgreiðslur ætti að veita innan settra marka, að teknu tilliti til sérstakra aðstæðna varðandi hverja afurð sem um er að ræða. Einungis ætti að leyfa undantekningar frá þeirri reglu fyrir unnar afurðir sem ekki eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálana og falla ekki undir magntakmarkanir. Kveða ætti á um að vikja megi frá kröfunni um að farið sé nákvæmlega eftir stjórnunarreglum ef um er að ræða útflutning sem útflutningsendurgreiðslur eru veittar fyrir og ólíklegt er að útflutningurinn fari yfir magnið sem mælt er fyrir um.

162) Ef um er að ræða útflutning á lifandi nautgripum ætti einungis að veita og greiða útflutningsendurgreiðslur ef ákvæði í löggjöf Sambandsins um velferð dýra, einkum þau sem snúa að vernd dýra í flutningi, eru virt.

163) Til að tryggja að útflutningsendurgreiðslukerfið virki eðlilega ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar kröfuna um að leggja fram tryggingu til að ábyrgjast að rekstraraðilinn sinni skuldbindingum sínum.

164) Til að lágmarka rekstrarlegt álag rekstraraðila og yfirvalda ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að setja þannig viðmiðunarmörk að ef ekki er farið yfir þau sé ekki krafist að staðið sé við skuldbindinguna um

útgáfu eða framvísun á útflutningsleyfi, um að tilnefna ákvörðunarstaði eða rekstur þar sem hægt er að réttlæta veitingu á undanþágu frá skuldbindingunni um að framvísa útflutningsleyfi og til að leyfa, í rökstuddum tilvikum, útgáfu útflutningsleyfa eftir á.

165) Til að bregðast við hagkvæmum aðstæðum sem réttlæta hæfi til útflutningsendurgreiðslna, að öllu leyti eða hluta til og til að aðstoða rekstraraðila við að komast af á tímabilinu fráumsókn og fram að endanlegri útflutningsendurgreiðslu, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar reglur um: aðra dagsetningu endurgreiðslunnar; fyrirframgreiðslu útflutningsendurgreiðslna, þ.m.t. skilyrðin fyrir framlagningu og endurgreiðslu tryggingar; viðbótarsannanir þegar vafi leikur á um endanlegan ákvörðunarstað afurða og um tækifæri til endurinnflutnings inn á tollsvæði Sambandsins; ákvörðunarstaði sem farið er með sem útflutning frá Sambandinu og inntöku ákvörðunarstaða innan tollsvæðis Sambandsins sem veita má útflutningsendurgreiðslur fyrir.

166) Til að tryggja jafnan aðgang að útflutningsendurgreiðslum fyrir útflytjendur afurða sem eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálana og afurða sem eru unnar úr þeim ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar beitingu tiltekinna reglna um landbúnaðarafurðir að því er varðar afurðir sem eru fluttar út sem unnar vörur.

167) Til að tryggja að afurðir sem útflutningsendurgreiðslur eru veittar fyrir séu fluttar út frá tollsvæði Sambandsins og til að fyrirbyggja að þær komi aftur inn á það yfirráðasvæði, sem og til að lágmarka rekstrarlegt álag rekstraraðila við að afla og leggja fram sannanir fyrir því að afurðir sem endurgreiðslur fást fyrir hafi borist til viðtökulands, sem skapar rétt til sundurgreindra endurgreiðslna, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar reglur um: tímamörk til að ljúka för út af tollsvæði Sambandsins, þ.m.t. tímabil fyrir tímabundna endurkomu; vinnsluna sem afurðir, sem útflutningsendurgreiðslur eru veittar fyrir, mega fara í gegnum á því tímabili; sannanir fyrir því að ákvörðunarstað hafi verið náð til að réttur skapist á sundurgreindum endurgreiðslum; viðmiðunarmörk fyrir endurgreiðslur og skilyrði fyrir undanþágum frá slíkri sönnunarbýrði fyrir útflytjendur; og skilyrði fyrir viðurkenningu sannana sem óháðir þriðju aðilar leggja fram fyrir því að ákvörðunarstað hafi verið náð sem veitir rétt til sundurgreindra endurgreiðslna.

168) Til að hvetja útflytjendur til að virða skilyrði um velferð dýra og til að gera lögbærum yfirvöldum kleift að sannprófa rétt útgjöld vegna útflutningsendurgreiðslna þegar þær eru bundnar skilyrðum um að kröfur um velferð dýra séu virtar, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar kröfur um velferð dýra utan tollsvæðis Sambandsins, þ.m.t. notkun á óháðum þriðju aðilum.

- 169) Til að taka til greina séreinkenni hinna mismunandi geira ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar sértækar kröfur og skilyrði fyrir rekstraraðila og afurðir sem eru hæfar til útflutningsendurgreiðslna, og um að koma á reiknistuðlum til að reikna út útflutningsendurgreiðslur með tilliti til þroskunarferlis tiltekinna brenndra drykkja sem eru fengnir úr kornvörum.
- 170) Lágmarksútflutningsverð fyrir blómlauka á ekki lengur við og ætti að fella það niður.
- 171) Í samræmi við 42. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gilda ákvæði sáttmálans varðandi samkeppni að því er varðar framleiðslu á landbúnaðarafurðum og viðskipti með þær einungis að því marki sem ákvarðað er í löggið Sambandsins innan ramma 2. mgr. 43. gr. sáttmálans og í samræmi við málsmeðferðina sem þar er kveðið á um.
- 172) Í ljósi séreinkenna landbúnaðargeirans og hversu háður hann er því að öll birgðakeðjan fyrir matvæli virki sem skyldi, þ.m.t. skilvirk beiting samkeppnisreglna í öllum tengdum geirum í gegnum allt matvælaferlið, sem getur verið mjög samþjappað, ætti að veita beitingu samkeppnisreglnanna, sem mælt er fyrir um í 42. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, sérstaka athygli. Í því skyni er þörf fyrir nána samvinnu á milli framkvæmdastjórnarinnar og samkeppnisyfirvalda aðildarríkjanna. Enn fremur eru viðmiðunarreglur, sem framkvæmdastjórnin samþykkir eftir því sem við á, hentugt stjórnartæki til að leiðbeina fyrirtækjum og öðrum viðkomandi hagsmunaaðilum.
- 173) Kveða ætti á um að samkeppnisreglur sem varða samninga, ákvarðanir og aðgerðir sem um getur í 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, og misnotkun markaðsráðandi stöðu, gildi um framleiðslu á landbúnaðarvörum og viðskiptum með þær, að því tilskildu að beiting þeirra stofni ekki markmiðum sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar í hættu.
- 174) Rétt er að heimila sérstaka nálgun þegar um er að ræða samþyk bændna eða framleiðenda eða félaga þeirra sem hafa að markmiði sameiginlega framleiðslu landbúnaðarvara eða setningu þeirra á markað eða notkun á sameiginlegri aðstöðu, nema þegar þessar sameiginlegu aðgerðir hindra samkeppni eða stofna markmiðunum, sem um getur í 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, í hættu.
- 175) Með fyrirvara um stjórnun á framboði tiltekinna afurða, s.s. osts og skinku sem njóta verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar landfræðilegrar merkingar, eða vins, sem um gilda sérstakar reglur, ætti að beita sérstakri nálgun að því er varðar tiltekna starfsemi fjölgreinasamtaka með því skilyrði að hún leiði ekki til skiptingar á mörkuðum, hafi ekki áhrif á trausta starfsemi sameiginlega markaðskerfisins, raski ekki eða dragi úr samkeppni, feli ekki í sér verðsamráð eða samráð um kvóta eða skapi mismunun.
- 176) Hætt er við því að eðlilegri starfsemi innri markaðarins yrði teft í tvisýnu ef veitt yrði landsbundin aðstoð. Því ættu ákvæði sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins varðandi ríkisaðstoð almennt að gilda um landbúnaðarafurðir. Þrátt fyrir þetta ætti að leyfa undanþágur við ákveðnar aðstæður. Þegar slíkar undanþágur eru fyrir hendi ætti framkvæmdastjórnin að vera í aðstöðu til að gera skrá yfir gildandi, nýja eða fyrirhugaða landsbundna aðstoð, leggja viðeigandi athugasemdir fyrir aðildarríkin og gera tillögur að viðeigandi ráðstöfunum.
- 177) Ákvæðin um framlag vegna ruðningar og um tilteknar ráðstafanir samkvæmt stuðningsáætlunum fyrir vín ættu ekki ein og sér að útiloka greiðslur innanlands í sama tilgangi.
- 178) Vegna sérstakra efnahagslegra aðstæðna í framleiðslu og setningu hreindýra og hreindýraafurða á markað ættu Finnland og Svíþjóð að halda áfram að veita greiðslu innanlands að því er það varðar.
- 179) Í Finnlandi er ræktun sykkurófnna háð sérstökum landfræðilegum og veðurfarslegum skilyrðum sem hafa óhagstæð áhrif á geirann, auk almennra áhrifa af umbótunum í sykkurgeiranum. Því ætti að veita því aðildarríki varanlega heimild til að inna af hendi greiðslur innanlands til sykkurófuræktenda þar.
- 180) Aðildarríki ættu að geta innt af hendi greiðslur innanlands til sameiginlegrar fjármögnunar á ráðstöfununum vegna býræktar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, sem og til að vernda býgarða sem standa illa að vígi vegna uppbyggingar eða náttúrulegra aðstæðna eða sem falla undir hagþróunaráætlanir, að undanteknum greiðslum innanlands sem er úthlutað vegna framleiðslu eða viðskipta.
- 181) Aðildarríki sem taka þátt í áætlunum um að bæta aðgang barna að matvælum ættu að geta veitt landsbundna aðstoð til viðbótar við aðstoð frá Sambandinu varðandi afhendingu afurðanna og tiltekinn tengdan kostnað.

- 182) Til að takast á við rökstutt krísuástand, jafnvel eftir lok umbreytingartímabilsins, ættu aðildarríki að geta innt af hendi greiðslur innanlands vegna neyðareimingar innan heildartakmarkana fjárlaga sem nemur 15% af verðgildi viðeigandi árlegra fjárlaga viðkomandi aðildarríkis fyrir innlenda stuðningsáætlun sína. Tilkynna ætti framkvæmdastjórninni um slíkar greiðslur innanlands og þær samþykktar áður en þær eru veittar.
- 183) Leyfa ætti aðildarríkjum að halda áfram að inna af hendi greiðslur innanlands fyrir hnetur, eins og nú er kveðið á um skv. 120. gr. reglugerðar (EB) nr. 73/2009, til að milda áhrifin af aftengingu hins gamla aðstoðarkerfis Sambandsins fyrir hnetur. Þar eð fella á þá reglugerð úr gildi ætti, til glöggvunar, að kveða á um þessar greiðslur innanlands í þessari reglugerð.
- 184) Gera ætti sérstakar íhlutunarráðstafanir til að bregðast á skilvirkan og markvissan hátt við ógnum um markaðsröskun. Skilgreina ætti gildissvið þessara ráðstafana.
- 185) Til að bregðast á skilvirkan og markvissan hátt við ógnum um markaðsröskun vegna umtalsverðra verðhækkana eða verðfalls á innri eða ytri mörkuðum eða öðrum atburðum og aðstæðum sem á umtalsverðan hátt raska eða skapa hættu á slíkri röskun á markaðinum, þegar þær aðstæður, eða áhrif þeirra á markaðinn, eru líklegar til að halda áfram eða versna, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að takast á við þessar markaðsaðstæður, jafnhliða því að virða allar skuldbindingar sem leiða af alþjóðasamningum, og að því tilskildu að aðrar ráðstafanir samkvæmt þessari reglugerð virðist ófullnægjandi, þ.m.t. ráðstafanir til að vikka gildissviðið eða breyta því, gildistíma eða öðrum þáttum annarra ráðstafana sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eða til að kveða á um útflutningsendurgreiðslur, eða fella innflutningsgjöld niður tímabundið, í heild sinni eða að hluta, þ.m.t. fyrir tiltekið magn eða tiltekin tímabil, eftir því sem þörf er á.
- 186) Takmarkanir á frjálstri dreifingu vegna ráðstafana til að hamla útbreiðslu dýrasjúkdóma gætu valdið erfiðleikum á markaðinum í einu eða fleiri aðildarríkjum. Reynslan sýnir að rekja má alvarlegar markaðsraskanir, s.s. umtalsverðan samdrátt í neyslu eða lækkun verðs, til þess að tiltrú neytenda hefur glatast vegna áhættu fyrir heilbrigði manna, dýra eða plantna. Í ljósi reynslunnar ætti að rýmka gildissvið ráðstafana, sem má rekja til missis á tiltrú neytenda, þannig að það nái til plöntuafurða.
- 187) Sérlegar markaðsstuðningsráðstafanir fyrir nauta- og kálfakjöt, mjólk og mjólkurafurðir, svínakjöt, kind- og geitakjöt, egg og alifuglakjöt ættu að tengjast, með beinum hætti, ráðstöfunum sem varða heilbrigði manna og heilbrigði dýra og dýraafurða sem eru samþykktar til að hamla útbreiðslu sjúkdóma. Gripa ætti til þeirra að beiðni aðildarríkja til að koma í veg fyrir alvarlega röskun á mörkuðum.
- 188) Til að bregðast rétt við sérstökum aðstæðum ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir til að bæta við skrána yfir afurðir, sem sett er fram í þessari reglugerð, að því er varðar hvaða sérlegu stuðningsráðstafanir megi samþykkja.
- 189) Veita ætti framkvæmdastjórninni heimild til að samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir til að leysa sérstök vandamál í neyðartilvikum.
- 190) Skilvirk og markviss viðbrögð við ógnum um markaðsröskun geta verið sérlega mikilvæg í mjólkurgeiranum. Einnig geta komið upp sérstök vandamál í neyðartilvikum. Því er nauðsynlegt að leggja áherslu á að samþykkt framkvæmdastjórnarinnar á framangreindum ráðstöfunum þegar um markaðsröskun er að ræða, þ.m.t. ójafnvægi á markaði, eða á ráðstöfunum sem þarf til að leysa sérstök vandamál í neyðartilvikum, nái sérstaklega til mjólkurgeirans.
- 191) Til að bregðast við tímabilum þegar mikið ójafnvægi er á mörkuðum geta tilteknir flokkar sameiginlegra aðgerða rekstraraðila í einkageiranum verið viðeigandi sem sérlegar ráðstafanir til að koma jafnvægi á hlutaðeigandi geira, með fyrirvara um nákvæmar verndarráðstafanir, takmarkanir og skilyrði. Þegar slíkar aðgerðir gætu fallið undir gildissvið 1. mgr. 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins ætti framkvæmdastjórnin að geta veitt undanþágu til takmarkaðs tíma. Hins vegar ættu þessar ráðstafanir að vera viðbót við aðgerðir Sambandsins innan ramma opinberrar íhlutunar og einkageymslu eða sérlegar ráðstafanir sem fyrirhugaðar eru í þessari reglugerð og ættu ekki að hamla starfsemi innri markaðarins.
- 192) Mögulegt ætti að vera að krefjast þess að fyrirtæki, aðildarríki eða þriðju lönd leggi fram tilkynningar við beitingu þessarar reglugerðar, vöktunar, greiningar og stjórnunar á markaðnum með landbúnaðarafurðir, til að tryggja gagnsæi á markaði og eðlilega virkni ráðstafana sem varða sameiginlegu landbúnaðarstefnuna, athuganir, eftirlit, vöktun, mat og endurskoðun á ráðstöfunum sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar, sem uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í alþjóðasamningum, þ.m.t. um tilkynningarskyldu samkvæmt þessum samningum. Til að tryggja samræmingu, hagræðingu og einföldun í nálgun ætti að veita framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir varðandi tilkynningar. Þegar það er gert ætti að taka tillit til þarfa fyrir gögn og samlegðaráhrif hugsanlegra gagnagjafa.

- 193) Til að tryggja heildstæði upplýsingakerfa og áreiðanleika og læsileika skjala og tengdra gagna sem eru send ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar tegund og gerð þeirra upplýsinga sem skal tilkynna um; flokka gagna sem skal vinna úr og hámarksgeymslutíma þeirra; tilgang vinnslunnar, einkum ef kemur til birtingar slíkra gagna og sendingar þeirra til þriðju landa; aðgangsréttinn að upplýsingunum eða upplýsingakerfum sem eru gerð aðgengileg; og skilyrðin fyrir birtingu upplýsinganna.
- 194) Lög Sambandsins um vernd einstaklinga með tilliti til vinnslu á persónugögnum og um frjálst flæði slíkra gagna, einkum tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB⁽¹⁰⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001⁽¹¹⁾, gilda.
- 195) Evrópska persónuverndarstofnunin var höfð með í ráðum og skilaði álit 14. desember 2011⁽¹²⁾.
- 196) Millifæra ætti fjármuni úr varasjóðnum vegna krísu-ástands í landbúnaðargeiranum samkvæmt þeim skilyrðum og málsmeðferðarreglum sem um getur í 24. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1306/2013 og í 22. lið samstarfssamningsins milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um aga í stjórn fjármála, samstarf við fjárlagagerð og trausta fjármála-stjórnun frá 17. desember 2013⁽¹³⁾, og skýra ætti að þessi reglugerð er sú grundvallargerð sem gildir.
- 197) Til að tryggja snurðalaus umskipti frá því fyrirkomulagi sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 yfir í það sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tilteknar gerðir að því er varðar að koma á nauðsynlegum ráðstöfunum, einkum þeim sem nauðsynlegar eru til að vernda áunninn réttindi og lögmætar væntingar fyrirtækja.
- 198) Notkun flýtimeðferðar þegar framseldar gerðir eru samþykktar samkvæmt þessari reglugerð ætti að vera bundin við undantekningartilvik þegar brýna nauðsyn ber til að bregðast á skilvirknan og markvissan hátt við ógnum um markaðsröskun eða þegar markaðsraskanir eiga sér stað. Val á flýtimeðferð ætti að rökstyðja og tilgreina ætti þau tilvik þegar nota ætti flýtimeðferð.
- 199) Til að tryggja samræmd skilyrði vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011⁽¹⁴⁾.
- 200) Nota ætti rannsóknarmálsmeðferðina við samþykkt þeirra gerða sem eru til framkvæmdar þessarar reglugerðar þar eð þær gerðir tengjast sameiginlegu landbúnaðarstefnunni eins og um getur í ii. lið b-liðar 2. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011. Hins vegar ætti að nota ráðgjafarnefndarmeðferðina við samþykkt þeirra gerða sem eru til framkvæmdar þessarar reglugerðar að því er varðar samkeppnismál, þar eð ráðgjafarnefndarmeðferðin er almennt notuð við samþykkt framkvæmdargerða á sviði samkeppnislaga.
- 201) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja framkvæmdar-gerðir, sem öðlist strax gildi, að því er varðar samþykki, breytingar eða afturköllun verndarráðstafana Sam-bandsins, tímabundna niðurfellingu á aðvinnslu undir eftirliti tollfyrirvalda eða á innra eða ytra aðvinnslu-fyrirkomulagi, ef slíkt er nauðsynlegt til að bregðast tafarlaust við markaðsaðstæðum, og til að leysa sérstök vandamál, í neyðartilvikum, sem þarf að takast á við án tafar þegar, í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum, brýna nauðsyn ber til.
- 202) Að því er varðar tilteknar ráðstafanir samkvæmt þessari reglugerð sem útheimta skjótar aðgerðir eða sem felast einungis í beitingu almennra ákvæða í tengslum við tilteknar aðstæður án þess að til komi mat, ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framkvæmdargerðir án þess að beita ákvæðum reglu-gerðar (ESB) nr. 182/2011.
- 203) Enn fremur ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að framkvæma tiltekin stjórnsýslu- eða stjórnunarverkefni sem ekki fela í sér samþykkt framseldra gerða eða framkvæmdargerða.
- 204) Í þessari reglugerð ætti að kveða á um tilteknar sértækar reglur sem varða Króatíu, í samræmi við lögin um aðild Króatíu⁽¹⁵⁾.
- 205) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1234/2007 munu nokkrar ráðstafanir sem eru bundnar við geira falla úr gildi innan hæfilegs tíma frá gildistöku þessarar reglugerðar. Eftir niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 1234/2007 ættu viðeigandi ákvæði að gilda áfram til loka viðkomandi áætlana.
- 206) Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 922/72⁽¹⁶⁾ um aðstoð vegna silkiorma á eldisárinu 1972/1973 er nú úrelt;

⁽¹⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EBL 281, 23.11.1995, bls. 31).

⁽¹¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EBL 8, 12.1.2001, bls. 1).

⁽¹²⁾ Stjtið. ESB C 35, 9.2.2010, bls. 1.

⁽¹³⁾ Stjtið. ESB C 373, 20.12.2013, bls. 1.

⁽¹⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

⁽¹⁵⁾ Stjtið. ESB L 112, 24.4.2012, bls. 21.

⁽¹⁶⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 922/72 um almennar reglur um veitingu aðstoðar að því er varðar silkiorma á eldisárinu 1972/73 (Stjtið. EBL 106, 5.5.1972, bls. 1).

Þessi reglugerð kemur í stað reglugerðar (EBE) nr. 234/79 um málsmeðferð fyrir aðlögun á sameiginlegu tollnafnaskránni; reglugerð ráðsins (EB) nr. 1601/96 ⁽¹⁷⁾ um aðstoð til humlaframleiðenda vegna uppskeruársins 1995 er tímabundin ráðstöfun sem er, eðlis síns vegna, nú orðin úrelt. Í staðinn fyrir reglugerð ráðsins (EB) nr. 1037/2001 ⁽¹⁸⁾ um að heimila að bjóða megi til sölu og afhenda tiltekin innflutt vín eru komin ákvæði í samningnum milli Evrópubandalagsins og Bandaríkjanna Norður-Ameríku um viðskipti með vín sem var samþykktur með ákvörðun ráðsins 2006/232/EB ⁽¹⁹⁾ og er hún því úrelt. Til glöggvunar og vegna réttaröryggis ætti að fella þessar reglugerðir úr gildi.

207) Tilteknar reglur sem gilda innan mjólkur- og mjólkurafurðageirans, einkum þær sem varða samningsbundin tengsl og samningaviðræður; stjórnun á framboði á ostum með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu; og yfirlýsingar fyrstu kaupenda, samtaka framleiðenda, félaga samtaka framleiðenda og fjölgreinasamtaka, tóku gildi nýlega og eru enn studdar af núverandi efnahagsaðstæðum á markaðinum með mjólkurafurðir og af uppbyggingu birgðakeðjunnar. Þeim ætti því að beita innan þess geira í nægilega langan tíma (bæði fyrir og eftir afnám mjólkurkvóta) til að þær geti haft full áhrif. Þessar reglur ætti hins vegar að vera tímabundnar í eðli sínu og ættu að vera háðar endurskoðun. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja skýrslur um þróun mjólkurmarkaðarins sem ná einkum til hugsanlegra ívilnana til að hvetja bændur til að gera samninga um sameiginlega framleiðslu og skal fyrsta skýrslan lögð fram eigi síðar en 30. júní 2014 og önnur skýrslan eigi síðar en 31. desember 2018.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. HLUTI

INNGANGSÁKVÆÐI

I. gr.

Gildissvið

1. Með þessari reglugerð er komið á sameiginlegu markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir, en það hugtak nær til allra afurðanna sem eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálana, að undanskildum fisk- og lagareldisafurðum eins og þær eru skilgreindar í löggjöf Sambandsins um sameiginlegt markaðskerfi fyrir fisk- og lagareldisafurðir.

⁽¹⁷⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1061/96 frá 30. júlí 1996 um umfang aðstoðar, að því er varðar humla, til framleiðenda vegna uppskeruársins 1995 (Stjtið. EB L 206, 16.8.1996, bls. 46).

⁽¹⁸⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1037/2001 frá 22. maí 2001 um að heimila að bjóða megi til sölu og afhenda til beinnar neyslu tiltekin innflutt vín sem kunna að hafa fengið vinfræðilega vinnslu sem ekki er kveðið á um í reglugerð (EB) nr. 1493/1999 (Stjtið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 12).

⁽¹⁹⁾ Ákvörðun ráðsins 2006/232/EB frá 20. desember 2005 um gerð samnings milli Evrópubandalagsins og Bandaríkjanna um viðskipti með vín (Stjtið. ESB L 87, 24.3.2006, bls. 1).

2. Landbúnaðarafurðum, eins og þær eru skilgreindar í 1. mgr., skal skipt niður í eftirfarandi geira eins og tilgreint er í viðeigandi hlutum I. viðauka:

- a) kornvörur, I. hluti,
- b) hrísgrjón, II. hluti,
- c) sykur, III. hluti,
- d) þurrkað fóður, IV. hluti,
- e) fræ, V. hluti,
- f) humlar, VI. hluti,
- g) ólífuoía og ólífur til átu, VII. hluti,
- h) hör og hampur, VIII. hluti,
- i) aldin og grænmeti, IX. hluti,
- j) unnar afurðir úr aldinum og grænmeti, X. hluti,
- k) bananar, XI. hluti,
- l) vín, XII. hluti,
- m) lifandi tré og aðrar plöntur, blómlaukar, rætur og þess háttar, afskorin blóm og lauf til skrauts, XIII. hluti,
- n) tóbak, XIV. hluti,
- o) nauta- og kálfakjöt, XV. hluti,
- p) mjólk og mjólkurafurðir, XVI. hluti,
- q) svínakjöt, XVII. hluti,
- r) kinda- og geitakjöt, XVIII. hluti,
- s) egg, XIX. hluti,
- t) alifuglakjöt, XX. hluti,
- u) etanol úr landbúnaði, XXI. hluti,
- v) býræktarafurðir, XXII. hluti,
- w) silkiorðar, XXIII. hluti,
- x. aðrar afurðir, XXIV. hluti.

2. gr.

Almenn ákvæði sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar (CAP)

Reglugerð (EB) nr. 1306/2013 og ákvæði sem eru samþykkt samkvæmt henni gilda í tengslum við þær ráðstafanir sem settar eru fram í þessari reglugerð.

3. gr.

Skilgreiningar

1. Að því er varðar þessa reglugerð gilda skilgreiningarnar varðandi tiltekna geira sem settar eru fram í II. viðauka.

2. Skilgreiningarnar sem eru settar fram í B-þætti II. hluta II. viðauka gilda einungis til loka markaðsársins 2016/2017 fyrir sykur.

3. Skilgreiningarnar sem eru settar fram í reglugerð (ESB) nr. 1306/2013, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1307/2013 ⁽²⁰⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1305/2013 ⁽²¹⁾ gilda að því er varðar þessa reglugerð ef ekki er kveðið á um annað í þessari reglugerð.

4. Til að taka tillit til séreinkenna hrísgrjónageirans skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að breyta skilgreiningunum varðandi hrísgrjónageirann sem eru settar fram í I. hluta II. viðauka eftir því sem þurfa þykir til að uppfæra skilgreiningarnar í ljósi markaðsþróunar.

5. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „landsvæði sem eru á eftir í þróun“: þau svæði sem eru skilgreind sem slík í a-lið fyrstu undirgreinar 2. mgr. 90. gr. í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1303/2013 ⁽²²⁾
- b) „óhagstæður veðuratburður sem má telja til náttúruhamfara“: veðurskilyrði s.s. frost, haglé, ísing, regn eða þurrkar sem eyðileggja meira en 30% af árlegri meðalframleiðslu tiltekins bónda á næstliðnu þriggja ára tímabili eða þriggja ára meðaltali sem byggist á næstliðnu fimm ára tímabili, að hæsta og lægsta gildinu frátöldu.

⁽²⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1307/2013 frá 17. desember 2013 um að koma á reglum um beingreiðslur til bænda samkvæmt stuðningskerfum innan ramma sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 637/2008 og reglugerðar ráðsins (EB) nr. 73/2009 (Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 608).

⁽²¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1305/2013 frá 17. desember 2013 um stuðning Dreifbýlisþróunarsjóðs evrópsks landbúnaðar (EAFRD) við dreifbýlisþróun og niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1698/2005 (Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 487).

⁽²²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1303/2013 frá 17. desember 2013 um sameiginleg ákvæði um Byggaþróunarsjóð Evrópu, Félagsmálasjóð Evrópu og Samheldnisjóðinn, Dreifbýlisþróunarsjóð evrópsks landbúnaðar, Sjávarútvegssjóð Evrópu og um almenn ákvæði um Byggaþróunarsjóð Evrópu, Félagsmálasjóð Evrópu, Samheldnisjóðinn og Sjávarútvegssjóð Evrópu og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1083/2006 (Stjtið ESB L 347, 20.12.2013, bls. 85).

4. gr.

Aðlögun á sameiginlegu tollnafnaskránni fyrir landbúnaðarafurðir

Ef nauðsyn krefur til að taka tillit til breytinga á sameinuðu nafnaskránni skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að aðlaga lýsingar á afurðum og tilvísanirnar í þessari reglugerð að vöruliðum eða undirliðum í sameinuðu nafnaskránni.

5. gr.

Umreikningsgengi fyrir hrísgrjón

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir:

- a) til að fastsetja umreikningsgengi fyrir hrísgrjón á ýmsum vinnslustigum, fyrir vinnslukostnað og fyrir verðmæti aukaafurða,
- b) til að samþykkja allar nauðsynlegar ráðstafanir varðandi notkun á umreikningsgengi fyrir hrísgrjón.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

6. gr.

Markaðsár

Eftirfarandi markaðsár skulu fastsett:

- a) frá 1. janúar til 31. desember tiltekið ár fyrir aldin- og grænmetisgeirann og geira unninna aldina og grænmetis og bananageira,
- b) frá 1. apríl til 31. mars árið eftir fyrir geira þurrkaðs fódurs og silkiorma,
- c) frá 1. júlí til 30. júní árið eftir fyrir:
 - i. kornvörugæirann,
 - ii. frægeirann,
 - iii. geira ólífufolíu og ólífa til átu,
 - iv. hör- og hampgeirann og
 - v. mjólkur- og mjólkurafurðageirann,
- d) frá 1. ágúst til 31. júlí árið eftir fyrir vingeirann,
- e) frá 1. september til 31. ágúst árið eftir fyrir hrísgrjónageirann,
- f) frá 1. október til 30. september árið eftir fyrir sykurgeirann.

7. gr.

Viðmiðunarmörk

1. Eftirfarandi viðmiðunarmörk eru fastsett:
 - a) að því er varðar kornvörugæirann, við 101,31 evru á tonnið, í tengslum við heildsölustigið fyrir vörur sem eru afhentar til vörugæymslu, fyrir affermingu,
 - b) að því er varðar hýðishrisgrjón, við 150 evrur á tonnið fyrir staðalgæðin eins og þau eru skilgreind í A-lið III. viðauka, í tengslum við heildsölustigið fyrir vörur sem eru afhentar í vörugæymslu fyrir affermingu,
 - c) að því er varðar sykur af staðalgæðum eins og þau eru skilgreind í B-lið III. viðauka, í tengslum við óinnpakkaðan sykur frá verksmiðju:
 - i. fyrir hvítan sykur: 404,4 evrur á tonnið,
 - ii. fyrir hrásykur: 335,2 evrur á tonnið,
 - d) að því er varðar nauta- og kálfakjötsgeirann: 2224 evrur á tonnið af nautsskrokkum í holdfyllingar-/fituhuluflokki R3 eins og mælt er fyrir um í matskerfi Sambandsins fyrir flokkun skrokka af fullvöxnum nautgripum, 8 mánaða eða eldri, sem um getur í A-lið IV. viðauka,
 - e) að því er varðar mjólkur- og mjólkurafurðageirann:
 - i. 246,39 evrur á hver 100 kg af smjöri,
 - ii. 169,80 evrur á hver 100 kg af undanrennudufti,
 - f) að því er varðar svínakjöt: 1509,39 evrur á tonnið af svínaskrokkum af staðalgæðum sem eru skilgreind með tilliti til þyngdar og hlutfalls magurs kjöts eins og mælt er fyrir um í matskerfi Sambandsins fyrir flokkun svínaskrokka, sem um getur B-lið IV. viðauka, eins og hér segir:
 - i. skrokkar sem vega frá 60–120 kg: E-flokkur,
 - ii. skrokkar sem vega frá 120–180 kg: R-flokkur,
 - g) að því er varðar ólífuolíugeirann:
 - i. 1779 evrur á tonnið af hágæðajómfrúarólífuolíu,
 - ii. 1710 evrur á tonnið af jómfrúarólífuolíu,

iii. 1524 evrur á tonnið af bómolíu sem inniheldur 2% óbundnar fitusýrur, en þessi fjárhæð skal lækkuð um 36,70 evrur á hvert tonn fyrir hvern hundraðshluta sem sýrustigið hækkar um.

2. Viðmiðunarmörkin sem kveðið er á um í 1. mgr. skulu vera í stöðugri endurskoðun hjá framkvæmdastjórninni með tilliti til hlutlægra viðmiðana, einkum þróunar í framleiðslu, framleiðslukostnaðar (einkum aðfanga), og markaðsþróunar. Ef þörf krefur skal uppfæra viðmiðunarmörkin í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð í ljósi þróunar í framleiðslu og á mörkuðum.

II. HLUTI

INNRI MARKAÐUR

I. BÁLKUR

MARKAÐSÍHLUTUN

I. KAFLI

Opinber íhlutun og aðstoð vegna einkageymslu

1. þáttur

Almenn ákvæði um opinbera íhlutun og aðstoð vegna einkageymslu

8. gr.

Gildissvið

Í þessum kafla er mælt fyrir um reglur um markaðsíhlutun að því er varðar:

- a) opinbera íhlutun þegar lögbær yfirvöld aðildarríkjanna kaupa inn afurðir og geyma þær þar til þeim er ráðstafað og
- b) veitingu aðstoðar vegna geymslu rekstraraðila í einka-geiranum á afurðum.

9. gr.

Uppruni afurða sem uppfylla viðeigandi skilyrði

Afurðir, sem eru hæfar til innkaupa innan ramma opinberrar íhlutunar eða til veitingar aðstoðar vegna einkageymslu, skulu vera upprunnar í Sambandinu. Ef þær eru unnar úr nytjaplöntum, skal uppskera þeirra nytjaplantna að auki hafa farið fram í Sambandinu og ef þær eru unnar úr mjólk skal sú mjólk hafa verið framleidd í Sambandinu.

10. gr.

Matskerfi Sambandsins fyrir flokkun skrokka

Matskerfi Sambandsins fyrir flokkun skrokka skal gilda í samræmi við A-lið og B-lið IV. viðauka, fyrir nauta- og kálfakjötsgeirann að því er varðar skrokka af nautgripum sem eru 8 mánaða eða eldri og fyrir svínakjötsgeirann að því er varðar önnur svín en þau sem hafa verið notuð til undaneldis, í þeirri röð.

Í kinda- og geitakjötsgeiranum geta aðildarríki beitt matskerfi Sambandsins fyrir flokkun kindaskrokka í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í C-lið IV. viðauka.

2. þáttur

Opinber íhlutun

11. gr.

Afurðir sem eru hæfar fyrir opinbera íhlutun

Opinber íhlutun skal gilda að því er varðar eftirfarandi afurðir í samræmi við skilyrði sem mælt er fyrir um í þessum þætti og allar viðbótarkröfur og skilyrði sem framkvæmdastjórnin kann að ákveða, með framseldum gerðum skv. 19. gr. og framkvæmdargerðum skv. 20. gr.:

- a) venjulegt hveiti, harðhveiti, bygg og maís,
- b) hýðishrisgrjón,
- c) nýtt eða kælt kjöt úr nauta- og kálfakjötsgeiranum sem fellur undir SN-númerin 02011000 og 02012020 til 02012050,
- d) smjör sem er framleitt beint og eingöngu úr gerilsneyddum rjóma sem er fenginn beint og eingöngu úr kúamjólk hjá viðurkenndu fyrirtæki í Sambandinu og inniheldur að lágmarki 82% smjörfitu, miðað við þyngd, og að hámarki 16% vatn miðað við þyngd,
- e) úðaþurrkað undanrennuduft í hesta gæðaflokki framleitt úr kúamjólk hjá viðurkenndu fyrirtæki í Sambandinu og inniheldur að lágmarki 34,0% prótín, miðað við þyngd fitulausra þurrefna.

12. gr.

Tímabil opinberrar íhlutunar

Opinber íhlutun skal standa til boða fyrir:

- a) venjulegt hveiti, harðhveiti, bygg og maís frá 1. nóvember til 31. maí,
- b) hýðishrisgrjón frá 1. apríl til 31. júlí,
- c) nautakjöt og kálfakjöt allt árið um kring,
- d) smjör og undanrennuduft frá 1. mars til 30. september.

13. gr.

Upphaf og lok opinberrar íhlutunar

1. Á þeim tímabilum sem um getur í 11. gr. gildir eftirfarandi um opinbera íhlutun:

- a) hún skal fara fram fyrir venjulegt hveiti, smjör og undanrennuduft,
- b) framkvæmdastjórnin getur hafið hana með framkvæmdargerðum fyrir harðhveiti, bygg, maís og hýðishrisgrjón (þ.m.t. tiltekin yrki eða gerðir hýðishrisgrjóna), ef markaðsaðstæður

krefjast þess. Samþykkinga skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

- c) framkvæmdastjórnin getur hafið hana fyrir nauta- og kálfakjötsgeirann með framkvæmdargerðum sem eru samþykktar án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt ef, á dæmigerðu tímabili sem er ákveðið skv. c-lið fyrstu málsgreinar 20. gr., meðalmarkaðsverð í aðildarríki eða á landsvæði innan aðildarríkis, sem er skráð á grundvelli matskerfis Sambandsins fyrir flokkun á skrokkum af nautgripum sem um getur í A-lið IV. viðauka, er undir 85% af viðmiðunarmörkunum sem mælt er fyrir um í d-lið 1. mgr. 7. gr.

2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að ljúka opinberri íhlutun í nauta- og kálfakjötsgeiranum ef skilyrðin, sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. þessarar greinar, eru ekki lengur uppfyllt á dæmigerðu tímabili sem er ákveðið skv. c-lið fyrstu málsgreinar 20. gr. Samþykkinga skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

14. gr.

Innkaup á föstu verði eða með útboði

Þegar opinber íhlutun er hafin skv. 13. gr. (1. mgr.) skal ráðið, í samræmi við 43. gr. (3. mgr.) sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun innkaupsverðs fyrir afurðirnar sem um getur í 11. gr. ásamt, ef við á, ráðstöfunum um magntakmarkanir þegar innkaup fara fram á föstu verði.

15. gr.

Opinbert íhlutunarverð

1. Opinbert íhlutunarverð er:

- a) það verð á afurðum sem keyptar eru inn innan ramma opinberrar íhlutunar á föstu verði eða
- b) það hámarksverð á afurðum, sem teljast hæfar fyrir opinbera íhlutun, sem kaupa má inn á þegar um útboð er að ræða.

2. Ráðið skal, í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun marka opinbera íhlutunarverðsins, þ.m.t. hækkanir og lækkanir.

16. gr.

Almennar meginreglur um ráðstöfun í tengslum við opinbera íhlutun

1. Ráðstöfun afurða sem keyptar eru inn innan ramma opinberrar íhlutunar skal fara fram þannig að:

- a) komist sé hjá röskun á markaðnum,

b) tryggja megi jafnan aðgang að vörum og jafna meðferð kaupenda og

c) hún sé í samræmi við skuldbindingarnar sem leiða af alþjóðasamningum sem gerðir eru í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins.

2. Ráðstafa má afurðum sem eru keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar með því að gera þær aðgengilegar fyrir áætlunina um dreifingu matvæla til þeirra sem eru verst staddir í Sambandinu, eins og er sett fram í viðeigandi lagagerðum Sambandsins. Í slíkum tilvikum skal bókfært virði slíkra afurða vera við mörk viðeigandi fasts opinbers íhlutunarverðs sem um getur í 2. mgr. 14. gr. þessarar reglugerðar.

3. Framkvæmdastjórnin skal á hverju ári birta upplýsingar um þau skilyrði sem giltu um sölu þeirra afurða sem voru keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar árið áður.

3. þáttur

Aðstoð vegna einkageymslu

17. gr.

Afurðir sem uppfylla viðeigandi skilyrði

Veita má aðstoð vegna einkageymslu að því er varðar eftirfarandi afurðir í samræmi við skilyrðin sem sett eru fram í þessum þætti og allar frekari kröfur og skilyrði sem framkvæmdastjórnin samþykkir með framseldum gerðum skv. 18. gr. (1. mgr.) eða 19. gr. og framkvæmdargerðum skv. 18. gr. (2. mgr.) eða 20. gr.:

- a) hvítur sykur,
- b) ólífuoía,
- c) hörtrefjar,
- d) nýtt eða kælt kjöt af nautgripum sem eru 8 mánaða eða eldri,
- e) smjör framleitt úr rjóma sem er fenginn beint og eingöngu úr kúamjólk,
- f) ostur,
- g) undanrennuduft framleitt úr kúamjólk,
- h) svínakjöt,
- i) kindakjöt og geitakjöt.

Ákvæði f-liðar fyrstu málsgreinar takmarkast við osta sem njóta verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1151/2012 og eru geymdir umfram það þroskunartímabil sem mælt er fyrir um í forskriftinni fyrir afurðina sem um getur í 7. gr. þeirrar reglugerðar og/eða þroskunartímabil sem stuðlar að því að auka verðmæti ostsins.

18. gr.

Skilyrði fyrir veitingu aðstoðar

1. Til að stuðla að gagnsæi á markaði skal fela framkvæmdastjórninni, ef nauðsyn krefur, vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr., til að mæla fyrir um skilyrðin fyrir því að veita megi aðstoð vegna einkageymslu afurðanna sem eru tilgreindar í 17. gr., með tilliti til:

- a) skráðs meðalmarkaðsverðs í Sambandinu og viðmiðunarmarka og framleiðslukostnaðar fyrir viðkomandi afurð og/eða
- b) þarfarinnar fyrir að bregðast á tímanlegan hátt við sérlega erfiðum markaðsaðstæðum eða efnahagsþróun sem hefur umtalsverð neikvæð áhrif á vökmörkin innan geirans.

2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir

- a) til veitingar á aðstoð vegna einkageymslu fyrir afurðirnar sem eru tilgreindar í 17. gr., með tilliti til skilyrðanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar,

- b) til að takmarka veitingu aðstoðar vegna einkageymslu.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

3. Ráðið skal, í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun upphæðar aðstoðar vegna einkageymslu sem kveðið er á um í 17. gr.

4. þáttur

Sameiginleg ákvæði um opinbera íhlutun og aðstoð vegna einkageymslu

19. gr.

Framselt vald

1. Til að tryggja að afurðir, sem eru keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar eða falla undir aðstoð vegna einkageymslu, henti til langtímageymslu og séu af fullum og eðlilegum markaðsgæðum, og til að taka tillit til séreinkenna hinna mismunandi geira til að tryggja kostnaðarhagkvæmar aðgerðir vegna opinberrar íhlutunar og einkageymslu, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um kröfurnar og skilyrðin sem þessum afurðum ber að uppfylla, til viðbótar kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Markmiðið með þessum kröfum og skilyrðum skal vera að ábyrgjast, fyrir innkeyptar og geymdar afurðir:

- a) gæði þeirra að því er tekur til gæðapátta, gæðaflokka, flokka, einkenna afurða og aldurs,

b) aðstoðarhæfi þeirra að því er tekur til magns, umbúða, þ.m.t. merkingar, varðveislu, fyrri geymslusamninga, samþykkis fyrir fyrirtæki, og þess framleiðslustigs afurðarinnar sem opinbera íhlutunarverðið og aðstoðin vegna einkageymslu taka til.

2. Til að taka til greina séreinkenni kornvöruheirans og hýðishrisgrjónageirans skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um gæðaviðmiðanirnar að því er varðar bæði innkaup og sölu á venjulegu hveiti, harðhveiti, byggi, mais og hýðishrisgrjónum.

3. Til að tryggja viðeigandi geymslugetu og skilvirkni opinbera íhlutunarkerfisins að því er varðar kostnaðarhagkvæmni, dreifingu og aðgang rekstraraðila, og til að viðhalda gæðum afurða, sem eru keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar, fram að ráðstöfun þeirra við lok geymslútímabilsins, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um:

- a) þær kröfur sem geymslustaðir fyrir allar afurðir, sem falla undir opinbera íhlutun, þurfa að uppfylla,
- b) reglur um geymslu afurða innan og utan þess aðildarríkis sem ber ábyrgð á þeim og um meðhöndlun slíkra afurða að því er varðar tolla og aðrar fjárhæðir sem eru veittar eða lagðar á samkvæmt sameiginlegu landbúnaðarstefnunni.

4. Til að tryggja að aðstoð vegna einkageymslu hafi tilætluð áhrif á markaðinn skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um:

- a) reglur og skilyrði sem gilda þegar magnið sem er geymt er minna en umsamið magn,
- b) skilyrði fyrir veitingu fyrirframgreiðslu slíkrar aðstoðar,
- c) við hvaða skilyrði er hægt að ákveða að setja afurðir, sem falla undir einkageymslusamninga, aftur á markað eða ráðstafa þeim.

5. Til að tryggja eðlilega starfsemi opinbera íhlutunarkerfisins og einkageymslufisins skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr.:

- a) til að kveða á um notkun á útboðsferlum sem tryggja jafnan aðgang að vörum og jafna meðferð rekstraraðila,
- b) til að mæla fyrir um viðbótarskilyrði sem rekstraraðilar þurfa að uppfylla til að auðvelda skilvirka stjórnun og eftirlit með kerfinu fyrir aðildarríki og rekstraraðila,
- c) til að mæla fyrir um þá kröfu að rekstraraðilar leggi fram tryggingu til að ábyrgjast að skuldbindingar þeirra verði uppfylltar.

6. Til að taka til greina tækniþróun og þarfir geiranna sem um getur í 10. gr., sem og þarfarinnar fyrir að staðla söluumbúnað hinna mismunandi afurða til að bæta gagnsæi á markaði, verðskráningu og beitingu markaðsihlutunarráðstafana skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr.:

- a) til að aðlaga og uppfæra ákvæðin í IV. viðauka um matskerfi Sambandsins fyrir flokkun, auðkenningu og söluumbúnað skrokka,
- b) til að mæla fyrir um viðbótarákvæði varðandi flokkun, þ.m.t. af hálfu flokkunarmanna sem hafa til þess réttindi og hæfi, varðandi gæðaflokkun, þ.m.t. með sjálfvirkum flokkunaraðferðum, varðandi auðkenningu, vigtun og merkingu á skrokkum og varðandi útreikning á meðaltalsverði í Sambandinu og varðandi vigtunarstuðla sem eru notaðir við útreikning á því verði,
- c) til að mæla fyrir um, að því er varðar nauta- og kálfakjötsgeirann, undanþágur frá ákvæðum og sértækar undanþágur sem aðildarríki geta veitt sláturhúsum þar sem fáum nautgripum er slátrað, og viðbótarákvæði fyrir viðkomandi afurðir, þ.m.t. varðandi holdfyllingar- og fituhuluflokka og, í kindakjötsgreinanum, frekari ákvæði að því er varðar þyngd, lit kjöts og fituhulu og viðmiðanirnar fyrir flokkun létttra lamba,
- d) til að veita aðildarríkjum leyfi til að nota ekki matskerfið fyrir flokkun svínaskrokka og leyfi til að nota matsviðmiðanir til viðbótar við þyngd og ætlað innihald af mögru kjöti, eða til að mæla fyrir um undanþágur frá því matskerfi.

20. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna samræmdrar beitingar ákvæða þessa kafla. Ráðstafanirnar geta einkum varðað eftirfarandi:

- a) kostnað sem rekstraraðili ber þegar afurðir sem eru afhentar vegna opinberrar íhlutunar uppfylla ekki lágmarks-gæðakröfur,
- b) fastsetningu lágmarksgeymslurýmis birgðageymslna vegna íhlutunarráðstafana,
- c) dæmigerð tímabil, markaði og markaðsverð sem eru nauðsynleg vegna beitingar ákvæða þessa kafla,
- d) afhendingu afurðanna sem skal kaupa inn innan ramma opinberrar íhlutunar, flutningskostnaðinn sem tilboðsgjafi ber, yfirtöku greiðslustofnananna á afurðunum og greiðsluna,

- e) hinar ýmsu aðgerðir sem tengjast úrbeiningarferlinu í nauta- og kálfakjötsgeiranum,
- f) hagnýtt fyrirkomulag þökkunar, markaðssetningar og merkingar afurða,
- g) ferla vegna samþykkis fyrir fyrirtæki sem framleiða smjör og undanrennuduft að því er varðar þennan kafla,
- h) öll leyfi fyrir geymslu utan yfirráðasvæðis aðildarríkisins þar sem afurðirnar hafa verið keyptar inn og geymdar,
- i) sölu eða ráðstöfun afurða sem eru keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar, einkum að því er varðar söluverð, skilyrði fyrir því að þær séu teknar úr geymslu, eftirfylgjandi notkun eða áfangastað afurða eftir að þær eru teknar úr geymslu, þ.m.t. málsmeðferðarreglur varðandi afurðir sem eru boðnar fram til notkunar innan áætlunarinnar sem um getur í 2. mgr. 16. gr., þ.m.t. flutningur milli aðildarríkja,
- j) að því er varðar afurðir sem eru keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar, ákvæðin sem varða möguleikann fyrir aðildarríki að selja, á eigin ábyrgð, lítið magn sem er eftir í geymslu eða magn sem ekki er lengur hægt að umpakka eða sem hefur rýrnað að gæðum,
- k) að því er varðar einkageymslu, gerð og inntak samninga milli lögbærs yfirvalds aðildarríkis og umsækjenda,
- l) þegar afurðir eru settar í einkageymslu, þegar þær eru geymdar þar og þegar þær eru teknar úr geymslu,
- m) lengd tímabils í einkageymslu og ákvæðin sem gilda um styttingu og lengingu slíkra tímabila eftir að þau hafa verið skilgreind í samningunum,
- n) málsmeðferðarreglurnar sem skal fylgja þegar keypt er inn á föstu verði, þ.m.t. málsmeðferðarreglurnar vegna tryggingar sem skal leggja fram og upphæð hennar, eða vegna veitingar fyrir fram ákveðinnar aðstoðar vegna einkageymslu,
- o) notkun á útboðsferlum, bæði vegna opinberrar íhlutunar og einkageymslu, einkum að því er varðar:
- framlagningu tilboða og lágmarksmagn vegna umsóknar eða framlagningar,
 - málsmeðferðarreglur vegna tryggingar sem skal leggja fram og upphæð hennar og
 - val á tilboðum þannig að tryggt sé að þau sem eru hagstæðust fyrir Sambandið hafi forgang, jafnhliða því að leyft sé að ekki verði endilega af samningsgerð,
- p) framkvæmd matskerfa Sambandsins fyrir flokkun skrokka af nautgripum, svínunum og sauðfé,
- q) annan söluumbúnað fyrir skrokka og hálfá skrokka en þann sem er mælt fyrir um í lið A.IV. í IV. viðauka, í þeim tilgangi að fastsetja markaðsverð,
- r) leiðréttingarstuðlana sem aðildarríkin skulu beita þegar um er að ræða annars konar söluumbúnað skrokka af nautgripum og sauðfé þegar viðmiðunarsöluumbúnaðurinn er ekki notaður,
- s) hagnýtt fyrirkomulag við merkingar flokkaðra skrokka og við útreikning framkvæmdastjórnarinnar á vegnu meðaltalsverði í Sambandinu fyrir skrokka af nautgripum, svínunum og sauðfé,
- t) heimild aðildarríkja til að leyfa, að því er varðar svín sem er slátrað á yfirráðasvæði þeirra, annars konar söluumbúnað fyrir svínaskrokka en þann sem mælt er fyrir um í lið B.III. í IV. viðauka, ef eitt af eftirfarandi skilyrðum er uppfyllt:
- viðtekin venja í viðskiptum á yfirráðasvæði þeirra er frábrugðin staðlaða söluumbúnaðinum sem er skilgreindur í lið B.III. í IV. viðauka,
 - tæknilegar kröfur útheimta það,
 - skrokkar eru fláðir á samræmdan hátt,
- u) ákvæðin um vettvangsskoðun nefndar Sambandsins, sem í eru sérfræðingar frá framkvæmdastjórninni og sérfræðingar sem aðildarríkin tilnefna, á beitingu flokkunar skrokka í aðildarríkjunum, til að tryggja nákvæmni og áreiðanleika í flokkun skrokka. Í umræddum ákvæðum skal kveðið á um að Sambandið beri þann kostnað sem fellur til við skoðunina.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

21. gr.

Annað framkvæmdarvald

Þrátt fyrir lið C.III. í IV. viðauka skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir til að heimila aðildarríkjum að nota eftirfarandi viðmiðanir fyrir flokkun að því er varðar lömb með fallþunga undir 13 kg.:

- fallþunga,
- lit kjötsins,
- fituhulu.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

II. KAFLI

Aðstoðarkerfi

1. þáttur

Kerfi til að bæta aðgang að matvælum

22. gr.

Markhópur

Aðstoðarkerfum sem er ætlað að bæta dreifingu landbúnaðar-afurða og bæta matarvenjur barna er beint að börnum sem sækja með reglubundnum hætti dagheimili eða menntastofnanir á forskóla-, grunnskóla- eða miðskólastigi sem eru starfræktar eða viðurkenndar af lögbærum yfirvöldum aðildarríkja.

1. undirþáttur

Áætlun um aldin og grænmeti í skólum

23. gr.

Aðstoð vegna dreifingar á aldinum og grænmeti, unnum aldinum og grænmeti og bananaafurðum til barna

1. Veita skal aðstoð Sambandsins vegna:

a) dreifingar á afurðum úr aldin- og grænmetisgeiranum, geira unninna aldina og grænmetis og bananageiranum til barna í menntastofnunum, sem um getur í 22. gr., og

b) tiltekins skylds kostnaðar sem tengist birgðastjórnun og dreifingu, búnaði, kynningarstarfi, vöktun, mati og hliðarráðstöfunum.

2. Aðildarríki sem vilja taka þátt í áætluninni skulu fyrst gera, landsbundið eða svæðisbundið, stefnuáætlun um framkvæmd hennar. Þau skulu einnig kveða á um hliðarráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að gera áætlunina skilvirka, sem getur m.a. falist í upplýsingum um ráðstafanir til að veita fræðslu um heilbrigðar matarvenjur, um staðbundnar fæðukeðjur og um að berjast gegn soun matvæla.

3. Þegar aðildarríkin semja stefnuáætlanir sínar skulu þau gera skrá yfir afurðir úr aldin- og grænmetisgeiranum, geira unninna aldina og grænmetis, og bananageiranum sem verða aðstoðarhæfar samkvæmt hverri áætlun fyrir sig. Í þeirri skrá skulu ekki vera afurðir sem eru tilgreindar í V. viðauka.

Í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum, s.s. þegar aðildarríki vill tryggja að viðtækt úrval afurða falli undir áætlunina eða það vill gera áætlun sína meira aðlaðandi, má hins vegar í stefnuáætlun aðildarríkis kveða á um að slíkar afurðir geti orðið stuðningshæfar ef þeim afurðum, sem um getur í þeim viðauka, er bætt við í takmörkuðu magni.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld þeirra styðji skrána yfir slíkar afurðir sem eru aðstoðarhæfar samkvæmt áætlun þeirra.

Aðildarríkin skulu velja afurðirnar á grundvelli hlutlægra viðmiðana sem geta t.d. verið heilbrigðis- og umhverfis-sjónarmið, árstíðabundið framboð, yrki eða framboð á ræktuðum afurðum, og um leið veita forgang, eftir því sem unnt er, afurðum sem eru upprunnar í Sambandinu og þá einkum staðbundnum innkaupum, staðbundnum markaði, stuttum birgðakeðjum eða umhverfislegum ávinningi.

4. Ráðið skal, í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun aðstoðar Sambandsins sem um getur í 1. mgr.

5. Aðstoð Sambandsins, sem um getur í 1. mgr., skal úthlutað til hvers aðildarríkis á grundvelli hlutlægra viðmiðana sem byggjast á hlutfalli sex til tíu ára barna í hverju ríki.

Aðildarríki sem taka þátt í áætluninni skulu sækja árlega um aðstoð Sambandsins á grundvelli stefnuáætlunar sinnar sem um getur í 2. mgr.

Ráðið skal, í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun lágmarksfjárhæðar aðstoðar Sambandsins fyrir hvert aðildarríki sem tekur þátt í áætluninni og sem lúta að viðmiðunarúthlutunum og endanlegum úthlutunum aðstoðar til aðildarríkja.

6. Aðstoð Sambandsins sem kveðið er á um í 1. mgr. skal ekki nota í stað fjármögnunar á fyrirliggjandi landsbundnum áætlunum um aldin í skólum þar sem dreift er aldinum og grænmeti, unnum aldinum og grænmeti, og banönum, eða í stað annarra dreifingaráætlana fyrir skóla sem ná til slíkra afurða.

Hafi aðildarríki hins vegar þegar til staðar áætlun sem er hæf til aðstoðar frá Sambandinu samkvæmt þessari grein og ætlunin er að vikka hana eða gera skilvirkari, þ.m.t. að því er varðar markhóp áætlunarinnar, hversu lengi hún stendur yfir eða til hvaða afurða hún nær, má veita aðstoð Sambandsins að því tilskildu að mörkin, sem sett eru fram í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, séu virt að því er varðar hlutfall aðstoðar Sambandsins á móti landsbundna heildarframlaginu. Í slíkum tilvikum skal aðildarríkið tilgreina í framkvæmdaráætlun sinni hvernig það hyggst vikka út áætlun sína eða gera hana skilvirkari.

7. Aðildarríkin geta, til viðbótar við aðstoð Sambandsins, veitt landsbundna aðstoð í samræmi við 217. gr.

8. Áætlun Sambandsins um aldin og grænmeti í skólum skal ekki hafa áhrif á neinar aðskildar landsbundnar áætlanir, sem samrýmast löggjöf Sambandsins, um aldin og grænmeti í skólum.

9. Sambandið getur líka, skv. 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1306/2013, fjármagnað upplýsingagjafar-, vöktunar- og matsráðstafanir sem tengjast áætluninni um aldin og grænmeti í skólum, þ.m.t. ráðstafanir til að auka vitund almennings um hana, og tengdar ráðstafanir vegna netsamstarfs.

10. Aðildarríki sem taka þátt í áætluninni skulu kynna þátttöku sína í aðstoðaráætluninni og þá staðreynd að Sambandið niðurgreiðir hana, á stöðunum þar sem matvælunum er dreift.

24. gr.

Framselt vald

1. Til að stuðla að heilbrigðum matarvenjum barna og til að tryggja að aðstoð sé beint til barna í markhópnum sem um getur í 22. gr. skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar reglur um:

- a) viðbótarviðmiðanir í tengslum við hvert aðildarríkin beina aðstoð,
- b) samþykki og val aðildarríkja á umsækjendum um aðstoð,
- c) samningu landsbundinna eða svæðisbundinna áætlana og um hliðarráðstafanir.

2. Til að tryggja markvissa og hnitmiðaða notkun á fjármagni Sambandsins skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar:

- a) aðferðina við endurúthlutun á viðmiðunarúthlutun aðstoðar, sem um getur í 5. mgr. 23. gr., milli aðildarríkja, á grundvelli móttækinnna beiðna um aðstoð,
- b) þann kostnað í stefnuáætlunum aðildarríkjanna sem skapar hæfi til aðstoðar frá Sambandinu og möguleikann á að ákveða efri mörk fyrir tiltekinn kostnað,
- c) þá skyldu aðildarríkjanna að vakta og meta skilvirkni áætlana sinna um aldin og grænmeti í skólum.

3. Til að auka vitund um áætlunina skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að krefjast þess að aðildarríki, sem eru með áætlun um aldin og grænmeti í skólum, kynni hlutverk aðstoðar Sambandsins í niðurgreiðslunum.

25. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessa undirþáttar, þ.m.t.:

- a) þær upplýsingar sem stefnuáætlanir aðildarríkjanna skulu innihalda,
- b) umsóknir um aðstoð og greiðslur aðstoðar,
- c) aðferðir við kynningu og ráðstafanir vegna netsamstarfs að því er varðar áætlunina,
- d) framlagning, snið og innihald vöktunar- og matsskýrslna aðildarríkja sem taka þátt í áætlun Sambandsins um aldin og grænmeti í skólum.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. undirþáttur

Áætlun um mjólk í skólum

26. gr.

Aðstoð vegna dreifingar á mjólk og mjólkurafurðum til barna

1. Veita skal aðstoð Sambandsins til að dreifa tilteknum mjólkurafurðum og unnum mjólkurafurðum, sem falla undir SN-númerin 0401, 0403, 040490 og 0406 eða SN-númerið 220290, til barna í menntastofnunum sem um getur í 22. gr.

2. Frá 1. ágúst 2015 skulu aðildarríki sem vilja taka þátt í áætluninni fyrst vera búin að gera, landsbundið eða svæðisbundið, stefnuáætlun um framkvæmd hennar. Þau geta einnig kveðið á um hliðarráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að gera áætlunina skilvirkra, sem getur m.a. falist í upplýsingum um ráðstafanir til að veita fræðslu um heilbrigðar matarvenjur, um staðbundnar fæðukeðjur og um að berjast gegn soun matvæla.

3. Þegar þau semja stefnuáætlanir sínar skulu aðildarríkin gera skrá yfir mjólk og mjólkurafurðir sem verða aðstoðarhæf samkvæmt hverri áætlun fyrir sig, í samræmi við reglurnar sem framkvæmdastjórnin samþykkir í samræmi við 27. gr.

4. Aðstoð Sambandsins sem um getur í 1. mgr. skal ekki koma í stað fjármögnunar á fyrirbyggjandi landsbundnum áætlunum um mjólk og mjólkurafurðir eða annarra dreifingaráætlana í skólum sem ná til mjólkur og mjólkurafurða, að undanskilinni ókeypis dreifingu máltíða til barna í menntastofnunum. Hafi aðildarríki hins vegar þegar til staðar áætlun sem myndi vera hæf til aðstoðar frá Sambandinu samkvæmt þessari grein og ætlunin er að vikka hana eða gera skilvirkari, þ.m.t. að því er varðar markhóp áætlunarinnar, hversu lengi hún stendur yfir eða til hvaða afurða hún nær, má veita aðstoð Sambandsins. Í slíkum tilvikum skal aðildarríkið tilgreina í framkvæmdaráætlun sinni hvernig það hyggst vikka út áætlun sína eða gera hana skilvirkari.

5. Aðildarríkin geta, til viðbótar við aðstoð Sambandsins, veitt landsbundna aðstoð í samræmi við 217. gr.

6. Áætlun Sambandsins um mjólk og mjólkurafurðir í skólum skal ekki hafa áhrif á neinar aðskildar landsbundnar skólaáætlanir, sem samrýmast löggjöf Sambandsins, um að hvetja til neyslu mjólkur og mjólkurafurða.

7. Ráðið skal, í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun aðstoðar Sambandsins fyrir alla mjólk og allar mjólkurafurðir og það hámarks magn sem er hæft til aðstoðar frá Sambandinu, sem kveðið er á um í 1. mgr.

8. Aðildarríki sem taka þátt í áætluninni skulu kynna þátttöku sína í aðstoðaráætluninni og þá staðreynd að Sambandið niðurgreiðir hana, á stöðunum þar sem matvælnum er dreift.

27. gr.

Framselt vald

1. Til að taka tillit til þróunar á neyslumynstri fyrir mjólkurafurðir, til nýsköpunar og þróunar á markaðnum með mjólkurafurðir, framboðs á afurðum á hinum ýmsu mörkuðum Sambandsins og til næringarsjónarmiða, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að ákveða:

- a) hvaða afurðir séu hæfar til að vera með í áætluninni, í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 26. gr. og með tilliti til næringarsjónarmiða,
- b) samningu landsbundinna eða svæðisbundinna stefnuáætlana aðildarríkjanna, þ.m.t. um hliðarráðstafanir þegar við á og
- c) ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna vöktunar og mats.

2. Til að tryggja markvissa og skilvirka notkun á aðstoð Sambandsins skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar:

- a) reglur um aðstoðarhæfi aðstoðarþega og umsækjenda,
- b) kröfur um að aðildarríkin samþykki umsækjendur,
- c) notkun á mjólkurafurðum, sem njóta aðstoðar, við tilreiðslu á máltíðum í menntastofnunum.

3. Til að tryggja að umsækjendur um aðstoð virði skuldbindingar sínar skal fela framkvæmdastjórninni vald til

að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar kröfuna um að leggja fram tryggingu þegar aðstoð er greidd út fyrirfram.

4. Til að auka vitund um aðstoðaráætlunina skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að tilgreina þau skilyrði sem aðildarríkjum ber að fylgja þegar þau kynna þátttöku sína í áætluninni og þá staðreynd að Sambandið niðurgreiðir hana.

5. Til að tryggja að aðstoðin komi fram í því verði sem afurðirnar eru boðnar á samkvæmt áætluninni skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um reglur um að koma upp verðlagsvöktun samkvæmt áætluninni.

28. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessa undirþáttar, þ.m.t. um:

- a) málsmeðferðarreglur til að tryggja að ekki sé farið yfir aðstoðarhæft magn,
- b) málsmeðferðarreglur vegna tryggingar sem skal leggja fram og upphæð hennar þegar fyrirframgreiðsla er innt af hendi,
- c) þær upplýsingar sem skal afhenda aðildarríkjunum til að þau geti samþykkt umsækjendur, umsóknir um aðstoð og greiðslur aðstoðar,
- d) aðferðir við kynningu á áætluninni,
- e) stjórnun verðlagsvöktunar skv. 5. mgr. 27. gr.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. þáttur

Aðstoð í geira ólífuolíu og ólífa til átu

29. gr.

Áætlanir til stuðnings við geira ólífuolíu og ólífa til átu

1. Sambandið skal fjármagna þriggja ára vinnuáætlanir sem samtök framleiðenda, sem eru viðurkennd skv. 152. gr., félög samtaka framleiðenda sem eru viðurkennd skv. 156. gr. eða fjölgreinasamtök sem eru viðurkennd skv. 157. gr., semja á einu eða fleiri eftirfarandi sviðum:

- a) markaðseftirfylgni og stjórnun í geira ólífuolíu og ólífa til átu,

- b) úrbætur með tilliti til umhverfisáhrifa af ólífuræktunarsvæði,
- c) úrbætur með tilliti til samkeppnishæfni ólífuræktarsvæðis með nútímavæðingu,
- d) úrbætur með tilliti til framleiðslugæða ólífuolíu og ólífa til átu,
- e) rekjanleikakerfi, vottun og vernd gæða ólífuolíu og ólífa til átu, einkum vöktunar á gæðum ólífuolíu sem er seld lokaneytendum, undir umsjón landsbundinna stjórnvalda,
- f) miðlun upplýsinga um ráðstafanir sem samtök framleiðenda, félög samtaka framleiðenda eða fjölgreinasamtök gera til að bæta gæði ólífuolíu og ólífa til átu.

2. Fjármögnun Sambandsins á vinnuáætlunum sem um getur í 1. mgr. skal nema:

- a) 11 098 000 evrum á ári fyrir Grikkland,
- b) 576 000 evrum á ári fyrir Frakkland og
- c) 35 991 000 evrum á ári fyrir Ítalíu.

3. Hámarksfjármögnun Sambandsins á vinnuáætlunum, sem um getur í 1. mgr., skal jafngilda þeim fjárhæðum sem aðildarríkin halda eftir. Hámarksfjármögnun á aðstoðarhæfum kostnaði skal nema:

- a) 75% fyrir aðgerðir á sviðum, sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr.,
- b) 75% fyrir fjárfestingar í fastafjármunum og 50% fyrir aðrar aðgerðir á því sviði sem um getur í d-lið 1. mgr.,
- c) 75% fyrir vinnuáætlanir, sem viðurkennd samtök, sem um getur í 1. mgr. og sem starfa í minnst tveimur framleiðsluaðildarríkjum, á þeim sviðum sem um getur í e- og f-lið 1. mgr., framkvæma í a.m.k. þremur þriðju löndum eða aðildarríkjum, sem eru ekki framleiðendur, og 50% fyrir aðrar aðgerðir á þessum sviðum.

Viðkomandi aðildarríki skal tryggja viðbótarfjármögnun sem nemur allt að 50% þess kostnaðar sem fellur ekki undir fjármögnun Sambandsins.

30. gr.

Framselt vald

Til að tryggja markvissa og skilvirka notkun á aðstoð Sambandsins, sem kveðið er á um í 29. gr., og til að bæta framleiðslugæði ólífuolíu og ólífa til átu skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar:

- a) þau svið sem um getur í 1. mgr. 29. gr., þær sértæku ráðstafanir sem hægt er að fjármagna með aðstoð Sambandsins og starfsemi og kostnaðarliði sem ekki er hægt að fjármagna með þeim hætti,

- b) lágmarksúthlutun aðildarríkja á fjármögnun Sambandsins til tiltekinna vettvanga,
- c) kröfuna um að leggja fram tryggingu þegar umsókn um samþykki fyrir vinnuáætlun er lögð fram og þegar aðstoð er fyrirframgreidd,
- d) viðmiðanir sem aðildarríki skulu taka tillit til við val á vinnuáætlunum og samþykki fyrir þeim.

31. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessa þáttar varðandi:

- a) framkvæmd vinnuáætlana og breytingar á slíkum áætlunum,
- b) greiðslu aðstoðar, þ.m.t. fyrirframgreiðslur aðstoðar,
- c) málsmeðferðarreglur vegna tryggingar, sem leggja skal fram þegar umsókn um samþykki fyrir vinnuáætlun er lögð fram, og upphæð hennar og þegar aðstoð er fyrirframgreidd.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

3. þáttur

Aðstoð í aldin- og grænmetisgeiranum

32. gr.

Aðgerðasjóðir

1. Samtök framleiðenda í aldin- og grænmetisgeiranum og/ eða félög þeirra geta komið á fót aðgerðasjóði. Sjóðurinn skal fjármagnaður með:

- a) fjárframlögum frá:

- i. aðilum að samtökum framleiðenda og/eða sjálfum samtökum framleiðenda eða

- ii. félögum samtaka framleiðenda gegnum aðila að þessum félögum,

- b) fjárhagsaðstoð Sambandsins sem veita má samtökum framleiðenda, eða félögum þeirra þegar slík félög leggja fram, reka og framkvæma aðgerðaáætlun, að öllu leyti eða að hluta til, í samræmi við skilmálana og skilyrðin sem framkvæmdastjórnin skal samþykkja með framseldum gerðum skv. 37. gr. og framkvæmdargerðum skv. 38. gr.

2. Aðgerðasjóðir skulu einungis notaðir til að fjármagna aðgerðaáætlanir sem hafa verið lagðar fyrir aðildarríkin og samþykktar af þeim.

33. gr.

Aðgerðaáætlanir

1. Aðgerðaáætlanir í aldin- og grænmetisgeiranum skulu vera til minnst þriggja ára og mest til fimm ára. Þær skulu innihalda minnst tvö af þeim markmiðum sem um getur í c-lið 1. mgr. 152. gr. eða tvö af eftirfarandi markmiðum:

- a) áætlanagerð um framleiðslu, þ.m.t. spár um framleiðslu og neyslu og eftirfylgni við þær,
- b) úrbætur með tilliti til gæða afurða, hvort sem þær eru nýjar eða unnar,
- c) að auka söluverðmæti afurðanna,
- d) kynning á afurðunum, hvort sem þær eru nýjar eða unnar,
- e) umhverfisráðstafanir, einkum þær sem varða vatn, og framleiðsluaðferðir þar sem tillit er tekið til umhverfisins, þ.m.t. lífrænn búskapur,
- f) forvarnir gegn krísuástandi og krísustjórnun.

Aðgerðaáætlanir skulu lagðar fyrir aðildarríkin til samþykkis.

2. Félög samtaka framleiðenda geta einnig lagt fram aðgerðaáætlun, í heild eða að hluta til, sem samanstendur af ráðstöfunum sem hafa verið tilgreindar, en ekki framkvæmdar, af aðildarsamtökum, samkvæmt þeirra aðgerðaáætlunum. Aðgerðaáætlanir félaga samtaka framleiðenda skulu vera háðar sömu reglum og aðgerðaáætlanir samtaka framleiðenda og skulu teknar til athugunar með aðgerðaáætlunum aðildarsamtaka.

Í því skyni skulu aðildarríkin tryggja að:

- a) ráðstafanir samkvæmt aðgerðaáætlunum félags samtaka framleiðenda séu einvörðungu fjármagnaðar með framlögum þessara aðildarsamtaka félagsins og að slík fjármögnun komi úr aðgerðasjóðum umræddra aðildarsamtaka,
- b) ráðstafanirnar og samsvarandi fjárhagsleg hlutdeild þeirra séu tilgreind í aðgerðaáætlunum hverra aðildarsamtaka,
- c) ekki sé til staðar tvíþjármögnun.

3. Forvarnir gegn krísuástandi og krísustjórnun sem um getur í f-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. skulu tengjast því að forðast hættur á aldina- og grænmetisörkuðum og takast á við þær og skulu, í þessu samhengi, ná til:

- a) fjárfestinga sem auka skilvirkni í stjórnun á því magni sem sett er á markað,
- b) ráðstafana vegna menntunar og miðlunar á bestu starfsvenjum,
- c) kynningarstarfs og samskipta, hvort sem er til forvarna eða meðan krísuástand stendur yfir,
- d) stuðnings vegna umsýslukostnaðar við stofnun gagnkvæmra tryggingasjóða,
- e) endurplöntunar í aldingörðum þegar slíkt er nauðsynlegt að lokinni skyldubundinni ruðningu af heilbrigðisástæðum eða vegna plöntuheilbrigðis samkvæmt fyrirmælum frá lögbæru yfirvaldi aðildarríkisins,
- f) töku af markaði,
- g) grænuppskeru eða óskeru (e. *non-harvesting*) á aldinum og grænmeti,
- h) uppskerutryggingar.

Stuðningur til uppskerutryggingar skal stuðla að því að tryggja framleiðendum tekjur þegar þeir verða fyrir missi vegna náttúruhamfara, óhagstæðra veðuratburða, sjúkdóma eða meindýrasmits.

Þess skal krafist í váttryggingarsamningum að tryggingaþegar geri nauðsynlegar forvarnaráðstafanir.

Ráðstafanir vegna forvarna gegn krísuástandi og krísustjórnunarráðstafanir, þ.m.t. endurgreiðsla höfuðstóls og vaxta eins og um getur í fimmtu undirgrein, skulu ekki nema meira en þriðjungi útgjalda samkvæmt aðgerðaáætluninni.

Samtök framleiðenda geta tekið lán með almennum skilmálum til að fjármagna ráðstafanir vegna forvarna gegn krísuástandi og krísustjórnunarráðstafanir. Í slíkum tilvikum getur endurgreiðsla höfuðstóls og vaxta umræddra lána verið hluti af aðgerðaáætluninni og þannig verið hæf til aðstoðar frá Sambandinu skv. 34. gr. Fjármagna má allar sértækar aðgerðir sem gripið er til vegna forvarna gegn krísuástandi og vegna krísustjórnunar með slíkum lánum eða beint, eða bæði.

4. Í þessum þætti er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „grænuppskera“: heildaruppskera á tilteknu svæði á óþroskuðum afurðum sem ekki eru markaðshæfar og hafa ekki skemmst fyrir grænuppskeruna, hvort sem er af veðurfarsástæðum, vegna sjúkdóma, eða af öðrum ástæðum,
- b) „óskera“: stöðvun yfirstandandi framleiðsluferlis á viðkomandi svæði þegar afurðin er vel þroskuð og af fullum og eðlilegum markaðsgæðum. Förgun afurða vegna veðuratburðar eða sjúkdóms telst ekki vera óskera.

5. Aðildarríki skulu tryggja að:

- a) aðgerðaáætlanir innihaldi tvær eða fleiri aðgerðir í umhverfismálum eða
- b) að minnst 10% af útgjöldum samkvæmt aðgerðaáætlunum séu til aðgerða í umhverfismálum.

Aðgerðir í umhverfismálum skulu uppfylla þær kröfur um greiðslur vegna umhverfis- og loftslagsvæns landbúnaðar sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 28. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1305/2013.

Þegar minnst 80% framleiðenda sem eru aðilar að tilteknum samtökum framleiðenda eru bundnir af einni eða fleiri nákvæmlega eins skuldbindingum um umhverfis- og loftslagsvænan landbúnað, sem kveðið er á um í 3. mgr. 28. gr. reglugerðar nr. 1305/2013, skal hver þessara skuldbindinga teljast vera aðgerð í umhverfismálum sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar.

Stuðningur við aðgerðir í umhverfismálum sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal ná til viðbótarkostnaðar og tekjutaps sem leiðir af aðgerðinni.

6. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fjárfestingar sem auka álag á umhverfið séu einungis leyfðar við aðstæður þar sem skilvirkar verndarráðstafanir til að verja umhverfið fyrir umræddu álagi eru til staðar.

34. gr.

Fjárhagsaðstoð Sambandsins

1. Fjárhagsaðstoð Sambandsins skal nema sömu upphæð og fjárframlögin sem um getur í a-lið 1. mgr. 32. gr. sem eru raunverulega greidd út og takmarkast við 50% af raunverulegum útgjöldum sem stofnað er til.

2. Fjárhagsaðstoð Sambandsins skal takmarkast við 4,1% af verðmæti þeirrar framleiðslu hverra samtaka framleiðenda, eða félaga þeirra, sem sett er á markað.

Ef um er að ræða samtök framleiðenda má hins vegar auka það hlutfall í 4,6% af verðmæti framleiðslu, sem er sett á markað, að því tilskildu að upphæð umfram 4,1% af verðmæti framleiðslu, sem er sett á markað, sé einungis notuð í þágu ráðstafana vegna forvarna gegn krísuástandi og krísustjórnunarráðstafana.

Ef um er að ræða félög samtaka framleiðenda má auka það hlutfall í 4,7% af verðmæti framleiðslu, sem er sett á markað, að því tilskildu að upphæð umfram 4,1% af verðmæti framleiðslu, sem er sett á markað, sé einungis notuð í þágu ráðstafana vegna forvarna gegn krísuástandi og krísustjórnunarráðstafana sem umrætt félag samtaka framleiðenda hrindir í framkvæmd fyrir hönd aðila sinna.

3. Hækka skal 50% mörkin, sem kveðið er á um í 1. mgr., í 60% að beiðni samtaka framleiðenda, vegna aðgerðaáætlunar eða hluta aðgerðaáætlunar sem uppfyllir a.m.k. eitt af eftirfarandi skilyrðum:

- a) hún er lögð fram af nokkrum samtökum framleiðenda innan Sambandsins sem vinna að fjölbjóðlegum áætlunum í mismunandi aðildarríkjum,
- b) hún er lögð fram af einum eða fleiri samtökum framleiðenda sem taka þátt í áætlunum sem eru starfræktar þvert á greinar,
- c) hún nær eingöngu til sértæks stuðnings við framleiðslu á lífrænum afurðum sem falla undir ákvæði reglugerðar ráðsins (EB) nr. 834/2007 ⁽²³⁾,
- d) hún er sú fyrsta sem er lögð fram af viðurkenndum samtökum framleiðenda sem urðu til við samruna tveggja viðurkenndra samtaka framleiðenda,
- e) hún er sú fyrsta sem er lögð fram af viðurkenndu félagi samtaka framleiðenda,
- f) hún er lögð fram af samtökum framleiðenda í aðildarríkjum þar sem samtök framleiðenda markaðssetja innan við 20% af aldin- og grænmetisframleiðslu,
- g) hún er lögð fram af samtökum framleiðenda á einu af ystu svæðunum sem um getur í 349. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

4. Auka skal 50% mörkin, sem kveðið er á um í 1. mgr., í 100% ef um er að ræða að aldin og grænmeti sé tekið af markaði, sem skal ekki nema meira en 5% af magni framleiðslu hverra samtaka framleiðenda, sem sett er á markað, og sem er ráðstafað með:

- a) ókeypis dreifingu til góðgerðarsamtaka og -stofnana sem aðildarríkin hafa veitt viðurkenningu til slíkrar starfsemi, til notkunar í starfsemi þeirra til að aðstoða einstaklinga sem hafa rétt til opinberrar aðstoðar sem er viðurkenndur í landslögum, einkum af því að þeir geta ekki séð fyrir sér eða
- b) ókeypis dreifingu til einhvers af eftirfarandi: fangelsa, skóla, stofnana sem um getur í 22. gr., sumarbúða fyrir börn, sjúkrahúsa og elliheimila sem aðildarríkin tilgreina, sem skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að sjá til þess að það magn sem er dreift á þennan hátt sé til viðbótar við það magn sem venjulega er keypt inn af slíkum stofnunum.

⁽²³⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 834/2007 frá 28. júní 2007 um lífræna framleiðslu og merkingu lífrænna vara og til niðurfellingar á reglugerð (EBE) nr. 2092/91 (Stjótið. ESB L 189, 20.7.2007, bls. 1).

35. gr.

Landsbundin fjárhagsaðstoð

1. Á svæðum innan aðildarríkja þar sem skipulagsstig framleiðenda í aldin- og grænmetisgeiranum er sérstaklega lágt getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir til að heimila aðildarríkjum, að tilhlýðilega rökstuddri beiðni þeirra, að greiða samtökum framleiðenda landsbundna fjárhagsaðstoð sem nemur 80% af þeim fjárframlögum sem um getur í a-lið 1. mgr. 32. gr. Þessi aðstoð skal koma til viðbótar aðgerðasjóðnum.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. Á svæðum innan aðildarríkja þar sem samtök framleiðenda, félög samtaka framleiðenda og hópar framleiðenda, sem um getur í 27. gr. reglugerðar (EB) nr. 1305/2013, markaðssetja innan við 15% af virði aldin- og grænmetisframleiðslu á þeim svæðum, ef aldin- og grænmetisframleiðsla nemur minnst 15% af heildarlandbúnaðarframleiðslu þessara svæða, getur Sambandið endurgreitt landsbundnu fjárhagsaðstoðina, sem um getur í 1. mgr. þessarar reglugerðar, að beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir um þá endurgreiðslu. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

36. gr.

Landsbundinn rammi og landsbundin stefnuáætlun um aðgerðaáætlanir

1. Aðildarríki skulu koma á fót landsbundnum ramma með almennum skilyrðum sem varða aðgerðirnar í umhverfismálum sem um getur í 5. mgr. 33. gr. Innan þess ramma skal einkum kveðið á um að slíkar aðgerðir uppfylli viðeigandi kröfur í reglugerð (ESB) nr. 1305/2013, einkum þær sem settar eru fram í 3. gr. hennar.

Aðildarríki skulu leggja tillögur að römmum fyrir framkvæmdastjórnina sem getur með framkvæmdargerðum, sem eru samþykktar án þess að beitt sé málsmeðferðarreglunum sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., krafist breytinga á tillögunni innan þriggja mánaða frá framlagningunni komist hún að þeirri niðurstöðu að tillagan myndi ekki stuðla að því að markmiðunum verði náð sem sett eru fram í 191. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í sjöundu aðgerðaáætlun Sambandsins á sviði umhverfismála. Við fjárfestingar á einstökum búum sem fá stuðning í aðgerðaáætlunum skal einnig taka tillit til þessara markmiða.

2. Sérhvert aðildarríki skal koma á fót landsbundinni stefnuáætlun um sjálfbærar aðgerðaáætlanir á markaðinum fyrir aldin og grænmeti. Slík stefnuáætlun skal innihalda:

a) greiningu á aðstæðum með tilliti til styrkleika og veikleika og möguleikans á þróun,

b) rökstuðning fyrir vali á forgangsatríðum,

c) markmið aðgerðaáætlana og gerninga og frammistöðuvísa,

d) mat á aðgerðaáætlunum,

e) kvöð um skýrslugjöf fyrir samtök framleiðenda.

Landsbundna stefnuáætlunin skal einnig ná yfir landsbundna rammann sem um getur í 1. mgr.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um aðildarríki þar sem engin viðurkennd samtök framleiðenda eru til staðar.

37. gr.

Framselt vald

Til að tryggja markvissan, hnitmiðaðan og sjálfbæran stuðning við samtök framleiðenda í aldin- og grænmetisgeiranum og félög þeirra skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að setja reglur um:

a) aðgerðasjóði og aðgerðaáætlanir, að því er varðar:

i. áætlaðar upphæðir, ákvarðanir samtaka framleiðenda og félaga þeirra um fjárframlög og nýtingu aðgerðasjóða,

ii. ráðstafanir, aðgerðir, útgjalda- og umsýslu- og starfsmannakostnað sem skal hafður með í aðgerðaáætlunum eða útilokaður frá þeim, breytingar á þeim og viðbótarkröfur sem aðildarríkin skulu ákveða,

iii. að forðast tvíþjármögnun milli aðgerðaáætlana og áætlana um dreifbýlisþróun,

iv. aðgerðaáætlanir félaga samtaka framleiðenda,

v. sértækar reglur sem gilda um tilvik þegar félög samtaka framleiðenda reka, vinna, framkvæma og leggja fram aðgerðaáætlanir, að hluta til eða í heild,

vi. þá skuldbindingu að nota sameiginlega vísa til að vakta og meta aðgerðaáætlanir,

b) landsbundna rammann og landsbundnu stefnuáætlunina um aðgerðaáætlanir að því er varðar þá skuldbindingu að vakta og meta skilvirkni landsbundnu rammanna og landsbundnu stefnuáætlanna,

c) fjárhagsaðstoð Sambandsins, að því er varðar:

- i. grunninn fyrir útreikningnum á fjárhagsaðstoð Sambandsins og á verðmæti framleiðslu, sem er sett á markað, sem um getur í 2. mgr. 34. gr.,
- ii. þau viðmiðunartímabil sem gilda við útreikning aðstoðar,
- iii. framlagningu fyrirframgreiðslna og kröfuna um að leggja fram tryggingu þegar aðstoð er greidd fyrirfram,
- iv. þær sértæku reglur sem gilda um fjármögnun aðgerðaáætlana félaga samtaka framleiðenda, einkum þær sem varða beitingu markanna sem kveðið er á um í 2. mgr. 34. gr.,

d) ráðstafanir vegna forvarna gegn krísuástandi og krísu-stjórnunarráðstafanir að því er varðar:

- i. möguleikann fyrir aðildarríki að beita ekki einni eða fleiri ráðstöfunum vegna forvarna gegn krísuástandi og krísstjórnunarráðstöfunum,
- ii. skilyrði sem tengjast a-, b- og c-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 33. gr.,
- iii. leyfilega áfangastaði sem aðildarríkin geta ákveðið fyrir afurðir sem teknar eru af markaði,
- iv. hámarksstuðning vegna töku af markaði,
- v. kröfuna um fyrirframtilkynningu ef til töku af markaði kemur,
- vi. grundvöllinn fyrir útreikningi á magni framleiðslu, sem er sett á markað, til ókeypis dreifingar sem um getur í 4. mgr. 34. gr. og ákvörðun á hámarksmagni framleiðslu, sem er sett á markað, ef um töku af markaði er að ræða,
- vii. kröfuna um að birta tákn Sambandsins á pökkum af afurðum sem fara í ókeypis dreifingu,
- viii. skilyrðin sem varða viðtakendur afurða, sem voru teknar af markaði,
- ix. notkun á hugtökum að því er varðar þennan þátt,
- x. skilyrðin sem varða grænuppskeru og óskeru sem aðildarríkin skulu samþykkja,
- xi. uppskerutryggingar,
- xii. gagnkvæma tryggingasjóði,
- xiii. skilyrði sem varða endurplöntun í aldingörðum af heilbrigðisástæðum eða vegna plöntuheilbrigðis í samræmi við e-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 33. gr. og ákvörðun efri marka fyrir útgjöld vegna hennar,

e) innlenda fjárhagsaðstoð, að því er varðar:

- i. skipulagsstig framleiðenda,
- ii. kröfurnar um að leggja fram tryggingu þegar fyrirframgreiðsla er innt af hendi,
- iii. hámarkshlutfall endurgreiðslu frá Sambandinu vegna innlendu fjárhagsaðstoðarinnar.

38. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um ráðstafanir sem varða:

- a) stjórnun aðgerðasjóða,
- b) þær upplýsingar sem skulu felast í aðgerðaáætlunum, landsbundnum römmum og landsbundnum stefnuáætlunum sem um getur í 36. gr., framlagningu aðgerðaáætlana til aðildarríkja, tímamörk, fylgiskjöl og samþykki aðildarríkja,
- c) framkvæmd samtaka framleiðenda og félaga samtaka framleiðenda á aðgerðaáætlunum,
- d) framlagningu, snið og innihald vöktunar- og matsskýrslna vegna landsbundinna stefnuáætlana og aðgerðaáætlana,
- e) umsóknir um aðstoð og greiðslur aðstoðar, þ.m.t. fyrirframgreiðslur og hlutagreiðslur aðstoðar,
- f) hagnýtt fyrirkomulag þess að birta tákn Sambandsins á pökkum af afurðum sem fara í ókeypis dreifingu,
- g) að farið sé að markaðsstöðlum ef um er að ræða að afurðir séu teknar af markaði,
- h) kostnað við flutning, flokkun og pökkun ef um er að ræða ókeypis dreifingu,
- i) ráðstafanir vegna kynninga, samskipta og menntunar í tengslum við forvarnir gegn krísuástandi og vegna krísstjórnunar,
- j) framkvæmd aðgerða til að taka afurðir af markaði, grænuppskeru, óskeru og ráðstafana vegna uppskerutrygginga,
- k) umsókn, leyfi, greiðslu og endurgreiðslu vegna landsbundnu fjárhagsaðstoðarinnar,
- l) málsmeðferðarreglur vegna tryggingar sem skal leggja fram og upphæð hennar þegar fyrirframgreiðsla er innt af hendi.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

4. þáttur

Stuðningsáætlanir í vingeiranum

1. undirþáttur

Almenn ákvæði og aðstoðarhæfar ráðstafanir

39. gr.

Gildissvið

Í þessum þætti er mælt fyrir um reglur sem gilda um úthlutanir á fjármagni Sambandsins til aðildarríkja og notkun aðildarríkja á þessu fjármagni í gegnum fimm ára landsbundnar stuðningsáætlanir (hér á eftir nefndar „stuðningsáætlanir“) til að fjármagna sértækar stuðningsráðstafanir til aðstoðar við vingeirann.

40. gr.

Samrýmanleiki og samræmi

1. Stuðningsáætlanir skulu samrýmast lögum Sambandsins og vera í samræmi við starfsemi, stefnur og forgangsörðun Sambandsins.

2. Aðildarríkin skulu bera ábyrgð á stuðningsáætlunum og skulu tryggja innra samræmi þeirra og að þær séu settar saman og framkvæmdar á hlutlægan hátt, að teknu tilliti til efnahagslegra aðstæðna viðkomandi framleiðenda og þarfarinnar fyrir að forðast að mismuna framleiðendum á óréttmætan hátt.

3. Ekki skal veita aðstoð vegna:

- a) rannsóknarverkefna og ráðstafana til að styðja rannsóknarverkefni, önnur en þau sem um getur í d- og e-lið 2. mgr. 45. gr.,
- b) ráðstafana í áætlunum aðildarríkja um dreifbýlisþróun samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1305/2013.

41. gr.

Framlagning stuðningsáætlana

1. Hvert framleiðsluaðildarríki sem er tilgreint í VI. viðauka skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina drög að fimm ára stuðningsáætlun þar sem er að finna a.m.k. eina af þeim aðstoðarhæfu ráðstöfunum sem settar eru fram í 38. gr.

2. Stuðningsráðstafanir í drögum að stuðningsáætlunum skulu gerðar eftir því landfræðilega þrepi sem aðildarríkið telur að eigi best við. Aðildarríkið skal hafa samráð við lögbær yfirvöld og stofnanir, á viðeigandi svæðisbundnu þrepi, um drögin að stuðningsáætluninni áður en það leggur hana fyrir framkvæmdastjórnina.

3. Hvert aðildarríki skal leggja fram ein drög að stuðningsáætlun þar sem hægt er að taka tillit til svæðisbundinna sérkenna.

4. Stuðningsáætlanir skulu koma til framkvæmda þremur mánuðum eftir að drög að þeim eru lögð fyrir framkvæmdastjórnina.

Framkvæmdastjórnin getur hins vegar samþykkt framkvæmdargerðir til að fastsetja að hin framlagða stuðningsáætlun samræmist ekki reglunum sem mælt er fyrir um í þessum þætti og skal hún upplýsa aðildarríkið um það. Í slíkum tilvikum skal aðildarríkið leggja fyrir framkvæmdastjórnina endurskoðuð drög að stuðningsáætlun. Endurskoðaða stuðningsáætlunin skal koma til framkvæmda tveimur mánuðum eftir að drögin að endurskoðuðu stuðningsáætluninni eru lögð fram, nema um sé að ræða áframhaldandi ósamrýmanleika en í því tilviki gildir þessi undirgrein.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

5. Ákvæði 4. mgr. gilda að breyttu breytanda um breytingar að því er varðar gildandi stuðningsáætlanir sem aðildarríkin hafa lagt fram.

42. gr.

Inntak stuðningsáætlana

Stuðningsáætlanir skulu a.m.k. innihalda eftirfarandi þætti:

- a) ítarlega lýsingu á ráðstöfununum sem lagðar eru til, ásamt magnbundnum markmiðum þeirra,
- b) niðurstöður samráðsins sem haft er,
- c) mat sem sýnir hvaða tæknilegum, efnahagslegum, umhverfislegum og félagslegum áhrifum er búist við,
- d) áætlun um framkvæmd ráðstafananna,
- e) almenna töflu yfir fjármögnun sem sýnir hvaða fjármagn á að nýta og hvaða viðmiðunarúthlutun er gert ráð fyrir af því fjármagni fyrir hverja ráðstöfun í samræmi við takmörkunina á fjárlögum sem kveðið er á um í VI. viðauka,
- f) viðmiðanir og megindlegar viðmiðanir sem nota skal til vöktunar og mats ásamt ráðstöfunum sem gripið er til í því skyni að tryggja að stuðningsáætlarnar séu framkvæmdar á viðeigandi og skilvirkan hátt og
- g) tilnefningu lögbærra yfirvalda og stofnana sem bera ábyrgð á framkvæmd stuðningsáætlunarinnar.

43. gr.

Aðstoðarhæfar ráðstafanir

Stuðningsáætlanir geta innihaldið eina eða fleiri af eftirfarandi ráðstöfunum:

- a) kynningarstarf í samræmi við 45. gr.,
- b) endurskipulagning og breyting á vénekrum í samræmi við 46. gr.,
- c) grænuppskera í samræmi við 47. gr.,

- d) gagnkvæmir tryggingarsjóðir í samræmi við 48. gr.,
- e) uppskerutrygging í samræmi við 49. gr.,
- f) fjárfestingar í samræmi við 50. gr.,
- g) nýsköpun í víngeiranum í samræmi við 51. gr.,
- h) eiming á aukaafurðum í samræmi við 52. gr.

*44. gr.***Almennar reglur er varða stuðningsáætlanir**

1. Því fjármagni Sambandsins sem í boði er skal úthlutað innan þeirrar takmörkunar á fjárlögum sem kveðið er á um í VI. viðauka.
2. Einungis skal veita stuðning Sambandsins vegna aðstoðarhæfs kostnaðar sem er stofnað til eftir að drög að viðkomandi stuðningsáætlun hafa verið lögð fram.
3. Aðildarríkin skulu ekki taka þátt í kostnaði við ráðstafanir sem Sambandið fjármagnar samkvæmt stuðningsáætlunum.

*2. undirþáttur***Sértækar stuðningsráðstafanir***45. gr.***Kynningarstarf**

1. Stuðningur samkvæmt ákvæðum þessarar greinar skal taka til upplýsinga- eða kynningarráðstafana sem varða vín frá Sambandinu:
 - a) í aðildarríkjum, með það fyrir augum að upplýsa neytendur um ábyrga neyslu víns og um kerfi Sambandsins fyrir upprunatáknanir og landfræðilegar merkingar,
 - b) í þriðju löndum, með það fyrir augum að bæta samkeppnishæfni þeirra.
2. Ráðstafanirnar, sem um getur í b-lið 1. mgr., skulu gilda um vín með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu eða vín með vínþrúguyrkismerkingu og skulu einungis fela í sér eitt eða fleiri af eftirfarandi:
 - a) almannatengsl, kynningarstarf eða auglýsingaráðstafanir, einkum til að vekja athygli á ströngum kröfum sem gerðar eru til afurða frá Sambandinu, sérstaklega með tilliti til gæða, matvælaöryggis eða umhverfisins,
 - b) þátttöku í alþjóðlega mikilvægum viðburðum, kaupstefnum eða sýningum,
 - c) upplýsingaherferðir, einkum varðandi kerfi Sambandsins fyrir upprunatáknanir, landfræðilegar merkingar og lífræna framleiðslu,

- d) rannsóknir á nýjum mörkuðum, sem eru nauðsynlegar vegna útvíkkunar á söluleiðum,
- e) rannsóknir til að meta árangur af upplýsinga- og kynningarráðstöfununum.

3. Framlag Sambandsins til upplýsinga- eða kynningarstarfs sem um getur í 1. mgr. skal ekki vera herra en sem nemur 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.

*46. gr.***Endurskipulagning og breyting á vínekrum**

1. Markmiðið með ráðstöfunum sem varða endurskipulagningu og breytingu á vínekrum skal vera að auka samkeppnishæfni vínframleiðenda.
 2. Endurskipulagning og breyting á vínekrum skal njóta stuðnings ef aðildarríki leggja fram skrá yfir framleiðslugetu sína í samræmi við 3. mgr. 145. gr.
 3. Stuðningur til endurskipulagningar og breytingar á vínekrum, sem gætu einnig stuðlað að bættum sjálfbærum framleiðslukerfum og umhverfissporum víngeirans, má einungis ná til einnar eða fleiri af eftirfarandi aðgerðum:
 - a) að taka upp önnur yrki, þ.m.t. með endurágræðslu,
 - b) að flytja vínekrur,
 - c) endurplöntun á vínekrum þegar slíkt er nauðsynlegt að lokinni skyldubundinni ruðningu af heilbrigðisástæðum eða vegna plöntuheilbrigðis samkvæmt fyrirmælum frá lögbæru yfirvaldi aðildarríkisins,
 - d) að bæta stjórnunaraðferðir á vínekrum, einkum innleiðing þróaðra sjálfbærra framleiðslukerfa.
- Hefðbundin endurnýjun vínekra, þ.e. endurplöntun á sömu landspildu með sama vínþrúguyrki samkvæmt sama vínræktarkerfi þegar náttúrulegum líftíma vínviðarplantna er lokið, skal ekki njóta stuðnings.
- Aðildarríkin geta mælt fyrir um frekari skilgreiningar, einkum að því er varðar aldur þeirra vínekra sem eru endurnýjaðar.
4. Stuðningur til endurskipulagningar og breytingar á vínekrum, þ.m.t. úrbætur á stjórnunaraðferðum á vínekrum, má einungis vera með eftirfarandi hætti:
 - a) bætur til framleiðenda vegna tekjutaps við framkvæmd ráðstöfunarinnar og
 - b) framlag til kostnaðar við endurskipulagningu og breytingu.

5. Bætur til framleiðenda vegna tekjutaps, eins og um getur í a-lið 4. mgr., geta verið allt að 100% af viðkomandi tapi og geta verið í formi annars af eftirfarandi:

a) leyfis til að rækta samtímis eldri og nýjan vínvið fram að lokum umbreytingarfyrirkomulagsins, að hámarki í þrjú ár, þrátt fyrir II. undirþátt IV. þáttar a í III. kafla I. bóls í II. hluta reglugerðar (EB) nr. 1234/2007 þar sem mælt er fyrir um umbreytingarfyrirkomulag varðandi réttindi til plöntunar,

b) fébóta.

6. Framlag Sambandsins vegna raunverulegs kostnaðar við endurskipulagningu og breytingu á vínekrum skal ekki vera hærri en sem nemur 50%. Á landsvæðum sem eru á eftir í þróun skal framlag Sambandsins vegna kostnaðar við endurskipulagningu og breytingu ekki vera hærri en sem nemur 75%.

47. gr.

Grænuppskera

1. Að því er varðar þessa grein merkir „grænuppskera“ algera eyðingu eða fjarlægingu á óþroskuðum þrúguklösum sem gerir það að verkum að engin uppskera verður á viðkomandi svæði.

Séu söluhæfar þrúgur skildar eftir á plöntunum við lok venjulegs framleiðsluferlis (öskera) skal það ekki teljast grænuppskera.

2. Stuðningur við grænuppskeru skal stuðla að því að byggja aftur upp jafnvægið milli framboðs og eftirspurnar á vínmarkaði Sambandsins til að fyrirbyggja markaðskrisur.

3. Veita má stuðning við grænuppskeru sem bætur í formi fastrar greiðslu á hvern hektara, sem hlutaðeigandi aðildarríki ákveður. Greiðslan skal ekki nema meira en 50% af samanlögðum beinum kostnaði vegna eyðingar eða fjarlægingar á þrúguklösum og tekjutaps vegna slíkrar eyðingar eða fjarlægingar.

4. Hlutaðeigandi aðildarríki skal koma sér upp kerfi sem byggt er á hlutlægum viðmiðunum til að tryggja að ráðstöfunin vegna grænuppskeru leiði ekki af sér bótagreiðslur til einstakra vínframleiðenda umfram þau efri mörk sem eru ákvörðuð í 3. mgr.

48. gr.

Gagnkvæmir tryggingarsjóðir

1. Stuðningur við stofnun gagnkvæmra tryggingasjóða skal felast í aðstoð við framleiðendur sem leitast við að tryggja sig gegn markaðssveiflum.

2. Veita má stuðning við stofnun gagnkvæmra tryggingasjóða í formi tímabundinnar og minnkandi aðstoðar sem nær yfir umsýslukostnað sjóðanna.

49. gr.

Uppskerutrygging

1. Stuðningur til uppskerutryggingar skal stuðla að því að tryggja framleiðendum tekjur þegar þeir verða fyrir missi vegna náttúruhamfara, óhagstæðra veðuratburða, sjúkdóma eða meindýrasmits.

Þess skal krafist í váttryggingarsamningum að tryggingaþegar geri nauðsynlegar forvarnaráðstafanir.

2. Veita má stuðning til uppskerutryggingar í formi fjárframlags frá Sambandinu sem má ekki nema meira en:

a) 80% af þeim kostnaði vegna tryggingaiðgjalda sem framleiðendur hafa greitt til að tryggja sig gegn tjóni af völdum óhagstæðra veðuratburða sem teljast mega til náttúruhamfara,

b) 50% af þeim kostnaði vegna tryggingaiðgjalda sem framleiðendur hafa greitt til að tryggja sig:

i. gegn tjóni sem um getur í a-lið og öðru tjóni af völdum óhagstæðra veðuratburða,

ii. gegn tjóni af völdum dýra, plöntusjúkdóma eða meindýrasmits.

3. Veita má stuðning til uppskerutryggingar ef viðkomandi tryggingargreiðslur bæta framleiðendum ekki meira en 100% af því tekjutapi sem þeir hafa orðið fyrir, að teknu tilliti til bóta sem framleiðendur kunna að hafa fengið í gegnum önnur stuðningskerfi sem tengjast áhættunni sem tryggt er gegn.

4. Stuðningur til uppskerutryggingar skal ekki raska samkeppni á tryggingamarkaðnum.

50. gr.

Fjárfestingar

1. Veita má stuðning til efnislegra eða óefnislegra fjárfestinga í vinnslustöðvum og grunnvirkjum víngerðarhúsa, sem og í skipulagi setningar á markað og tækja. Þessar fjárfestingar skulu vera ætlaðar til að bæta heildarárangur fyrirtækisins og aðlögun þess að kröfum markaðarins, sem og til að auka samkeppnishæfni þess, og skulu varða framleiðslu eða setningu vínrektarafurða, sem um getur í II. hluta VII. viðauka, á markað, þ.m.t. með það fyrir augum að bæta orkusparnað, heildarorkunýtni og sjálfbæra ferla.

2. Stuðningur skv. 1. mgr., þegar hámarksstuðningur er veittur:

a) skal eingöngu eiga við um örfyrirtæki, lítil eða meðalstór fyrirtæki í skilningi tilmæla framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB ⁽²⁴⁾,

⁽²⁴⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreininguna á örfyrirtækjum, litlum fyrirtækjum og meðalstórum fyrirtækjum (Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36).

- b) getur þar að auki náð til allra fyrirtækja á ystu svæðunum sem um getur í 349. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og minni Eyjahafseyjanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar Evrópusambandsins og ráðsins (ESB) nr. 229/2013 ⁽²⁵⁾.

Að því er varðar fyrirtæki, sem ekki falla undir 1. mgr. 2. gr. I. bálks í viðaukanum við tilmæli 2003/361/EB, með færri en 750 starfsmenn eða með veltu undir 200 milljónum evra, skal minnka hámarksaðstoðarlutfall um helming.

Aðstoð skal ekki veitt fyrirtækjum í erfiðleikum í skilningi viðmiðunarreglna Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar á fyrirtækjum sem eiga í erfiðleikum ⁽²⁶⁾.

3. Aðstoðarhæfur kostnaður skal útiloka þann óaðstoðarhæfa kostnað sem um getur í 3. mgr. 69. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1303/2013.

4. Eftirfarandi hámarksaðstoðarlutfall, í tengslum við aðstoðarhæfan fjárfestingarkostnað, gildir um framlag Sambandsins:

- a) 50% á landsvæðum sem eru á eftir í þróun,
- b) 40% á öðrum landsvæðum en þeim sem eru á eftir í þróun,
- c) 75% á ystu svæðum sem um getur í 349. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins,
- d) 65% á minni Eyjahafseyjunum eins og er skilgreint í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (ESB) nr. 229/2013.

5. Ákvæði 71. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1303/2013 gilda að breyttu breytanda um stuðning sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

51. gr.

Nýsköpun í vingeiranum

Veita má stuðning til efnislegra eða óefnislegra fjárfestinga sem eru ætlaðar til þróunar á nýjum afurðum, ferlum og tækni sem tengjast afurðunum sem um getur í II. hluta VII. viðauka. Stuðningnum skal ætlað að auka markaðshæfi og samkeppnishæfni vinnuþráttar frá Sambandinu og getur einn þáttur þess falist í yfirfærslu á þekkingu. Hámarksaðstoðarlutfall að því er varðar framlag Sambandsins til þess stuðnings sem kveðið er á um í þessari grein skal vera hið sama og sett er fram í 4. mgr. 50. gr.

⁽²⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 229/2013 frá 13. mars 2013 um sértækar ráðstafanir í landbúnaði í þágu minni eyjanna í Eyjahafi og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1405/2006 (Stjtið. ESB L 78, 20.3.2013, bls. 41).

⁽²⁶⁾ Stjtið. ESB C 244, 1.10.2004, bls. 2.

52. gr.

Eiming aukaafurða

1. Veita má stuðning til eimingar að eigin frumkvæði eða skyldubundinnar eimingar á aukaafurðum sem myndast við vinnframleiðslu sem farið hefur fram í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í D-þætti II. hluta VIII. viðauka.

Fjárhæð aðstoðar skal ákveðin miðað við rúmmálsprósentu og á hektólítra alkóhóls sem framleitt er. Ekki skal greiða út aðstoð fyrir það alkóhólinnihald í aukaafurðunum sem á að eima, sem er hærra en 10% af alkóhólinnihaldi vínsins sem er framleitt.

2. Aðstoðin skal greidd til eimingarstöðva sem vinna aukaafurðir sem myndast við vinnframleiðslu sem eru afhentar til eimunar í hráalkóhól með minnst 92% alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál.

Aðildarríkin geta bundið veitingu stuðnings því skilyrði að aðstoðarþeginn leggi fram tryggingu.

3. Sú hámarksaðstoð sem gildir skal byggð á kostnaði við söfnun og vinnslu og skal framkvæmdastjórnin ákveða hana með framkvæmdargerðum skv. 54. gr.

4. Viðkomandi aðstoð skal innihalda eingreiðslu til að bæta upp kostnaðinn við að safna saman aukaafurðum sem myndast við vinnframleiðslu. Ef sá kostnaður fellur á framleiðandann skal eimingarstöðin millifæra þá upphæð til hans.

5. Alkóhól, sem verður til við eimingu sem nýtur stuðnings og sem um getur í 1. mgr., skal eingöngu notað í iðnaði eða til orkuframleiðslu til að forðast röskun á samkeppni.

3. undirþáttur

Málsmeðferðarákvæði

53. gr.

Framselt vald

Til að tryggja að stuðningsáætlanir aðildarríkjanna fyrir vinnuþráttar markmið þeirra og að notkun á fjármagni Sambandsins sé markviss og skilvirk skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að setja:

- a) reglur um ábyrgð fyrir útgjöldum frá þeim degi er framkvæmdastjórnin tekur við stuðningsáætlunum og breytingum á stuðningsáætlunum og fram að gildistökudegi þeirra,
- b) reglur um innihald stuðningsáætlana og útgjöld, umsýslu- og starfsmannakostnað og aðgerðir, sem kunna að vera hluti af stuðningsáætlunum aðildarríkjanna, og skilyrði fyrir greiðslum gegnum milliliði ef um er að ræða stuðning vegna uppskerutrygginga og möguleikann á að inna þær af hendi, sem kveðið er á um í 49. gr.,

c) reglur um kröfurnar um að leggja fram tryggingu þegar fyrirframgreiðsla er innt af hendi,

d) reglur um notkun á hugtökum að því er varðar þennan þátt,

e) reglur um að ákveða efri mörk fyrir útgjöld vegna endurplöntunar á vínekrum af heilbrigðisástæðum eða vegna plöntuheilbrigðis í samræmi við c-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 46. gr.,

f) reglur um að forðast tvíþjármögnun milli:

i. mismunandi aðgerða í stuðningsáætlun aðildarríkis fyrir vín og

ii. stuðningsáætlunar aðildarríkis fyrir vín og dreifbýlis-
þróunar- eða kynningaráætlana þess,

g) reglur sem gilda þegar framleiðendur taka af markaði aukaafurðir sem myndast við vínframleiðslu og um undanþágur frá þeirri skuldbindingu til að forðast aukið rekstrarlegt álag, og reglur um valkvæða vottun eimingarstöðva,

h) reglur til að heimila aðildarríkjum að setja skilyrði um tilhlýðilega verkun stuðningsráðstafana í áætlunum þeirra.

54. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um ráðstafanir sem varða:

a) framlagningu stuðningsáætlana, tilsvarende fjárhagsáætlana og endurskoðun á stuðningsáætlunum,

b) málsmeðferðarreglur vegna umsóknar, vals og greiðslna,

c) framlagningu, snið og innihald skýrslna og mats á stuðningsáætlunum aðildarríkjanna,

d) ákvörðun aðildarríkja á hlutfalli aðstoðar vegna grænuppskeru og eimingar aukaafurða,

e) fjármálastjórnun og ákvæði um beitingu aðildarríkjanna á stuðningsráðstöfunum,

f) málsmeðferðarreglur vegna tryggingar sem skal leggja fram og upphæð hennar þegar fyrirframgreiðsla er innt af hendi.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

5. þáttur

Aðstoð í býræktargeiranum

55. gr.

Landsáætlanir og fjármögnun

1. Aðildarríkin geta gert landsáætlanir til þriggja ára fyrir býræktargeirann (hér á eftir nefndar býræktaráætlanir) með það fyrir augum að bæta almenn skilyrði við framleiðslu og setningu býræktarafurða á markað. Þróa skal þessar áætlanir í samstarfi við fulltrúasamtök á sviði býræktar.

2. Framlag Sambandsins til býræktaráætlana skal samsvara 50% af útgjöldum aðildarríkjanna vegna þessara áætlana, eins og er samþykkt í samræmi við c-lið fyrstu undirgreinar 57. gr.

3. Til að öðlast hæfi til framlagsins frá Sambandinu sem kveðið er á um í 2. mgr. skulu aðildarríkin gera rannsókn á skipulagi framleiðslu og setningar á markað innan býræktargeirans á yfirlýðingum sínu.

4. Býræktaráætlanir geta innihaldið eftirfarandi ráðstafanir:

a) tækniaðstoð við býræktendur og samtök býræktenda,

b) baráttu gegn sjúkdómum og skaðvöldum sem ráðast inn í býkúpur, þá einkum varróaveiki,

c) hagræðingu farþúskaþar,

d) ráðstafanir til stuðnings rannsóknarstofum til að greina býræktarafurðir með það að markmiði að aðstoða býræktendur við að markaðssetja og auka verðmæti afurða sinna,

e) ráðstafanir til stuðnings við endurnýjun stofna í býflugnabúum í Sambandinu,

f) samstarf við sérfræðiaðila um framkvæmd sérhæfðra rannsóknaráætlana á sviði býræktar og býræktarafurða,

g) vöktun markaða,

h) aukningu afurðagæða með það fyrir augum að hagnýta möguleika afurða á markaðnum.

56. gr.

Framselt vald

1. Til að tryggja skilvirka og markvissa notkun á fjármagni Sambandsins sem er ætlað fyrir býrækt skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. um:

a) að forðast tvíþjármögnun milli býræktaráætlana aðildarríkja og áætlana þeirra um dreifbýlisþróun,

b) grundvöllinn fyrir úthlutun fjárframlags Sambandsins til hvers þátttökuaðildarríkis, m.a. á grunni heildarfjölda býflugnabúa í Sambandinu.

2. Til að tryggja aðlögun aðstoðarkerfis Sambandsins að nýjustu þróun og að ráðstafanirnar sem það nær til séu skilvirkar til að bæta almenn skilyrði í framleiðslu og setningu býræktarafurða á markað skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að uppfæra skrána yfir þær ráðstafanir, sem um getur í 4. mgr. 55. gr., sem mega vera í býræktaráætlunum aðildarríkjanna, með því að bæta við öðrum ráðstöfunum eða aðlaga þessar ráðstafanir án þess að fella neinar þeirra brott. Sú uppfærsla á skránni yfir ráðstafanir skal ekki hafa áhrif á landsáætlanir sem eru samþykktar áður en framselda gerðin öðlast gildi.

57. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessa þáttar varðandi:

- innihald landsáætlana og rannsókna sem aðildarríki gera á skipulagi framleiðslu og setningar á markað í býræktargeirum sínum,
- aðferðina við endurúthlutun á ónotuðu fjármagni,
- samþykki fyrir býræktaráætlunum sem aðildarríki leggja fram, þ.m.t. úthlutun fjárframlags Sambandsins til hvers þátttökuaðildarríkis og hámarksfjárframlag aðildarríkja.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

6. þáttur

Aðstoð í humlageiranum

58. gr.

Aðstoð til samtaka framleiðenda

1. Sambandið skal veita aðstoð til samtaka framleiðenda í humlageiranum, sem eru viðurkennd í samræmi við 152. gr., til að fjármagna aðgerðir til að ná fram markmiðunum sem um getur í i., ii. eða iii. lið c-liðar 1. mgr. 152. gr.

2. Fjármögnun Sambandsins til aðstoðar við samtök framleiðenda sem kveðið er á um í 1. mgr. skal vera 2 277 000 evrur á ári fyrir Þýskaland.

59. gr.

Framselt vald

Til tryggja að aðstoðin sem um getur í 58. gr. fjármagni aðgerðir til að ná fram markmiðunum sem um getur í 152. gr. skal veita framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar:

- umsóknir um aðstoð, þ.m.t. reglur um fresti og fylgiskjöl,

- reglur um aðstoðarhæf humlasvæði og útreikning á þeim fjárhæðum sem skal greiða til hverra samtaka framleiðenda.

60. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessa þáttar varðandi greiðslu aðstoðar.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

III. KAFLI

Fyrirkomulag við veitingu leyfa til plöntunar á vínvið

61. gr.

Tímalengd

Fyrirkomulagið við veitingu leyfa til plöntunar á vínvið, sem er komið á með ákvæðum þessa kafla, skal gilda frá 1. janúar 2016 til 31. desember 2030 og skal framkvæmdastjórnin endurskoða það á miðju tímabili til að meta beitingu fyrirkomulagsins og, ef við á, leggja fram tillögur.

1. þáttur

Stjórnun fyrirkomulagsins við veitingu leyfa til plöntunar á vínvið

62. gr.

Leyfi

1. Einungis má planta eða endurplanta vínvið af vínþrúgu-yrkjum, sem eru flokkuð í samræmi við 2. mgr. 81. gr., ef til þess er veitt leyfi í samræmi við ákvæði 64., 66. og 68. gr. samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessum kafla.

2. Aðildarríkin skulu veita leyfið sem um getur í 1. mgr. fyrir tiltekið svæði, sem er gefið upp í hekturum, þegar framleiðendur hafa lagt fram umsókn sem uppfyllir hæfisviðmiðanir sem eru hlutlægar og án mismununar. Slíkt leyfi skal veitt án þess að framleiðendum sé gert að greiða fyrir það gjald.

3. Leyfin sem um getur í 1. mgr. skulu gilda í þrjú ár frá þeim degi sem þau voru veitt. Framleiðandi sem ekki hefur nýtt sér veitt leyfi á gildistímabili þess skal sæta stjórnsýsluviðurlögum eins og kveðið er á um í 4. mgr. 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1306/2013.

4. Ákvæði þessa kafla gilda ekki um plöntun eða endurplöntun á svæðum sem ætluð eru til notkunar í tilraunaskyni eða undir gróðrarstöðvar fyrir ágræðslukvisti, á svæðum þar sem vín eða vínræktarafurðir eru einvörðungu ætlaðar til neyslu á heimili vínræktandans eða á svæðum þar sem nýplöntun á að fara fram vegna eignarnáms í þágu almennings samkvæmt landslögum.

63. gr.

Verndarráðstöfun vegna nýplöntunar

1. Aðildarríkin skulu á hverju ári bjóða upp á leyfi fyrir nýplöntun sem samsvarar 1% af því heildarsvæði þar sem vínvið hefur verið plantað á yfirráðasvæði þeirra, eins og það er mælt 31. júlí á næstliðnu ári.

2. Aðildarríkin geta:

a) beitt, á landsvísu, lægra hlutfalli en hlutfallinu sem sett er fram í 1. mgr.,

b) takmarkað útgáfu leyfa á svæðisvísu, á tilteknum svæðum þar sem framleiða má vín með verndaða upprunatáknun, fyrir svæði þar sem framleiða má vín með verndaða, landfræðilega merkingu, eða fyrir svæði án landfræðilegrar merkingar.

3. Þær takmarkanir sem um getur í 2. mgr. skulu stuðla að skipulegri aukningu á plöntun á vínvið, skulu vera yfir 0% og skulu studdar af einni eða fleiri af eftirfarandi ástæðum:

a) þörfinni fyrir að forðast vel þekkta hættu á offramboði á vínafurðum í tengslum við markaðshorfur fyrir afurðirnar, þó ekki umfram það sem er nauðsynlegt til að uppfylla þá þörf,

b) þörfinni fyrir að forðast vel þekkta hættu á umtalsverðri verðmætisrýrnun tiltekinna verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar.

4. Aðildarríkin skulu gera opinberar allar ákvarðanir sem eru samþykktar skv. 2. mgr. og skulu þær vera tilhlýðilega rökstuddar. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þegar í stað um þessar ákvarðanir og rökin fyrir þeim.

64. gr.

Veiting leyfa fyrir nýplöntun

1. Ef heildarsvæðið sem aðstoðarhæfar umsóknir ná til á tilteknu ári er ekki stærra en það svæði sem aðildarríkið býður upp á, skal samþykkja allar slíkar umsóknir.

Aðildarríkin geta, að því er varðar þessa grein, beitt einni eða fleiri af eftirfarandi hæfisviðmiðunum sem eru hlutlægar og án mismununar:

a) umsækjandinn skal ráða yfir landbúnaðarsvæði sem er ekki minna en það svæði sem hann óskar eftir leyfi fyrir,

b) umsækjandinn skal búa yfir nægilegri verkfærni og hæfi,

c) umsóknin skal ekki valda umtalsverðri hættu á óréttmætri nýtingu á orðsperi tiltekinna verndaðra upprunatáknana og skal það teljast gefið nema ef opinber yfirvöld sýna fram á tilvist slíkrar áhættu,

d) einni eða fleiri af þeim viðmiðunum sem um getur í 2. mgr., að því tilskildu að þeim sé beitt á hlutlægan hátt og án mismununar, þegar slíkt er tilhlýðilega rökstutt.

2. Ef heildarsvæðið sem aðstoðarhæfar umsóknir, sem um getur í 1. mgr., ná til á tilteknu ári er stærra en það svæði sem aðildarríkið býður upp á skal veita leyfi með hlutfallslegri dreifingu á alla umsækjendur miðað við hektarafjölda, á grundvelli þess svæðis sem þeir hafa óskað eftir leyfi fyrir. Slík leyfisveiting má einnig fara fram að hluta til eða að öllu leyti samkvæmt einni eða fleiri af eftirfarandi forgangsviðmiðunum, sem eru hlutlægar og án mismununar:

a) framleiðendur sem eru að planta vínvið í fyrsta skipti og sem eru viðurkenndir sem yfirmenn búanna (nýr aðilar),

b) svæði þar sem vínekrur stuðla að verndun umhverfisins,

c) svæði þar sem nýplöntun á að fara fram innan ramma verkefna til sameiningar jarðarparta,

d) svæði sem standa frammi fyrir náttúrulegum eða öðrum sértækum takmörkunum,

e) sjálfbærni verkefna á sviði þróunar eða endurplöntunar á grundvelli efnahagslegs mats,

f) svæði, þar sem nýplöntun á að fara fram, sem stuðla að því að auka samkeppnishæfni bús og á svæðisvísu,

g) verkefni sem hafa þann möguleika að geta bætt gæði afurða með landfræðilegar merkingar,

h) svæði þar sem nýplöntun á að fara fram innan þess ramma að stækka lítil og meðalstór bú.

3. Aðildarríkin skulu gera opinberar þær viðmiðanir, sem um getur í 1. og 2. mgr., sem þau beita og skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um þær þegar í stað.

65. gr.

Hlutverk fagfélaga

Við beitingu ákvæða 2. mgr. 63. gr. getur aðildarríki tekið tillit til tilmæla sem lögð eru fram af viðurkenndum fagfélögum innan víngeirans sem um getur í 152., 156. og 157. gr., hagsmunahópum framleiðenda sem um getur í 95. gr. eða öðrum tegundum fagfélaga, sem eru viðurkennd á grundvelli löggjafar

Þess aðildarríkis, að því tilskildu að tilmælin komi í kjölfar samnings sem hlutaðeigandi fulltrúar á viðmiðunarlandsvæðinu gera með sér.

Slík tilmæli skulu vera til mest þriggja ára.

66. gr.

Endurplöntun

1. Aðildarríkin skulu sjálfkrafa veita framleiðendum leyfi sem hafa, frá og með 1. janúar 2016, rutt svæði þar sem vínviður óx og lagt fram umsókn. Slíkt leyfi skal veitt fyrir svæði sem samsvarar viðkomandi svæði miðað við hreinrækt. Þau svæði sem slíkt leyfi nær til skulu ekki teljast með að því er varðar ákvæði 63. gr.

2. Aðildarríkin geta veitt leyfið, sem um getur í 1. mgr., framleiðendum sem skuldbinda sig til að ryðja svæði þar sem vínviður hefur verið plantað ef ruðningin á svæðinu sem skuldbindingin varðar er framkvæmd í síðasta lagi við lok fjórða ársins frá þeim degi þegar nýjum vínvið var plantað.

3. Leyfið sem um getur í 1. mgr. skal nýtt á sama búi og ruðningin átti sér stað. Á svæðum þar sem framleiða má vín með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu geta aðildarríkin takmarkað endurplöntunina á grundvelli tilmæla frá fagfélagi, í samræmi við 65. gr., við vínvið sem uppfyllir sömu vernduðu upprunatáknun eða vernduðu, landfræðilegu merkingu og svæðið sem var rutt.

4. Ákvæði þessarar greinar gilda ekki ef um er að ræða ruðningu á plöntun sem ekki var veitt leyfi fyrir.

67. gr.

Minniháttarreglan

1. Fyrirkomulagið við veitingu leyfa til að planta vínvið sem er komið á með þessum kafla gildir ekki í aðildarríkjum þar sem umbreytingarfyrirkomulag varðandi réttindi til plöntunar, sem komið var á með ákvæðum II. undirþáttar IV. þáttar a í III. kafla I. bóls II. hluta reglugerðar (ESB) nr. 1234/2007, var ekki í gildi 31. desember 2007.

2. Aðildarríki þar sem fyrirkomulagið, sem um getur í 1. mgr., var í gildi 31. desember 2007 og þar sem svæðin sem það varðar, þar sem vínvið er nú plantað, eru ekki stærri en 10 000 hektarar, geta ákveðið að innleiða ekki fyrirkomulagið við veitingu leyfa til að planta vínvið sem komið er á með þessum kafla.

68. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Frá og með 1. janúar 2016 má breyta réttindum til plöntunar, sem veitt eru framleiðendum í samræmi við 85. gr. h, 85. gr. i eða 85. gr. k í reglugerð (EB) 1234/2007 fyrir 31. desember

2015, sem umræddir framleiðendur hafa ekki nýtt og eru enn í gildi þann dag, í leyfi samkvæmt ákvæðum þessa kafla.

Slík umbreyting skal fara fram samkvæmt beiðni sem umræddir framleiðendur leggja fram fyrir 31. desember 2015. Aðildarríki geta ákveðið að leyfa framleiðendum að leggja fram slíka beiðni um að umbreyta réttindum í leyfi fram til 31. desember 2020.

2. Leyfi sem eru veitt skv. 1. mgr. skulu hafa sama gildistíma og réttindi til plöntunar sem um getur í 1. mgr. Ef þessi leyfi eru ekki nýtt renna þau út eigi síðar en 31. desember 2018 eða, ef aðildarríki hefur tekið ákvörðunina sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr., eigi síðar en 31. desember 2023.

3. Þau svæði sem leyfin, sem eru veitt skv. 1. mgr., ná til skulu ekki teljast með að því er varðar ákvæði 63. gr.

69. gr.

Framselt vald

Framkvæmdastjórninni skal falið vald til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr., að því er varðar:

- a) skilyrði fyrir beitingu undanþágunnar sem um getur í 4. mgr. 62. gr.,
- b) reglurnar sem varða viðmiðanirnar sem um getur í 1. og 2. mgr. 64. gr.,
- c) viðmiðanirnar sem bætast við þær sem tilgreindar eru í 1. og 2. mgr. 64. gr.,
- d) samhliða tilvist vínviðar, sem framleiðandinn hefur skuldbundið sig til að ryðja, með nýplöntuðum vínvið skv. 2. mgr. 66. gr.,
- e) ástæðurnar fyrir ákvörðunum aðildarríkja skv. 3. mgr. 66. gr.

70. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir í tengslum við:

- a) málsmeðferð við veitingu leyfanna,
- b) þær skrár sem aðildarríki skulu halda og tilkynningar sem skal senda framkvæmdastjórninni.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. þáttur

Eftirlit með fyrirkomulaginu við veitingu leyfa til að planta vínvið

71. gr.

Plantanir sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir

1. Framleiðendur skulu ryðja á eigin kostnað svæði þar sem vínvið var plantað án þess að leyfi væri fyrir hendi.
2. Ef framleiðendur ryðja ekki innan fjögurra mánaða frá þeim degi er þeim er tilkynnt um misfelluna skulu aðildarríkin sjá til þess að slíkar plantanir, sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir, séu ruddar innan tveggja ára frá því að fjögurra mánaða tímabilinu lýkur. Kostnaður við það fellur á viðkomandi framleiðendur.
3. Aðildarríkin skulu, fyrir 1. mars ár hvert, tilkynna framkvæmdastjórninni um heildarstærð svæðanna þar sem staðfest er að vínvið hefur verið plantað án leyfis eftir 1. janúar 2016, sem og um þau svæði sem eru rudd í samræmi við 1. og 2. mgr.
4. Framleiðandi, sem hefur ekki staðið við þá skuldbindingu sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar, skal sæta viðurlögum sem mælt skal fyrir um í samræmi við 64. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1306/2013.
5. Svæði þar sem vínvið er plantað án leyfis skulu ekki njóta stuðningsráðstafana, hvorki landsbundinna né á vegum Sambandsins.

72. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir til að fastsetja upplýsingar um samskiptakröfur sem aðildarríkin skulu fara að, þ.m.t. hugsanlegar lækkanir á takmörkunum í fjárlögum sem kveðið er á um í VI. viðauka, ef ekki er farið að kröfum.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

II. BÁLKUR

REGLUR VARÐANDI SETNINGU Á MARKAÐ OG SAMTÖK FRAMLEIÐENDA

I. KAFLI

Reglur varðandi setningu á markað

1. þáttur

Markaðsstaðlar

1. undirþáttur

Inngangsaðkvæði

73. gr.

Gildissvið

Meðfyrirvaraumönnuráðkvæðisemgildaumlandbúnaðarafurðir, sem og um ákvæði sem eru samþykkt innan geira sem varða

heilbrigði dýra og dýraafurða, plöntuheilbrigði og til að tryggja að afurðir uppfylli staðla á sviði hollustuhátta og heilbrigðis og til að vernda heilbrigði dýra, plantna og manna, er í þessum þætti mælt fyrir um reglur um markaðsstaðla. Reglur þessar skiptast á milli skyldubundinna reglna og valkvæðra frátekinna hugtaka fyrir landbúnaðarafurðir.

2. undirþáttur

Markaðsstaðlar eftir geirum eða afurðum

74. gr.

Almenn meginregla

Afurðir, sem markaðsstaðlar hafa verið settir fyrir eftir geirum eða afurðum í samræmi við þennan þátt, má einungis setja á markað í Sambandinu ef þær uppfylla umrædda staðla.

75. gr.

Stofnun og innihald

1. Markaðsstaðlar geta gilt fyrir einn eða fleiri eftirfarandi geira og afurðir:

- a) ólífuolíu og ólífur til átu,
- b) aldin og grænmeti,
- c) unnar afurðir úr aldinum og grænmeti,
- d) banana,
- e) lifandi plöntur,
- f) egg,
- g) alifuglakjöt,
- h) smyrjanlega fitu sem er ætluð til manneldis,
- i) humla.

2. Til að taka tillit til neytenda og bæta efnahagsleg skilyrði fyrir framleiðslu landbúnaðarafurða, sem falla undir ákvæði 1. og 4. mgr. þessarar greinar, og setningu þeirra á markað, sem og gæði þeirra skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 227. gr., um markaðsstaðla eftir geirum eða afurðum á öllum stigum setningar á markað, sem og um undanþágur og frávik frá slíkum stöðlum til að aðlagast sibreytilegum markaðsaðstæðum, breytingum á kröfum neytenda, þróun á viðeigandi alþjóðlegum stöðlum og til að forðast að skapa hindranir gagnvart nýsköpun afurða.

3. Með fyrirvara um 26. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1169/2011 ⁽²⁷⁾ geta markaðsstaðlarnir, sem um getur í 1. mgr., náð til eins eða fleiri eftirfarandi atriða sem skal ákveða eftir geira eða afurð og skulu byggjast á séreinkennum hvers geira, þörfinni fyrir að setja reglur um setningu á markað og skilyrðunum sem eru skilgreind í 5. mgr. þessarar greinar:

- a) tæknilegra skilgreininga, tákunar og afurðalýsinga fyrir aðra geira en þá sem mælt er fyrir um í 78. gr.,
- b) flokkunarviðmiðana, s.s. gæðaflokkun í flokka, þyngd, stærð, aldur og flokk,
- c) tegundar, plöntuyrkis eða dýrakyns, eða söluflokks,
- d) framsetningarinnar, merkingar sem tengist skyldubundnum markaðsstöðlum, umbúða, reglna sem skal beita í tengslum við pökkunarmiðstöðvar, merkingar, uppskeruár og notkun á sérheitum, með fyrirvara um ákvæði 92. til 123. gr.,
- e) viðmiðana s.s. útlit, þéttleika, holdfyllingu, einkenni afurðar og hlutfall vatnsinnihalds,
- f) tiltekinna efna, sem eru notuð við framleiðslu, eða efnisþátta eða innihaldsefna, þ.m.t. magns þeirra, hreinleika og auðkenningar,
- g) tegundar búskapar og framleiðsluaðferðar, þ.m.t. vínfræðilegra vinnsluaðferða og þróaðra sjálfbærara framleiðslukerfa,
- h) blöndunar á musti og víni, þ.m.t. skilgreiningar, blöndun og takmarkanir á henni,
- i) tíðni söfnunar, afhendingar, varðveislu og meðhöndlunar, varðveisluaðferðar og -hitastigs, geymslu og flutninga,
- j) staðsetningar framleiðslunnar og/eða upprunastaðarins, að undanskildu alifuglakjöti og smyrjanlegri fitu,
- k) takmarkana að því er varðar notkun á tilteknum efnum og aðferðum,

l) sérstakrar notkunar,

m) skilyrðanna sem gilda um ráðstöfun, geymslu, dreifingu og notkun á afurðum sem eru ekki í samræmi við markaðsstaðla, sem eru samþykktir skv. 1. mgr., eða skilgreiningar, táknanir og afurðalýsingar eins og um getur í 78. gr., sem og um ráðstöfun aukaafurða.

4. Til viðbótar við 1. mgr. geta markaðsstaðlar náð til vingeirans. Ákvæði f-, g-, h-, k- og m-liðar 3. mgr. skulu ná til þess geira.

5. Markaðsstaðlar eftir geirum eða afurðum, sem eru samþykktir skv. 1. mgr. þessarar greinar, skulu settir með fyrirvara um ákvæði 84. til 88. gr. og IX. viðauka og með hliðsjón af:

a) séreinkennum viðkomandi afurðar,

b) nauðsyn þess að tryggja skilyrði til að auðvelda setningu þessara afurða á markað,

c) hagsmunum framleiðenda um að miðla eiginleikum afurðarinnar og framleiðsluaðferðanna og hagsmunum neytenda um að fá viðunandi og gagnsæjar upplýsingar um afurðir, þ.m.t. um staðsetningu framleiðslunnar, sem skal taka ákvörðun um í hverju tilviki fyrir sig á viðeigandi landfræðilegu þrepi að loknu mati, einkum á kostnaði og rekstrarlegu álagi framleiðenda sem og á ávinningi fyrir framleiðendur og lokaeytendur,

d) aðferðum sem eru tiltækar til að ákvarða eðlisfræðilega og efnafræðilega eiginleika og skynmatseinkenni afurðanna,

e) tilmælum um staðla sem alþjóðastofnanir hafa samþykkt,

f) þörf fyrir að varðveita náttúruleg og mikilvæg einkenni afurða og forðast að valda umtalsverðum breytingum á samsetningu viðkomandi afurðar.

6. Til að taka tillit til væntinga neytenda og þarfarinnar fyrir að bæta gæði og efnahagsleg skilyrði fyrir framleiðslu og setningu landbúnaðarafurða á markað skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 227. gr., til að breyta skránni yfir geirana í 1. mgr. Slíkar framseldar gerðir skulu einskorðast við sannaðar þarfir, sem leiða af breytingum á kröfum neytenda, tækniframförum eða þörfinni fyrir nýsköpun afurða, og skal framkvæmdastjórnin skila um það skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins þar sem einkum eru metnar þarfir neytandans, kostnaðurinn og rekstrarlegt álag framleiðenda, þ.m.t. áhrifin á innri markaðinn og á alþjóðaviðskipti, og ávinningur fyrir framleiðendur og lokaeytendur.

⁽²⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1169/2011 frá 25. október 2011 um miðlun upplýsinga um matvæli til neytenda, um breytingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1924/2006 og (EB) nr. 1925/2006 og um niðurfellingu á tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/250/EBE, tilskipun ráðsins 90/496/EBE, tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/10/EB, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB, tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2002/67/EB og 2008/5/EB og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 608/2004 (Stjtið. ESB L 304, 22.11.2011., bls. 18).

76. gr.

Viðbótarkröfur vegna setningar á markað í aldin- og grænmetisgeiranum

1. Auk gildandi markaðsstaðla, sem um getur í 75. gr., og ef við á, má einungis setja á markað afurðir úr aldin- og grænmetisgeiranum sem selja á nýjar til neytenda ef þær eru af fullum og eðlilegum markaðsgæðum og upprunalandið er tilgreint.

2. Markaðsstaðlarnir sem um getur í 1. mgr., sem og aðrir markaðsstaðlar sem gilda um aldin- og grænmetisgeirann og er mælt fyrir um í samræmi við þennan undirþátt, gilda á öllum sölustigum, þ.m.t. um innflutning og útflutning, og geta náð til gæða, flokkunar, þyngdar, stærðar, þökkunar, umbúða, geymslu, flutninga, söluumbúnaðar og setningar á markað.

3. Handhafi afurða úr aldin- og grænmetisgeiranum sem markaðsstaðlar gilda um skal ekki sýna slíkar afurðir, bjóða þær til sölu eða afhenda eða setja þær á markað innan Sambandsins öðruvísi en í samræmi við þá staðla og skal hann bera ábyrgð á að slíkt samræmi sé til staðar.

4. Til að tryggja tilhlýðilega beitingu krafna sem eru settar fram í 1. mgr. þessarar greinar og til að taka tillit til tiltekinnar sérstakra aðstæðna skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar sértækar undanþágur frá ákvæðum þessarar greinar sem eru nauðsynlegar til að henni megi beita á tilhlýðilegan hátt.

77. gr.

Vottun humla

1. Auk gildandi markaðsstaðla og ef við á skulu afurðir úr humlageiranum, sem eru uppskornar eða tilreiddar innan Sambandsins, fá vottunarmeðferð samkvæmt þessari grein.

2. Einungis er heimilt að gefa út vottorð fyrir afurðir sem hafa til að bera þau lágmarksgæðaeinkenni sem eiga við tiltekið sölustig. Þegar um er að ræða humla í duftformi, humla í duftformi með háu lúpulíninnihaldi, humlakjarna og blandaðar humlaafurðir er einungis heimilt að gefa út vottorð ef alfasýruinnihald þessara afurða er ekki lægra en humlanna sem þær eru unnar úr.

3. Í vottorðunum skal a.m.k. tilgreina:

a) framleiðslustað eða -staði humlanna,

b) uppskeruár og

c) yrki.

4. Einungis má setja afurðir úr humlageiranum á markað eða flytja þær út ef þær falla undir vottorð sem er gefið út í samræmi við þessa grein.

Ef um er að ræða innfluttar afurðir úr humlageiranum skal litið svo á að staðfestingin, sem kveðið er á um í 2. mgr. 190. gr., sé jafngild því vottorði.

5. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um ráðstafanir sem vikja frá ákvæðum 4. mgr. þessarar greinar:

a) til að uppfylla viðskiptakröfur tiltekinnar þriðju landa eða

b) þegar um er að ræða afurðir sem eru ætlaðar til sérstakrar notkunar.

Ráðstafanirnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu:

i. ekki hafa skaðleg áhrif á eðlilega setningu afurða á markað ef gefið hefur verið út vottorð fyrir þær og

ii. hafa meðfylgjandi ábyrgðir sem er ætlað að tryggja að ekki komi til ruglings við þessar afurðir.

78. gr.

Skilgreiningar, táknanir og afurðalýsingar fyrir tiltekna geira og afurðir

1. Auk gildandi markaðsstaðla skulu þær skilgreiningar, táknanir og afurðalýsingar sem kveðið er á um í VII. viðauka gilda um eftirfarandi geira eða afurðir, ef við á:

a) nauta- og kálfakjöt,

b) vín,

c) mjólk og mjólkurafurðir sem eru ætlaðar til manneldis,

d) alifuglakjöt,

e) egg,

f) smyrjanlega fitu sem er ætluð til manneldis,

g) ólífulíu og ólífur til átu.

2. Þær skilgreiningar, táknanir eða afurðalýsingar sem kveðið er á um í VII. viðauka má einungis nota innan Sambandsins til setningar á markað á afurð sem uppfyllir samsvarandi körfur sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

3. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar þær breytingar, undanþágur eða frávik frá skilgreiningunum og afurðalýsingunum sem kveðið er á um í VII. viðauka. Þessar framseldu gerðir skulu einskorðast við sannaðar þarfir sem leiða af breytingum á kröfum neytenda, tækniþróunum eða þörfinni fyrir nýsköpun afurða.

4. Til að tryggja að rekstraraðilar og aðildarríki hafi skýran og tilhlýðilegan skilning á skilgreiningunum og afurðalýsingunum sem kveðið er á um í VII. viðauka skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar reglur um tilgreiningu og beitingu þeirra.

5. Til að taka tillit til væntinga neytenda og þróunar á markaðinum með mjólkurafurðir skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að tilgreina þær mjólkurafurðir sem skal fylgja yfirlýsing um úr hvaða dýrategund mjólkinn kemur ef hún er ekki úr nautgripum og til að mæla fyrir um nauðsynlegar reglur.

79. gr.

Vikmörk

1. Til að taka tillit til séreinkenna hverrar afurðar eða hvers geira, mismunandi sölustiga, tæknilegra skilyrða, hugsanlegra umtalsverðra hagnýtra erfiðleika og einnig til nákvæmni og endurtekningarnákvæmni greiningaraðferða, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 227. gr., um vikmörk fyrir einn eða fleiri tiltekna staðla sem hefur það í för með sér að ef farið er yfir þau telst öll framleiðslulotan ekki fara að fyrrnefndum staðli.

2. Þegar þær gerðir, sem um getur í 1. mgr., eru samþykktar skal framkvæmdastjórnin taka tillit til þarfarinnar fyrir að breyta ekki eðlislægum einkennum afurðarinnar og forðast að draga úr gæðum hennar.

80. gr.

Vínfræðilegar vinnsluaðferðir og greiningaraðferðir

1. Einungis skal nota vínfræðilegar vinnsluaðferðir, sem eru heimilaðar í samræmi við VIII. viðauka og kveðið á um í g-lið 3. mgr. 75. gr. og í 2. og 3. mgr. 83. gr., við framleiðslu og varðveislu afurðanna, sem eru tilgreindar í II. hluta VII. viðauka, innan Sambandsins.

Fyrsta undirgreinin gildir ekki um:

- a) þrúgusafa og þrúgusafaþykni og
- b) þrúgumust og þrúgumustþykni sem ætlað er til tilreiðslu á þrúgusafa.

Einungis er heimilt að nota leyfilegar vínfræðilegar vinnsluaðferðir í þeim tilgangi að tryggja rétta vínframleiðslu, rétta varðveislu eða rétta þroskun afurðarinnar.

Afurðir sem eru tilgreindar í II. hluta VII. viðauka skulu framleiddar innan Sambandsins í samræmi við reglurnar sem er mælt fyrir um í VIII. viðauka.

2. Ekki skal setja afurðir sem eru tilgreindar í II. hluta VII. viðauka á markað innan Sambandsins ef:

- a) þær hafa farið í gegnum vínfræðilegar vinnsluaðferðir sem eru óleyfilegar í Sambandinu,
- b) þær hafa farið í gegnum óleyfilegar landsbundnar vínfræðilegar vinnsluaðferðir eða
- c) þær samræmast ekki reglunum sem mælt er fyrir um í VIII. viðauka.

Farga skal þeim vínræktarafurðum sem er ekki unnt að setja á markað í samræmi við fyrstu undirgrein. Þrátt fyrir þessa reglu geta aðildarríki leyft notkun á tilteknum slíkum afurðum, með einkenni sem þau ákveða, í eimingarstöðvum eða edikverksmiðjum eða til iðnaðarnota, að því tilskildu að umrætt leyfi verði ekki hvati til að framleiða vínræktarafurðir með óleyfilegum vínfræðilegum vinnsluaðferðum.

3. Þegar framkvæmdastjórnin leyfir vínfræðilegar vinnsluaðferðir fyrir vín eins og um getur í g-lið 3. mgr. 75. gr. skal hún:

- a) taka tillit til þeirra vínfræðilegu vinnsluaðferða og greiningaraðferða sem Alþjóðavínstofnunin mælir með og birtir sem og til niðurstaðna varðandi notkun á vínfræðilegum vinnsluaðferðum, sem enn hafa ekki verið leyfðar, í tilraunaskyni,
- b) taka tillit til heilsuverndar manna,
- c) taka tillit til hugsanlegrar hættu á að villt sé um fyrir neytendum vegna fastgróinnar skynjunar þeirra á afurðinni og samsvarandi væntinga, með hliðsjón af aðgengi að og hagkvæmni upplýsingamiðlunarleiða til að útiloka slíka áhættu,
- d) leyfa varðveislu á náttúrulegum og mikilvægum einkennum vínsins og ekki valda umtalsverðum breytingum á samsetningu viðkomandi afurðar,
- e) tryggja viðunandi lágmarksvernd fyrir umhverfið,
- f) virða þær almennu reglur um vínfræðilegar vinnsluaðferðir og reglurnar sem mælt er fyrir um í VIII. viðauka.

4. Til að tryggja rétta meðferð vínaafurða sem er ekki unnt að setja á markað skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar reglur um landsbundnu aðferðirnar sem um getur í annarri undirgrein 2. mgr. þessarar greinar og undanþágur frá þeim er varða töku vínaafurða, sem uppfylla ekki kröfurnar, af markaði, eða förgun þeirra.

5. Framkvæmdastjórnin skal, ef nauðsyn krefur, samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær aðferðir sem um getur í d-lið 5. mgr. 75. gr. fyrir afurðir sem eru tilgreindar í II. hluta VII. viðauka. Umræddar aðferðir skulu byggjast á einhverri viðeigandi aðferð sem Alþjóðavínstofnunin mælir með og birtir, nema þær séu óskilvirkar eða óviðeigandi með tilliti til þess markmiðs sem Sambandið stefnir að. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Meðan þess er beðið að slíkar framkvæmdargerðir séu samþykktar skal nota þær aðferðir og reglur sem hlutaðeigandi aðildarríki leyfir.

81. gr.

Vínprúguyrki

1. Afurðir, sem eru tilgreindar í II. hluta VII. viðauka og framleiddar innan Sambandsins, skulu framleiddar úr vínprúguyrkjum sem unnt er að flokka skv. 2. mgr. þessarar greinar.

2. Aðildarríkin skulu, með fyrirvara um 3. mgr., flokka hvaða vínprúguyrkjum má planta, endurplanta eða stunda ágræðslu á á yfirráðasvæði þeirra í þeim tilgangi að framleiða vín.

Aðildarríkin mega einungis flokka vínprúguyrki sem uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) viðkomandi yrki er af tegundinni *Vitis vinifera* eða hefur verið fengið með víxlæxlun tegundarinnar *Vitis vinifera* og annarra tegunda af ættkvíslinni *Vitis*,
- b) yrkið er ekki eitt af eftirfarandi: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton og Herbemont.

Ef vínprúguyrki er felld brott úr flokkuninni sem um getur í fyrstu undirgrein skal ruðning á þessu yrki fara fram innan 15 ára þaðan í frá.

3. Þau aðildarríki þar sem vínframleiðsla fer ekki yfir 50 000 hektólítra á hverju vínári, reiknað á grundvelli meðalframleiðslu á síðastliðnum fimm vínárum, skulu undanþegin flokkunarskuldbindingunni sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein 2. mgr.

Í þessum aðildarríkjum má hins vegar einungis planta, endurplanta eða stunda ágræðslu á vínprúguyrkjum, sem uppfylla ákvæði annarrar undirgreinar 2. mgr., til vínframleiðslu.

4. Þrátt fyrir fyrstu og þriðju undirgrein 2. mgr. og aðra undirgrein 3. mgr. skulu aðildarríkin heimila plöntun, endurplöntun eða stunda ágræðslu á eftirfarandi vínprúguyrkjum vegna vísindarannsókna og í tilraunaskyni:

- a) vínprúguyrkjum sem ekki eru flokkuð, ef um er að ræða önnur aðildarríki en þau sem um getur í 3. mgr.,
- b) vínprúguyrkjum sem ekki uppfylla ákvæði annarrar undirgreinar 2. mgr., ef um er að ræða þau aðildarríki sem um getur í 3. mgr.

5. Ryðja skal svæði þar sem brotið hefur verið gegn ákvæðum 2., 3. og 4. mgr. með plöntun vínprúguyrkja til vínframleiðslu.

Þó skal ekki skylt að ryðja slík svæði ef viðkomandi framleiðsla er eingöngu ætluð til neyslu á heimilum vínframleiðendanna.

82. gr.

Sértæk notkun á víni sem ekki samræmist flokkunum sem tilgreindir eru í II. hluta VII. viðauka

Að undanskildu víni á flöskum, þar sem sannað er að því hafi verið tappað á fyrir 1. september 1971, skal vín, sem er framleitt úr vínprúguyrkjum sem eru tilgreind í flokkunum sem teknir voru saman í samræmi við fyrstu undirgrein 2. mgr. 81. gr. en samræmast ekki neinum af flokkunum sem mælt er fyrir um í II. hluta VII. viðauka, einungis notað til neyslu á heimilum einstakra vínframleiðenda, til framleiðslu á vinediki eða til eimingar.

83. gr.

Landsreglur fyrir tiltekna afurðir og geira

1. Þrátt fyrir 2. mgr. 75. gr. geta aðildarríki samþykkt eða viðhaldið landsreglum þar sem mælt er fyrir um mismunandi gæðastig smyrjanlegrar fitu. Slíkar reglur skulu leyfa mat á þessum gæðastigum á grundvelli viðmiðana sem einkum varða þau hráefni sem eru notuð, skynmatseinkenni afurðanna og eðlisrænan og örverufræðilegan stöðugleika þeirra.

Aðildarríki sem nýta þann valkost sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein skulu sjá til þess að nota megi, fyrir afurðir frá öðrum aðildarríkjum sem uppfylla viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í umræddum landsreglum, án mismununar, hugtök sem greina frá því að viðkomandi viðmiðanir séu uppfylltar.

2. Aðildarríkin geta takmarkað eða bannað notkun tiltekinna vínfræðilegra vinnsluadferða og kveðið á um strangari reglur fyrir vín, sem leyfð eru samkvæmt lögum Sambandsins og framleidd á yfirráðasvæði þeirra, með það fyrir augum að styrkja varðveislu á mikilvægum einkennum vína með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu og freyðivína og líkjörvína.

3. Aðildarríki geta heimilað notkun í tilraunaskyni á vínfræðilegum vinnsluadferðum sem ekki eru leyfi fyrir.

4. Til að tryggja rétta og gagnsæja beitingu ákvæða þessarar greinar skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að setja fram skilyrði fyrir beitingu ákvæða 1., 2. og 3. mgr. þessarar greinar, sem og skilyrði fyrir geymslu, dreifingu og notkun á afurðunum sem eru fengnar úr tilraunastarfseminni sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar.

5. Aðildarríki mega einungis samþykkja eða viðhalda innlendum viðbótarákvæðum um afurðir sem falla undir markaðsstaðal Sambandsins ef umrædd ákvæði eru í samræmi við lög Sambandsins, einkum meginregluna um frjálsa vöruflutninga, og sem eru með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB ⁽²⁸⁾.

3. undirþáttur

Valkvæð frátekin hugtök

84. gr.

Almennt ákvæði

Gera skal áætlun um valkvæð frátekin hugtök eftir geirum eða afurðum til að auðvelda framleiðendum landbúnaðarafurða, sem hafa virðisaukandi einkenni eða eigindir, að miðla þeim einkennum eða eigindum innan innri markaðarins, og einkum til að styðja og auka við hina sértæku markaðsstaðla.

Þessi undirþáttur gildir ekki um vínaafurðir sem um getur í 1. mgr. 92. gr.

85. gr.

Valkvæð frátekin hugtök sem þegar eru til staðar

1. Þau valkvæðu fráteknu hugtök sem þessi áætlun nær til 20. desember 2013 eru tilgreind í IX. viðauka og mæla skal fyrir um skilyrðin fyrir notkun þeirra skv. a-lið 86. gr.

2. Þau valkvæðu fráteknu hugtök sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skulu gilda áfram, með fyrirvara um breytingar, nema þau séu felld úr gildi skv. 86. gr.

86. gr.

Frátekt, breyting og niðurfelling á valkvæðu fráteknu hugtaki

Til að taka til greina væntingar neytenda, þróun á vísinda- og tæknipækkingu, aðstæðurnar á markaðnum og þróun á markaðsstöðlum og alþjóðlegum stöðlum skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að:

- a) taka frá ný valkvæð frátekin hugtök og mæla fyrir um notkunarskilyrði fyrir þau,
- b) breyta notkunarskilyrðum valkvæðs frátekens hugtaks eða
- c) fella niður valkvætt frátekið hugtak.

⁽²⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37).

87. gr.

Ný valkvæð frátekin hugtök

1. Hugtak skal einungis teljast hæft til frátektar sem valkvætt frátekið hugtak ef það uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:

- a) hugtakið tengist einkennum afurðar eða búskapar- eða vinnslueigind og tengist geira eða afurð,
- b) notkun á hugtakinu auðveldar skýrari miðlun á virðisauka afurðarinnar vegna séreinkenna hennar eða búskapar- eða vinnslueiginda,
- c) þegar afurð er sett á markað geta neytendur í nokkrum aðildarríkjum borið kennsl á þau einkenni eða þá eigind sem um getur í a-lið,
- d) skilyrðin og notkun á hugtakinu eru í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB ⁽²⁹⁾ eða reglugerð (ESB) nr. 1169/2011.

Þegar bætt er við nýju valkvæðu fráteknu hugtaki skal framkvæmdastjórnin taka til greina alla viðeigandi alþjóðlega staðla og þau fráteknu hugtök sem þegar eru til staðar fyrir þær afurðir eða þá geira sem um er að ræða.

2. Til að taka tillit til einkenna tiltekinna geira, sem og væntingar neytenda, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um frekari upplýsingar um kröfur vegna upptöku nýs frátekens hugtaks, eins og um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

88. gr.

Takmarkanir á notkun valkvæðra frátekinna hugtaka

1. Einungis má nota valkvætt frátekið hugtak til að lýsa afurðum sem uppfylla viðeigandi notkunarskilyrði.

2. Aðildarríkin skulu samþykkja viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að merkingar á afurðum gefi ekki tilefni til ruglings við valkvæð frátekin hugtök.

3. Til að sjá til þess að afurðir, sem er lýst með valkvæðum fráteknum hugtökum, uppfylli viðeigandi notkunarskilyrði skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um viðbótarreglur um notkun á valkvæðum fráteknum hugtökum.

⁽²⁹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB frá 20. mars 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla (Stjtið. EB L 109, 6.5.2000, bls. 29).

4. undirþáttur

Markaðsstaðlar sem tengjast innflutningi og útflutningi

89. gr.

Almenn ákvæði

Til að taka tillit til séreinkenna viðskipta milli Sambandsins og tiltekinna þriðju landa og sérstaks eðlis tiltekinna landbúnaðarafurða skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar:

- a) skilyrðin sem innfluttar afurðir þurfa að uppfylla til að teljast hafa jafngilda samsvörun við markaðsstaðla Sambandsins og skilyrði sem leyfa undanþágu frá ákvæðum 74. gr. og
- b) reglur varðandi beitingu markaðsstaðlanna gagnvart afurðum sem eru fluttar út frá Sambandinu.

90. gr.

Sérákvæði um innflutning á víni

1. Ef ekki er kveðið á um annað í alþjóðasamningum sem eru gerðir í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins skulu ákvæðin um upprunatáknun og landfræðilega merkingu og merkingu vins, sem sett eru fram í 2. þætti þessa kafla, og skilgreiningarnar, táknanirnar og afurðalýsingarnar, sem um getur í 78. gr. þessarar reglugerðar, gilda um afurðir sem eru fluttar inn til Sambandsins og falla undir SN-númer 200961, 200969 og 2204.

2. Ef ekki er kveðið á um annað í alþjóðasamningum sem eru gerðir í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins skulu afurðir, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, framleiddar í samræmi við vinnfræðilegar vinnsluaðferðir sem Sambandið heimilar samkvæmt þessari reglugerð eða, áður en heimild er veitt, skv. 3. mgr. 80. gr., framleiddar í samræmi við vinnfræðilegar vinnsluaðferðir sem Alþjóðavinstofnunin mælir með og gefur út.

3. Innflutningur á afurðunum sem um getur í 1. mgr. skal háður framlagningu á:

- a) vottorði þar sem sýnt er fram á að farið hafi verið að ákvæðunum sem um getur í 1. og 2. mgr., sem þar til bær aðili, sem er á skrá sem framkvæmdastjórnin skal birta almenningi, í upprunalandi afurðarinnar skal taka saman,
- b) greiningarskýrslu sem stofnun eða deild, sem upprunaland afurðarinnar tilnefnir, tekur saman, ef afurðin er ætluð til beinnar neyslu.

5. undirþáttur

Sameiginleg ákvæði

91. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir:

- a) til að koma á fót skrá yfir mjólk og mjólkurafurðir sem um getur í annarri málsgrein 5. liðar III. hluta VII. viðauka og smyrjanlega fitu sem um getur í a-lið sjöttu málsgreinar I. þáttar VII. hluta VII. viðauka, á grundvelli viðmiðunarskráa yfir afurðir sem aðildarríkin telja samræmast, á þeirra yfirráðasvæði, þessum ákvæðum og sem aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni,
- b) þar sem mælt er fyrir um reglur um framkvæmd markaðsstaðlanna eftir geira eða afurð,
- c) þar sem mælt er fyrir um reglur til að ákveða hvort afurðir hafi verið settar í vinnslu sem brýtur gegn leyfðum vinnfræðilegum vinnsluaðferðum,
- d) þar sem mælt er fyrir um reglur um greiningaraðferðir til að ákvarða einkenni afurða,
- e) þar sem mælt er fyrir um reglur til að ákvarða leyfilegt hámarksgildi,
- f) þar sem mælt er fyrir um reglur um framkvæmd ráðstafananna sem um getur í 89. gr.,
- g) þar sem mælt er fyrir um reglur um auðkenningu eða skráningu framleiðandans og/eða þeirra iðnaðarstarfsstöðva þar sem afurðin var tilreidd eða unnin, vegna vottunar-meðferða og reglur um viðskiptaskjöl, fylgiskjöl og skrár sem skal halda.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. þáttur

Upprunatáknanir, landfræðilegar merkingar og hefðbundin heiti í víngeiranum

1. undirþáttur

Inngangsákvæði

92. gr.

Gildissvið

1. Reglur um upprunatáknanir, landfræðilegar merkingar og hefðbundin heiti, sem mælt er fyrir um í þessum þætti, gilda um afurðirnar sem um getur í 1., 3.–6., 8., 9., 11., 15. og 16. lið II. hluta VIII. viðauka.

2. Reglurnar, sem um getur í 1. mgr., skulu byggjast á:

- a) verndun lögmætra hagsmuna neytenda og framleiðenda,
- b) að tryggja snurðulausan rekstur innri markaðarins með viðkomandi afurðir og

- c) kynningu á framleiðslu gæðaaufurða sem um getur í þessum þætti, jafnframt því að unnt verði að beita innlendum gæðastefnuráðstöfunum.

2. undirþáttur

Upprunatáknarnir og landfræðilegar merkingar

93. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessum þætti er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „upprunatáknun“: nafn landsvæðis, sérstaks staðar eða, í tilhlýðilega rökstuddum undantekningartilvikum, lands, sem notað er til að lýsa afurð sem um getur í 1. mgr. 92. gr., sem uppfyllir eftirfarandi kröfur:

- i. gæði og einkenni afurðarinnar má í grundvallaratriðum eða eingöngu rekja til tiltekins landfræðilegs umhverfis með eðlislægum náttúruþáttum og mannlegum þáttum,

- ii. þrúgurnar sem afurðin er framleidd úr koma eingöngu frá þessu landsvæði,

- iii. framleiðslan fer fram á þessu landsvæði og

- iv. afurðin er fengin úr vínviðaryrkjum af tegundinni *Vitis vinifera*,

- b) „landfræðileg merking“: merking sem vísar til svæðis, sérstaks staðar eða, í tilhlýðilega rökstuddum undantekningartilvikum, lands, sem notað er til að lýsa afurð sem um getur í 1. mgr. 92. gr. sem uppfyllir eftirfarandi kröfur:

- i. hún býr yfir sérstökum gæðum, orðspori eða öðrum einkennum sem rekja má til fyrrnefnds landfræðilegs uppruna,

- ii. að minnsta kosti 85% af þrúgunum sem notaðar eru til framleiðslu hennar koma eingöngu frá þessu landsvæði,

- iii. framleiðsla hennar fer fram á þessu landsvæði og

- iv. hún er fengin úr vínviðaryrkjum af tegundinni *Vitis vinifera* eða með víxlæxlun tegunda *Vitis vinifera* og annarra tegunda af ættkvíslinni *Vitis*.

2. Tiltekin heiti, sem hefð er fyrir að nota, teljast vera upprunatáknarnir þegar þau:

- a) auðkenna vintegund,

- b) vísa til landfræðilegs heitis,

- c) uppfylla kröfurnar sem um getur í i. til iv. lið a-liðar 1. mgr. og

- d) hafa sætt málsmeðferð, sem mælt er fyrir um í þessum undirþætti, sem veitir vernd fyrir upprunatáknarnir og landfræðilegar merkingar.

3. Upprunatáknarnir og landfræðilegar merkingar, þ.m.t. þær sem varða landsvæði í þriðju löndum, skulu teljast uppfylla skilyrði um vernd innan Sambandsins í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessum undirþætti.

4. Hugtakið „framleiðsla“ skal, að því er varðar ákvæði iii. liðar a-liðar 1. mgr., merkja allar aðgerðir, allt frá því að þrúgurnar eru tíndar og þar til vínframleiðslunni er lokið, að undanskilinni vinnslu sem fer fram eftir framleiðsluna, ef einhver er.

5. Að því er varðar beitingu ákvæðis ii. liðar b-liðar 1. mgr. skal það 15% hámarkshlutfall þrúgna sem leyfilegt er að séu upprunnar utan hins afmarkaða svæðis vera upprunnið í því aðildarríki eða þriðja landi þar sem hið afmarkaða svæði er staðsett.

94. gr.

Umsóknir um vernd

1. Umsóknir um vernd heita sem upprunatáknana eða landfræðilegra merkinga skulu innihalda tækniskjal þar sem er að finna:

- a) heitið sem á að njóta verndar,

- b) nafn og heimilisfang umsækjanda,

- c) forskrift fyrir afurð, eins og um getur í 2. mgr. og

- d) eitt skjal með samantekt á forskriftinni fyrir afurðina sem um getur í 2. mgr.

2. Forskriftin fyrir afurðina skal gera hagsmunaaðilum kleift að sannreyna viðeigandi framleiðsluskilyrði sem varða viðkomandi upprunatáknun eða landfræðilega merkingu.

Forskriftin fyrir afurðina skal a.m.k. fela í sér:

- a) heitið sem á að njóta verndar,

- b) lýsingu á víninu eða vínunum:

- i. að því er varðar upprunatáknun: helstu greiningar- og skynmatseinkenni,

- ii. að því er varðar landfræðilega merkingu: helstu greiningareinkenni ásamt mati eða upplýsingum um skynmatseinkenni,

- c) eftir atvikum, tilgreindar vínfræðilegar vinnsluáðferðir sem notaðar eru til að framleiða vinið eða vínin, ásamt takmörkunum sem skipta máli varðandi framleiðslu þeirra,

- d) afmörkun á viðkomandi landsvæði,
- e) hámarksafrakstur á hektara,
- f) merkingu vínþrúguyrkisins eða -yrkjanna sem vínið eða vínin eru fengin úr,
- g) upplýsingar sem sanna tengslin sem um getur í i. lið a-liðar eða, eftir atvikum, í i. lið b-liðar 1. mgr. 93. gr.,
- h) gildandi kröfur, sem mælt er fyrir um í löggjöf Sambandsins eða landslöggjöf eða, ef aðildarríkin mæla fyrir um það, af hálfu samtaka sem hafa umsjón með vernduðu upprunatáknuninni eða vernduðu, landfræðilegu merkingunni, að teknu tilliti til þeirrar staðreyndar að slíkar kröfur verða að vera hlutlægar, án mismununar og samrýmast lögum Sambandsins,
- i) heiti og heimilisfang þeirra yfirvalda eða stofnana sem sannprófa að farið sé að ákvæðum forskriftarinnar fyrir afurðina og sérstök verkefni þeirra.

3. Ef umsókn um vernd varðar landsvæði í þriðja landi skal henni fylgja, auk þeirra þátta sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr., sönnun þess að heitið sem um ræðir njóti verndar í upprunalandi sínu.

95. gr.

Umsækjendur

1. Hagsmunahópur framleiðenda eða, í tilhlýðilega rökstuddum undantekningartilvikum, stakur framleiðandi, getur sótt um vernd upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar. Aðrir hagsmunaaðilar mega taka þátt í umsókninni.
2. Framleiðendur mega einungis sækja um vernd fyrir vín sem þeir framleiða sjálfir.
3. Leggja má fram sameiginlega umsókn ef um er að ræða heiti sem er tákn fyrir landsvæði sem nær yfir landamæri, eða hefðbundið heiti sem tengist landsvæði sem nær yfir landamæri.

96. gr.

Undanfarandi landsbundin málsmeðferð

1. Umsóknir um vernd upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar á vín sem eru upprunnin í Sambandinu skulu lagðar fram með fyrirvara um undanfarandi landsbundna málsmeðferð.
2. Umsókn um vernd skal lögð fyrir aðildarríkið þar sem yfirráðasvæðið, þar sem upprunatáknunin eða landfræðilega merkingin er upprunnin, er staðsett.
3. Aðildarríkið þar sem umsóknin um vernd er lögð fram skal taka hana til meðferðar til að sannreyna hvort hún uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í þessum undirþætti.

Umrætt aðildarríki skal annast landsbundna málsmeðferð sem tryggir fullnægjandi birtingu á umsókninni og skal veita a.m.k. tveggja mánaða frest frá útgáfudegi til að einstaklingar eða lögaðilar, sem eiga lögmætra hagsmuna að gæta og eru búsettir á eða hafa staðfestu á yfirráðasvæði þess, geti andmælt fyrirhugaðri vernd með því að leggja fram yfirlýsingu, sem er rökstudd á viðeigandi hátt, í aðildarríkinu.

4. Ef aðildarríkið sem metur umsóknina telur að upprunatáknunin eða landfræðilega merkingin uppfylli ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum undirþætti eða að hún samrýmist ekki lögum Sambandsins, skal það hafna umsókninni.

5. Ef aðildarríkið sem metur umsóknina telur að kröfurnar séu uppfylltar skal það annast landsbundna málsmeðferð til að tryggja fullnægjandi birtingu forskriftarinnar fyrir afurðina, a.m.k. á Netinu, og senda framkvæmdastjórninni umsóknina.

97. gr.

Grannskoðun framkvæmdastjórnarinnar

1. Framkvæmdastjórnin skal birta opinberlega framlagn-ingardagsetningu umsóknarinnar um vernd upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar.
2. Framkvæmdastjórnin skal rannsaka hvort umsóknir um vernd, eins og um getur í 94. gr., uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum undirþætti.
3. Ef framkvæmdastjórnin telur að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í þessum undirþætti, séu uppfyllt, skal hún samþykkja framkvæmdargerðir varðandi birtinguna, í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, á eina skjalinu sem um getur í d-lið 1. mgr. 94. gr. og á tilvísuninni í birtinguna á forskriftinni fyrir afurðina sem kemur fram í undanfarandi landsbundinni málsmeðferð. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.
4. Telji framkvæmdastjórnin að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í þessum undirþætti, séu ekki uppfyllt, skal hún samþykkja framkvæmdargerðir til að hafna umsókninni.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

98. gr.

Andmælameðferð

Innan tveggja mánaða frá birtingardegi eina skjalsins, sem um getur í d-lið 1. mgr. 94. gr., má aðildarríki eða þriðja land eða einstaklingur eða lögaðili, sem á lögmætra hagsmuna að gæta og er búsettur í eða hefur staðfestu í aðildarríki, öðru en því sem sækir um vernd, eða í þriðja landi, andmæla fyrirhugaðri vernd með því að leggja fyrir framkvæmdastjórnina yfirlýsingu, sem er rökstudd á viðeigandi hátt, sem varðar hæfisskilyrðin, eins og mælt er fyrir um í þessum undirþætti.

Ef um er að ræða einstaklinga eða lögaðila sem eru búsettir í eða hafa staðfestu í þriðju löndum skal slík yfirlýsing lögð fram, annað hvort beint eða fyrir milligöngu yfirvalda í hlutaðeigandi þriðja landi, innan tveggja mánaða frestsins sem um getur í fyrstu málsgrein.

99. gr.

Ákvörðun um vernd

Á grundvelli þeirra upplýsinga sem framkvæmdastjórnin hefur aðgang að við lok andmælameðferðarinnar, sem um getur í 98. gr., skal hún samþykkja framkvæmdargerðir, annað hvort til að veita upprunatáknuninni eða landfræðilegu merkingunni, sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum undirþætti og samrýmist lögum Sambandsins, vernd eða til að hafna umsókninni séu þessi skilyrði ekki uppfyllt.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

100. gr.

Einsheiti

1. Heiti sem umsókn er lögð fram fyrir og sem er að öllu leyti eða hluta til einsheiti við heiti sem þegar er skráð samkvæmt þessari reglugerð, skal skráð að teknu tilhlýðilegu tilliti til staðbundinnar og hefðbundinnar notkunar og hættu á ruglingi.

Einsheiti, sem kemur neytendum til að halda að afurðirnar komi frá öðru yfirráðasvæði, skal ekki skráð jafnvel þó að heitið sé nákvæmt að því er varðar hið raunverulega yfirráðasvæði, landsvæði eða upprunasvæði þessara afurða.

Einungis má nota skráð einsheiti ef nægjanlegur munur er í raun milli einsheitisins, sem skráð er síðar, og heitisins sem var fyrir í skránni, með hliðsjón af þeirri nauðsyn að meðhöndla viðkomandi framleiðendur á sama hátt og til að komast hjá því að villa um fyrir neytendum.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda að breyttu breytanda ef heiti, sem umsókn er lögð fram fyrir, er að öllu leyti eða að hluta til einsheiti við landfræðilega merkingu sem nýtur verndar samkvæmt landslögum aðildarríkjanna.

3. Ef heiti vínþrúguyrkis inniheldur eða felur í sér verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu skal það heiti ekki notað í þeim tilgangi að merkja landbúnaðarafurðir.

Til að taka tillit til þeirra aðferða við merkingar sem nú eru í notkun skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um undantekningar frá þeirri reglu.

4. Vernd upprunatáknana og landfræðilegra merkinga sem falla undir ákvæði 93. gr. þessarar reglugerðar skulu ekki

hafa áhrif á verndaðar, landfræðileg merkingar sem gilda um brennda drykki, eins og er skilgreint í 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 110/2008 ⁽³⁰⁾.

101. gr.

Aðrar ástæður fyrir synjun um vernd

1. Heiti, sem eru orðin almenn, skulu ekki njóta verndar sem upprunatáknar eða landfræðilegar merkingar.

Í þessum þætti merkir „heiti sem er orðið almennt“ að heiti vins hefur orðið að almennu heiti á víni innan Sambandsins þó að það tengist stað eða landsvæði þar sem þessi afurð var upphaflega framleidd eða sett á markað.

Til að ganga úr skugga um hvort heiti sé orðið almennt skal taka tillit til allra þátta sem skipta máli, einkum:

a) aðstæðna, sem eru fyrir hendi í Sambandinu, einkum á neyslusvæðum,

b) viðeigandi laga Sambandsins eða landslaga.

2. Heiti skal ekki njóta verndar sem upprunatáknun eða landfræðileg merking ef, í ljósi orðspors og orðstírs vörumerkis, vernd gæti villt um fyrir neytendum að því er varðar raunverulegan uppruna vinsins.

102. gr.

Tengsl við vörumerki

1. Skráningu á vörumerki sem inniheldur eða samanstendur af verndaðri upprunatáknun eða landfræðilegri merkingu sem fylgir ekki viðkomandi forskrift fyrir afurð eða notkun sem fellur undir 2. mgr. 103. gr. og sem tengist afurð sem fellur undir einn af flokkunum sem tilgreindir eru í II. hluta VII. viðauka skal:

a) hafnað ef umsóknin um skráningu vörumerkisins er lögð fram eftir dagsetningu framlagningar umsóknarinnar um vernd upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar til framkvæmdastjórnarinnar og upprunatáknuninni eða landfræðilegu merkingunni hefur í kjölfarið verið veitt vernd eða

b) ógilda.

2. Með fyrirvara um 2. mgr. 101. gr. má halda áfram að nota og endurnýja vörumerki, sem um getur í 1. mgr., sem hefur verið sótt um, hefur verið skráð eða því komið á fót með notkun í góðri trú, ef kveðið er á um slíkt í viðkomandi lögum, á yfirráðasvæði Sambandsins, annað hvort fyrir dagsetningu verndar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar í upprunalandinu eða fyrir 1. janúar 1996, þrátt fyrir

⁽³⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 110/2008 frá 15. janúar 2008 um skilgreiningu, lýsingu, kynningu, merkingu og vernd landfræðilegra merkinga á brenndum drykkjum (Stjtið. ESB L 39, 13.2.2008, bls. 16).

vernd upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar, að því tilskildu að ekki séu fyrir hendi ástæður fyrir ógildingu eða afturköllun vörumerkisins samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2008/95/EB ⁽³¹⁾ eða reglugerð ráðsins (EB) nr. 207/2009 ⁽³²⁾.

Í slíkum tilvikum skal heimilt að nota upprunatáknunina eða landfræðilegu merkinguna samhliða viðkomandi vörumerkjum.

103. gr.

Vernd

1. Allir rekstraraðilar mega nota verndaða upprunatáknun og verndaða, landfræðilega merkingu þegar þeir setja á markað vín sem framleitt hefur verið í samræmi við samsvarandi forskrift fyrir afurðina.

2. Vernduð upprunatáknun og vernduð, landfræðileg merking, sem og vinið sem þetta verndaða heiti er notað á í samræmi við forskriftina fyrir afurðina, skulu njóta verndar gegn:

a) allri beinni eða óbeinni notkun á umræddu vernduðu heiti í viðskiptalegum tilgangi:

i. á sambærilegum afurðum sem samræmast ekki forskriftinni fyrir verndaða heitið eða

ii. að því marki sem slík notkun felst í því að hagnast sé á orðspori upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar,

b) allri misnotkun, eftirlíkingu eða sköpun hugrenningatengsla, jafnvel þó að hinn rétti uppruni afurðarinnar eða þjónustunnar sé tilgreindur eða verndaða heitið er þýtt, umritað á annað tungumál eða annað stafróf eða því fylgir orðalag s.s. „áþekkur“, „tegund“, „aðferð“, „eins og það er framleitt í“, „eftirlíking“, „bragð“, „gerð“ eða svipað orðalag,

c) allri annarri rangri eða blekkjandi vísun til tilkomu, uppruna, eðlis eða grundvallareiginleika afurðarinnar, á innri eða ytri umbúðum, í auglýsingaefni eða skjölum sem varða viðkomandi vínafurð, sem og þökkun afurðarinnar í ílát sem líklegt er að muni skapa ranghugmynd um uppruna hennar,

d) öllu öðru sem líklegt er að geti villt um fyrir neytendum að því er varðar réttan uppruna vörunnar.

⁽³¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/95/EB frá 22. október 2008 um samræmingu á lögum aðildarríkja um vörumerki (Stjtið. ESB L 299, 8.11.2008, bls. 25).

⁽³²⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 207/2009 frá 26. febrúar 2009 um vörumerki Bandalagsins (Stjtið. ESB L 78, 24.3.2009, bls. 1).

3. Verndaðar upprunatáknanir og verndaðar, landfræðilegar merkingar skulu ekki verða almennar innan Sambandsins í skilningi 1. mgr. 101. gr.

104. gr.

Skrá

Framkvæmdastjórnin skal koma á fót og viðhalda rafrænni skrá yfir verndaðar upprunatáknanir og verndaðar landfræðilegar merkingar fyrir vín, sem skal vera aðgengileg almenningi. Færa má inn í skrána upprunatáknanir og landfræðilegar merkingar sem varða afurðir frá þriðju löndum sem njóta verndar í Sambandinu samkvæmt alþjóðasamningi sem Sambandið er aðili að. Ef ekki er tekið sérstaklega fram í samningnum að um verndaða upprunatáknun í skilningi þessarar reglugerðar sé að ræða skal færa slík heiti í skrána sem verndaðar, landfræðilegar merkingar.

105. gr.

Breytingar á forskriftum fyrir afurðir

Umsækjandi sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í 95. gr. getur sótt um samþykki fyrir breytingu á forskrift fyrir afurð með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilegra merkingu, einkum til að taka til greina þróun vísinda- og tækniþekkingar eða til að endurafmarka landsvæðið sem um getur í d-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. 94. gr. Í umsóknum skal lýsa þeim breytingum sem óskað er eftir og rökstyðja þær.

106. gr.

Niðurfelling

Framkvæmdastjórnin getur, að eigin frumkvæði eða samkvæmt tilhlýðilega rökstuddri beiðni aðildarríkis, þriðja lands, eða einstaklings eða lögaðila sem á lögmættra hagsmuna að gæta, samþykkt framkvæmdargerðir til að fella niður vernd upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar ef ekki er lengur tryggt að farið sé að samsvarandi forskrift.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

107. gr.

Vínheiti sem til eru og þegar njóta verndar

1. Vínheiti sem um getur í 51. og 54. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1493/1999 ⁽³³⁾ og 28. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 753/2002 ⁽³⁴⁾ skulu sjálfkrafa fá vernd samkvæmt þessari reglugerð. Framkvæmdastjórnin skal færa þau í skrána sem kveðið er á um í 104. gr. þessarar reglugerðar.

⁽³³⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1493/1999 frá 17. maí 1999 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins (Stjtið. ESB L 179, 14.7.1999, bls. 1).

⁽³⁴⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 753/2002 frá 29. apríl 2002 um tilteknar reglur við beitingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1493/1999 að því er varðar lýsingu, heiti, kynningu og vernd tiltekinnar vínafurða (Stjtið. ESB L 118, 4.5.2002, bls. 1).

2. Framkvæmdastjórnin skal beita samsvarandi formlegri ráðstöfun og fjarlægja úr skránni, sem kveðið er á um í 104. gr. þessarar reglugerðar, vínheiti sem ákvæði 118. gr. s (3. mgr.) í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 tekur til, með framkvæmdargerðum sem eru samþykktar án þess að beitt sé málsmeðferðinni sem um getur í 229. gr. (2. eða 3. mgr.) þessarar reglugerðar.

3. Ákvæði 106. gr. skulu ekki gilda um vínheiti, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, sem til eru og þegar njóta verndar.

Framkvæmdastjórnin getur, fram til 31. desember 2014, að eigin frumkvæði samþykkt framkvæmdargerðir til að fella niður vernd fyrir vínheiti, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, sem til eru og þegar njóta verndar, ef þau uppfylla ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 93. gr.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

4. Að því er Króatíu varðar skulu vínheitin sem birt eru í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* ⁽³⁵⁾ njóta verndar samkvæmt þessari reglugerð, með fyrirvara um hagstæða niðurstöðu úr andmælameðferðinni. Framkvæmdastjórnin skal færa þau í skrána sem kveðið er á um í 104. gr.

108. gr.

Gjöld

Aðildarríkin geta innheimt gjöld til að standa straum af kostnaði sínum, þ.m.t. kostnaði sem til fellur vegna meðferðar á umsóknum um vernd, andmælafyrirlysingum, umsóknum um breytingar og beiðnum um niðurfellingar samkvæmt þessum undirþætti.

109. gr.

Framselt vald

1. Til að taka tillit til séreinkenna framleiðslu á afmarkaða landsvæðinu skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um:

- a) viðbótarviðmiðanir sem varða afmörkun landsvæðisins og
- b) takmarkanir og undanþágur varðandi framleiðslu innan afmarkaða landsvæðisins.

2. Til að tryggja gæði afurða og rekjanleika þeirra skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um skilyrðin fyrir því að forskriftir fyrir afurðir geti innihaldið viðbótarkröfur.

3. Til að tryggja vernd lögmæts réttar og hagsmuna framleiðenda og rekstraraðila skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. um:

- a) hvers konar umsækjendur geti sótt um vernd fyrir upprunatáknun eða landfræðilega merkingu,

- b) skilyrði sem skal fylgja að því er varðar umsókn um verndun upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar, grannskoðun framkvæmdastjórnarinnar, andmælameðferð, og málsmeðferðarreglur um breytingar, niðurfellingar og umbreytingar verndaðra upprunatáknana eða verndaðra, landfræðilegra merkinga,

- c) skilyrði sem gilda um umsóknir sem ná yfir landamæri,

- d) skilyrði vegna umsókna varðandi landsvæði í þriðja landi,

- e) gildistökudag verndar eða breytingar á vernd,

- f) skilyrði sem tengjast breytingum á forskriftum fyrir afurðir.

4. Til að tryggja fullnægjandi vernd skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr., um takmarkanir varðandi verndaða heitið.

5. Til að tryggja að rekstraraðilar og lögbær yfirvöld verði ekki fyrir óþarfa raski vegna beitingar ákvæða þessa undirþáttar að því er varðar vínheiti sem veitt var vernd fyrir 1. ágúst 2009 eða ef umsókn um vernd var lögð fram fyrir þann tíma, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um umbreytingarreglur varðandi:

- a) vínheiti sem aðildarríki viðurkenna sem upprunatáknanir eða landfræðilegar merkingar fyrir 1. ágúst 2009 og vínheiti sem umsóknir um vernd fyrir hafa verið lagðar fram fyrir þann tíma,
- b) vín sem sett voru á markað eða merkt fyrir tiltekna dagsetningu og
- c) breytingar á forskriftum fyrir afurðir.

110. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

1. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir sem varða:

- a) þær upplýsingar sem skulu koma fram í forskriftum fyrir afurðir með tilliti til tengslanna milli landsvæðis og lokaafurðar,
- b) ákvarðanatöku um vernd eða höfnun sem er aðgengileg almenningi,
- c) stofnun og viðhald skrárinnar sem um getur í 104. gr.,

⁽³⁵⁾ Stjótið. ESB C 116, 14.4.2011, bls. 12.

d) umbreytingu á verndaðri upprunatáknun yfir í verndaða, landfræðilega merkingu,

e) framlagningu umsókna sem ná yfir landamæri.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir varðandi málsmeðferðina vegna athugunar á umsóknum um vernd eða um breytingu á upprunatáknun eða landfræðilegri merkingu, sem og um málsmeðferð vegna beiðna um andmæli, niðurfellingar eða umbreytingar, og um framlagningu á upplýsingum sem varða vínheiti, sem til eru og þegar njóta verndar, einkum að því er tekur til:

- a) fyrirmýnda að skjölum og afhendingarsnið,
- b) fresta,
- c) hvað skal koma fram í þeim staðreyndum, sönnunum og fylgiskjölum sem leggja skal fram til stuðnings umsóknar eða beiðni.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

111. gr.

Annað framkvæmdarvald

Þegar andmæli teljast ótæk skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerð þar sem þeim er hafnað sem ótækum. Sú framkvæmdargerð skal samþykkt án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

3. undirþáttur

Hefðbundin heiti

112. gr.

Skilgreining

„Hefðbundið heiti“: heiti sem hefð er fyrir að nota í aðildarríkjunum fyrir afurðirnar sem um getur í 1. mgr. 92. gr. til að tiltaka:

- a) að afurðin hafi verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu samkvæmt lögum Sambandsins eða landslögum eða
- b) framleiðslu- eða þroskunaraðferðina eða gæði, lit, tegund staðar eða sérstakan viðburð sem tengist sögu afurðarinnar sem er með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu.

113. gr.

Vernd

1. Einungis má nota verndað, hefðbundið heiti fyrir afurð sem hefur verið framleidd í samræmi við skilgreininguna sem kveðið er á um í 112. gr.

Hefðbundin heiti skulu njóta verndar gegn ólögumætri notkun.

2. Hefðbundin heiti skulu eingöngu vernduð á því tungumáli og í þeim flokkum vínræktarafurða sem tilkall er gert til í umsókninni og gegn:

- a) allri misnotkun á verndaða heitinu, einnig þegar því fylgir orðalag eins og t.d. „áþekkur“, „tegund“, „aðferð“, „eins og það er framleitt í“, „eftirlíking“, „bragð“, „gerð“ eða svipað orðalag,
- b) allri annarri rangri eða blekkjandi vísun til eðlis, einkenna eða grundvallareiginleika afurðarinnar, á innri eða ytri umbúðum, í auglýsingaefni eða skjölum sem varða hana,
- c) öllum öðrum athöfnum, sem eru til þess fallnar að villa um fyrir neytendum, einkum þeim sem gefa til kynna að vínið megi bera verndaða hefðbundna heitið.

3. Hefðbundin heiti skulu ekki verða almenn innan Sambandsins.

114. gr.

Framselt vald

1. Til að tryggja fullnægjandi vernd skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr., um tungumál og stafsetningu hefðbundins heitis sem á að veita vernd.

2. Til að tryggja vernd lögmæts réttar og hagsmuna framleiðenda og rekstraraðila skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að fastsetja:

- a) hvers konar umsækjendur geta sótt um vernd fyrir hefðbundið heiti,
- b) skilyrði fyrir því að umsókn um vernd fyrir hefðbundið heiti geti talist gild,
- c) ástæður fyrir andmælum gegn fyrirhugaðri viðurkenningu hefðbundins heitis,
- d) gildissvið verndarinnar, tengsl við vörumerki, vernduð hefðbundin heiti, verndaðar upprunatáknar eða landfræðilegar merkingar, einsheiti, eða heiti tiltekinna vínprúgna,
- e) ástæður fyrir niðurfellingu hefðbundins heitis,
- f) framlagningardagsetningu umsókna eða beiðni um andmæli eða niðurfellingu,

g) málsmeðferðarreglur sem skal fylgja að því er varðar umsókn um vernd fyrir hefðbundið heiti, þ.m.t. grannskoðun framkvæmdastjórnarinnar, andmælakeðferðina og málsmeðferðarreglur varðandi niðurfellingu og breytingar.

3. Til að taka tillit til séreinkenna viðskipta milli Sambandsins og tiltekinna þriðju landa skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um skilyrði fyrir því hvenær megi nota hefðbundin heiti fyrir afurðir frá þriðju löndum og til að mæla fyrir um undanþágur frá 112. gr. og 113. gr. (2. mgr.).

115. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

1. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir varðandi málsmeðferðina vegna athugunar á umsóknum um vernd eða um samþykki fyrir breytingu á hefðbundnu heiti, sem og varðandi málsmeðferðina vegna beiðna um andmæli eða niðurfellingu, einkum að því er varðar:

- a) fyrirmýnda að skjölum og afhendingarsnið,
- b) fresta,
- c) hvað skal koma fram í þeim staðreyndum, sönnunum og fylgiskjölum sem leggja skal fram til stuðnings umsóknar eða beiðni,
- d) nákvæmar reglur um opinbera birtingu verndaðra hefðbundinna heita.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að samþykkja eða hafna umsókn um vernd fyrir hefðbundið heiti eða beiðni um breytingu á hefðbundna heitinu eða niðurfellingu á vernd fyrir hefðbundið heiti.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að kveða á um vernd fyrir hefðbundin heiti þegar umsókn um vernd hefur verið samþykkt, einkum með því að flokka þær í samræmi við 112. gr. og með því að birta skilgreiningu og/eða notkunarskilyrði.

4. Framkvæmdargerðirnar sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. þessarar greinar skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

116. gr.

Annað framkvæmdarvald

Þegar andmæli teljast ótæk skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerð þar sem þeim er hafnað sem ótækum. Sú framkvæmdargerð skal samþykkt án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

3. þáttur

Merkingar og söluumbúnaður í vingeiranum

117. gr.

Skilgreining

Í þessum þætti er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „merking“: hvers kyns orð, upplýsingar, vörumerki, tegundarheiti, myndrænt efni eða tákn sem er sett á allar umbúðir, skjöl, tilkynningar, merkimiða, hringi eða kraga sem fylgja tiltekinni afurð eða vísa til hennar,
- b) „kynning“: allar upplýsingar sem miðlað er til neytenda með umbúðum viðkomandi afurðar, þ.m.t. lögun og tegund flaskna.

118. gr.

Gildissvið þverlægra reglna

Ef ekki er kveðið á um annað í þessari reglugerð gilda ákvæði tilskipunar ráðsins 89/396/EBE⁽³⁶⁾, tilskipunar 2000/13/EB, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/45/EB⁽³⁷⁾, tilskipunar 2008/95/EB og reglugerðar (ESB) nr. 1169/2011 um merkingu og kynningu.

Ekki má bæta við merkingu afurðanna, sem um getur í 1.–11. lið, 13., 15. og 16. lið II. hluta VII. viðauka, neinum upplýsingum öðrum en þeim sem kveðið er á um í þessari reglugerð nema umræddar upplýsingar uppfylli kröfurnar í tilskipun 2000/13/EB eða reglugerð (ESB) nr. 1169/2011.

119. gr.

Lögboðnar upplýsingar

1. Merking og kynning á afurðum sem um getur í 1.–11. lið, 13., 15. og 16. lið II. hluta VII. viðauka, sem eru settar á markað innan Sambandsins eða til útflutnings, skulu innihalda eftirfarandi lögboðnar upplýsingar:

- a) heitið á flokki vínræktarafurðarinnar í samræmi við II. hluta VII. viðauka,
- b) að því er varðar vín með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu:
 - i. hugtakið „vernduð upprunatáknun“ eða „vernduð, landfræðileg merking“ og
 - ii. heiti vernduðu upprunatáknunarinnar eða vernduðu, landfræðilegu merkingarinnar,

⁽³⁶⁾ Tilskipun ráðsins 89/396/EBE frá 14. júní 1989 um merkingu sem auðkennir framleiðslulotur matvæla (Stjóð. EB L 186, 30.6.1989, bls. 21).

⁽³⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/45/EB frá 5. september 2007 um reglur um tilgreint magn forpakkaðrar vöru, um niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 75/106/EBE og 80/232/EBE og um breytingu á tilskipun ráðsins 76/211/EBE (Stjóð. ESB L 247, 21.9.2007, bls. 17).

- c) raunverulegan alkóhólsstyrkleika miðað við rúmmál,
- d) upplýsingar um uppruna,
- e) upplýsingar um áttapparann eða, þegar um er að ræða freyðivín, loftblandað freyðivín, gæðafreyðivín eða ilmríkt gæðafreyðivín, heiti framleiðandans eða seljandans,
- f) upplýsingar um innflytjandann ef um er að ræða innflutt vín og
- g) þegar um er að ræða freyðivín, loftblandað freyðivín, gæðafreyðivín eða ilmríkt gæðafreyðivín, upplýsingar um sykurinnihald.

2. Þrátt fyrir a-lið 1. mgr. má sleppa tilvísun í flokk vínræktarafurðarinnar þegar vernduð upprunatáknun eða vernduð, landfræðileg merking kemur fram á merkimiða viðkomandi vína.

3. Þrátt fyrir b-lið 1. mgr. má sleppa tilvísun í hugtökin „vernduð upprunatáknun“ eða „vernduð, landfræðileg merking“ í eftirfarandi tilvikum:

- a) ef hefðbundið heiti í samræmi við a-lið 112. gr. kemur fram á merkimiðanum í samræmi við forskriftina fyrir afurðina sem um getur í 2. mgr. 94. gr.,
- b) Í tilhlýðilega rökstuddum undantekningartilvikum sem framkvæmdastjórnin skal ákveða með framseldum gerðum í samræmi við 227. gr. til að tryggja að þeim aðferðum við merkingar sem nú eru í notkun sé fylgt.

120. gr.

Valkvæðar upplýsingar

1. Merking og kynning á afurðum sem um getur í 1.–11. lið, 13., 15. og 16. lið II. hluta VII. viðauka getur einkum innihaldið eftirfarandi valkvæðar upplýsingar:

- a) árganginn,
- b) heiti eins eða fleiri vínþrúguyrkja,
- c) ef um er að ræða önnur vín en þau sem um getur í g-lið 1. mgr. 119. gr.: hugtök sem gefa til kynna sykurinnihaldið,
- d) ef um er að ræða vín með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu: hefðbundin heiti í samræmi við b-lið 112. gr.,
- e) Evrópusambandstáknið með vernduðu upprunatáknuninni eða vernduðu, landfræðilegu merkingunni,

- f) hugtök sem vísa til tiltekinna framleiðsluaðferða,

g) ef um er að ræða vín með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu: heiti annarrar landfræðilegrar einingar sem er minni eða stærri en svæðið sem liggur til grundvallar upprunatáknuninni eða landfræðilegu merkingunni.

2. Með fyrirvara um 3. mgr. 100. gr., að því er varðar notkun á upplýsingum sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. þessarar greinar, ef um er að ræða vín sem ekki eru með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu:

a) aðildarríkin skulu innleiða lög eða stjórnsýslufyrirmæli til að tryggja málsmeðferð við vottun, samþykki og sannprófun í því skyni að tryggja sannleiksgildi viðkomandi upplýsinga,

b) aðildarríkin geta, á grundvelli viðmiðanna sem eru án mismununar og hlutlægar og að teknu tilhlýðilegu tilliti til sanngjarnrar samkeppni, gert skrár yfir útilökuð vínþrúguyrki fyrir vín úr vínþrúguyrkjum á yfirráðasvæði sínu, einkum ef:

- i. hætta er á ruglingi hjá neytendum að því er varðar réttan uppruna vínsins vegna þess að vínþrúguyrkið er óaðskiljanlegur hluti af verndaðri upprunatáknun eða verndaðri, landfræðilegri merkingu sem þegar er til,
- ii. eftirlit yrði ekki kostnaðarhagkvæmt vegna þess að viðkomandi vínþrúguyrki er mjög lítill hluti af vínokru aðildarríkisins,

c) að því er varðar blöndur vína frá mismunandi aðildarríkjum skal ekki tilgreina vínþrúguyrkið á merkimiðanum nema hlutaðeigandi aðildarríki komi sér saman um annað og tryggi hagkvæmni málsmeðferðar við viðkomandi vottun, samþykki og sannprófun.

121. gr.

Tungumál

1. Lögboðnu og valkvæðu upplýsingarnar, sem um getur í 119. og 120. gr., skulu, þegar þær eru settar fram með orðum, birtar á einu eða fleiri opinberum tungumálum Sambandsins.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal heiti verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar eða hefðbundið heiti, eins og um getur í b-lið 112. gr., koma fram á merkimiðanum á því tungumáli eða tungumálum sem verndin gildir um. Ef um er að ræða verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu eða sértæka, landsbundna merkingu, sem ekki er með latnesku lettri, má heitið einnig koma fram á einu eða fleiri opinberum tungumálum Sambandsins.

*122. gr.***Framselt vald**

1. Til að taka tillit til séreinkenna vingeirans skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar reglur og takmarkanir sem varða:

a) kynningu og notkun á atriðum sem felast í merkingum, öðrum en þeim sem kveðið er á um í þessum þætti,

b) lögboðnar upplýsingar varðandi:

i. hugtök sem skal nota til að orða lögboðnar upplýsingar og notkunarskilyrði þeirra,

ii. hugtök sem vísa til bús og skilyrði fyrir notkun þeirra,

iii. ákvæði til að heimila framleiðsluáðildarríkjum að setja viðbótarreglur um lögboðnar upplýsingar,

iv. ákvæði til að leyfa frekari undanþágur auk þeirra sem um getur í 2. mgr. 119. gr. að því er varðar að sleppa megi tilvísun í flokk vinnræktarafurðar og

v. ákvæði um notkun tungumála,

c) valkvæðar upplýsingar varðandi:

i. hugtök sem skal nota til að orða valkvæðar upplýsingar og notkunarskilyrði þeirra,

ii. ákvæði til að heimila framleiðsluáðildarríkjum að setja viðbótarreglur um valkvæðar upplýsingar,

d) kynninguna varðandi:

i. skilyrðin fyrir notkun á tilteknum lögnum á flöskum og skrá yfir tiltekna sérstakar laganir á flöskum,

ii. skilyrði fyrir notkun á freyðivinsflöskum og -lokunar-búnaði,

iii. ákvæði til að heimila framleiðsluáðildarríkjum að setja viðbótarreglur um kynningu,

iv. ákvæði um notkun tungumála.

2. Til að tryggja vernd lögmætra hagsmuna rekstraraðila skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar reglur sem varða

tímabundnar merkingar og kynningar á vini með upprunatáknun eða landfræðilega merkingu þegar sú upprunatáknun eða landfræðilega merking uppfyllir nauðsynlegar kröfur.

3. Til að tryggja að rekstraraðilum sé ekki mismunað skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar umbreytingarákvæði varðandi vín sem er sett á markað og merkt í samræmi við viðeigandi reglur sem giltu fyrir 1. ágúst 2009.

4. Til að taka til greina séreinkenni viðskipta með afurðir úr vingeiranum milli Sambandsins og tiltekinna þriðju landa skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar undanþágur frá þessum þætti varðandi afurðir sem ætlaðar eru til útflutnings, sé þess krafist í lögum hlutaðeigandi þriðja lands.

*123. gr.***Framkvæmdarvald í samræmi við
rannsóknarmálsmeðferðina**

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir varðandi málsmeðferðarreglur og tæknilegar viðmiðanir sem gilda um þennan þátt, þ.m.t. nauðsynlegar ráðstafanir varðandi málsmeðferð vegna vottunar, viðurkenningar og sannprófunar sem gildir um vín án verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

*II. KAFLI***Sértæk ákvæði fyrir einstaka geira**

1. þáttur

Sykur*124. gr.***Tímalengd**

Þessi þáttur gildir til loka markaðsársins 2016/2017, að undanskildum ákvæðum 125. og 126. gr.

1. undirþáttur

Sértækar ráðstafanir*125. gr.***Samningar í sykurgeiranum**

1. Skilmálar fyrir kaupum á sykurrófum og sykurreyr, þ.m.t. afhendingarsamningar sem gerðir eru fyrir sáningu, skulu fastsettir í skriflegum fjölgreinasamningum milli annars vegar ræktenda sykurrófna og sykurreys í Sambandinu eða, fyrir þeirra hönd, samtaka sem þeir eru aðilar að, og hins vegar sykurfyrirtækja eða, fyrir þeirra hönd, samtaka sem þau eru aðilar að.

2. Sykurfyrirtæki skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna, þar sem þau framleiða sykur, um fjölgreinasamninga eins og lýst er í 6. lið A-þáttar II. hluta II. viðauka.

3. Frá 1. október 2017 skulu fjölgreinasamningar vera í samræmi við kaupskilmálana sem mælt er fyrir um í X. viðauka.

4. Til að taka tillit til séreinkenna sykurgeirans og þróunar geirans á tímabilinu eftir afnám framleiðslukvóta skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að:

- a) uppfæra hugtökin sem um getur í A-þætti II. hluta II. viðauka,
- b) uppfæra kaupskilmálana fyrir sykkurófur sem um getur í X. viðauka,
- c) mæla fyrir um frekari reglur um ákvörðun á heildarþyngd, töru og sykkurinnihaldi í sykkurófum sem eru afhentar fyrirteki, og um rófumauk.

5. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessarar greinar, þ.m.t. að því er varðar málsmeðferðarreglur, tilkynningar og stjórnsýsluáðstoð ef um er að ræða fjölgreinasamninga sem ná til fleiri en eins aðildarríkis. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

126. gr.

Tilkynningar um verð á sykkurmarkaði

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að koma upp kerfi til að tilkynna um verð á sykkurmarkaði, þ.m.t. fyrirkomulag á birtingu verðlags á þeim markaði. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Kerfið, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal byggjast á upplýsingum frá fyrirtækjum sem framleiða hvítan sykkur eða frá öðrum rekstraraðilum í sykkurviðskiptum. Farið skal með þessar upplýsingar sem trúnaðarmál.

Framkvæmdastjórnin skal tryggja að tiltekin verð eða heiti einstakra rekstraraðila séu ekki birt.

2. undirþáttur

Kröfur sem gilda um sykkurgeirann á tímabilinu sem um getur í 124. gr.

127. gr.

Afhendingarsamningar

1. Auk krafanna sem settar eru fram í 1. mgr. 125. gr., skulu fjölgreinasamningar vera í samræmi við kaupskilmálana sem mælt er fyrir um í XI. viðauka.

2. Í afhendingarsamningum skal gerður greinarmunur á því hvort það magn sykkurs sem framleiða á úr sykkurófum sé:

a) kvótasykkur eða

b) sykkur utan kvóta.

3. Hvert sykkurfyrirtæki skal veita aðildarríkinu, þar sem það framleiðir sykkur, upplýsingar um eftirfarandi:

a) magn sykkurófnna, sem um getur í a-lið 2. mgr., sem þau hafa gert afhendingarsamninga um fyrir sánunguna, og sykkurinnihaldið sem liggur til grundvallar samningunum,

b) tilheyrandi, áætlaðan afrakstur.

Aðildarríki geta óskað eftir viðbótarupplýsingum.

4. Sykkurfyrirtæki sem hafa ekki skrifað undir afhendingarsamninga fyrir sánungu, á lágmarksverði fyrir kvótasykkurófur, eins og um getur í 135. gr., fyrir magn af sykkurófum sem samsvarar þeim sykkurkvóta sem þeir eiga, leiðrétt, eftir atvikum, með reiknistuðlinum vegna fyrirbyggjandi töku af markaði sem er fastsettur samkvæmt fyrstu undirgrein 2. mgr. 130. gr., skulu a.m.k. greiða lágmarksverð fyrir kvótasykkurófur fyrir allar sykkurófur sem þau vinna sykkur úr.

5. Að fengnu samþykki hlutaðeigandi aðildarríkis er heimilt að undanþiggja fjölgreinasamninga ákvæðum 2., 3. og 4. mgr.

6. Ef engir fjölgreinasamningar hafa verið gerðir skal hlutaðeigandi aðildarríki grípa til nauðsynlegra ráðstafana, sem samræmast þessari reglugerð, til að vernda hagsmuni hlutaðeigandi aðila.

128. gr.

Framleiðslugjald

1. Framleiðslugjald skal lagt á sykkurkvóta, ísöglúkósakvóta og inúlínsirópskvóta fyrirtekja sem framleiða sykkur, ísöglúkósa eða inúlínsiróp eins og um getur í 2. mgr. 136. gr.

2. Ráðið skal, í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun framleiðslugjalds vegna kvótasykkurs, kvótáisöglúkósa og kvótainúlínsiróps sem um getur í 1. mgr.

129. gr.

Framleiðsluendurgreiðslur

1. Veita má framleiðsluendurgreiðslur vegna afurða úr sykkurgeiranum, sem eru tilgreindar í b- til e-lið III. hluta I. viðauka, ef ekki er unnt að fá umframsykkur eða innfluttan sykkur, umframísöglúkósa eða umframinúlínsiróp á verði, sem samsvarar heimsverði, til framleiðslu afurðanna sem um getur í b- og c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. 140. gr.

2. Ráðið skal, í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun framleiðsluendurgreiðslunnar sem um getur í 1. mgr.

130. gr.

Sykur tekinn af markaði

1. Til að komast hjá verðfalli á innri markaðnum og til að bæta úr aðstæðum þegar offramleiðsla verður vegna spár um birgðastöðu og með tilliti til skuldbindinga Sambandsins vegna alþjóðasamninga, sem eru gerðir í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir til að taka af markaði, á tilteknu markaðsári, það magn sykurs eða ísöglúkósa sem er framleitt innan kvóta, sem fer umfram mörkin sem reiknuð eru í samræmi við 2. mgr.

2. Mörkin vegna töku af markaði sem um getur í 1. mgr. skulu reiknuð, fyrir hvert fyrirtæki sem er með kvóta, með því að margfalda kvóta þess með reiknistuðli. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að fastsetja þann reiknistuðul fyrir tiltekið markaðsár, eigi síðar en 28. febrúar næstliðið markaðsár, á grundvelli væntanlegrar markaðsþróunar.

Framkvæmdastjórnin getur, á grundvelli uppfærðar markaðsþróunar og eigi síðar en 31. október á viðkomandi markaðsári, samþykkt framkvæmdargerðir, annað hvort til að aðlaga eða, hafi enginn reiknistuðull verið fastsettur samkvæmt fyrstu undirgrein, til að fastsetja reiknistuðul.

3. Hvert fyrirtæki sem er með kvóta skal, á eigin kostnað og fram að byrjun næsta markaðsárs, geyma þann sykur sem er framleiddur innan kvóta umfram mörkin sem eru reiknuð í samræmi við 2. mgr. Litið skal á það magn sykurs, ísöglúkósa eða inúlínsiróps, sem er tekið af markaði á markaðsári, sem það magn sem er fyrst framleitt innan kvóta næsta markaðsárs.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein og með tilliti til væntinga um markaðsþróun getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir til að kveða á um, fyrir yfirstandandi markaðsár eða það næsta eða bæði, að sykurinn, ísöglúkósinn eða inúlínsirópið, sem tekið var af markaði, skuli, að öllu leyti eða hluta til, teljast vera:

a) umframsykur, ísöglúkósi eða inúlínsiróp sem geta orðið iðnaðarsykur, iðnaðarísöglúkósi eða iðnaðarinúlínsiróp eða

b) tímabundin kvótaframleiðsla sem má að hluta til ráðstafa til útflutnings til að standa við skuldbindingar Sambandsins sem leiða af alþjóðasamningum sem gerðir eru í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins.

4. Ef framboð sykurs í Sambandinu er ófullnægjandi getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir til að leyfa

að tiltekið magn sykurs, ísöglúkósa eða inúlínsiróps, sem tekið var af markaði, megi selja á markaði Sambandsins áður en tímabil töku af markaði rennur út.

5. Þegar sykur, sem var tekinn af markaði, er meðhöndlaður sem fyrsta sykurframleiðsla næsta markaðsárs skal greiða sykkurúræktendum lágmarksverð þess markaðsárs, eins og um getur í 135. gr.

Þegar sykur, sem var tekinn af markaði, verður iðnaðarsykur eða er fluttur út í samræmi við a- eða b-lið annarrar undirgreinar 3. mgr. þessarar greinar gilda ekki kröfur 135. gr. um lágmarksverð.

Þegar sykur, sem var tekinn af markaði, er seldur á markaði Sambandsins fyrir lok tímabilsins þegar takan af markaði gildir, í samræmi við 4. mgr. þessarar greinar, skal greiða sykkurúræktendum lágmarksverð yfirstandandi markaðsárs.

6. Framkvæmdargerðirnar samkvæmt þessari grein skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

131. gr.

Tímabundin markaðsstjórnunartilhögun

1. Á því tímabili sem um getur í 124. gr. getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að tryggja nægilegar birgðir af sykri fyrir markaðinn í Sambandinu. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Slíkar ráðstafanir geta falist í aðlögun, út frá nauðsynlegu magni og tíma, á þeim tolli sem þarf að greiða af innfluttum hrásykri.

Ráðið gerir ráðstafanir, í tengslum við tímabundnu markaðsstjórnunartilhögunina, sem lúta að ákvörðun umframmagnsgjalds í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að ákvarða viðeigandi magn sykurs utan kvóta og magn innflutts hrásykurs sem má setja á markað Sambandsins. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

132. gr.

Framselt vald

Til að taka tillit til séreinkenna sykurgeirans og tryggja að tekið sé tilhlýðilegt tillit til hagsmuna allra aðila, og með tilliti til þarfarinnar fyrir að koma í veg fyrir alla röskun á markaðinum skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar:

a) kaupskilmála og afhendingarsamninga sem um getur í 127. gr.,

- b) uppfærslu kaupskilmálanna fyrir sykkurófur sem um getur í XI. viðauka,
- c) viðmiðanirnar, sem sykkurfyrirtækin skulu nota þegar þau úthluta sykkurófnasölum því magni sykkurófna sem falla skulu undir afhendingarsamninga sem gerðir eru fyrir sáningu og um getur í 3. mgr. 127. gr.

133. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessa undirþáttar varðandi málsmeðferðarreglur, innihald og tæknilegar viðmiðanir.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

3. undirþáttur

Framleiðslustjórnunarkerfi

134. gr.

Kvótar í sykkurgeiranum

1. Kvótakerfi skal gilda um sykur, ísóglúkósa og inúlínsiróp.
2. Að því er varðar kvótakerfið sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, ef framleiðandi fer yfir viðeigandi kvóta og nýtir ekki umframmagnið eins og kveðið er á um í 139. gr. skal sett umframmagnsgjald á það magn, með fyrirvara um þau skilyrði sem sett eru fram í 139. til 142. gr.

135. gr.

Lágmarksverð á sykkurófum

Ráðið skal ákvarða lágmarksverð fyrir kvótasykkurófur í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

136. gr.

Úthlutun kvóta

1. Kvótarnir fyrir framleiðslu sykkurs, ísóglúkósa og inúlínsiróps á lands- eða svæðisvísu eru fastsettir í XII. viðauka.
2. Aðildarríkin skulu úthluta kvóta til hvers fyrirtækis sem framleiðir sykur, ísóglúkósa eða inúlínsiróp, starfar á yfirráðasvæði þess og er samþykkt skv. 137. gr.

Úthlutaður kvóti fyrir hvert fyrirtæki skal vera jafn þeim kvóta sem fyrirtækinu var úthlutað fyrir markaðsárið 2010/2011 samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1234/2007.

3. Þegar kvóta er úthlutað til sykkurfyrirtækja sem eru með fleiri en eina framleiðslueiningu skulu aðildarríki samþykkja þær ráðstafanir sem þau telja nauðsynlegar til að taka tilhlýðilegt tillit til hagsmuna sykkurófu- og sykkurreyrræktenda.

137. gr.

Samþykkt fyrirtæki

1. Aðildarríkin skulu, að fenginni beiðni þar að lútandi, veita samþykki fyrir fyrirtækjum, sem framleiða sykur, ísóglúkósa eða inúlínsiróp, eða fyrirtækjum sem vinna afurðir, sem um getur í skránni í 2. mgr. 140. gr., úr þessum afurðum, að því tilskildu að viðkomandi fyrirtæki:

- a) sanni faglega framleiðslugetu sína,
- b) samþykki að veita allar upplýsingar og að lúta eftirliti, tengdu þessari reglugerð,
- c) hafi hvorki verið svipt leyfi né leyfi þeirra verið afturkölluð.

2. Samþykkt fyrirtæki skulu veita aðildarríkinu, þar sem uppskera sykkurófna eða sykkurreys eða hreinsun fer fram, upplýsingar um eftirfarandi:

- a) magn sykkurófna eða sykkurreys, sem fellur undir afhendingarsamning, og tilheyrandi, áætlaðan afrakstur af sykkurófum eða sykkurrey á hektara og sykri á hektara,
- b) gögn um áætlað magn og raunverulegt magn sykkurófna, sykkurreys og hrásykkurs, sem er afhent, og um sykkurframleiðslu og yfirlýsingar um sykkurbirgðir,
- c) magn hvíts sykkurs sem hefur verið seldur og tilheyrandi verð og skilyrði.

138. gr.

Endurúthlutun landsbundins kvóta og lækkan kvóta

1. Aðildarríki er heimilt að lækka, um allt að 10%, sykur- eða ísóglúkósakvóta sem hefur verið úthlutað til fyrirtækis með staðfestu á yfirráðasvæði þess. Þegar það er gert skal aðildarríkið beita hlutlægum viðmiðunum sem eru án mismununar.
2. Aðildarríki getur framselt kvóta milli fyrirtækja í samræmi við reglur sem mælt er fyrir um í XIII. viðauka og að teknu tilliti til hagsmuna hvers hlutaðeigandi aðila, einkum sykkurófu- og sykkurreyrræktenda.
3. Hlutaðeigandi aðildarríki skal úthluta því magni, sem leiðir af beitingu 1. og 2. mgr., til eins eða fleiri fyrirtækja á yfirráðasvæði sínu, án tillits til þess hvort viðkomandi fyrirtæki er með kvóta eða ekki.

*139. gr.***Framleiðsla utan kvóta**

1. Sykur, ísöglúkósa eða inúlínsíróp, sem eru framleidd á tilteknu markaðsári umfram kvótann sem um getur í 136. gr., má:
 - a) nota til vinnslu á tilteknum afurðum eins og um getur í 140. gr.,
 - b) færa yfir á framleiðslukvóta næsta markaðsárs í samræmi við 141. gr.,
 - c) nota fyrir sértæka birgðafyrirkomulagið fyrir ystu svæðin í samræmi við III. kafla reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 228/2013⁽³⁸⁾,
 - d) flytja út innan magntakmörkunar, sem framkvæmdastjórnin skal fastsetja með framkvæmdargerðum, til að standa við skuldbindingarnar sem leiða af alþjóðasamningum sem gerðir eru í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins eða
 - e) setja á innri markaðinn í samræmi við tilhögunina sem lýst er í 131. gr., í þeim tilgangi að aðlaga framboð að eftirspurn á grundvelli spár um birgðastöðu.

Framkvæma skal ráðstafanirnar sem um getur í e-lið fyrstu undirgreinar þessarar greinar áður en ráðstafanirnar til að koma í veg fyrir markaðsröskun, sem um getur í 1. mgr. 219. gr., eru virkjaðar.

Annað magn fellur undir umframagnsgjaldið sem um getur í 142. gr.

2. Framkvæmdargerðirnar samkvæmt þessari grein skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

*140. gr.***Iðnaðarsykur**

1. Iðnaðarsykur, iðnaðarísöglúkósi eða iðnaðarinúlínsíróp skulu frátekin fyrir framleiðslu á einni af afurðunum sem um getur í 2. mgr. ef:
 - a) þau falla undir afhendingarsamning sem framleiðandi og notandi, sem hafa báðir fengið samþykki í samræmi við 137. gr., gera sín á milli fyrir lok markaðsársins og
 - b) þau hafa verið afhent notanda eigi síðar en 30. nóvember næsta markaðsárs.

2. Til að taka tækniþróun til greina skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að koma á fót skrá yfir afurðir þar sem nota má iðnaðarsykur, iðnaðarísöglúkósa eða iðnaðarinúlínsíróp til framleiðslu.

Skráin skal einkum ná yfir:

- a) lífetanól, alkóhól, romm, lifandi ger og smyrjanlegt síróp og síróp til vinnslu á *Rinse appelstroop*,
- b) tiltekna iðnaðarvörur sem innihalda ekki sykur en sykur, ísöglúkósi eða inúlínsíróp eru notuð við framleiðslu þeirra,
- c) tiltekna afurðir úr efna- eða lyfjaiðnaðinum sem innihalda sykur, ísöglúkósa eða inúlínsíróp.

*141. gr.***Yfirfærsla umframsykurs**

1. Hvert fyrirtæki getur ákveðið að yfirfæra, í heild eða að hluta, framleiðslu sína umfram sykurlúkvóta, ísöglúkósakvóta eða inúlínsírópskvóta sinn og meðhöndla hana sem hluta af framleiðslu næsta markaðsárs. Sú ákvörðun skal vera óafturkræf, með fyrirvara um 3. mgr.

2. Fyrirtæki, sem taka ákvörðunina sem um getur í 1. mgr., skulu:

- a) upplýsa hlutaðeigandi aðildarríki fyrir tiltekinn dag, sem aðildarríkið skal fastsetja:
 - i. milli 1. febrúar og 31. ágúst yfirstandandi markaðsárs, um það magn reysrykurs sem er yfirfært,
 - ii. milli 1. febrúar og 31. ágúst yfirstandandi markaðsárs, um það magn rófusykurs eða inúlínsíróps sem er yfirfært,

- b) skuldbinda sig til að geyma þetta magn á eigin kostnað til loka yfirstandandi markaðsárs.

3. Ef endanleg framleiðsla fyrirtækis á umræddu markaðsári er minni en áætlað var þegar ákvörðunin skv. 1. mgr. var tekin má aðlaga yfirfærða magnið afturvirkrt en eigi síðar en 31. október næsta markaðsár.

4. Litið skal á yfirfærða magnið sem fyrsta magnið sem er framleitt innan kvóta næsta markaðsárs.

⁽³⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 228/2013 frá 13. mars 2013 um sértækar ráðstafanir vegna landbúnaðar á ystu svæðum Sambandsins og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 247/2006 (Stjóð. ESB L 78, 20.3.2013, bls. 23).

5. Sykur, sem er geymdur í samræmi við þessa grein, á markaðsári, skal ekki falla undir aðrar geymsluráðstafanir sem kveðið er á um í 16. gr. eða 130. gr.

142. gr.

Umframmagnsgjald

1. Umframmagnsgjald skal lagt á magn sem:

- a) er umframsykur, umframísóglúkósi og umframinúlínsiróp sem eru framleidd á ótilteknu markaðsári, að undanskildu magni, sem er fært yfir á kvótaframleiðslu næsta markaðsárs og geymt í samræmi við 141. gr., eða magni sem um getur í c-, d- og e-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 139. gr.,
- b) er iðnaðarsykur, iðnaðarísóglúkósi eða iðnaðarinúlínsiróp sem ekki hefur verið sannað að hafi verið notuð til framleiðslu einnar af afurðunum sem um getur í 2. mgr. 140. gr. innan tímamarka sem framkvæmdastjórnin fastsetur með framkvæmdargerðum,
- c) er sykur, ísóglúkósi og inúlínsiróp sem tekin hafa verið af markaði í samræmi við 130. gr. og sem skyldur skv. 3. mgr. 130. gr. hafa ekki verið uppfylltar fyrir.

Framkvæmdargerðirnar skv. b-lið þessarar greinar skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. Ráðið skal, í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun umframmagnsgjalds sem um getur í 1. mgr.

143. gr.

Framselt vald

1. Til að tryggja að fyrirtæki sem um getur í 137. gr. uppfylli skuldbindingar sínar skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um reglur um veitingu og afturköllun samþykkis fyrir slík fyrirtæki, sem og um viðmiðanir fyrir stjórnsýsluviðurlög.

2. Til að taka tillit til séreinkenna sykurgeirans og til að tryggja að tekið sé tilhlýðilegt tillit til hagsmuna allra aðila skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. um skilgreiningu á skilmálunum vegna rekstrar kvótakerfisins og til að mæla fyrir um skilyrði sem gilda um sölu til ystu svæða.

3. Til að tryggja að ræktendur séu nátengdir ákvörðun um að yfirfæra tiltekið framleiðslumagn skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um reglur varðandi yfirfærslu sykurs.

144. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Að því er varðar fyrirtæki sem um getur í 137. gr. getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir til að setja reglur varðandi:

- a) umsóknir fyrirtækja um samþykki, skrárnar sem samþykkt fyrirtæki skulu halda, upplýsingarnar sem samþykkt fyrirtæki skulu leggja fram,
- b) kerfi fyrir eftirlit sem aðildarríki skulu framkvæma hjá samþykktum fyrirtækjum,
- c) samskipti aðildarríkja við framkvæmdastjórnina og við samþykkt fyrirtæki,
- d) afhendingu hráefna til fyrirtækja, þ.m.t. afhendingar-samningar og afhendingarseðlar,
- e) jafngildi að því er varðar sykur sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 139. gr.,
- f) sértækt birgðafyrirkomulag fyrir ystu svæðin,
- g) útflutning eins og um getur í d-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 139. gr.,
- h) samvinnu aðildarríkja til að tryggja skilvirkt eftirlit,
- i) breytingar á dagsetningunum sem mælt er fyrir um í 141. gr. vegna tiltekinnar markaðsára,
- j) ákvörðun umframmagns, samskipti og greiðslur á umframmagnsgjaldinu sem um getur í 142. gr.,
- k) samþykki fyrir skrá yfir hreinsunarstöðvar í fullum rekstri í skilningi 6. liðar B-þáttar II. hluta II. viðauka.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. þáttur

Vín

145. gr.

Skrá yfir vénekrur og skrá yfir framleiðslugetu

1. Aðildarríkin skulu halda skrá yfir vénekrur sem inniheldur uppfærðar upplýsingar um framleiðslugetuna. Frá og með 1. janúar 2016 skal þessi skuldbinding einungis gilda ef aðildarríki innleiða fyrirkomulagið við veitingu leyfa til að planta vínvið sem um getur í III. kafla I. bóls, eða landsbundna stuðningsáætlun.

2. Til 31. desember 2015 skulu aðildarríki þar sem heildar-svæðið, þar sem plantað hefur verið vínvið af vínprúguyrkjum sem eru flokkuð skv. 2. mgr. 81. gr., er minna en 500 hektarar ekki falla undir skuldbindinguna sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar.

3. Aðildarríki, sem gera ráð fyrir endurskipulagningu og breytingu á vínekrum í stuðningsáætlunum sínum í samræmi við 46. gr., skulu, á grundvelli skrárinnar yfir vínekrur, leggja fyrir framkvæmdastjórnina uppfærða skrá yfir framleiðslugetu sína, eigi síðar en 1. mars ár hvert. Frá og með 1. janúar 2016 skal framkvæmdastjórnin, með framkvæmdargerðum, mæla nánar fyrir um tilkynningar til framkvæmdastjórnarinnar sem varða vínræktarsvæði. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

4. Til að auðvelda vöktun og sannprófun aðildarríkja á framleiðslugetu skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar reglur um innihald skrárinnar yfir vínekrur og undanþágur frá henni.

146. gr.

Lögbær landsyfirvöld fyrir vingeirann

1. Með fyrirvara um önnur ákvæði þessarar reglugerðar er varða tilnefningu á lögbærum landsyfirvöldum skulu aðildarríkin tilnefna eitt eða fleiri yfirvöld sem skulu bera ábyrgð á því að sjá til þess að farið sé að reglum Sambandsins í vingeiranum. Einkum skulu aðildarríkin tilnefna þær rannsóknarstofur sem hafa heimild til að framkvæma opinberar greiningar innan vingeirans. Tilnefndu rannsóknarstofurnar skulu uppfylla almennar viðmiðanir um starfsemi prófunarstofa sem settar eru fram í staðlinum ISO/IEC 17025.

2. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um heiti og heimilisföng þeirra yfirvalda og rannsóknarstofa sem um getur í 1. mgr. Framkvæmdastjórnin skal birta þessar upplýsingar opinberlega og uppfæra þær reglulega.

147. gr.

Fylgiskjöl og skrá

1. Þegar afurðir úr vingeiranum eru settar í dreifingu innan Sambandsins skal þeim fylgja opinberlega viðurkennt fylgiskjal.

2. Einstaklingar eða lögaðilar eða hópar aðila, sem hafa afurðir undir höndum sem falla undir vingeirann, þá einkum framleiðendur, átapparar, vinnsluaðilar og söluaðilar, skulu, í viðskiptum sínum, halda innfærslu- og útfærsluskrár fyrir þessar afurðir.

3. Til að auðvelda flutninga á vínafurðum og sannprófun aðildarríkjanna á þeim skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. um:

a) reglur um fylgiskjalið og notkun þess,

b) skilyrði sem gilda um það hvenær fylgiskjal skal teljast votta verndaðar upprunatáknarir eða landfræðilegar merkingar,

c) skuldbindingu um að halda skrá og um notkun hennar,

d) hverjum ber skylda til að halda skrá og undanþágur frá þeirri skuldbindingu,

e) hvaða starfsemi skal taka með í skrána.

4. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að koma á fót:

a) reglum um samsetningu skráanna, þær afurðir sem skal skrá í þær, frestum til að framkvæma færslur í skrár og loka skrár,

b) ráðstöfunum til að krefjast þess að aðildarríki ákveði viðunandi hámarkshlutföll vegna taps,

c) almennum ákvæðum og umbreytingarákvæðum vegna skráhalds,

d) reglum um það hversu lengi skal geyma fylgiskjöl og skrár.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

3. þáttur

Mjólk og mjólkurafurðir

148. gr.

Samningsbundin tengsl í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum

1. Ef aðildarríki ákveður að allar afhendingar bónda á yfirráðasvæði þess á hrámmjólk til aðila sem vinnur hrámmjólk þurfi að falla undir skriflegan samning á milli aðilanna og/eða það ákveður að fyrstu kaupendur verði að gera skriflegt tilboð um samning um afhendingu bændanna á hrámmjólk skal slíkur samningur og/eða slíkt tilboð um samning uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr.

Ef aðildarríki ákveður að afhendingar bónda á hrámmjólk til aðila sem vinnur hrámmjólk þurfi að falla undir skriflegan samning á milli aðilanna skal það einnig ákveða hvaða stig, eitt eða fleiri, afhendingarinnar skuli falla undir slíkan samning ef afhending hrámmjólkur fer fram í gegnum einn eða fleiri söfnunaraðila.

Að því er varðar þessa grein er „söfnunaraðili“ fyrirtæki sem flytur hrámmjólk frá bónda eða öðrum söfnunaraðila til aðila sem vinnur hrámmjólk eða til annars söfnunaraðila þar sem eignarhald á hrámmjólkinni flyst á milli í hvert skipti.

2. Samningurinn og/eða tilboðið um samning sem um getur í 1. mgr. skal:

- a) gert fyrir afhendingu,
- b) gert skriflega og
- c) einkum innihalda eftirfarandi þætti:
 - i. gjald fyrir afhendinguna sem skal:
 - vera óbreytanlegt og sett fram í samningnum og/eða
 - vera reiknað út frá ýmsum þáttum sem settir eru fram í samningnum og geta m.a. verið markaðsvísar sem endurspegla breytingar á markaðsaðstæðum, magnið sem er afhent og gæði eða samsetning hrámjólkurinnar sem er afhent,
 - ii. magn hrámjólkur sem hægt er að afhenda og/eða verður að afhenda og tímasetningu slíkra afhendinga,
 - iii. tímalengd samningsins, sem getur annað hvort verið tiltekin eða ótiltekin tímalengd með uppsagnar-ákvæðum,
 - iv. upplýsingar um greiðslutímabil og -fyrirmæli,
 - v. tilhögun við söfnun eða afhendingu á hrámjólk og
 - vi. reglur sem gilda ef um er að ræða óviðráðanleg atvik.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. skal ekki vera krafa um samning og/eða tilboð um samning þegar bóndi afhendir hrámjólk til samvinnufélags sem hann er aðili að, ef samþykktir þess samvinnufélags eða reglur og ákvarðanir, sem kveðið er á um í umræddum samþykktum eða eru dregnar af þeim, innihalda ákvæði sem hafa svipuð áhrif og ákvæðin sem sett eru fram í a-, b- og c-lið 2. mgr.

4. Aðilunum er frjálst að semja um öll atriði samninga um afhendingu hrámjólkur milli bænda, söfnunaraðila eða aðila sem vinna hrámjólk, þ.m.t. þau atriði sem um getur í c-lið 2. mgr.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skal eitt eða bæði eftirfarandi gilda:

- a) ef aðildarríki ákveður að gera skriflegan samning um afhendingu hrámjólkur skyldubundinn í samræmi við 1. mgr. getur það fastsett lágmarksgildistíma sem einungis nær til skriflegra samninga á milli bóndans og fyrsta kaupanda hrámjólkurinnar og skal slíkur lágmarksgildistími vera minnst sex mánuðir og ekki skerða eðlilega starfsemi innri markaðarins,
- b) ef aðildarríki ákveður að fyrsti kaupandi hrámjólkur skuli gera bóndanum skriflegt tilboð um samning í samræmi við 1. mgr. getur það kveðið á um að tilboðið skuli innihalda lágmarksgildistíma fyrir samninginn, sem fastsettur er í

landslög í þeim tilgangi, og skal slíkur lágmarksgildistími vera minnst sex mánuðir og ekki skerða eðlilega starfsemi innri markaðarins.

Önnur undirgrein skal ekki hafa áhrif á rétt bóndans til að hafna slíkum lágmarksgildistíma, að því tilskildu að hann geri það skriflega. Í slíkum tilvikum skal aðilunum vera frjálst að semja um alla þætti samningsins, þ.m.t. þá þætti sem um getur í c-lið 2. mgr.

5. Aðildarríki sem notfæra sér þá valkosti sem um getur í þessari grein skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um hvernig framkvæmd þeirra er háttað.

6. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna samræmdrar beitingar a- og b-liðar 2. mgr. og 3. mgr. þessarar greinar og um ráðstafanir sem varða þær tilkynningar sem aðildarríkin skulu senda inn í samræmi við þessa grein. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

149. gr.

Samningaviðræður í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum

1. Samtök framleiðenda í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum sem eru viðurkennd skv. 3. mgr. 152. gr. mega gera, fyrir hönd þeirra bænda sem eru aðilar að þeim, samninga, að því er varðar alla sameiginlega framleiðslu þeirra eða hluta hennar, um afhendingu á hrámjólk frá bónda til vinnsluaðila hrámjólkur eða til söfnunaraðila í skilningi þriðju undirgreinar 1. mgr. 148. gr.

2. Samningaviðræður samtaka framleiðenda geta farið fram:

- a) hvort sem um er að ræða yfirfærslu eignarréttar á hrámjólkinni frá bændum til samtaka framleiðenda eða ekki,
- b) hvort sem umsamið verð er það sama að því er varðar sameiginlega framleiðslu sumra eða allra bændanna sem eru aðilar, eða ekki,
- c) að því tilskildu að tiltekin samtök framleiðenda uppfylli öll eftirfarandi skilyrði:
 - i. að það magn hrámjólkur sem slíkar samningaviðræður fara fram um sé ekki meira en sem nemur 3,5% af heildarframleiðslu í Sambandinu,
 - ii. að það magn hrámjólkur sem slíkar samningaviðræður fara fram um og er framleidd í einhverju tilteknu aðildarríki sé ekki meira en sem nemur 33% af heildarlandsframleiðslu í því aðildarríki og
 - iii. að það magn hrámjólkur sem slíkar samningaviðræður fara fram um og er afhent í einhverju tilteknu aðildarríki sé ekki meira en sem nemur 33% af heildarlandsframleiðslu í því aðildarríki,

- d) að því tilskildu að umræddir bændur séu ekki aðilar að neinum öðrum samtökum framleiðenda, sem einnig gera slíka samninga fyrir þeirra hönd, en hins vegar er aðildarríkjum heimilt að víkja frá þessu skilyrði í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum þegar bændur ráða yfir tveimur aðskildum framleiðslueiningum sem eru staðsettar á ólíkum landsvæðum,
- e) að því tilskildu að hrámjólkin falli ekki undir skuldbindingu um afhendingu sem stafar af aðild bóndans að samvinnufélagi, í samræmi við skilyrðin sem sett eru fram í samþykktum samvinnufélagsins eða reglur og ákvarðanir sem kveðið er á um í umræddum samþykktum eða eru dregnar af þeim, og
- f) að því tilskildu að samtök framleiðenda tilkynni lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins eða -ríkjanna þar sem þau starfa um það magn hrámjólkur sem slíkar samningaviðræður snúast um.

3. Þrátt fyrir skilyrðin sem sett eru fram í ii. og iii. lið c-liðar 2. mgr. geta samtök framleiðenda samið skv. 1. mgr. að því tilskildu, með tilliti til þeirra samtaka framleiðenda, að það magn hrámjólkur sem samningaviðræðurnar snúast um og er framleitt eða afhent í aðildarríki þar sem heildarframleiðsla á hrámjólki á ári er undir 500 000 tonnum, sé ekki meira en sem nemur 45% af heildarlandsframleiðslu þess aðildarríkis.

4. Að því er varðar þessa grein ná vísanir til samtaka framleiðenda einnig til félaga slíkra samtaka framleiðenda.

5. Við beitingu ákvæða c-liðar 2. mgr. og 3. mgr. skal framkvæmdastjórnin birta, á þann hátt sem henni þykir viðeigandi, það magn hrámjólkur sem er framleitt í Sambandinu og í aðildarríkjunum og nota til þess nýjustu uppfærðu upplýsingarnar.

6. Þrátt fyrir c-lið 2. mgr. og 3. mgr., jafnvel þó að ekki sé farið umfram þau mörk sem þar eru sett, getur samkeppnisyfirvaldið sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar ákveðið í einstöku máli að tilteknar samningaviðræður samtaka framleiðenda ætti annað hvort að hefja á ný eða ættu alls ekki eiga sér stað ef það telur að slíkt sé nauðsynlegt til að koma í veg fyrir útilokun á samkeppni eða til að komast hjá því að skaða örfyrirtæki, lítil og meðalstór fyrirtæki sem vinna hrámjólki á yfirráðasvæði þess.

Að því er varðar samningaviðræður sem ná til fleiri en eins aðildarríkis skal framkvæmdastjórnin taka ákvörðunina, sem um getur í fyrstu undirgrein, án þess að beita málsmæðferðinni sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr. Í öðrum tilvikum skal það vera samkeppnisyfirvald aðildarríkisins, sem samningaviðræðurnar varða, sem tekur þessa ákvörðun.

Þær ákvarðanir sem um getur í þessari málsgrein skulu ekki taka gildi fyrir en viðkomandi fyrirtækjum hefur verið tilkynnt um þær.

7. Í þessari grein er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „samkeppnisyfirvald ríkis“: yfirvaldið sem um getur í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1/2003 ⁽³⁹⁾,
- b) „örfyrirtæki eða lítið eða meðalstórt fyrirtæki“: örfyrirtæki eða lítið eða meðalstórt fyrirtæki í skilningi tilmæla 2003/361/EB.

8. Aðildarríkin þar sem samningaviðræður eiga sér stað í samræmi við þessa grein skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um beitingu ákvæða f-liðar 2. mgr. og 6. mgr.

150. gr.

Stjórnun á framboði á ostum með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu

1. Aðildarríkin geta að beiðni samtaka framleiðenda, sem eru viðurkennd skv. 152. gr. (3. mgr.), fjölgreinasamtaka, sem eru viðurkennd skv. 157. gr. (3. mgr.), eða hóps framleiðenda, sem um getur í 3. gr. (2. mgr.) reglugerðar (ESB) nr. 1151/2012, mælt fyrir um, til takmarkaðs tíma, bindandi reglur um stjórnun á framboði á ostum með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu skv. 5. gr. (1. og 2. mgr.) reglugerðar (ESB) nr. 1151/2012.

2. Reglurnar, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skulu vera með fyrirvara um fyrirliggjandi undanfarandi samkomulag milli aðilanna á því landsvæði sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1151/2012. Að slíku samkomulagi skulu standa minnst tveir þriðju af mjólkurframleiðendum eða fulltrúum þeirra, sem framleiða minnst tvo þriðju af hrámjólkinni sem er notuð til að framleiða ostinn sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar og, ef við á, minnst tvo þriðju af framleiðendum þess osts sem framleiða minnst tvo þriðju af ostinum á því landsvæði sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1151/2012.

3. Að því er varðar 1. mgr. skal, að því er varðar ost sem nýtur verndaðrar landfræðilegrar merkingar, upprunalsvæði hrámjólkurinnar, sem fram kemur í afurðaforskrift ostsins, vera hið sama og landsvæðið sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1151/2012 og tengist þeim osti.

4. Reglurnar sem um getur í 1. mgr.:

- a) skulu einungis ná til stjórnunar á framboði viðkomandi afurðar og markmiðið með þeim skal vera að aðlagða framboð umrædds osts að eftirspurn,
- b) skulu einungis gilda um viðkomandi afurð,

⁽³⁹⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 101. og 102. gr. sáttmálans (Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1).

- c) má gera bindandi í allt að þrjú ár og má endurnýja að því tímabili loknu eftir að ný beiðni berst, eins og um getur í 1. mgr.,
- d) skulu ekki skaða viðskipti með aðrar afurðir en þær sem reglurnar varða,
- e) skulu ekki tengjast neinum viðskiptum eftir fyrstu markaðssetningu viðkomandi osts,
- f) skulu ekki leyfa verðsamráð, þ.m.t. að leiðbeinandi eða ráðleggjandi verð sé ákveðið,
- g) skulu ekki gera óhóflega stórt hlutfall viðkomandi afurðar, sem að jafnaði væri á boðstólum, ófáanlegt,
- h) skulu ekki skapa mismun, hindra innkomu nýrra aðila á markaðinn eða skapa óhagstæð áhrif á smáframleiðendur,
- i) skulu stuðla að því að viðhalda gæðum og/eða þróun viðkomandi afurðar,
- j) skulu gilda með fyrirvara um 149. gr.

5. Reglurnar sem um getur í 1. mgr. skulu birtar á opinberum vettvangi í hlutaðeigandi aðildarríki.

6. Aðildarríkin skulu framkvæma eftirlit til að sjá til þess að farið sé að þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 4. mgr. og ef lögbær landsyfirlönd uppgötva að ekki hefur verið farið að slíkum skilyrðum skulu þau fella úr gildi reglurnar sem um getur í 1. mgr.

7. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þegar í stað um reglurnar, sem um getur í 1. mgr., sem þau hafa samþykkt. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa hin aðildarríkin um allar tilkynningar um slíkar reglur.

8. Framkvæmdastjórnin getur hvenær sem er samþykkt framkvæmdargerðir þar sem krafist er að aðildarríki felli úr gildi reglurnar sem það hefur samþykkt skv. 1. mgr., ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að reglurnar uppfylli ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. mgr., hamli eða raski samkeppni á umtalsverðum hluta innri markaðarins eða stofni í hættu fríverslun eða að markmiðum 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins sé náð. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr. þessarar reglugerðar, sé beitt.

151. gr.

Lögboðnar yfirlýsingar í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum

Frá 1. apríl 2015 skulu fyrstu kaupendur láta lögbæra landsyfirvaldinu í té yfirlýsingu um það magn hrámjólkur sem þeim er afhent í hverjum mánuði.

Að því er varðar þessa grein og 148. gr. er „fyrsti kaupandi“ fyrirtæki eða hópur sem kaupir mjólk frá framleiðendum til að:

- a) safna henni saman, pakka henni, geyma hana, kæla eða vinna, þ.m.t. samkvæmt samningi,
- b) selja hana til eins eða fleiri fyrirtækja sem meðhöndla eða vinna mjólk eða aðrar mjólkurafurðir.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það magn hrámjólkur sem um getur í fyrstu undirgrein.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um reglur um innihald, snið og tímasetningu slíkra yfirlýsinga og um ráðstafanir sem varða þær tilkynningar sem aðildarríkin skulu senda inn í samræmi við þessa grein. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

III. KAFLI

Samtök framleiðenda og félög og fjölgreinasamtök

1. þáttur

Skilgreining og viðurkenning

152. gr.

Samtök framleiðenda

1. Aðildarríkin geta, sé þess óskað, viðurkennt samtök framleiðenda sem:

- a) framleiðendur í tilteknum geira, sem er tilgreindur í 2. mgr. 1. gr., hafa stofnað og stýrt í samræmi við c-lið 2. mgr. 153. gr.,
- b) eru stofnuð að frumkvæði framleiðendanna,
- c) stefna að tilteknu takmarki sem getur tekið til a.m.k. eins af eftirfarandi markmiðum:
 - i. að tryggja að framleiðsla sé skipulögð og löguð að eftirspurn, einkum að því er varðar gæði og magn,
 - ii. að efla framboð og setningu afurðanna, sem aðilar að samtökunum framleiða, á markað, þ.m.t. með beinni markaðssetningu,
 - iii. að hagræða framleiðslukostnaði og ávöxtun fjárfestinga til að koma til móts við staðla varðandi umhverfið og velferð dýra, og halda verði framleiðenda stöðugu,
 - iv. að framkvæma rannsóknir og þróa framtaksverkefni varðandi sjálfbærar framleiðsluaðferðir, nýstárlegar starfsvenjur, samkeppnishæfni í atvinnulífinu og markaðsþróun,

- v. að kynna og veita tæknilega aðstoð vegna notkunar á umhverfissvænum ræktunaraðferðum og framleiðslu-tækni og góðum starfsvenjum á sviði velferðar dýra,
- vi. að kynna og veita tæknilega aðstoð vegna notkunar á framleiðslustöðum til að bæta gæði afurða og þróa afurðir með verndaða upprunatáknun, verndaða landfræðilega merkingu eða landsbundna gæðamerkingu,
- vii. að hafa umsjón með aukaafurðum og stjórnun úrgangs, einkum til að vernda gæði vatns, jarðvegs og landslags og til að varðveita eða auka líffræðilega fjölbreytni,
- viii. að stuðla að sjálfbærri nýtingu á náttúruauðlindum og að draga úr loftslagsbreytingum,
- ix. að þróa framtaksverkefni á sviði kynningar og markaðssetningar,
- x. að halda utan um þá gagnkvæmu tryggingasjóði sem um getur í aðgerðaáætlunum í aldin- og grænmetisgeiranum sem um getur í 2. mgr. 31. gr. þessarar reglugerðar og skv. 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1305/2013,
- xi. að veita þá tæknilegu aðstoð sem er nauðsynleg til að nýta megi framvirka markaði og tryggingakerfi.

2. Samtök framleiðenda, sem eru viðurkennd skv. 1. mgr., geta viðhaldið viðurkenningu sinni ef þau taka þátt í setningu á markað á afurðum sem falla undir SN-númer úr 2208, aðrar en þær sem um getur í I. viðauka við sáttmálana, að því tilskildu að hlutfall þessara afurða fari ekki umfram 49% af heildarverðmæti markaðssettrar framleiðslu samtaka framleiðenda og að afurðirnar njóti ekki stuðnings frá Sambandinu. Hjá samtökum framleiðenda í aldin- og grænmetisgeiranum eru þessar afurðir ekki teknar inn í útreikning á verðmæti framleiðslu, sem sett er á markað, að því er varðar 2. mgr. 34. gr.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu aðildarríki viðurkenna samtök framleiðenda sem eru stofnuð af framleiðendum í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum sem:

- a) eru stofnuð að frumkvæði framleiðendanna,
- b) stefna að tilteknu takmarki sem getur tekið til eins eða fleiri af eftirfarandi markmiðum:
 - i. að tryggja að framleiðsla sé skipulögð og löguð að eftirspurn, einkum að því er varðar gæði og magn,
 - ii. að efla framboð og setningu afurðanna, sem aðilar að samtökunum framleiða, á markað,
 - iii. hagræða framleiðslukostnaði og halda verði framleiðenda stöðugu.

153. gr.

Samþykktir samtaka framleiðenda

1. Í samþykktum samtaka framleiðenda skal þess einkum krafist að aðilar sem eru framleiðendur:

- a) beiti þeim reglum sem samtök framleiðenda hafa samþykkt að því er varðar skýrslugjöf um framleiðslu, framleiðslu, setningu á markað og umhverfisvernd,
- b) séu einungis aðilar að einum samtökum framleiðenda fyrir hverja einstaka afurð búsin, en hins vegar er aðildarríkjum heimilt að víkja frá þessu skilyrði í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum þegar aðilar sem eru framleiðendur ráða yfir tveimur aðskildum framleiðslueiningum sem eru staðsettar á ólíkum landsvæðum,
- c) veiti þær upplýsingar sem samtök framleiðenda óska eftir vegna samantektar tölfraðilegra gagna.

2. Í samþykktum samtaka framleiðenda skal einnig kveða á um:

- a) málsmæðferðarreglur um ákvörðun, samþykkt og breytingar á reglunum sem um getur í a-lið 1. mgr.,
- b) að aðilarnir skuli greiða nauðsynleg fjárframlög til að stranda straum af rekstri samtaka framleiðenda,
- c) reglur sem gera þeim aðilum sem eru framleiðendur kleift að hafa eftirlit, með lýðræðislegum hætti, með samtökum sínum og ákvörðunum þeirra,
- d) viðurlög við brotum gegn skuldbindingum samkvæmt samþykktunum, einkum vegna vangaldinna fjárframlaga, eða gegn reglum sem samtök framleiðenda setja,
- e) reglur um inntöku nýrra aðila, einkum þá lágmarks-aðildartímabil, sem má ekki vera styttra en eitt ár,
- f) reglur um bókhald og fjárhagsáætlanir sem nauðsynlegar eru fyrir rekstur samtakanna.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um samtök framleiðenda í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum.

154. gr.

Viðurkenning samtaka framleiðenda

1. Til að fá viðurkenningu aðildarríkis skulu samtök framleiðenda sem sækja um slíka viðurkenningu vera lögaðili eða skýrt skilgreindur hluti lögaðila sem:

- a) uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í a-, b- og c-lið 1. mgr. 152. gr.,

b) hefur lágmarksfjölda aðila og/eða tekur til lágmarksmagns eða -verðmætis markaðshæfrar framleiðslu, sem hlutað-eigandi aðildarríki skal mæla fyrir um, á því svæði þar sem samtökin starfa,

c) leggur fram nægjanlegar sannanir fyrir því að hann geti stundað starfsemi sína á tilhlýðilegan hátt, bæði til lengri tíma og með skilvirkni og veitingu á mannlegum, efnislegum og tæknilegum stuðningi við aðila sína og, eftir atvikum, eflingu á framboði,

d) hefur samþykktir sem uppfylla ákvæði a-, b- og c-liðar þessarar málsgreinar.

2. Aðildarríki geta ákveðið að samtök framleiðenda sem hafa fengið viðurkenningu fyrir 1. janúar 2014 á grundvelli landslaga og sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar teljist njóta viðurkenningar sem samtök framleiðenda skv. 152. gr.

3. Samtök framleiðenda sem hafa fengið viðurkenningu fyrir 1. janúar 2014 á grundvelli landslaga og sem uppfylla ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. geta haldið áfram starfsemi sinni samkvæmt landslögum til 1. janúar 2015.

4. Aðildarríki skulu:

a) ákveða, innan fjögurra mánaða frá því að umsókn er lögð inn ásamt öllum viðeigandi sönnunum henni til stuðnings, hvort veita skuli samtökum framleiðenda viðurkenningu og skal sú umsókn lögð fram hjá því aðildarríki þar sem samtökin hafa höfuðstöðvar sínar,

b) framkvæma eftirlit, með millibilum sem þau ákveða, til að sannreyna að viðurkennd samtök framleiðenda fari að ákvæðum þessa kafla,

c) leggja á umrædd samtök og félög viðeigandi viðurlög sem þau hafa mælt fyrir um og, ef nauðsyn krefur, ákveða hvort afturkalla skuli viðurkenningu, ef ekki er farið að ákvæðum eða misfellur eru á beitingu ráðstafananna sem kveðið er á um í þessum kafla,

d) upplýsa framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. mars ár hvert, um allar ákvarðanir um að veita, hafna eða afturkalla viðurkenningu, sem teknar eru á næstliðnu almanaksári.

155. gr.

Útvistun

Aðildarríki geta heimilað viðurkenndum samtökum framleiðenda eða viðurkenndu félagi samtaka framleiðenda, í geirum sem framkvæmdastjórnin tiltekur í samræmi við f-lið 1. mgr. 173. gr., að útvista starfsemi sinni, annarri en framleiðslu, þ.m.t. til dótturfélaga, að því tilskildu að samtök framleiðenda eða félag samtaka framleiðenda beri áfram ábyrgð á því að

tryggja framkvæmd útvistuðu starfseminnar og á heildareftirliti með stjórnun og á eftirliti með viðskiptafyrirkomulagi starfseminnar.

156. gr.

Félög samtaka framleiðenda

1. Aðildarríkin geta, sé þess óskað, viðurkennt félög samtaka framleiðenda í tilteknum geira sem er tilgreindur í 2. mgr. 1. gr., sem eru stofnuð að frumkvæði viðurkenndra samtaka framleiðenda.

Með fyrirvara um reglurnar sem eru samþykktar í samræmi við 173. gr. mega félög samtaka framleiðenda stunda hverja þá starfsemi eða gegna hverju því hlutverki sem samtök framleiðenda gera.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. geta aðildarríki, sé þess óskað, viðurkennt félag viðurkenndra samtaka framleiðenda í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum ef hlutaðeigandi aðildarríki telur að félagið sé þess fært að stunda, á skilvirkan hátt, starfsemi viðurkenndra samtaka framleiðenda og að það uppfylli skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 161. gr.

157. gr.

Fjölgreinasamtök

1. Aðildarríkin geta, sé þess óskað, viðurkennt fjölgreina-samtök í tilteknum geira sem er tilgreindur í 2. mgr. 1. gr., sem:

a) eru stofnuð af fulltrúum atvinnustarfsemi sem tengist framleiðslu og a.m.k. einu af eftirfarandi stigum birgða-keðjunnar: vinnslu á eða viðskiptum með, þ.m.t. dreifingu á, afurðum í einum eða fleiri geirum,

b) eru stofnuð að frumkvæði allra eða sumra þeirra samtaka eða félaga sem mynda þau,

c) stefna að tilteknu takmarki með tilliti til hagsmuna aðila sinna og neytenda, sem getur, einkum, tekið til eins af eftirfarandi markmiðum:

i. að bæta þekkingu og gagnsæi framleiðslu og markaðarins, þ.m.t. með útgáfu tölfræðilegra gagnasafna um framleiðslukostnað, verð, þ.m.t., eftir því sem við á, verðvísitölur, magn og tímalengd samninga sem áður hafa verið gerðir, og með því að leggja fram greiningar á hugsanlegri markaðsþróun á svæðisvísu, landsvísu eða á alþjóðlegum vettvangi,

ii. að spá fyrir um framleiðslugetu og skrá verð á almennum markaði,

- iii. að stuðla að betri samræmingu á því hvernig afurðir eru settar á markað, einkum með rannsóknum og markaðskönnunum,
 - iv. að kanna hugsanlega útflutningsmarkaði,
 - v. að semja, með fyrirvara um 148. og 168. gr., stöðluð samningseyðublöð sem samrýmast reglum Sambandsins, vegna sölu á landbúnaðarafurðum til kaupenda og/eða um afhendingu unninna afurða til dreifingaraðila og smásala, með tilliti til þarfarinnar fyrir að skapa sanngjörn samkeppnisskilyrði og komast hjá markaðsröskunum,
 - vi. að hagnýta betur möguleika afurðanna, þ.m.t. á sviði söluleiða, og þróa framtaksverkefni til að styrkja samkeppnishæfni og nýsköpun í atvinnulífinu,
 - vii. að leggja fram þær upplýsingar og stunda þær rannsóknir sem eru nauðsynlegar til að stuðla að nýsköpun, hagræðingu, umbótum og aðlögun á framleiðslu og, eftir atvikum, á vinnslu og setningu á markað, til að stefna að því að búa til afurðir sem henta betur kröfum markaðarins og smekk og væntingum neytenda, einkum að því er varðar gæði afurða, þ.m.t. séreinkenni afurða með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu, og vernd umhverfisins,
 - viii. að leita leiða til að takmarka notkun á dýrallyfjum eða plöntuverndarvörum, halda betur utan um önnur aðföng, tryggja gæði afurða og verndun jarðvegs og vatns, stuðla að matvælaöryggi, einkum með rekjanleika afurða, og bæta heilbrigði dýra og velferð þeirra,
 - ix. að þróa aðferðir og verkfæri til að bæta gæði afurða á öllum stigum framleiðslu og, ef við á, vinnslu og setningar á markað,
 - x. að gera allar hugsanlegar ráðstafanir til að viðhalda, vernda og stuðla að lífrænum búskap og upprunatáknunum, gæðamerkingum og landfræðilegum merkingum,
 - xi. að stuðla að og framkvæma rannsóknir á samþættri, sjálfbærri framleiðslu eða öðrum umhverfisvænum framleiðsluaðferðum,
 - xii. að hvetja til heilbrigðrar og ábyrgrar neyslu á afurðunum á innri markaðnum og/eða upplýsa um þann skaða sem tengist hættulegu neyslumynstri,
 - xiii. að stuðla að neyslu á og/eða veita upplýsingar um afurðir á innri markaðnum og ytri mörkuðum,
 - xiv. að koma með framlag til umsjónar með aukaafurðum og minnkunar á úrgangi og úrgangsstjórnunar.
2. Í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum geta aðildarríkin ákveðið, á grundvelli hlutlægra viðmiðana sem eru án mismununar, að skilyrðið í c-lið 1. mgr. 158. gr. sé uppfyllt með því að takmarka fjölda fjölgreinasamtaka á svæðisbundnu eða landsbundnu stigi ef kveðið er á um slíkt í landsreglum sem eru í gildi fyrir 1. janúar 2014 og þegar það hamlar ekki eðlilegri starfsemi innri markaðarins.
3. Þrátt fyrir 1. mgr. geta aðildarríkin viðurkennt fjölgreinasamtök í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum sem:
- a) hafa óskað formlega eftir viðurkenningu og eru mynduð af fulltrúum atvinnustarfsemi sem tengist framleiðslu hrámjólkur og a.m.k. einu af eftirfarandi stigum birgðakeðjunnar: vinnslu á eða viðskiptum með, þ.m.t. dreifingu á, afurðum úr mjólkur- og mjólkurafurðageiranum,
 - b) eru stofnuð að frumkvæði allra eða sumra þeirra fulltrúa sem um getur í a-lið,
 - c) stunda, á einu eða fleiri svæðum innan Sambandsins og með tilliti til hagsmuna neytenda og aðila að umræddum fjölgreinasamtökum, eina eða fleiri af eftirfarandi starfsemi:
 - i. að bæta þekkingu og gagnsæi framleiðslu og markaðarins, þ.m.t. með útgáfu tölfræðilegra gagnasafna um verð, magn og tímalengd samninga um afhendingu hrámjólkur sem áður hafa verið gerðir, og með því að leggja fram greiningar á hugsanlegri markaðsþróun á svæðisvísu, landsvísu eða á alþjóðlegum vettvangi,
 - ii. að stuðla að betri samræmingu á því hvernig afurðir úr mjólkur- og mjólkurafurðageiranum eru settar á markað, einkum með rannsóknum og markaðskönnunum,
 - iii. að stuðla að neyslu á, og veita upplýsingar um, mjólk og mjólkurafurðir á bæði innri og ytri mörkuðum,
 - iv. að kanna hugsanlega útflutningsmarkaði,
 - v. að semja stöðluð samningseyðublöð sem samrýmast reglum Sambandsins, vegna sölu á hrámjólk til kaupenda eða afhendingar unninna afurða til dreifingaraðila og smásala, með tilliti til þarfarinnar fyrir að skapa sanngjörn samkeppnisskilyrði og komast hjá markaðsröskunum,

- vi. að veita upplýsingar og stunda nauðsynlegar rannsóknir til að aðlaga framleiðsluna þannig að afurðir falli betur að kröfum markaðarins og smekk og væntingum neytenda, einkum að því er varðar gæði afurða og umhverfisvernd,
- vii. að viðhalda og þróa framleiðslugetu í mjólkur-geiranum, m.a. með því að stuðla að nýsköpun og styðja við áætlanir um hagnýtar rannsóknir og þróun til að nýta til fullnustu möguleika mjólkur og mjólkurafurða, einkum til að skapa afurðir með virðisauka sem eru meira aðlaðandi fyrir neytendur,
- viii. að leita leiða til að takmarka notkun á dýrallyfjum, bæta stjórnun á öðrum aðföngum og auka matvælaöryggi og heilbrigði dýra,
- ix. að þróa aðferðir og verkfæri til að bæta gæði afurða á öllum stigum framleiðslu og setningar á markað,
- x. að hagnýta möguleika lífræns búskapar og vernda og kynna slíkan búskap, sem og framleiðslu á afurðum með upprunatáknunir, gæðamerkingar og landfræðilegar merkingar og
- xi. að efla samþætta framleiðslu eða aðrar umhverfisvænar framleiðslu aðferðir.

158. gr.

Viðurkenning fjölgreinasamtaka

- 1. Aðildarríki geta viðurkennt fjölgreinasamtök sem sækja um slíka viðurkenningu að því tilskildu að þau:
 - a) uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 157. gr.,
 - b) stundi starfsemi sína á einu eða fleiri landsvæðum á viðkomandi yfirráðasvæði,
 - c) ráði yfir umtalsverðum hlut í þeirri efnahagslegu starfsemi sem um getur í a-lið 1. mgr. 157. gr.,
 - d) taki ekki sjálf þátt í framleiðslu, vinnslu eða viðskiptum, að undanskildum þeim tilvikum sem mælt er fyrir um í 162. gr.

2. Aðildarríki geta ákveðið að fjölgreinasamtök sem hafa fengið viðurkenningu fyrir 1. janúar 2014 á grundvelli landslaga og sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar teljist njóta viðurkenningar sem fjölgreinasamtök skv. 157. gr.

3. Fjölgreinasamtök sem hafa fengið viðurkenningu fyrir 1. janúar 2014 á grundvelli landslaga og sem uppfylla ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar geta haldið áfram starfsemi sinni samkvæmt landslögum til 1. janúar 2015.

4. Aðildarríki geta viðurkennt fjölgreinasamtök í öllum geirum sem urðu til fyrir 1. janúar 2014, hvort sem þau voru viðurkennd samkvæmt beiðni eða stofnuð samkvæmt lögum, jafnvel þó að þau uppfylli ekki skilyrðið sem mælt er fyrir um í b-lið 1. mgr. 157. gr. eða b-lið 3. mgr. 157. gr.

5. Þegar aðildarríki viðurkenna fjölgreinasamtök í samræmi við 1. eða 2. mgr. skulu þau:

- a) ákveða, innan fjögurra mánaða frá því að umsókn er lögð inn ásamt öllum viðeigandi sönnunum henni til stuðnings, hvort veita skuli viðurkenningu og skal sú umsókn lögð fram hjá því aðildarríki þar sem samtökin hafa höfuðstöðvar sínar,
- b) framkvæma eftirlit, með millibilum sem þau ákveða, til að sannreyna að viðurkennd fjölgreinasamtök fari að skilyrðunum fyrir viðurkenningu þeirra,
- c) leggja á umrædd samtök viðeigandi viðurlög sem þau hafa mælt fyrir um og, ef nauðsyn krefur, ákveða hvort afturkalla skuli viðurkenningu, ef ekki er farið að ákvæðum eða misfellur eru á beitingu ráðstafananna sem kveðið er á um í þessari reglugerð,
- d) afturkalla viðurkenningu ef ekki er lengur farið að kröfum og skilyrðum fyrir viðurkenningu sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð,
- e) upplýsa framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. mars ár hvert, um allar ákvarðanir um að veita, hafna eða afturkalla viðurkenningar, sem teknar eru á næstliðnu almanaksári.

2. þáttur

Viðbótarreglur fyrir tiltekna geira

159. gr.

Skyldubundin viðurkenning

Þrátt fyrir ákvæði 152. til 158. gr. skulu aðildarríki, sé þess óskað, viðurkenna:

- a) samtök framleiðenda í:
 - i. aldin- og grænmetisgeiranum að því er varðar eina eða fleiri afurðir þess geira og/eða slíkar afurðir sem eru eingöngu ætlaðar til vinnslu,
 - ii. geira ólífufolíu og ólífa til átu,

iii. silkiormageiranum,

iv. humlageiranum,

- b) fjölgreinasamtök í geira ólífuolíu og ólífa til átu og í tóbaksgeiranum.

160. gr.

Samtök framleiðenda í aldin- og grænmetisgeiranum

Samtök framleiðenda í aldin- og grænmetisgeiranum skulu stefna að a.m.k. einu af markmiðunum sem sett eru fram í i., ii. og iii. lið c-liðar 1. mgr. 152. gr.

Í samþykktum samtaka framleiðenda í aldin- og grænmetisgeiranum skal þess krafist að aðilar þeirra sem eru framleiðendur setji alla viðkomandi framleiðslu sína á markað í gegnum samtök framleiðenda.

Samtök framleiðenda og félög samtaka framleiðenda í aldin- og grænmetisgeiranum skulu teljast koma fram í nafni og fyrir hönd aðila sinna í efnahagslegum málum innan verksviðs þeirra.

161. gr.

Viðurkenning á samtökum framleiðenda í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum

1. Aðildarríkin skulu, sem samtök framleiðenda í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum, viðurkenna alla þá lögaðila eða skýrt skilgreinda hluta lögaðila sem sækja um slíka viðurkenningu að því tilskildu að:

- a) þeir uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 152. gr.,
- b) þeir hafi lágmarksfjölda aðila og/eða taki til lágmarksmagns markaðshæfrar framleiðslu, sem hlutaðeigandi aðildarríki skal mæla fyrir um, á því svæði þar sem þeir starfa,
- c) nægar sönnur séu fyrir því að þeir geti rekið starfsemi sína svo vel sé, til lengri tíma og af skilvirkni og með tilliti til eflingar framboðs,
- d) þeir hafi samþykktir sem uppfylla ákvæði a-, b-, og c-liðar þessarar málsgreinar.

2. Aðildarríkin geta ákveðið að samtök framleiðenda sem hafa fengið viðurkenningu fyrir 2. apríl 2012 á grundvelli landslaga og sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar teljist njóta viðurkenningar sem samtök framleiðenda skv. 3. mgr. 152. gr.

3. Aðildarríki skulu:

- a) ákveða, innan fjögurra mánaða frá því að umsókn er lögð inn ásamt öllum viðeigandi sönnunum henni til stuðnings,

hvort veita skuli samtökum framleiðenda viðurkenningu; skal sú umsókn lögð fram hjá því aðildarríki þar sem samtökin hafa höfuðstöðvar sínar,

- b) framkvæma eftirlit, með millibilum sem þau ákveða, til að sannreyna að viðurkennd samtök framleiðenda og félög samtaka framleiðenda fari að ákvæðum þessa kafla,

- c) leggja á umrædd samtök og félög viðeigandi viðurlög sem þau hafa mælt fyrir um og, ef nauðsyn krefur, ákveða hvort afturkalla skuli viðurkenningu ef ekki er farið að ákvæðum eða misfellur eru á framkvæmd ráðstafananna sem kveðið er á um í þessum kafla,

- d) upplýsa framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. mars ár hvert, um allar ákvarðanir um að veita, hafna eða afturkalla viðurkenningar sem þau tóku á næstliðnu almanaksári.

162. gr.

Fjölgreinasamtök í geira ólífuolíu og ólífa til átu og í tóbaksgeiranum

Að því er varðar fjölgreinasamtök í geira ólífuolíu og ólífa til átu og í tóbaksgeiranum getur tiltekna takmarkið, sem um getur í c-lið 1. mgr. 157. gr., einnig tekið til a.m.k. eins af eftirfarandi markmiðum:

- a) að þetta og samræma framboð og setningu á afurðum aðilanna á markað,
- b) að laga framleiðsluna og vinnsluna í sameiningu að kröfum markaðarins og bæta afurðina,
- c) að stuðla að hagræðingu og úrbótum með tilliti til framleiðslu og vinnslu.

163. gr.

Viðurkenning á fjölgreinasamtökum í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum

1. Aðildarríkin geta viðurkennt fjölgreinasamtök í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum að því tilskildu að slík samtök:

- a) uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 157. gr.,
- b) stundi starfsemi sína á einu eða fleiri landsvæðum á viðkomandi yfirráðasvæði,
- c) ráði yfir umtalsverðum hlut í þeirri efnahagslegu starfsemi sem um getur í a-lið 3. mgr. 157. gr.,
- d) taki ekki sjálf þátt í framleiðslu eða vinnslu á eða viðskiptum með afurðir úr mjólkur- og mjólkurafurðageiranum.

2. Aðildarríkin geta ákveðið að fjölgreinasamtök sem hafa fengið viðurkenningu fyrir 2. apríl 2012 á grundvelli landslaga og sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. teljist njóta viðurkenningar sem fjölgreinasamtök skv. 3. mgr. 157. gr.

3. Þegar aðildarríki nýta þann valkost að viðurkenna fjölgreinasamtök í samræmi við 1. eða 2. mgr. skulu þau:

- a) ákveða, innan fjögurra mánaða frá því að umsókn er lögð inn ásamt öllum viðeigandi sönnunum henni til stuðnings, hvort veita skuli fjölgreinasamtökum viðurkenningu og skal sú umsókn lögð fram hjá því aðildarríki þar sem samtökin hafa höfuðstöðvar sínar,
- b) framkvæma eftirlit, með millibilum sem þau ákveða, til að sannreyna að viðurkennd fjölgreinasamtök fari að skilyrðunum fyrir viðurkenningu þeirra,
- c) leggja á umrædd samtök viðeigandi viðurlög sem þau hafa mælt fyrir um og, ef nauðsyn krefur, ákveða hvort afturkalla skuli viðurkenningu, ef ekki er farið að ákvæðum eða misfellur eru á beitingu ráðstafananna sem kveðið er á um í þessari reglugerð,
- d) afturkalla viðurkenningu ef:
 - i. ekki er lengur farið að kröfum og skilyrðum fyrir viðurkenningunni sem mælt er fyrir um í þessari grein,
 - ii. fjölgreinasamtökin taka þátt í einhverjum af þeim samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum sem um getur í 4. mgr. 210. gr. og skal slík afturköllun á viðurkenningu ekki hafa áhrif á önnur viðurlög sem lögð eru á samkvæmt landslögum,
 - iii. fjölgreinasamtök fara ekki að skuldbindingunni um tilkynningar sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar 2. mgr. 210. gr.,
- e) upplýsa framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. mars ár hvert, um allar ákvarðanir um að veita, hafna eða afturkalla viðurkenningar, sem teknar eru á næstliðnu almanaksári.

3. þáttur

Útvíkkun reglna og skylduframlög

164. gr.

Útvíkkun reglna

1. Í tilvikum þegar viðurkennd samtök framleiðenda, viðurkennd félög samtaka framleiðenda eða viðurkennd fjölgreinasamtök, sem starfa á tilteknu efnahagssvæði eða

-svæðum í aðildarríki, eru talin vera í fyrirsvari fyrir framleiðslu á eða viðskipti með eða vinnslu á tiltekinni afurð getur hlutaðeigandi aðildarríki, að beiðni samtakanna, gert suma þá samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir, sem þau samtök hafa samþykkt, tímabundið bindandi fyrir aðra rekstraraðila, sem starfa á því tiltekna efnahagssvæði eða -svæðum, sem tilheyra ekki samtökunum eða féluginu, hvort sem um er að ræða einstaklinga eða hópa.

2. Að því er varðar þennan þátt er „efnahagssvæði“ landsvæði myndað af samliggjandi eða nærliggjandi framleiðslusvæðum þar sem framleiðslu- og markaðsaðstæður eru einsleitar.

3. Samtök eða félag skal teljast vera í fyrirsvari ef það stendur, á hlutaðeigandi efnahagssvæði eða -svæðum aðildarríkis, að baki:

a) sem hlutfall af framleiðslumagni á eða viðskiptum með eða vinnslu á viðkomandi afurð eða afurðum:

i. að því er varðar samtök framleiðenda í aldin- og grænmetisgeiranum: a.m.k. 60% eða

ii. í öðrum tilvikum: a.m.k. tveimur þriðju hlutum og

b) ef um að ræða samtök framleiðenda: meira en 50% af hlutaðeigandi framleiðendum.

Ef hins vegar er um að ræða fjölgreinasamtök og erfitt er að ákvarða hlutfall þeirra af framleiðslumagninu eða viðskiptunum með eða vinnslunni á afurðinni eða afurðunum, sem um ræðir, getur aðildarríkið mælt fyrir um landsreglur til að ákvarða að hversu miklu leyti þau eru í fyrirsvari, sbr. ii. lið a-liðar fyrstu undirgreinar.

Nái beiðni um útvíkkun á reglum þess til annarra rekstraraðila til fleiri en eins efnahagssvæðis skulu samtökin eða félagið sýna fram á að það uppfylli lágmarksskilyrðin fyrir að teljast í fyrirsvari, eins og er skilgreint í fyrstu undirgrein, fyrir hverja atvinnugrein sem það er fulltrúi fyrir á hverju af viðkomandi efnahagssvæðum.

4. Í reglunum, sem óska má eftir útvíkkun á til að ná til annarra rekstraraðila eins og er kveðið á um í 1. mgr., skal vera eitt af eftirfarandi markmiðum:

a) skýrslugjöf um framleiðslu og markaðinn,

b) strangari framleiðslureglur en þær sem mælt er fyrir um í reglum Sambandsins eða landsreglum,

c) gerð staðlaðra samninga sem samrýmast reglum Sambandsins,

- d) setning á markað,
- e) að vernda umhverfið,
- f) ráðstafanir til að kynna og nýta möguleika afurða,
- g) ráðstafanir til að vernda lífrænan búskap, sem og upprunatáknarnir, gæðamerkingar og landfræðilegar merkingar,
- h) rannsóknir til að auka virði afurðanna, einkum með nýrri notkun sem ógnar ekki lýðheilsu,
- i) rannsóknir til að auka gæði afurða,
- j) rannsóknir, einkum á aðferðum við ræktun sem draga úr notkun á plöntuverndarvörum eða dýrallyfjum og tryggja verndun jarðvegsins og verndun eða úrbætur með tilliti til umhverfisins,
- k) skilgreining á lágmarksgæðum og lágmarksstöðlum fyrir pakkningar og söluumbúnað,
- l) notkun vottaðs fræs og vöktun gæða afurða,
- m) dýraheilbrigði, plöntuheilbrigði eða matvælaöryggi,
- n) umsjón með aukaafurðum.

Þessar reglur skulu ekki skaða aðra rekstraraðila í hlutaðeigandi aðildarríki eða Sambandinu og skulu ekki hafa nein þeirra áhrifa sem tilgreind eru í 4. mgr. 210. gr. eða stangast að öðru leyti á við lög Sambandsins eða gildandi landsreglur.

5. Útvíkkun reglnanna, sem um getur í 1. mgr., skal komið á framfæri við rekstraraðila með opinberri birtingu í fullri lengd í hlutaðeigandi aðildarríki.

6. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um allar ákvarðanir sem þau taka samkvæmt þessari grein.

165. gr.

Fjárframlög þeirra sem ekki eru aðilar

Þegar reglur viðurkenndra samtaka framleiðenda, viðurkennds félags samtaka framleiðenda eða viðurkenndra fjölgreinasamtaka eru víkkaðar út skv. 164. gr. og sú starfsemi sem reglurnar ná til felur í sér almenna efnahagslega þýðingu fyrir rekstraraðila sem stunda starfsemi sem tengist viðkomandi afurðum þá er aðildarríkinu, sem veitti viðurkenninguna, að höfðu samráði við viðeigandi hagsmunaaðila, heimilt að ákveða að einstakir rekstraraðilar eða hópar, sem eru ekki aðilar að samtökunum en hafa hag af þessari starfsemi, skuli greiða samtökunum jafngildi alls eða hluta af fjárframlögum aðila að samtökunum, að því marki sem slíkum framlögum er ætlað að standa straum af beinum kostnaði sem hlýst af því að stunda viðkomandi starfsemi.

4. þáttur

Aðlögun framboðs

166. gr.

Ráðstafanir til að auðvelda aðlögun framboðs að kröfum markaðarins

Til að hvetja til aðgerða af hálfu samtakanna, sem um getur í 152. til 163. gr., til að auðvelda aðlögun framboðs að kröfum markaðarins, að undanskildum aðgerðum varðandi töku af markaði, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar ráðstafanir í geirunum sem tilgreindir eru í 2. mgr. 1. gr., til að:

- a) bæta gæði,
- b) stuðla að betra skipulagi framleiðslu, vinnslu og setningar á markað,
- c) auðvelda skráningu á þróun markaðsverðs,
- d) heimila gerð skammtíma- og langtímaspáa á grundvelli þeirra framleiðslutækja sem eru notuð.

167. gr.

Reglur um setningu á markað til að bæta rekstur sameiginlega markaðarins fyrir vín og gera hann stöðugan

1. Til að bæta rekstur sameiginlega markaðsins fyrir vín, þ.m.t. þrúgur, must og vín sem þau koma úr, og gera hann stöðugan, geta framleiðsluaðildarríki mælt fyrir um reglur um setningu á markað til að stýra framboði, einkum með ákvörðunum fjölgreinasamtaka sem njóta viðurkenningar skv. 157. og 158. gr.

Slíkar reglur skulu vera í réttu hlutfalli við markmiðin sem stefnt er að og skulu ekki:

- a) tengjast neinum viðskiptum eftir fyrstu setningu viðkomandi afurða á markað,
- b) leyfa verðsamráð, þ.m.t. að leiðbeinandi eða ráðleggjandi verð sé ákveðið,
- c) gera óhóflega stórt hlutfall árgangsins, sem að jafnaði væri á boðstólum, ófáanlegt,
- d) gera kleift að neita að gefa út þau landsbundnu vottorð og Sambandsvottorð sem eru nauðsynleg vegna dreifingar á vínnum og setningar þeirra á markað, þegar viðkomandi setning á markað er í samræmi við þessar reglur.

2. Reglunum, sem kveðið er á um í 1. mgr., skal komið á framfæri við rekstraraðila með opinberri birtingu í fullri lengd í hlutaðeigandi aðildarríki.

3. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um allar ákvarðanir sem þau taka samkvæmt þessari grein.

5. þáttur

Samningakerfi

168. gr.

Samningsbundin tengsl

1. Ef aðildarríki ákveður, að því er varðar landbúnaðarafurðir aðrar en mjólk og mjólkurafurðir og sykur úr geira sem tilgreindur er í 2. mgr. 1. gr. og með fyrirvara um 148. gr. að því er varðar mjólkur- og mjólkurafurðageirann og 125. gr. að því er varðar sykurgeirann:

- a) að allar afhendingar á yfirráðasvæði þess, frá framleiðanda til vinnsluaðila eða dreifingaraðila á þessum afurðum, þurfi að falla undir skriflegan samning milli aðilanna og/eða
- b) að fyrstu kaupendur þurfi að gera skriftlegt tilboð um samning um afhendingu framleiðandans á þessum afurðum, á yfirráðasvæði þess,

skal slíkur samningur eða slíkt samningstilboð uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. og 6. mgr. þessarar greinar.

2. Ef aðildarríkið ákveður að afhendingar framleiðanda á afurðunum, sem falla undir þessa grein, til vinnsluaðila þurfi vera bundnar í skriflegan samning milli aðilanna skal það einnig ákveða hvaða stig, eitt eða fleiri, afhendingarinnar skuli falla undir slíkan samning ef afhending umræddra afurða fer fram í gegnum einn eða fleiri milliliði.

Aðildarríkin skulu tryggja að ákvæðin sem þau samþykkja samkvæmt þessari grein hamlí ekki eðlilegri starfsemi innri markaðarins.

3. Í tilvikinu sem lýst er í 2. mgr. getur aðildarríkið komið á fót málamiðlunarfyrikomulagi til að fjalla um tilvik þegar ekki er sátt um að gera slíkan samning, og þannig tryggt sanngjörn samningsbundin tengsl.

4. Allir samningar eða tilboð um samning sem um getur í 1. mgr. skulu:

- a) gerð fyrir afhendingu,
- b) gerð skriflega og
- c) einkum innihalda eftirfarandi þætti:

i. gjald fyrir afhendinguna sem skal:

- vera óbreytanlegt og sett fram í samningnum og/eða
- vera reiknað út frá ýmsum þáttum sem settir eru fram í samningnum og geta m.a. verið markaðsvísar

sem endurspegla breytingar á markaðsaðstæðum, magnið sem er afhent og gæði eða samsetning landbúnaðarafurðanna sem eru afhentar,

- ii. magn og gæði umræddra afurða sem hægt er að afhenda eða verður að afhenda og tímasetningu slíkra afhendinga,
- iii. tímalengd samningsins, sem getur annað hvort verið tiltekin eða ótiltekin tímalengd með uppsagnar-ákvæðum,
- iv. upplýsingar um greiðslutímabil og -fyrirmæli,
- v. tilhögun við söfnun eða afhendingu á landbúnaðar-afurðunum og
- vi. reglur sem gilda ef um er að ræða óviðráðanleg atvik.

5. Þrátt fyrir 1. mgr. skal ekki vera krafa um samning eða tilboð um samning þegar framleiðandi afhendir umræddar afurðir til kaupanda sem er samvinnufélag sem hann er aðili að, ef samþykktir þess samvinnufélags eða reglur og ákvarðanir, sem kveðið er á um í umræddum samþykktum eða eru dregnar af þeim, innihalda ákvæði sem hafa svipuð áhrif og ákvæðin sem sett eru fram í a-, b- og c-lið 4. mgr.

6. Aðilunum er frjálst að semja um öll atriði samninga um afhendingu landbúnaðarafurða milli framleiðenda, söfnunaraðila, vinnsluaðila eða dreifingaraðila, þ.m.t. þau atriði sem um getur í c-lið 4. mgr.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skal eitt eða bæði eftirfarandi gilda:

- a) ef aðildarríki ákveður að gera skriflega samninga um afhendingu á landbúnaðarafurðum skyldubundna í samræmi við 1. mgr. getur það fastsett lágmarksgildistíma sem einungis gildir um skriflega samninga milli framleiðanda og fyrsta kaupanda landbúnaðarafurðanna. Þessi lágmarksgildistími skal vera minnst sex mánuðir og skal ekki hamla eðlilegri starfsemi innri markaðarins,
- b) ef aðildarríki ákveður að fyrsti kaupandi landbúnaðarafurðar þurfi að gera framleiðanda skriftlegt samningstilboð í samræmi við 1. mgr. getur það kveðið á um að tilboðið skuli innihalda lágmarksgildistíma fyrir samninginn, sem fastsettur er í landslög í þeim tilgangi. Þessi lágmarksgildistími skal vera minnst sex mánuðir og skal ekki hamla eðlilegri starfsemi innri markaðarins.

Önnur undirgrein skal ekki hafa áhrif á rétt framleiðandans til að hafna slíkum lágmarksgildistíma, að því tilskildu að hann geri það skriflega. Í slíkum tilvikum skal aðilunum vera frjálst að semja um alla þætti samningsins, þ.m.t. þá þætti sem um getur í c-lið 4. mgr.

7. Aðildarríki sem notfæra sér þá valkosti sem um getur í þessari grein skulu tryggja að ákvæðin sem eru sett hamli ekki eðlilegri starfsemi innri markaðarins.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það hvernig þau beita þeim ráðstöfunum sem eru innleiddar með þessari grein.

8. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna samræmdrar beitingar a- og b-liðar 4. mgr. og 5. mgr. þessarar greinar og um ráðstafanir sem varða þær tilkynningar sem aðildarríkin skulu senda inn í samræmi við þessa grein.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

169. gr.

Samningaviðræður í ólífuolíugeiranum

1. Samtök framleiðenda í ólífuolíugeiranum sem eru viðurkennd skv. 1. mgr. 152. gr. og sem stefna að einu eða fleiri af þeim markmiðum að efla framboð, setja á markað afurðirnar sem aðilar að samtökunum framleiða og hagræða framleiðslukostnaði, mega gera samninga fyrir hönd aðila sinna, að því er varðar alla samanlagða framleiðslu þeirra eða hluta af henni, um afhendingu á ólífuolíu.

Samtök framleiðenda uppfylla markmiðin sem um getur í þessari málsgrein að því tilskildu að stefnan að þessum markmiðum leiði til samþættingar aðgerða og slík samþætting sé líkleg til að skapa umtalsverða hagræðingu þannig að aðgerðir samtaka framleiðenda verði í heild framlag til þess að uppfylla markmiðin í 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

Þessu mætti koma til leiðar að því tilskildu að:

- a) samtök framleiðenda framkvæmi a.m.k. eina af eftirfarandi aðgerðum:
 - i. sameiginlega dreifingu, þ.m.t. sameiginlegur söluvertvangur eða sameiginlegir flutningar,
 - ii. sameiginlega þökkun, merkingu eða kynningu,
 - iii. sameiginlega skipulagningu gæðaeftirlits,
 - iv. sameiginlega nýtingu búnaðar eða geymsluaðstöðu,
 - v. sameiginlega vinnslu,
 - vi. sameiginlega stjórnun úrgangs sem tengist framleiðslunni á ólífuolíu með beinum hætti,
 - vii. sameiginlega öflun aðfanga,
- b) þessar aðgerðir séu umtalsverðar með tilliti til þess magns ólífuolíu sem um ræðir og með tilliti til framleiðslukostnaðar og setningar afurðarinnar á markað.

2. Samningaviðræður viðurkenndra samtaka framleiðenda geta farið fram:

- a) hvort sem um er að ræða yfirfærslu eignarréttar á umræddri ólífuolíu frá framleiðendum til samtaka framleiðenda eða ekki,
- b) hvort sem umsamið verð er það sama og fyrir samanlagða framleiðslu sumra eða allra aðilanna, eða ekki,
- c) fyrir tiltekin samtök framleiðenda, að því tilskildu að það magn ólífuolíu sem slíkar samningaviðræður snúast um, sem er framleitt í einhverju tilteknu aðildarríki, sé ekki meira en sem nemur 20% af viðkomandi markaði og til að reikna út það magn skal gera greinarmun á ólífuolíu til manneldis og ólífuolíu til annarra nota,
- d) að því tilskildu, að því er varðar það magn ólífuolíu sem slíkar samningaviðræður snúast um, að samtök framleiðenda þétti framboð og setji afurðir aðila sinna á markað,
- e) að því tilskildu að umræddir framleiðendur séu ekki aðilar að neinum öðrum samtökum framleiðenda sem einnig gera slíka samninga fyrir þeirra hönd,
- f) að því tilskildu að umrædd ólífuolía falli ekki undir skuldbindingu um afhendingu sem stafar af aðild framleiðandans að samvinnufélagi sem er ekki aðili að hlutaðeigandi samtökum framleiðenda, í samræmi við skilyrðin sem sett eru fram í samþykktum samvinnufélagsins eða reglum og ákvörðunum, sem kveðið er á um í umræddum samþykktum eða eru dregnar af þeim, og
- g) að því tilskildu að samtök framleiðenda tilkynni lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem þau starfa um það magn ólífuolíu sem slíkar samningaviðræður snúast um.

3. Að því er varðar þessa grein ná vísanir til samtaka framleiðenda einnig til félaga slíkra samtaka framleiðenda sem eru viðurkennd skv. 1. mgr. 156. gr.

4. Við beitingu ákvæða c-liðar 2. mgr. skal framkvæmdastjórnin birta, á þann hátt sem henni þykir viðeigandi, það magn ólífuolíu sem er framleitt í aðildarríkjum.

5. Þrátt fyrir c-lið 2. mgr., jafnvel þó að ekki sé farið umfram þau mörk sem þar eru sett, getur samkeppnisyfirvaldið sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar ákveðið í einstöku máli að tilteknar samningaviðræður samtaka framleiðenda skuli annað hvort hafnar á ný eða skuli alls ekki eiga sér stað ef það telur að slíkt sé nauðsynlegt til að koma í veg fyrir útilokun á samkeppni eða ef það kemst að þeirri niðurstöðu að það stefni markmiðum 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins í hættu.

Að því er varðar samningaviðræður sem ná til fleiri en eins aðildarríkis skal framkvæmdastjórnin taka ákvörðunina, sem um getur í fyrstu undirgrein, án þess að beita málsmæðferðinni sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr. Í öðrum tilvikum skal það vera samkeppnisyfirvald aðildarríkisins, sem samningaviðræðurnar varðar, sem tekur þessa ákvörðun.

Þær ákvarðanir sem um getur í þessari málsgrein skulu ekki taka gildi fyrr en viðkomandi fyrirtækjum hefur verið tilkynnt um þær.

Að því er varðar þessa grein gildir skilgreiningin á „samkeppnisyfirvaldi ríkis“ í a-lið 7. mgr. 149. gr.

6. Aðildarríkin þar sem samningaviðræður eiga sér stað í samræmi við þessa grein skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um beitingu ákvæða g-liðar 2. mgr. og 5. mgr.

170. gr.

Samningaviðræður í nauta- og kálfakjötsgeiranum

1. Samtök framleiðenda í nauta- og kálfakjötsgeiranum, sem eru viðurkennd skv. 1. mgr. 152. gr. og sem stefna að einu eða fleiri af þeim markmiðum að efla framboð, setja á markað afurðirnar sem aðilar að samtökunum framleiða og hagræða framleiðslukostnaði, mega gera samninga fyrir hönd aðila sinna, að því er varðar alla samanlagða framleiðslu þeirra eða hluta af henni, um afhendingu á lifandi nautgripum af tegundinni *Bos taurus*, til slátrunar sem falla undir SN-númerin úr 01022921, úr 01022941, úr 01022951, úr 01022961 eða 01022991:

- a) yngri en 12 mánaða og
- b) 12 mánaða og eldri.

Samtök framleiðenda uppfylla markmiðin sem um getur í þessari málsgrein að því tilskildu að stefnan að þessum markmiðum leiði til samþættingar aðgerða og slík samþætting sé líkleg til að skapa umtalsverða hagræðingu þannig að aðgerðir samtaka framleiðenda verði í heild framlag til þess að uppfylla markmiðin í 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

Þessu mætti koma til leiðar að því tilskildu að:

- a) samtök framleiðenda framkvæmi a.m.k. eina af eftirfarandi aðgerðum:
 - i. sameiginlega dreifingu, þ.m.t. sameiginlegur sölu-vettvangur eða sameiginlegir flutningar,
 - ii. sameiginlega kynningu,
 - iii. sameiginlega skipulagningu gæðaeftirlits,
 - iv. sameiginlega nýtingu búnaðar eða geymsluaðstöðu,

v. sameiginlega stjórnun úrgangs sem tengist framleiðslunni á lifandi nautgripum með beinum hætti,

vi. sameiginlega öflun aðfanga,

b) þessar aðgerðir séu umtalsverðar með tilliti til þess magns nauta- og kálfakjöts sem um ræðir og með tilliti til framleiðslukostnaðar og setningar afurðarinnar á markað.

2. Samningaviðræður viðurkenndra samtaka framleiðenda geta farið fram:

- a) hvort sem um er að ræða yfirfærslu eignarréttar frá bændum til samtaka framleiðenda eða ekki,
- b) hvort sem umsamið verð er það sama og fyrir samanlagða framleiðslu sumra eða allra aðilanna, eða ekki,
- c) fyrir tiltekin samtök framleiðenda, að því tilskildu að það magn nauta- og kálfakjötsframleiðslu sem slíkar samningaviðræður snúast um, sem er framleitt í einhverju tilteknu aðildarríki, sé ekki meira en sem nemur 15% af heildarlandsframleiðslu á hverri afurð, sem um getur í a- og b-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr., í því aðildarríki, sett fram sem jafngildi fallþunga,
- d) að því tilskildu, að því er varðar það magn nauta- og kálfakjöts sem slíkar samningaviðræður snúast um, að samtök framleiðenda þétti framboð og setji afurðir aðila sinna á markað,
- e) að því tilskildu að umræddir framleiðendur séu ekki aðilar að neinum öðrum samtökum framleiðenda sem einnig gera slíka samninga fyrir þeirra hönd,
- f) að því tilskildu að umrædd afurð falli ekki undir skuldbindingu um afhendingu sem stafar af aðild framleiðandans að samvinnufélagi sem er ekki aðili að hlutaðeigandi samtökum framleiðenda, í samræmi við skilyrðin sem sett eru fram í samþykktum samvinnufélagsins eða reglur og ákvarðanir, sem kveðið er á um í umræddum samþykktum eða eru dregnar af þeim, og
- g) að því tilskildu að samtök framleiðenda tilkynni lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem þau starfa um það magn nauta- og kálfakjöts sem slíkar samningaviðræður snúast um.

3. Að því er varðar þessa grein ná vísanir til samtaka framleiðenda einnig til félaga slíkra samtaka framleiðenda sem eru viðurkennd skv. 1. mgr. 156. gr.

4. Við beitingu ákvæða c-liðar 2. mgr. skal framkvæmdastjórnin birta, á þann hátt sem henni þykir viðeigandi, það magn nauta- og kálfakjöts sem er framleitt í aðildarríkjum, sett fram sem jafngildi fallþunga.

5. Þrátt fyrir c-lið 2. mgr., jafnvel þó að ekki sé farið umfram þau mörk sem þar eru sett, getur samkeppnisyfirvaldið sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar ákveðið í einstöku máli að tilteknar samningaviðræður samtaka framleiðenda ætti annað hvort að hefja á ný eða ættu alls ekki eiga sér stað ef það telur að slíkt sé nauðsynlegt til að koma í veg fyrir útilokun á samkeppni eða ef það kemst að þeirri niðurstöðu að afurðin sem samningaviðræðurnar snúast um sé hluti af aðskildum markaði vegna séreinkenna afurðarinnar eða fyrirhugaðrar notkunar hennar og að slíkar hópssamningaviðræður myndu ná til meira en 15% af innlendri framleiðslu á slíkum markaði, eða ef það kemst að þeirri niðurstöðu að það stefni markmiðum 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins í hættu.

Að því er varðar samningaviðræður sem ná til fleiri en eins aðildarríkis skal framkvæmdastjórnin taka ákvörðunina, sem um getur í fyrstu undirgrein, án þess að beita málsmæðferðinni sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr. Í öðrum tilvikum skal það vera samkeppnisyfirvald aðildarríkisins, sem samningaviðræðurnar varðar, sem tekur þessa ákvörðun.

Þær ákvarðanir sem um getur í þessari málsgrein skulu ekki taka gildi fyrr en viðkomandi fyrirtækjum hefur verið tilkynnt um þær.

Að því er varðar þessa grein gildir skilgreiningin á „samkeppnisyfirvaldi ríkis“ í a-lið 7. mgr. 149. gr.

6. Aðildarríkin þar sem samningaviðræður eiga sér stað í samræmi við þessa grein skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um beitingu ákvæða g-liðar 2. mgr. og 5. mgr.

171. gr.

Samningaviðræður um tilteknar akurplöntur

1. Samtök framleiðenda sem eru viðurkennd skv. 1. mgr. 152. gr. og sem stefna að einu eða fleiri af þeim markmiðum að efla framboð, setja á markað þær afurðir sem aðilar þeirra framleiða og hagræða framleiðslukostnaði, mega gera samninga fyrir hönd aðila sinna, að því er varðar alla samanlagða framleiðslu þeirra eða hluta af henni, um afhendingu á einni eða fleiri af eftirfarandi afurðum sem ekki eru ætlaðar til sáningar og, ef um er að ræða bygg, ekki til möltunar:

- a) venjulegt hveiti sem fellur undir SN-númer úr 10019900,
- b) bygg sem fellur undir SN-númer úr 10039000,
- c) maís sem fellur undir SN-númer 10059000,
- d) rúgur sem fellur undir SN-númer 10029000,
- e) harðhveiti sem fellur undir SN-númer 10011900,
- f) hafrar sem falla undir SN-númer 10049000,
- g) rúghveiti sem fellur undir SN-númer úr 10086000,

- h) repjufræ sem fellur undir SN-númer úr 1205,
- i) sólblómafræ sem fellur undir SN-númer úr 120600,
- j) sojabauur sem falla undir SN-númer 12019000,
- k) garðbauur sem falla undir SN-númer úr 0708 og úr 0713,
- l) föðurerturnar sem falla undir SN-númer úr 0708 og úr 0713.

Samtök framleiðenda uppfylla markmiðin sem um getur í þessari málsgrein að því tilskildu að stefnan að þessum markmiðum leiði til samþættingar aðgerða og slík samþætting sé líkleg til að skapa umtalsverða hagræðingu þannig að aðgerðir samtaka framleiðenda verði í heild framlag til þess að uppfylla markmiðin í 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

Þessu mætti koma til leiðar að því tilskildu að:

- a) samtök framleiðenda framkvæmi a.m.k. eina af eftirfarandi aðgerðum:
 - i. sameiginlega dreifingu, þ.m.t. sameiginlegur söluvettvangur eða sameiginlegir flutningar,
 - ii. sameiginlega kynningu,
 - iii. sameiginlega skipulagningu gæðaeftirlits,
 - iv. sameiginlega nýtingu búnaðar eða geymsluaðstöðu,
 - v. sameiginlega öflun aðfanga,
 - b) þessar aðgerðir séu umtalsverðar með tilliti til þess magns af afurðinni sem um ræðir og með tilliti til framleiðslukostnaðar og setningar afurðarinnar á markað.
2. Samningaviðræður viðurkenndra samtaka framleiðenda geta farið fram:
- a) hvort sem um er að ræða yfirfærslu eignarréttar frá framleiðendum til samtaka framleiðenda eða ekki,
 - b) hvort sem umsamið verð er það sama og fyrir samanlagða framleiðslu sumra eða allra aðilanna, eða ekki,
 - c) fyrir hverja afurð, sem um getur í 1. mgr., og fyrir tiltekin samtök framleiðenda, að því tilskildu að það framleiðslumagn sem slíkar samningaviðræður snúast um og sem er framleitt í tilteknu aðildarríki sé ekki meira en sem nemur 15% af heildarlandsframleiðslu á þeirri afurð í hlutaðeigandi aðildarríki,
 - d) að því tilskildu, að því er varðar það magn afurða sem slíkar samningaviðræður snúast um, að samtök framleiðenda þétti framboð og setji afurðir aðila sinna á markað,
 - e) að því tilskildu að umræddir framleiðendur séu ekki aðilar að neinum öðrum samtökum framleiðenda sem einnig gera slíka samninga fyrir þeirra hönd,

f) að því tilskildu að umrædd afurð falli ekki undir skuldbindingu um afhendingu sem stafar af aðild framleiðandans að samvinnufélagi sem er ekki aðili að hlutaðeigandi samtökum framleiðenda, í samræmi við skilyrðin sem sett eru fram í samþykktum samvinnufélagsins eða reglur og ákvarðanir, sem kveðið er á um í umræddum samþykktum eða eru dregnar af þeim, og

g) að því tilskildu að samtök framleiðenda tilkynni lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem þau starfa um það framleiðslumagn sem slíkar samningaviðræður snúast um.

3. Að því er varðar þessa grein ná vísanir til samtaka framleiðenda einnig til félaga slíkra samtaka framleiðenda sem eru viðurkennd skv. 1. mgr. 156. gr.

4. Við beitingu ákvæða c-liðar 2. mgr. skal framkvæmdastjórnin birta, á þann hátt sem henni þykir viðeigandi, það magn afurðanna, sem um getur í 1. mgr., sem er framleitt í aðildarríkjum.

5. Þrátt fyrir c-lið 2. mgr., jafnvel þó að ekki sé farið umfram þau mörk sem þar eru sett, getur samkeppnisýfirvaldið sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar ákveðið í einstöku máli að tiltekna samningaviðræður samtaka framleiðenda ætti annað hvort að hefja á ný eða ættu alls ekki eiga sér stað ef það telur að slíkt sé nauðsynlegt til að koma í veg fyrir útilokun á samkeppni eða ef það kemst að þeirri niðurstöðu að afurðin sem samningaviðræðurnar snúast um sé hluti af aðskildum markaði vegna séreinkenna afurðarinnar eða fyrirhugaðrar notkunar hennar og að slíkar hópsamningaviðræður myndu ná til meira en 15% af innlendri framleiðslu á slíkum markaði, eða ef það kemst að þeirri niðurstöðu að það stefni markmiðum 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins í hættu.

Að því er varðar samningaviðræður sem ná til fleiri en eins aðildarríkis skal framkvæmdastjórnin taka ákvörðunina, sem um getur í fyrstu undirgrein, án þess að beita málsmæðferðinni sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr. Í öðrum tilvikum skal það vera samkeppnisýfirvald aðildarríkisins, sem samningaviðræðurnar varðar, sem tekur þessa ákvörðun.

Þær ákvarðanir sem um getur í þessari málsgrein skulu ekki taka gildi fyrr en viðkomandi fyrirtækjum hefur verið tilkynnt um þær.

Að því er varðar þessa grein gildir skilgreiningin á „samkeppnisýfirvaldi ríkis“ í a-lið 7. mgr. 149. gr.

6. Aðildarríkin þar sem samningaviðræður eiga sér stað í samræmi við þessa grein skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um beitingu ákvæða g-liðar 2. mgr. og 5. mgr.

172. gr.

Stjórnun á framboði á skinku með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu

1. Aðildarríkin geta, að beiðni samtaka framleiðenda sem eru viðurkennd skv. 152. gr. (1. mgr.) þessarar reglugerðar, fjölgreinasamtaka sem eru viðurkennd skv. 157. gr. (1. mgr.)

þessarar reglugerðar, eða hóps framleiðenda sem um getur í 3. gr. (2. mgr.) reglugerðar (ESB) nr. 1151/2012, mælt fyrir um, til takmarkaðs tíma, bindandi reglur um stjórnun á framboði á skinku með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu skv. 5. gr. (1. og 2. mgr.) reglugerðar (ESB) nr. 1151/2012.

2. Reglurnar, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skulu vera með fyrirvara um fyrirbyggjandi undanfarandi samkomulag milli aðilanna á því landsvæði sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1151/2012. Að höfðu samráði við svínakjötsframleiðendur á landsvæðinu skulu minnst tveir þriðju vinnsluaðila að skinkunni sem framleiða minnst tvo þriðju af þeirri skinku á umræddu landsvæði sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1151/2012 standa að baki slíkum samningi og, telji aðildarríkið það viðeigandi, minnst tveir þriðju af svínakjötsframleiðendum á landsvæðinu sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1151/2012.

3. Reglurnar sem um getur í 1. mgr.:

a) skulu einungis ná til stjórnunar á framboði viðkomandi afurðar og/eða hráefnisins sem er notað í hana og markmiðið með þeim skal vera að aðlaga framboð umræddrar skinku að eftirspurn,

b) skulu einungis gilda um viðkomandi afurð,

c) má gera bindandi í allt að þrjú ár og má endurnýja að því tímabili loknu eftir að ný beiðni berst, eins og um getur í 1. mgr.,

d) skulu ekki skaða viðskipti með aðrar afurðir en þær sem reglurnar varða,

e) skulu ekki tengjast neinum viðskiptum eftir fyrstu setningu viðkomandi skinku á markað,

f) skulu ekki leyfa verðsamráð, þ.m.t. að leiðbeinandi eða ráðleggjandi verð sé ákveðið,

g) skulu ekki gera óhóflega stórt hlutfall viðkomandi afurðar, sem að jafnaði væri á boðstólum, ófáanlegt,

h) skulu ekki skapa mismun, hindra innkomu nýrra aðila á markaðinn eða skapa óhagstæð áhrif á smáframleiðendur,

i) skulu stuðla að því að viðhalda gæðum og/eða þróun viðkomandi afurðar.

4. Reglurnar sem um getur í 1. mgr. skulu birtar á opinberum vettvangi í hlutaðeigandi aðildarríki.

5. Aðildarríkin skulu framkvæma eftirlit til að sjá til þess að farið sé að þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. og ef lögbær landsyfirvöld uppgötva að ekki hefur verið farið að slíkum skilyrðum skulu þau fella úr gildi reglurnar sem um getur í 1. mgr.

6. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þegar í stað um reglurnar, sem um getur í 1. mgr., sem þau hafa samþykkt. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa hin aðildarríkin um allar tilkynningar um slíkar reglur.

7. Framkvæmdastjórnin getur hvenær sem er samþykkt framkvæmdargerðir þar sem krafist er að aðildarríki felli úr gildi reglurnar sem það hefur samþykkt skv. 1. mgr., ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að reglurnar uppfylli ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. mgr., hamli eða raski samkeppni á umtalsverðum hluta innri markaðarins eða stofni í hættu fríverslun eða að markmiðum 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins sé náð. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr. þessarar reglugerðar, sé beitt.

6. þáttur

Reglur um málsmeðferð

173. gr.

Framselt vald

1. Til að tryggja að markmið og ábyrgðir samtaka framleiðenda, félaga samtaka framleiðenda og fjölgreinasamtaka séu skýrt skilgreind þannig að það stuðli að skilvirkni aðgerða slíkra samtaka og félaga án þess að skapa óþarfa rekstrarlegt álag og án þess að grafa undan meginreglunni um félagafrælsi, einkum gagnvart þeim sem ekki eru aðilar að slíkum samtökum, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar eftirfarandi málefni sem varða samtök framleiðenda, félög samtaka framleiðenda og fjölgreinasamtök í einum eða fleiri af þeim geirum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., eða tiltekna afurðir þessara geira:

- tiltekin takmörk sem slík samtök og félög geta, skulu eða skulu ekki stefna að og sem, eftir atvikum, bætast við þau sem mælt er fyrir um í 152. til 163. gr.,
- reglur slíkra samtaka og félaga, samþykktir samtaka annarra en samtaka framleiðenda, þau sértæku skilyrði sem gilda um samþykktir samtaka framleiðenda í tilteknum geirum, þ.m.t. undanþágur frá skuldbindingunni um að markaðsetja alla framleiðsluna með milligöngu samtaka framleiðenda sem um getur í annarri málsgrein 160. gr., uppbyggingu, aðildartímabil, stærð, ábyrgðarskyldu og starfsemi slíkra samtaka og félaga, áhrifin sem leiðir af viðurkenningu, afturköllun viðurkenningarinnar, og samrunum,
- skilyrði fyrir viðurkenningu, afturköllun og tímabundinni afturköllun viðurkenningar, áhrifin af viðurkenningu, afturköllun og tímabundinni afturköllun viðurkenningar,

sem og kröfur til slíkra samtaka og félaga um að gripa til ráðstafana til úrbóta komi til þess að viðmiðanirnar fyrir viðurkenningu séu ekki virtar,

- fjölþjóðleg samtök og félög, þ.m.t. reglurnar sem um getur í a-, b- og c-lið þessarar málsgreinar,
 - reglur sem varða að komið sé upp stjórnsýsluadstoð sem viðkomandi lögbær yfirvöld skulu veita ef um er að ræða samstarf milli landa, og skilyrði fyrir slíkri aðstoð,
 - þá geira sem ákvæði 161. gr. gildir um, skilyrði fyrir útvistun starfsemi, eðli þeirrar starfsemi sem má útvista og framlag samtaka eða félaga á tæknilegum úrræðum,
 - grunninn fyrir útreikningi á lágmarksmagni eða -verðmæti markaðshæfra afurða samtaka og félaga,
 - samþykki fyrir aðilum sem eru ekki framleiðendur ef um er að ræða samtök framleiðenda, eða sem eru ekki samtök framleiðenda ef um er að ræða félag samtaka framleiðenda,
 - útvíkkun gildissviðs tiltekinna reglna samtakanna sem kveðið er á um í 164. gr. til að ná til þeirra sem eiga ekki aðild að þeim og skyldubundinna greiðslu þeirra, eins og um getur í 165. gr., á félagsgjöldum, þ.m.t. notkun og úthlutun þessara samtaka á slíkum greiðslum og skrá yfir strangari framleiðslureglur sem má útvíkka í samræmi við 164. gr. (b-lið fyrstu undirgreinar 4. mgr.), samhliða því að tryggja að slík samtök séu gagnsæ og hafi ábyrgðarskyldu gagnvart þeim sem eiga ekki aðild og að aðilar slíkra samtaka njóti ekki hagstæðari meðferðar en þeir sem eiga ekki aðild, einkum að því er varðar notkun á skyldubundnum greiðslum á félagsgjöldum,
 - frekari kröfur að því er varðar fyrirsvar samtakanna, sem um getur í 164. gr., eru hlutaðeigandi efnahagssvæði, þ.m.t. grannskoðun framkvæmdastjórnarinnar á skilgreiningu þeirra, lágmarksgildistími fyrir reglur áður en þær eru framlengdar, þeir einstaklingar eða samtök sem reglurnar eða framlögin gilda um og við hvaða kringumstæður framkvæmdastjórnin getur krafist neitunar á útvíkkun reglna eða skyldubundinna greiðslna eða þess að þær séu afturkallaðar.
2. Þrátt fyrir 1. mgr. og til að tryggja að markmið og ábyrgðir samtaka framleiðenda, félaga samtaka framleiðenda og fjölgreinasamtaka í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum séu skýrt skilgreind þannig að það stuðli að skilvirkni aðgerða slíkra samtaka og félaga án þess að skapa óþarfa álag, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um:
- skilyrði fyrir viðurkenningu fjölþjóðlegra samtaka framleiðenda og fjölþjóðlegra félaga samtaka framleiðenda,

- b) reglur sem varða að komið sé upp stjórnsýsluaðstoð sem viðkomandi lögbær yfirvöld skulu veita samtökum framleiðenda, þ.m.t. félögum samtaka framleiðenda, ef um er að ræða samstarf milli landa, og skilyrði fyrir slíkri aðstoð,
- c) viðbótarreglur um útreikning á magni hrámjólkur sem samningaviðræðurnar, sem um getur í c-lið 2. mgr. 149. gr. og 3. mgr. 149. gr., snúast um,
- d) reglur um útvíkkun tiltekinna reglna samtakanna, sem kveðið er á um í 164. gr., til að ná til þeirra sem eiga ekki aðild að þeim og skyldubundinna greiðslu þeirra á félagsgjöldum sem um getur í 165. gr.

174. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

1. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessa kafla, einkum:

- a) ráðstafanir vegna framkvæmdar á skilyrðunum fyrir viðurkenningu samtaka framleiðenda og fjölgreinasamtaka sem eru settar fram í 154. og 158. gr.,
- b) málsmeðferðarreglur, komi til samruna samtaka framleiðenda,
- c) málsmeðferðarreglur sem aðildarríki skulu ákvarða í tengslum við lágmarksstærð og lágmarkslengd aðildar,
- d) málsmeðferðarreglur varðandi útvíkkun reglna og fjárframlaga eins og um getur í 164. og 165. gr., einkum innleiðing á hugtakinu „efnahagssvæði“ sem um getur í 164. gr. (2. mgr.),
- e) málsmeðferðarreglur varðandi stjórnsýsluaðstoð,
- f) málsmeðferðarreglur varðandi útvistun starfsemi,
- g) málsmeðferðarreglur og tækniskilyrði að því er varðar framkvæmd ráðstafananna sem um getur í 166. gr.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. getur framkvæmdastjórnin, að því er varðar mjólkur- og mjólkurafurðageirann, samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um ítarlegar reglur sem eru nauðsynlegar vegna:

- a) framkvæmdarinnar á skilyrðunum fyrir viðurkenningu samtaka framleiðenda og félaga þeirra og fjölgreinasamtaka, sem eru sett fram í 161. og 163. gr.,
- b) tilkynningarinnar sem um getur í f-lið 2. mgr. 149. gr.,

- c) tilkynninganna sem aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni í samræmi við 161. gr. (d-liður 3. mgr.), 163. gr. (e-liður 3. mgr.), 149. gr. (8. mgr.) og 150. gr. (7. mgr.),
- d) málsmeðferðarreglnanna varðandi stjórnsýsluaðstoð ef um er að ræða samstarf milli landa.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

175. gr.

Annað framkvæmdarvald

Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, samþykkt einstakar ákvarðanir varðandi:

- a) viðurkenningu samtaka sem stunda starfsemi í fleiri en einu aðildarríki, samkvæmt reglunum sem eru samþykktar skv. d-lið 1. mgr. 174. gr.,
- b) andmæli gegn, eða afturköllun á, viðurkenningu aðildarríkis á fjölgreinasamtökum,
- c) skrána yfir efnahagssvæði sem aðildarríki tilkynna um samkvæmt reglunum sem eru samþykktar skv. h-lið 1. mgr. 174. gr. og d-lið 2. mgr. 174. gr.,
- d) þá kröfu að aðildarríki hafni eða felli úr gildi útvíkkun reglna eða fjárframlög þeirra sem eiga ekki aðild, sem það aðildarríki tók ákvörðun um.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

III. HLUTI

VIÐSKIPTI VIÐ ÞRÍÐJU LÖND

I. KAFLI

Innflutnings- og útflutningsleyfi

176. gr.

Almennar reglur

1. Með fyrirvara um tilvik þar sem krafist er innflutnings- eða útflutningsleyfa í samræmi við þessa reglugerð má setja skilyrði um framvísun skirteina vegna innflutnings til setningar í frjálsa dreifingu innan Sambandsins eða útflutnings á einni eða fleiri afurðum úr eftirfarandi geirum frá Sambandinu:

- a) korns,
- b) hrísgrjóna,
- c) sykurs,
- d) fræs,

- e) ólífuolíu og ólífa til átu, með tilliti til afurða sem falla undir SN-númerin 1509, 151000, 07099290, 07112090, 23069019, 15220031 og 15220039,
- f) hörs og hamps, að því er varðar hamp,
- g) aldina og grænmetis,
- h) unninna aldina og grænmetis,
- i) banana,
- j) vins,
- k) lifandi plantna,
- l) nauta- og kálfakjöts,
- m) mjólkur og mjólkurafurða,
- n) svínakjöts,
- o) kinda- og geitakjöts,
- p) eggja,
- q) alifuglakjöts,
- r) etanóls úr landbúnaði.

2. Aðildarríki skulu gefa út leyfi til allra umsækjenda, án tillits til staðfestustaðar þeirra í Sambandinu, nema kveðið sé á um annað í gerð sem er samþykkt í samræmi við 43. gr. (2. mgr.) sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, og með fyrirvara um beitingu ákvæða 177., 178. og 179. gr. í þessari reglugerð.

3. Leyfin gilda alls staðar í Sambandinu.

177. gr.

Framselt vald

1. Til að taka tillit til alþjóðlegra skuldbindinga Sambandsins og gildandi staðla Sambandsins á sviði samfélagsmála, umhverfis og velferðar dýra, þarfarinnar fyrir að vakta þróun á sviði viðskipta- og markaðsþróunar, innflutnings og útflutnings afurða, þarfarinnar fyrir trausta markaðsstjórnun og þarfarinnar fyrir að draga úr rekstrarlegu álagi, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að fastsetja:

- a) skrána yfir afurðir úr geirunum sem um getur í 1. mgr. 176. gr. sem háðar eru framvísun innflutnings- eða útflutningsleyfis,
- b) þau tilvik og þær aðstæður þar sem framvísunar innflutnings- eða útflutningsleyfis er ekki krafist, með tilliti til tollstöðu

viðkomandi afurða, viðskiptafyrirkomulags sem ber að virða, tilgangs aðgerða, réttarstöðu umsækjandans og þess magns sem málið snýst um.

2. Til að kveða á um frekari þætti leyfiskerfisins skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um reglur um:

- a) réttindi og skyldur sem fylgja leyfinu, réttaráhrif þess og tilvik þegar vikmörk gilda að því er varðar að farið sé að þeirri skyldu að flytja inn eða út það magn sem um getur í leyfinu eða þegar tilgreina skal uppruna í leyfinu,
- b) að útgáfa innflutningsleyfis eða setning í frjálsa dreifingu sé háð framvísun skjals sem er útgefið af þriðja landi eða stofnun sem m.a. vottar uppruna, áreiðanleika og gæðaeinkenni afurðanna,
- c) framsal leyfisins eða takmarkanir á framsalshæfi þess,
- d) viðbótarskilyrði vegna innflutningsleyfa fyrir hamp í samræmi við 189. gr. og meginregluna um stjórnsýsluaðstoð milli aðildarríkja til að koma í veg fyrir eða takast á við svik og misfellur,
- e) tilvik og aðstæður þegar krafist er eða ekki krafist að lögð sé fram trygging til að ábyrgjast að afurðirnar séu fluttar inn eða út innan gildistíma leyfisins.

178. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessa kafla, þ.m.t. reglur um:

- a) snið og innihald leyfisins,
- b) framlagningu umsókna og útgáfu leyfa og notkun þeirra,
- c) gildistíma leyfisins,
- d) málsmeðferðarreglur vegna tryggingar sem skal leggja fram og upphæð hennar,
- e) sannanir fyrir því að kröfurnar um notkun leyfa hafi verið uppfylltar,
- f) að vikmörk, að því er varðar skylduna að flytja inn eða út það magn sem um getur í leyfinu, séu virt,
- g) útgáfu nýrra skirteina í stað eldri og um útgáfu skirteina í tvíriti,

- h) meðhöndlun aðildarríkja á leyfum og upplýsingaskipti sem þarf til að stjórna kerfinu, þ.m.t. málsmeðferðarreglur sem varða sértæka stjórnsýsluáðstoð milli aðildarríkja.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

179. gr.

Annað framkvæmdarvald

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir:

- til að takmarka það magn sem gefa má út leyfi fyrir,
- til að synja um það magn sem sótt er um,
- til að stöðva tímabundið framlagningu umsókna til að stjórna markaðnum þegar sótt er um mikið magn.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

II. KAFLI

Innflutningsgjöld

180. gr.

Framkvæmd alþjóðasamninga og tiltekinna annarra gerða

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um ráðstafanir til að uppfylla kröfur sem mælt er fyrir um í alþjóðasamningum sem hafa verið gerðir í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins eða aðrar gerðir sem málið varðar, sem samþykktar eru í samræmi við 2. mgr. 43. gr. eða 207. grein sáttmálans eða sameiginlegu tollskrána, að því er varðar útreikning innflutningsgjalda á landbúnaðarafurðir. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

181. gr.

Innflutningsverðskerfi fyrir tiltekna afurðir úr aldin- og grænmetisgeiranum, geira unninna aldina og grænmetis og víngeiranum

1. Að því er varðar álagningu tolla sameiginlegu tollskrárinnar fyrir afurðir úr aldin- og grænmetisgeiranum og geira unninna aldina og grænmetis og fyrir þrúgusafa og must skal innflutningsverð sendingar vera hið sama og tollverð hennar, reiknað í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 2913/92⁽⁴⁰⁾ (tollalögin) og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2454/93⁽⁴¹⁾.

⁽⁴⁰⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2913/92 frá 12. október 1992 um tollalög Bandalagsins (Stjtið. EB L 302, 19.10.1992, bls. 1).

⁽⁴¹⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2454/93 frá 2. júlí 1993 um ákvæði til framkvæmdar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2913/92 um tollalög Bandalagsins (Stjtið. EB L 253, 11.10.1993, bls. 1).

2. Til að tryggja skilvirkni kerfisins skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að kveða á um athugun, út frá föstu innflutningsverðmæti, á því hvort uppgengið innflutningsverð sendingar sé rétt, og til að kveða á um við hvaða skilyrði skuli krefjast framlagningar á tryggingu.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að setja reglur um útreikning á fasta innflutningsverðmætinu sem um getur í 2. mgr. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

182. gr.

Viðbótarinnflutningsgjöld

1. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að ákvarða á hvaða afurðir úr geirum kornvöru, hrísgrjóna, sykurs, aldina og grænmetis, nauta- og kálfakjöts, mjólkur og mjólkurafurða, svínakjöts, kinda- og geitakjöts, eggja, alifugla og banana, sem og þrúgusafa og must, skal, þegar þær eru fluttar inn og lagður á þær þau tollur sem mælt er fyrir um í sameiginlegu tollskránni, leggja viðbótarinnflutningsgjald í því skyni að koma í veg fyrir eða vega upp á móti skaðlegum áhrifum sem þessi innflutningur gæti haft á markað Sambandsins ef:

- verð innflutnings er lægra en það sem Sambandið tilkynnti til Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (markverð), eða
- magn innflutnings á ári er umfram tiltekið magn (markmagn).

Markmagn skal reiknað út frá tækifærum til markaðsaðgangs sem eru skilgreind sem innflutningur gefinn upp sem hundraðshluti samsvarandi innlendar neyslu síðustu þriggja ára.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. Viðbótarinnflutningsgjöld skulu ekki lögð á innflutning sem ólíklegt er að raski markaði Sambandsins eða ef áhrifin yrðu í ósamræmi við fyrirhugað markmið.

3. Að því er varðar a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. skal innflutningsverð ákvarðað á grundvelli cif-innflutningsverðs viðkomandi sendingar. Cif-innflutningsverðið skal sannreynt með samanburði við dæmigert verð fyrir umrædda afurð á heimsmarkaði eða á innflutningsmarkaði Sambandsins fyrir afurðina.

4. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

183. gr.

Annað framkvæmdarvald

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir:

- a) til að fastsetja gildandi innflutningsgjald í samræmi við reglurnar sem eru settar fram í alþjóðasamningi, sem er gerður í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, í sameiginlegu tollskránni og í þeim framkvæmdargerðum sem um getur í 180. gr.,
- b) til að fastsetja dæmigert verð og markmagn við beitingu viðbótarinnflutningsgjalda innan ramma reglnanna sem eru samþykktar skv. 1. mgr. 182. gr.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

III. KAFLI

Stjórnun tollkvóta og sérstök meðferð innflutnings sem varðar þriðju lönd

184. gr.

Tollkvótar

1. Tollkvótar vegna innflutnings landbúnaðarafurða, sem á að setja í frjálsa dreifingu í Sambandinu eða hluta þess, eða tollkvótar vegna innflutnings landbúnaðarafurða, sem eru upprunnar í Sambandinu, til þriðju landa, sem Sambandið á að stýra, að öllu leyti eða hluta til, og leiðir af alþjóðasamningum sem eru gerðir í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins eða aðra gerð sem er samþykkt í samræmi við 43. gr. (2. mgr.) eða 207. gr. sáttmálans, skulu teknir í notkun og/eða stýrt af framkvæmdastjórninni með framseldum gerðum skv. 186. gr. þessarar reglugerðar og framkvæmdargerðum skv. 187. og 188. gr. þessarar reglugerðar.
2. Tollkvótum skal stýrt á þann hátt sem mismunar ekki hlutaðeigandi rekstraraðilum, þ.e. með því að nota eina af eftirfarandi aðferðum eða sambland þeirra eða aðra viðeigandi aðferð:
 - a) aðferð sem byggist á þeirri tímaröð sem umsóknir voru lagðar fram í (meginreglan um að fyrstir koma, fyrstir fá),
 - b) aðferð sem miðar að því að skipta kvótanum í hlutfalli við það magn sem óskað var eftir þegar umsóknirnar voru lagðar fram (aðferð með „samhliða umfjöllun“),
 - c) aðferð sem byggist á því að taka tillit til hefðbundinna viðskiptaferla (með aðferðinni „hefðbundnir/nýir aðilar“).
3. Stjórnunaraðferðin sem er samþykkt skal:
 - a) að því er varðar tollkvóta á innflutning, gefa þörfinni fyrir birgðir á framleiðslu-, vinnslu- og neyslumörkuðum

í Sambandinu í nútíð og framtíð, að því er varðar samkeppnishæfni, vissu og stöðugt framboð, og þörfinni á að varðveita jafnvægi á þeim markaði, tilhlýðilegt vægi og

- b) að því er varðar tollkvóta á útflutning, leyfa fulla nýtingu þeirra kosta sem bjóðast með viðkomandi kvóta.

185. gr.

Sértækir tollkvótar

Til að koma í framkvæmd tollkvóta vegna innflutnings til Spánar á 2 000 000 tonnum af maís og 300 000 tonnum af dúrru og tollkvóta vegna innflutnings til Portúgals á 500 000 tonnum af maís skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 227. gr., til að fastsetja ákvæði sem eru nauðsynleg fyrir framkvæmd á innflutningi samkvæmt tollkvótum og, eftir því sem við á, fyrir opinbera geymslu á því magni, sem greiðslustofnanir hlutaðeigandi aðildarríkja flytja inn, og sölu þess á mörkuðum þessara aðildarríkja.

186. gr.

Framselt vald

1. Til að tryggja sanngjarnan aðgang að því magni sem er í boði og jafna meðferð rekstraraðila innan tollkvótans skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr.:
 - a) til að ákveða skilyrði og hæfnikröfur sem umsækjandi þarf að uppfylla til að leggja fram umsókn innan tollkvótans; í umræddum ákvæðum má krefjast lágmarksreynslu á sviði viðskipta við þriðju lönd og sambærileg landsvæði, eða vinnslustarfsemi, sett fram sem lágmarksmagn og tímalengd innan tiltekins markaðsgeira; umrædd ákvæði geta m.a. tekið til sértækra reglna til að falla að gildandi þörfum og aðferðum innan tiltekins geira og notkunar og þarfa vinnsluiðnaðarins,
 - b) til að setja reglur um framsal réttinda milli rekstraraðila og, þegar þörf krefur, takmarkanir á slíku framsali í tengslum við stjórnun tollkvótans,
 - c) til að gera þátttöku í tollkvótanum háða framlagningu tryggingar,
 - d) til að kveða á um, ef nauðsyn krefur, öll séreinkenni, kröfur eða takmarkanir sem gilda um tollkvótann, eins og sett er fram í alþjóðasamningnum eða annarri gerð sem um getur í 1. mgr. 184. gr.
2. Til að tryggja að útfluttar afurðir geti notið sérstakrar meðferðar við innflutning til þriðja lands samkvæmt tilteknum skilyrðum, samkvæmt alþjóðasamningnum sem Sambandið hefur gert í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. þessarar

reglugerðar varðandi reglur til að krefjast þess að lögbær yfirvöld aðildarríkja gefi út, samkvæmt beiðni og að loknu viðeigandi eftirliti, skjal til vottunar á því að afurðir uppfylli skilyrðin og, séu þær fluttar út, geti notið sérstakrar meðferðar við innflutning til þriðja lands ef tiltekin skilyrði eru uppfyllt.

187. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um:

- a) árlega tollkvóta, sem er deilt niður á árið á viðeigandi hátt ef nauðsyn krefur, og þá stjórnunaraðferð sem skal nota,
- b) málsmeðferðarreglur vegna beitingar sértæku ákvæðanna sem mælt er fyrir um í samningnum eða gerðinni þar sem innflutnings- eða útflutningsfyrirkomulagið er samþykkt, einkum um:
 - i. ábyrgðir varðandi eðli, upprunastað og uppruna afurðarinnar,
 - ii. viðurkenningu á skjalinu sem notað er til að staðfesta ábyrgðirnar sem um getur í i. lið,
 - iii. framlagningu skjals sem útflutningslandið gefur út,
 - iv. áfangastað og notkun afurðanna,
- c) gildistíma leyfanna eða heimildanna,
- d) málsmeðferðarreglur vegna tryggingar sem skal leggja fram og upphæð hennar,
- e) notkun leyfanna og, ef nauðsyn krefur, sértækar ráðstafanir sem einkum tengjast skilyrðum fyrir framlagningu umsókna um innflutning og veitingu heimilda innan tollkvótans,
- f) málsmeðferðarreglur og tæknilegar viðmiðanir vegna beitingar ákvæða 185. gr.,
- g) nauðsynlegar ráðstafanir varðandi innihald, snið, útgáfu og notkun á skjalinu sem um getur í 2. mgr. 186. gr.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

188. gr.

Annað framkvæmdarvald

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir um stjórnun ferlisins sem skal tryggja að ekki sé farið umfram

það magn sem er í boði innan tollkvótans, einkum með því að ákvarða úthlutunarreiknistuðul fyrir hverja umsókn þegar því magni sem er í boði er náð, hafna umsóknum sem bíða samþykkis og, ef nauðsyn krefur, stöðva tímabundið framlagningu umsókna.

2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir um endurúthlutun á ónotuðu magni.

3. Framkvæmdargerðir sem um getur í þessari grein skulu samþykktar án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

IV. KAFLI

Sérákvæði um innflutning á tilteknum afurðum

189. gr.

Innflutningur á hampi

1. Eftirfarandi afurðir má einungis flytja inn í Sambandið ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) hráan hamp, sem fellur undir SN-númerið 53021000 og uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 32. gr. og 3. mgr. 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1307/2013,
- b) fræ til sáningar á hampyrkjum sem falla undir SN-númer úr 12079920, ásamt meðfylgjandi sönnun þess að tetrahýdrókannabínólinnihald viðkomandi yrkis sé ekki hærra en það sem er fastsett í samræmi við 6. mgr. 32. gr. og í 3. mgr. 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1307/2013,
- c) hampfræ, annað en til sáningar, sem fellur undir SN-númerið 12079991 og sem einungis innflytjendur, með leyfi frá viðkomandi aðildarríki til að tryggja að fræið verði ekki notað til sáningar, mega flytja inn.

2. Þessi grein skal gilda með fyrirvara um strangari reglur, sem aðildarríkin samþykkja í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, og skyldurnar samkvæmt samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um landbúnað.

190. gr.

Innflutningur á humlum

1. Einungis má flytja inn afurðir úr humlageiranum frá þriðju löndum ef gæðastaðlar þeirra eru a.m.k. jafngildir þeim sem hafa verið samþykktir fyrir samsvarandi afurðir sem eru uppskornar í Sambandinu eða framleiddar úr slíkum afurðum.

2. Afurðir skulu teljast ná þeim gæðastaðli sem um getur í 1. mgr. ef þeim fylgir staðfesting sem yfirvöld í upprunalandinu hafa gefið út og er viðurkennd sem jafngild vottorðinu sem um getur í 77. gr.

Þegar um er að ræða humla í duftformi, humla í duftformi með hærri lúpulíninnihaldi, humlakjarna og blandaðar humlaafurðir er einungis heimilt að viðurkenna staðfestinguna sem jafngilda vottorðinu ef alfasýruinnihald þessara afurða er ekki lægra en humlanna sem þær voru unnar úr.

3. Til að lágmarka rekstrarlegt álag skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 227. gr., til að setja skilyrði að því er varðar tilvik þegar skuldbindingar, sem tengjast staðfestingu á jafngildi og merkingum umbúða, skulu ekki gilda.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessarar greinar, þ.m.t. reglur um viðurkenningu staðfestinga á jafngildi og um eftirlit með innflutningi á humlum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

191. gr.

Undanþágur vegna innfluttra afurða og sérstök trygging í víngeiranum

Samþykkja má undanþágur frá 5. lið B-þáttar eða C-þætti II. hluta VIII. viðauka vegna innfluttra afurða, í samræmi við 2. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, samkvæmt alþjóðlegum skuldbindingum Sambandsins.

Ef um er að ræða undanþágur frá 5. lið B-þáttar II. hluta VIII. viðauka skulu innflytjendur leggja fram tryggingu fyrir afurðunum hjá tilnefndum tollyfirvöldum þegar þær eru settar í frjálsa dreifingu. Tryggingunni skal skilað þegar innflytjandinn leggur fram sönnun sem tollyfirvöld aðildarríkisins, þar sem afurðin er sett í frjálsa dreifingu, telja fullnægjandi, þess efnis:

- a) að afurðirnar hafi ekki notið undanþáganna eða
- b) hafi þær notið undanþáganna, að afurðunum hafi ekki verið breytt í vín eða, hafi þeim verið breytt í vín, að endanlegu afurðirnar hafi verið merktar á viðeigandi hátt.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um reglur til að tryggja samræmda beitingu ákvæða þessarar greinar, þ.m.t. um upphæð tryggingarinnar og viðeigandi merkingar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

192. gr.

Innflutningur á hráskyri til hreinsunar

1. Til loka markaðsársins 2016–2017 skal veita hreinsunarstöðvum í fullum rekstri einkarétt á að flytja inn 2 500 000 tonn, gefin upp sem hvítur sykur, á hverju markaðsári.

2. Eina sykkurófuvinnslustöðin í rekstri í Portúgal á árinu 2005 skal teljast vera hreinsunarstöð í fullum rekstri.

3. Einungis skal veita hreinsunarstöðvum í fullum rekstri innflutningsleyfi fyrir sykri til hreinsunar að því tilskildu að magnið, sem um er að ræða, fari ekki umfram magnið sem um getur í 1. mgr. Leyfin má einungis framselja milli hreinsunarstöðva í fullum rekstri og gildistími þeirra skal renna út við lok markaðsársins sem þau voru gefin út fyrir.

Ákvæði þessarar málsgreinar gilda í fyrstu þrjá mánuði hvers markaðsárs.

4. Með tilliti til þarfarinnar fyrir að tryggja að sykur til hreinsunar, sem er fluttur inn í samræmi við þessa grein, sé hreinsaður skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um:

- a) notkun á skilmálum vegna rekstrar innflutningsfyrirkomulagsins sem um getur í 1. mgr.,
- b) skilyrði og hæfnikröfur sem rekstraraðili verður að uppfylla til að leggja fram umsókn um innflutningsleyfi, þ.m.t. um framlagningu á tryggingu,
- c) reglur um stjórnsýsluviðurlög sem skal beita.

5. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um nauðsynlegar reglur sem varða fylgiskjöl sem skal leggja fram í tengslum við þær kröfur og skuldbindingar sem gilda um innflytjendur, þá einkum hreinsunarstöðvar í fullum rekstri. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

193. gr.

Tímabundin niðurfelling innflutningsgjalda í sykurgeiranum

Til að tryggja nauðsynlegt framboð til framleiðslu afurðanna sem um getur í 2. mgr. 140. gr. getur framkvæmdastjórnin, fram til loka markaðsársins 2016–2017, samþykkt framkvæmdargerðir til að fella tímabundið niður innflutningsgjöld í heild sinni eða að hluta fyrir tiltekið magn af eftirfarandi afurðum:

- a) sykur sem fellur undir SN-númer 1701,
- b) ísóglúkósa sem fellur undir SN-númerin 17023010, 17024010, 17026010 og 17029030.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

*V. KAFLI***Verndarráðstafanir og innri aðvinnsla***194. gr.***Verndarráðstafanir**

1. Framkvæmdastjórnin skal, með fyrirvara um 3. mgr. þessarar greinar, grípa til verndarráðstafana gegn innflutningi inn í Sambandið í samræmi við reglugerðir ráðsins (EB) nr. 260/2009 ⁽⁴²⁾ og (EB) nr. 625/2009 ⁽⁴³⁾.

2. Ef ekki er kveðið á um annað í öðrum gerðum Evrópuþingsins og ráðsins og öðrum gerðum ráðsins skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar, grípa til verndarráðstafana gegn innflutningi inn í Sambandið sem kveðið er á um í alþjóðasamningum sem gerðir eru í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að koma á fót þeim ráðstöfunum sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar, að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Berist framkvæmdastjórninni beiðni frá aðildarríki skal hún, með framkvæmdargerðum, taka ákvörðun um hana innan fimm virkra daga frá viðtöku beiðninnar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlist strax gildi, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 229. gr.

Senda skal aðildarríkjunum samþykktu ráðstafanirnar, sem skulu taka gildi tafarlaust.

4. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að afturkalla eða breyta verndarráðstöfunum Sambandsins sem samþykktar voru skv. 3. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlist strax gildi, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 229. gr.

*195. gr.***Tímabundin stöðvun vinnslu og fyrirkomulags með innri aðvinnslu**

Verði markaður Sambandsins fyrir röskun eða ef líkur eru á röskun hans vegna vinnslu eða fyrirkomulags með innri aðvinnslu getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdar-

gerðir, að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, til að stöðva tímabundið, að öllu leyti eða að hluta til, notkun vinnslufyrirkomulags eða fyrirkomulags með innri aðvinnslu fyrir afurðir úr geirum korns, hrisgrjóna, sykurs, ólífuolíu og ólífa til átu, aldina og grænmetis, unninna aldina og grænmetis, víns, nauta- og kálfakjöts, mjólkur og mjólkurafurða, svínakjöts, kinda- og geitakjöts, eggja, alifuglakjöts og etanóls úr landbúnaði. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Berist framkvæmdastjórninni beiðni frá aðildarríki skal hún, með framkvæmdargerðum, taka ákvörðun um hana innan fimm virkra daga frá viðtöku beiðninnar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlist strax gildi, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 229. gr.

Senda skal aðildarríkjunum samþykktu ráðstafanirnar, sem skulu taka gildi tafarlaust.

*VI. KAFLI***Endurgreiðslur vegna útflutnings***196. gr.***Gildissvið**

1. Heimilt er, eftir því sem þurfa þykir til að gera útflutning mögulegan á grundvelli verðskránningar eða verðs á heimsmarkaði þegar aðstæður á innri markaðnum eru eins og þær sem lýst er í 1. mgr. 219. gr. eða 221. gr. og innan þeirra marka sem leiðir af samningum sem gerðir eru í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, að láta útflutningsendurgreiðslur jafna mismuninn milli verðskránningar eða verðs á heimsmarkaði og verðs í Sambandinu fyrir:

a) afurðir úr eftirfarandi geirum sem eru fluttar út án frekari vinnslu:

- i. korns,
- ii. hrisgrjóna,
- iii. sykurs, með tilliti til afurðanna sem eru tilgreindar í b- til d-lið og g-lið III. hluta I. viðauka,
- iv. nauta- og kálfakjöts,
- v. mjólkur og mjólkurafurða,
- vi. svínakjöts,
- vii. eggja,
- viii. alifuglakjöts,

⁽⁴²⁾ Reglugerð (EB) nr. 260/2009 frá 26. febrúar 2009 um sameiginlegar reglur um innflutning (Stjtið. ESB L 84, 31.3.2009, bls. 1).

⁽⁴³⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 625/2009 frá 7. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innflutning frá tilteknum þriðju löndum (Stjtið. ESB L 185, 17.7.2009, bls. 1).

b) afurðirnar sem eru tilgreindar í i. til iii. lið, v. og vii. lið a-liðar þessarar málsgreinar sem á að flytja út sem unnar vörur í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 1216/2009 ⁽⁴⁴⁾ og sem afurðir sem innihalda sykurlu og eru tilgreindar í b-lið X. hluta I. viðauka við þessa reglugerð.

2. Útflutningsendurgreiðslur fyrir afurðir sem eru fluttar út sem unnar vörur skulu ekki vera hærri en þær sem gilda um sömu afurðir sem eru fluttar út án frekari vinnslu.

3. Með fyrirvara um beitingu ákvæða 1. mgr. 219. gr. og 221. gr. skal endurgreiðslan sem stendur til boða fyrir afurðirnar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar vera 0 evrur.

197. gr.

Skipting útflutningsendurgreiðslna

Aðferðin við úthlutun á magninu sem flytja má út með útflutningsendurgreiðslu skal vera sú sem:

- a) hentar best fyrir þá tegund afurðar, sem um er að ræða, og aðstæður á viðkomandi markaði þannig að tiltækt fjármagn sé notað á eins skilvirkan hátt og unnt er, að teknu tilliti til skilvirkni og skipulags á útflutningi Sambandsins og áhrifa hans á markaðsjafnvægi, en án þess þó að skapa mismunun milli hlutaðeigandi rekstraraðila, einkum stórra og lítilla rekstraraðila,
- b) í rekstrarlegu tilliti íþyngir rekstraraðilum minnst, að teknu tilliti til rekstrarkrafna.

198. gr.

Fastsetning útflutningsendurgreiðslna

1. Sömu útflutningsendurgreiðslur skulu gilda um sömu afurðir í öllu Sambandinu. Þær geta verið breytilegar eftir ákvörðunarstað, einkum ef nauðsyn krefur vegna aðstæðna á heimsmarkaði, sértækra þarfa tiltekinna markaða eða skuldbindinga sem leiðir af alþjóðasamningum sem gerðir eru í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins.

2. Ráðið skal, í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, gera ráðstafanir sem lúta að ákvörðun endurgreiðslna.

199. gr.

Veiting útflutningsendurgreiðslna

1. Endurgreiðslur vegna afurða, sem tilgreindar eru í a-lið 1. mgr. 196. gr. og eru fluttar út sem slíkar án frekari vinnslu, skulu einungis veittar að fenginni umsókn þar að lútandi og við framvísun útflutningsleyfis.

⁽⁴⁴⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1216/2009 frá 30. nóvember 2009 um viðskiptafyrirkomulag fyrir tilteknar vörur sem verða til við vinnslu landbúnaðarafurða (Stjtið. ESB L 328, 15.12.2009, bls. 10).

2. Endurgreiðslan fyrir afurðir sem tilgreindar eru í a-lið 1. mgr. 196. gr. skal vera endurgreiðslan sem er í gildi daginn sem sótt er um leyfið eða endurgreiðslan sem leiðir af viðkomandi útboðsferli og, ef um sundurgreiðslu endurgreiðslu er að ræða, endurgreiðslan sem er í gildi sama dag:

a) fyrir ákvörðunarstaðinn sem er tilgreindur í leyfinu eða

b) fyrir raunverulegan ákvörðunarstað ef hann er annar en sá sem er tilgreindur í leyfinu en í því tilviki skal fjárhæðin ekki vera hærri en sú fjárhæð sem gildir fyrir ákvörðunarstaðinn sem er tilgreindur í leyfinu.

3. Endurgreiðslan skal greidd út við framlagningu sönnunar fyrir því:

a) að afurðirnar séu farnar af tollsvæði Sambandsins í samræmi við útflutningsfyrirkomulagið sem um getur í 161. gr. tollalaganna,

b) ef um er að ræða sundurgreiðslu endurgreiðslu, að afurðirnar hafi verið fluttar inn til þess ákvörðunarstaðar sem er tilgreindur í leyfinu, eða á annan ákvörðunarstað sem endurgreiðsla var fastsett fyrir, með fyrirvara um b-lið 2. mgr.

200. gr.

Útflutningsendurgreiðslur í nauta- og kálfakjötsgeirunum fyrir dýr á fæti

Að því er varðar afurðir úr nauta- og kálfakjötsgeirunum skal veiting og greiðsla endurgreiðslna vegna útflutnings á dýrum á fæti vera með fyrirvara um samræmi við kröfur í lögum Sambandsins varðandi velferð dýra og þá einkum þau sem varða vernd dýra í flutningi.

201. gr.

Útflutningstakmarkanir

Staðið skal við skuldbindingar um magn sem leiða af alþjóðasamningum, sem gerðir eru í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, á grundvelli útflutningsleyfa sem eru gefin út fyrir viðmiðunartímabilin sem gilda fyrir viðkomandi afurðir.

Þegar um er að ræða að uppfylla skuldbindingarnar samkvæmt samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um landbúnað skulu lok viðmiðunartímabils ekki hafa áhrif á gildistíma útflutningsleyfa.

202. gr.

Framselt vald

1. Til að tryggja að útflutningsendurgreiðslukerfið virki eðlilega skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um kröfuna um að leggja fram tryggingu til að ábyrgjast að rekstraraðilar standi við skuldbindingar sínar.

2. Til að lágmarka rekstrarlegt álag rekstraraðila og yfirvalda skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að setja þannig viðmiðunarmörk að ef ekki er farið yfir þau sé þess ekki krafist að staðið sé við skuldbindinguna um útgáfu eða framvísun á útflutningsleyfi, um að tilnefna ákvörðunarstaði eða rekstur þar sem hægt er að réttlæta veitingu á undanþágu frá skuldbindingunni um að framvísa útflutningsleyfi og til að leyfa, í rökstuddum tilvikum, útgáfu útflutningsleyfa eftir á.

3. Til að bregðast við hagkvæmum aðstæðum sem réttlæta hæfi til útflutningsendurgreiðslna, að öllu leyti eða hluta til, og til að aðstoða rekstraraðila við að komast af á tímabilinu frá umsókn og fram að endanlegri útflutningsendurgreiðslu, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar reglur um:

- a) aðra dagsetningu endurgreiðslunnar,
- b) fyrirframgreiðslu útflutningsendurgreiðslna, þ.m.t. skilyrðin fyrir framlagningu og endurgreiðslu tryggingar,
- c) viðbótarsannanir þegar vafi leikur á um endanlegan ákvörðunarstað afurða og um tækifæri til endurinnflutnings inn á tollsvæði Sambandsins,
- d) ákvörðunarstaði sem farið er með sem útflutning frá Sambandinu og inntöku ákvörðunarstaða innan tollsvæðis Sambandsins sem veita má útflutningsendurgreiðslur fyrir.

4. Til að tryggja jafnan aðgang útflytjenda afurða, sem tilgreindar eru í I. viðauka við sáttmálana og afurða sem eru unnar úr þeim, að útflutningsendurgreiðslum skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. um beitingu á ákvæðum 199. gr. (1. og 2. mgr.) vegna afurða sem um getur í 196. gr. (b-lið 1. mgr.).

5. Til að tryggja að afurðir sem útflutningsendurgreiðslur eru veittar fyrir séu fluttar út frá tollsvæði Sambandsins, og til að fyrirbyggja að þær komi aftur inn á það yfirráðasvæði og til að lágmarka rekstrarlegt álag rekstraraðila við að afla og leggja fram sannanir fyrir því að afurðir sem endurgreiðslur fást fyrir hafi borist til viðtökulands sem skapar rétt til sundurgreindra endurgreiðslna, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar reglur um:

- a) tímamörk til að ljúka för út af tollsvæði Sambandsins, þ.m.t. tímabil fyrir tímabundna endurkomu,

- b) vinnslu sem afurðir, sem útflutningsendurgreiðslur eru veittar fyrir, mega fara í gegnum á því tímabili,

- c) sannanir fyrir því að ákvörðunarstað hafi verið náð til að réttur skapist á sundurgreindum endurgreiðslum,

- d) viðmiðunarmörk fyrir endurgreiðslur og skilyrði fyrir undanþágum frá slíkri sönnunarbyrði fyrir útflytjendur,

- e) skilyrði fyrir viðurkenningu sannana sem óháðir þriðju aðilar leggja fram fyrir því að ákvörðunarstað hafi verið náð sem veitir rétt til sundurgreindra endurgreiðslna.

6. Til að hvetja útflytjendur til að virða skilyrði um velferð dýra og til að gera lögbærum yfirvöldum kleift að sannprófa rétt útgjöld vegna útflutningsendurgreiðslna þegar þær eru bundnar skilyrðum um að kröfur um velferð dýra séu virtar, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar að kröfur um velferð dýra séu virtar utan tollsvæðis Sambandsins, þ.m.t. um notkun á óháðum þriðju aðilum.

7. Til að taka tillit til séreinkenna hinna mismunandi geira skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að koma upp sértækum kröfum og skilyrðum fyrir rekstraraðila og fyrir afurðir sem eru hæfar til útflutningsendurgreiðslna, og um reiknustuðla til að reikna útflutningsendurgreiðslur með tilliti til þroskunarferlis tiltekinnna brenndra drykkja sem eru fengnir úr kornvörum.

203. gr.

Framkvæmdarvald í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessa kafla, einkum um:

- a) endurúthlutun útflutningskvóta sem ekki hefur verið úthlutað eða nýttur,
- b) aðferð við endurútreikning á greiðslu útflutningsendurgreiðslunnar þegar afurðanúmerið eða ákvörðunarstaðurinn sem um getur í leyfinu er ekki í samræmi við raunverulegu afurðina eða áfangastaðinn,
- c) afurðir sem um getur í b-lið 1. mgr. 196. gr.,
- d) málsmeðferðarreglur vegna tryggingar sem skal leggja fram og upphæð hennar,

- e) beitingu ráðstafana sem eru samþykktar skv. 4. mgr. 202. gr.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

204. gr.

Annað framkvæmdarvald

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir:

- a) til að mæla fyrir um viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir misnotkun á sveigjanleikanum sem kveðið er á um í 2. mgr. 199. gr., einkum að því er varðar málsmeðferðina við innlagningu umsókna,
- b) til að mæla fyrir um ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að virða megi þær skuldbindingar um magn sem um getur í 201. gr., þ.m.t. að hætta eða takmarka útgáfu útflutningsleyfa þegar farið er umfram slíkar skuldbindingar eða hætta er á slíku,
- c) til að ákvarða reiknistuðla sem gilda um útflutningsendurgreiðslur í samræmi við reglurnar sem samþykktar voru í samræmi við 7. mgr. 202. gr.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir án þess að málsmeðferðinni, sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., sé beitt.

VII. KAFLI

Ytri aðvinnsla

205. gr.

Tímabundin stöðvun fyrirkomulags með ytri aðvinnslu

Ef markaður Sambandsins verður fyrir röskun eða ef líkur eru á röskun vegna ytra aðvinnslufyrirkomulags getur framkvæmdastjórnin, að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, samþykkt framkvæmdargerðir til að stöðva tímabundið, að öllu leyti eða hluta til, ytra aðvinnslufyrirkomulag á afurðum úr geirum korns, hrísgrjóna, aldina og grænmetis, unninna aldina og grænmetis, víns, nauta- og kálfakjöts, svínakjöts, kindu- og geitakjöts og alifuglakjöts. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Berist framkvæmdastjórninni beiðni frá aðildarríki skal hún, með framkvæmdargerðum, taka ákvörðun um hana innan fimm virkra daga frá viðtöku beiðninnar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlist strax gildi, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 229. gr.

Senda skal aðildarríkjunum samþykktu ráðstafanirnar, sem skulu taka gildi tafarlaust.

IV. HLUTI

SAMKEPPNISREGLUR

I. KAFLI

Reglur sem gilda um fyrirtæki

206. gr.

Leiðbeiningar framkvæmdastjórnarinnar um beitingu samkeppnisreglna í landbúnaði

Ef ekki er kveðið á um annað í þessari reglugerð og í samræmi við ákvæði 42. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skulu ákvæði 101.–106. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og framkvæmdarákvæði sem þau varða, með fyrirvara um 207.–210. gr. þessarar reglugerðar, gilda um alla samninga, ákvarðanir og starfsemi sem um getur í 101. gr. (1. mgr.) og 102. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins sem varða framleiðslu á eða viðskipti með landbúnaðarafurðir.

Til að tryggja starfsemi innri markaðarins og samræmda beitingu samkeppnisreglna Sambandsins skulu framkvæmdastjórnin og samkeppnisfyrirvöld í aðildarríkjunum hafa með sér náð samstarf um beitingu samkeppnisreglna Sambandsins.

Þar að auki skal framkvæmdastjórnin, eftir því sem við á, gefa út leiðbeiningar til að aðstoða samkeppnisfyrirvöld ríkja, sem og fyrirtæki.

207. gr.

Viðkomandi markaður

Skilgreiningin á viðkomandi markaði er leið til að auðkenna og skilgreina samkeppnismörk milli fyrirtækja og skal hún byggjast á tveimur þáttum með uppsöfnunaráhrif:

- a) viðkomandi afurðamarkaður: að því er varðar þennan kafla, nær „afurðamarkaður“ yfir markað með allar þær afurðir sem neytendur telja að geti verið jafngildar eða komið hver í annars stað með tilliti til eiginleika afurðanna, verðs og fyrirhugaðrar notkunar þeirra,
- b) viðkomandi landfræðilegur markaður: að því er varðar þennan kafla nær „landfræðilegur markaður“ yfir markað sem nær til þess svæðis þar sem hlutaðeigandi fyrirtæki eiga hlut að framboði viðkomandi afurða, þar sem samkeppnisskilyrði eru nægilega einsleit og sem unnt er að afmarka frá nærliggjandi svæðum, einkum vegna þess að samkeppnisskilyrðin eru greinilega önnur á þeim svæðum.

208. gr.

Markaðsráðandi staða

Að því er varðar þennan kafla merkir „markaðsráðandi staða“ efnahagslegan styrk sem gerir fyrirtæki kleift að koma í veg fyrir að virkri samkeppni verði viðhaldið á viðkomandi markaði með því að gefa því styrk til að haga sér að umtalsverðu marki óháð samkeppnisaðilum sínum, viðskiptavinum og að lokum neytendum.

209. gr.

Undanþágur frá markmiðum sameiginlegra landbúnaðarstefnunnar og bænda og samtaka þeirra

1. Ákvæði 1. mgr. 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skulu ekki gilda um þá samninga, ákvarðanir og aðgerðir sem um getur í 206. gr. þessarar reglugerðar og eru nauðsynleg til að ná markmiðunum sem eru sett fram í 39. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

Ákvæði 101. gr. (1. mgr.) sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gilda ekki um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir bænda, bændasamtaka eða samtaka slíkra samtaka, eða samtaka framleiðenda sem eru viðurkennd skv. 152. gr. þessarar reglugerðar, eða félaga samtaka framleiðenda sem eru viðurkennd skv. 156. gr. þessarar reglugerðar, sem varða framleiðslu eða sölu á landbúnaðarafurðum eða notkun sameiginlegrar aðstöðu til geymslu, meðhöndlunar eða vinnslu á landbúnaðarafurðum, nema þegar það stofnar markmiðum 39. gr. sáttmálans í hættu.

Ákvæði þessarar málsgreinar skulu ekki gilda um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem fela í sér skuldbindingu um að setja upp fast verð eða að útiloka samkeppni.

2. Samningar, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem uppfylla skilyrðin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skulu ekki bönnuð og þarf ekki sérstaka ákvörðun um það.

Við málsmæðferð á innlendum vettvangi eða á vettvangi Sambandsins vegna beitingar 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal sönnunarbyrði vegna brots á 1. mgr. 101. gr. sáttmálans hvíla á þeim aðila eða því yfirvaldi sem telur að brot hafi átt sér stað. Sönnunarbyrði um að skilyrðum 1. mgr. þessarar greinar hafi verið fullnægt hvílir á þeim aðila sem hefur ávinning af undanþágunum sem kveðið er á um í þeirri málsgrein.

210. gr.

Samningar og samstilltar aðgerðir viðurkenndra fjölgreinasamtaka

1. Ákvæði 101. gr. (1. mgr.) sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gilda ekki um samninga, ákvarðanir og

samstilltar aðgerðir fjölgreinasamtaka sem eru viðurkennd skv. 157. gr. þessarar reglugerðar með það markmið að stunda þá starfsemi sem tilgreind er í 157. gr. (c-lið 1. mgr.) þessarar reglugerðar og, að því er varðar mjólkur- og mjólkurafurðageirann, í 157. gr. (c-lið 3. mgr.) þessarar reglugerðar og, að því er varðar geira ólífuoilíu og ólífur til átu og tóbaksgeirann, í 162. gr. þessarar reglugerðar.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda að því tilskildu að:

- framkvæmdastjórninni hafi verið tilkynnt um samningana, ákvarðanirnar og samstilltu aðgerðirnar sem þar um getur og
- framkvæmdastjórnin hafi ekki komist að þeirri niðurstöðu, innan tveggja mánaða frá viðtöku allra upplýsinga sem krafist er, að umræddir samningar, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir samrýmist ekki reglum Sambandsins.

Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að samningarnir, ákvarðanirnar eða samstilltu aðgerðirnar sem um getur í 1. mgr. samrýmist ekki reglum Sambandsins skal hún setja fram niðurstöður sínar án þess að beita málsmæðferðinni sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr.

3. Samningarnir, ákvarðanirnar og samstilltu aðgerðirnar sem um getur í 1. mgr. mega ekki koma til framkvæmda fyrr en að liðnu tveggja mánaða tímabilinu sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar 2. mgr.

4. Því skal lýst yfir, í öllum tilvikum, að samningar, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir samrýmist ekki reglum Sambandsins ef þau:

- kunna á einhvern hátt að leiða til skiptingar á mörkuðum innan Sambandsins,
- kunna að hafa áhrif á trausta starfsemi markaðskerfisins,
- kunna að valda röskunum á samkeppni sem eru ekki nauðsynlegar til að ná þeim markmiðum sameiginlegra landbúnaðarstefnunnar sem starfsemi fjölgreinasamtakanna miðar að,
- fela í sér verðsamráð eða samráð um kvóta,
- kunna að skapa mismunun eða draga úr samkeppni að því er varðar stóran hluta þeirra afurða sem um er að ræða.

5. Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu, að loknu tveggja mánaða tímabilinu, sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar 2. mgr., að skilyrðin fyrir beitingu 1. mgr. hafi ekki verið uppfyllt skal hún, án þess að beita málsmæðferðinni sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., taka ákvörðun þar sem því er lýst yfir að 1. mgr. 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gildi um viðkomandi samning, ákvörðun eða samstillta aðgerð.

Sú ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar skal ekki öðlast gildi fyrr en á þeim degi sem hlutaðeigandi fjölgreinasamtök fá tilkynningu um hana, nema þau fjölgreinasamtök hafi gefið rangar upplýsingar eða misnotað undanþáguna sem kveðið er á um í 1. mgr.

6. Ef um er að ræða samninga til margra ára skal tilkynningin fyrir fyrsta árið gilda fyrir þau ár sem eftir eru af gildistíma samningsins. Hins vegar getur framkvæmdastjórnin í slíkum tilvikum, að eigin frumkvæði eða að beiðni annars aðildarríkis, hvenær sem er gefið út niðurstöðu um ósamrýmanleika.

7. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna samræmdrar beitingar ákvæða þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

II. KAFLI

Reglur um ríkisaðstoð

211. gr.

Beiting 107.–109. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins

1. Ákvæði 107.–109. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skulu gilda um framleiðslu á og viðskipti með landbúnaðarafurðir.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. gilda ákvæði 107.–109. gr. sáttmálans ekki um greiðslur sem aðildarríki inna af hendi samkvæmt og í samræmi við annað hvort af eftirfarandi:

- a) ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, sem eru að hluta til eða að öllu leyti fjármagnaðar af Sambandinu,
- b) ákvæði 213.–218. gr. þessarar reglugerðar.

212. gr.

Greiðslur innanlands í tengslum við stuðningsáætlanir fyrir vín

Þrátt fyrir 3. mgr. 44. gr. geta aðildarríkin veitt greiðslur innanlands í samræmi við reglur Sambandsins um ríkisaðstoð vegna þeirra ráðstafana sem um getur í 45., 49. og 50. gr.

Hámarksaðstoðarhlutfall, sem mælt er fyrir um í viðeigandi reglum Sambandsins um ríkisaðstoð, gildir um alla opinbera fjármögnun, þ.m.t. bæði sjóði Sambandsins og landsbundna sjóði.

213. gr.

Greiðslur innanlands vegna hreindýra í Finnlandi og Svíþjóð

Með fyrirvara um leyfi framkvæmdastjórnarinnar, sem er samþykkt án þess að málsmeðferðinni sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr. sé beitt, geta Finnland og Svíþjóð innt af hendi greiðslur innanlands vegna framleiðslu og setningar á markað á hreindýrum og hreindýraafurðum (SN-númer úr 0208 og úr 0210), að því marki sem þær leiði ekki af sér að framleiðsla aukist umfram það sem hefð er fyrir.

214. gr.

Greiðslur innanlands til sykurgeirans í Finnlandi

Finnland getur innt af hendi greiðslur innanlands til sykur-rófuræktenda sem nemur allt að 350 evrum á hvern hektara á hverju markaðsári.

215. gr.

Greiðslur innanlands vegna býræktar

Aðildarríki geta innt af hendi greiðslur innanlands til verndar býflugnabúum sem eiga undir högg að sækja vegna skipulagslegra eða náttúrulegra aðstæðna eða heyra undir hagþróunar-áætlanir, að undanskilinni aðstoð til framleiðslu eða viðskipta.

216. gr.

Greiðslur innanlands vegna eimingar á víni í neyðartilvikum

1. Aðildarríkin geta, í rökstuddum neyðartilvikum, innt af hendi greiðslur innanlands til vínframleiðenda vegna eimingar á víni, sem er annað hvort gerð að eigin frumkvæði eða skyldubundin.

Greiðslurnar skulu vera í réttu hlutfalli við neyðartilvikið og gera kleift að takast á við það.

Heildarfjárhæð greiðslna, sem eru í boði í aðildarríki á hverju tilteknu ári til slíkra greiðslna, skal ekki nema meira en 15% af heildarfjármunum til ráðstöfunar fyrir hvert aðildarríki á því ári, eins og mælt er fyrir um í VI. viðauka.

2. Aðildarríki sem vilja nýta möguleika á greiðslum innanlands sem um getur í 1. mgr. skulu leggja tilkynningu, sem er rökstudd á viðeigandi hátt, fyrir framkvæmdastjórnina. Framkvæmdastjórnin skal ákveða, án þess að beita málsmeðferðinni sem um getur í 2. eða 3. mgr. 229. gr., hvort ráðstöfunin skuli samþykkt og hvort inna skuli greiðslurnar af hendi.

3. Alkóhól, sem verður til við eimingu sem um getur í 1. mgr., skal eingöngu notað í iðnaði eða til orkuframleiðslu til að forðast alla röskun á samkeppni.

4. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

217. gr.

Greiðslur innanlands vegna dreifingar afurða til barna

Aðildarríki geta, auk aðstoðar frá Sambandinu sem kveðið er á um í 23. og 26. gr., innt af hendi greiðslur innanlands til að dreifa afurðunum til barna í menntastofnunum eða vegna tengds kostnaðar sem um getur í 1. mgr. 23. gr.

Aðildarríki geta fjármagnað þessar greiðslur með álögum á viðkomandi geira eða með hvers konar öðrum framlögum frá einkageiranum.

Aðildarríki geta, auk aðstoðar frá Sambandinu sem kveðið er á um í 23. gr., innt af hendi greiðslur innanlands til að fjármagna hliðarráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að gera áætlun Sambandsins um afhendingu aldina og grænmetis, unninna aldina og grænmetis og banana skilvirka, eins og um getur í 2. mgr. 23. gr.

218. gr.

Greiðslur innanlands fyrir hnetur

1. Aðildarríki geta innt af hendi greiðslur innanlands, að hámarki 120,75 evrur á hektara á ári, til bænda sem framleiða eftirfarandi afurðir:

- möndlur sem falla undir SN-númer 080211 og 080212,
- heslihnatur eða stórheslihnatur sem falla undir SN-númer 080221 og 080222,
- valhnatur sem falla undir SN-númer 08023100 og 08023200,
- pistasíuhnatur sem falla undir SN-númer 08025100 og 08025200,
- jóhannesarbaunir sem falla undir SN-númer 12129200.

2. Greiðslurnar innanlands, sem um getur í 1. mgr., má einungis inna af hendi vegna svæðis að hámarksstærð:

Aðildarríki	Hámarksstærð svæðis í hekturum
Belgía	100
Búlgaría	11 984
Þýskaland	1 500
Grikkland	41 100
Spánn	568 200
Frakkland	17 300
Ítalía	130 100
Kýpur	5 100
Lúxemborg	100
Ungverjaland	2 900
Holland	100
Pólland	4 200
Portúgal	41 300

Aðildarríki	Hámarksstærð svæðis í hekturum
Rúmenía	1 645
Slóvenía	300
Slóvakía	3 100
Bretland	100

3. Aðildarríki geta bundið veitingu greiðslna innanlands, sem um getur í 1. mgr., því skilyrði að bændur séu aðilar að samtökum framleiðenda sem eru viðurkennd skv. 152. gr.

V. HLUTI

ALMENN ÁKVÆÐI

I. KAFLI

Sérlegar ráðstafanir

1. þáttur

Röskun á markaði

219. gr.

Ráðstafanir gegn röskun á markaði

1. Til að bregðast á skilvirkan og markvissan hátt við ógnum um markaðsröskun vegna umtalsverðra verðhækkana eða verðfalls á innri eða ytri mörkuðum eða öðrum atburðum og aðstæðum sem á umtalsverðan hátt raska eða skapa hættu á slíkri röskun á markaðinum, þegar þær aðstæður, eða áhrif þeirra á markaðinn, eru líklegar til að halda áfram eða versna, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að takast á við þær markaðsaðstæður, jafnhliða því að virða allar skuldbindingar sem leiða af alþjóðasamningum sem gerðir eru í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, og að því tilskildu að aðrar ráðstafanir samkvæmt þessari reglugerð virðist ófullnægjandi.

Ef brýna nauðsyn ber til í tilvikum þar sem er ógn um markaðsröskun, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, skal málsmeðferðin sem kveðið er á um í 228. gr., gilda um framseldar gerðir sem eru samþykktar samkvæmt fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar.

Umrædd brýn nauðsyn getur m.a. falist í þörf fyrir að gripa tafarlaust til aðgerða til að takast á við eða koma í veg fyrir röskun á markaði þegar ógn um markaðsröskun kemur upp svo snögglega eða óvænt að nauðsynlegt er að gripa tafarlaust til aðgerða til að takast megi á við ástandið á skilvirkan og markvissan hátt, eða þegar aðgerðir myndu koma í veg fyrir að slík ógn um markaðsröskun kæmi upp, héldi áfram eða yrði að alvarlegri eða langvinnari röskun, eða þegar dráttur á tafarlausum aðgerðum mundi valda ógn um röskun eða gera hana verri eða myndi auka umfang ráðstafananna, sem nauðsynlegar væru síðar meir til að taka á ógninni eða röskuninni, eða skaða framleiðslu eða markaðsaðstæður.

Slíkar ráðstafanir mega, að því marki og í þann tíma sem nauðsynlegur er til að takast á við markaðsröskun eða hættu á henni, felast í því að víkka eða breyta gildissviðinu, gildistímanum eða öðrum þáttum annarra ráðstafana sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eða til að kveða á um útflutningsendurgreiðslur, eða fella innflutningsgjöld niður tímabundið, í heild sinni eða að hluta, þ.m.t. fyrir tiltekið magn eða á tilteknum tímabilum, eftir því sem þörf þykir.

2. Ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. gilda ekki um afurðir sem tilgreindar eru í 2. þætti XXIV. hluta I. viðauka.

Hins vegar getur framkvæmdastjórnin, með framseldum gerðum sem eru samþykktar í samræmi við flýtimeðferðina sem um getur í 228. gr., ákveðið að ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. skuli gilda um eina eða fleiri af þeim afurðum sem tilgreindar eru í 2. þætti XXIV. hluta I. viðauka.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær málsmeðferðarreglur og tæknilegu viðmiðanir sem eru nauðsynlegar vegna beitingar ráðstafananna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. þáttur

Markaðsstuðningsráðstafanir sem tengjast dýrasjúkdómum og missi á tiltrú neytenda vegna áhættu fyrir heilbrigði manna, dýra eða plantna

220. gr.

Ráðstafanir sem varða dýrasjúkdóma og missi á tiltrú neytenda vegna áhættu fyrir heilbrigði manna, dýra eða plantna

1. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir um sérlegar stuðningsráðstafanir fyrir markað sem verður fyrir áhrifum til að taka til greina:

- a) höft á viðskipti innan Sambandsins og við þriðju lönd sem geta skapast vegna beitingar ráðstafana til að berjast gegn útbreiðslu sjúkdóma í dýrum og
- b) alvarlegar markaðsraskanir sem rekja má með beinum hætti til missis á tiltrú neytenda vegna áhættu fyrir heilbrigði manna, dýra eða plantna og sjúkdómsáhættu.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í 1. mgr. gilda um alla eftirfarandi geira:

- a) nauta- og kálfakjöts,
- b) mjólkur og mjólkurafurða,
- c) svínakjöts,

d) kinda- og geitakjöts,

e) eggja,

f) alifuglakjöts.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í b-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. og tengjast missi á tiltrú neytenda vegna áhættu fyrir heilbrigði manna eða plantna gilda einnig um allar aðrar landbúnaðarafurðir nema þær sem tilgreindar eru í 2. þætti XXIV. hluta I. viðauka.

Fela skal framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við flýtimeðferðina sem um getur í 228. gr., til að bæta við skrána yfir afurðirnar í fyrstu tveimur undirgreinum þessarar málsgreinar.

3. Grípa skal til ráðstafananna sem kveðið er á um í 1. mgr. að beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis.

4. Einungis má grípa til ráðstafananna sem kveðið er á um í a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. ef hlutaðeigandi aðildarríki hefur gripið með hraði til ráðstafana, sem varða heilbrigði manna og dýra og dýraafurða, til að uppræta sjúkdóminn og einungis að því marki og í þann tíma sem er strangt til tekið nauðsynlegur til að styðja viðkomandi markað.

5. Sambandið skal samfjármagna með fjárhæð sem samsvarar 50% af útgjöldunum sem aðildarríkin bera vegna ráðstafananna sem kveðið er á um í 1. mgr.

Í geirum nauta- og kálfakjöts, mjólkur og mjólkurafurða, svínakjöts og kinda- og geitakjöts skal Sambandið þó samfjármagna með fjárhæð sem samsvarar 60% af slíkum útgjöldum ef um er að ræða baráttu við gin- og klaufaveiki.

6. Greiði framleiðendur hluta af útgjöldum aðildarríkjanna skulu aðildarríkin sjá til þess að það leiði ekki til röskunar á samkeppni milli framleiðenda í hinum ýmsu aðildarríkjum.

3. þáttur

Sérstök vandamál

221. gr.

Ráðstafanir til að leysa sérstök vandamál

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að gera nauðsynlegar og réttlætanlegar neyðarráðstafanir til að leysa úr sérstökum vandamálum. Þessar ráðstafanir mega víkja frá ákvæðum þessarar reglugerðar en þó einungis að því marki og í þann tíma sem nauðsyn krefur, strangt til tekið. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. Til að leysa sérstök vandamál, og ef brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum, sem tengjast aðstæðum þar sem líklegt er að framleiðsla og markaðsaðstæður versni sem erfitt gæti reynst að leysa úr ef tafir yrðu á samþykkt ráðstafana, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlist strax gildi, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 229. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal einungis samþykkja ráðstafanir skv. 1. eða 2. mgr. ef ekki er mögulegt að samþykkja þær neyðarráðstafanir sem krafist er skv. 219. eða 220. gr.

4. Ráðstafanir sem eru samþykktar skv. 1. eða 2. mgr. skulu ekki gilda lengur en í 12 mánuði. Ef sérstaka vandamálið sem varð til þess að ráðstafanirnar voru samþykktar er enn til staðar að loknum þessum 12 mánuðum getur framkvæmdastjórnin, til að koma fram með varanlega lausn, samþykkt framseldar gerðir, í samræmi við 227. gr., varðandi málið eða lagt fram viðeigandi tillögur að nýrri löggjöf.

5. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa Evrópuþingið og ráðið um allar ráðstafanir, sem eru samþykktar skv. 1. eða 2. mgr., innan tveggja daga frá samþykkinu.

4. þáttur

Samningar og ákvarðanir á tímabilum þegar mikið ójafnvægi er á mörkuðum

222. gr.

Beiting 1. mgr. 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins

1. Á tímabilum þegar mikið ójafnvægi er á mörkuðum getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir þess efnis að ákvæði 1. mgr. 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gildi ekki um samninga og ákvarðanir viðurkenndra samtaka framleiðenda, félaga þeirra og viðurkenndra fjölgreinasamtaka í neinum af þeim geirum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar, að því tilskildu að slíkir samningar og ákvarðanir grafi ekki undan eðlilegri starfsemi innri markaðarins, hafi einungis það markmið að koma á stöðugleika í viðkomandi geira og falli undir einn eða fleiri eftirfarandi flokka:

- a) töku afurða þeirra af markaði eða úr ókeypis dreifingu,
- b) umbreytingu og vinnslu,
- c) geymslu einkaaðila,
- d) sameiginlegar kynningarráðstafanir,
- e) samninga um gæðakröfur,

f) sameiginleg innkaup á aðföngum sem eru nauðsynleg til að berjast gegn skaðvöldum og sjúkdómum í dýrum og plöntum í Sambandinu eða á aðföngum sem eru nauðsynleg til að takast á við áhrif af náttúruhamförum í Sambandinu,

g) tímabundna áætlanagerð um framleiðslu með tilliti til sérstaks eðlis framleiðsluferlisins.

Framkvæmdastjórnin skal tilgreina, í framkvæmdargerðum, efnislegt og landfræðilegt gildissvið þessarar undanþágu og, með fyrirvara um 3. mgr., gildistíma undanþágunnar.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einungis ef framkvæmdastjórnin hefur þegar samþykkt eina af ráðstöfununum sem um getur í þessum kafla, ef afurðir hafa verið keyptar inn innan ramma opinberrar íhlutunar eða ef veitt hefur verið aðstoð vegna einkageymslu sem um getur í I. kafla I. bóls II. hluta.

3. Samningarnir og ákvarðanirnar sem um getur í 1. mgr. gilda í mest sex mánuði.

Framkvæmdastjórnin getur þó samþykkt framkvæmdargerðir til að heimila að slíkir samningar og slíkar ákvarðanir gildi í sex mánuði til viðbótar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

II. KAFLI

Samskipti og skýrslugjöf

223. gr.

Samskiptakröfur

1. Við beitingu þessarar reglugerðar, vöktun, greiningu og stjórnun á markaðnum með landbúnaðarafurðir, til að tryggja gagnsæi á markaði og eðlilega starfsemi ráðstafana sem varða sameiginlegu landbúnaðarstefnuna, athuganir, eftirlit, vöktun, mat og endurskoðun á ráðstöfunum sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar, sem uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í alþjóðasamningum sem eru gerðir í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, þ.m.t. um tilkynningarskyldu samkvæmt þessum samningum, getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr., samþykkt nauðsynlegar ráðstafanir varðandi þær tilkynningar sem fyrirtæki, aðildarríki eða þriðju lönd skulu senda inn. Þegar það er gert skal taka tillit til þarfa fyrir gögn og samlegðaráhrif hugsanlegra gagnagjafa.

Senda má upplýsingarnar sem er aflað eða gera þær aðgengilegar alþjóðastofnunum og lögbærum yfirvöldum þriðju landa og þær má gera opinberar, með fyrirvara um vernd persónuupplýsinga og lögmættra hagsmuna fyrirtækja til að vernda viðskiptaleyndarmál, þ.m.t. verð.

2. Til að tryggja heildstæði upplýsingakerfa og áreiðanleika og læsileika skjala og tengdra gagna sem eru send, skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. til að mæla fyrir um:

- a) tegund og gerð upplýsinga sem skal tilkynna um,
- b) flokka gagna sem skal vinna úr, hámarksgeymslutíma og tilgang vinnslunnar, einkum ef kemur til birtingar slíkra gagna og sendingar þeirra til þriðju landa,
- c) aðgangsréttinn að upplýsingunum eða þeim upplýsingakerfum sem eru gerð aðgengileg,
- d) skilyrðin fyrir birtingu upplýsinganna.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að beita megi ákvæðum þessarar greinar, þ.m.t.:

- a) aðferðir við tilkynningu,
- b) reglur um þær upplýsingar sem skal tilkynna,
- c) fyrirkomulag á stjórnun þeirra upplýsinga sem skal tilkynna, sem og um innihald, snið, tímasetningu, tíðni og fresti vegna tilkynninga,
- d) fyrirkomulag við sendingu upplýsinga og skjala eða við að gera þau aðgengileg aðildarríkjum, alþjóðastofnunum, lögbærum yfirvöldum þriðju landa eða almenningi, með fyrirvara um vernd persónuupplýsinga og lögmæta hagsmuni fyrirtækja til að vernda viðskiptaleyndarmál.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 229. gr.

224. gr.

Vinnsla og vernd persónuupplýsinga

1. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu safna persónuupplýsingum í þeim tilgangi sem settur er fram í 1. mgr. 223. gr. og skulu ekki vinna þau gögn á hátt sem ekki samrýmist þessum tilgangi.
2. Ef persónuupplýsingar eru unnar vegna vöktunar og mats eins og um getur í 1. mgr. 223. gr. skulu þær gerðar nafnlausar og einungis unnar í samanteknu formi.
3. Vinna skal persónuupplýsingar í samræmi við tilskipun 95/46/EB og reglugerð (EB) nr. 45/2001. Einkum skulu slík gögn ekki geymd á formi sem gerir kleift að persónugreina skráða aðila lengur en nauðsynlegt er í þeim tilgangi sem lá

að baki gagnasöfnunarinnar eða áframhaldandi vinnslu þeirra, með tilliti til lágmarksgeymslutíma sem mælt er fyrir um í viðeigandi landslögum og lögum Sambandsins.

4. Aðildarríkin skulu upplýsa skráðu aðilana um að persónuupplýsingar þeirra kunni að verða unnar hjá landsbundnum aðilum eða aðilum Sambandsins í samræmi við 1. mgr. og að þeir njóti, að því er þetta varðar, réttinda sem mælt er fyrir um annars vegar í tilskipun 95/46/EB og hins vegar í reglugerð (EB) nr. 45/2001.

225. gr.

Kvæð um skýrslugjöf framkvæmdastjórnarinnar

Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið:

- a) með þriggja ára millibili, í fyrsta skipti eigi síðar en 21. desember 2016, um framkvæmd ráðstafananna varðandi býræktargeirann eins og sett er fram í 55., 56. og 57. gr., þ.m.t. um nýjustu þróun í auðkenningarkerfum fyrir býkúpur,
- b) eigi síðar en 30. júní 2014 og einnig eigi síðar en 31. desember 2018 um þróun markaðsaðstæðna í mjólkur- og mjólkurafurðageiranum, einkum í tengslum við beitingu ákvæða 148.–151. gr., 152. gr. (3. mgr.) og 157. gr. (3. mgr.), sem skal einkum innihalda mat á áhrifunum á mjólkurframleiðendur og mjólkurframleiðslu á illa settum svæðum í tengslum við það almenna markmið að viðhalda framleiðslu á slíkum svæðum, og fjalla um hugsanlegar ívilnanir til að hvetja bændur til að gera samninga um sameiginlega framleiðslu, ásamt öllum viðeigandi tillögum,
- c) eigi síðar en 31. desember 2014, um möguleikann á að rýmka gildissvið skólaáætlananna til að ná til geira ólífufólú og ólífa til átu,
- d) eigi síðar en 31. desember 2014, um beitingu samkeppnisreglna í landbúnaðargeiranum í öllum aðildarríkjum, einkum um beitingu ákvæða 209. og 210. gr., og 169., 170. og 171. gr. í viðkomandi geirum.

III. KAFLI

Varasjóður vegna krísuástands í landbúnaðargeiranum

226. gr.

Notkun varasjóðsins

Fjármunir sem eru millifærðir úr varasjóðnum vegna krísuástands í landbúnaðargeiranum samkvæmt þeim skilyrðum og þeirri málsmeðferð sem um getur í 25. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1306/2013 og í 22. lið samstarfssamningsins milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um aga í stjórn fjármála, samstarf við fjárlagagerð og trausta fjármálastjórn, skulu gerðir tiltækir vegna ráðstafananna sem þessi reglugerð gildir um, fyrir það eða þau ár þegar þörf er fyrir viðbótarstuðning, og sem eru framkvæmdar við aðstæður sem samræmast ekki eðlilegri markaðsþróun.

Einkum skal millifæra fjármuni vegna allra útgjalda samkvæmt:

- a) 8. til 21. gr.,
- b) 196. til 204. gr. og
- c) 219., 220. og 221. gr. þessarar reglugerðar.

VI. HLUTI

FRAMSAÐ VALDS, FRAMKVÆMDARÁKVÆÐI, UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

I. KAFLI

Framsald valds og framkvæmdar ákvæði

227. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í þessari reglugerð, á sjö ára tímabili sem hefst 20. desember 2013. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um framsal valds eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok sjö ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþingið eða ráðið getur hvenær sem er afturkallað framsal valds sem um getur í þessari reglugerð. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í ákvörðuninni. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framseldu gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt samkvæmt þessari reglugerð, skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

228. gr.

Flýtimeðferð

1. Framseldar gerðir, sem samþykktar eru samkvæmt þessari grein, skulu öðlast gildi án tafar og gilda svo lengi sem engin

andmæli eru lögð fram í samræmi við 2. mgr. Í tilkynningu til Evrópuþingsins og ráðsins um framseldu gerð, sem samþykkt er samkvæmt þessari grein, skal taka fram ástæðurnar fyrir því að flýtimeðferðinni er beitt.

2. Evrópuþingið eða ráðið getur andmælt framseldri gerð, sem er samþykkt samkvæmt þessari grein, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 5. mgr. 227. gr. Í slíku tilviki skal framkvæmdastjórnin fella gerðina tafarlaust úr gildi í kjölfar tilkynningar um ákvörðun Evrópuþingsins eða ráðsins um andmæli.

229. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem nefnist nefndin um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir. Nefnd sú skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

Ef um er að ræða gerðir sem um getur í 80. gr. (5. mgr.), 91. gr. (c- og d-liður), 97. gr. (4. mgr.), 99. gr., 106. gr. og 107. gr. (3. mgr.) og nefndin hefur ekki skilað álitni skal framkvæmdastjórnin ekki samþykkja drögin að framkvæmdargerðinni og 5. gr. (4. mgr.) reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 skal gilda.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011, í tengslum við 5. gr. þeirrar reglugerðar.

II. KAFLI

Umbreytingarákvæði og lokaákvæði

230. gr.

Niðurfelling

1. Reglugerð (EB) nr. 1234/2007 er felld úr gildi.

Eftirfarandi ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1234/2007 gilda þó áfram:

a) að því er varðar kerfið til takmörkunar á mjólkurframleiðslu: ákvæði III. þáttar III. kafla I. bóls II. hluta, 55. gr., 85. gr. og IX. og X. viðauka, til 31. mars 2015,

b) að því er varðar vingeirann:

i. ákvæði 85. gr. a til 85. gr. e að því er varðar svæði sem um getur í 85. gr. a (2. mgr.) sem ekki er búið að ryðja og að því er varðar svæði sem um getur í 85. gr. b (1. mgr.) sem ekki hafa verið settar reglur um, þar til slík svæði eru rudd eða settar um þau reglur, og 188. gr. a (1. og 2. mgr.),

ii. tímabundna fyrirkomulagið á réttindum til plöntunar sem mælt er fyrir um í II. undirþætti IV. þáttar a í III. kafla I. bóls II. hluta, til 31. desember 2015,

iii. ákvæði 5. mgr. 118. gr. m þar til birgðir af víni með söluheitið „Mlado vino portugizac“, sem lágu fyrir 1. júlí 2013, eru uppnar,

iv. ákvæði 5. mgr. 118. gr. s, til 30. júní 2017,

c) ákvæði 113. gr. a (4. mgr.), 114., 115. og 116. gr., 117. gr. (1.–4. mgr.) og 121. gr. (iv. liður e-liðar), sem og 2. og 3. liðar I. liðar og 1. liðar III. liðar B-hluta og C-hluta XIV. viðauka, og 1., 3., 5. og 6. liðar II. hluta og 2. liðar IV. hluta XV. viðauka við beitingu þessara greina, fram að framkvæmdardegi samsvarandi markaðssetningarreglna sem er komið á samkvæmt framseldu gerðunum sem kveðið er á um í 75. gr. (2. mgr.), 76. gr. (4. mgr.), 78. gr. (3. og 4. mgr.), 79. gr. (1. mgr.), 80. gr. (4. mgr.), 83. gr. (4. mgr.), 86. gr., 87. gr. (2. mgr.), 88. gr. (3. mgr.) og 89. gr. þessarar reglugerðar,

d) ákvæði 1. mgr. 133. gr. a og 140. gr. a gilda til 30. september 2014,

e) ákvæði fyrstu og annarrar undirgreinar 3. mgr. 182. gr. gilda til loka markaðsársins 2013/2014 fyrir sykur, 30. september 2014,

f) ákvæði 4. mgr. 182. gr. gilda til 31. desember 2017,

g) ákvæði 7. mgr. 182. gr. gilda til 31. mars 2014,

h) ákvæði b-liðar 3. liðar III. hluta XV. viðauka gilda til 31. desember 2015,

i) ákvæði XX. viðauka gilda til gildistökdags lagagerðar sem kemur í staðinn fyrir reglugerð (EB) nr. 1216/2009 og reglugerð ráðsins (EB) nr. 614/2009 ⁽⁴⁵⁾.

2. Líta ber á tilvísanir í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 sem tilvísanir í þessa reglugerð og í reglugerð (ESB) nr. 1306/2013 og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í XIV. viðauka þessarar reglugerðar.

3. Reglugerðir ráðsins (EBE) nr. 922/72, (EBE) nr. 234/79, (EB) nr. 1601/96 og (EB) nr. 1037/2001 eru felldar úr gildi.

231. gr.

Umbreytingarreglur

1. Til að tryggja snurðulaus umskipti frá því fyrirkomulagi sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 yfir í það sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 227. gr. að því er varðar ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að vernda áunninn réttindi og lögmæt væntingar fyrirtækja.

2. Allar áætlanir til margra ára sem eru samþykktar fyrir 1. janúar 2014 skulu áfram falla undir gildissvið viðkomandi ákvæða reglugerðar (EB) nr. 1234/2007 eftir að þessi reglugerð tekur gildi og þar til umræddar áætlanir renna sitt skeið.

232. gr.

Gildistaka og beiting

1. Reglugerð þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir frá og með 1. janúar 2014.

Þó gildir eftirfarandi:

a) ákvæði 181. gr. gilda frá 1. október 2014,

b) ákvæði 3. liðar II. liðar VII. hluta VII. viðauka gilda frá og með 1. janúar 2016.

2. Ákvæði 148.–151. gr., 152. gr. (3. mgr.), 156. gr. (2. mgr.), 157. gr. (3. mgr.), 161. og 163. gr., 173. gr. (2. mgr.) og 174. gr. (2. mgr.) gilda til 30. júní 2020.

3. Ákvæði 127.–144. gr. og 192. og 193. gr. gilda til loka markaðsársins 2016/2017 fyrir sykur, 30. september 2017.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. desember 2013.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

M. SCHULZ

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

V. JUKNA

⁽⁴⁵⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 614/2009 frá 7. júlí 2009 um sameiginlegt viðskiptakerfi fyrir eggjahvítu og mjólkurhvítu (Stjtið. ESB L 181, 14.7.2009, bls. 8).

I. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR AFURÐIR SEM UM GETUR Í 2. MGR. 1. GR.

I. HLUTI

Kornvörur

Kornvörugæirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 07099960	Sykurmaís, nýr eða kældur
07129019	Þurrkaður sykurmaís, heill, skorinn, sneiddur, brotinn eða steyttur í duft, en ekki frekar unninn, annað en blendingar til sáningar
10019120	Hveiti og meslínfræ
úr 10019900	Spelt, hveiti og meslín, annað en til sáningar
1002	Rúgur
1003	Bygg
1004	Hafrar
10051090	Maís (korn) fræ önnur en blendingar
10059000	Maís annar en fræ
10071090,	Dúrur, önnur en blendingar til sáningar
10079000	
1008	Bókhveiti, hirsí og kanarífræ; annað korn
b) 10011100,	Harðhveiti
10011900	
c) 110100	Hveiti eða meslínmjöl
11029070	Rúgmjöl
110311	Klíðislaust korn og hveitimjöl
1107	Malt, einnig brennt
d) 0714	Maníókarót, örvarrót, saleprót, Jerúsalemartískokka, sæthnúður og áþekkar rætur og hnýði sem innihalda mikið af sterkju eða inúlíni, nýtt, kælt, fryst eða þurrkað, einnig sneitt eða í kögglum; sagópálmamergur
úr 1102	Mjöl úr korni, finmalað, annað en úr hveiti eða meslíni:
110220	– Maísmjöl
110290	– Annað:
11029010	– – Byggmjöl
11029030	– – Haframjöl
11029090	– – Annað
úr 1103	Klíðislaust korn, mjöl og kögglar, að undanskildu klíðislausu korni og hveitimjöli (undirliður 110311), klíðislaust korn og mjöl úr hrísgrjónum (undirliður 11031950) og kögglar úr hrísgrjónum (undirliður 11032050)
úr 1104	Korn unnið á annan hátt (t.d. afhýtt, valsað, flagað, perlað, sneitt eða kurlað), þó ekki rís í nr. 1006 og flagaður rís í nr. 11041991; kornfrjóangar, heilir, valsaðir, flagaðir eða malaðir
110620	Mjöl, fin- eða grófimalað, og duft úr sagó eða rótum eða hnýðum í nr. 0714

SN-númer	Lýsing
úr 1108	Sterkja; inúlín:
	– Sterkja:
11081100	– – Hveitisterkja
11081200	– – Maíssterkja
11081300	– – Kartöflusterkja
11081400	– – Maníókasterkja (cassava)
úr 110819	– – Önnur sterkja:
11081990	– – Annað
11090000	Hveitiglúten, einnig þurrkað
1702	Annar sykur, þar með talinn kemiskt hreinn laktósi, maltósi, glúkósi og frúktósi, í föstu formi; sykursíróp sem inniheldur hvorki bragðefni né litarefni; gervihunang, einnig blandað náttúrlegu hunangi; karamel:
úr 170230	– Glúkósi og glúkósasíróp sem inniheldur ekki frúktósa eða inniheldur sem þurrefni minna en 20% af frúktósa miðað við þyngd:
	– – Annað:
úr 17023050	– – – Sem hvítt, kristallað duft, einnig í kekkjum, sem inniheldur sem þurrefni minna en 99% af glúkósa miðað við þyngd
úr 17023090	– – – Annað, inniheldur sem þurrefni minna en 99% af glúkósa miðað við þyngd:
úr 170240	– Glúkósi og glúkósasíróp sem inniheldur sem þurrefni að minnsta kosti 20% en minna en 50% af frúktósa miðað við þyngd, þó ekki einsykrur (e. <i>invert sugar</i>):
17024090	– – Annað
úr 170290	– Annað, þar með taldar einsykrur (e. <i>invert sugar</i>) og aðrar sykur- og sykursírópsblöndur, sem inniheldur sem þurrefni 50% af frúktósa miðað við þyngd:
17029050	– – Maltódextrín og maltódextrínsíróp
	– – Karamel:
	– – – Annað:
17029075	– – – – Sem duft, einnig í kekkjum
17029079	– – – – Annað
2106	Matvæli, ót.a.:
úr 210690	– Annað
	– – Bragðbætt eða litað sykursíróp:
	– – – Annað
21069055	– – – – Glúkósasíróp og maltódextrínsíróp
úr 2302	Klið, hrat og aðrar leifar, einnig í kögglum, sem fellur til við sáldun, mólun eða vinnslu korns
úr 2303	Leifar frá sterkjugerð og áþekkar leifar, rófudeig, bagasse og annar úrgangur frá sykurframleiðslu, hrosti og úrgangur frá bruggun eða eimingu, einnig í kögglum:
230310	– Leifar frá sterkjugerð og áþekkar leifar
23033000	– Hrosti og úrgangur frá bruggun eða eimingu
úr 2306	Oliukökur og aðrar fastar leifar, einnig muldar eða í kögglum, frá kjörnun jurtafeiti eða jurtaolíu, þó ekki í nr. 2304 eða 2305:
	– Annað
23069005	– – Úr maískími

SN-númer	Lýsing
úr 230800	Jurtaefni og jurtaúrgangur, jurtaleifar og aukaafurðir, einnig í köggjum, sem notað er til dýraeldis, ót.a.:
23080040	– Akörn og hestakastaníur; mauk eða hrat úr aldinum, öðrum en vínberjum
2309	Framleiðsla til dýraeldis:
úr 230910	– Hunda- eða kattafóður í smásöluumbúðum:
23091011	– – Inniheldur sterkju, glúkósa, glúkósasíróp, maltódextrín eða maltódextrínsíróp í undirliðum 17023050, 17023090, 17024090, 17029050 og 21069055 eða mjólkurafurðir
23091013	
23091031	
23091033	
23091051	
23091053	
úr 230990	– Annað:
23099020	– – Afurðir sem um getur í viðbótarathugasemd 5 við 23. kafla sameinuðu nafnaskrárinnar
	– – Annað, þ.m.t. forblöndur:
23099031	– – Inniheldur sterkju, glúkósa, glúkósasíróp, maltódextrínsíróp í undirliðum 17023050, 17023090, 17024090, 17029050 og 21069055 eða mjólkurafurðir
23099033	
23099041	
23099043	
23099051	
23099053	

(¹) Að því er varðar þennan undirlið eru „mjólkurafurðir“ afurðir sem falla undir lið 0401 til 0406 sem og undir undirliði 17021100, 17021900 og 21069051.

II. HLUTI

Hrisgrjón

Hrisgrjónageirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 10061021 til	Rís með ytra hýði (ekru- eða hráris), annað en til sáningar
10061098	
100620	Afhýddur (brúnn) rís
100630	Hálf- eða fullslípaður rís, einnig fægður eða gljáhúðaður
b) 10064000	Brotinn rís
c) 11029050	Rísmjöl
11031950	Kliðislaus rís og mjöl
11032050	Rísköggjar
11041991	Flagaður rís
úr 11041999	Valsaður rís
11081910	Ríssterkja

III. HLUTI

Sykur

Sykurgeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 121291	Sykurrófur
12129300	Sykurreyr
b) 1701	Reyr- eða rófusykur og kemískt hreinn súkrósi, í föstu formi
c) 170220	Hlynsykur og hlynsíróp
17026095 og	Annar sykur í föstu formi og sykursíróp sem inniheldur hvorki bragðefni né litarefni, þó ekki laktósi, glúkósi, maltódestrín og ísóglúkósi
17029095	
17029071	Karamel sem inniheldur sem þurrefni 50% eða meira af súkrósa miðað við þyngd
21069059	Bragðbætt eða litað sykursíróp, annað en ísóglúkósa-, laktósa-, glúkósa- og maltódestrínsíróp
d) 17023010	Ísóglúkósi
17024010	
17026010	
17029030	
e) 17026080	Inúlínsíróp
17029080	
f) 1703	Melassi unninn með kjörnun eða hreinsun sykurs
g) 21069030	Ísóglúkósa-síróp með bragðefnum eða litarefnum
h) 230320	Rófudeig, bagasse og annar úrgangur frá sykurframleiðslu

IV. HLUTI

Þurrkað fóður

Geiri þurrkaðs fôðurs skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) úr 12141000	– Mjöl og kögglar úr refasmára (alfalfa), þurrkuð með heitu lofti
	– Mjöl og kögglar úr refasmára (alfalfa), þurrkaðir á annan hátt og malaðir
úr 12149090	– Refasmári, ösnugras, smári, úlfabaunir, flækja og áþekkar fôðurafurðir, þurrkuð með heitu lofti, að undanskildu heyi og fôðurkáli og afurðum sem innihalda hey
	– Refasmári, ösnugras, smári, úlfabaunir, flækja, mánasteinssmári, varpabaun og maríuskór, þurrkað á annan hátt og malað
b) úr 23099096	– Prótínþykkni fengið úr safi úr refasmára og grasi
	– Vatnssneyddar afurðir eingöngu unnar úr föstum leifum og safi sem fæst við vinnslu á framangreindu þykkni

V. HLUTI

Fræ

Frægeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
07129011	Sykurmaísblendingar: – til sáningar
07131010	Ertur (<i>Pisum sativum</i>): – til sáningar
úr 07132000	Hænsnabaunir (garbanzos) – til sáningar
úr 07133100	Belgbaunir af tegundinni <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper eða <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: – til sáningar
úr 07133200	Litlar rauðar (Adzuki) baunir (<i>Phaseolus</i> eða <i>Vigna angularis</i>): – til sáningar
07133310	Nýrnabaunir, þar með taldar hvítar belgbaunir (<i>Phaseolus vulgaris</i>): – til sáningar
úr 07133400	Jarðertur (Bambara beans) (<i>Vigna subterranea</i> eða <i>Voandzeia subterranea</i>): – til sáningar
úr 07133500	– til sáningar
úr 07133900	Augnbaunir (Cow peas) (<i>Vigna unguicula</i>): – til sáningar
	Annað: – til sáningar
úr 07134000	Linsubaunir: – til sáningar
úr 07135000	Breiðbaunir (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) og hestabaunir (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): – til sáningar
úr 07136000	– til sáningar
	Dúfnabaunir (<i>Cajanus cajan</i>): – til sáningar
úr 07139000	Aðrir þurrkaðir belgávextir: – til sáningar
10019110	Spelt: – fræ
10019190	Annað – fræ
úr 100510	Blönduð maísfræ
10061010	Rís með ytra hýði (ekru- eða hráris): – til sáningar
10071010	Dúrrublingar: – fræ

SN-númer	Lýsing
12011000	Sojabaunir, einnig sundurskornar: – fræ
12023000	Jarðhnetur, ekki steiktur eða soðnar á annan hátt, einnig afhýddar eða sundurskornar: – fræ
12040010	Línfræ, einnig sundurskorið: – til sáningar
12051010 og úr 12059000	Repju- eða kolsafræ, einnig sundurskorin: – til sáningar
12060010	Sólblómafræ, einnig sundurskorið: – til sáningar
úr 1207	Önnur olíufræ og olíurík aldin, einnig sundurskorin: – til sáningar
1209	Fræ, aldin og sporar til sáningar

VI. HLUTI

Humlar

Humlageirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
1210	Humall, nýr eða þurrkaður, einnig mulinn, sem duft eða kögglar; humalmjöl (lúpulín)
13021300	Jurtasafar og humlakjarnar

VII. HLUTI

Ólífuolía og ólífur til átu

Geiri ólífuolíu og ólífa til átu skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 1509	Ólífuolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt
151000	Aðrar olíur og þættir þeirra, unnið eingöngu úr ólífum, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt, þar með taldar blöndur þessara olía eða þátta og olía og þátta í 1509
b) 07099210	Ólífur, nýjar eða kældar, til annarrar notkunar en til framleiðslu á olíu
07099290	Aðrar ólífur, nýjar eða kældar
07108010	Ólífur (ósoðnar eða soðnar með gufu eða í vatni), frystar
071120	Ólífur, varðar skemmdum til bráðabirgða (t.d. með brennisteinstvöldisgasi, saltlegi, brennisteinssýrlingi eða öðrum verndandi upplausnum), en óhæfar í því ástandi til manneldis
úr 07129090	Þurrkaðar ólífur, heilar, skornar, sneiddar, muldar eða steyttar í duft, en ekki frekar unnar
20019065	Ólífur, unnar eða varðar skemmdum með ediki eða ediksýru
úr 20049030	Ólífur, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, frystar
20057000	Ólífur, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, ekki frystar

SN-númer	Lýsing
c) 15220031	Leifar sem falla til við meðhöndlun á feittiefnum eða dýra- eða jurtavaxi sem inniheldur olíu sem hefur sömu eiginleika og ólífuolíu
15220039	
23069011	Oliukökur og aðrar leifar frá kjörnun ólífuolíu
23069019	

VIII. HLUTI

Hör og hampur

Hör- og hampurgeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
5301	Hör, óunninn eða unninn en ekki spunninn; hörruddi og hörúrgangur (þ.m.t. garnúrgangur og forkembd textílefni)
5302	Hampur (<i>Cannabis sativa</i> L.), óunninn eða unninn en ekki spunninn; hampruddi og hampurúrgangur (þ.m.t. garnúrgangur og tætt hráefni)

IX. HLUTI

Aldin og grænmeti

Aldin- og grænmetisgeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
07020000	Tómatar, nýir eða kældir
0703	Laukur, skalottlaukur, hvítlaukur, blaðlaukur og aðrar skyldar matjurtir, nýjar eða kældar:
0704	Hvítkál, blómkál, hnúðkál, fôðurmergkál og áþekkt ætt kál, nýtt eða kælt
0705	Salat (<i>Lactuca sativa</i>) og síkoria (<i>Cichorium</i> spp.), nýtt eða kælt
0706	Gulrætur, næpur, rauðrófur, hafursrót, seljurót, radísur og áþekkar ætar rætur, nýjar eða kældar
070700	Gúrkur og reitagúrkur, nýjar eða kældar
0708	Belgávextir, með eða án hýðis, nýir eða kældir
úr 0709	Aðrar matjurtir, nýjar eða kældar, að undanskildu grænmetinu úr undirliðum 07096091, 07096095, 07096099, 07099210, 07099290 og 07099960
úr 0802	Aðrar hnetur, nýjar eða þurrkaðar, einnig afhýddar eða flysjaðar, að undanskildum betelhnetum og kólahnetum sem falla undir undirlið 08027000, 08028000
08031010	Nýir mjölbananar
08031090	Þurrkaðir mjölbananar
08042010	Nýjar fikjur
08043000	Ananas
08044000	Lárperur
08045000	Guavaber, mangóaldin, mangóstíaldin
0805	Sítrusávextir, nýir eða þurrkaðir
08061010	Ný vínber til neyslu
0807	Melónur (þar með taldar vatnsmelónur) og pápáaldin (papayas), nýtt
0808	Epli, perur og kveður, nýtt

SN-númer	Lýsing
0809	Apríkósur, kirsuber, ferskjur (þar með taldar nektarínur), plómur og þyrnplómur, nýtt
0810	Aðrir ávextir, nýir
08135031	Blöndur sem eingöngu innihalda hnetur í liðum 0801 og 0802
08135039	
091020	Safran
úr 091099	Tímían, nýtt eða kælt
úr 12119086	Basilíka, hjartafró, mint, <i>Origanum vulgare</i> (kjarminta/villt meiran), rósmarín, salvía, ný eða kæld
12129200	Jóhannesar (eða karób) baunir

X. HLUTI

Unnar afurðir úr aldinum og grænmeti

Geiri unninna aldina og grænmetis skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) úr 0710	Matjurtir (ósoðnar eða soðnar með gufu eða í vatni), frýstar, að undanskildum sykurmaís úr undirlið 07104000, ólífum úr undirlið 07108010 og ávöxtum af ættinni <i>Capsicum</i> eða ættinni <i>Pimenta</i> úr undirlið 07108059
úr 0711	Matjurtir, varðar skemmdum til bráðabirgða (t.d. með brennisteinstvíldisgasi, saltlegi, brennisteinssýrtingi eða öðrum verndandi upplausnum), en óhæfar í því ástandi til manneldis, að undanskildum ólífum úr undirlið 071120, ávöxtum af ættinni <i>Capsicum</i> eða ættinni <i>Pimenta</i> úr undirlið 07119010 og sykurmaís úr undirlið 07119030
úr 0712	Þurrkaðar matjurtir, heilar, skornar, sneiddar, muldar eða steyttar í duft, en ekki frekar unnar, að undanskildum kartöflum, sem eru þurrkaðar með heitu lofti og eru óhæfar til manneldis, sem falla undir undirliðinn úr 07129005, sykurmaís sem fellur undir undirliðina úr 07129011 og 07129019 og ólífum sem falla undir undirliðinn úr 07129090
08042090	Þurrkaðar fíkjur
080620	Þurrkaðar þrúgur
úr 0811	Ávextir og hnetur, ósoðið eða soðið í gufu eða vatni, frýst, án viðbættis sykurs eða öðrum sætiefnum, að undanskildum frosnum banönum sem falla undir undirlið úr 08119095
úr 0812	Ávextir og hnetur, varið skemmdum til bráðabirgða (t.d. með brennisteinstvíldisgasi, saltlegi, brennisteinssýrtingi eða öðrum verndandi upplausnum), en óhæfar í því ástandi til manneldis, að undanskildum banönum, vörðum skemmdum sem falla undir undirlið úr 08129098
úr 0813	Ávextir, þurrkaðir, aðrir en í 0801–0806; blöndur af hnetum eða þurrkuðum ávöxtum í þessum kafla, að undanskildum blöndum sem eingöngu innihalda hnetur í liðum 0801 og 0802, sem falla undir undirliði 08135031 og 08135039
08140000	Hýði af sítrusávöxtum eða melónum (þar með talið af vatnsmelónum), nýtt, frýst, þurrkað eða varið skemmdum til bráðabirgða með saltlegi, brennisteinssýrtingi eða öðrum verndandi upplausnum
09042110	Þurrkaðar paprikur, (<i>Capsicum annuum</i>), hvorki pressaðar né muldar
b) úr 0811	Ávextir og hnetur, ósoðið eða soðið í gufu eða vatni, frýst, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni
úr 130220	Pektinefni og pektínöt

SN-númer	Lýsing
úr 2001	Matjurtir, ávextir, hnetur og aðrir plöntuhlutar til manneldis, unnið eða varið skemmdum með ediki eða ediksýru, að undanskildum: — ávöxtum af ættinni <i>Capsicum</i> öðrum en paprikum úr undirlið 20019020 — sykurmaís (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) úr undirlið 20019030 — kínverskum kartöflum, sætum kartöflum og öðrum svipuðum ætum plöntuhlutum sem innihalda 5% eða meira af sterkju miðað við þyngd, úr undirlið 20019040 — pálmakjörnum úr undirlið úr 20019060 — ólífum úr undirlið úr 20019065 — vínviðarlaufum, humlasprotum og öðrum svipuðum ætum plöntuhlutum sem falla undir undirlið úr 20019097
2002	Tómatar, unnir eða varðir skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru
2003	Sveppir og jarðsveppir, unnið eða varið skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru
úr 2004	Aðrar matjurtir, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, frystar, þó ekki vörur í 2006, að undanskildum sykurmaís (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) úr undirlið 20049010, ólífum úr undirlið úr 20049030 og kartöflum, sem eru unnar eða geymdar sem mjöl, gróft mjöl eða flögur, úr undirlið 20041091
úr 2005	Aðrar matjurtir, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, ófrystar, þó ekki vörur í 2006, að undanskildum ólífum úr undirlið 20057000, sykurmaís (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) úr undirlið 20058000 og ávöxtum af ættinni <i>Capsicum</i> , öðrum en paprikum eða chilipipar úr undirlið 20059910 og kartöflum, sem eru unnar eða geymdar sem mjöl, gróft mjöl eða flögur, úr undirlið 20052010
úr 200600	Matjurtir, ávextir, hnetur, ávaxtahýði og aðrir plöntuhlutar, varið skemmdum með sykri (gegndreypt, gljásýkrað eða kristallað), að undanskildum banönum sem eru varðir skemmdum með sykri og falla undir liðina úr 20060038 og úr 20060099
úr 2007	Sulta, ávaxtahlauð, mauk, ávaxta- eða hnetudeig, fengið með suðu, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, undanskildu(m): — jafnblandaðri framleiðslu úr banönum úr undirlið úr 200710 — sultum, hlaupi, mauki, mauki eða deigi úr banönum úr undirliðum úr 20079939, úr 20079950 og úr 20079997
úr 2008	Ávextir, hnetur og aðrir ætir plöntuhlutar, unnið eða varið skemmdum á annan hátt, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni eða áfengi, að undanskildu(m): — hnetusmjöri úr undirlið 20081110 — pálmakjörnum úr undirlið 20089100 — maís úr undirlið 20089985 — kínverskum kartöflum, sætum kartöflum og öðrum svipuðum ætum plöntuhlutum sem innihalda 5% eða meira af sterkju miðað við þyngd, úr undirlið 20089991 — vínviðarlaufum, humlasprotum og öðrum svipuðum ætum plöntuhlutum sem falla undir undirlið úr 20089999 — blöndum úr banönum, sem eru unnir eða varðir skemmdum á annan hátt, úr undirliðum úr 20089759, úr 20089778, úr 20089293 og úr 20089798 — banönum, sem eru unnir eða varðir skemmdum á annan hátt, úr undirliðum úr 20089949, úr 20089967 og úr 20089999
úr 2009	Ávaxtasafi (að undanskildum þrúgasafa og þrúguþykkni úr undirliðum 200961 og 200969 og bananasafa úr undirliðum úr 20098935, 20098938, 20098979, 20098986, 20098989 og 20098999) og matjurtasafi, ógerjaður og án viðbættis áfengis, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni

XI. HLUTI

Bananar

Bananageirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
08039010	Nýir bananar, að undanskildum mjölbanönum
08039090	Þurrkaðir bananar, að undanskildum mjölbanönum
úr 08129098	Bananar varðir skemmdum til bráðabirgða
úr 08135099	Blöndur sem innihalda þurrkaða banana
11063010	Mjöl, fin- eða grófimalað og duft úr þurrkuðum banönum
úr 20060099	Bananar varðir skemmdum með sykri
úr 20071099	Jafnblönduð framleiðsla úr banönum
úr 20079939 úr 20079950 úr 20079997	Sultur, hlaup, ávaxtamauk, mauk og deig úr banönum
úr 20089759 úr 20089778 úr 20089793 úr 20089796 úr 20089798	Blöndur sem innihalda banana, unna eða varða skemmdum á annan hátt, án viðbættis áfengis
úr 20089949 úr 20089967 úr 20089999	Bananar, unnir eða varðir skemmdum á annan hátt
úr 20098935 úr 20098938 úr 20098979 úr 20098986 úr 20098989 úr 20098999	Bananasafi

XII. HLUTI

Vín

Víngeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 200961	Þrúgusafi (þ.m.t. þrúguþykknir)
200969	
22043092	Annað þrúguþykknir, annað en það sem er í gerjun eða þar sem gerjun er stöðvuð með öðrum hætti en með íblöndun alkóhóls
22043094	
22043096	
22043098	
b) úr 2204	Vín úr nýjum þrúgum, einnig vín blönduð vínanda; þrúguþykknir annað en í 2009, að undanskildu öðru þrúguþykknir í undirlitum 22043092, 22043094, 22043096 og 22043098
c) 08061090	Ferskar þrúgur aðrar en vínber
22090011	Vinedik
22090019	

SN-númer	Lýsing
d) 22060010	Piquette-vín
23070011	Víndreggjar
23070019	
23080011	Þrúguhrat
23080019	

XIII. HLUTI

Lifandi tré og aðrar plöntur; blómlaukar, rætur og þess háttar; afskorin blóm og lauf til skrauts

Geiri lifandi plantna skal ná til allra afurðanna sem falla undir 6. kafla sameinuðu nafnaskrárinnar.

XIV. HLUTI

Tóbak

Tóbaksgeirinn skal ná til hrátóbaks eða óunnins tóbaks og tóbaksúrgangs sem fellur undir SN-númer 2401.

XV. HLUTI

Nauta- og kálfakjöt

Nauta- og kálfakjötsgeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 01022905 til 01022999, 01023910 og 01029091	Lifandi dýr af nautgripakyni, önnur en hreinræktuð dýr til undaneldis
0201	Kjöt af dýrum af nautgripakyni, nýtt eða kælt
0202	Kjöt af dýrum af nautgripakyni, fryst
02061095	Þind og þindarvöðvi, ný eða kæld
02062991	Þind og þindarvöðvi, fryst
021020	Kjöt af dýrum af nautgripakyni, saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt
02109951	Þind og þindarvöðvi, söltuð, í saltlegi, þurrkuð eða reykt
02109990	Ætt mjöl, einnig finmalað, úr kjöti eða hlutum af dýrum
16025010	Annað kjöt eða kjötinnmatur úr dýrum af nautgripakyni, unnið eða varið skemmdum, ósoðið; blöndur af soðnu kjöti eða sláturmat og ósoðnu kjöti eða sláturmat
16029061	Annað kjöt eða sláturmatur úr dýrum af nautgripakyni, sem inniheldur kjöt úr nautgripum, ósoðið; blöndur af soðnu kjöti eða sláturmat og ósoðnu kjöti eða sláturmat
b) 010221, 01023100 og 01029020	Lifandi hreinræktuð dýr af nautgripakyni til undaneldis
02061098	Ætir hlutar af dýrum af nautgripakyni, að þind og þindarvöðva undanskildum, nýir eða kældir, annað en það sem er notað í framleiðslu á lyfjum
02062100 02062200 02062999	Ætur innmatur úr dýrum af nautgripakyni, að þind og þindarvöðva undanskildum, frystir, annað en það sem er notað í framleiðslu á lyfjum
02109959	Ætir hlutar af dýrum af nautgripakyni, saltaðir, í saltlegi, þurrkaðir eða reyktil, annað en þind og þindarvöðvi

SN-númer	Lýsing
úr 15021090	Fita af dýrum af nautgripaætt, þó ekki vörur í 1503
16025031 og 16025095	Annað kjöt eða kjötinnmatur af dýrum af nautgripakyni, unninn eða varinn skemmdum, annað en ósoðið kjöt eða kjötinnmatur og blöndur af soðnu kjöti eða sláturmat og soðnu kjöti eða sláturmat
16029069	Annað kjöt, unnið eða varið skemmdum, sem inniheldur kjöt eða sláturmat úr dýrum af nautgripakyni, annað en ósoðið, og blöndur af soðnu kjöti eða sláturmat og ósoðnu kjöti eða sláturmat

XVI. HLUTI

Mjólk og mjólkurafurðir

Mjólkur- og mjólkurafurðageirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 0401	Mjólk og rjómi, þó ekki kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni
b) 0402	Mjólk og rjómi, kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni
c) 04031011 til 04031039 04039011 til 04039069	Áfir, hleypt mjólk og rjómi, jógúrt, kefir og önnur gerjuð eða sýrð mjólk og rjómi, einnig kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, eða bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaóí
d) 0404	Mysa, einnig kjörnuð eða með viðbættum sykri eða öðru sætiefni; vörur úr náttúrulegum efnisþáttum mjólkur, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, ót.a.
e) úr 0405	Smjör og önnur fita og olía fengið úr mjólk; mjólkurviðbit með fituinnihald sem er meira en 75% en minna en 80%
f) 0406	Ostur og ystingur
g) 17021900	Laktósi og laktósasíróp sem innihalda hvorki bragðefni né litarefni, sem innihalda miðað við þyngd þurrefnis minna en 99% af laktósa, sem nefndur er vatnsfrír laktósi
h) 21069051	Laktósasíróp með bragðefnum eða litarefnum
i) úr 2309	Framleiðsla til dýraeldis:
úr 230910	– Hunda- eða kattaþóður í smásöluumbúðum:
23091015	– – Inniheldur sterkju, glúkósa, glúkósasíróp, maltódestrín eða maltódestrínsíróp úr undirliðum 17023050, 17023090, 17024090, 17029050 og 21069055 eða mjólkurafurðir
23091019	
23091039	
23091059	
23091070	
úr 230990	– Annað:
23099035	– – Annað, þ.m.t. forblöndur:
23099039	– – Inniheldur sterkju, glúkósa, glúkósasíróp, maltódestrínsíróp úr undirliðum 17023050, 17023090, 17024090, 17029050 og 21069055 eða mjólkurafurðir
23099049	
23099059	
23099070	

XVII. HLUTI

Svínakjöt

Svínakjötsgeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) úr 0103	Lifandi svín sem teljast til húsdýra, önnur en hreinræktuð dýr til undaneldis
b) úr 0203	Svínakjöt, nýtt, kælt eða fryst
úr 0206	Ætírlutar af alisvínunum, aðrir en þeir sem eru notaðir í framleiðslu á lyfjum, nýtt, kælt eða fryst
020910	Svínafta, án magurs kjöts, ekki brædd eða úrdregin á annan hátt, ný, kæld, fryst, söltuð, í saltlegi, þurrkað eða reykt
úr 0210	Kjöt og ætírlutar af alisvínunum, saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt
150110	Svínafeiti (þar með talin hreinsuð svínafeiti (lard))
150120	
c) 160100	Pylsur og þess háttar vörur úr kjöti, hlutum af dýrum eða blóði; matvæli gerð aðallega úr þessum vörum
16021000	Jafnblönduð matvæli úr kjöti, kjötinnmat eða blóð
16022090	Unnar vörur eða tilreiddar úr lifur dýra, annarra en gæsa eða anda
16024110	Aðrar vörur, tilreiddar eða varðar skemmdum, sem innihalda kjöt eða sláturmat úr alisvínunum
16024210	
16024911 til	
16024950	
16029010	Framreiðsla úr hvers konar dýrablóði
16029051	Aðrar vörur, tilreiddar eða varðar skemmdum, sem innihalda kjöt eða sláturmat úr alisvínunum
19022030	Fyllt pasta, einnig soðin eða unnin á annan hátt, sem inniheldur meira en 20% miðað við þyngd af pylsum o.þ.h., af kjöti og kjötinnmat úr dýrum, þ.m.t. fita af hvaða tegund eða uppruna sem er

XVIII. HLUTI

Kindakjöt og geitakjöt

Kinda- og geitakjötsgeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 01041030	Lömb (allt að eins árs)
01041080	Lifandi sauðfé annað en hreinræktuð dýr til undaneldis og lömb
01042090	Lifandi geitur aðrar en hreinræktuð dýr til undaneldis
0204	Kinda- eða geitakjöt, nýtt, kælt eða fryst
02109921	Kinda- eða geitakjöt, með beini, saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt
02109929	Kinda- eða geitakjöt, beinlaust, saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt
b) 01041010	Lifandi sauðfé — hreinræktuð dýr til undaneldis
01042010	Lifandi geitur — hreinræktuð dýr til undaneldis
02068099	Ætur sláturmat úr sauðfé og geitum, nýr eða kældur, annar en sá sem er notaður í framleiðslu á lyfjum

SN-númer	Lýsing
02069099	Ætur sláturmatur úr sauðfé og geitum, frystur, annar en sá sem er notaður í framleiðslu á lyfjum
02109985	Ætur sláturmatur úr sauðfé og geitum, saltaður, í saltlegi, þurrkaður eða reykur
úr 15029090	Fita af sauðfé eða geitum, þó ekki vörur í 1503
c) 16029091	Annað kjöt eða kjötinnmatur úr sauðfé eða geitum, unnið eða varið skemmdum, ósoðið
16029095	

XIX. HLUTI

Egg

Eggjageirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 04071100	Fuglsegg, í skurn, ný, varin skemmdum eða soðin
04071911	
04071919	
04072100	
04072910	
04079010	
b) 04081180	Fuglsegg, skurnlaus, og eggjarauða, nýtt, þurrkað, soðið í gufu eða vatni, mótað, fryst eða varið skemmdum með öðrum hætti, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni, annað en það sem hentar ekki til manneldis
04081981	
04081989	
04089180	
04089980	

XX. HLUTI

Alifuglakjöt

Alifuglakjötsgeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
a) 0105	Lifandi alifuglar, þ.e. hænsni af tegundinni <i>Gallus domesticus</i> , endur, gæsir, kalkúnar og perluhænsni
b) úr 0207	Kjöt og ætírlutur af alifuglum í 0105, nýtt, kælt eða fryst, að undanskilinni lifur sem fellur undir c-lið
c) 02071391	Alifuglalifur, ný, kæld eða fryst
02071491	
02072691	
02072791	
02074300	
02074491	
02074593	
02074595	
02109971	
02109979	
d) 02099000	Alifuglafita, ekki brædd eða úrdregin á annan hátt, ný, kæld, fryst, söltuð, í saltlegi, þurrkuð eða reyk
e) 15019000	Alifuglafita

SN-númer	Lýsing
f) 16022010	Gæsa- eða andalífur, unnin eða varin skemmdum á annan hátt
160231	Kjöt eða ætir hlutar af alifuglum í 0105, unnir eða varðir skemmdum á annan hátt
160232	
160239	

XXI. HLUTI

Etanól úr landbúnaði

1. Geiri etanóls úr landbúnaði skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
úr 22071000	Ómengið etylalkóhól að alkóhólstyrkleika 80% eða meira miðað við rúmmál, unnið úr landbúnaðarafurðum sem eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálann
úr 22072000	Etylalkóhól og aðrir áfengir vökvar, mengað, að hvaða styrkleika sem er, unnið úr landbúnaðarafurðunum sem eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálann
úr 22089091 og úr 22089099	Ómengið etylalkóhól að alkóhólstyrkleika minna en 80% miðað við rúmmál, unnið úr landbúnaðarafurðum sem eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálann

2. Geiri etanóls úr landbúnaði skal einnig ná til afurða sem byggjast á etanóli úr landbúnaði sem fellur undir SN-númer 2208, sett í ílát sem taka meira en tvo lítra og hefur öll þau einkenni etanóls sem er lýst í 1. lið.

XXII. HLUTI

Býræktarafurðir

Býræktargeirinn skal ná til þeirra afurða sem eru tilgreindar í eftirfarandi töflu:

SN-númer	Lýsing
04090000	Náttúrulegt hunang
úr 04100000	Drottningarhunang og býþéttir, ætur
úr 05119985	Drottningarhunang og býþéttir, óætur
úr 12129995	Frjókorn
úr 152190	Bývax

XXIII. HLUTI

Silkiormar

Silkiormageirinn skal ná til silkiorma sem falla undir SN-númer úr 01069000 og silkiormaegg sem falla undir SN-númer úr 05119985.

XXIV. HLUTI

Aðrar afurðir

„Aðrar afurðir“ merkir allar landbúnaðarafurðir aðrar en þær sem eru tilgreindar í I. til XXIII. hluta, þ.m.t. þær sem eru tilgreindar í eftirfarandi 1. og 2. þætti þessa hluta.

1. þáttur

SN-númer	Lýsing
úr 0101	Lifandi hestar, asnar, múlasnar og múldýr
	– Hestar
01012100	– – Hreinræktuð dýr til undaneldis ^(a) :
010129	– – Annað:
01012990	– – – Annað en til slátrunar
01013000	– – Asnar
01019000	Annað
úr 0102	Lifandi dýr af nautgripaætt:
	– – Annað en hreinræktuð dýr til undaneldis:
	– – – Annað en húsdýr
01023990,	
01029099	
úr 0103	Lifandi svín:
01031000	–Hreinræktuð dýr til undaneldis ^(b) :
	– Annað:
úr 010391	– – Að þyngd minna en 50 kg:
01039190	– – – Annað en húsdýr
úr 010392	– – Að þyngd 50 kg eða meira
01039290	– – Annað en húsdýr
0106	Önnur lifandi dýr
úr 0203	Svínakjöt, nýtt, kælt eða fryst:
	– Nýtt eða kælt:
úr 020311	– – Skrokkar og hálfir skrokkar:
02031190	– – – Annað en af alisvínum
úr 020312	– – Læri, bógur og sneiðar af því, með beini
02031290	– – – Annað en af alisvínum
úr 020319	– – Annað:
02031990	– – – Annað en af alisvínum
	– Fryst:
úr 020321	– – Skrokkar og hálfir skrokkar:
02032190	– – – Annað en af alisvínum
úr 020322	– – Læri, bógur og sneiðar af því, með beini
02032290	– – – Annað en af alisvínum
úr 020329	– – Annað:
02032990	– – – Annað en af alisvínum
úr 020500	Kjöt af ösnum, mülösnum eða múldýrum, nýtt, kælt eða fryst

SN-númer	Lýsing
úr 0206	Ætir hlutar af dýrum af nautgripakyni, svínum, kindum, geitum, hestum, ösnum, múlösnum eða múldýrum, nýtt, kælt eða fryst:
úr 020610	– Af dýrum af nautgripakyni, nýtt eða kælt:
02061010	– – Til framleiðslu á lyfjum (°)
	– Af dýrum af nautgripakyni, fryst:
úr 02062200	– – Lifur:
	– – – Til framleiðslu á lyfjum (°)
úr 020629	– – Annað:
02062910	– – – Til framleiðslu á lyfjum (°)
úr 02063000	– Af svínum, nýtt eða kælt:
	– – Til framleiðslu á lyfjum (°)
	– – Annað:
	– – – annað en af alisvínum
	– Af svínum, fryst:
úr 02064100	– – Lifur:
	– – – Til framleiðslu á lyfjum (°)
	– – – Annað:
	– – – – annað en af alisvínum
úr 02064900	– – Annað:
	– – – Af alisvínum
	– – – – Til framleiðslu á lyfjum (°)
	– – – Annað
úr 020680	– Annað, nýtt eða kælt:
02068010	– – Til framleiðslu á lyfjum (°)
	– – Annað:
02068091	– – – Af hestum, ösnum, múldýrum og múlösnum
úr 020690	– Annað, fryst:
02069010	– – Til framleiðslu á lyfjum (°)
	– – Annað:
02069091	– – – Af hestum, ösnum, múldýrum og múlösnum
0208	Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, nýtt, kælt eða fryst
úr 0210	Kjöt og ætir hlutar af dýrum, saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt; ætt mjöl, einnig fín malað, úr kjöti eða hlutum af dýrum:
	– Svínakjöt:
úr 021011	– – Læri, bógur og sneiðar af því, með beini
02101190	– – – Annað en af alisvínum
úr 021012	– – Slög og sneiðar af þeim:
02101290	– – – Annað en af alisvínum

SN-númer	Lýsing
úr 021019	— Annað:
02101990	— Annað en af alisvínnum
	— Annað, þar með talið ætt mjöl, einnig finmalað, úr kjöti eða hlutum af dýrum:
02109100	— Af prímötum
021092	— Af hvölum, höfrungum og hnísnum (spendýrum af ættbálknum Cetacea; af sækúm (manati og dugong (spendýrum af ættbálknum <i>Sirenia</i>); af selum, sæljónum og rostungum (spendýrum af undirættbálknum Pinnipedia)
02109300	— Af skriðdýrum (þar með talið snákar og skjaldbökur)
úr 021099	— Annað:
	— Kjöt
02109931	— Af hreindýrum
02109939	— Annað
	— Sláturmatur:
	— Annað en af alisvínnum, nautgripum, sauðfé og geitum
02109985	— Annað en alifuglalifur
úr 0407	Fuglsegg, í skurn, ný, varin skemmdum eða soðin:
04071990,	— Önnur en egg alifugla
04072990 og	
04079090	
úr 0408	Fuglsegg, skurnlaus, og eggjarauða, nýtt, þurrkað, soðið í gufu eða vatni, mótað, fryst eða varið skemmdum með öðrum hætti, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni:
	— Eggjarauða:
úr 040811	— Þurrkaðar:
04081120	— Óhæft til manneldis ^(d)
040819	— Annað:
04081920	— Óhæft til manneldis ^(d)
	— Annað:
úr 040891	— Þurrkaðar:
04089120	— Óhæft til manneldis ^(d)
úr 040899	— Annað:
04089920	— Óhæft til manneldis ^(d)
04100000	Ætar vörur úr dýraríkinu, ót.a.
05040000	Þarmar, blöðrur og magar úr dýrum (þó ekki úr fiski), heilt og í stykkjum, nýtt, kælt, fryst, saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt
úr 0511	Vörur úr dýraríkinu, ót.a.; dauð dýr í 1. eða 3. kafla, óhæft til manneldis:
05111000	— Nautgripasæði
	— Annað:
úr 051199	— Annað:
05119985	— Annað

SN-númer	Lýsing
úr 0709	Aðrar matjurtir, nýjar eða kældar:
úr 070960	– Ávextir af ættinni <i>Capsicum</i> eða ættinni <i>Pimenta</i> :
	– – Annað:
07096091	– – – Af ættinni <i>Capsicum</i> , til framleiðslu á kapsísíni eða óleóresín-leysilítum úr <i>capsicum</i> (°)
07096095	– – – Til iðnaðarframleiðslu á ilmkjarnaolíum eða resínóíðum (°)
07096099	– – – Annað
úr 0710	Matjurtir (ósoðnar eða soðnar með gufu eða í vatni), frýstar:
úr 071080	– Aðrar matjurtir:
	– Ávextir af ættinni <i>Capsicum</i> eða ættkvíslinni <i>Pimenta</i> :
07108059	– – – Önnur en paprika
úr 0711	Matjurtir, varðar skemmdum til bráðabirgða (t.d. með brennisteinstvíldisgasi, saltlegi, brennisteinssýrtingi eða öðrum verndandi upplausnum), en óhæfar í því ástandi til manneldis:
úr 071190	– Aðrar matjurtir; matjurtablöndur:
	– – Matjurtir:
07119010	– – – Ávextir af ættinni <i>Capsicum</i> eða ættinni <i>Pimenta</i> að undanskildum paprikum
úr 0713	Þurrkaðir belgávextir, afhýddir, einnig flysjaðir eða klofnir:
úr 071310	– Ertur (<i>Pisum sativum</i>):
07131090	– – Annað en til sáningar
úr 07132000	– Hæsnabaunir (garbanzos):
	– – Annað en til sáningar
	– Belgbaunir (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.):
úr 07133100	– – Belgbaunir af tegundinni <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper eða <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek:
	– – – Annað en til sáningar
úr 07133200	– – Litlar rauðar (Adzuki) baunir (<i>Phaseolus</i> eða <i>Vigna angularis</i>):
	– – – Annað en til sáningar
úr 071333	– – Nýrnabaunir, þar með taldar hvítar belgbaunir (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
07133390	– – – Annað en til sáningar
úr 07133400	– – Jarðertur (Bambara beans) (<i>Vigna subterranea</i> eða <i>Voandzeia subterranea</i>)
úr 07133500	– – – Annað en til sáningar
úr 07133900	– – Augnbaunir (Cow peas) (<i>Vigna unguiculata</i>):
	– – – Annað en til sáningar
	– – Annað:
	– – – Annað en til sáningar
úr 07134000	– Linsubaunir:
	– – – Annað en til sáningar
úr 07135000	– Breiðbaunir (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) og hestabaunir (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
	– – Annað en til sáningar
úr 07136000	– Dúfnabaunir (<i>Cajanus cajan</i>):

SN-númer	Lýsing
	– – Annað en til sáningar
úr 07139000	– Annað:
	– – Annað en til sáningar
0801	Kókoshnetur, parahnetur og kasúhnetur, nýjar eða þurrkaðar, einnig afhýddar eða flysjaðar:
úr 0802	Aðrar hnetur, nýjar eða þurrkaðar, einnig afhýddar eða flysjaðar:
08027000	– Kólahnetur (<i>Cola</i> spp.)
08028000	– Arekahnetur
úr 0804	Döðlur, fikjur, ananas, lárperur (avocado), guavaber, mangóaldin og mangóstínaldin, nýtt eða þurrkað:
08041000	– Döðlur
0902	Te, einnig bragðbætt
úr 0904	Pipar af ættinni <i>Piper</i> ; þurrkaðir, pressaðir eða malaðir ávextir af ættinni <i>Capsicum</i> eða af ættinni <i>Pimenta</i> , að undanskilinni papriku sem fellur undir undirlið 09042010
0905	Vanilla
0906	Kanill og kanilblóm
0907	Negull (heill, negulnaglar og negulstíkar)
0908	Múskat, múskathýði og kardamómur
0909	Fræ aníss, badians, finkuls, sveipjurtar, ostakúmens eða kúmens; einiber
úr 0910	Engifer, túrmerík (curcuma), lárviðarlauf, karri og annað krydd að undanskildu tímíani og safrani
úr 1106	Mjöl, fín- eða grófmalað, og duft úr þurrkuðum belgávöxtum í 0713, úr sagó eða rótum eða hnýðum í 0714 eða úr vörum í 8. kafla:
11061000	– Úr þurrkuðum belgávöxtum í 0713
úr 110630	– Úr vörum í 8. kafla:
11063090	– – Annað en bananar
úr 1108	Sterkja; inúlín:
11082000	– Inúlín
12019000	Sojabaunir, einnig sundurskornar, aðrar en til sáningar
12024100	Jarðhnetur, ekki steiktar eða soðnar á annan hátt, í skel, aðrar en til sáningar
12024200	Jarðhnetur, ekki steiktar eða soðnar á annan hátt, afhýddar, einnig sundurskornar, aðrar en til sáningar
12030000	Kópra
12040090	Línfræ, einnig sundurskorið, annað en til sáningar
12051090 og úr 12059000	Repju- eða kolsafræ, einnig sundurskorin, annað en til sáningar
12060091	Sólblómafræ, einnig sundurskorið, annað en til sáningar
12060099	
12072900	Baðmullarfræ, einnig sundurskorið, annað en til sáningar
12074090	Sesamfræ, einnig sundurskorið, annað en til sáningar
12075090	Mustarðsfræ, einnig sundurskorið, annað en til sáningar
12079190	Valmúafræ, einnig sundurskorið, annað en til sáningar
12079991	Hampfræ, einnig sundurskorið, annað en til sáningar

SN-númer	Lýsing
úr 12079996	Önnur olíufræ og olíurík aldin, einnig sundurskorin, önnur en til sáningar
1208	Mjöl, fin- eða grófmalað, úr olíufræjum eða olíuríkum aldinum, þó ekki mustarði
úr 1211	Plöntur eða plöntuhlutar (þar með talin fræ og aldin) sem aðallega er notað í ilmvörur, lyf eða til varnar gegn eða útrýmingar á skordýrum, sveppum eða þess háttar, nýtt eða þurrkað, einnig sneitt, mulið eða sem duft, að undanskildum afurðunum sem eru skráðar undir SN-númeri úr 12119086 í IX. hluta,
úr 1212	Fuglatrésbaunir (Jóhannesarbrauð), sjávargróður og aðrir þörungar, sykurrófur og sykurreyr, nýtt, kælt, fryst eða þurrkað, einnig mulið; aldinsteinar og -kjarnar og aðrar vörur úr jurtaríkinu (þar með taldar óbrenndar sikoriurætur af afbrigðinu <i>Cichorium intybus</i> var. <i>sativum</i>) sem aðallega er notað til manneldis, ót.a.:
úr 121299	— Annað en sykurreyr:
12129941 og 12129949	— — Fuglatrésfræ
úr 12129995	— — Annað, að undanskildum sikoriurótum
12130000	Strá og hýði af korni, óunnið, einnig saxað, mulið, pressað eða í kögglum
úr 1214	Fóðurnæpur, beðjur, fóðurrófur, hey, refasmári (alfalfa), smári, esparsettur, fôðurkál, úlfabaunir, umfedmingsgras og áþekkar fôðurvörur, einnig í kögglum
úr 12141000	— Mjöl og kögglar úr refasmára (alfalfa), þó ekki úr refasmára sem er þurrkaður með heitu lofti eða refasmára sem er þurrkaður og malaður á annan hátt
úr 121490	— Annað:
12149010	— — Beðjur, fóðurnæpur og aðrar fóðurrófur
úr 12149090	— — Annað, að undanskildu:
	— Refasmári, ösnugras, smári, úlfabaunir, flækja og áþekkar fôðurfurðir, þurrkuð með heitu lofti, að undanskildu heyi og fôðurkáli og afurðum sem innihalda hey
	— Refasmári, ösnugras, smári, úlfabaunir, flækja, mánasteinssmári, varpabaun og maríuskór, þurrkað á annan hátt og malað
úr 1502	Fíta af dýrum af nautgripaætt, kindum eða geitum, þó ekki vörur í 1503:
úr 15021010	— Til notkunar í iðnaði annarrar en til framleiðslu á matvælum til manneldis, að undanskilinni fitu sem fengin er úr beinum og úrgangi ¹⁷
úr 15029010	
150300	Svínafeitisterín, svínaolía, tólgarsterín, oleóolía og tólgarolía, ekki gert að fleyti eða unnið á annan hátt
úr 1504	Feiti og olíur og þættir þeirra, úr fiski eða sjávarspendýrum, einnig hreinsuð en ekki efnafræðilega umbreytt að undanskildu lýsi og þáttum í 150410 og fitu og olíu og þáttum þeirra, úr fiski, aðrar en lýsi í 150420
1507	Sojabaunaolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt
1508	Jarðhnetuolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt

SN-númer	Lýsing
1511	Pálmaolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt
1512	Olía úr fræi sólblóma, körfublóma eða baðmullar og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt
1513	Kókoshnetu-, pálmakjarna- eða babassúolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt
1514	Repju-, kolsa- eða mustarðsolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt
úr 1515	Önnur órokgjörn jurtafeiti og -olía (að undanskilinni jójóbaolíu í undirlið úr 15159011) og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt
úr 1516	Feiti eða olíur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, hert að fullu eða að hluta, víxlestað, endurestað eða elaíðinerað, einnig hreinsað en ekki frekar unnið (að undanskildri hertri laxerolíu svonefndu „ópalvaxi“ í undirlið 15162010)
úr 1517	Smjörlíki; blöndur eða framleiðsla til manneldis úr jurtafeiti eða -olíum eða þáttum úr mismunandi fitu eða olíum þessa kafla, þó ekki feiti eða olíur til manneldis eða þættir þeirra í 1516, að undanskildum undirliðum 15171010, 15179010 og 15179093
15180031 og 15180039	Órokgjarnar jurtaolíur, vökvi, blandað til tæknilegrar notkunar eða iðnaðarnotkunar annarrar en til framleiðslu á matvælum til manneldis (°)
15220091	Oliufötur og dreggjar; sápuvötur, sem fæst við meðhöndlun á fituefnum eða dýra- eða jurtavaxi, að undanskildum þeim sem innihalda olíu sem hefur sömu eiginleika og ólífuolía
15220099	Aðrar leifar sem fást við meðhöndlun á fituefnum eða dýra- eða jurtavaxi, að undanskildum þeim sem innihalda olíu sem hefur sömu eiginleika og ólífuolía
úr 1602	Annað kjöt, hlutar af dýrum eða blóð, unnið eða varið skemmdum: – Af svínunum:
úr 160241	– – Læri og lærissneiðar:
16024190	– – – Annað en af alisvínunum
úr 160242	– – Bógur og bógsneiðar:
16024290	– – – Annað en af alisvínunum
úr 160249	– – Annað, þ.m.t. blöndur:
16024990	– – – Annað en af alisvínunum
úr 160290	– Annað, þar með talin framleiðsla úr hvers konar dýrablóði: – – Annað en framleiðsla úr hvers konar dýrablóði:
16029031	– – – Af veiðidýri eða kanínu – – – Annað: – – – – Annað en sem inniheldur kjöt eða kjötinnmat úr alisvínunum: – – – – – Annað en sem inniheldur nautgripakjöt eða kjötinnmat:
16029099	– – – – – Annað en af sauðfé eða geitum
úr 160300	Kjarnar og safar úr kjöti
18010000	Kakaóbaunir, heilar eða muldar, hráar eða brenndar
18020000	Kakaóskurn, kakaóhýði, kakaóskæni og annar kakaóúrgangur

SN-númer	Lýsing
úr 2001	Matjurtir, ávextir, hnetur og aðrir plöntuhlutar til manneldis, unnið eða varið skemmdum með ediki eða ediksýru:
úr 200190	– Annað:
20019020	– – Ávextir af ættinni <i>Capsicum</i> önnur en paprika
úr 2005	Aðrar matjurtir, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru, ófrystar, þó ekki vörur í 2006:
úr 200599	– Aðrar matjurtir og matjurtablöndur:
20059910	– – Ávextir af ættinni <i>Capsicum</i> önnur en paprika
úr 2206	Aðrar gerjaðar drykkjarvörur (t.d. eplavín, peruvín, mjöður); blöndur gerjaðra drykkjarvara, svo og blöndur gerjaðra drykkjarvara og óáfengra drykkjarvara, ót.a.
22060031 til 22060089	– Annað en piquette-vín
úr 2301	Fín malað mjöl, grófmalað mjöl og kögglar, úr kjöti eða hlutum úr dýrum, úr fiski eða krabbadýrum, úr lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum, óhæft til manneldis; hamsar:
23011000	– Mjöl, fin- eða grófmalað, og kögglar, úr kjöti eða hlutum úr dýrum; hamsar
úr 2302	Klíð, hrat og aðrar leifar, einnig í kögglum, sem fellur til við sáldun, mólun eða vinnslu korns eða belgjurta:
23025000	– Úr belgjurtum
23040000	Oliukökur og aðrar fastar leifar, einnig muldar eða í kögglum, frá kjörnun sojabaunaolíu
23050000	Oliukökur og aðrar fastar leifar, einnig muldar eða í kögglum, frá kjörnun jarðhnetuolíu
úr 2306	Oliukökur og aðrar fastar leifar, einnig muldar eða í kögglum, frá kjörnun jurtafeiti eða jurtaolíu, þó ekki í 2304 eða 2305, að undanskildum undirliðum 23069005 (oliukökur og aðrar fastar leifar sem fást við útdrátt úr maisfrjóðingum) og 23069011 og 23069019 (oliukökur og aðrar fastar leifar sem fást við útdrátt úr ólífuolíu)
úr 230700	Víndreggjar; óhreinsaður vínsteinn:
23070090	– Óhreinsaður vínsteinn
úr 230800	Jurtaefni og jurtaúrgangur, jurtaleifar og aukaafurðir, einnig í kögglum, sem notað er til dýraeldis, ót.a.:
23080090	– Annað en þrúghrat, akörn og hestakastaníur; mauk eða hrat ávaxta, annarra en vínberja
úr 2309	Framleiðsla til dýraeldis:
úr 230910	– Hunda- eða kattafóður í smásöluumbúðum:
23091090	– – Annað en það sem inniheldur sterkju, glúkósa, glúkósasíróp, maltódextrín eða maltódextrínsíróp í undirliðum 17023050, 17023090, 17024090, 17029050 og 21069055 eða mjólkurafurðir
úr 230990	– Annað:
úr 23099010	– – Annað, þ.m.t. forblöndur:
	– – Sjávarspendýrasoð

SN-númer	Lýsing
úr 23099091 til 23099096	– – – Annað en það sem inniheldur sterkju, glúkósa, glúkósasiróp, maltódestrín eða maltódestrínsiróp í undirliðum 17023050, 17023090, 17024090, 17029050 og 21069055 eða mjólkurafurðir, að undanskildu(m): – Prótínþykki fengnu úr safu úr refasmára og grasi – Vatnssneyddum afurðum sem fást eingöngu úr föstum leifum og safu sem verður til við vinnslu á þykki sem um getur í fyrsta undirliði

(^a) Færsla samkvæmt þessum undirliði er háð skilyrðunum sem mælt er fyrir um í viðeigandi ákvæðum Sambandsins (sjá tilskipun ráðsins 94/28/EB og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 504/2008).

(¹) Tilskipun ráðsins 94/28/EB frá 23. júní 1994 um meginreglur um ræktunar- og erðaðfræðiskilyrði fyrir innflutningi frá þriðju löndum á dýrum og sæði, eggjum og fösturvisum úr þeim og um breytingu á tilskipun 77/504/EB um hreinræktuð kynbótadýr af nautgripakyni (Stjtið. ESB L 178, 12.7.1994, bls. 66).

(²) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 504/2008 frá 6. júní 2008 um framkvæmd tilskipana ráðsins 90/426/EB og 90/427/EB að því er varðar aðferðir til að auðkenna dýr af hestætt (Stjtið. ESB L 149, 7.6.2008, bls. 3).

(^b) Færsla samkvæmt þessum undirliði er háð skilyrðunum sem mælt er fyrir um í viðeigandi ákvæðum Sambandsins (sjá tilskipun ráðsins 88/661/EB, tilskipun 94/28/EB og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 96/510/EB).

(³) Tilskipun ráðsins 88/661/EB frá 19. desember um staða á sviði dýraræktar sem gilda um kynbótasvín (Stjtið. ESB L 382, 31.12.1988, bls. 36).

(⁴) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar nr. 96/510/EB frá 18. júlí 1996 um ættartölur og dýraræktarvottorð vegna innflutnings á kynbótadýrum, sæði þeirra, eggfrumum og fösturvisum (Stjtið. ESB L 210, 20.8.1996, bls. 53).

(^c) Færsla samkvæmt þessum undirliði er háð skilyrðunum sem mælt er fyrir um í viðeigandi ákvæðum Sambandsins (sjá greinar 291 til 300 í reglugerð (EBE) nr. 2454/93).

(^d) Færsla samkvæmt þessum undirliði er háð skilyrðum sem mælt er fyrir um í málsgrein F í II. þætti inngangsákvæða sameinuðu nafnaskrárinnar.

2. þáttur

SN-númer	Lýsing
01012910	Lifandi hestar til slátrunar(^a)
úr 020500	Kjöt af hrossum, nýtt, kælt eða fryst
02109910	Hrossakjöt, saltað, í saltlegi eða þurrkað
05119910	Sinar; afklippur og áþekkur úrgangur úr óunnum húðum eða skinnum
0701	Kartöflur, nýjar eða kældar
0901	Kaffi, einnig brennt eða koffeínsneitt; kaffiskurn og kaffihýði; kaffilíki sem inniheldur eitthvað af kaffi
1105	Mjöl, fín- eða grófmalað, duft, flögur, kurl og kögglar úr kartöflum
úr 12129400	Síkoríretur
22090091 og 22090099	Edik og edikslíki fengið úr ediksýru, annað en vínedik
4501	Náttúrlegur korkur, óunninn eða aðeins forunninn; korkúrgangur; brotinn, kurlaður eða malaður korkur

(^a) Færsla samkvæmt þessum undirliði er háð skilyrðunum sem mælt er fyrir um í viðeigandi ákvæðum Sambandsins (sjá greinar 291 til 300 í reglugerð (EBE) nr. 2454/93).

II. VIÐAUKI

SKILGREININGAR SEM UM GETUR Í 1. MGR. 3. GR.

I. HLUTI

Skilgreiningar varðandi hrísgrjónageirann

- I. Hugtökin „hýðishrísgrjón“, „afhýdd hrísgrjón“, „háflslípuð hrísgrjón“, „fullslípuð hrísgrjón“, „ávöl hrísgrjón“, „meðallöng hrísgrjón“, „löng hrísgrjón í A- eða B-flokki“ og „brotin hrísgrjón“ (brotris) skulu skilgreind á eftirfarandi hátt:
1. a) „Hýðishrísgrjón“: hrísgrjón sem eru með hýði eftir þreskingu.
 - b) „Afhýdd hrísgrjón“: hýðishrísgrjón þar sem einungis hýðið hefur verið fjarlægt. Dæmi um hrísgrjón, sem falla undir þessa skilgreiningu, eru hrísgrjón með verslunarheitin „brún hrísgrjón“, „kargóhrísgrjón“, „loonzain-hrísgrjón“ og „riso sbramato hrísgrjón“.
 - c) „Háflslípuð hrísgrjón“: hýðishrísgrjón þar sem hýðið, hluti af kímínu og ytri lög aldinveggjarins eða hluti þeirra, en ekki innri lögin, hafa verið fjarlægð.
 - d) „Fullslípuð hrísgrjón“: hýðishrísgrjón þar sem hýðið, öll ytri og innri lög aldinveggjarins, allt kимиð, ef um er að ræða löng hrísgrjón eða meðallöng hrísgrjón, og a.m.k. hluti kímínsins, ef um er að ræða ávöl hrísgrjón, hefur verið fjarlægt en hvítar langrákir geta þó verið eftir á allt að 10% grjónanna.
 2. a) „Ávöl hrísgrjón“: hrísgrjón þar sem grjónin eru ekki lengri en 5,2 mm og hlutfallið á milli lengdar og breiddar er lægra en 2.
 - b) „Meðallöng hrísgrjón“: hrísgrjón þar sem grjónin eru lengri en 5,2 mm en ekki lengri en 6,0 mm og hlutfallið á milli lengdar og breiddar er ekki hærra en 3.
 - c) „Löng hrísgrjón“:
 - i. löng hrísgrjón í A-flokki: hrísgrjón þar sem grjónin eru lengri en 6,0 mm og hlutfallið á milli lengdar og breiddar er hærra en 2 en lægra en 3,
 - ii. löng hrísgrjón í B-flokki: hrísgrjón þar sem grjónin eru lengri en 6,0 mm og hlutfallið á milli lengdar og breiddar er jafnt og eða hærra en 3.
 - d) „Mælingar á grjónum“: mælingar á grjónum fullslípaðra hrísgrjóna með eftirfarandi aðferð:
 - i. tekið er dæmigert sýni úr lotunni,
 - ii. sýnið er sigtað svo að einungis heil grjón verði eftir, þ.m.t. óþroskuð grjón,
 - iii. gerðar eru tvær mælingar, á 100 grjónum hvor, og meðaltalið reiknað út,
 - iv. niðurstöðurnar eru gefnar upp í millimetrum, námundaðar að einu tugasæti.
 3. „Brotin hrísgrjón“ (brotris): grjónabrot sem eru ekki lengri en þrír fjórðu hlutar af meðallengd heilla grjóna.
- II. Þegar um er að ræða grjón og brotgrjón sem eru ekki af óspilltum gæðum gilda eftirfarandi skilgreiningar:
1. „Heil grjón“: grjón þar sem aðeins hluti af endanum hefur verið tekinn af, án tillits til einkenna framleiðslunnar á einstökum stigum mólunar.
 2. „Klippt grjón“: grjón þar sem allur endinn hefur verið tekinn af.
 3. „Brotgrjón eða brot“: grjón þar sem meira hefur verið tekið af en bara endinn. Brotgrjón eru:
 - i. löng brotgrjón (hlutar af grjónum sem eru ekki styttri en hálf grjón en eru ekki heil grjón),

- ii. meðallöng brotgrjón (hlutar af grjónum sem eru ekki styttri en fjórðungur af lengd grjóns en minni en „löng brotgrjón“ af lágmarksstærð),
 - iii. fingerð brotgrjón (hlutar af grjónum sem eru minni en fjórðungur af stærð grjóns en of stórir til að fara í gegnum sigti með 1,4 mm möskvum),
 - iv. brot (smáir hlutar eða agnir af grjónum sem fara í gegnum sigti með 1,4 mm möskvum); klofin grjón (hlutar sem verða til þegar grjón klofna langsum) falla undir þessa skilgreiningu.
4. „Græn grjón“: grjón sem eru ekki fullþroskuð.
 5. „Grjón sem eru aflöguð frá náttúrunnar hendi“: grjón sem eru aflöguð frá náttúrunnar hendi miðað við dæmigerð útlitseinkenni viðkomandi yrkis, hvort sem það er erfðafræðilegum orsökum eða ekki.
 6. „Kalkhvít grjón“: grjón þar sem a.m.k. þrír fjórðu hlutar yfirborðsins eru mattir og kalkhvítir á að líta.
 7. „Grjón með rauðum rákum“: grjón með rauðum langrákum sem eru leifar af aldinveggnum og í mismunandi litstyrk og litbrigðum.
 8. „Flekkótt grjón“: grjón með skýrum, litlum hring í dökkum lit sem er nokkuð reglulegur að lögun. Einnig teljast grjón flekkótt ef þau eru með fingerðum, svörtum rákum á yfirborðinu en þó mega rákirnar og flekkirnir ekki vera með gulum eða dökkum baug.
 9. „Skellótt grjón“: grjón sem hafa tekið augljósri breytingu á náttúrulegum lit sínum á litlum hluta yfirborðsins. Skellurnar geta verið í öðrum litum (svartleitar, rauðleitar eða brúnar). Ef litir skellnanna eru nægilega skýrir (svartir, bleikir eða rauðbrúnir) til að þær séu auðsjáanlegar og ef þær þekja ekki minna en helming grjónsins skulu grjónin teljast til gulra grjóna.
 10. „Gul grjón“: grjón sem hafa tekið breytingum á náttúrulegum lit sínum að einhverju eða öllu leyti, en þó ekki af völdum þurrkunar, og hafa fengið á sig sítrónu- eða appelsínugulan blæ.
 11. „Gulbrún grjón“: grjón sem hafa tekið smávægilegum, einsleitum litabreytingum á öllu yfirborðinu en þó ekki af völdum þurrkunar. Við þessa breytingu verða grjónin ljósgulbrún að lit.

II. HLUTI

Tæknilegar skilgreiningar varðandi sykurgeirann

A-þáttur

Almennar skilgreiningar

1. „Hvítur sykur“: sykur sem er ekki bragðbættur eða litaður né með öðrum viðbættum efnum en inniheldur, sem þurrefni, a.m.k. 99,5% af súkrósa, miðað við þyngd, sem er ákvarðað með skautunarmæliaðferð.
2. „Hrásykur“: sykur sem er ekki bragðbættur eða litaður né með öðrum viðbættum efnum en inniheldur, sem þurrefni, minna en 99,5% af súkrósa, miðað við þyngd, sem er ákvarðað með skautunarmæliaðferð.
3. „Ísoglúkósi“: afurð sem er framleidd úr glúkósa eða fjölíðum þess og inniheldur, sem þurrefni, a.m.k. 10% af frúktósa miðað við þyngd.
4. „Inúlínsiróp“: afurð sem er fengin beint með vatnsrofi inúlíns eða ólígófrúktósa og inniheldur, sem þurrefni, a.m.k. 10% af frúktósa í frjálsu formi eða sem súkrósa og er gefin upp sem sykur- eða ísoglúkósajafngildi. Framkvæmdastjórnin getur, með framseldum gerðum í samræmi við a-lið 4. mgr. 152. gr., breytt þessari skilgreiningu til að koma í veg fyrir takmarkanir á markaði fyrir afurðir með lítinn sætunarmátt sem eru framleiddar hjá fyrirtækjum sem vinna inúlíntréfar án þess að hafa inúlínsirópskvóta.
5. „Afhendingarsamningur“: samningur milli seljanda og fyrirtækis um afhendingu á sykkurófum til framleiðslu á sykri.
6. „Fjölgreinasamningur“:
 - a) samningur milli fyrirtækja, eða samtaka fyrirtækja sem eru viðurkennd af hlutaðeigandi aðildarríki, eða hóps slíkra samtaka fyrirtækja annars vegar og samtaka seljenda, sem eru viðurkennd af hlutaðeigandi aðildarríki, eða hóp slíkra samtaka seljenda hins vegar, á undan afhendingarsamningum,

- b) ef ekki er fyrir hendi neinn þeirra samninga sem um getur í a-lið: lög um fyrirtæki og lög um samvinnufélög, að svo miklu leyti sem þau gilda um afhendingu sykkurófna af hálfu hluthafa eða aðila að fyrirtæki eða samvinnufélagi sem framleiðir sykur.

B-þáttur

Skilgreiningar sem gilda á tímabilinu sem um getur í 124. gr.

1. „Kvótasykur“, „kvótáisóglúkósi“ og „kvótainúlínsiróp“: allt magn sykurs, ísóglúkósa eða inúlínsiróps sem hlutaðeigandi fyrirtæki framleiðir innan kvóta síns og reiknast til tiltekings markaðsárs.
2. „Iðnaðarsykur“: allt magn sykurs sem er framleitt umfram magnið, sem um getur í 5. lið, og reiknast til tiltekings markaðsárs og er ætlað til iðnaðarframleiðslu á einni af afurðunum sem um getur í 2. mgr. 140. gr.
3. „Iðnaðarisóglúkósi“ og „iðnaðarinúlínsiróp“: allt magn ísóglúkósa eða inúlínsiróps sem er framleitt og reiknast til tiltekings markaðsárs og er ætlað til iðnaðarframleiðslu á einni af afurðunum sem um getur í 2. mgr. 140. gr.
4. „Umframsykur“, „umframísóglúkósi“ og „umframinúlínsiróp“: allt magn sykurs, ísóglúkósa eða inúlínsiróps sem er framleitt og reiknast til tiltekings markaðsárs og er umfram viðkomandi magn hvers um sig sem um getur í 1., 2. og 3. lið.
5. „Kvótasykkurófur“: allar sykkurófur sem eru unnar í kvótasykur.
6. „Hreinsunarstöð í fullum rekstri“: framleiðslueining:
 - með starfsemi, sem takmarkast við hreinsun á innfluttum, hráum reyrskri, eða
 - sem hreinsaði á markaðsárinu 2004/2005 eða, í tilviki Króatíu, 2007/2008, magn sem er a.m.k. 15 000 tonn af innfluttum, hráum reyrskri.

III. HLUTI

Skilgreiningar varðandi humlageirann

1. „Humall“: þurrkuð blómskipun, einnig þekkt sem kvenaldinkollar klifrandi humalplöntu (lat. *Humulus lupulus*); blómskipunin er grængulleit og egglega og á blómstilkum sem eru yfirleitt ekki lengri en 2–5 cm.
2. „Humladuft“: afurð sem fæst með mólun humla og inniheldur alla náttúrulega þætti þeirra.
3. „Humladuft með háu lúpúlininnihaldi“: afurð sem fæst með mólun humla eftir að hluti af laufunum, stilkunum, stoðblöðunum og blómskipunarstilkunum hefur verið fjarlægður með vélrænum aðferðum.
4. „Humlakjarni“: þykkt afurð sem er fengin með verkun leysis á humla eða humladuft.
5. „Blandaðar humlaafurðir“: blanda af tveimur eða fleiri afurðanna sem um getur í 1.–4. lið.

IV. HLUTI

Skilgreiningar varðandi vingeirann

Í tengslum við vínvið

1. „Ruðning“: þegar allir vínviðarrunnar eru alveg fjarlægðir af reit þar sem vínvið hefur verið plantað.
2. „Plöntun“: þegar vínviðarplöntum eða hlutum vínviðarplantna, með ágræddum kvistum eða án, er komið endanlega fyrir með það í huga að framleiða þrúgur eða koma á fót gróðrarstöð fyrir ágræðslukvisti.
3. „Endurágræðsla“: ágræðsla á vínvið sem áður hefur verið ágræddur.

Í tengslum við afurðir

4. „Ferskar þrúgur“: aldin vínviðarins, sem notuð eru til vínframleiðslu, þroskuð eða jafnvel léttþurruð, sem kremja má eða pressa með hefðbundnum víngerðaraðferðum og alkóhólgerjun getur hafist sjálfkrafa í.

5. „Ferskt þrúgumust þar sem gerjun er stöðvuð með íblöndun alkóhóls“ er afurð sem:

- a) hefur raunverulegan alkóhólstyrkleika ekki minni en 12% og ekki meiri en 15%, miðað við rúmmál,
- b) er fengin með því að bæta út í ógerjað þrúgumust, sem hefur náttúrulegan alkóhólstyrkleika sem ekki er minni en 8,5% miðað við rúmmál og er eingöngu unnin úr þrúgum af yrkjum sem unnt er að flokka skv. 2. mgr. 81 gr.:
 - i. annaðhvort hreinum vínanda, fengnum úr vínafurðum, þ.m.t. alkóhól fengið við eimingu á þurruðum þrúgum, með raunverulegan alkóhólstyrkleika sem ekki er minni en 96% miðað við rúmmál,
 - ii. eða óhreinsaðri afurð sem fæst við eimingu vins og hefur raunverulegan alkóhólstyrkleika sem ekki er minni en 52% og ekki meiri en 80%, miðað við rúmmál.

6. „Þrúgusafi“: ógerjuð en gerjanleg fljótandi afurð sem:

- a) er fengin með viðeigandi meðhöndlun til að gera hana hæfa til neyslu eins og hún er,
- b) er fengin úr ferskum þrúgum eða úr þrúgumusti eða með endurgerð með viðbættu vatni. Ef hún er fengin með endurgerð með viðbættu vatni skal hún endurgerð úr þrúgumustsþykki eða þrúgusafaþykki.

Leyfilegur, raunverulegur alkóhólstyrkleiki þrúgusafa má vera allt að 1% miðað við rúmmál.

7. „Þrúgusafaþykki“: óbrenndur þrúgusafi fenginn með því að vatnssneyða þrúgusafa að hluta til með leyfilegri aðferð, annarri en beinni hitun, þannig að ljósbrotsmælir, sem er notaður í samræmi við aðferð, sem verður tilgreind nánar, sýni við 20 °C ekki lægri tölu en 50,9%.

Leyfilegur, raunverulegur alkóhólstyrkleiki þrúgusafaþykkis má vera allt að 1% miðað við rúmmál.

8. „Vindreggjar“: leifar:

- a) sem safnast upp í ílátum sem innihalda vín eftir gerjun, við geymslu eða að lokinni leyfilegri meðhöndlun,
- b) sem fást með síun afurðarinnar sem um getur í a-lið eða skiljun hennar í skilvindu,
- c) sem safnast upp í ílátum sem innihalda þrúgumust, við geymslu eða að lokinni leyfilegri meðhöndlun, eða
- d) sem fást með síun afurðarinnar sem um getur í c-lið eða skiljun hennar í skilvindu.

9. „Þrúguhrat“: leifar sem fást við pressun á ferskum þrúgum, hvort sem þær eru gerjaðar eða ekki.

10. „Piquette-vín“: afurð sem fæst með:

- a) gerjun ómeðhöndlaðs þrúguhrats sem er bleytt upp í vatni eða
- b) útskolun á gerjuðu þrúguhrati með vatni.

11. „Vín, styrkt fyrir eimingu“: afurð sem:

- a) hefur raunverulegan alkóhólstyrkleika ekki minni en 18% og ekki meiri en 24%, miðað við rúmmál,

- b) er fengin eingöngu með því að bæta út í vín, sem inniheldur engar sykurleifar, óhreinsaðri afurð sem fæst við eimingu á vini og er með raunverulegan alkóhólstyrkleika sem nemur að hámarki 86% miðað við rúmmál eða
 - c) hámarksinnihald rokkgjarnrar sýru er 1,5 grömm á lítra, gefið upp sem ediksýra.
12. „Vínlögun („cuvée“): er
- a) þrúgumust,
 - b) vín eða
 - c) blanda þrúgumusts og/eða vína með mismunandi einkennum,
- sem ætlað er til framleiðslu á tiltekinni tegund freyðivíns.

Alkóhólstyrkleiki

13. „Raunverulegur alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál“: fjöldi lítra af hreinu alkóhóli við 20 °C í 100 lítrum af afurðinni við sama hitastig.
14. „Mögulegur alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál“: fjöldi lítra af hreinu alkóhóli við 20 °C, sem unnt er að framleiða með heildargerjun sykranna sem eru í 100 lítrum af afurðinni við sama hitastig.
15. „Heildaralkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál“: samanlagður raunverulegur og mögulegur alkóhólstyrkleiki.
16. „Styrkur náttúrulegs alkóhóls miðað við rúmmál“: heildaralkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál í afurð fyrir auðgun.
17. „Raunverulegur alkóhólstyrkleiki miðað við massa“: fjöldi kílógramma af hreinu alkóhóli í 100 kílógrömmum af afurðinni.
18. „Mögulegur alkóhólstyrkleiki miðað við massa“: fjöldi kílógramma af hreinu alkóhóli, sem unnt er að framleiða með heildargerjun sykranna sem eru í 100 kílógrömmum af afurðinni.
19. „Heildaralkóhólstyrkleiki miðað við massa“: samanlagður, raunverulegur og mögulegur alkóhólstyrkleiki miðað við massa.“

V. HLUTI

Skilgreiningar varðandi nauta- og kálfakjötsgeirann

„Nautgripir“: lifandi dýr af tegund taminna nautgripa sem falla undir SN-númer 010221, 01023100, 01029020, úr 01022910 til úr 01022999, 01023910, 01029091.

VI. HLUTI

Skilgreiningar varðandi mjólkur- og mjólkurafurðageirann

Við beitingu innflutningskvóta fyrir smjör, sem er upprunnið á Nýja Sjálandi, útilokar setningin „framleitt beint úr mjólk eða rjóma“ ekki smjör sem er framleitt úr mjólk eða rjóma, án notkunar geymdra hráefna, í einu lokuðu, órofnu ferli sem getur falið í sér að rjóminn fari í gegnum stig þykktrar mjólkurfitu og/eða þáttunar slíkrar mjólkurfitu.

VII. HLUTI

Skilgreiningar varðandi eggjageirann

1. „Egg í skurn“: alifuglaegg í skurn, ný, rotvarin eða soðin, önnur en egg til útungunar sem eru tilgreind í 2. lið.
2. „Egg til útungunar“: alifuglaegg til útungunar.
3. „Heilar afurðir“: fuglaegg, skurnlaus, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætuefni, sem henta til manneldis.
4. „Aðskildar afurðir“: rauður fuglaeggja, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætuefni, sem henta til manneldis.

VIII. HLUTI

Skilgreiningar varðandi alifuglakjötsgeirann

1. „Lifandi alifuglar“: lifandi hæsn, endur, gæsir, kalkúnar og perluhæsn sem vega meira en 185 grömm hver.
2. „Ungi“: lifandi hæsn, endur, gæsir, kalkúnar og perluhæsn sem vega ekki meira en 185 grömm hver.
3. „Sláturalifuglar“: dauð hæsn af tegundinni *Gallus domesticus*, endur, gæsir, kalkúnar og perluhæsn, heil, með eða án innmats.
4. „Afleiddar afurðir“ eru eftirfarandi:
 - a) afurðir sem eru tilgreindar í a-lið XX. hluta I. viðauka,
 - b) afurðir sem eru tilgreindar í b-lið XX. hluta I. viðauka, að undanskildum sláturalifuglum og ætum innmat sem kallast „alifuglabitar“,
 - c) ætur innmatur sem er tilgreindur í b-lið XX. hluta I. viðauka,
 - d) afurðir sem eru tilgreindar í c-lið XX. hluta I. viðauka,
 - e) afurðir sem eru tilgreindar í d- og e-lið XX. hluta I. viðauka,
 - f) afurðir sem um getur í f-lið XX. hluta I. viðauka, aðrar en þær afurðir sem falla undir SN-númerið 16022010.

IX. HLUTI

Skilgreiningar varðandi býræktargeirann

1. „Hunang“ skal vera hunang eins og það er skilgreint í tilskipun ráðsins 2001/110/EB ⁽⁴⁶⁾, þ.m.t. að því er varðar helstu tegundir hunangs.
2. „Býræktarafurðir“: hunang, bývax, drottningarhunang, býþétti eða frjókorn.

⁽⁴⁶⁾ Tilskipun ráðsins 2001/110/EB frá 20. desember 2001 varðandi hunang (Stjtið. EB L 10, 12.1.2002, bls. 47).

III. VIÐAUKI

STAÐALGÆÐI HRÍSGRJÓNA OG SYKURS EINS OG UM GETUR Í 7. OG 135. GR.

A. Staðalgæði hýðishrísgrjóna

Hýðishrísgrjón af staðalgæðum skulu:

- a) vera af fullum og eðlilegum markaðsgæðum og lyktarlaus,
- b) vera með að hámarki 13% rakainnihaldi,
- c) skila 63%, miðað við þyngd sína, af fullslípuðum hrísgrjónum, í heilum grjónum (með 3% vikmörk fyrir klippt grjón), þar af einum hundraðshluta, miðað við þyngd, af fullslípuðum hrísgrjónum sem eru ekki af óspilltum gæðum:

kalkhvít grjón sem eru hýðishrísgrjón sem falla undir SN-númerin 10061027 og 10061098	1,5%
kalkhvít grjón sem eru hýðishrísgrjón, önnur en þau sem falla undir SN-númerin 10061027 og 10061098:	2,0%
grjón með rauðum rákum	1,0%
flekkótt grjón	0,50%
skellótt grjón	0,25%
gul grjón	0,02%
gulbrún grjón	0,05%

B. Staðalgæði sykurs

I. Staðalgæði sykurrófna

Sykurrófur af staðalgæðum skulu:

- a) vera af fullum og eðlilegum markaðsgæðum,
- b) vera með 16% sykurnnihaldi við viðtöku.

II. Staðalgæði hvíts sykurs

1. Hvítur sykur af stöðluðum gæðum skal hafa eftirfarandi einkenni:

- a) vera af fullum og eðlilegum markaðsgæðum, þurr, með einsleita, kornaða kristalla, laus,
- b) lágmarksfjölliðun: 99,7
- c) hámarksrakainnihald: 0,06%
- d) hámarksinnihald andsykurs: 0,04%
- e) heildarfjöldi eininga skv. 2. lið skal ekki vera yfir 22 og ekki yfir eftirfarandi gildi:
 - 15, fyrir öskuinnihald,
 - 9, fyrir litarefnistegundina, sem er ákvörðuð með aðferð Landbúnaðartæknistofnunarinnar í Braunschweig (hér á eftir nefnd Braunschweig-aðferðin),
 - 6, fyrir lit lausnarinnar, ákvarðað með aðferð alþjóðanefndarinnar um samræmdar aðferðir við greiningu sykurs (e. *International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis*) (hér á eftir nefnd ICUMSA-aðferðin).

2. Einn liður skal samsvara:
 - a) 0,0018% öskuinnihaldi samkvæmt ICUMSA-aðferðinni við 28 Brix-gráður,
 - b) 0,5 einingum af litarefnistegundinni samkvæmt Braunschweig-aðferðinni,
 - c) 7,5 einingum af lit lausnarinnar samkvæmt ICUMSA-aðferðinni.
3. Aðferðirnar, sem eru notaðar til að ákvarða þættina, sem um getur í 1. lið, skulu vera þær sömu og eru notaðar til að ákvarða þessa þætti innan ramma íhlutunnarráðstafana.

III. Staðalgæði hrásykurs

1. Hrásýkur af stöðluðum gæðum er sykur sem skilar 92% af hvítum sykri.
2. Magnið, sem fæst af hráum rófusykri, skal reiknað með því að draga eftirfarandi frá fjölíðunarstigi þess sykurs:
 - a) fjórum sinnum hundraðshlut öskuinnihalds hans,
 - b) tvisvar sinnum hundraðshlut öskuinnihalds hans,
 - c) töluna 1.
3. Magnið, sem fæst af hráum reyrsykri, skal reiknað með því að draga 100 frá fjölíðunarstigi þess sykurs, margfaldað með tveimur.

IV. VIÐAUKI

MATSKERFI SAMBANDSINS FYRIR FLOKKUN SKROKKA SEM UM GETUR Í 10. GR.

A. Matskerfi Sambandsins fyrir flokkun skrokka af nautgripum sem eru 8 mánaða eða eldri

I. Skilgreiningar

Eftirfarandi skilgreiningar skulu gilda:

1. „Skrokkur“: heill skrokkur af slátruðu dýri eftir blóðtæmingu, fjarlægingu innyfla og fláningu.
2. „Hálfur skrokkur“: afurð sem fæst með því að skipta skrokknunum jafnt í tvennt eftir miðjum háls-, bak-, lenda- og spjaldhryggjarliðum og eftir miðju bringubeini og gegnum sambryskju setbeins og lífbeins (e. *ischiopubic symphysis*).

II. Flokkar

Nautgripaskrokkunum skal skipt í eftirfarandi flokka:

Z: skrokkar af dýrum eldri en 8 mánaða en yngri en 12 mánaða,

A: skrokkar af ógeltum karldýrum eldri en 12 mánaða en yngri en 24 mánaða,

B: skrokkar af ógeltum karldýrum, 24 mánaða og eldri,

C: skrokkar af geltum karldýrum, 12 mánaða og eldri,

D: skrokkar af kvendýrum sem hafa borið,

E: skrokkar af öðrum kvendýrum, 12 mánaða og eldri.

III. Flokkun

Skrokkarnir skulu flokkaðir samkvæmt samfelldu mati á eftirfarandi:

1. Holdfylling, skilgreind á eftirfarandi hátt:

Þroskun á einkennum skrokka, einkum mikilvægum hlutum (læri, hryggur, bógur)

Holdfyllingarflokkur	Lýsing
S Úrvalsflokkur (e. <i>superior</i>)	Allar útlínur mjög kúptar, einstök vöðvafylling (skrokkar með mikinn vöðvamassa (e. <i>double muscled</i>))
E Ágætt (e. <i>excellent</i>)	Allar útlínur kúptar yfir í mjög kúptar, einstök vöðvafylling
U Mjög gott	Útlínur að mestu kúptar, mjög góð vöðvafylling
R Gott	Útlínur að mestu beinar, góð vöðvafylling
O Sæmilegt	Útlínur nokkuð íhvolfar, vöðvafylling í meðallagi
P Rýrt	Allar útlínur íhvolfar eða mjög íhvolfar, rýr vöðvafylling

2. Fituhula, skilgreind á eftirfarandi hátt:

— Magn fitu utan á skrokk og í brjóstholi

Flokkur fituhulu	Lýsing
1 mjög lítil	Engin eða lítil fituhula
2 lítil	Lítil fituhula, hold sýnilegt nánast alls staðar
3 í meðallagi	Hold næstum alls staðar þakið fitu, að undanskildu læri og bóg, litlir fitukleprar í brjóstholi
4 mikil	Hold þakið fitu, en læri og bógur enn að hluta sýnilegir, eitthvað um stóra fituklepra í brjóstholi
5 mjög mikil	Allur skrokkurinn þakinn fitu; stórir fitukleprar í brjóstholi

Aðildarríkjunum er heimilt skipta hverjum flokki, sem kveðið er á um í 1. og 2. lið, niður í að hámarki þrjá undirflokka.

IV. Afgreiðsla

Skrokkar og hálfir skrokkar skulu afgreiddir:

- a) án hauss og án lappa; hausinn skal aðskilinn frá skrokknum við liðinn milli banakringlu og hnakkabeins (e. *atlantooccipital*) og lappir skulu skornar af við efri eða neðri lið á fætinum (e. *carpometacarpal* eða *tarsometatarsal joints*),
- b) án líffæra í brjóst- og kviðarholi, með eða án nýrna, nýrnafitu og grindarholsfitu (e. *pelvic fat*),
- c) án kynfæra og áfastra vöðva og án jógurs eða jógurfitu (e. *mammary fat*).

V. Flokkun og auðkenning

Sláturhús, sem eru viðurkennd skv. 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2003 ⁽⁴⁷⁾, skulu gera ráðstafanir til að tryggja að allir skrokkar eða hálfir skrokkar af nautgripum sem eru 8 mánaða eða eldri og er slátrað í slíkum sláturhúsum og bera heilbrigðismerki sem kveðið er á um í 2. mgr. 5. gr. í tengslum við III. kafla I. þáttar I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 ⁽⁴⁸⁾ séu flokkaðir og auðkenndir í samræmi við matskerfi Sambandsins.

Fyrir auðkenningu með merkingu geta aðildarríkin veitt leyfi til þess að ytri fita sé fjarlægð af skrokkunum eða hálfu skrokkunum ef þetta er réttlæt看legt vegna fituhulunnar.

B. Matskerfi Sambandsins fyrir flokkun svínaskrokka

I. Skilgreining

„Skrokkur“ skrokkur af slátruðu svíni, blóðtæmdur og innnyflin fjarlægð, heill eða skipt í tvennt eftir miðlínu.

II. Flokkun

Skrokkum skal skipt niður í flokka samkvæmt áætluðu innihaldi af mögru kjöti og flokkaðir til samræmis við það:

Flokkar	Magurt kjöt sem hundraðshluti af fallþunga
S	60 eða meira
E	55 eða meira en minna en 60
U	50 eða meira en minna en 55

⁽⁴⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 frá 29. apríl 2004 um sérstakar reglur um hollustuhætti sem varða matvæli úr dýrakerfinu (Stjtið. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 55).

⁽⁴⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 frá 29. apríl 2004 um sértækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýrakerfinu sem eru ætlaðar til mannelis (Stjtið. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 206).

Flokkar	Magurt kjöt sem hundraðshluti af fallþunga
R	45 eða meira en minna en 50
O	40 eða meira en minna en 45
P	Minna en 40

III. Afgreiðsla

Skrokkar skulu afgreiddir án tungu, burstu, hófa og klaufa, kynfæra, mörs, nýrna og þindar.

IV. Innihald af mögru kjöti

- Meta skal innihald af mögru kjöti með flokkunaraðferðum sem framkvæmdastjórnin samþykkir. Einungis má leyfa tölfraðilega áreiðanlegar matsaðferðir sem eru byggðar á eðlisfræðilegri mælingu á einum eða fleiri líffræðilegum hlutum skrokks af svini. Leyfi fyrir flokkunaraðferðum skal vera með fyrirvara um að farið sé að kröfum um hámarksvikmörk að því er varðar tölfraðilegar skekkjur í matinu.
- Þó skal söluverðmæti skrokkanna ekki ákvarðast eingöngu af áætluðu innihaldi af mögru kjöti.

V. Auðkenning á skrokkum

Flokkaðir skrokkar skulu auðkenndir með merkingu í samræmi við matskerfi Sambandsins, nema framkvæmdastjórnin kveði á um annað.

C. Matskerfi Sambandsins fyrir flokkun skrokka af sauðfé

I. Skilgreining

Að því er varðar heitin „skrokkur“ og „hálfur skrokkur“ gilda skilgreiningarnar sem mælt er fyrir um í lið A.I.

II. Flokkar

Skrokkunum skal skipt í eftirfarandi flokka:

A: skrokkar af sauðfé yngri en 12 mánaða,

B: skrokkar af öðru sauðfé.

III. Flokkun

Skrokkarnir skulu flokkaðir með því að beita ákvæðunum í lið A.III. að breyttu breytanda. Þó skal heitin „læri“ í lið A.III.1 og í 3. og 4. röð í töflunni undir lið A.III.2. skipt út fyrir heitið „afturpartur“.

IV. Afgreiðsla

Skrokkar og hálfir skrokkar skulu afgreiddir án hauss (skorinn af við banakringlu- og hnakkabeinslið), lappa (skornar af við hnjálið eða framristarlið), dindils (skorinn af milli sjötta og sjöunda rófuliðar), jógurs, kynkirtla, lifrar og innmatar (e. *pluck*). Nýru og nýrnafta teljast með skrokknunum.

Aðildarríki hafa heimild til að leyfa annars konar afgreiðslu þegar viðmiðunarframsetning er ekki notuð.

V. Auðkenning á skrokkum

Flokkaðir skrokkar og hálfir skrokkar skulu auðkenndir með merkingu í samræmi við matskerfi Sambandsins.

*V. VIÐAUKI***SKRÁ YFIR AFURÐIR SEM ERU ÚTILOKAÐAR FRÁ ÁÆTLUN UM ALDIN OG GRÆNMETI Í
SKÓLUM SEM ER SAMFJÁRMÖGNUM MEÐ AÐSTÖÐ FRÁ SAMBANDINU SEM UM GETUR
Í 3. MGR. 23. GR.**

Afurðir sem innihalda eitthvað af eftirtöldu:

- viðbættan sykur,
- viðbætta fitu,
- viðbætt salt,
- viðbætt sætuefni.

VI. VIÐAUKI

TAKMÖRKUN FJÁRLAGA VEGNA STUÐNINGSÁÆTLANA SEM UM GETUR Í 1. MGR. 44. GR.

	í þúsundum evra á hverju fjárhagsári			
	2014	2015	2016	frá og með 2017
Búlgaría	26 762	26 762	26 762	26 762
Tékkland	5 155	5 155	5 155	5 155
Þýskaland	38 895	38 895	38 895	38 895
Grikkland	23 963	23 963	23 963	23 963
Spánn	353 081	210 332	210 332	210 332
Frakkland	280 545	280 545	280 545	280 545
Króatía	11 885	11 885	11 885	10 832
Ítalía	336 997	336 997	336 997	336 997
Kýpur	4 646	4 646	4 646	4 646
Litáen	45	45	45	45
Lúxemborg	588	—	—	—
Ungverjaland	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Austurríki	13 688	13 688	13 688	13 688
Portúgal	65 208	65 208	65 208	65 208
Rúmenía	47 700	47 700	47 700	47 700
Slóvenía	5 045	5 045	5 045	5 045
Slóvakía	5 085	5 085	5 085	5 085
Bretland	120	—	—	—

VII. VIÐAUKI

SKILGREININGAR, TÁKNANIR OG VÖRULÝSINGAR AFURÐA SEM UM GETUR Í 78. GR.

Að því er varðar þennan viðauka merkir „vörulýsing“ það heiti sem er notað fyrir afurð við sölu, í skilningi 1. mgr. 5. gr. tilskipunar 2000/13/EB, eða heiti matvælna í skilningi 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1169/2011.

I. HLUTI

Kjöt af nautgripum yngri en 12 mánaða

I. Skilgreining

Að því er varðar þennan hluta þessa viðauka merkir „kjöt“ alla skrokka, kjöt með beini eða úrbeinað, og sláturmat, hvort sem það er skorið eða ekki, sem er ætlað til manneldis og fengið af nautgripum yngri en 12 mánaða og er boðið fram nýtt, fryst eða djúpfryst, hvort sem það er í umbúðum eða ekki.

II. Flokkun á nautgripum yngri en 12 mánaða í sláturhúsinu

Við slátrun skulu rekstraraðilar flokka alla nautgripa yngri en 12 mánaða, undir eftirliti lögbærs yfirvalds, í annan hvorn eftirfarandi flokka:

A) Flokkur V: nautgripir yngri en 8 mánaða

Auðkennisstafur flokksins: V,

B) Flokkur Z: nautgripir eldri en 8 mánaða en yngri en 12 mánaða

Auðkennisstafur flokksins: Z.

Flokkunin skal byggjast á upplýsingunum sem fram koma í vegabréfinu sem fylgir nautgripunum eða að öðrum kosti á grundvelli gagnanna í tölvuvædda gagnagrunninum sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1760/2000 ⁽⁴⁹⁾.

III. Vörulýsingar

1. Kjöt af nautgripum yngri en 12 mánaða skal einungis sett á markað í aðildarríkjunum með eftirfarandi vörulýsingu(m) sem mælt er fyrir um fyrir hvert aðildarríki:

A) Að því er varðar kjöt af nautgripum yngri en átta mánaða (auðkennisstafur flokksins: V):

Land þar sem kjötið er sett á markað	Vörulýsingar sem skal nota
Belgía	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Búlgaría	месо от малки телета
Tékkland	Telecí
Danmörk	Lyst kalvekød
Þýskaland	Kalbfleisch
Eistland	Vasikaliha
Írland	Veal
Grikkland	μοσχάρι γάλακτος
Spánn	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Frakkland	veau, viande de veau
Króatía	teletina
Ítalía	vitello, carne di vitello

⁽⁴⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1760/2000 frá 17. júlí 2000 um að koma á kerfi fyrir auðkenningu og skráningu nautgripa og um merkingar nautakjöts og nautakjötsafurða (Stjtið. EB L 204, 11.8.2000, bls. 1).

Kýpur	μοσχάρι γάλακτος
Lettland	Teļa gaļa
Litáen	Veršiena
Lúxemborg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Ungverjaland	Borjűhűs
Malta	Vitella
Holland	Kalfsvlees
Austurríki	Kalbfleisch
Pólland	Cielęcina
Portúgal	Vitela
Rúmenía	carne de vițel
Slóvenía	Teletina
Slóvakía	Teľacie mäso
Finnland	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Svíþjóð	ljúst kalvkött
Bretland	Veal

B) Að því er varðar kjöt af nautgripum eldri en 8 mánaða en yngri en 12 mánaða (auðkennisstafur flokksins: Z):

Land þar sem kjötið er sett á markað	Vörulýsingar sem skal nota
Belgía	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Búlgaría	Телешко месо
Tékkland	hovězí maso z mladého skotu
Danmörk	Kalvekød
Þýskaland	Jungrindfleisch
Eistland	noorloomaliha
Írland	rosé veal
Grikkland	vealό μοσχάρι
Spánn	Ternera, carne de ternera
Frakkland	jeune bovin, viande de jeune bovin
Króatía	mlada junetina
Ítalía	vitellone, carne di vitellone
Kýpur	vealό μοσχάρι
Lettland	jaunlopa gaļa
Litáen	Jautiena
Lúxemborg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Ungverjaland	Nővendék marha húsa
Malta	Vitellun
Holland	rosé kalfsvlees
Austurríki	Jungrindfleisch
Pólland	młoda wołowina
Portúgal	Vitelão

Rúmenía	carne de tineret bovin
Slóvenía	meso težjih telet
Slóvakía	mäso z mladého dobytkä
Finnland	vasikanliha/kalvkött
Svíþjóð	Kalvkött
Bretland	Beef

2. Við vörulýsinguna sem um getur í 1. mgr. má bæta tilgreiningu á heiti eða tákun kjötstykkianna eða innmatsins sem um er að ræða.

3. Einungis skal nota vörulýsingarnar, sem eru tilgreindar fyrir flokk V í A-lið töflunnar í 1. mgr., og öll ný heiti sem eru dregin af þessum vörulýsingum, ef kröfurnar í þessum viðauka eru uppfylltar.

Einkum skal ekki nota hugtökin „veau“, „teleci“, „Kalb“, „μσχάρι“, „ternera“, „kalv“, „veal“, „vittello“, „vitella“, „kalf“, „vitela“ og „teletina“ í vörulýsingum eða tilgreina þau á merkingum kjöts af nautgripum eldri en 12 mánaða.

4. Skilyrðin sem um getur í 1. mgr. gilda ekki um kjöt af nautgripum með upprunatákun eða landfræðilega merkingu sem nýtur verndar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1151/2012 og var skráð fyrir 29. júní 2007.

IV. Lögboðnar upplýsingar á merkimiða

1. Með fyrirvara um tilskipun 2000/13/EB, reglugerð (ESB) nr. 1169/2011 og 13., 14. og 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 1760/2000 skulu rekstraraðilar, á hverju stigi framleiðslu og markaðssetningar, merkja kjöt nautgripa, yngri en 12 mánaða, með eftirfarandi upplýsingum:

a) vörulýsingunni í samræmi við III. lið þessa hluta,

b) aldur dýranna við slátrun, tilgreint, eftir atvikum, á miðanum:

— „aldur við slátrun: yngri en 8 mánaða“,

— „aldur við slátrun: eldri en 8 mánaða en yngri en 12 mánaða“.

Þrátt fyrir b-lið fyrstu undirgreinar geta rekstraraðilar sett tilgreiningu á flokknum í staðinn fyrir tilgreiningu á aldri við slátrun, eftir því sem við á: „flokkur V“ eða „flokkur Z“ á þeim stigum sem koma á undan afhendingu til lokaeytanda.

2. Ef um er að ræða kjöt af nautgripum, yngri en 12 mánaða, sem er boðið lokaeytendum til sölu óinnpakkað á smásölustað skulu aðildarríkin mæla fyrir um reglur um hvernig tilgreina skuli þær upplýsingar sem um getur í 1. mgr.

V. Skráning

Rekstraraðilar skulu skrá eftirfarandi upplýsingar á hverju stigi framleiðslu og markaðssetningar:

a) auðkennisnúmer og fæðingardagsetningu dýranna, einungis í sláturhúsinu,

b) tilvísunarnúmer sem gerir kleift að koma á tengslum, annars vegar milli auðkenningar dýranna sem kjötið er fengið af og hins vegar vörulýsingarinnar, aldurs við slátrun og auðkennisstafs flokksins sem er gefinn upp á merkimiðanum fyrir kjötið,

c) komudag dýranna og kjötsins á starfsstöðina og brottfarardag þeirra frá henni.

VI. Opinbert eftirlit

1. Aðildarríkin skulu tilnefna lögbært yfirvald eða yfirvöld sem bera ábyrgð á opinberu eftirliti sem fer fram til að sannreyna beitingu þessa hluta og upplýsa framkvæmdastjórnina um það.

2. Opinbert eftirlit skal vera í höndum lögbærs yfirvalds eða yfirvalda í samræmi við þær almennu meginreglur sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 ⁽⁵⁰⁾.
3. Þegar þess er þörf skulu sérfræðingar Sambandsins, í samstarfi við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld og, eftir atvikum, sérfræðinga aðildarríkjanna, framkvæma skyndiskoðanir til að sjá til þess að ákvæði þessa viðauka séu framkvæmd.
4. Aðildarríki sem hafa yfirráð yfir þeim svæðum þar sem skoðanir fara fram skulu veita framkvæmdastjórninni alla nauðsynlega aðstoð sem hún kann að þurfa til að geta sinnt verkefnum sínum.
5. Að því er varðar kjöt sem er flutt inn frá þriðju löndum skal lögbært yfirvald sem þriðja landið tilnefnið eða, eftir atvikum, sjálfstæður þriðji aðili, sjá til þess að kröfurnar í þessum hluta séu uppfylltar. Sjálfstæði aðilinn skal veita fulla tryggingu fyrir því að farið sé að skilyrðunum sem mælt er fyrir um í Evrópustaðli EN 45011 eða ISO/IEC-leiðbeiningum 65.

II. HLUTI

Flokkar vínræktarafurða

1) Vín

„Vín“ er afurð sem er fengin eingöngu með alkóhólgerjun, heildar- eða hlutgerjun, ferskra þrúgna, hvort sem þær eru kramdar eða ekki, eða þrúgumusts.

Vín skal:

- a) hafa, hvort sem vinnslan, sem er tilgreind í B-þætti I. hluta VIII. viðauka a hefur farið fram eða ekki, ekki minni raunverulegan alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál en 8,5%, að því tilskildu að vínið hafi eingöngu verið framleitt úr þrúgum tindum á vínræktarsvæðum A og B, sem um getur í I. viðbæti við þennan viðauka, og ekki minni en 9% miðað við rúmmál á öðrum vínræktarsvæðum,
- b) hafa, þrátt fyrir gildandi lágmörk um raunverulegan alkóhólstyrkleika, ef vínið er með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu, einnig að lokinni beitingu vinnsluferlanna sem tilgreind eru í B-þætti I. hluta VIII. viðauka, ekki minni raunverulegan alkóhólstyrkleika en 4,5% miðað við rúmmál,
- c) hafa ekki meiri heildaralkóhólstyrkleika en 15% miðað við rúmmál. Hinsvegar og þrátt fyrir þetta:
 - má hækka efri mörk fyrir heildaralkóhólstyrkleika upp í 20% miðað við rúmmál þegar um er að ræða vín frá tilteknum vínræktarsvæðum Sambandsins sem hafa verið framleidd án nokkurrar auðgunar, sem framkvæmdastjórnin ákvarðar með framseldum gerðum í samræmi við 2. mgr. 75. gr.,
 - mega efri mörk fyrir heildaralkóhólstyrkleika fara yfir 15% miðað við rúmmál þegar um er að ræða vín með verndaða upprunatáknun sem hafa verið framleidd án auðgunar,
- d) hafa, með fyrirvara um undanþágur sem framkvæmdastjórnin kann að samþykkja með framseldum gerðum í samræmi við 2. mgr. 75. gr., heildarsýruinnihald, gefið upp sem vínsýra, sem er ekki minna en 3,5 grömm á lítra eða 46,6 millijafngildi á lítra.

„Retsina“ er vín sem er eingöngu framleitt á yfirráðasvæði Grikklands, úr þrúgumusti sem er meðhöndlað með resíni úr aleppófurum. Notkun resíns úr aleppófurum er einungis leyfð við gerð „retsina“-víns í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í viðeigandi grískum ákvæðum.

Þrátt fyrir b-lið annars undirliðar teljast „Tokaji eszencia“ og „Tokajská eszencia“ vera vín.

Þó geta aðildarríkin heimilað notkun á heitinu „vín“ ef:

- a) því fylgir, í samsettu heiti, heiti aldins til að markaðssetja afurðir fengnar með gerjun annarra aldina en þrúgna eða
- b) það er hluti af samsettu heiti.

Forðast skal að rugla því saman við afurðir sem samsvara vínflokkunum í þessum viðauka.

⁽⁵⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fæður og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virt (Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1).

2) Nýtt vín sem er enn í gerjun

„Nýtt vín, sem er enn í gerjun“ er afurð þar sem alkóhólgerjun er enn ekki lokið og dreggjarnar hafa ekki verið skildar frá.

3) Líkjörvín

„Líkjörvín“ er afurð:

- a) sem hefur raunverulegan alkóhólstyrkleika sem er ekki minni en 15% og ekki meiri en 22% miðað við rúmmál,
- b) sem hefur heildaralkóhólstyrkleika sem er ekki minni en 17,5% miðað við rúmmál, að undanskildum tilteknum líkjörvínnum með upprunatáknun eða landfræðilega merkingu sem er að finna í skrá sem framkvæmdastjórnin skal taka saman með framseldum gerðum í samræmi við 2. mgr. 75. gr.,

c) sem fæst úr:

- þrúgumusti í gerjun,
- víni,
- blöndu framangreindra afurða eða
- þrúgumusti eða blöndu þess og vins að því er varðar tiltekin líkjörvín með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu, sem framkvæmdastjórnin ákvarðar með framseldum gerðum í samræmi við 2. mgr. 75. gr.,

- d) sem hefur upphaflegan styrk náttúrulegs alkóhóls sem er ekki minni en 12% miðað við rúmmál, að undanskildum tilteknum líkjörvínnum með verndaða upprunatáknun eða verndaða landfræðilega merkingu sem er að finna í skrá sem framkvæmdastjórnin skal taka saman með framseldum gerðum í samræmi við 2. mgr. 75. gr.,

e) sem eftirfarandi hefur verið bætt við:

i. einu sér eða í samsetningu:

- hreinum vínanda úr víni, þ.m.t. alkóhól framleitt með eimingu á þurrkuðum þrúgum, með ekki minni raunverulegan alkóhólstyrkleika en 96% miðað við rúmmál,
- véneimi eða eimi úr þurrkuðum þrúgum, með ekki minni raunverulegan alkóhólstyrkleika en 52% og ekki meiri en 86% miðað við rúmmál,

ii. ásamt einni eða fleiri af eftirfarandi afurðum, eftir því sem við á:

- þrúgumustsþykkni,
- samsetningu einnar af afurðunum, sem um getur í i. lið e-liðar, og þrúgumusts, sem um getur í fyrsta og fjórða undirlið c-liðar,

- f) sem við hefur verið bætt, þrátt fyrir e-lið og svo fremi að um sé að ræða tiltekin líkjörvín með verndaða upprunatáknun eða verndaða landfræðilega merkingu sem er að finna í skrá sem framkvæmdastjórnin skal taka saman með framseldum gerðum í samræmi við 2. mgr. 75. gr.,

i. annarri hvorri afurðinni, sem er talin upp í i. lið e-liðar, einni sér eða í samsetningu, eða

ii. einni eða fleirum eftirfarandi afurðum:

- alkóhóli úr víni eða alkóhóli úr þurrkuðum þrúgum, með ekki minni raunverulegan alkóhólstyrkleika en 95% og ekki meiri en 96%, miðað við rúmmál,
- brenndu víni eimuðu úr víni eða þrúguhrati, með ekki minni raunverulegan alkóhólstyrkleika en 52% og ekki meiri en 86%, miðað við rúmmál,
- brenndu víni eimuðu úr þurrkuðum þrúgum, með ekki minni raunverulegan alkóhólstyrkleika en 52% og ekki meiri en 94,5%, miðað við rúmmál og

iii. einni eða fleiri af eftirfarandi afurðum, eftir því sem við á:

- hlutgerjuðu þrúgumusti, fengnu úr léttþurrkuðum þrúgum,
- þrúgumustsþykkni, fengnu með beinni hitun, og sem er, að undanskilinni þessari aðgerð, í samræmi við skilgreininguna á þrúgumustsþykkni,
- þrúgumustsþykkni,
- samsetningu einnar af afurðunum, sem eru taldar upp í ii. lið f-liðar, og þrúgumusts, sem um getur í fyrsta og fjórða undirlið c-liðar.

4) Freyðivín

„Freyðivín“ er afurð:

- a) sem fæst við fyrstu eða aðra alkóhólgerjun:
 - ferskra þrúgna,
 - þrúgumusts eða
 - víns,
- b) sem koltvísýringur, sem stafar eingöngu af gerjun, losnar úr þegar ílátíð er opnað,
- c) sem í er, vegna koltvísýrings í lausninni, umframþrýstingur sem er ekki undir 3 börum þegar vínið er geymt við 20 °C hita í lokuðum ílátum og
- d) þar sem heildaralkóhólstyrkleiki vínlagananna, sem ætlaðar eru til framleiðslu þeirra, skal ekki vera minni en 8,5% miðað við rúmmál.

5) Gæðafreyðivín

„Gæðafreyðivín“ er afurð:

- a) sem fæst við fyrstu eða aðra alkóhólgerjun:
 - ferskra þrúgna,
 - þrúgumusts eða
 - víns,
- b) sem koltvísýringur, sem stafar eingöngu af gerjun, losnar úr þegar ílátíð er opnað,
- c) sem í er, vegna koltvísýrings í lausninni, umframþrýstingur sem er ekki undir 3,5 börum þegar vínið er geymt við 20 °C hita í lokuðum ílátum og
- d) þar sem heildaralkóhólstyrkleiki vínlagananna, sem ætlaðar eru til framleiðslu þeirra, skal ekki vera minni en 9% miðað við rúmmál.

6) Ilmrikt gæðafreyðivín

„Ilmrikt gæðafreyðivín“ er gæðafreyðivín:

- a) sem fæst með því að nota eingöngu, þegar vínögunin er blönduð, þrúgumust eða þrúgumust í gerjun, sem kemur úr tilteknum vínþrúguyrkjum sem er að finna í skrá sem framkvæmdastjórnin skal taka saman með framseldum gerðum í samræmi við 2. mgr. 75. gr.

Framkvæmdastjórnin skal taka ákvörðun um ilmrikt gæðafreyðivín, sem hefur er fyrir að framleiða með því að nota vín í vínögunina, með framseldum gerðum í samræmi við 2. mgr. 75. gr.,

- b) sem í er, vegna koltvísýrings í lausninni, umframþrýstingur sem er ekki undir 3 börum þegar vinið er geymt við 20 °C hita í lokuðum ílátum,
 - c) þar sem raunverulegur alkóhólstyrkleiki má ekki vera minni en 6% miðað við rúmmál og
 - d) þar sem heildaralkóhólstyrkleiki má ekki vera minni en 10% miðað við rúmmál.
- 7) Loftblandað freyðivín
- „Loftblandað freyðivín“ er afurð sem:
- a) er fengin úr víni sem er ekki með verndaða upprunatáknun eða verndaða, landfræðilega merkingu,
 - b) koltvísýringur losnar úr þegar ílátið er opnað, sem stafar, í heild eða að hluta til, af því að gasi hefur verið bætt í vinið og
 - c) í er, vegna koltvísýrings í lausninni, umframþrýstingur sem er ekki undir 3 börum þegar vinið er geymt við 20 °C hita í lokuðum ílátum.
- 8) Hálfreyðandi vín
- „Hálfreyðandi vín“ er afurð sem:
- a) er fengin úr víni, nýju víni sem enn er í gerjun, þrúgumusti eða þrúgumusti sem er í gerjun að því tilskildu að heildaralkóhólstyrkleiki þessara afurða sé ekki minni en 9% miðað við rúmmál,
 - b) hefur ekki minni raunverulegan alkóhólstyrkleika en 7% miðað við rúmmál,
 - c) hefur umframþrýsting, vegna eigin koltvísýrings í lausninni, sem er ekki undir 1 bari og ekki yfir 2,5 börum þegar vinið er geymt við 20 °C hita í lokuðum ílátum, og
 - d) er sett í 60 lítra ílát eða minni.
- 9) Loftblandað, hálfreyðandi vín
- „Loftblandað, hálfreyðandi vín“ er afurð sem:
- a) er fengin úr víni, nýju víni sem enn er í gerjun, þrúgumusti eða þrúgumusti sem er í gerjun,
 - b) hefur ekki minni raunverulegan alkóhólstyrkleika en 7% miðað við rúmmál og ekki minni heildaralkóhólstyrkleika en 9% miðað við rúmmál,
 - c) hefur umframþrýsting sem er ekki undir 1 bari og ekki yfir 2,5 börum þegar vinið er geymt við 20 °C hita í lokuðum ílátum, vegna koltvísýrings í lausninni sem hefur verið bætt við í heild eða að hluta og
 - d) er sett í 60 lítra ílát eða minni.
- 10) Þrúgumust
- „Þrúgumust“ er fljótandi afurð, fengin úr ferskum þrúgum með náttúrulegum eða eðlisrænum aðferðum. Leyfilegur, raunverulegur alkóhólstyrkleiki þrúgumusts má vera allt að 1% miðað við rúmmál.
- 11) Hlutgerjað þrúgumust
- „Þrúgumust í gerjun“ er afurð fengin með gerjun þrúgumusts, sem hefur meira en 1% raunverulegan alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál, en minna en þrjá fimmtu af heildaralkóhólstyrkleika miðað við rúmmál.
- 12) Hlutgerjað þrúgumust, fengið úr léttþurrkuðum þrúgum
- „Þrúgumust í gerjun, sem fengið er úr léttþurrkuðum þrúgum“ er afurð fengin með hlutgerjun þrúgumusts úr léttþurrkuðum þrúgum, með heildarsykurinnihald fyrir gerjun sem nemur a.m.k. 272 grömmum á lítra og náttúrulegan og raunverulegan alkóhólstyrkleika sem er ekki minni en 8% miðað við rúmmál. Þó teljast tiltekin vín, sem framkvæmdastjórnin ákveður með framseldum gerðum í samræmi við 2. mgr. 75. gr., sem uppfylla þessi skilyrði, ekki til þrúgumusts í gerjun sem fengið er úr léttþurrkuðum þrúgum.

13) Þrúgumustsþykkni

„Þrúgumustsþykkni“ er óbrennt þrúgumust sem fæst með því að vatnssneyða þrúgumust að hluta til með leyfilegri aðferð annarri en beinni hitun, þannig að ljósbrotsmælir, sem er notaður í samræmi við aðferð sem verður lýst í samræmi við fyrstu undirgrein 5. mgr. 80. gr. og d-lið fyrstu undirgreinar 91. gr., sýni við 20 °C ekki lægri tölu en 50,9%.

Leyfilegur, raunverulegur alkóhólstyrkleiki þrúgumustsþykknis má vera allt að 1% miðað við rúmmál.

14) Hreinsað þrúgumustsþykkni

„Hreinsað þrúgumustsþykkni“ er:

a) fljótandi, óbrennd afurð sem:

- i. er fengin með því að vatnssneyða þrúgumust að hluta til með leyfilegri aðferð annarri en beinni hitun, þannig að ljósbrotsmælir, sem er notaður í samræmi við aðferð sem verður lýst í samræmi við fyrstu undirgrein 5. mgr. 80. gr. og d-lið fyrstu undirgreinar 91. gr., sýni við 20 °C ekki lægri tölu en 61,7%,
- ii. hefur farið í gegnum leyfilega meðferð til afsýringar og fjarlægingar á öðrum innihaldsefnum en sykri,
- iii. hefur eftirfarandi einkenni:
 - pH-gildi er ekki yfir 5 við 25 Brix-gráður,
 - ljóspéttni er ekki yfir 0,100 í þrúgumusti sem er þykkt í 25 Brix-gráður við 425 nm og 1 cm þykkt,
 - súkrósainnihaldið er ógreinanlegt með greiningaraðferð sem verður skilgreind nánar,
 - Folin-Ciocalteu-tölu sem er ekki hærri en 6,00 við 25 Brix-gráður,
 - títranlegt sýruinnihald er ekki yfir 15 millijafngildum á kílógramm heildarsykurinnihalds,
 - innihald brennisteinsdíoxíðs er ekki yfir 25 milligrömmum á kílógramm heildarsykurinnihalds,
 - heildarinnihald plúsjóna er ekki yfir 8 millijafngildum á kílógramm heildarsykurinnihalds,
 - eðlisleiðni við 25 Brix-gráður og 20 °C er ekki hærri en 120 µS/cm,
 - hýdroxýmetýlfúrfúralinnihald er ekki yfir 25 milligrömmum á kílógramm heildarsykurinnihalds,
 - mesóínósítól er fyrir hendi.

b) föst, óbrennd afurð sem:

- i. er fengin með kristöllum fljótandi, hreinsaðs þrúgumustsþykknis án notkunar leysa,
- ii. hefur farið í gegnum leyfilega meðferð til afsýringar og fjarlægingar á öðrum innihaldsefnum en sykri,
- iii. hefur eftirfarandi einkenni eftir þynningu í lausn við 25 Brix-gráður:
 - pH-gildi er ekki yfir 7,5,
 - ljóspéttni við 425 nm er ekki yfir 0,100 við 1 cm þykkt,
 - súkrósainnihaldið er ógreinanlegt með greiningaraðferð sem verður skilgreind nánar,
 - Folin-Ciocalteu-tala er ekki hærri en 6,00,
 - títranlegt sýruinnihald er ekki yfir 15 millijafngildum á kílógramm heildarsykurinnihalds,
 - innihald brennisteinsdíoxíðs er ekki yfir 10 milligrömmum á kílógramm heildarsykurinnihalds,

- heildarinnihald plúsjóna er ekki yfir 8 millíjafngildum á kílógramm heildarsykurinnihalds,
- eðlisleiðni við 20 °C er ekki hærri en 120 µS/cm,
- hýdroxýmetylfúrfúralinnihald er ekki yfir 25 milligrömmum á kílógramm heildarsykurinnihalds,
- mesóínósítól er fyrir hendi.

Leyfilegur, raunverulegur alkóhólstyrkleiki hreinsaðs þrúgumustsþykkis má vera allt að 1% miðað við rúmmál.

15) Vín úr léttþurrkuðum þrúgum

„Vín úr léttþurrkuðum þrúgum“ er afurð sem:

- a) er framleidd án auðgunar, úr þrúgum sem hafa verið látnar liggja í sól eða skugga til að vatnssneyða þær að hluta til,
- b) hefur a.m.k. 16% heildaralkóhólstyrkleika miðað við rúmmál og a.m.k. 9% raunverulegan alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál og
- c) hefur a.m.k. 16% styrk náttúrulegs alkóhóls miðað við rúmmál (eða 272 grömm af sykri á lítra).

16) Vín úr ofþroskuðum þrúgum

„Vín úr ofþroskuðum þrúgum“ er afurð sem:

- a) er framleidd án auðgunar,
- b) hefur náttúrulegan alkóhólstyrkleika sem er yfir 15% miðað við rúmmál,
- c) hefur heildaralkóhólstyrkleika sem er ekki minni en 15% miðað við rúmmál og raunverulegan alkóhólstyrkleika sem er ekki minni en 12% miðað við rúmmál.

Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um þroskunartíma fyrir þessa afurð.

17) Vínedik

„Vínedik“ er edik sem:

- a) er fengið eingöngu með ediksýrugerjun víns og
- b) hefur heildarinnihald sýru sem er ekki undir 60 grömmum á lítra, gefið upp sem ediksýra.

III. HLUTI

Mjólk og mjólkurafurðir

1. „Mjólk“ á einungis við um eðlilega mjólkurseytingu sem fæst við einar eða fleiri mjaltir, án þess að nokkru sé bætt við né nokkuð fjarlæggt.

Þó má nota hugtakið „mjólk“:

- a) yfir mjólk sem hefur verið meðhöndluð, án þess að samsetningu hennar hafi verið breytt, og yfir mjólk með staðlað fituinnihald skv. IV. hluta,
 - b) ásamt öðru orði eða orðum til að tilgreina tegund, gæði, uppruna og/eða fyrirhugaða notkun mjólkurinnar eða til að lýsa eðlisfræðilegri meðhöndlun hennar eða breytingu á samsetningu hennar, að því tilskildu að sú breyting felist eingöngu í því að bæta við náttúruleg innihaldsefni mjólkurinnar og/eða fjarlægja þau.
2. Að því er varðar þennan hluta merkir hugtakið „mjólkurafurðir“ afurðir sem eru eingöngu unnar úr mjólk í þeim skilningi að bæta má við efnum sem eru nauðsynleg til framleiðslu afurðanna, svo fremi að þessi efni séu ekki notuð til að koma í heild sinni eða að hluta í staðinn fyrir innihaldsefni mjólkur.

Eftirfarandi á eingöngu við um mjólkurafurðir.

a) eftirfarandi heiti sem skulu notuð á öllum stigum setningar þeirra á markað:

- i. mysa,
- ii. rjómi,
- iii. smjör,
- iv. áfir,
- v. smjörolía,
- vi. kaseín,
- vii. vatnsfrí mjólkurfita,
- viii. ostur,
- ix. jógúrt,
- x. kefir,
- xi. kúmis,
- xii. víli/fil,
- xiii. smetana,
- xiv. fil,
- xv. rjaženka,
- xvi. rūgušpiens,

b) heiti eða nöfn, í skilningi 5. gr. tilskipunar 2000/13/EB eða 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1169/2011, sem eru í raun notuð yfir mjólkurafurðir.

3. Hugtakið „mjólk“ og heitin, sem eru notuð yfir mjólkurafurðir, má einnig nota ásamt öðru orði eða orðum til að tilgreina samsettar afurðir, þ.e. afurðir þar sem enginn efnishluti kemur eða er ætlað að koma í stað innihaldsefna mjólkur og þar sem mjólk eða mjólkurvara er mikilvægur þáttur, annaðhvort að því er varðar magn eða einkenni afurðarinnar.
4. Að því er varðar mjólk skal taka fram úr hvaða dýrategund mjólkinn kemur ef hún kemur ekki úr nautgripum.
5. Ekki má nota heitin sem um getur í 1., 2. og 3. lið fyrir aðrar afurðir en þær sem þar um getur.

Þó gildir þetta ákvæði ekki um heiti afurða sem nákvæmlega er vitað hvers eðlis eru vegna hefðbundinnar notkunar þeirra og/eða ef heitin eru greinilega notuð til að lýsa einkennandi eiginleikum afurðarinnar.

6. Að því er varðar afurðir, aðrar en þær sem lýst er í 1., 2. og 3. lið þessa hluta, má ekki nota merkimiða, viðskiptaskjöl, kynningarefni né annað form auglýsinga, eins og þær eru skilgreindar í 2. gr. tilskipunar ráðsins 2006/114/EB ⁽⁵¹⁾, eða annað form kynningar þar sem fullt er eða látið að því liggja eða gefið í skyn að afurðin sé mjólkurafurð.

Þegar um er að ræða afurð sem inniheldur mjólk eða mjólkurafurðir er þó einungis heimilt að nota heitið „mjólk“ eða heitin, sem um getur í öðrum undirlið 2. liðar þessa hluta, til að lýsa grunnhræfnum og til að telja upp innihaldsefnin í samræmi við tilskipun 2000/13/EB. eða reglugerð (ESB) nr. 1169/2011.

⁽⁵¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/114/EB frá 12. desember 2006 um villandi auglýsingar og samanburðarauglýsingar (Stjtið. ESB L 376, 27.12.2006, bls. 21).

IV. HLUTI

Mjólk til manneldis sem fellur undir SN-númer 0401

I. Skilgreiningar

Í þessum hluta er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „mjólk“: afurð sem fæst með því að mjólka eina eða fleiri kýr,
- b) „neyslumjólk“: afurð sem um getur í III. lið og er ætluð til afhendingar til neytenda án frekari vinnslu,
- c) „fituinnihald“: mjólkurfituinnihald mjólkur sem massahlutfall í hundraðshlutum,
- d) „próteininnihald“: próteininnihald mjólkur sem massahlutfall í hundraðshlutum (fengið með því að margfalda heildarköfnunarefnisinnihald mjólkur, sem er gefið upp sem hundraðshluti af massa, með 6,38).

II. Afhending eða sala til lokaneytandans

- 1. Einungis má afhenda eða selja mjólk án vinnslu til neytenda, annaðhvort beint eða í gegnum milliliði sem eru veitingastaðir, sjúkrahús, mótuneyti eða önnur svipuð stóreldhús, ef mjólkinn uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um fyrir neyslumjólk.
- 2. Vörulýsingarnar, sem nota skal fyrir þessar afurðir, skulu vera þær sömu og eru tilgreindar í III. lið. Þær lýsingar skulu einungis notaðar fyrir afurðir sem um getur í þeim lið, án þess að það hafi áhrif á notkun þeirra í samsettum lýsingum.
- 3. Aðildarríkin skulu samþykkja ráðstafanir í því skyni að upplýsa neytendur um eðli og samsetningu viðkomandi afurða ef líklegt er að skortur á slíkum upplýsingum valdi ruglingi.

III. Neyslumjólk

- 1. Eftirfarandi afurðir skulu teljast til neyslumjólkur:
 - a) hrámmjólk: mjólk sem hefur ekki verið hituð í meira en 40 °C né fengið aðra meðferð sem hefur samsvarandi áhrif,
 - b) nýmmjólk: hitameðhöndluð mjólk sem uppfyllir eftirfarandi kröfur að því er varðar fituinnihald:
 - i. stöðluð nýmmjólk: mjólk með fituinnihaldi sem er a.m.k. 3,50% (massahlutfall). Þó geta aðildarríkin kveðið á um viðbótarflokk fyrir nýmmjólk með fituinnihaldi sem er a.m.k. 4,00% (massahlutfall),
 - ii. óstöðluð nýmmjólk: mjólk með fituinnihaldi sem hefur ekki verið breytt frá mjóltum með því að bæta mjólkurfitu við eða fjarlægja hana eða með blöndun við mjólk þar sem náttúrulegu fituinnihaldi hefur verið breytt. Þó má fituinnihaldið ekki vera lægra en 3,50% (massahlutfall),
 - c) léttmjólk: hitameðhöndluð mjólk með fituinnihaldi sem hefur verið lækkað niður í minnst 1,50% (massahlutfall) og mest 1,80% (massahlutfall),
 - d) undanrenna: hitameðhöndluð mjólk með fituinnihaldi sem hefur verið lækkað niður í mest 0,50% (massahlutfall).

Hitameðhöndluð mjólk, sem ekki uppfyllir kröfurnar um fituinnihald sem mælt er fyrir um í b, c, og d-lið fyrsta undirliðar, skal teljast til neyslumjólkur að því tilskildu að fituinnihald hennar sé greinilega tilgreint með einum tugastaf og sé auðlæsilegt á umbúðunum á forminu „... % fita“. Slíkri mjólk skal ekki lýst sem nýmmjólk, léttmjólk eða undanrennu.

- 2. Með fyrirvara um ii. lið b-liðar 1. mgr. skal einungis leyfilegt að gera eftirfarandi breytingar:
 - a) til að uppfylla kröfur varðandi fituinnihald neyslumjólkur: að breyta náttúrulegu fituinnihaldi með því að fjarlægja rjóma eða bæta honum við eða með því að bæta nýmmjólk, léttmjólk eða undanrennu við,

- b) að bæta mjólkurprótinum, ólífrænum söltum eða vítamínum við mjólkina, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1925/2006 ⁽⁵²⁾,
- c) að skerða laktósainnihald með ummyndun í glúkósa og galaktósa.

Breytingarnar á samsetningu mjólkur, sem um getur í b- og c-lið, skulu því aðeins leyfðar að þær séu tilgreindar á umbúðum vörunnar með óafmáanlegu letri sem er auðsjáanlegt og auðlæsilegt. Þó að slíkar upplýsingar séu tilgreindar veitir það ekki lausn undan skyldunni um næringarmerkingu sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) nr. 1169/2011. Ef prótínum er bætt við skal prótínnihald mjólkurinnar vera minnst 3,8% (massahlutfall).

Þó geta aðildarríkin takmarkað eða bannað breytingarnar á samsetningu mjólkur sem um getur í b- og c-lið.

3. Neyslumjólk skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) frostmark hennar skal vera nálægt meðalfrostmarkinu sem er skráð fyrir hrámjólk á upprunasvæði mjólkurinnar sem safnað var,
- b) massi hennar skal ekki vera minni en 1028 grömm á hvern lítra af mjólk, sem inniheldur 3,5% (massahlutfall) af fitu við 20 °C, eða þyngd hennar skal jafngilda því á hvern lítra af mjólk með öðru fituinnihaldi,
- c) hún skal að lágmarki innihalda 2,9% (massahlutfall) af prótíni, þegar um er að ræða mjólk sem inniheldur 3,5% (massahlutfall) af fitu, eða prótínstyrkur hennar skal jafngilda því ef fituinnihald mjólkurinnar er annað.

V. HLUTI

Afurðir úr alifuglakjötsgeiranum

- I. Þessi hluti gildir í tengslum við setningu á markað í Sambandinu, með viðskiptum eða verslun, á tilteknum tegundum og framsetningum unnins alifuglakjöts eða unnins innmatar úr alifuglum og afurðum úr þeim, af eftirfarandi tegundum:

- *Gallus domesticus*,
- endur,
- gæsir,
- kalkúnar,
- perluhænsn.

Þessi ákvæði gilda einnig um alifuglakjöt í saltlegi sem fellur undir SN-númer 02109939.

II. Skilgreiningar

- 1) „alifuglakjöt“: alifuglakjöt sem hentar til manneldis og hefur ekki fengið aðra meðhöndlun en kuldameðhöndlun,
- 2) „nýtt alifuglakjöt“: alifuglakjöt sem hefur aldrei stífnað við kuldameðferð áður en það var geymt við hitastig sem er ekki lægra en –2 °C og ekki hærra en 4 °C. Þó geta aðildarríki mælt fyrir um lítilsháttar breyttar kröfur um hitastig fyrir þann lágmarkstíma sem þarf til að stykkja og meðhöndla nýtt alifuglakjöt í smásöluverslunum eða á athafnasvæðum við sölustaði þar sem stykkjun og geymsla tengjast eingöngu beinni afhendingu til neytenda á viðkomandi stað,
- 3) „fryst alifuglakjöt“: alifuglakjöt sem skal fryst eins fljótt og hefðbundið slátrunarferli leyfir og skal geymt við hitastig sem er aldrei hærra en –12 °C,
- 4) „hraðfryst alifuglakjöt“: alifuglakjöt sem skal geymt við hitastig sem er aldrei hærra en –18 °C, með þeim vikmörkum sem kveðið er á um í tilskipun ráðsins 89/108/EBE ⁽⁵³⁾,

⁽⁵²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1925/2006 frá 20. desember 2006 um íblöndun vítamína og steinefna og tiltekinna annarra efna í matvæli (Stjtið. ESB L 404, 30.12.2006, bls. 26).

⁽⁵³⁾ Tilskipun ráðsins 89/108/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hraðfryst matvæli (Stjtið. EB L 40, 11.2.1999, bls. 34).

- 5) „unnið alifuglakjöt“: alifuglakjöt, þ.m.t. alifuglakjöt sem hefur verið bitað niður og sem matvælum, kryddi eða aukefnum hefur verið bætt í eða sem hefur verið sett í vinnslu sem nægir ekki til að breyta innri byggingu vöðvaþráða í kjötinu,
- 6) „nýtt, unnið alifuglakjöt“: unnið alifuglakjöt úr nýju alifuglakjöti.

Þó geta aðildarríki mælt fyrir um lítilsháttar breyttar kröfur um hitastig í þann lágmarkstíma sem þarf og einungis eftir því sem þurfa þykir til að auðvelda stykkjun og meðhöndlun í verksmiðjunni á meðan á framleiðslu á nýju, unnu alifuglakjöti stendur,
- 7) „alifuglakjötafurð“: kjötafurð eins og hún er skilgreind í lið 7.1 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004 og er unnin úr alifuglakjöti.

III. Alifuglakjöt og unnið alifuglakjöt skal sett á markað í einu af eftirfarandi ástandi:

- nýtt,
- fryst,
- hraðfryst.

VI. HLUTI

Egg hæna af tegundinni *Gallus gallus*

I. Gildissvið

1. Með fyrirvara um ákvæði 75. gr. um markaðsstaðla fyrir útungunaregg og unga alifugla í heimilsgörðum skal þessi hluti gilda í tengslum við setningu á markað í Sambandinu á eggjum sem eru framleidd í Sambandinu, innflutt frá þriðju löndum eða ætluð til útflutnings utan Sambandsins.
2. Aðildarríkin geta veitt undanþágu frá kröfunum sem kveðið er á um í þessum hluta, að undanskildum 3. lið III. liðar, fyrir egg sem framleiðandi selur beint til neytenda:
 - a) á framleiðslustað eða
 - b) á staðbundnum, almennum markaði eða við sölu við húsdýr eða í heimahúsum á framleiðslusvæði hlutaðeigandi aðildarríkis.

Þegar slík undanþága er veitt skal hver framleiðandi eiga kost á vali milli þess að nýta sér hana eður ei. Þegar þessi undanþága er nýtt má ekki nota neins konar gæða- og þyngdarflokkun.

Aðildarríki getur, í samræmi við eigin landslög, fastsett skilgreiningar á hugtökunum „staðbundinn, almennur markaður“, „sala við húsdýr og í heimahúsum“ og „framleiðslusvæði“.

II. Gæða- og þyngdarflokkun

1. Egg skulu flokkuð eftir gæðum á eftirfarandi hátt:
 - a) A-flokkur eða „ný egg“,
 - b) B-flokkur.
2. Egg í A-flokki skulu einnig flokkuð eftir þyngd. Þó skal ekki krafist flokkunar eftir þyngd þegar um er að ræða egg sem eru afhent fyrirtækjum í matvælaíðnaði eða öðrum iðnaði en matvælaíðnaðinum.
3. Egg í B-flokki skulu einungis afhent fyrirtækjum í matvælaíðnaði eða öðrum iðnaði en matvælaíðnaðinum.

III. Merking eggja

1. Egg í A-flokki skulu merkt með kóða framleiðanda.

Egg í B-flokki skulu merkt með kóða framleiðanda og/eða með öðrum upplýsingum.

Aðildarríkin mega undanþiggja egg í B-flokki þessari kröfu ef þau egg eru eingöngu sett á markað á þeirra eigin yfirráðasvæði.

2. Merking eggja í samræmi við 1. lið skal fara fram á framleiðslustað eða á fyrstu þökkunarstöðinni þar sem eggin eru afhent.
3. Egg, sem framleiðandi selur neytendum á staðbundnum, almennum markaði á framleiðslusvæði hlutaðeigandi aðildarríkis, skulu merkt í samræmi við 1. lið.

Þó getur aðildarríki undanþegið framleiðendur með allt að 50 varphænur þessari kröfu, að því tilskildu að nafn og heimilisfang framleiðandans sé gefið upp á sölustað.

VII. HLOTI

Smyrjanleg fita

I. Vörulýsing

Hvorki má afhenda né flytja afurðirnar, sem um getur í f-lið 1. mgr. 78. gr., óunnar til neytanda, hvort sem það er gert beint eða gegnum veitingastaði, sjúkrahús, mötuneyti eða svipaðar starfsstöðvar, nema afurðirnar uppfylli kröfurnar sem eru settar fram í II. viðbæti.

Vörulýsingar á þessum afurðum skulu vera þær sem eru tilgreindar í II. viðbæti, sbr. þó 2., 3. og 4. lið II. liðar.

Vörulýsingarnar í II. viðbæti eiga aðeins við um afurðirnar sem eru skilgreindar þar og bera eftirfarandi SN-númer og hafa a.m.k. 10% en þó innan við 90% fituinnihald miðað við þyngd:

- a) mjólkurfitu sem fellur undir SN-númer 0405 og úr 2106,
- b) fitu sem fellur undir SN-númer úr 1517,
- c) fitu úr afurðum úr jurta- og/eða dýraríkinu sem falla undir SN-númer úr 1517 og úr 2106.

Fituinnihald án salts skal a.m.k. vera tveir þriðju hlutar þurrefnis.

Þó skulu þessar vörulýsingar einungis gilda um afurðir sem eru í föstu formi við 20 °C og henta sem smurálegg.

Þessar skilgreiningar gilda ekki um:

- a) heiti afurða sem nákvæmlega er vitað hvers eðlis eru vegna hefðbundinnar notkunar þeirra og/eða ef heitin eru greinilega notuð til að lýsa einkennandi eiginleikum afurðarinnar,
- b) þykktar afurðir (smjör, smjörliki, blöndur) með 90% fituinnihald eða meira.

II. Orðskýringar

1. Hugtakið „hefðbundið“ má nota ásamt heitinu „smjör“, sem kveðið er á um í 1. lið A-hluta II. viðbætis, ef afurðin er fengin beint úr mjólk eða rjóma.

Að því er varðar þennan lið merkir hugtakið „rjómi“ afurð sem er fengin úr mjólk í formi ýrulausnar, af þeirri gerð sem er olía í vatni, með a.m.k. 10% mjólkurfituinnihaldi.

2. Þegar um er að ræða afurðir sem um getur í II. viðbæti er bannað að nota önnur hugtök en þau sem um getur í þeim viðbæti til að tilgreina, láta í ljós eða gefa til kynna fituinnihald.
3. Þrátt fyrir ákvæði 2. liðar má þó nota eftirfarandi hugtök „fituskertur“ (e. *reduced-fat*) eða „léttur“ (e. *light*) yfir afurðir, sem um getur í II. viðbæti, með fituinnihaldi sem er ekki hærra en 62%.

Hugtakið „fituskertur“ og hugtakið „léttur“ mega þó koma í stað hugtakanna „þrír fjórðu feitur“ eða „hálfleitur“ sem eru notuð í II. viðbæti.

4. Nota má vörulýsinguna „mínarín“ eða „hálfarín“ fyrir afurðir sem um getur í 3. lið B-hluta II. viðbætis.

5. Hugtakið „grænmetis-“ má nota ásamt vörulýsingum úr B-hluta II. viðbætis, að því tilskildu að afurðin innihaldi einungis fitu úr jurtaríkinu en þó má dýrtafta vera allt að 2% af fituinnihaldinu. Þessi vökmörk gilda einnig þegar vísað er til tiltekinna grænmetistegunda.

VIII. HLUTI

Lýsingar og skilgreiningar á ólífuolíu og ólífuhratolíu

Skýlt er að nota þær lýsingar og skilgreiningar á ólífuolíu og ólífuhratolíu sem settar eru fram í þessum hluta, við setningu viðkomandi afurða á markað í Sambandinu og einnig í viðskiptum við þriðju lönd, svo fremi sem þær samræmast alþjóðlegum, skyldubundnum reglum.

Einungis má setja olíur, sem um getur í a- og b-lið 1. liðar og 3. og 6. lið, á markað á smásölustigi.

1) JÓMFRÚARÓLÍFUOLÍA

„Jómfrúarólífuolía“: Olía sem er fengin úr aldinum ólífutrjáa, eingöngu með vélrænum aðferðum eða öðrum eðlisrænum aðferðum við skilyrði sem valda ekki breytingum á olíunni, og hefur ekki fengið aðra meðhöndlun en þvott, afhellingu, skiljun eða síun, að undanskilinni olíu sem er fengin með notkun leysiefna eða með hjálparefnum, sem hafa efnafræðilega eða lífefnafræðilega virkni, eða með enduresterun eða hvers kyns blöndun við annars konar olíur.

Jómfrúarólífuolía er eingöngu flokkuð og henni lýst eins og hér segir:

a) Hágæðajómfrúarólífuolía

„Hágæðajómfrúarólífuolía“: Jómfrúarólífuolía sem inniheldur óbundna sýru, gefin upp sem olíusýra, að hámarki 0,8 g á hver 100 g, og hefur aðra eiginleika sem eru í samræmi við þá sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í samræmi við 2. mgr. 75. gr. fyrir þennan flokk.

b) Jómfrúarólífuolía

„Jómfrúarólífuolía“: Jómfrúarólífuolía sem inniheldur óbundna sýru, gefin upp sem olíusýra, að hámarki 2 g á hver 100 g, og hefur aðra eiginleika sem eru í samræmi við þá sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í samræmi við 2. mgr. 75. gr. fyrir þennan flokk.

c) Bómolía

„Bómolía“: Jómfrúarólífuolía sem inniheldur óbundna sýru, gefin upp sem olíusýra, yfir 2 g á hver 100 g, og/ eða og hefur aðra eiginleika sem eru í samræmi við þá sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í samræmi við 2. mgr. 75. gr. fyrir þennan flokk.

2) HREINSUÐ ÓLÍFUOLÍA

„Hreinsuð ólífuolía“: Ólífuolía sem er fengin með því að hreinsa jómfrúarólífuolíu og inniheldur óbundna sýru, gefin upp sem olíusýra, að hámarki 0,3 g á hver 100 g, og hefur aðra eiginleika sem eru í samræmi við þá sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í samræmi við 2. mgr. 75. gr. fyrir þennan flokk.

3) ÓLÍFUOLÍA — SAMANSETT ÚR HREINSAÐRI ÓLÍFUOLÍU OG JÓMFRÚARÓLÍFUOLÍU

„Ólífuolía, samansett úr hreinsaðri ólífuolíu og jómfrúarólífuolíu“: Ólífuolía sem er fengin með því að blanda saman hreinsaðri ólífuolíu og jómfrúarólífuolíu, en þó ekki bómolíu, og inniheldur óbundna sýru, gefin upp sem olíusýra, að hámarki 1 g á hver 100 g, og hefur aðra eiginleika sem eru í samræmi við þá sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í samræmi við 2. mgr. 75. gr. fyrir þennan flokk.

4) ÓUNNIN ÓLÍFUHRATOLÍA

„Óunnin ólífuhratolía“: Olía sem fæst úr ólífuhrati með meðhöndlun með leysiefnum eða með eðlisrænum aðferðum eða olía sem, að undanskildum tilteknum eiginleikum, samsvarar bómolíu, en þó ekki olíu sem er fengin með enduresterun og blöndun við aðrar tegundir af olíum, og hefur aðra eiginleika sem eru í samræmi við þá sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í samræmi við 2. mgr. 75. gr. fyrir þennan flokk.

5) HREINSUÐ ÓLÍFUHRATOLÍA

„Hreinsuð ólífuhratolía“: Olía sem er fengin með því að hreinsa óunna ólífuhratolíu og inniheldur óbundna sýru, gefin upp sem olíusýra, að hámarki 0,3 g á hver 100 g, og hefur aðra eiginleika sem eru í samræmi við þá sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í samræmi við 2. mgr. 75. gr. fyrir þennan flokk.

6) ÓLÍFUHRATOLÍA

„Ólífuhratolía“: Olía, sem er fengin með því að blanda saman hreinsaðri ólífuhratolíu og jómfrúarólíufolíu, en þó ekki bómolíu, og inniheldur óbundna sýru, gefin upp sem olíusýra, að hámarki 1 g á hver 100 g, og hefur aðra eiginleika sem eru í samræmi við þá sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um í samræmi við 2. mgr. 75. gr. fyrir þennan flokk.

*I. viðbætur***Vínræktarsvæði**

Vínræktarsvæðin eru eftirfarandi:

1) Vínræktarsvæði A nær yfir:

- a) í Þýskalandi: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað, önnur en þau sem getið er um í a-lið 2. liðar,
- b) í Lúxemborg: vínræktarhérað Lúxemborgar,
- c) Í Belgíu, Danmörku, Írlandi, Hollandi, Póllandi, Svíþjóð og Bretlandi: vínræktarsvæði þessara aðildarríkja,
- d) í Tékklandi: vínræktarhéraðið Čechy.

2) Vínræktarsvæði B nær yfir:

- a) í Þýskalandi: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í tilgreinda héraðinu Baden,
- b) í Frakklandi: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í þeim sýslum, sem ekki er getið í þessum viðauka, og í eftirfarandi sýslum:
 - í Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - í Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - í Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - í Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - í Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (commune de Chapareillan),
 - í Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, og á svæðum þar sem vínvið hefur verið plantað í sýsluverfinu Cosne-sur-Loire í sýslunni Nièvre,
- c) í Austurríki: austurríska vínræktarsvæðið,
- d) Í Tékklandi: vínræktarhéraðið Morava og svæði þar sem vínvið hefur verið plantað sem ekki er getið um í d-lið 1. liðar,
- e) í Slóvakíu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í eftirfarandi héruðum: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť og vínræktarsvæðin sem ekki er getið um í f-lið 3. liðar,
- f) í Slóveníu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í eftirfarandi héruðum:
 - í Podravje-héraði: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - í Posavje-héraði: Bizeljsko Sremič, Dolenjska og Bela krajina, og svæði þar sem vínvið hefur verið plantað sem ekki er getið um í d-lið 4. liðar,
- g) í Rúmeníu: á svæðinu Podişul Transilvaniei,
- h) í Króatíu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað á eftirfarandi undirsvæðum: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje og Zagorje-Međimurje.

3) Vínræktarsvæði C I nær yfir:

- a) í Frakklandi: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað:
 - í eftirfarandi sýslum: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (að undanskildu sveitarfélaginu Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (að undanskildu sýsluverfinu Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

- í sýsluhverfunum Valence og Die í Drôme-sýslu (að undanskildum kantónunum Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar),
 - í sýsluhverfinu Tournon, í kantónunum Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge og la Voulte-sur-Rhône í sýslunni Ardèche,
 - b) á Ítalíu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað á Valle d'Aosta-svæðinu og í sýslunum Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno,
 - c) á Spáni: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í sýslunum A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa og Vizcaya,
 - d) í Portúgal: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í þeim hluta héraðsins Norte sem svarar til hins tiltekna vínsvæðis „Vinho Verde“, einnig „Concelhos de Bombaral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras“ (að undanskildu „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos“), sem tilheyrir „Região vitícola da Extremadura“,
 - e) í Ungverjalandi: öll svæði þar sem vínvið hefur verið plantað,
 - f) í Slóvakíu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í Tokajská vinohradnícka oblasť,
 - g) í Rúmeníu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað sem ekki er getið um í g-lið 2. liðar eða f-lið 4. liðar,
 - h) í Króatíu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað á eftirfarandi undirsvæðum: Hrvatsko Podunavlje og Slavonija.
- 4) Vínræktarsvæði C II nær yfir:
- a) í Frakklandi: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað:
 - í eftirfarandi sýslum: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (að undanskildum kantónunum Olette og Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - í þeim hluta sýslunnar Var sem í suðri afmarkast af norðurmörkum sveitarfélaganna Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour og Sainte-Maxime,
 - í sýsluhverfinu Nyons og kantónunni Loriol-sur-Drôme í sýslunni Drôme,
 - í þeim hlutum Ardèche-sýslunnar sem ekki eru taldir upp í a-lið 3. liðar,
 - b) á Ítalíu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í eftirfarandi héruðum: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (að undanskilinni sýslunni Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (að undanskilinni sýslunni Belluno), að meðtöldum eyjunum sem tilheyra þessum landsvæðum, svo sem Elbu og öðrum eyjum í Toscana-eyjaklasanum, Ponziene-eyjar, Capri og Ischia,
 - c) á Spáni: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í eftirfarandi sýslum:
 - Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (að undanskildum sveitarfélögunum þar sem vín með upprunatáknunina „comarca“ frá Cebreros er framleitt), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida,
 - í þeim hluta héraðsins Zaragoza sem liggur norðan árinna Ebro,
 - í þeim sveitarfélögum héraðsins Tarragona þar sem upprunatáknunin Penedés á við,

- í þeim hluta héraðsins Tarragona þar sem vín með upprunatáknunina „comarca“ frá Conca de Barberá er framleitt,
- d) Í Slóveníu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í eftirfarandi héruðum: Brda eða Goriška Brda, Vipavska dolina eða Vipava, Kras og Slovenska Istra,
- e) í Búlgaríu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í eftirfarandi héruðum: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина),
- f) í Rúmeníu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í eftirfarandi héruðum:
- Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului og Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, vínræktarsvæðið í suðurhluta landsins, þ.m.t. sandsvæði og önnur ákjósanleg svæði,
- g) í Króatíu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað á eftirfarandi undirsvæðum: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija og Srednja i Južna Dalmacija.
- 5) Vínræktarsvæði C III (a) nær yfir:
- a) í Grikklandi: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í eftirfarandi sýslum (nomoi): Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi og eyjan Thira (Santorini),
- b) á Kýpur: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í yfir 600 metra hæð yfir sjávarmáli,
- c) í Búlgaríu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað sem ekki er getið um í e-lið 4. liðar,
- 6) Vínræktarsvæði C III (b) nær yfir:
- a) í Frakklandi: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað:
- í sýslum Korsíku,
- í þeim hluta sýslunnar Var sem nær frá hafi og að mörkum sveitarfélaganna (sem sjálf eru meðtalin) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour og Sainte-Maxime,
- í kantónunum Olette og Arles-sur-Tech í sýslunni Pyrénées-Orientales,
- b) á Ítalíu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í eftirfarandi héruðum: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia og Sikiley að meðtöldum eyjum sem tilheyra þessum héruðum, svo sem Pantelleria og Lipari-, Egadi- og Pelagia-eyjaklasarnir,
- c) á Grikklandi: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað sem ekki eru talin upp í a-lið 5. liðar,
- d) á Spáni: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað sem ekki er getið um í c-lið 3. liðar eða c-lið 4. liðar,
- e) í Portúgal: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað sem ekki er getið um í d-lið 3. liðar,
- f) á Kýpur: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað í minna en 600 metra hæð yfir sjávarmáli,
- g) á Möltu: svæði þar sem vínvið hefur verið plantað.
- 7) Afmörkun yfirráðasvæða, sem falla undir stjórnsýslueiningarnar, sem um getur í þessum viðauka, er í samræmi við landsbundin ákvæði, sem eru í gildi 15. desember 1981, og að því er varðar Spán, þarlend ákvæði, sem eru í gildi 1. mars 1986, og að því er varðar Portúgal, þarlend ákvæði sem eru í gildi 1. mars 1998.

II. viðbætur

Smyrjanleg fita

Fituefnaflokkur	Vörulýsing	Vöruflokkar
Skilgreiningar		Frekari lýsing á flokknum með tilgreiningu á fituinnihaldi í hundraðshlutum miðað við þyngd
A. MJÓLKURFITA Afurðir sem eru í formi fastrar, smyrjanlegrar ýrulausnar, aðallega af þeirri gerð sem er vatn í olíu, eru eingöngu unnar úr mjólk og/eða tilteknum mjólkurafurðum og fitan er mikilvægasta innihaldsefnið með tilliti til virðis. Þó er heimilt að bæta við öðrum efnum sem eru nauðsynleg til framleiðslu afurðanna, að því tilskildu að þessi efni séu ekki notuð í heild sinni eða að hluta í stað innihaldsefna mjólkur.	1. Smjör	Afurð með mjólkurfituinnihaldi sem er ekki minna en 80% en minna en 90%, vatnsinnihaldi sem er 16% að hámarki og fitulausu mjólkurþurrefni sem er að hámarki 2%.
	2. Þrír fjórðu feitt smjör (*)	Afurð með mjólkurfituinnihaldi sem er ekki minna en 60% en ekki meira en 62%.
	3. Hálfæitt smjör (**)	Afurð með mjólkurfituinnihaldi sem er ekki minna en 39% en ekki meira en 41%.
	4. Mjólkurviðbit X%	Afurð með eftirfarandi mjólkurfituinnihaldi: — minna en 39%, — meira en 41% en minna en 60%, — meira en 62% en minna en 80%.
B. FITA Afurðir sem eru í formi fastrar, smyrjanlegrar ýrulausnar, aðallega af þeirri gerð sem er vatn í olíu, eru eingöngu unnar úr fastri og/eða fljótandi fitu úr jurta- og eða dýraríkinu, sem er hæf til manneldis, og mjólkurfituinnihald þeirra er ekki yfir 3% af fituinnihaldinu.	1. Smjörlíki	Afurð sem er unnin úr fitu úr jurta- og/eða dýraríkinu og með fituinnihaldi sem er ekki minna en 80% en minna en 90%.
	2. Þrír fjórðu feitt smjörlíki (***)	Afurð sem er unnin úr fitu úr jurta- og/eða dýraríkinu og með fituinnihaldi sem er ekki minna en 60% en ekki meira en 62%.
	3. Hálfæitt smjörlíki (****)	Afurð sem er unnin úr fitu úr jurta- og/eða dýraríkinu og með fituinnihaldi sem er ekki minna en 39% en ekki meira en 41%.
	4. Smyrja X%	Afurð sem er unnin úr fitu úr jurta- og eða dýraríkinu og með eftirfarandi fituinnihaldi: — minna en 39%, — meira en 41% en minna en 60%, — meira en 62% en minna en 80%.
C. FITA ÚR PLÖNTU- OG/EÐA DÝRAAFURÐUM Afurðir sem eru í formi fastrar, smyrjanlegrar ýrulausnar, aðallega af þeirri gerð sem er vatn í olíu, eru eingöngu unnar úr fastri og/eða fljótandi fitu úr jurta- og/eða dýraríkinu, sem er hæf til manneldis, og mjólkurfituinnihald þeirra er á bilinu 10% til 80% af fituinnihaldinu.	1. Fitublanda	Afurð sem er unnin úr blöndu af fitu úr jurta- og/eða dýraríkinu og með fituinnihaldi sem er ekki minna en 80% en minna en 90%.
	2. Þrír fjórðu feit fitublanda (****)	Afurð sem er unnin úr blöndu af fitu úr jurta- og/eða dýraríkinu og með fituinnihaldi sem er ekki minna en 60% en ekki meira en 62%.
	3. Hálfæitt fitublanda (*****)	Afurð sem er unnin úr blöndu af fitu úr jurta- og/eða dýraríkinu og með fituinnihaldi sem er ekki minna en 39% en ekki meira en 41%.

Fituefnaflokkur	Vörulýsing	Vöruflokkar
Skilgreiningar		Frekari lýsing á flokknum með tilgreiningu á fituinnihaldi í hundraðshlutum miðað við þyngd
	4. Blandað viðbit X%	Afurð sem er unnin úr blöndu af fitu úr jurta- og/eða dýraríkinu og með eftirfarandi fituinnihaldi: — minna en 39%, — meira en 41% en minna en 60%, — meira en 62% en minna en 80%.

- (*) Samsvarar „smør 60“ á dönsku.
 (**) Samsvarar „smør 40“ á dönsku.
 (***) Samsvarar „margarine 60“ á dönsku.
 (****) Samsvarar „margarine 40“ á dönsku.
 (*****) Samsvarar „blandingsprodukt 60“ á dönsku.
 (*****) Samsvarar „blandingsprodukt 40“ á dönsku.

VIII. VIÐAUKI

VÍNFRÆÐILEGAR VINNSLUADFERÐIR SEM UM GETUR Í 80. GR.

I. HLUTI

Auðgun, sýring og afsýring á tilteknum vínræktarsvæðum

A. Mörk auðgunar

1. Ef veðurfarsskilyrði gera það nauðsynlegt á tilteknum vínræktarsvæðum Sambandsins geta hlutaðeigandi aðildarríki leyft að styrkur náttúrulegs alkóhóls miðað við rúmmál sé aukinn í ferskum þrúgum, þrúgumusti, þrúgumusti í gerjun, nýju víni sem er enn í gerjun og víni sem fengið er úr vínþrúguyrkjum sem unnt er að flokka skv. 81. gr.
2. Til að auka styrk náttúrulegs alkóhóls miðað við rúmmál skal beita vínfræðilegu vinnsluadferðunum, sem um getur í B-þætti, og styrkleikinn má ekki fara yfir eftirfarandi mörk:
 - a) 3% miðað við rúmmál á vínræktarsvæði A,
 - b) 2% miðað við rúmmál á vínræktarsvæði B,
 - c) 1,5% miðað við rúmmál á vínræktarsvæðum C.
3. Þau ár sem veðurfarsskilyrði hafa verið einstaklega óhagstæð geta aðildarríkin óskað eftir að mörkin, sem mælt er fyrir um í 2. lið, verði hækkuð um 0,5%. Framkvæmdastjórnin getur, til að bregðast við slíkum óskum, beitt valdheimild þeirri sem um getur í 91. gr. til að samþykkja framkvæmdargerðina eins fljótt og auðið er. Framkvæmdastjórnin skal leitast við að taka ákvörðun innan fjögurra vikna frá því að beiðnin var lögð fram.

B. Auðgun

1. Aðeins má auka styrk náttúrulega alkóhóls miðað við rúmmál, sem kveðið er á um í A-þætti:
 - a) að því er varðar ferskar þrúgur, þrúgumust í gerjun eða nýtt vín sem er enn í gerjun: með því að bæta við súkrósa, þrúgumustsþykkni eða hreinsuðu þrúgumustsþykkni,
 - b) að því er varðar þrúgumust: með því að bæta við súkrósa, þrúgumustsþykkni eða hreinsuðu þrúgumustsþykkni, eða með þykkingu að hluta til, þ.m.t. himnusíun (e. *reverse osmosis*) og
 - c) að því er varðar vín: með þéttingu að hluta sem gerð er með kælingu.
2. Einungis má nota eitt af vinnsluferlunum, sem um getur í 1. lið, ef vín eða þrúgumust er auðgað með þrúgumustsþykkni eða hreinsuðu þrúgumustsþykkni og aðstoð hefur verið greidd út skv. 103. gr. y í reglugerð nr. 1234/2007.
3. Viðbót súkrósa, sem kveðið er á um í a- og b-lið 1. liðar, má einungis fara fram með þurrsýkrum og einungis á eftirtöldum svæðum:
 - a) vínræktarsvæði A,
 - b) vínræktarsvæði B,
 - c) vínræktarsvæði C,

að undanskildum vínekrum í Grikklandi, á Spáni, Ítalíu, og í Portúgal og vínekrum í sýslum Frakklands í lögsagnarumdæmum áfrýjunardómstóla í:

— Aix-en-Provence,

— Nîmes,

— Montpellier,

— Toulouse,

— Agen,

- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

Þó er landsyfirvöldum heimilt að leyfa auðgun með þurrsykrun í undantekningartilvikum í þeim sýslum Frakklands sem getið er hér að framan. Yfirvöld í Frakklandi skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum þegar í stað um slíkar leyfisveitingar.

4. Viðbót þrúgumustsþykknis eða hreinsaðs þrúgumustsþykknis má ekki hafa þau áhrif að upprunalegt rúmmál í ferskum, krömdum þrúgum, þrúgumusti, þrúgumusti í gerjun eða nýju víni sem er enn í gerjun aukist um meira en 11% á vínræktarsvæði A, 8% á vínræktarsvæði B og 6,5% á vínræktarsvæði C.
5. Þykking þrúgumusts eða vins sem látið er fara í gegnum vinnsluferlin sem um getur í 1. lið skal:
 - a) ekki hafa þau áhrif að minnka upprunalegt rúmmál þessara afurða um meira en 20%,
 - b) þrátt fyrir c-lið 2. liðar A-þáttar, ekki auka styrk náttúrulegs alkóhóls í þessum afurðum um meira en 2% miðað við rúmmál.
6. Vinnsluferlin sem um getur í 1. og 5. lið skulu ekki auka heildaralkóhólstyrkleika fersku þrúgnanna, þrúgumustsins, þrúgumustsins í gerjun, nýja vinsins sem er enn í gerjun eða vinsins, miðað við rúmmál:
 - a) á vínræktarsvæði A: í meira en 11,5% miðað við rúmmál,
 - b) á vínræktarsvæði B: í meira en 12% miðað við rúmmál,
 - c) á vínræktarsvæði C: í meira en 12,5% miðað við rúmmál,
 - d) á vínræktarsvæði C II: í meira en 13% miðað við rúmmál og
 - e) á vínræktarsvæði C III: í meira en 13,5% miðað við rúmmál.
7. Þó geta aðildarríkin, þrátt fyrir 6. lið.:
 - a) að því er varðar rauðvín, hækkað efri mörk heildaralkóhólstyrkleika afurðanna sem um getur í 6. lið í 12% miðað við rúmmál á vínræktarsvæði A og í 12,5% miðað við rúmmál á vínræktarsvæði B,
 - b) hækkað heildaralkóhólstyrkleika afurðanna, sem um getur í 6. lið, miðað við rúmmál, til framleiðslu á víni með upprunatáknun upp í mörk sem aðildarríkin ákveða.

C. Sýring og afsýring

1. Ferskar þrúgur, þrúgumust, þrúgumust í gerjun, nýtt vín, sem er enn í gerjun, og vín mega ganga í gegnum:
 - a) afsýringu, á vínræktarsvæðum A, B og C I,
 - b) sýringu og afsýringu á vínræktarsvæðum C I, C II og C III (a), sbr. þó 7. lið eða
 - c) sýringu á vínræktarsvæði C III b.
2. Sýring afurðanna, annarra en vins, sem um getur í 1. lið, má aðeins nema 1,50 g/l að hámarki, gefið upp sem vinsýra, eða 20 millijafngildum á lítra.
3. Sýring vína má aðeins nema 2,50 g/l að hámarki, gefið upp sem vinsýra, eða 33,3 millijafngildum á lítra.
4. Afsýring vína má aðeins nema 1 g/l að hámarki, gefið upp sem vinsýra, eða 13,3, millijafngildum á lítra.
5. Þrúgumust, sem er ætlað til þykkingar, má afsýra að hluta.

6. Þrátt fyrir 1. lið geta aðildarríkin, þau ár þegar veðurfarsskilyrði hafa verið óvenjuleg, leyft sýringu á afurðunum sem um getur í 1. lið. á vínræktarsvæðum A og B, samkvæmt þeim skilyrðum sem um getur í 2. og 3. lið.
7. Ekki er leyfilegt að sýra og auðga eina og sömu afurð, nema með undanþágu sem framkvæmdastjórnin samþykkir með framseldum gerðum í samræmi ákvæði 2. mgr. 75. gr., og ekki má heldur sýra og afsýra eina og sömu afurð.

D. Vinnsluferli

1. Ekki skal leyfa neitt af vinnsluferlunum sem um getur í B- og C-þætti, að undanskilinni sýringu og afsýringu á víni, nema þau fari fram samkvæmt skilyrðum sem framkvæmdastjórnin ákveður með framseldum gerðum í samræmi við ákvæði 2. mgr. 75. gr., á meðan verið er að breyta ferskum þrúgum, þrúgumusti, þrúgumusti í gerjun eða nýju víni, sem er enn í gerjun, í vín eða aðra drykki sem tilheyra vingeiranum og ætlaðir eru til beinnar neyslu, aðra en freyðivín eða loftblandað freyðivín, á vínræktarsvæðinu þar sem fersku þrúgurnar, sem eru notaðar, voru tíndar.
2. Þykking víns skal fara fram á vínræktarsvæðinu þar sem fersku þrúgurnar, sem notaðar eru, voru tíndar.
3. Sýring og afsýring víns skal aðeins fara fram í vínframleiðslufyrirtækinu og á vínræktarsvæðinu þar sem þrúgurnar, sem notaðar eru til framleiðslu á viðkomandi víni, voru tíndar.
4. Tilkynna skal lögbærum yfirvöldum um öll vinnsluferlin sem um getur í 1., 2. og 3. lið. Hið sama gildir um magn þrúgumustsþykkis, hreinsaðs þrúgumustþykkis eða súkrósa sem einstaklingar, lögaðilar eða hópar slíkra aðila, einkum framleiðendur, átapparar, vinnsluaðilar og heildsalar, sem framkvæmdastjórnin skal ákveða með framseldum gerðum í samræmi við ákvæði 2. mgr. 75. gr., geyma í tengslum í starfsemi sína, á sama tíma og sama stað og ferskar þrúgur, þrúgumust, þrúgumust í gerjun eða vín í lausu máli. Færsla í innfærsluskra og skrá yfir nýtingu birgða getur þó komið í stað tilkynningar um slíkt magn.
5. Skrá verður öll vinnsluferlin, sem um getur í B- og C-þætti, í fylgiskjalið sem fylgir afurðunum, eins og kveðið er á um í 147. gr., sem hafa farið í gegnum viðkomandi vinnsluferli, þegar þær eru settar í dreifingu.
6. Með fyrirvara um undanþágur sem rökstuddar eru á grundvelli óvenjulegra veðurfarsskilyrða skulu þau vinnsluferli sem um getur í B- og C-þætti ekki notuð:
 - a) á vínræktarsvæði C eftir 1. janúar,
 - b) á vínræktarsvæðum A og B eftir 16. mars og þau skulu einungis notuð fyrir afurðir úr næstu þrúgnauppskeru á undan þessum dagsetningum.
7. Þrátt fyrir 6. lið er heimilt að þykkja vín með kælingu og sýra og afsýra vín allt árið um kring.

II. HLUTI

Takmarkanir

A. Almenn

1. Íblöndun vatns skal vera útilokuð í öllum leyfilegum vínfræðilegum vinnsluaðferðum nema það sé nauðsynlegt af sérstökum, tæknilegum ástæðum.
2. Íblöndun alkóhóls skal vera útilokuð í öllum leyfilegum vínfræðilegum vinnsluaðferðum nema í vinnsluaðferðum sem tengjast því að fá ferskt þrúgumust þar sem gerjun er stöðvuð með íblöndun alkóhóls, líkjörvins, freyðivins, vins sem er styrkt til eimingar eða hálfreyðandi vins.
3. Vín, sem er styrkt til eimingar, skal einungis nota til eimingar.

B. Ferskar þrúgur, þrúgumust og þrúgusafi

1. Ferskt þrúgumust þar sem gerjun er stöðvuð með íblöndun alkóhóls skal einungis notað í þeim áfanga við framleiðslu afurðanna sem falla ekki undir SN-númerin 220410, 220421 eða 220429. Þetta er með fyrirvara um strangari ákvæði sem aðildarríkin geta beitt vegna framleiðslu afurða á yfirráðasvæðum sínum sem ekki falla undir SN-númerin 220410, 220421 eða 220429.
2. Óheimilt er að umbreyta þrúgusafa og þrúgusafaþykki í vín eða bæta þeim í vín. Alkóhólgerjun á þessum afurðum er óheimil á yfirráðasvæði Sambandsins.

3. Ákvæði 1. og 2. liðar skulu ekki gilda á Írlandi, í Póllandi og í Bretlandi um afurðir sem ætlaðar eru til framleiðslu á afurðum sem falla undir SN-númerið 220600 sem aðildarríkin geta heimilað notkun á samsettu heiti fyrir sem inniheldur orðið „vín“.
4. Þrúgumust í gerjun, sem fengið er úr léttþurrkuðum þrúgum, skal einungis setja á markað til framleiðslu á líkjörvínunum og þá aðeins í þeim vínræktarhéruðum þar sem hefð var fyrir þessari notkun 1. janúar 1985 og til framleiðslu á víni úr ofþroskuðum þrúgum.
5. Ekki má breyta ferskum þrúgum, þrúgumusti, þrúgumusti í gerjun, þrúgumustsþykkni, hreinsuðu þrúgumustsþykkni, þrúgumustsþykkni þar sem gerjun hefur verið stöðvuð með íblöndun alkóhóls, þrúgusafa, þrúgusafapýkknir og víni eða blöndum þessara afurða, sem eru upprunnin í þriðju löndum, í þær afurðir sem um getur í II. hluta VII. viðauka eða bæta þeim við slíkar afurðir á yfirráðasvæði Sambandsins.

C. Blöndun vína

Blöndun víns, sem er upprunnið í þriðja landi, og víns frá Sambandinu og blöndun vína, sem eru upprunnin í þriðju löndum, er bönnuð innan Sambandsins.

D. Aukaafurðir

1. Ofpressun á þrúgum er bönnuð. Aðildarríkin skulu ákveða, að teknu tilliti til staðbundinna og tæknilegra skilyrða, lágmarksinnihald alkóhóls í hratinu og dreggjunum eftir að þrúgurnar eru pressaðar.

Aðildarríkin skulu ákvarða magn alkóhólsins í þessum aukaafurðum þannig að þau samsvari a.m.k. 5% af rúmmáli alkóhólsins í víninu sem framleitt er.

2. Að undanskildu alkóhóli, brenndum vínunum og piquette-víni er ekki heimilt að framleiða vín eða aðra drykki, sem eru ætlaðir til beinnar neyslu, úr vínreggjum eða þrúguhrati. Samkvæmt skilyrðum sem framkvæmdastjórnin ákveður með framseldum gerðum í samræmi við ákvæði 2. mgr. 75. gr. skal heimilt að hella víni yfir dreggjur eða þrúguhrat eða pressað aszú-mauk þar sem hefð er fyrir því að nota þessa aðferð við framleiðslu á „Tokaji fordítás“ og „Tokaji máslás“ í Ungverjalandi og „Tokajský fordítá“ og „Tokajský máslá“ í Slóvakíu.
3. Bannað er að pressa vínreggjar og endurgerja þrúguhrat til annars en eimingar eða framleiðslu á piquette-víni. Síun vínreggja og skiljun þeirra í skilvindu skal ekki teljast til pressunar ef afurðirnar sem fást eru af fullum og eðlilegum markaðsgæðum.
4. Ef hlutaðeigandi aðildarríki heimilar framleiðslu á Piquette-víni má einungis nota það til eimingar eða til neyslu á heimilum vínframleiðendanna.
5. Með fyrirvara um þann möguleika aðildarríkjanna að geta ákveðið að krefjast þess að aukaafurðum sé ráðstafað til eimingar skal öllum einstaklingum eða lögaðilum eða hópum, sem hafa aukaafurðir undir höndum, gert að farga þeim með fyrirvara um skilyrði sem framkvæmdastjórnin ákveður með framseldum gerðum í samræmi við ákvæði 2. mgr. 75. gr.

IX. VIÐAUKI

VALKVÆÐ FRÁTEKIN HUGTÖK

Vöruflokkur (tilvísun í flokkun sameinuðu nafnaskrárinnar)	Valkvætt frátekið hugtak
alifuglakjöt (SN-númer 0207 og 0210)	fóðraður með ... % af ... gæs, alin á höfrum einkum alinn innandyr / alinn í hlöðu útiöldi hefðbundið útiöldi útiöldi – algert frelsi aldur við slátrun lengd eldistíma
egg (SN-númer 407)	ný auk- eða glæný tilgreining á fæðunaraðferð fyrir varphætur
ólífuolía (SN-númer 1509)	fyrsta kaldpressun kaldur útdráttur sýrustig skörp ávaxtakennd: þroskuð eða græn beisk bragðmikil miðlungs létt gott jafnvægi mild olía

*X. VIÐAUKI***KAUPSKILMÁLAR FYRIR SYKURRÓFUR Á TÍMABILINU SEM UM GETUR Í 3. MGR. 125. GR.****I. LIÐUR**

1. Afhendingarsamningar skulu vera skriflegir og snúast um tiltekið magn af sykkurófum.
2. Afhendingarsamningar geta verið til margra ára.
3. Í afhendingarsamningum má tiltaka hvort afhenda megi viðbótarmagn af sykkurófum, og með hvaða skilmálum.

II. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningum skal tiltaka innkaupsverð fyrir það magn af sykkurófum sem um getur í I. lið.
2. Verðið, sem um getur í 1. lið., gildir fyrir sykkurófur af staðalgæðum eins og þau eru skilgreind í B-hluta III. viðauka.

Verðið skal leiðrétt með verðhækkunum eða -lækkunum sem aðilarnir semja um fyrirfram til að bregðast við frávikum frá staðalgæðunum.

3. Í afhendingarsamningnum skal tilgreina hvernig þróun á markaðsverðum skal dreifast á aðilana.
4. Í afhendingarsamningnum skal mæla fyrir um fast sykkurinnihald sykkurófna. Í þeim skal vera umreikningskvarði sem sýnir mismunandi sykkurinnihald og stuðla til að umreikna það magn sykkurófna sem er afhent yfir í magn sem samsvarar sykkurinnihaldinu sem fram kemur í afhendingarsamningnum.

Kvarðinn skal byggjast á afrakstri sem samsvarar mismunandi sykkurinnihaldi.

III. LIÐUR

Afhendingarsamningar skulu innihalda ákvæði um dreifingu afhendinga á sykkurófum og hversu lengi þær skuli vanalega standa yfir.

IV. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningnum skal kveða á um söfnunarstaði fyrir sykkurófur og um skilyrði sem tengjast afhendingu og flutningum.
2. Í afhendingarsamningnum skal kveða á um að ábyrgð vegna kostnaðar við lestun og flutninga frá söfnunarstöðum sé skýrt tilgreind. Ef þess er krafist í afhendingarsamningnum að sykkurfyrirtæki skuli taka þátt í kostnaði við lestun og flutning skal tilgreina hundraðshlutann eða upphæðirnar á skýran hátt.
3. Í afhendingarsamningnum skal kveða á um að kostnaður sem fellur á hvern aðila sé skýrt tilgreindur.

V. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningnum skal kveða á um móttökustaði fyrir sykkurófur.
2. Ef sykkurófnasalar og sykkurfyrirtæki hafa þegar skrifað undir afhendingarsamning fyrir næstliðið markaðsár skulu þeir móttökustaðir sem þeim samdist um vegna afhendingar á því markaðsári notaðir áfram. Víkja má frá þessu ákvæði í fjölgreinasamningum.

IV. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningnum skal kveða á um að sykkurinnihaldið skuli ákvarðað með skautunarmæliaðferðinni eða, til að taka tillit til tækniþróunar, annarri aðferð sem aðilunum tveimur semst um. Taka skal sýni af sykkurófunum við móttöku.
2. Í fjölgreinasamningnum má kveða á um að taka skuli sýni á einhverju öðru stigi. Í slíkum tilvikum skal í afhendingarsamningnum kveða á um leiðréttingu til að bæta upp lækkun sem kann að verða á sykkurinnihaldinu á milli móttöku og sýnatöku.

VII. LIÐUR

Í afhendingarsamningum skal kveða á um heildarþyngd, töru og sykurinnihald sem skal ákvarða með aðferðum sem samið er um:

- a) sameiginlega á milli sykurfyrirtækisins og atvinnugreinasamtaka sykkurrófnaræktendanna, ef kveðið er á um það í fjölgreinasamningi,
- b) af sykurfyrirtækinu, undir eftirliti atvinnugreinasamtaka sykkurrófnaræktendanna,
- c) af sykurfyrirtækinu, undir eftirliti sérfræðings sem hefur fengið viðurkenningu hlutaðeigandi aðildarríkis, að því tilskildu að sykkurrófnasalinn beri af því kostnaðinn.

VIII. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningum skal skuldbinda sykurfyrirtæki til að gera eitt eða fleiri af eftirfarandi atriðum vegna alls þess magns af sykkurrófum sem er afhent:
 - a) skila, á meðan það er nýtt, maukinu sem verður til úr þeim tonnum af sykkurrófum sem voru afhent án endurgjalds til sykkurrófnasalans að lokinni vinnslu í verksmiðjunni,
 - b) skila hluta af þessu mauki, pressuðu, þurrkuðu eða þurrkuðu og með viðbættum melassa, án endurgjalds til sykkurrófnasalans að lokinni vinnslu í verksmiðjunni,
 - c) skila maukinu, pressuðu eða þurrkuðu, til sykkurrófnasalans að lokinni vinnslu í verksmiðjunni; í því tilviki getur sykurfyrirtækið krafist sykkurrófnasalann um greiðslu á kostnaðinum við pressunina eða þurrkunina,
 - d) greiða sykkurrófnasalanum bætur með hliðsjón af möguleikanum á að selja viðkomandi mauk.
2. Þegar hluti af öllu því magni af sykkurrófum sem eru afhentar fær öðruvísi meðferð skal í afhendingarsamningnum leggja á fleiri en eina af þeim skuldbindingum sem kveðið er á um í 1. lið.
3. Í fjölgreinasamningum má kveða á um að mauk skuli afhent á einhverju öðru stigi en því sem um getur í a-, b- og c-lið 1. liðar.

IX. LIÐUR

Í afhendingarsamningum skal festa tímamörk vegna fyrirframgreiðslna, ef einhverjar eru, og vegna greiðslna á innkaupsverði sykkurrófna.

X. LIÐUR

Ef í afhendingarsamningum er mælt fyrir um reglur sem gilda um atriði sem fjallað er um í þessum viðauka eða þeir innihalda ákvæði um önnur atriði skulu ákvæði þeirra og áhrif ekki stangast á við þennan viðauka.

XI. LIÐUR

1. Í fjölgreinasamningum, eins og þeim er lýst í 6. lið A-þáttar II. hluta II. viðauka, skulu vera gerðardómsákvæði.
2. Í fjölgreinasamningum má mæla fyrir um staðlað sniðmát fyrir afhendingarsamninga sem samrýmist ákvæðum þessarar reglugerðar og reglum Sambandsins.
3. Ef í fjölgreinasamningum, annað hvort í Sambandinu, innan svæðis eða staðbundnum, er mælt fyrir um reglur um atriði sem fjallað er um í þessari reglugerð eða ef þeir innihalda ákvæði um önnur atriði skulu ákvæði þeirra og áhrif ekki stangast á við þennan viðauka.
4. Í samningum sem um getur í 3. lið skal einkum mælt fyrir um:
 - a) umreikningskvarðann sem um getur í 4. lið II. liðar,
 - b) reglur um val og framboð á fræi af þeim yrkjum sykkurrófna sem á að framleiða,
 - c) lágmarkssykurinnihald sykkurrófna sem á að afhenda,

- d) kröfu um samráð milli sykurfyrirtækisins og fulltrúa sykkurrófnasalanna áður en dagsetning fyrir upphaf afhendinga á sykkurrófum er fastsett,
 - e) umframgreiðslur til sykkurrófnasala vegna afhendinga sem eiga sér stað snemma eða seint,
 - f) nákvæmar útfærslur á skilyrðum og kostnaði sem tengjast mauki, eins og um getur í VIII. lið,
 - g) fjarlægingu sykkurrófnasala á maukinu,
 - h) reglur um aðlögun á verði þegar gerðir eru samningar til margra ára,
 - i) reglur um sýnatöku og aðferðir við að ákvarða heildarþyngd, töru og sykurnnihald.
-

XI. VIÐAUKI

KAUPSKILMÁLAR FYRIR SYKURRÓFUR Á TÍMABILINU SEM UM GETUR Í 124. GR.

I. LIÐUR

1. Afhendingarsamningar skulu vera skriflegir og snúast um tiltekið magn af kvótasykurrófum.
2. Í afhendingarsamningum skal tiltaka hvort afhenda megi viðbótarmagn af sykurrófum, og með hvaða skilmálum.

II. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningum skal tiltaka innkaupsverð fyrir það magn af sykurrófum sem um getur í a-lið og, ef við á, b-lið 2. mgr. 127. gr. Ef um er að ræða það magn sem um getur í a-lið 2. mgr. 127. gr. má það verð ekki vera lægra en lágmarksverð fyrir kvótasykurrófur sem um getur í 135. gr.
2. Í afhendingarsamningum skal mæla fyrir um fast sykurinnihald sykurrófna. Í þeim skal vera umreikningskvarði sem sýnir mismunandi sykurinnihald og stuðla til að umreikna það magn sykurrófna sem er afhent yfir í magn sem samsvarar sykurinnihaldinu sem fram kemur í afhendingarsamningnum.

Kvarðinn skal byggjast á afrakstri sem samsvarar mismunandi sykurinnihaldi.

3. Hafi sykurrófnasali skrifað undir samning við sykurfyrirtæki um afhendingu á sykurrófum eins og um getur í a-lið 2. mgr. 127. gr. skulu allar afhendingar þess seljanda umreiknaðar í samræmi við 2. lið þessa liðar og teljast vera afhendingar í skilningi a-liðar 2. mgr. 127. gr., upp að því magni af sykurrófum sem tilgreint er í afhendingarsamningnum.
4. Sykurfyrirtæki sem framleiða minna magn sykurs en kemur úr þeim kvótasykurrófum sem þeir hafa skrifað undir afhendingarsamninga um, fyrir sáningu, í samræmi við a-lið 2. mgr. 127. gr. skulu dreifa því magni af sykurrófum sem samsvarar allri viðbótarframleiðslu upp að mörkum kvóta sins á milli sykurrófnasalanna sem þeir hafa skrifað undir samning við um afhendingu fyrir sáningu í skilningi a-liðar 2. mgr. 127. gr.

Víkja má frá þessu ákvæði í fjölgreinasamningum.

III. LIÐUR

1. Afhendingarsamningar skulu innihalda ákvæði um dreifingu afhendinga á sykurrófum og hversu lengi þær skuli vanalega standa yfir.
2. Ákvæði þau sem um getur í 1. lið skulu vera þau sem gilda á næstliðnu markaðsári, með tilliti til raunverulegs framleiðslumagns en þó mega fjölgreinasamningar víkja frá þeim.

IV. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningum skal kveða á um söfnunarstaði fyrir sykurrófur.
2. Ef sykurrófnasalar og sykurfyrirtæki hafa þegar skrifað undir afhendingarsamning fyrir næstliðið markaðsár skulu þeir söfnunarstaðir sem þeim samdist um vegna afhendingar á því markaðsári notaðir áfram. Víkja má frá þessu ákvæði í fjölgreinasamningum.
3. Í afhendingarsamningum skal kveða á um að sykurfyrirtækið skuli bera kostnaðinn við lestun og flutning frá söfnunarstöðum, með fyrirvara um sérstaka samninga sem byggjast á staðbundnum reglum eða venjum sem voru til staðar fyrir næstliðið markaðsár.
4. Í Danmörku, á Írlandi, í Grikklandi, á Spáni, í Portúgal, Finnlandi og Bretlandi, þar sem sykurrófur eru afhentar verksmiðjunum þeim að kostnaðarlausu, skal þó í afhendingarsamningum skuldbinda sykurfyrirtæki til að taka þátt í kostnaði við lestun og flutning og skal tilgreina hundraðshlutfall eða upphæðir.

V. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningum skal kveða á um móttökustaði fyrir sykurrófur.
2. Ef sykurrófnasalar og sykurfyrirtæki hafa þegar skrifað undir afhendingarsamning fyrir næstliðið markaðsár skulu þeir móttökustaðir sem þeim samdist um vegna afhendingar á því markaðsári notaðir áfram. Víkja má frá þessu ákvæði í fjölgreinasamningum.

IV. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningum skal kveða á um að sykurinnihald skuli ákvarðað með skautunarmæliaðferðinni. Taka skal sýni af sykkurófnum við móttöku.
2. Í fjölgreinasamningum má kveða á um að taka skuli sýni á einhverju öðru stigi. Í slíkum tilvikum skal í afhendingarsamningnum kveða á um leiðréttingu til að bæta upp lækkun sem kann að verða á sykurinnihaldinu á milli móttöku og sýnatöku.

VII. LIÐUR

Í afhendingarsamningum skal kveða á um heildarþyngd, töru og sykurinnihald sem skal ákvarða með einni af eftirfarandi aðferðum:

- a) sameiginlega á milli sykurfyrirtækisins og atvinnugreinasamtaka sykkurófnaræktendanna, ef kveðið er á um það fjölgreinasamningi,
- b) af sykurfyrirtækinu, undir eftirliti atvinnugreinasamtaka sykkurófnaræktendanna,
- c) af sykurfyrirtækjunum, undir eftirliti sérfræðings sem hefur fengið viðurkenningu hlutaðeigandi aðildarríkis, að því tilskildu að sykkurófnasalinn beri kostnaðinn.

VIII. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningum skal skuldbinda sykurfyrirtæki til að gera eitt eða fleiri af eftirfarandi atriðum vegna alls þess magns af sykkurófum sem er afhent:
 - a) skila, á meðan það er nýtt, maukinu sem verður til úr þeim tonnum af sykkurófum sem voru afhent án endurgjalds til sykkurófnasalans að lokinni vinnslu í verksmiðjunni,
 - b) skila hluta af þessu mauki, pressuðu, þurrkuðu eða þurrkuðu og með viðbættum melassa, án endurgjalds til sykkurófnasalans að lokinni vinnslu í verksmiðjunni,
 - c) skila maukinu, pressuðu eða þurrkuðu, til sykkurófnasalans að lokinni vinnslu í verksmiðjunni; í því tilviki getur sykurfyrirtækið krafist sykkurófnasalann um greiðslu á kostnaðinum við pressunina eða þurrkunina,
 - d) greiða sykkurófnasalanum bætur með hliðsjón af möguleikanum á að selja viðkomandi mauk.
2. Þegar hluti af öllu því magni af sykkurófum sem eru afhentar fær öðruvísi meðferð skal í afhendingarsamningnum leggja á fleiri en eina af þeim skuldbindingum sem kveðið er á um í 1. lið.
3. Í fjölgreinasamningum má kveða á um að mauk skuli afhent á einhverju öðru stigi en því sem um getur í a-, b- og c-lið 1. liðar.

IX. LIÐUR

1. Í afhendingarsamningum skal festa tímamörk vegna fyrirframgreiðslna, ef einhverjar eru, og vegna greiðslna á innkaupsverði sykkurófna.
2. Tímamörkin sem um getur í 1. lið skulu vera þau sem giltu á næstliðnu markaðsári. Víkja má frá þessu ákvæði í fjölgreinasamningum.

X. LIÐUR

Ef í afhendingarsamningum er mælt fyrir um reglur sem gilda um atriði sem fjallað er um í þessum viðauka eða þeir innihalda ákvæði um önnur atriði skulu ákvæði þeirra og áhrif ekki stangast á við þennan viðauka.

XI. LIÐUR

1. Í fjölgreinasamningum, eins og þeim er lýst í 6. lið A-þáttar II. hluta II. viðauka, skulu vera gerðardómsákvæði.
2. Ef í fjölgreinasamningum, annað hvort í Sambandinu, innan svæðis eða staðbundnum, er mælt fyrir um reglur um atriði sem fjallað er um í þessari reglugerð eða ef þeir innihalda ákvæði um önnur atriði skulu ákvæði þeirra og áhrif ekki stangast á við þennan viðauka.

3. Í samningum sem um getur í 2. lið skal einkum mælt fyrir um:

- a) reglur um dreifingu á milli sykkurófnasala á því magni sem sykkurfyrirtæki ákveður að kaupa fyrir sáningu, til að framleiða sykkur innan marka kvótans,
- b) reglur um dreifinguna sem um getur í 4. lið II. liðar,
- c) umreikningskvarðann sem um getur í 2. lið II. liðar,
- d) reglur um val og framboð á fræi af þeim yrkjum sykkurófna sem á að framleiða,
- e) lágmarkssykkurinnihald sykkurófnanna sem á að afhenda,
- f) kröfu um samráð milli sykkurfyrirtækisins og fulltrúa sykkurófnasalanna áður en dagsetning fyrir upphaf afhendinga á sykkurófum er fastsett,
- g) umframgreiðslur til sykkurófnasala vegna afhendinga sem eiga sér stað snemma eða seint,
- h) nánari skilgreiningar varðandi:
 - i. þann hluta mauksins sem um getur í b-lið 1. liðar VIII. liðar,
 - ii. kostnaðinn sem um getur í c-lið 1. liðar VIII. liðar,
 - iii. bæturnar sem um getur í d-lið 1. liðar VIII. liðar,
- i) fjarlægingu sykkurófnasalans á maukinu,
- j) með fyrirvara um ákvæði 135. gr., reglur um hvernig dreifa skuli mismuninum á milli viðmiðunarmarkanna og raunverulegs söluverðs sykkursins, ef einhver er, á milli sykkurfyrirtækisins og sykkurófnasala.

XII. LIÐUR

Þegar ekki er fastsett með fjölgreinasamningi hvernig úthluta skuli til sykkurófnasalanna því magni af sykkurófum sem eru ætlaðar til sykkurframleiðslu innan marka kvótans, og sem sykkurfyrirtækið býðst til að kaupa fyrir sáningu, getur hið hlutaðeigandi aðildarríki sjálft mælt fyrir um reglur um slíka úthlutun.

Í þeim reglum má einnig veita seljendum sykkurófna, sem hefð er fyrir að selji til samvinnufélaga, önnur afhendingarréttindi en þau sem þeir mundu njóta ef þeir tilheyrðu slíku samvinnufélagi.

XII. VIÐAUKI

INNLENDIR OG SVÆÐISBUNDNIR KVÓTAR VEGNA FRAMLEIÐSLU Á SYKRI, ÍSÓGLÚKÓSA OG INÚLÍNSÍRÓPI EINS OG UM GETUR Í 136. GR.

Aðildarríki eða svæði (1)	Sykur (2)	Ísóglúkósi (3)	(í tonnnum)
			Inúlínsiróp (4)
Belgía	676 235,0	114 580,2	0
Búlgaría	0	89 198,0	
Tékkland	372 459,3		
Danmörk	372 383,0		
Þýskaland	2 898 255,7	56 638,2	
Írland	0		
Grikkland	158 702,0	0	
Spánn	498 480,2	53 810,2	
Frakkland (landið sjálft)	3 004 811,15		0
Frönsku umdæmin handan hafsins	432 220,05		
Króatía	192 877,0		
Ítalía	508 379,0	32 492,5	
Lettland	0		
Litáen	90 252,0		
Ungverjaland	105 420,0	250 265,8	
Holland	804 888,0	0	0
Austurríki	351 027,4		
Pólland	1 405 608,1	42 861,4	
Portúgal (meginland)	0	12 500,0	
Sjálfstjórnarhéraðið á Asoreyjum	9 953,0		
Rúmenía	104 688,8	0	
Slóvenía	0		
Slóvakía	112 319,5	68 094,5	
Finnland	80 999,0	0	
Svíþjóð	293 186,0		
Bretland	1 056 474,0	0	
SAMTALS	13 529 618,2	720 440,8	0

XIII. VIÐAUKI

ÍTARLEGAR REGLUR VARÐANDI FRAMSAÐ Á SYKUR- EÐA ÍSÓGLÚKÓSAKVÓTUM Í SAMRÆMI
VIÐ 138. GR.

I. LIÐUR

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „samruni fyrirtækja“: samsteypa tveggja eða fleiri fyrirtækja í eitt fyrirtæki,
- b) „framsal á fyrirtæki“: framsal eða upptaka á eignum fyrirtækis sem á kvóta, til eins eða fleiri fyrirtækja,
- c) „framsal á verksmiðju“: yfirfærsla eignarréttar á tæknieiningu, þ.m.t. öll stöðin sem er nauðsynleg til að framleiða viðkomandi vöru, til fyrirtækis eða fleiri fyrirtækja sem yfirtaka, að hluta til eða að öllu leyti, framleiðslu fyrirtækisins sem framselur eign sína,
- d) „leiga á verksmiðju“: leigusamningur fyrir tæknieiningu, með það fyrir augum að reka hana, þ.m.t. öll stöðin sem er nauðsynleg til að framleiða sykur, sem gerður er til a.m.k. þriggja ára samfleytt og aðilarnir samþykkja að rifta samningnum ekki fyrir lok þriðja markaðsársins, við fyrirtæki sem hefur staðfestu í sama aðildarríki og verksmiðjan sem um ræðir ef fyrirtækið, sem leigir verksmiðjuna, getur, eftir að leigusamningurinn tekur gildi, talist fyrirtæki sem framleiðir eingöngu sykur allan þann tíma sem framleiðsla stendur yfir.

II. LIÐUR

1. Með fyrirvara um 2. lið., ef um er að ræða samruna eða framsal á sykurframleiðslufyrirtækjum eða framsal á sykurverksmiðjum, skal kvótinn aðlagður sem hér segir:
 - a) ef um er að ræða samruna sykurframleiðslufyrirtækja skulu aðildarríki úthluta fyrirtækinu, sem verður til við samrunann, kvóta sem jafngildir summu þeirra kvóta sem viðkomandi sykurframleiðslufyrirtæki fengu úthlutað fyrir samrunann,
 - b) ef um er að ræða framsal á sykurframleiðslufyrirtæki skal aðildarríkið úthluta kvóta fyrirtækisins, sem er framselt, til framsalshafa til sykurframleiðslu eða, ef um er að ræða fleiri en eitt fyrirtæki sem er framsalshafi, skal úthlutunin vera í hlutfalli við þá sykurframleiðslu sem hvert fyrirtæki um sig yfirtekur,
 - c) ef um er að ræða framsal á sykurverksmiðju skal aðildarríkið minnka kvóta fyrirtækisins sem framselur eignarhaldið á verksmiðjunni og auka kvóta sykurframleiðslufyrirtækisins eða -fyrirtækjanna sem kaupa umrædda verksmiðju með því magni sem dregið er frá í hlutfalli við framleiðsluna sem er yfirtekið.
2. Ef nokkrir sykurrofú- eða sykurreyrræktendur, sem verða fyrir beinum áhrifum frá einhverri þeirra aðgerða sem um getur í 1. mgr., láta skýrt í ljóst vilja sinn til að afhenda sykurframleiðslufyrirtæki, sem er ekki aðili að þessum aðgerðum, sykurrofur sínar eða sykurreyr getur aðildarríki innt af hendi úthlutun á grundvelli þeirrar framleiðslu, sem fyrirtækið, sem ræktendurnir ætla sér að úthluta sykurrofunum eða sykurreyrum til, hefur yfirtekið.
3. Ef um er að ræða lokun, við aðrar aðstæður en þær sem um getur í 1. lið., á:
 - a) sykurframleiðslufyrirtæki,
 - b) einni eða fleiri verksmiðju sykurframleiðslufyrirtækis.

getur aðildarríki úthlutað þeim hluta af kvótanum sem tengist slíkri lokun til eins eða fleiri sykurframleiðslufyrirtækja.

Í því tilviki sem um getur í b-lið fyrsta undirliðar, ef einhverjir af viðkomandi framleiðendum láta skýrt í ljós vilja sinn til að afhenda tilteknu sykurframleiðslufyrirtæki sykurrofur sinn eða sykurreyr, getur aðildarríkið einnig úthlutað hluta af kvótunum, sem samsvara viðkomandi sykurrofum eða sykurreyr, til fyrirtækisins sem framleiðendur ætla sér að úthluta þessum afurðum til.

4. Ef undanþágan, sem um getur í 5. mgr. 127. gr., er nýtt getur hlutaðeigandi aðildarríki gert þá kröfu að hlutaðeigandi sykurrofuræktendur og sykurfyrirtæki, sem undanþágan varðar, hafi sérstaka skilmála í fjölgreinasamningum sínum sem gera aðildarríkinu kleift að beita 2. og 3. lið. þessa liðar.

5. Ef um er að ræða leigu á verksmiðju sem er í eigu sykurframleiðslufyrirtækis getur aðildarríki minnkað kvóta fyrirtækisins sem býður verksmiðjuna til leigu og úthlutað þeim hluta, sem kvótinn var minnkaður um, til fyrirtækisins sem tekur verksmiðjuna á leigu í þeim tilgangi að framleiða þar sykur.

Ef leigunni er sagt upp á þriggja ára markaðsaratímabilinu, sem um getur í d-lið I. liðar, skal aðildarríkið fella aðlögunina á kvótanum samkvæmt fyrstu undirgrein þessa liðar úr gildi afturvirktt frá og með þeim degi sem leigan tók gildi. Ef leigunni er sagt upp vegna óviðráðanlegs atviks skal aðildarríkið þó ekki skuldbundið til að fella aðlögunina úr gildi.

6. Ef sykurframleiðslufyrirtæki getur ekki lengur tryggt að það uppfylli skuldbindingar sínar gagnvart hlutaðeigandi sykkurófu- eða sykurreyrframleiðendum samkvæmt löggjöf Sambandsins og ef lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkis hafa gengið úr skugga um að staðan sé þannig getur aðildarríkið úthlutað, fyrir eitt eða fleiri markaðsár, hluta af kvótunum sem um ræðir til eins eða fleiri sykurframleiðslufyrirtækis í hlutfalli við yfirtekna framleiðslu.
7. Ef aðildarríki veitir sykurframleiðslufyrirtæki verð- og söluábyrgðir varðandi vinnslu á etanóli úr sykkurófum getur aðildarríkið, í samráði við fyrirtækið og hlutaðeigandi sykkurófuræktendur, úthlutað öllum sykurframleiðslukvótanum eða hluta af honum til eins eða fleiri annarra fyrirtækja fyrir eitt eða fleiri markaðsár.

III. LIÐUR

Ef um er að ræða samruna eða framsal á fyrirtækjum eða verksmiðju sem framleiðir ísóglúkósa getur aðildarríkið úthlutað kvótunum, sem um ræðir til framleiðslu á ísóglúkósa, til eins eða fleiri annarra fyrirtækja, hvort sem þau hafa framleiðslukvóta eða ekki.

IV. LIÐUR

Ráðstafanirnar, sem gripið er til skv. II. og III. lið, mega einungis öðlast gildi ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) tekið er tillit til hagsmuna allra aðila sem eiga í hlut,
- b) hlutaðeigandi aðildarríki telur að þær séu líklegar til að bæta skipulagið í sykkurófu-, sykurreys- og sykurframleiðslugeirunum,
- c) þær varða fyrirtæki sem eru með staðfestu á sama yfirráðasvæði og kvótinn í XII. viðauka er ákvarðaður fyrir.

V. LIÐUR

Ef samruninn eða framsalið á sér stað milli 1. október og 30. apríl á næsta ári á eftir skulu ráðstafanirnar, sem um getur í II. og III. lið, öðlast gildi fyrir yfirstandandi markaðsár.

Ef samruninn eða framsalið á sér stað milli 1. maí og 30. september á sama ár skulu ráðstafanirnar, sem um getur í II. og III. lið, öðlast gildi fyrir næsta markaðsár.

IV. LIÐUR

Þar sem II. og III. liður á við skulu aðildarríkin upplýsa framkvæmdastjórnina um aðlagða kvóta, eigi síðar en 15 dögum eftir að tímabilið, sem um getur í V. lið, rennur út.

XIV. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA SEM UM GETUR Í 230. GR.

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
1. gr.	1. gr.	—
1. mgr. 2. gr.	1. og 2. mgr. 3. gr.	—
a- og b-liður 2. mgr. 2. gr.	—	—
c-liður 2. mgr. 2. gr.	a-liður 1. mgr. 15. gr.	—
3. gr.	6. gr.	—
4. gr.	—	—
Fyrsta málsgrein 5. gr.	—	—
Fyrsti hluti annarrar málsgreinar 5. gr.	4. mgr. 3. gr.	—
Annar hluti annarrar málsgreinar 5. gr.	—	—
Þriðja málsgrein 5. gr.	a-liður 5. gr.	—
6. gr.	—	—
7. gr.	9. gr.	—
8. gr.	7. gr.	—
9. gr.	126. gr.	—
10. gr.	11. gr.	—
11. gr.	12. gr.	—
12. gr.	13. gr.	—
13. gr.	14. gr. ⁽¹⁾	—
14. gr. (föll brott)	—	—
15. gr. (föll brott)	—	—
16. gr. (föll brott)	—	—
17. gr. (föll brott)	—	—
1. til 4. mgr. 18. gr.	2. mgr. 15. gr. ⁽¹⁾	—
5. mgr. 18. gr.	—	—
19. gr. (föll brott)	—	—
20. gr. (föll brott)	—	—
21. gr. (föll brott)	—	—
22. gr. (föll brott)	—	—
23. gr. (föll brott)	—	—
24. gr. (föll brott)	—	—
25. gr.	1. mgr. 16. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
26. gr.	—	—
27. gr.	—	—
28. gr.	—	—
29. gr.	—	—
30. gr. (féll brott)	—	—
31. gr.	17. gr.	—
32. gr.	—	—
33. gr.	[18. gr.]	—
34. gr.	[18. gr.]	—
35. gr. (féll brott)	—	—
36. gr. (féll brott)	—	—
37. gr.	[18. gr.]	—
38. gr.	[18. gr.]	—
39. gr.	[3. mgr. 19. gr.]	—
40. gr.	[a-liður 5. mgr. 19. gr. og iii. liður o-liðar 20. gr.]	—
41. gr.	—	—
1. mgr. 42. gr.	10. gr.	—
2. mgr. 42. gr.	u-liður 20. gr.	—
a- til f-liður, i-, j- og l-liður 43. gr.	19. og 20. gr.	—
g-, h- og k-liður 43. gr.	—	—
44. gr.	a-liður 1. mgr. og 2. og 3. mgr. 220. gr.	—
45. gr.	b-liður 1. mgr. og 2. og 3. mgr. 220. gr.	—
1. mgr. 46. gr.	5. mgr. 220. gr.	—
2. mgr. 46. gr.	6. mgr. 220. gr.	—
47. gr.	219. gr.	—
48. gr.	219. gr.	—
49. gr.	135. gr. ⁽¹⁾	—
50. gr.	125. og 127. gr.	—
51. gr.	128. gr. ⁽¹⁾	—
52. gr.	130. gr.	—
52. gr. a	—	—
a-liður 53. gr.	c-liður 132. gr.	—
b-liður 53. gr.	2. mgr. 130. gr.	—
c-liður 53. gr.	6. mgr. 130. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
54. gr.	166. gr.	—
55. gr.	— ⁽²⁾	—
56. gr.	136. gr.	—
57. gr.	137. gr.	—
58. gr.	—	—
59. gr.	—	—
60. gr.	138. gr.	—
61. gr.	139. gr.	—
62. gr.	140. gr.	—
63. gr.	141. gr.	—
1. mgr. 64. gr.	1. mgr. 142. gr.	—
2. og 3. mgr. 64. gr.	2. mgr. 142. gr. ⁽¹⁾	—
65. gr.	— ⁽²⁾	—
66. gr.	—	—
67. gr.	—	—
68. gr.	—	—
69. gr.	—	—
70. gr.	—	—
71. gr.	—	—
72. gr.	—	—
73. gr.	—	—
74. gr.	—	—
75. gr.	—	—
76. gr.	—	—
77. gr.	—	—
78. gr.	—	—
79. gr.	—	—
80. gr.	—	—
81. gr.	—	—
82. gr.	—	—
83. gr.	—	—
84. gr.	—	—
84. gr. a	—	—
a-liður 85. gr.	1. mgr. 143. gr. og a-liður 144. gr.	—
b-liður 85. gr.	j-liður 144. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
c-liður 85. gr.	i-liður 144. gr.	—
d-liður 85. gr.	—	—
85. gr. a	— ⁽¹⁾	—
85. gr. b	— ⁽¹⁾	—
85. gr. c	— ⁽¹⁾	—
85. gr. d	— ⁽¹⁾	—
85. gr. e	— ⁽¹⁾	—
85. gr. f	— ⁽¹⁾	—
85. gr. g	— ⁽¹⁾	—
85. gr. h	— ⁽¹⁾	—
85. gr. i	— ⁽¹⁾	—
85. gr. j	— ⁽¹⁾	—
85. gr. k	— ⁽¹⁾	—
85. gr. l	— ⁽¹⁾	—
85. gr. m	— ⁽¹⁾	—
85. gr. n	— ⁽¹⁾	—
85. gr. o	—	—
85. gr. p	—	—
85. gr. q	—	—
85. gr. r	—	—
85. gr. s	—	—
85. gr. t	—	—
85. gr. u	—	—
85. gr. v	—	—
85. gr. w	—	—
85. gr. x	—	—
86. gr. (féll brott)	—	—
87. gr. (féll brott)	—	—
88. gr. (féll brott)	—	—
89. gr. (féll brott)	—	—
90. gr. (féll brott)	—	—
91. gr.	—	—
92. gr.	—	—
93. gr.	—	—
94. gr.	—	—
94. gr. a	—	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
95. gr.	—	—
95. gr. a	—	—
96. gr. (féll brott)	—	—
97. gr.	129. gr. ⁽¹⁾	—
98. gr.	— ⁽¹⁾	—
99. gr.	—	—
100. gr.	—	—
101. gr. (féll brott)	—	—
102. gr.	26. gr. ⁽¹⁾	—
2. mgr. 102. gr.	217. gr.	—
102. gr. a	58. gr.	—
103. gr.	29., 30. og 31. gr.	—
103. gr. a	—	—
103. gr. b	32. gr.	—
103. gr. c	33. gr.	—
103. gr. d	34. gr.	—
103. gr. e	35. gr.	—
103. gr. f	36. gr.	—
103. gr. g	a-liður 37. gr. og b-liður 38. gr.	—
103. gr. ga	23. gr.	—
7. mgr. 103. gr. ga	217. gr.	—
a- til e-liður 103. gr. h	37. og 38. gr.	—
f-liður 103. gr. h	24. og 25. gr.	—
103. gr. i	39. gr.	—
103. gr. j	40. gr.	—
103. gr. k	41. gr.	—
103. gr. l	42. gr.	—
103. gr. m	43. gr.	—
103. gr. n	44. gr.	—
4. mgr. 103. gr. n	212. gr.	—
103. gr. o	—	—
103. gr. p	45. gr.	—
103. gr. q	46. gr.	—
103. gr. r	47. gr.	—
103. gr. s	48. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
103. gr. t	49. gr.	—
a-liður 1. mgr. 103. gr. u	50. gr.	—
b-liður 1. mgr. 103. gr. u	51. gr.	—
2. til 5. mgr. 103. gr. u	52. gr.	—
103. gr. v	50. gr.	—
103. gr. w	—	—
103. gr. x	—	—
103. gr. y	—	—
103. gr. z	—	—
103. gr. za	53. og 54. gr.	—
104. gr.	—	—
1. mgr. 105. gr.	1. mgr. 55. gr.	—
2. mgr. 105. gr.	215. gr.	—
106. gr.	4. mgr. 55. gr.	—
107. gr.	3. mgr. 55. gr.	—
1. mgr. 108. gr.	2. mgr. 55. gr.	—
2. mgr. 108. gr.	—	—
Fyrsti málslíður 109. gr.	Síðasti málslíður 1. mgr. 55. gr.	—
110. gr.	56. og 57. gr.	—
111. gr.	—	—
112. gr.	—	—
1. mgr. 113. gr.	a- til e-liður 1. mgr. og 2. mgr. 75. gr.	—
2. mgr. 113. gr.	5. mgr. 75. gr.	—
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 113. gr.	74. gr.	—
Önnur undirgrein 3. mgr. 113. gr.	—	89. gr.
1. til 3. mgr. 113. gr. a	76. gr.	—
4. mgr. 113. gr. a	— ⁽¹⁾	89. gr.
113. gr. b	3. mgr. 75. gr.	—
113. gr. c	167. gr.	—
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 113. gr. d	1. og 2. mgr. 78. gr.	—
Önnur undirgrein 1. mgr. 113. gr. d	1. liður II. hluta VII. viðauka	—
2. mgr. 113. gr. d	3. mgr. 78. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
3. mgr. 113. gr. d	82. gr.	—
114. gr.	1. mgr. 78. gr. ⁽¹⁾	—
115. gr.	1. mgr. 78. gr., h-liður 1. mgr. 75. gr.	—
116. gr.	1. mgr. 78. gr., f- og g-liður 1. mgr. 75. gr.	—
117. gr.	77. gr.	—
118. gr.	1. mgr. 78. gr.	—
118. gr. a	92. gr.	—
118. gr. b	93. gr.	—
118. gr. c	94. gr.	—
1. mgr. 118. gr. d	3. mgr. 94. gr.	—
2. og 3. mgr. 118. gr. d	[3. mgr. 109. gr.]	—
118. gr. e	95. gr.	—
118. gr. f	96. gr.	—
118. gr. g	97. gr.	—
118. gr. h	98. gr.	—
118. gr. i	99. gr.	—
118. gr. j	100. gr.	—
118. gr. k	101. gr.	—
118. gr. l	102. gr.	—
118. gr. m	103. gr.	—
118. gr. n	104. gr.	—
118. gr. o	—	—
118. gr. p	—	—
118. gr. q	105. gr.	—
118. gr. r	106. gr.	—
118. gr. s	107. gr.	—
118. gr. t	108. gr.	—
118. gr. u	112. gr.	—
118. gr. v	113. gr.	—
118. gr. w	117. gr.	—
118. gr. x	118. gr.	—
118. gr. y	119. gr.	—
118. gr. z	120. gr.	—
118. gr. za	121. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
118. gr. zb	—	—
119. gr.	—	—
120. gr.	—	—
120. gr. a	81. gr.	—
120. gr. b	—	—
120. gr. c	80. gr.	—
Fyrsta undirgrein 120. gr. d	2. mgr. 83. gr.	—
Önnur undirgrein 120. gr. d	[223. gr.]	—
1. mgr. 120. gr. e	3. og 4. mgr. 75. gr.	—
2. mgr. 120. gr. e	3. og 4. mgr. 83. gr.	—
120. gr. f	3. mgr. 80. gr.	—
120. gr. g	5. mgr. 80. gr. og c-liður 91. gr.	—
i. liður a-liðar 121. gr.	2. mgr. 75. gr.	—
ii. liður a-liðar 121. gr.	3. mgr. 75. gr.	—
iii.-liður a-liðar 121. gr.	89. gr.	—
iv. liður a-liðar 121. gr.	2. mgr. 75. gr. og b-liður 91. gr.	—
b-liður 121. gr.	a-liður 91. gr. og 3. mgr. 78. gr.	—
i. liður c-liðar 121. gr.	a-liður 91. gr.	—
ii. og iii. liður c-liðar 121. gr.	d-liður 91. gr.	—
iv. liður c-liðar 121. gr.	[223. gr.]	—
i. liður d-liðar 121. gr.	1. mgr. 78. gr.	—
ii. til v. liður og vii. liður d-liðar 121. gr.	2. og 3. mgr. 75. gr.	—
vi. liður d-liðar 121. gr.	89. gr.	—
i. liður e-liðar 121. gr.	1. mgr. 78. gr.	—
ii. til v. liður og vii. liður e-liðar 121. gr.	2. og 3. mgr. 75. gr.	—
vi. liður e-liðar 121. gr.	2. mgr. 75. gr.	—
i. liður f-liðar 121. gr.	1. mgr. 78. gr.	—
ii., iii. og v. liður f-liðar 121. gr.	3. mgr. 75. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
iv. og vii. liður f-liðar 121. gr.	g-liður 91. gr.	—
vi. liður f-liðar 121. gr.	[223. gr.]	—
g-liður 121. gr.	3. mgr. 75. gr.	—
h-liður 121. gr.	d-liður 91. gr.	—
i-liður 121. gr.	—	—
i. liður j-liðar 121. gr.	3. mgr. 75. gr.	—
ii. liður j-liðar 121. gr.	d-liður 91. gr.	—
k-liður 121. gr.	122. gr.	—
l-liður 121. gr.	114., 115. og 116. gr.	—
m-liður 121. gr.	122. gr.	—
Önnur málsgrein 121. gr.	3. mgr. 78. gr.	—
Þriðja málsgrein 121. gr.	3. og 4. mgr. 75. gr.	—
a- til f-liður fjórðu málsgreinar 121. gr.	3. mgr. 75. gr.	—
g-liður fjórðu málsgreinar 121. gr.	m-liður 3. mgr. 75. gr.	—
h-liður fjórðu málsgreinar 121. gr.	4. mgr. 80. gr.	—
122. gr.	152. gr.	—
123. gr.	157. gr.	—
124. gr.	—	—
125. gr.	—	—
125. gr. a	153. gr.	—
125. gr. b	154. gr.	—
125. gr. c	156. gr.	—
125. gr. d	155. gr.	—
125. gr. e	—	—
125. gr. f	164. gr.	—
125. gr. g	6. mgr. 164. gr.	—
125. gr. h	d-liður 175. gr.	—
125. gr. i	165. gr.	—
125. gr. j	164. gr.	—
125. gr. k	158. gr.	—
125. gr. l	164. gr.	—
125. gr. m	6. mgr. 164. gr. [og d-liður 175. gr.]	—
125. gr. n	165. gr.	—
125. gr. o	154. og 158. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
126. gr.	165. gr.	—
1., 3. og 4. mgr. 126. gr. a	161. gr.	—
2. mgr. 126. gr. a	2. mgr. 156. gr.	
126. gr. b	3. mgr. 157. gr.	—
126. gr. c	149. gr.	—
126. gr. d	150. gr.	—
126. gr. e	2. mgr. 173. gr. og 2. mgr. 174. gr.	—
127. gr.	173. gr.	—
128. gr.	—	—
129. gr.	—	—
130. gr.	1. mgr. 176. gr.	—
131. gr.	2. mgr. 176. gr.	—
132. gr.	3. mgr. 176. gr.	—
133. gr.	[e-liður 2. mgr. 177. gr.]	—
1. mgr. 133. gr. a	181. gr.	—
2. mgr. 133. gr. a	191. gr.	—
134. gr.	177. og 178. gr.	—
135. gr.	—	—
136. gr.	[180. gr.]	—
137. gr.	[180. gr.]	—
138. gr.	[180. gr.]	—
139. gr.	[180. gr.]	—
140. gr.	[180. gr.]	—
140. gr. a	181. gr.	—
141. gr.	182. gr.	—
142. gr.	193. gr.	—
143. gr.	180. gr.	—
144. gr.	184. gr.	—
145. gr.	a-liður 187. gr.	—
1. mgr. 146. gr.	—	—
2. mgr. 146. gr.	185. gr.	—
147. gr.	—	—
148. gr.	187. gr.	—
149. gr.	[180. gr.]	—
150. gr.	[180. gr.]	—
151. gr.	[180. gr.]	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
152. gr.	[180. gr.]	—
153. gr.	192. gr.	—
154. gr.	—	—
155. gr.	—	—
156. gr.	5. mgr. 192. gr.	—
157. gr.	189. gr.	—
158. gr.	190. gr.	—
158. gr. a	90. gr.	—
159. gr.	194. gr.	—
160. gr.	195. gr.	—
161. gr.	176., 177., 178. og 179. gr.	—
162. gr.	196. gr.	—
163. gr.	197. gr.	—
1. mgr. 164. gr.	1. mgr. 198. gr.	—
2. til 4. mgr. 164. gr.	2. mgr. 198. gr. ⁽¹⁾	—
165. gr.	— ⁽¹⁾	—
166. gr.	— ⁽¹⁾	—
167. gr.	199. gr.	—
168. gr.	200. gr.	—
169. gr.	201. gr.	—
170. gr.	202. og 203. gr.	—
171. gr.	184. gr.	—
172. gr.	[2. mgr. 186. gr.]	—
173. gr.	—	—
174. gr.	205. gr.	—
175. gr.	206. gr.	—
176. gr.	209. gr.	—
176. gr. a	210. gr.	—
177. gr.	210. gr.	—
177. gr. a	210. gr.	—
178. gr.	164. gr.	—
179. gr.	7. mgr. 210. gr.	—
180. gr.	211. gr.	—
181. gr.	211. gr.	—
1. mgr. 182. gr.	213. gr.	—
2. mgr. 182. gr.	—	—
Þriðja undirgrein 3. mgr. 182. gr.	214. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
Fyrsta, önnur og fjórða undirgrein 3. mgr. 182. gr.	—	—
4. til 7. mgr. 182. gr.	—	—
182. gr. a	216. gr.	—
183. gr.	—	—
1. mgr. 184. gr.	—	—
2. mgr. 184. gr.	a-liður 225. gr.	—
3. til 8. mgr. 184. gr.	—	—
9. mgr. 184. gr.	b-liður 225. gr.	—
185. gr.	—	—
185. gr. a	145. gr.	—
185. gr. b	223. gr.	—
185. gr. c	147. gr.	—
185. gr. d	146. gr.	—
185. gr. e	151. gr.	—
185. gr. f	148. gr.	—
186. gr.	219. gr.	—
187. gr.	219. gr.	—
188. gr.	219. gr.	—
1. og 2. mgr. 188. gr. a	— ⁽¹⁾	—
3. og 4. mgr. 188. gr. a	—	—
5. til 7. mgr. 188. gr. a	[223. gr.]	—
189. gr.	[223. gr.]	—
190. gr.	—	—
190. gr. a	—	—
191. gr.	221. gr.	—
192. gr.	223. gr.	—
193. gr.	—	—
194. gr.	—	62. og 64. gr.
194. gr. a	—	61. gr.
195. gr.	229. gr.	—
196. gr.	—	—
196. gr. a	227. gr.	—
196. gr. b	229. gr.	—
197. gr.	—	—
198. gr.	—	—
199. gr.	—	—
200. gr.	—	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
201. gr.	1. og 3. mgr. 230. gr.	—
202. gr.	2. mgr. 230. gr.	—
203. gr.	—	—
203. gr. a	231. gr.	—
203. gr. b	231. gr.	—
204. gr.	232. gr.	—
I. viðauki	I. viðauki (I. til XX. hluti, 1. liður XXIV. hluta)	—
II. viðauki	I. viðauki (XXI. til XXIII. hluti)	—
III. viðauki	II. viðauki	—
IV. viðauki	III. viðauki	—
V. viðauki	IV. viðauki	—
VI. viðauki	XII. viðauki	—
VII. viðauki	—	—
VII. viðauki a	—	—
VII. viðauki b	—	—
VII. viðauki c	—	—
VIII. viðauki	XIII. viðauki	—
IX. viðauki	— ⁽¹⁾	—
X. viðauki	— ⁽¹⁾	—
X. viðauki a	—	—
X. viðauki b	VI. viðauki	—
X. viðauki c	—	—
X. viðauki d	—	—
X. viðauki e	—	—
XI. viðauki	—	—
XI. viðauki a	I. hluti VII. viðauka	—
XI. viðauki b	II. hluti VII. viðauka	—
XII. viðauki	III. hluti VII. viðauka	—
XIII. viðauki	IV. hluti VII. viðauka	—
A-liður XIV. viðauka	VI. hluti VII. viðauka	—
B-liður XIV. viðauka	V. hluti VII. viðauka	—
C-liður XIV. viðauka	2. og 3. mgr. 75. gr. ⁽¹⁾	—
XV. viðauki	VII. hluti VII. viðauka	—

Reglugerð (EB) nr. 1234/2007	Þessi reglugerð	Reglugerð (ESB) nr. 1306/2013
XV. viðauki a	I. hluti VIII. viðauka	—
XV. viðauki b	II. hluti VIII. viðauka	—
XVI. viðauki	VIII. hluti VII. viðauka	—
XVI. viðauki a	[i. liður 1. mgr. 173. gr.]	—
XVII. viðauki	[180. gr.]	—
XVIII. viðauki	[180. gr.]	—
XIX. viðauki	—	—
XX. viðauki	—	—
XXI. viðauki	—	—
XXII. viðauki	XIV. viðauki	—

⁽¹⁾ Sjá einnig reglugerð ráðsins sem skal samþykkja í samræmi við 3. mgr. 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

⁽²⁾ Sjá hins vegar 230. gr.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1399****2016/EES/19/17****frá 17. ágúst 2015**

að því er varðar synjun um leyfi fyrir blöndu með *Bacillus toyonensis* (NCIMB 14858^T) (áður nefnd *Bacillus cereus* var. *toyoi* NCIMB 40112/CNCM I-1012) sem fóðuraukefni fyrir eldisnautgripi, eldiskanínur, eldiskjúklinga, fráfærugrísi, eldisvín, gyltur til undaneldis og kálfa til eldis og um afturköllun leyfa fyrir blöndu með *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012) sem fóðuraukefni fyrir eldiskalkúna og kanínur til undaneldis, um breytingu á reglugerðum (EB) nr. 256/2002, (EB) nr. 1453/2004, (EB) nr. 255/2005 og (EB) nr. 1200/2005 og um niðurfellingu á reglugerðum (EB) nr. 166/2008, (EB) nr. 378/2009 og framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 288/2013 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í föðri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr. og 2. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í föður ásamt forsendum og málsmeðferð við veitingu, synjun eða afturköllun á slíku leyfi. Í 10. gr. þeirrar reglugerðar er kveðið á um endurmat á aukefnum sem eru leyfð samkvæmt tilskipun ráðsins 70/524/EBE ⁽²⁾.
- 2) Blanda með *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012) var leyfð án tímamarka í samræmi við tilskipun 70/524/EBE sem fóðuraukefni til notkunar fyrir smágrísi sem eru yngri en tveggja mánaða og fyrir gyltur með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 256/2002 ⁽³⁾, fyrir smágrísi sem eru tveggja til fjögurra mánaða og fyrir eldisvín með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1453/2004 ⁽⁴⁾, fyrir eldisnautgripi með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 255/2005 ⁽⁵⁾ og fyrir eldiskanínur og eldiskjúklinga með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1200/2005 ⁽⁶⁾. Blandan var síðan færð inn í skrána yfir fóðuraukefni sem fyrirbyggjandi vara í samræmi við 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 217, 18.8.2015, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í föðri (Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 256/2002 frá 12. febrúar 2002 um bráðabirgðaleyfi fyrir nýjum aukefnum, framlengingu bráðabirgðaleyfis fyrir einu aukefni og varanlegt leyfi fyrir einu aukefni í föðri (Stjtið. EB L 41, 13.2.2002, bls. 6).

⁽⁴⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1453/2004 frá 16. ágúst 2004 um varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í föðri (Stjtið. ESB L 269, 17.8.2004, bls. 3).

⁽⁵⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 255/2005 frá 15. febrúar 2005 um varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í föðri (Stjtið. ESB L 45, 16.2.2005, bls. 3).

⁽⁶⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1200/2005 frá 26. júlí 2005 um varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í föðri og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefnis sem þegar er leyft að nota í föður (Stjtið. ESB L 195, 27.7.2005, bls. 6).

- 3) Í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1831/2003 var blandan einnig leyfð til 10 ára fyrir eldiskalkúna með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 166/2008⁽⁷⁾ og fyrir kanínur til undaneldis með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2009⁽⁸⁾.
- 4) Í samræmi við 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, í tengslum við 7. gr. þeirrar reglugerðar, var lögð fram umsókn um leyfi fyrir blöndu með *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012) sem fôðuraukefni fyrir eldisnautgripi, eldiskanínur, eldiskjúklinga, fráfarugrísi, eldisvín og gyltur til undaneldis og í samræmi við 7. gr. þeirrar reglugerðar var lögð fram umsókn um nýja notkun þessarar blöndu fyrir kálfa til eldis, og óskað eftir í báðum umsóknum að aukefnið yrði sett í aukefnaflokkinn „dýraræktaraukefni“. Umsóknunum fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 5) Á grundvelli álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) frá 16. október 2012⁽⁹⁾ voru, með framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 288/2013⁽¹⁰⁾, gildandi leyfi fyrir blöndu með *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012) afturkölluð tímabundið.
- 6) Í framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 288/2013 kemur fram að mögulegt sé að í viðbótargögnum varðandi öryggi við notkun á blöndu með *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012), sem umsækjandi átti að leggja fram, finnist ný atriði sem gætu leitt til endurskoðunar á matinu sem var framkvæmt fyrir aukefnið. Í þeirri reglugerð er enn fremur kveðið á um endurskoðun á ráðstöfuninni um tímabundna afturköllun.
- 7) Hinn 6. desember 2013 lagði umsækjandinn viðbótargögn fyrir framkvæmdastjórnina sem síðar voru send Matvælaöryggisstofnunni með beiðni um mat á þeim í því skyni að fá nýtt álit um öryggi og skilvirkni aukefnisins.
- 8) Að auki lagði umsækjandinn, að eigin frumkvæði, viðbótargögn fyrir Matvælaöryggisstofnunina 24. apríl 2014, 14. maí 2014 og 17. júní 2014.
- 9) Í kjölfar mats á viðbótargögnum sem umsækjandinn lagði fram samþykkti Matvælaöryggisstofnunin álit 1. júlí 2014⁽¹¹⁾. Matvælaöryggisstofnunin taldi í áliti sínu að flokkunarfræðileg endurflokkun stofnsins *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012), sem ný tegund með heitið *Bacillus toyonensis*, hafi ekki haft nein áhrif á matið þar eð hann tilheyrir enn flokkinum *Bacillus cereus*. Að því er varðar næmleika stofnsins *Bacillus toyonensis* fyrir sýklalyfjum komst Matvælaöryggisstofnunin að þeirri niðurstöðu að fyrirbyggjandi viðbótargögn breyti ekki fyrri niðurstöðu þess efnis að stofninn skapi hættu á útbreiðslu gena sem kóða fyrir þoli gegn tetrasýklíni og klórámfeníkóli, sem eru mikilvæg sýklalyf fyrir menn og dýr. Að því er varðar eitrunarmátt stofnsins *Bacillus toyonensis* komst Matvælaöryggisstofnunin að þeirri niðurstöðu að hann geti mögulega myndað virk eitrefni og þannig skapað áhættu fyrir þá sem komast í snertingu við lífveruna, þ.m.t. þá sem meðhöndla aukefnið og neytendur sem komast í snertingu við mengaðar dýraafurðir.
- 10) Hinn 30. ágúst 2014 óskaði umsækjandinn eftir stjórnsýslulegri endurskoðun á áliti Matvælaöryggisstofnunarinnar frá 1. júlí 2014 og bætti viðbótaratriðum við beiðni sína 17. október 2014. Framkvæmdastjórnin komst að þeirri niðurstöðu með ákvörðun 20. maí 2015⁽¹²⁾ að ástæðulaust væri að krefjast þess að Matvælaöryggisstofnunin drægi álitid til baka.
- 11) Þar af leiðandi hefur ekki verið sýnt fram á að blanda með *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012), sem hefur verið endurflokkuð sem ný tegund með heitið *Bacillus toyonensis* (NCIMB 14858^T), hafi ekki skaðleg áhrif á heilbrigði dýra eða manna þegar hún er notuð sem fôðuraukefni.

⁽⁷⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 166/2008 frá 22. febrúar 2008 um leyfi fyrir nýrri notkun á blöndunni *Bacillus cereus* var. *toyoi* (Toyoce-rin) sem aukefni í fôðri (Stjtið. ESB L 50, 23.2.2008, bls. 11).

⁽⁸⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2009 frá 8. maí 2009 um leyfi fyrir nýrri notkun á efnablöndu með *Bacillus cereus* var. *toyoi* sem aukefni í fôður fyrir kanínur til undaneldis (handhafi leyfis er Rubinum S.A.) (Stjtið. ESB L 116, 9.5.2009, bls. 3).

⁽⁹⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2012 10(10), 2924.

⁽¹⁰⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 288/2013 frá 25. mars 2013 um tímabundna niðurfellingu leyfa fyrir blöndu með *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012) sem veitt voru með reglugerðum (EB) nr. 256/2002, (EB) nr. 1453/2004, (EB) nr. 255/2005, (EB) nr. 1200/2005, (EB) nr. 166/2008 og (EB) nr. 378/2009 (Stjtið. ESB L 86, 26.3.2013, bls. 15).

⁽¹¹⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2014 12(7), 3766.

⁽¹²⁾ C(2015) 3409 lokagerð.

- 12) Skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru því ekki uppfyllt.
- 13) Til samræmis við það ætti að synja um leyfi fyrir blöndu með *Bacillus toyonensis* (NCIMB 14858^T) sem fôðuraukefni fyrir eldisnautgripi, eldiskanínur, eldiskjúklinga, fráfarugrís, eldisvín, gyltur til undaneldis og kálfa til eldis.
- 14) Af sömu ástæðum eru skilyrðin fyrir leyfi fyrir blöndu með *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012), sem fôðuraukefni til notkunar fyrir eldiskalkúna og fyrir kanínur til undaneldis, ekki lengur uppfyllt og ætti að afturkalla þessi leyfi.
- 15) Breyta ætti reglugerðum (EB) nr. 256/2002, (EB) nr. 1453/2004, (EB) nr. 255/2005 og (EB) nr. 1200/2005 til samræmis við það og fella ætti reglugerðir (EB) nr. 166/2008 og (EB) nr. 378/2009 úr gildi.
- 16) Einnig ætti að fella framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 288/2013 úr gildi.
- 17) Þar eð taka átti fyrirbyggjandi birgðir af blöndu með *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012), forblöndum sem innihalda blönduna og fôðurefnum og fôðurböndum, sem eru framleidd úr þeirri blöndu, af markaði skv. 7. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) nr. 288/2013, ætti ekki að kveða á um umbreytingarráðstafanir.
- 18) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fôður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Synjun um leyfi

Synjað er um leyfi fyrir blöndu með *Bacillus toyonensis* (NCIMB 14858^T) sem aukefni í fôður til notkunar fyrir eldisnautgripi, eldiskanínur, eldiskjúklinga, fráfarugrís, eldisvín, gyltur til undaneldis og kálfa til eldis.

2. gr.

Afturköllun leyfis

Leyfi fyrir *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012), sem aukefni í fôður til notkunar fyrir eldiskalkúna og kanínur til undaneldis, er afturkallað.

3. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 256/2002

Ákvæði 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 256/2002 og III. viðauki við þá reglugerð falli brott.

4. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 1453/2004

Í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1453/2004 falli færsla E 1701, *Bacillus cereus* var. *toyoi* NCIMB 40112/CNCM I-1012, brott.

5. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 255/2005

Í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 255/2005 falli færsla E 1701, *Bacillus cereus* var. *toyoi* NCIMB 40112/CNCM I-1012, brott.

6. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 1200/2005

Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1200/2005 falli færsla E 1701, *Bacillus cereus* var. *toyoi* NCIMB 40112/CNCM I-1012, brott.

7. gr.

Niðurfelling reglugerðar (EB) nr. 166/2008

Reglugerð (EB) nr. 166/2008 er felld úr gildi.

8. gr.

Niðurfelling reglugerðar (EB) nr. 378/2009

Reglugerð (EB) nr. 378/2009 er felld úr gildi.

9. gr.

Niðurfelling framkvæmdarreglugerðar (ESB) nr. 288/2013

Framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 288/2013 er felld úr gildi.

10. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. ágúst 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1408****2016/EES/19/18****frá 19. ágúst 2015****um leyfi fyrir DL-meþiónýl-DL-meþióníni sem fôðuraukefni fyrir fiska og krabbadýr (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fôðri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í fôður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir DL-meþiónýl-DL-meþióníni sem fôðuraukefni. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Umsóknin varðar leyfi fyrir DL-meþiónýl-DL-meþióníni, í aukefnaflokknum „næringaraukefni“, sem fôðuraukefni fyrir allar tegundir lagardýra.
- 4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 27. janúar 2015 ⁽²⁾ að við tillögð notkunarskilyrði hafi DL-meþiónýl-DL-meþiónín ekki skaðleg áhrif á heilbrigði dýra eða manna eða á umhverfið og að það geti talist áhrifaríkur gjafi aminosýrunnar L-meþióníns fyrir fisk- og krabbadýrategundir. Matvælaöryggisstofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um vöktun að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina fôðuraukefnið í fôðri sem tilvísunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.
- 5) Mat á DL-meþiónýl-DL-meþióníni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ætti að leyfa notkun efnisins eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fôður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:*1. gr.*

Efnið, sem tilheyrir aukefnaflokknum „næringaraukefni“ og virka hópnum „aminósýrur, sölt þeirra og hliðstæð efni“ og er tilgreint í viðaukanum, er leyft sem aukefni í fôður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 219, 20.8.2015, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á 1. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2015 13(2), 4012.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. ágúst 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIDAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsætning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur næringaraufkafna. Virkur hópur: aminosýrur, sölt þeirra og hlíðstæð efni									
3c306	—	DL-meþiónýl-DL-meþíónín	<i>Samsætning aukefnis</i> Kristallað duft úr efnaismiði með að lágmarki 93% DL-meþiónýl-DL-meþíónín, að hámarki 3% DL-meþíónín og að hámarki 3% natríumsúlfat (miðað við þurrt efni) <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> DL-meþiónýl-DL-meþíónín (2-[(2aminó-4-metýlsúlfanyl)butanóýl)aminó]-4-metýlsúlfanyl)butansýra) Efnaformúla: C ₁₀ H ₂₀ N ₂ O ₃ S ₂ CAS-númer: 52715-93-2 <i>Greiningaraðferð</i> ⁽¹⁾ Til að magnákvæða DL-meþiónýl-DL-meþíónín í fýðuraufkinu: háþrýstíðkvaskiljun með óskautuðum stöðufasa með ljósmælagreiningu við 205 nm (RP-HPLC-UV). Til að magnákvæða DL-meþiónýl-DL-meþíónín í forblöndum, fýðurblöndum og fýðurefni: jónagreining með afleiðumyndun eftir súlu og ljósmælagreiningu við 570 nm (IEC-UV).	Fiskar og krabbadýr	—			Tilgreina skal rakainnihald á merkimiðanum.	9. september 2025
⁽¹⁾ Upplýsingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fannlegar á eftirfarandi slóð til vísunarránnsóknarstofnunar: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports									

¹⁾ Upplýsingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð til vísunarrámsoknarstofunnar: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1414****2016/EES/19/19****frá 20. ágúst 2015****um breytingu á framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 136/2012 um leyfi fyrir natríumbísúlfati sem
fóðuraukefni fyrir gæludýr og fyrir dýr sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í föðri ⁽¹⁾,
einkum 2. mgr. 13. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í föður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu eða breytingar á slíku leyfi.
- 2) Notkun natríumbísúlfats var leyfð til tíu ára fyrir gæludýr og önnur dýr sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis með framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 136/2012 ⁽²⁾.
- 3) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn þar sem farið var fram á breytingu á skilyrðum fyrir notkun. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 4) Umsóknin varðaði breytingu á skilyrðum fyrir notkun fyrir gæludýr og önnur dýr, sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis, og óskað var eftir breytingu á innihaldi aukefnisins í heilföðri.
- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu komst að þeirri niðurstöðu í áliti sínu frá 22. maí 2014 ⁽³⁾ að við tillögð notkunarskilyrði ætti að breyta fyrri innihaldi natríumbísúlfats, sem sýrustillis og sem bragðefnis, á grundvelli nýrra gagna sem voru móttækin.
- 6) Rétt þykir að breyta framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 136/2012 svo unnt sé að nota natríumbísúlfat við ný tillögð skilyrði.
- 7) Mat á natríumbísúlfati sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ætti að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukunum við þessa reglugerð.
- 8) Þar eð ekki er gerð krafa um tafarlausa beitingu á breytingum á skilyrðunum fyrir leyfinu af öryggisástæðum þykir rétt að heimila umbreytingartímabil fyrir hagsmunaaðila svo þeir geti búið sig undir að uppfylla nýjar kröfur sem fylgja leyfinu.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og föður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað I. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 136/2012 komi I. viðauki við þessa reglugerð.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjótið. ESB L 220, 21.8.2015, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjótið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

(2) Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 136/2012 frá 16. febrúar 2012 um leyfi fyrir natríumbísúlfati sem fóðuraukefni fyrir gæludýr og önnur dýr sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis (Stjótið ESB L 46, 17.2.2012, bls. 33).

(3) *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2014 12(6), 3731.

2. gr.

Í stað II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 136/2012 komi II. viðauki við þessa reglugerð.

3. gr.

Efnið, sem er tilgreint í viðaukanum, og föður sem inniheldur efnið, sem eru framleidd og merkt fyrir 10. september 2017 í samræmi við reglurnar sem voru í gildi fyrir 10. september 2015, má áfram setja á markað og nota þar til birgðir eru uppnar.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. ágúst 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur tæknilegra aukefna. Virkur hópur: sýrustillar									
1j514ii	—	Natrium- bisúlfat	<i>Samsetning aukefnis</i> Natriumbisúlfat: $\geq 95,2\%$ <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Natriumbisúlfat CAS-nr. 7681-38-1 NaHSO ₄ Na 19,15% SO ₄ 80,01% Framleitt með efna­smíði <i>Greiningaraðferð</i> (1) Ákvörðun natriumhýdrógensúlfats í föðuraukefnum: Tírunarmæling sem byggist á að ákvarða heildarmagn leysanlegs sýruinnihalds í natriumbisúlfati út frá staðlaðri natriumhýdroxíðlausn.	Gæludýr og önnur dýr sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis, önnur en ketfir og minkar	—	—	4 000	1. Í notunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymslupól og kögglafestu. 2. Varðandi öryggi: við meðhöndlun skal nota öndunarvörn, augnhlífar og hlífðarhansa. 3. Heildarinnihald natriumbisúlfats má ekki fara yfir leyfilegt hámarks­magn í heilfóðri sem fastsett er fyrir hverja viðkomandi tegund.	8. mars 2022
				Ketfir			20 000		
				Minkar			10 000		

(1) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrámsóknarstofunnar: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

II. VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur skýnrænna aukefna. Virkur hópur: bragðefni									
1j514ii	—	Natrium- bisúlfat	Samsetning aukefnis Natriumbisúlfat: ≥ 95,2% <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Natriumbisúlfat CAS-nr. 7681-38-1 NaHSO ₄ Na 19,15% SO ₄ 80,01% Framleitt með efna smíði <i>Greiningaraðferð</i> ⁽¹⁾ Ákvörðun natriumhýdrögensúlfats í föðuraufnum: Títunarmæling sem byggist á að ákvarða heildarmagn leysanlegs súrinnihalds í natriumbisúlfati út frá staðlaðri natriumhýdroxíðlausn.	Gæludýr og önnur dýr sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis, önnur en ketur og minkar	—	—	4 000	1. Í notunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og kögglafestu.	8. mars 2022
				Kettir			20 000	Varðandi öryggi: við meðhöndlun skal nota öndunarvörn, augnhlífir og hlífðarhansa.	
				Minkar			10 000		
Upplysingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrámsóknarstofunnar: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports ⁽¹⁾									

⁽¹⁾ Upplýsingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fíánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunnarrannsóknarstofunnar: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>“

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1415****2016/EES/19/20****frá 20. ágúst 2015****um leyfi fyrir astaxantíni sem fóðuraukefni fyrir fiska, krabbadýr og skrautfiska (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í föðri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í föður ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu. Í 10. gr. þeirrar reglugerðar er kveðið á um endurmat á aukefnum sem eru leyfð samkvæmt tilskipun ráðsins 70/524/EBE ⁽²⁾.
- 2) Astaxantín var leyft án tímamarka, í samræmi við tilskipun 70/524/EBE, sem fóðuraukefni fyrir lax, urriða og skrautfiska. Varan var síðan færð inn í skrána yfir fóðuraukefni sem fyrirbyggjandi vara í samræmi við 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Í samræmi við 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, í tengslum við 7. gr. þeirrar reglugerðar, voru lagðar fram tvær umsóknir um endurmat á astaxantíni og blöndum með því sem skynrænu aukefni fyrir lax, urriða og skrautfiska og, í samræmi við 7. gr. þeirrar reglugerðar, um nýja notkun fyrir krabbadýr og fyrir aðra fiska en lax og urriða. Umsækjendurnir óskuðu eftir að aukefnið yrði sett í aukefnaflokkinn „*skynræn aukefni*“. Umsóknunum fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í álitum sínum frá 20. maí 2014 ⁽³⁾ að við tillögð skilyrði fyrir notkun í föður hafi astaxantín ekki skaðleg áhrif á heilbrigði dýra eða manna eða á umhverfið. Matvælaöryggisstofnunin komst einnig að þeirri niðurstöðu að astaxantín sé áhrifaríkt við litun á fiskholdi, húðþekju krabbadýra og roði skrautfiska. Hún komst enn fremur að þeirri niðurstöðu að enginn öryggisvandi myndi skapast fyrir notendur. Matvælaöryggisstofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um vöktun að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina fóðuraukefnin í föðri sem tilvísunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.
- 5) Mat á astaxantíni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ætti að leyfa notkun þessa efnis eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð. Fastsetja ætti hámarksinnihald fyrir astaxantín.
- 6) Þar eð ekki er gerð krafa um tafarlausa beitingu á breytingum á skilyrðunum fyrir leyfinu af öryggisástæðum þykir rétt að heimila umbreytingartímabil fyrir hagsmunaaðila svo þeir geti búið sig undir að uppfylla nýjar kröfur sem fylgja leyfinu.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og föður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

*1. gr.*Efnið, sem tilheyrir aukefnaflokknum „*skynræn aukefni*“ og virka hópnum „*litgjafar*“ og er tilgreint í viðaukanum, er leyft sem aukefni í föður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjótið. ESB L 220, 21.8.2015, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í föðri (Stjótið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1).

⁽³⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2014 12(6), 3724 og *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2014 12(6), 3725.

2. gr.

1. Efnið, sem er tilgreint í viðaukanum, og forblöndur sem innihalda efnið, sem eru framleidd og merkt fyrir 10. mars 2016 í samræmi við reglur sem voru í gildi fyrir 10. september 2015, má áfram setja á markað og nota þar til birgðir eru uppnar.
2. Fóðurlöndur og fódurefni sem innihalda efnið sem er tilgreint í viðaukanum, sem eru framleidd og merkt fyrir 10. september 2016 í samræmi við reglurnar sem voru í gildi fyrir 10. september 2015, má áfram setja á markað og nota þar til birgðir eru uppnar, ef þau eru ætluð fyrir fiska.
3. Fóðurlöndur og fódurefni sem innihalda efnið sem er tilgreint í viðaukanum, sem eru framleidd og merkt fyrir 10. september 2017 í samræmi við reglurnar sem voru í gildi fyrir 10. september 2015, má áfram setja á markað og nota þar til birgðir eru uppnar, ef þau eru ætluð fyrir skrautfiska.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. ágúst 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIDAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsætning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur skynrænna aukefna. Virkur hópur: a. Litgjafar ii. Efni sem gefa matvælum úr dýraríkinu lit hafi þau verið gefin dýrunum									
2a161j	—	Astaxantín	<i>Samsætning aukefnis</i> Astaxantín Trífenýlfosfinoxíð ≤ 100 mg/kg Diklórmétan ≤ 600 mg/kg <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Astaxantín C ₄₀ H ₅₂ O ₄ CAS-nr.: 7542-45-2 Astaxantín, fast form, framleitt með efnaþiði Hreinleikaskilyrði: — Greining (gefið upp sem astaxantín): að lágmarki 96% af heildarlitunarefnum. — Karóténíð, önnur en astaxantín: ekki meira en 5% af heildarlitunarefnum. <i>Greiningaraðferð</i> ⁽¹⁾ — Til að magnákvarða astaxantín í fæðu- aukefnablöndunni: litrófsmæling við 431 nm. — Til að magnákvarða astaxantín í forblöndum og fæði: Háþrýstivókvaskiljun með skautuðum stöðufasa með sýnilegri greiningu (NP-HPLC-VIS, 470 nm).	Fiskar	—	—	100	1. Seija má astaxantín á markað og nota sem aukefni sem samanstendur af blöndu. 2. Í notkunarlöðbeiningum með aukefninu og forblöndunum skal tilgreina stöðugleika- og geymsluskilyrði. 3. Blanda af astaxantíni og öðrum karóténíðum og xantófýlum skal ekki fara yfir 100 mg/kg heilfðurs (með 12% rakamihald). 4. Til að tryggja öryggi skal við meðhöndlun nota öndunarvörn, öryggisgleraugu og hlífðarhansa.	10. september 2025
				Krabbadýr	—	—	100		
Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvissuarrámsóknarstofu Evrópusambandsins fyrir fæðuaukefni: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports									

⁽¹⁾ Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fíánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarránsóknarstofu Evrópusambandsins fyrir föðuraufefni: <https://ec.europa.eu/irc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnahformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur skynrænna aukefna. Virkur hópur: a. Litgjafar iii. efni sem bæta lit skrautfíska eða -fugla									
2a161j	—	Astaxantín	<i>Samsæting aukefnis</i> Astaxantín Trifenyílfosfinoxíð ≤ 100 mg/kg Díklórmetan ≤ 600 mg/kg <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Astaxantín C ₄₀ H ₅₂ O ₄ CAS-nr.: 7542-45-2 Astaxantín, fast form, framleitt með efnaþiði Hreinleikaskilyrði: — Greining (gefið upp sem astaxantín): a.m.k. 96% af heildarlitunarefnum. — Karótenóið, önnur en astaxantín: ekki meira en 5% af heildarlitunarefnum. <i>Greiningaraðferð</i> (¹) — Til að magnávarða astaxantín í fóduraukefnaþlöndum: litrófsmæling við 431 nm. — Til að magnávarða astaxantín í forblöndum og fóðri: Háþrýstivöskviljun með skautuðum stöðufasa með sýnilegri greiningu (NP-HPLC-VIS, 470 nm).	Skrautfiskar	—	—	100	1. Setja má astaxantín á markað og nota sem aukefni sem samanstendur af blöndu. 2. Í notkunarleðiðbeiningum með aukefninu og forblöndunum skal tilgreina stöðugleika- og geymsluskilyrði. 3. Blanda af astaxantíni og öðrum karótenóiðum og xantófýlum skal ekki fara yfir 100 mg/kg heilföðurs (með 12% rakainnihald). 4. Til að tryggja öryggi skal við meðhöndlun nota öndunarvörn, öryggisgleraugu og hlífðarhanska.	10. september 2025
¹) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvissuarrannsóknarstofu Evrópusambandsins fyrir fóduraufkefni: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports									

1) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fæanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrámsóknarstofu Evrópusambandsins fyrir fæðuraufkefni: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1416****2016/EES/19/21****frá 20. ágúst 2015****um leyfi fyrir natríumbísúlfati sem föðuraukefni fyrir allar dýrategundir (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í föðri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í föður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Notkun natríumbísúlfats var leyfð til tíu ára fyrir gæludýr og önnur dýr sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis með framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 136/2012 ⁽²⁾.
- 3) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir natríumbísúlfati. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 4) Umsóknin varðar leyfi fyrir natríumbísúlfati, í aukefnaflokknum „tæknileg aukefni“, sem föðuraukefni fyrir allar dýrategundir.
- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í álitum sínum frá 11. október 2011 ⁽³⁾ og 22. maí 2014 ⁽⁴⁾ að við tillögð notkunarskilyrði hafi natríumbísúlfat ekki skaðleg áhrif á heilbrigði dýra eða manna eða á umhverfið og að notkun þess teljist áhrifarík sem rotvarnarefni og sýrustillir fyrir allar dýrategundir. Matvælaöryggisstofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um vöktun að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferð til að greina föðuraukefnið í föðri sem tilvísunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.
- 6) Mat á natríumbísúlfati sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ætti að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukunum við þessa reglugerð.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og föður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:*1. gr.*

Efnið, sem tilheyrir aukefnaflokknum „tæknileg aukefni“ og virka hópnum „rotvarnarefni“ og er tilgreint í I. viðauka, er leyft sem aukefni í föður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 220, 21.8.2015, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 136/2012 frá 16. febrúar 2012 um leyfi fyrir natríumbísúlfati sem föðuraukefni fyrir gæludýr og önnur dýr sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis (Stjtið ESB L 46, 17.2.2012, bls. 33).

⁽³⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2011 9(11), 2415.

⁽⁴⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2014 12(6), 3731.

2. gr.

Efnið, sem tilheyrir aukefnaflokknum „tæknileg aukefni“ og virka hópnum „sýrustillar“ og er tilgreint í I. viðauka, er leyft sem aukefni í föður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. ágúst 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

I. VIDAUKI

Kemínúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur tæknilegra aukefna. Virkur hópur: rotvarnarefni									
1j514ii	—	Natrium- bisúlfat	<i>Samsetning aukefnis</i> Natriumbisúlfat: ≥ 95,2% <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Natriumbisúlfat CAS-nr. 7681-38-1 NaHSO ₄ Na 19,15% SO ₄ 80,01% Framleitt með efnaþrói <i>Greiningaraðferð</i> (1) Ákvörðun natriumhýdrogensúlfats í fóðuraukefnum: Titrarmæling sem byggist á að ákvarða heildarmagn leysanlegs súrinnihalds í natriumbisúlfati út frá staðlaðri natriumhýdroxíðlausn.	Allar dýrategundir aðrar en ketir og minkar	—	—	4 000	1. Í notunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymslupól og kögglafestu. 2. Varðandi öryggi: við meðhöndlun skal nota öndunarvörn, augnhlífir og hlífðarhanska. 3. Heildarinnihald natriumbisúlfats má ekki fara yfir leyfilegt hámarks magn í heilfóðri sem fastsett er fyrir hverja viðkomandi tegund.	10. september 2025
				Kettir			20 000		
				Minkar			10 000		
1) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fánalegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrámsóknarstofunnar: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports									

⁽¹⁾ Upplýsingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fánlegar á eftirfarandi slóð til vísunarrámsóknarstofunnar: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

II. VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efniformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald mg/kg heilföðurs með 12% rakamnihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur tæknilegra aukefna. Virkur hópur: sýrustillar									
1j514ii	—	Natrium- bisulfat	<i>Samsetning aukefnis</i> Natriumbisulfat: ≥ 95,2% <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Natriumbisulfat CAS-nr. 7681-38-1 NaHSO ₄ Na 19,15% SO ₄ 80,01% Framleitt með efnaþrenging <i>Greiningaraðferð</i> (1) Ákvörðun natriumhýdrógensulfats í föður- aukefnum: Titrarmæling sem byggist á að ákvarða heildarmagn leysanlegs súru- innihalds í natriumbisulfati út frá staðlaðri natriumhýdroxíðlausn.	Allar dýrategundir aðrar en kettir, minkar, gæludýr og önnur dýr sem gefa ekki af sér afurðir til manneldis	—	—	4 000	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og kögglafestu. 2. Varðandi öryggi: við með- höndlun skal nota öndunarvörn, augnhlífir og hlífðarhanska. 3. Heildarinnihald natriumbisulfats má ekki fara yfir leyflegt hámarks magn í heilföðri sem fastsett er fyrir hverja viðkomandi tegund.	10. september 2025

(1) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrámsóknarstofunnar: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2295****2016/EES/19/22****frá 9. desember 2015****um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2074/2005 að því er varðar skrár yfir samþykktar starfsstöðvar
í matvælageiranum (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fóður og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virt ⁽¹⁾, einkum f-lið 2. mgr. 31. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 882/2004 er mælt fyrir um almennar reglur um framkvæmd opinbers eftirlits til að staðfesta að reglur Sambandsins um fóður og matvæli, heilbrigði dýra og velferð þeirra séu virtar. Þar er kveðið á um að aðildarríkin eigi að halda uppfærðar skrár yfir samþykktar starfsstöðvar sem séu gerðar aðgengilegar öðrum aðildarríkjum og almenningi.
- 2) Í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2074/2005⁽²⁾ skal framkvæmdastjórnin halda úti vefsetri þar sem hvert aðildarríki skal setja tengil á eigið vefsetur sem inniheldur uppfærðar skrár yfir samþykktar starfsstöðvar sem eru aðgengilegar öðrum aðildarríkjum og almenningi. Greining á þessum skráum, t.d. til að gera áhrifamat og tengla við annan upplýsingatæknibúnað framkvæmdastjórnarinnar, hefur reynst mjög tímafrek og flókin.
- 3) Til að einfalda möguleikann á að greina skrárnar yfir starfsstöðvar aðildarríkjanna og til að bæta samþykkttri starfsstöð Sambandsins við þessar skrár án ótilhlýðilegrar tafar virðist rétt að heimila notkun á TRACES-kerfinu.
- 4) Kröfurnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð fela í sér aðlögun á núverandi starfsvenjum, bæði fyrir stjórnendur matvælafyrirtækja og lögbær yfirvöld. Því er við hæfi að heimila frestun á beitingu þessarar reglugerðar.
- 5) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 2074/2005 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2074/2005 komi texti viðaukans við þessa reglugerð.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 324, 10.12.2015, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) og II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2074/2005 frá 5. desember 2005 um framkvæmdarráðstafanir, er varða tilteknar afurðir samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 og er varða skipulag opinbers eftirlits samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004, um undanþágu frá reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 852/2004 og breytingu á reglugerðum (EB) nr. 853/2004 og (EB) nr. 854/2004 (Stjtið. ESB L 338, 22.12.2005, bls. 27).

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2016.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. desember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

„V. VIÐAUKI

Skrár yfir samþykktar starfsstöðvar

I. KAFLI

AÐGANGUR AÐ SKRÁM YFIR SAMÞYKKTAR STARFSSTÖÐVAR

Til að auðvelda aðildarríkjunum að gera uppfærðar skrár yfir samþykktar starfsstöðvar í matvælageiranum aðgengilegar fyrir önnur aðildarríki og almenning skal framkvæmdastjórnin halda úti vefsetri, þar sem hvert aðildarríki skal setja tengil á eigið vefsetur, eða upplýsa um að þessar skrár séu birtar gegnum Traces-kerfið.

II. KAFLI

SNIÐ FYRIR LANDSBUNDIN VEFSETUR

A. Aðaltenglasafn (e. *masterlist*)

1. Hvert aðildarríki skal láta framkvæmdastjórninni í té tengil (e. *linking address*) á eitt innlent vefsetur þar sem finna má aðaltenglasafn yfir skrár yfir samþykktar starfsstöðvar í matvælageiranum sem framleiða afurðir úr dýraríkinu eins og þær eru skilgreindar í lið 8.1 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004.
2. Aðaltenglasafnið, sem um getur í 1. lið, skal vera ein síða og á einu eða fleiri opinberum tungumálum Sambandsins.

B. Aðgerðarit

1. Vefsetrið með aðaltenglasafninu skal sett upp af hálfu lögbæra yfirvaldsins eða, eftir því sem við á, eins þeirra lögbæru yfirvalda sem um getur í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 882/2004.
2. Í aðaltenglasafninu skulu vera tenglar á:
 - a) aðrar vefsíður á sama vefsetri,
 - b) vefsíður, sem önnur lögbær yfirvöld, einingar eða eftir því sem við á, aðilar sjá um ef lögbært yfirvald, sem um getur í 1. lið, sér ekki um viðhald tiltekinna skráa yfir samþykktar starfsstöðvar í matvælageiranum.

C. Skrár gegnum TRACES-kerfið

Þrátt fyrir A- og B-hluta er aðildarríkjunum heimilt að láta skrármar í té gegnum TRACES-kerfið

III. KAFLI

ÚTFÆRSLA OG KÓÐAR FYRIR SKRÁR YFIR SAMÞYKKTAR STARFSSTÖÐVAR

Ákveða skal útlitssnið, þ.m.t. viðeigandi upplýsingar og kóðar, til að tryggja breiðan aðgang að upplýsingum sem varða samþykktar starfsstöðvar í matvælageiranum og til að gera skrárnar læsilegri.

IV. KAFLI

TÆKNIFORSKRIFTIR

Þau verkefni og sú starfsemi, sem um getur í II. og III. kafla, skulu innt af hendi í samræmi við tækniforskriftirnar sem framkvæmdastjórnin gefur út.“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2014/30/ESB

2016/EES/19/23

frá 26. febrúar 2014

um samhæfingu laga aðildarríkjanna varðandi rafsegulsviðssamhæfi
(endurútgefin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndar Evrópu-
sambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Gera ætti nokkrar breytingar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/108/EB frá 15. desember 2004 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rafsegulsviðssamhæfi og um niðurfellingu tilskipunar 89/336/EEB ⁽³⁾. Fyrir skýrleika sakir ætti að endurútgefa þá tilskipun.
- 2) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðseftirlit í tengslum við markaðssetningu á vörum ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um reglur varðandi faggildingu vegna samræmismatsstofa, um ramma fyrir markaðseftirlit með vörum og fyrir eftirlit með vörum frá þriðju löndum og þar er einnig mælt fyrir um almennar meginreglur varðandi CE-merki.
- 3) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 768/2008/EB frá 9. júlí 2008 um sameiginlegan ramma um markaðssetningu á vörum ⁽⁵⁾ er mælt fyrir um sameiginlegar meginreglur

og viðmiðunarákvæði sem á að beita í löggjöf sem bundin er við tiltekna geira til að fá samræmdan grunn að endurskoðun eða endurútgáfu þeirrar löggjafar. Aðlaga ætti tilskipun 2004/108/EB að þeirri ákvörðun.

- 4) Aðildarríkin ættu að bera ábyrgð á að tryggja að þráðlaus fjarskipti, þ.m.t. móttaka útvarpsútsendinga og þjónusta radióáhugamanna, sem starfrækt eru í samræmi við fjarskiptareglur Alþjóðafjarskiptasambandsins, raforkukerfi, fjarskiptanet og tengdur búnaður séu vernduð gagnvart rafsegultruflunum.
- 5) Samræma þarf ákvæði í landslögum sem tryggja verndun gagnvart rafsegultruflunum til að tryggja frjálsan flutning raf- og rafeindatækja án þess að draga úr réttlætanlegum verndarákvæðum í aðildarríkjunum.
- 6) Þessi tilskipun gildir um vörur sem eru nýjar á markaði Sambandsins þegar þær eru settar á markað, þ.e.a.s. þær eru annaðhvort nýjar vörur framleiddar af framleiðanda með staðfestu í Sambandinu eða vörur, hvort sem þær eru nýjar eða notaðar, innfluttar frá þriðja landi.
- 7) Tilskipun þessi gildir um hvers kyns afhendingu, þ.m.t. fjarsölu.
- 8) Búnaðurinn sem þessi tilskipun gildir um ætti að ná til bæði tækja og fasts búnaðar. Þó ætti að setja sérstök ákvæði fyrir hvort um sig. Ástæðan er sú að þótt flutningur tækja innan Sambandsins verði greiður, er fastur búnaður hinsvegar settur upp til viðvarandi notkunar á fyrirfram ákveðnum stöðum sem samsetning mismunandi tegunda tækja og eftir atvikum, annars búnaðar. Samsetning og hlutverk slíkra uppsetninga samsvarar í flestum tilvikum sérstökum þörfum rekstraraðila þeirra.
- 9) Þegar reglur eru settar fyrir tæki í þessari tilskipun ættu þær líka að gilda um fullunnin tæki sem sett eru á markað. Við tiltekin skilyrði ætti að líta á tiltekna íhluti eða aðskildar tæknieiningar sem tæki ef þær eru á boðstólum fyrir endanlega notendur.
- 10) Þráðlaus búnaður og endabúnaður til fjarskipta ættu ekki að falla undir þessa tilskipun þar sem þeir falla þegar

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 96, 29.3.2014, bls. 79. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 46/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 181, 21.6.2012, bls. 105.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 5. febrúar 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 20. febrúar 2014.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 82.

undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskiptabúnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽⁶⁾. Í báðum tilskipunum eru samskonar verndarákvæði hvað varðar rafsegulviðssamhæfi.

- 11) Loftför eða búnaður sem festa á í loftför ætti ekki að falla undir þessa tilskipun þar sem hann fellur þegar undir sérstakar reglur Sambandsins og alþjóðareglur um rafsegulviðssamhæfi.
- 12) Þessi tilskipun ætti ekki að taka til búnaðar, sem í eðli sínu er skaðlaus með tilliti til rafsegulviðssamhæfis.
- 13) Í þessari tilskipun ætti ekki fjalla um öryggi búnaðar þar sem um það er fjallað í sérstökum lögum Sambandsins eða landslögum.
- 14) Framleiðendur búnaðar, sem ætlaður er til að tengja við net, ættu að smíða slíkan búnað á þann hátt að það kemur í veg fyrir að netin verði fyrir óviðunandi skerðingu á þjónustu þegar búnaðurinn er notaður við venjuleg rekstrarskilyrði. Rekstraraðilar neta ættu að byggja netin á þann hátt að framleiðendur búnaðar sem líklegt er að tengdur verði við net verði ekki fyrir óeðlilegu álagi svo að koma megí í veg fyrir óviðunandi skerðingu á þjónustu. Evrópskum staðlastofnunum ber að taka fyllsta tillit til fyrrgreinds markmiðs (þ.m.t. uppsafnaðra áhrifa vegna viðkomandi tegunda rafsegulfyrirbæra) þegar samhæfðir staðlar eru þróaðir.
- 15) Vörn gagnvart rafsegultruflunum krefst þess að hinum ýmsu rekstraraðilum sé gert að skuldbinda sig. Beita ber þessum skuldbindingum á sanngjarnan og skilvirkan hátt til að koma á slíkri vörn.
- 16) Rekstraraðilar ættu að bera ábyrgð á því að tæki uppfylli þessa tilskipun, í samræmi við það hlutverk sem hver þeirra gegnir í aðfangakeðjunni, til að tryggja öfluga vernd sem varðar hagsmuni almennings og tryggja sanngjarna samkeppni á markaði Sambandsins.
- 17) Allir rekstraraðilar, sem koma að aðfangakeðjunni og dreifingarferlinu, ættu að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þeir bjóði aðeins fram tæki á markaðinum sem samræmast þessari tilskipun. Nauðsynlegt er að kveða á um skýra og hóflega dreifingu skuldbindinga sem samsvara hlutverki hvers rekstraraðila í aðfangakeðjunni og dreifingarferlinu.
- 18) Til að auðvelda samskipti milli rekstraraðila, markaðs- eftirlitsyfirvalda og neytenda ættu aðildarríkin að hvetja rekstraraðila til þess að setja upplýsingar um veffang til viðbótar við póstfang.
- 19) Þar eð framleiðandinn býr yfir ítarlegri þekkingu á hönnunar- og framleiðsluferlinu er hann sá aðili sem hæfastur er til að framkvæma samræmismatsaðferðina. Samræmismatið ætti því áfram að vera skylda framleiðandans eingöngu.
- 20) Nauðsynlegt er að tryggja að vörur frá þriðju löndum, sem koma inn á markað Sambandsins, séu í samræmi við þessa tilskipun og einkum að framleiðendur hafi framkvæmt samræmismat á þessum tækjum með viðeigandi matsaðferð. Því ætti að setja ákvæði um að innflytjendur eigi að ganga úr skugga um að tæki, sem þeir setja á markað, séu í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar og að þeir setji ekki tæki á markað sem uppfylla ekki slíkar kröfur eða hafa áhættu í för með sér. Einnig ætti að setja ákvæði um að innflytjendur eigi að ganga úr skugga um að samræmismat hafi verið framkvæmt og að merkingar á tækjum og gögn, sem tekin eru saman af hálfu framleiðenda, séu aðgengileg lögbærum landsyfirvöldum til skoðunar.
- 21) Þegar innflytjendur setja tæki á markað ættu þeir að tilgreina á tækinu nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá. Heimilt er að veita undanþágur ef stærð eða eðli tækisins gerir ekki kleift að tilgreina nafn og heimilisfang. Þetta á einnig við um tilvik þar sem innflytjandinn yrði að opna umbúðirnar til að setja nafn sitt og heimilisfang á tækið.
- 22) Dreifingaraðilinn býður tæki fram á markaði eftir að framleiðandi eða innflytjandi setur það á markað og hann ætti að gæta þess vandlega að tryggja að meðhöndlun hans á tækinu hafi ekki neikvæð áhrif á að tækið uppfylli gildandi kröfur.
- 23) Rekstraraðili, sem annaðhvort setur tæki á markað undir eigin nafni eða vörumerki eða gerir breytingar á tæki þannig að breytingarnar kunni að hafa áhrif á það hvort varan sé í samræmi við þessa tilskipun, ætti að teljast framleiðandinn og takast á hendur skyldur framleiðanda.
- 24) Þar sem dreifingaraðilar og innflytjendur eru nátengdir markaðinum ættu þeir að taka þátt í verkefnum er lúta að markaðseftirliti, sem lögbær landsyfirvöld annast, og ættu þeir að vera reiðubúnir til að taka virkan þátt í því að veita þessum yfirvöldum allar nauðsynlegar upplýsingar varðandi viðkomandi tæki.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10.

- 25) Ef rekjanleiki tækis er tryggður í allri aðfangakeðjunni stuðlar það að einfaldara og skilvirkara markaðs-eftirliti. Skilvirkt rekjanleikakerfi auðveldar markaðs-eftirlitsyfirvöldum það verkefni að rekja rekstraraðila sem bjóða fram tæki á markaði sem ekki uppfylla kröfurnar. Þegar rekstraraðilar geyma þær upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun til að tilgreina aðra rekstraraðila ættu þeir ekki að þurfa að uppfæra slíkar upplýsingar, að því er varðar aðra rekstraraðila, sem hafa annaðhvort afhent þeim tæki eða sem þeir hafa afhent tæki.
- 26) Fastur búnaður, þ.m.t. stórar vélar og net, geta valdið rafsegultruflunum eða orðið fyrir áhrifum af þeim. Hugsanlega er snertiflötur milli fasts búnaðar og tækja, og rafsegultruflanir af völdum fasts búnaðar sem geta haft áhrif á tæki og öfugt. Með tilliti til rafsegulsviðssamhæfis, skiptir ekki máli hvort það er tæki eða fastur búnaður sem veldur rafsegultrufluninni. Þess vegna ætti fastur búnaður og tæki að falla undir samfelld heildarfyrirkomulag varðandi grunnkröfur.
- 27) Þessi tilskipun ætti að takmarkast við að setja fram grunnkröfur. Til að auðvelda mat á samræmi við þessar kröfur er nauðsynlegt að kveða á um fyrirframætlað samræmi hvað varðar búnað, sem er í samræmi við samhæfða staðla, sem eru samþykktir í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 um evrópska stöðlun ⁽⁷⁾ í því skyni að setja fram ítarlegar tækniforskriftir fyrir þessar kröfur. Samhæðir staðlar endurspeglar almennt viðurkennda stöðu mála að því er varðar rafsegulsviðssamhæfi í Sambandinu.
- 28) Í reglugerð (ESB) nr. 1025/2012 er kveðið á um reglur um andmæli við samhæfum stöðlum sem fullnægja ekki að öllu leyti kröfum þessarar tilskipunar.
- 29) Nauðsynlegt er að kveða á um samræmismatsaðferðir til að gera rekstraraðilum kleift að sýna fram á og lögbærum yfirvöldum kleift að tryggja að tæki, sem boðin eru fram á markaði, samræmist grunnkröfum. Í ákvörðun nr. 768/2008/EB er kveðið á um aðferðareiningar fyrir samræmismatsaðferðir, sem fela í sér mismunandi strangar aðferðir í samræmi við þá áhættu sem um er að ræða. Til þess að tryggja samræmi milli einstakra geira og forðast að upp komi frávík við tiltekna aðstæður ætti að velja samræmismatsaðferðirnar úr þessum aðferðareiningum.
- 30) Með skyldubundnu samræmismati ætti að gera kröfu til framleiðanda um að gert sé rafsegulsviðssamhæfismat á tækjum, sem byggist á viðeigandi fyrirbærum, til að ákvarða hvort það standist grunnkröfur þessarar tilskipunar.
- 31) Ef samskipan tækja getur verið mismunandi ætti mat á rafsegulsamhæfi að staðfesta hvort tækin uppfylla grunnkröfur með þeirri samskipan sem framleiðandi álitur dæmigerða fyrir eðlilega notkun á fyrirhuguðum búnaði. Í slíkum tilvikum ætti að nægja að framkvæma mat á grundvelli þeirrar samskipunar sem líklegust er til að orsaka hámarkstruflanir og þeirrar samskipunar sem viðkvæmust er fyrir truflunum.
- 32) Ekki er viðeigandi að gera samræmismat á tækjum sem sett eru á markað í því skyni að fella þau inn í tiltekinn fastan búnað og sem eru ekki boðin fram á markaði aðskilin frá fasta búnaðinum sem á að fella þau inn í. Slík tæki ættu því að njóta undanþágu frá samræmismatsferlinu sem að öllu jöfnu gildir fyrir tæki. Þó ættu slík tæki ekki að draga úr samræmi á föstum búnaði sem þau er hluti af. Ef tæki er felld inn í fleiri en eitt eintak af sams konar föstum búnaði er nóg að bera kennsl á einkenni rafsegulsviðssamhæfis þessa búnaðar til að tryggja undanþágu frá samræmismatsaðferðinni.
- 33) Framleiðendur ættu að útbúa ESB-samræmisfirlýsingu til að veita upplýsingarnar, sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, um að tæki samrýmist þessari tilskipun og annarri viðeigandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins.
- 34) Til að tryggja greiðan aðgang að upplýsingum vegna markaðseftirlits ættu allar upplýsingarnar, sem nauðsynlegar eru til að tilgreina allar gildandi gerðir Sambandsins, að vera tiltækar í einni ESB-samræmisfirlýsingu. Til þess að draga úr stjórnsýslubyrði rekstraraðila má þessi eina ESB-samræmisfirlýsing vera í formi málsskjala sem samanstanda af viðeigandi einstökum samræmisfirlýsingum.
- 35) CE-merkið, sem sýnir að tæki samrýmist tilskildum kröfum, er sýnileg niðurstaða af heilu samræmismatsferli í viðri merkingu. Almennar meginreglur um fyrirkomulag CE-merkisins eru settar fram í reglugerð (EB) nr. 765/2008. Í þessari tilskipun ætti að mæla fyrir um reglur sem gilda um áfestingu CE-merkisins.
- 36) Vegna hinna sértæku eiginleika fasts búnaðar er ekki nauðsynlegt að gera ESB-samræmisfirlýsingu eða festa CE-merkið á fastan búnað.

(7) Stjótið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

- 37) Ein samræmismatsaðferðanna, sem sett er fram í þessari tilskipun, krefst afskipta samræmismatsstofu, sem aðildarríkin hafa tilkynnt til framkvæmdastjórnarinnar.
- 38) Reynslan hefur sýnt að þær viðmiðanir sem settar eru fram í tilskipun 2004/108/EB, sem samræmismatsstofur verða að uppfylla áður en þær eru tilkynntar til framkvæmdastjórnarinnar, nægja ekki til að tryggja einsleitun og góðan árangur tilkynnta stöfa í gervöllu Sambandinu. Þó er afar mikilvægt að allar tilkynntar stofur sinni hlutverki sínu á sama stigi og við sanngjörn samkeppnisskilyrði. Því er nauðsynlegt að setja skyldubundnar kröfur sem gilda um samræmismatsstofur sem vilja vera tilkynntar svo þær geti veitt samræmismatsþjónustu.
- 39) Ef samræmismatsstofa sýnir fram á að hún uppfylli viðmiðanirnar, sem mælt er fyrir um í samhæfðu stöðlunum, ætti hún að teljast uppfylla samsvarandi kröfur sem settar eru fram í þessari tilskipun.
- 40) Til þess að tryggja samræmt gæðastig við samræmismat er einnig nauðsynlegt að setja kröfur fyrir tilkynningar-yfirvöld og aðrar stofur sem eiga hlutdeild í mati, tilkynningu og vöktun með tilkynntum stofum.
- 41) Faggildingarkerfið sem sett er fram í reglugerð (EB) nr. 765/2008 ætti að vera viðbót við kerfið sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Þar eð faggilding er nauðsynleg aðferð til að sannprófa hæfni samræmismatsstofa ætti einnig að nota hana að því er varðar tilkynningu.
- 42) Opinber yfirvöld í aðildarríkjum í gervöllu Sambandinu líta svo á að gagnsæ faggilding, eins og kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 765/2008, sem tryggir nægilegt traust á vottorðum, sé æskilegasta aðferðin til að sýna fram á tæknilega færni samræmismatsstofa. Yfirvöld í aðildarríkjunum geta þó litið svo á að þau búi yfir viðeigandi aðferðum til þess að framkvæma þetta mat sjálf. Í slíkum tilvikum ættu þau, til að tryggja viðeigandi trúverðugleika á mati, sem yfirvöld í öðrum aðildarríkjum hafa framkvæmt, að láta framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum í té nauðsynleg skrifleg sönnunargögn sem sýna að samræmismatsstofurnar, sem voru metnar með tilliti til viðkomandi reglna, hafi farið að kröfum.
- 43) Samræmismatsstofur fá oft undirverktaka til að annast hluta starfsemi sinnar er tengist samræmismati eða nýta sér dótturfyrirtæki. Til að tryggja nauðsynlegt verndarstig fyrir tæki, sem á að setja á markað Sambandsins, er nauðsynlegt að undirverktakar og dótturfyrirtæki, sem annast samræmismat, uppfylli sömu kröfur og tilkynntar stofur með tilliti til framkvæmdar samræmismatsverkefna. Því er mikilvægt að mat á hæfni og frammistöðu hjá þeim stofum sem á að tilkynna og vöktun með þeim stofum sem þegar hafa verið tilkynntar taki einnig til starfsemi undirverktaka og dótturfyrirtækja.
- 44) Nauðsynlegt er að auka skilvirkni og gagnsæi málsmeðferðar um tilkynningar og einkum að laga hana að nýrri tækni svo tilkynning geti farið fram rafrænt.
- 45) Þar eð tilkynntar stofur geta boðið þjónustu sína í gervöllu Sambandinu er rétt að önnur aðildarríki og framkvæmdastjórnin eigi þess kost að hreyfa andmælum gegn tilkynntri stofu. Því er mikilvægt að kveða á um tímabil þar sem leysa má úr öllum vafaatriðum eða áhyggjuefnum um hæfni samræmismatsstofa áður en þær hefja starfsemi sem tilkynntar stofur.
- 46) Af samkeppnisástæðum er brýnt að tilkynntar stofur beiti samræmismatsaðferðunum án þess að skapa rekstraraðilum óþarfa byrði. Af sömu ástæðum og til að tryggja jafna meðferð á rekstraraðilum verður að tryggja samræmi í tæknilegri beitingu samræmismatsaðferðanna. Því verður best náð fram með viðeigandi samræmingu og samstarfi milli tilkynnta stöfa.
- 47) Til þess að tryggja réttarvissu er nauðsynlegt að skýra að reglurnar um markaðseftirlit Sambandsins og eftirlit með vörum sem koma inn á markað Sambandsins, sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 765/2008, gilda um tæki sem falla undir þessa tilskipun. Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríkin velji hvaða lögbæru yfirvöld eigi að framkvæma þessi verkefni.
- 48) Í tilskipun 2004/108/EB er þegar kveðið á um verndarráðstafanameðferð. Til að auka gagnsæi og stytta vinnslutíma er nauðsynlegt að bæta verndarráðstafanaaðferðina, sem nú er til staðar, í því skyni að gera hana skilvirkari og nýta þá sérþekkingu sem er að finna í aðildarríkjunum.
- 49) Bæta ætti við núverandi kerfi með málsmeðferð þar sem hagsmunaaðilar eru upplýstir um fyrirhugaðar ráðstafanir að því er varðar tæki sem skapa áhættu fyrir þætti er varða verndun hagsmuna almennings og falla undir þessa tilskipun. Einnig ætti það að gera markaðseftirlitsyfirvöldum kleift, í samstarfi við viðkomandi rekstraraðila, að bregðast fyrir við að því er varðar slík tæki.
- 50) Þegar aðildarríki og framkvæmdastjórnin eru sammála um að ráðstöfun af hálfu aðildarríkis sé réttmæt, ætti frekari hlutdeild framkvæmdastjórnarinnar ekki að vera nauðsynleg, nema unnt sé að rekja vanefndir til ágalla á samhæfðum staðli.

- 51) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar tilskipunar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu ⁽⁸⁾.
- 52) Beita ætti ráðgjafarnefndarmeðferðinni við samþykkt framkvæmdargerða, þar sem kveðið er á um að tilkynningaraðildarríki geri nauðsynlegar ráðstafanir til úrbóta, að því er varðar tilkynntar stofur sem uppfylla ekki, eða uppfylla ekki lengur, kröfurnar viðvíkjandi tilkynningu þeirra.
- 53) Í samræmi við viðtekna venjur getur nefndin, sem skipuð er samkvæmt þessari tilskipun, haft gagnlegu hlutverki að gegna við rannsókn mála er varða beitingu þessarar tilskipunar, sem annaðhvort formaður hennar leggur fram eða fulltrúi aðildarríkis, í samræmi við málsmeðferðarreglur nefndarinnar.
- 54) Þegar mál, sem varða þessa tilskipun, önnur en mál, sem varða framkvæmd hennar eða brot á henni, eru til umræðu, þ.e. hjá sérfræðingahópi framkvæmdastjórnarinnar, ætti Evrópuþingið, miðað við núverandi verklag, að fá allar upplýsingar og skjöl og, eftir því sem við á, boð um að sitja slíka fundi.
- 55) Framkvæmdastjórnin ætti að ákvarða með framkvæmdargerðum og, vegna sérstaks eðlis þeirra, án þess að beita reglugerð (ESB) nr. 182/2011, hvort þær ráðstafanir sem aðildarríkin gera að því er varðar tæki sem uppfylla ekki kröfurnar, séu réttlætanlegar eða ekki.
- 56) Aðildarríkin ættu að mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum landslaga, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og tryggja að þeim sé framfylgt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, ættu að vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.
- 57) Nauðsynlegt er að kveða á um viðeigandi umbreytingar-fyrirkomulag sem gerir kleift að tæki sem þegar verið sett á markað í samræmi við tilskipun 2004/108/EB fyrir gildistökudag landsráðstafana til lögleiðingar á þessari tilskipun, verði boðin fram á markaði og tekin í notkun án þess að þurfa að uppfylla frekari vörurkröfur. Dreifingaraðilar ættu því að geta afhent tæki, sem hafa verið sett á markað, nánar tiltekið birgðir sem eru þegar í dreifingarkerðjunni, fyrir gildistökudag landsráðstafana til lögleiðingar á þessari tilskipun.
- 58) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að tryggja starfsemi innri

markaðarins með því að kveða á um fullnægjandi rafsegulsviðssamhæfi og þar eð þessum markmiðum verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þeirra, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.

- 59) Skyldan til að taka þessa tilskipun upp í landslög ætti að takmarkast við þau ákvæði þar sem gerð er efnisleg breyting í samanburði við fyrri tilskipun. Skyldan til að taka óbreyttu ákvæðin upp leiðir af fyrri tilskipuninni.

- 60) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til að leiða tilskipunina í landslög og þann dag sem hún kemur til framkvæmda, sem gefið er upp í V. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Í þessari tilskipun eru settar reglur um rafsegulsviðssamhæfi búnaðar. Tilgangurinn með henni er að tryggja starfsemi innri markaðarins með því að kveða á um fullnægjandi rafsegulsviðssamhæfi.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun skal gilda um búnað eins og hann er skilgreindur í 3. gr.

2. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) búnað sem fellur undir tilskipun 1999/5/EB,
- b) framleiðsluvörur, hluta og búnað til flugs sem vísað er til í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 216/2008 frá 20. febrúar 2008 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu og niðurfellingu tilskipunar ráðsins 91/670/EEB, reglugerðar (EB) nr. 1592/2002 og tilskipunar 2004/36/EB ⁽⁹⁾,

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

⁽⁹⁾ Stjtið. ESB L 79, 19.3.2008, bls. 1.

- c) þráðlausan búnað sem radióáhugamenn nota og fellur undir alþjóðafjarskiptareglur samþykktar innan ramma stofnskrár og samnings Alþjóðafjarskiptasambandsins ⁽¹⁰⁾, nema búnaðurinn sé boðinn fram á markaði,
- d) búnað sem hefur þá eðlisfræðilegu eiginleika:
- i. að hann veldur ekki eða stuðlar að rafsegulgeislun sem fer yfir mörk sem kemur í veg fyrir að þráðlaus fjarskiptabúnaður og annar búnaður virki eins og til var ætlast og
 - ii. að hann virkar án óviðunandi skerðingar þegar rafsegultruflun sem að öllu jöfnu hefur áhrif á fyrirhugaða notkun hans er til staðar,
- e) sérsniðnar matssamstæður fyrir sérfræðinga til að nota eingöngu í starfsstöð fyrir rannsóknir og þróunarstarfsemi í slíkum tilgangi.

Að því er varðar c-lið fyrsta undirliðar, er ekki litið svo á að íhlutasamstæður, sem radióáhugamenn setja saman, og búnaður sem boðinn er fram á markaði og er breytt af radióáhugamönnum eða fyrir þá, sé búnaður sem boðinn er fram á markaði.

3. Þegar mælt hefur verið nánar fyrir um, að hluta til eða að öllu leyti, grunnkröfur sem settar eru fram í I. viðauka í annarri löggjöf Sambandsins fyrir búnað sem vísað er til í 1. mgr., skal þessi tilskipun ekki gilda, eða falla úr gildi, fyrir þann búnað að því er varðar slíkar kröfur frá og með degi framkvæmdar þeirrar löggjafar Sambandsins.

4. Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á beitingu löggjafar Sambandsins eða landslöggjafar sem varðar öryggi búnaðar.

3. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „búnaður“: öll tæki eða fastur búnaður,
- 2) „tæki“: öll frágengin tæki eða samsetningar þeirra sem boðin eru fram á markaði sem ein búnaðareining ætluð fyrir endanlega notendur og geta valdið rafsegultruflunum eða geta orðið fyrir áhrifum af slíkum truflunum,

⁽¹⁰⁾ Stofnskrá og samningur Alþjóðafjarskiptasambandsins sem samþykkt voru af sérstakri ráðstefnu sem til þess hafði fullt umboð (Genf, 1992), eins og þeim var breytt með ráðstefnu sem til þess hafði fullt umboð (Kýótó, 1994).

- 3) „fastur búnaður“: tiltekin samsetning á mörgum gerðum tækja og, ef við á, öðrum búnaði sem er settur saman, komið fyrir og ætlaður til varanlegrar notkunar á fyrirfram ákveðnum stað,
- 4) „rafsegulsviðssamhæfi“: geta búnaðar til að starfa eðlilega í rafsegulumhverfi sínu að án þess að valda óviðunandi rafsegultruflunum á öðrum búnaði í því umhverfi,
- 5) „rafsegultruflun“: öll rafsegulfyrirbæri sem kunna að draga úr nothæfi búnaðar og getur rafsegultruflun verið rafsegulsuð, óæskilegt merki eða breyting í sjálfum útbreiðslumiðlinum,
- 6) „ónæmi“: geta búnaðar til að starfa eðlilega án þess að skemmast þegar rafsegultruflun á sér stað,
- 7) „öryggissjónarmið“: varðar verndun mannlífa eða eigna,
- 8) „rafsegulumhverfi“: öll merkjanleg rafsegulfyrirbæri á tilteknum stað,
- 9) „að bjóða fram á markaði“: öll afhending tækis til dreifingar eða til notkunar á markaði Sambandsins á meðan á viðskiptastarfsemi stendur, hvort sem það er gegn greiðslu eða án endurgjalds,
- 10) „setning á markað“: það að tæki er boðið fram í fyrsta sinn á markaði Sambandsins,
- 11) „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir tæki eða lætur framleiða eða hanna tæki og markaðssetur það undir sínu nafni eða vörumerki,
- 12) „viðurkenndur fulltrúi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem hefur skriflegt umboð frá framleiðanda til að koma fram fyrir hans hönd í tengslum við tilgreind verkefni,
- 13) „innflytjandi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu innan Sambandsins sem setur tæki frá þriðja landi á markað í Sambandinu,
- 14) „dreifingaraðili“: einstaklingur eða lögaðili í aðfanga-keðjunni, annar en framleiðandi eða innflytjandi, sem býður tæki fram á markaði,

- 15) „rekstraraðilar“: framleiðandi, viðurkenndur fulltrúi, innflytjandi og dreifingaraðili,
- 16) „tækniforskrift“: skjal þar sem mælt er fyrir um tækni-kröfur sem tæki þarf að uppfylla,
- 17) „samhæður staðall“: samhæður staðall eins og hann er skilgreindur í c-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012,
- 18) „faggilding“: faggilding eins og hún er skilgreind í 10. lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008,
- 19) „faggildingarstofa í aðildarríki“: faggildingarstofa í aðildarríki eins og hún er skilgreind í 11. lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008,
- 20) „samræmismat“: ferli sem sýnir fram á hvort grunnkröfur þessarar tilskipunar í tengslum við tæki hafi verið uppfylltar,
- 21) „samræmismatsstofa“: stofa sem annast samræmismat, þ.m.t. kvörðun, prófun, vottun og eftirlit,
- 22) „innköllun“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að tæki, sem þegar er aðgengilegt endanlegum notanda, sé skilað til baka,
- 23) „vara tekin af markaði“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að koma í veg fyrir að tæki í aðfangakeðjunni sé boðið fram á markaði,
- 24) „samhæfingarlöggjöf Sambandsins“: öll löggjöf Sambandsins þar sem skilyrði fyrir markaðssetningu á vörum eru samræmd,
- 25) „CE-merkið“: merki þar sem framleiðandinn tilgreinir að tæki sé í samræmi við gildandi kröfur sem settar eru fram í samhæfingarlöggjöf Sambandsins, þar sem kveðið er á um áfestingu merkisins.

2. Í þessari tilskipun skal eftirfarandi teljast tæki:

- 1) „íhlutir“ eða „aðskildar tækieiningar“ sem ætlast er til að endanlegur notandi bæti í tæki og geta valdið rafsegultruflun, eða geta orðið fyrir áhrifum frá slíkum truflunum,

- 2) „færanlegur búnaður“ skilgreindur sem samsetning á tækjum og, eftir atvikum, öðrum búnaði, sem flytja má til og starfrækja á fleiri en einum stað.

4. gr.

Að bjóða fram á markaði og/eða taka í notkun

Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að búnaður sé því aðeins boðinn fram á markaði og/eða tekinn í notkun, að hann uppfylli ákvæði þessarar tilskipunar þegar hann er rétt settur upp og við haldið og notaður í fyrirhuguðum tilgangi.

5. gr.

Frjáls flutningur búnaðar

1. Aðildarríkin skulu ekki hindra að búnaður sem fullnægir ákvæðum þessarar tilskipunar verði boðinn fram á markaði og/eða tekinn í notkun á yfirráðasvæði þeirra af ástæðum sem varða rafsegulsamhæfi.

2. Kröfur þessarar tilskipunar skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin beiti eftirfarandi sérráðstöfunum um að taka í notkun eða nota búnað:

- a) ráðstafanir til að yfirstíga fyrirliggjandi eða fyrirsjáanleg vandamál um rafsegulviðssamhæfi á tilteknum stað,
- b) ráðstafanir sem gripið er til af öryggisástæðum til að vernda almenn fjarskiptanet eða móttöku- og sendistöðvar þegar þeim er beitt í öryggisskyni við vel skilgreindar aðstæður með tilliti til tíðnirófs.

Með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða ⁽¹⁾, skulu aðildarríkin tilkynna þessar sérráðstafanir til framkvæmdastjórnarinnar og til hinna aðildarríkjanna.

Framkvæmdastjórnin skal birta þessar sérráðstafanir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

3. Aðildarríkin skulu ekki hindra að búnaður sem ekki er í samræmi við þessa tilskipun sé til sýnis á kaupstefnum, sýningum, kynningum eða við svipaða viðburði, að því tilskildu að vel sýnilegt merki gefi greinilega til kynna að slíkan búnað megi ekki bjóða fram á markaði og/eða taka í notkun fyrr en hann hefur verið færður til samræmis við þessa tilskipun. Sýning má aðeins fara fram að því tilskildu að fullnægjandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að komast hjá rafsegultruflunum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

6. gr.

Grunnkröfur

Búnaður skal uppfylla grunnkröfurnar sem tilgreindar eru í I. viðauka.

2. KAFLI

SKYLDUR REKSTRARAÐILA

7. gr.

Skyldur framleiðenda

1. Þegar framleiðendur setja tæki á markað skulu þeir sjá til þess að þau hafi verið hönnuð og framleidd í samræmi við grunnkröfurnar, sem settar eru fram í I. viðauka.

2. Framleiðendur skulu útbúa tæknigögnin sem um getur í II. eða III. viðauka og framkvæma viðeigandi samræmis-matsaðferð, sem um getur í 14. gr. eða láta framkvæma hana.

Ef sýnt hefur verið fram á að tæki uppfylli viðeigandi kröfur með þessari aðferð skulu framleiðendur gera ESB-samræmisýfirlýsingu og festa CE-merkið á.

3. Framleiðendur skulu varðveita tæknigögnin og ESB-samræmisýfirlýsinguna í tíu ár eftir að tæki hefur verið sett á markað.

4. Framleiðendur skulu tryggja að aðferðir séu til staðar til að raðframleiðsla haldist í samræmi við þessa tilskipun. Taka skal fullnægjandi tillit til breytinga á hönnun eða eiginleikum tækis og breytinga á samhæfðum stöðlum eða tækniforskriftum sem lýst er yfir að samræmi tækis miðist við.

5. Framleiðendur skulu tryggja að á tækjum sem þeir hafa sett á markað sé gerðar-, framleiðslueiningar- eða raðnúmer eða annað sem gerir kleift að bera kennsl á tækin eða, ef það er ekki hægt vegna stærðar eða eðlis tækis, að tilskildar upplýsingar séu veittar á umbúðunum eða í skjali sem fylgir tækinu.

6. Framleiðendur skulu skrá á tækið nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá eða, ef það er ekki mögulegt, á umbúðirnar eða í skjal sem fylgir tækinu. Heimilisfangið skal tilgreina einn stað þar sem hægt er að hafa samband við framleiðandann. Samskiptaupplýsingarnar skulu vera á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur og markaðseftirlitsyfirvöld.

7. Framleiðendur skulu tryggja að tækinu fylgi leiðbeiningar og upplýsingarnar sem um getur í 18. gr. á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur og aðra endanlega notendur, eins og hlutaðeigandi aðildarríki hefur ákvarðað. Slíkar leiðbeiningar og upplýsingar sem og hvers kyns merkingar, skulu vera skýrar, skiljanlegar og greinilegar.

8. Ábyrgðaraðilar sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að tæki sem þeir hafa sett á markað samrýmist ekki þessari tilskipun skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta sem eru nauðsynlegar til að tækið samrýmist kröfum, til að taka það af markaði eða innkalla það, ef við á. Ef áhætta stafar af tæki skulu framleiðendur enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem tækið var boðið fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

9. Framleiðendur skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á að tækið samrýmist þessari tilskipun, á tungumáli sem það yfirvald hefur á valdi sínu. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af tæki sem þeir hafa sett á markað.

8. gr.

Viðurkenndir fulltrúar

1. Framleiðanda er heimilt að tilnefna viðurkenndan fulltrúa með skriflegu umboði.

Skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 7. gr., og sú skylda að útbúa tæknigögnin, sem um getur í 2. mgr. 7. gr., skulu ekki vera hluti af umboði viðurkennda fulltrúans.

2. Viðurkenndur fulltrúi skal inna af hendi þau verkefni sem tilgreind eru í umboðinu frá framleiðandanum. Umboðið skal a.m.k. gefa viðurkennda fulltrúanum heimild til:

- að varðveita ESB-samræmisýfirlýsinguna og tæknigögnin svo þau séu tiltæk fyrir landsbundin markaðseftirlitsyfirvöld í tíu ár eftir að tækið hefur verið sett á markað,
- að afhenda, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, því yfirvaldi allar upplýsingar og skjöl sem nauðsynleg eru til að sýna fram á samræmi tækisins,
- að hafa samvinnu við lögbær landsyfirvöld, að beiðni þeirra, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af tækinu sem fellur undir umboð viðurkennds fulltrúa.

9. gr.

Skyldur innflytjenda

1. Innflytjendur skulu aðeins setja tæki sem uppfyllir kröfur á markað.

2. Áður en tæki er sett á markað skulu innflytjendur tryggja að framleiðandi hafi framkvæmt viðeigandi samræmismatsaðferð sem um getur í 14. gr. Þeir skulu tryggja að framleiðandinn hafi útbúið tæknigögn, að tækið beri CE-merki og að því fylgi þau skjöl sem krafist er og að framleiðandinn hafi uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í 5. og 6. mgr. 7. gr.

Ef innflytjandi telur eða hefur ástæðu til að ætla að tæki sé ekki í samræmi við grunnkröfurnar, sem settar eru fram í I. viðauka, skal hann ekki setja tækið á markað fyrr en það hefur verið fært til samræmis við kröfur. Ef áhætta stafar af tæki skal innflytjandi enn fremur upplýsa framleiðandann og markaðseftirlitsyfirvöld þar um.

3. Innflytjendur skulu skrá á tækið nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá eða, ef það er ekki mögulegt, á umbúðirnar eða í skjal sem fylgir tækinu. Samskiptaupplýsingarnar skulu vera á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur og markaðseftirlitsyfirvöld.

4. Innflytjendur skulu tryggja að tækinu fylgi leiðbeiningar og upplýsingarnar sem um getur í 18. gr. á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur og aðra endanlega notendur, eins og hlutaðeigandi aðildarríki hefur ákvarðað.

5. Innflytjendur skulu sjá til þess að á meðan tiltekið tæki er á þeirra ábyrgð tefli geymslu- eða flutningsskilyrði ekki í tvísýnu samræmi þess við grunnkröfurnar sem settar eru fram í I. viðauka.

6. Innflytjendur sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að tæki sem þeir hafa sett á markað samrýmist ekki þessari tilskipun skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta sem eru nauðsynlegar til að tækið samrýmist kröfum, til að taka það af markaði eða innkalla það, ef við á. Ef áhætta stafar af tæki skulu innflytjendur enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem tækið var boðið fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

7. Innflytjendur skulu varðveita afrit af ESB-samræmisfyrirlysingunni í tíu ár eftir að tækið hefur verið sett á markað, hafa það tiltækt fyrir markaðseftirlitsyfirvöld og tryggja að þessi yfirvöld geti haft aðgang að tæknigögnunum, sé þess óskað.

8. Innflytjendur skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbær landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða á rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á að tæki uppfylli kröfur, á tungumáli sem það yfirvald hefur á valdi sínu. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af tæki sem þeir hafa sett á markað.

10. gr.

Skyldur dreifingaraðila

1. Þegar dreifingaraðilar bjóða tæki fram á markaði skulu þeir gæta þess vandlega að það sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar.

2. Áður en dreifingaraðilar bjóða tæki fram á markaði skulu þeir staðfesta að tækið beri CE-merkið, að því fylgi þau skjöl sem krafist er og einnig leiðbeiningar og upplýsingarnar sem um getur í 18. gr. á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur og aðra endanlega notendur í aðildarríkinu þar sem bjóða á tækið fram á markaði og að framleiðandinn og innflytjandinn hafi uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í 5. og 6. mgr. 7. gr. annars vegar og 3. mgr. 9. gr. hins vegar.

Ef dreifingaraðili telur eða hefur ástæðu til að ætla að tæki sé ekki í samræmi við grunnkröfurnar, sem settar eru fram í I. viðauka, skal hann ekki bjóða tækið fram á markaði fyrr en það hefur verið fært til samræmis við kröfur. Ef áhætta stafar af tæki skal dreifingaraðilinn enn fremur upplýsa framleiðandann eða innflytjandann, ásamt markaðseftirlitsyfirvöldum, þar um.

3. Dreifingaraðilar skulu sjá til þess að á meðan tiltekið tæki er á þeirra ábyrgð tefli geymslu- eða flutningsskilyrði ekki í tvísýnu samræmi þess við grunnkröfurnar sem settar eru fram í I. viðauka.

4. Dreifingaraðilar, sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að tæki, sem þeir hafa boðið fram á markaði, sé ekki í samræmi við þessa tilskipun, skulu ganga úr skugga um að gerðar séu ráðstafanir til úrbóta, sem nauðsynlegar eru, til að færa tækið til samræmis, til að taka það af markaði eða innkalla, ef við á. Ef áhætta stafar af tæki skulu dreifingaraðilar enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem tækið var boðið fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

5. Dreifingaraðilar skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbær landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða á rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á samræmi tækisins. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af tæki sem þeir hafa boðið fram á markaði.

11. gr.

Tilvik þar sem skyldur framleiðenda gilda um innflytjendur og dreifingaraðila

Í skilningi þessarar tilskipunar telst innflytjandi eða dreifingaraðili vera framleiðandi og skal hann gegna sömu skyldum og framleiðandi skv. 7. gr. þegar hann setur tæki á markað undir eigin nafni eða eigin vörumerki eða gerir breytingar á tæki, sem þegar hefur verið sett á markað, þannig að breytingarnar kunni að hafa áhrif á það hvort tækið uppfylli kröfur þessarar tilskipunar.

12. gr.

Rekstraraðilar tilgreindir

Rekstraraðilar skulu, samkvæmt beiðni, greina markaðseftirlitsfyrirvöldum frá eftirfarandi aðilum:

- a) öllum rekstraraðilum sem hafa afhent þeim tæki,
- b) öllum rekstraraðilum sem þeir hafa afhent tæki.

Rekstraraðilar skulu geta lagt fram upplýsingarnar sem um getur í fyrstu málsgrein í tíu ár eftir að þeim hefur verið afhent tæki og í tíu ár eftir að þeir hafa afhent tæki.

3. KAFLI

SAMRÆMI BÚNAÐAR

13. gr.

Fyrirframætlað samræmi búnaðar

Ætla skal fyrirfram að búnaður, sem er í samræmi við samhæfða staðla eða hluta þeirra og tilvísunarnúmer í þá hefur verið birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, samræmist grunnkröfum um öryggi sem settar eru fram í I. viðauka og sem falla undir þessa staðla eða hluta þeirra.

14. gr.

Aðferðir við samræmismat tækja

Sýnt skal fram á að tæki uppfylli grunnkröfur sem settar eru fram í I. viðauka með annarri af eftirfarandi samræmismatsaðferðum:

- a) innra framleiðslueftirliti sem sett er fram í II. viðauka,
- b) ESB-gerðarprófun sem er fylgt eftir með gerðarsamræmi á grundvelli innra framleiðslueftirlits sem sett er fram í III. viðauka.

Framleiðandinn má kjósa að takmarka beitingu aðferðarinnar sem um getur í b-lið fyrstu málsgreinar við ákveðna þætti í grunnkröfunum, að því tilskildu að fyrir aðra þætti í grunnkröfunum sé aðferðinni sem um getur í a-lið fyrstu málsgreinar beitt.

15. gr.

ESB-samræmisfirlýsing

1. ESB-samræmisfirlýsingin skal vera yfirlýsing um að sýnt hafi verið fram á að grunnkröfurnar, sem settar eru fram í I. viðauka, hafi verið uppfylltar.

2. ESB-samræmisfirlýsingin skal byggð upp eins og fyrirmyndin, sem sett er fram í IV. viðauka, og innihalda þá þætti sem tilgreindir eru í viðeigandi aðferðareiningum í II. og III. viðauka og skal stöðugt uppfærð. Hún skal vera þýdd á það eða þau tungumál sem aðildarríkið, þar sem tæki er sett á markað eða boðið fram á markaði, gerir kröfu um.

3. Þegar tæki fellur undir fleiri en eina gerð Sambandsins þar sem krafist er ESB-samræmisfirlýsingar, skal gera eina ESB-samræmisfirlýsingu að því er varðar allar slíkar gerðir Sambandsins. Í þeirri yfirlýsingu skal tilgreina viðkomandi gerðir Sambandsins, þ.m.t. tilvísanir í birtingu þeirra.

4. Með samningu ESB-samræmisfirlýsingar skal framleiðandinn taka á sig ábyrgð á að tæki samrýmist kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

16. gr.

Almennar meginreglur um CE-merkið

Um CE-merkið skulu gilda almennu meginreglurnar sem settar eru fram í 30. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008.

17. gr.

Reglur og skilyrði fyrir áfestingu CE-merkisins

1. Festa skal CE-merkið á tækið eða merkiplötu þess þannig að það sé sýnilegt, læsilegt og óafmáanlegt. Ef því verður ekki komið við eða það er ástæðulaust vegna eðlis tækisins skal festa merkið á umbúðir og fylgiskjöl tækisins.

2. CE-merkið skal fest á áður en tækið er sett á markað.

3. Aðildarríkin skulu byggja á fyrirbyggjandi kerfum til að tryggja að reglunum um notkun CE-merkisins sé rétt framfylgt og gripa til viðeigandi ráðstafana ef um óviðeigandi notkun á merkinu er að ræða.

*18. gr.***Upplýsingar varðandi notkun tækisins**

1. Tækinu skulu fylgja upplýsingar um allar sérstakar varúðarráðstafanir, sem gera þarf þegar tækið er sett saman, uppsett, haldið við eða notað, til að tryggja að þegar tækið er tekið í notkun uppfylli það grunnkröfurnar sem um getur í 1. lið I. viðauka.

2. Tækjum, sem ekki er tryggt að séu í samræmi við grunnkröfur sem settar eru fram í 1. lið I. viðauka, skulu fylgja ótvíræðar upplýsingar um slíka takmörkun notkunar, einnig á umbúðunum, eftir atvikum.

3. Leiðbeiningar sem fylgja tækjunum skulu innihalda þær upplýsingar sem krafist er til að tryggja að hægt sé að nota tæki eins og til er ætlast.

*19. gr.***Fastur búnaður**

1. Tæki sem hafa verið boðin fram á markaði og sem setja má í fastan búnað skulu falla undir viðeigandi ákvæði fyrir tæki sem um getur í þessari tilskipun.

Þó eru kröfurnar í 6. til 12. gr og 14. til 18. gr. ekki lögboðnar ef um er að ræða tæki sem ætluð eru til að fella inn í tiltekinn fastan búnað og eru ekki boðin fram á markaði með öðrum hætti.

Í slíkum tilvikum skulu auðkenni fasta búnaðarins og eiginleikar rafsegulsviðssamhæfis hans koma fram í fylgiskjölum og þar skal nefna helstu varúðarráðstafanir sem gera þarf vegna ísetningar tækisins í fastan búnað til að raska ekki samræmi þess búnaðar. Í þeim skulu einnig vera þær upplýsingar sem um getur í 5. og 6. mgr. 7. gr. og 3. mgr. 9. gr.

Hinar góðu, verkfræðilegu starfsvenjur sem um getur í 2. lið I. viðauka skal skjalfesta og skjölin skal ábyrgðaraðili eða aðilar hafa tiltæk fyrir viðkomandi landsbundin yfirvöld til eftirlits svo lengi sem fasti búnaðurinn er í notkun.

2. Þegar fram koma vísbendingar um að fastur búnaður samrýmist ekki kröfum, einkum ef fram koma kvartanir um truflanir frá slíkum búnaði, geta lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríki farið fram á sönnun fyrir því að fastur búnaður uppfylli kröfur og, þar sem það á við, látið fara fram mat á honum.

Ef staðfest er að kröfur eru ekki uppfylltar, skulu lögbær yfirvöld grípa til viðeigandi ráðstafana til að fastur búnaður uppfylli grunnkröfurnar sem um getur í I. viðauka.

3. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um ákvæði til að bera kennsl á einstaklinginn eða einstaklingana sem bera ábyrgð á að fastur búnaður uppfylli viðkomandi grunnkröfur.

4. KAFLI**TILKYNNING UM SAMRÆMISMATSSTOFUR***20. gr.***Tilkynning**

Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um stofur sem hafa leyfi til að leysa af hendi samræmismatsverkefni þriðja aðila í samræmi við þessa tilskipun.

*21. gr.***Tilkynningaryfirvöld**

1. Aðildarríki skulu tilnefna tilkynningaryfirvald sem ber ábyrgð á því að koma á fót og framfylgja nauðsynlegum aðferðum til að meta og tilkynna um samræmismatsstofur og vakta tilkynntar stofur, þ.m.t. hvort farið sé að ákvæðum 26. gr.

2. Aðildarríki geta ákveðið að faggildingarstofa í aðildarríki, í skilningi og í samræmi við reglugerð (EB) nr. 765/2008, annist matið og vöktunina sem um getur í 1. mgr.

3. Ef tilkynningaryfirvaldið úthlutar mati, tilkynningu eða vöktun, sem um getur í 1. mgr., til annars aðila sem er ekki stjórnvald eða felur það slíkum aðila með öðrum hætti skal þessi aðili vera lögaðili og skal að breyttu breytanda fara að kröfunum sem mælt er fyrir um í 22. gr. Að auki skal stofan gera ráðstafanir til að standa straum af bótaábyrgð sem skapast getur af starfsemi hennar.

4. Tilkynningaryfirvaldið skal bera fulla ábyrgð á þeim verkefnum sem stofan, sem um getur í 3. mgr., framkvæmir.

*22. gr.***Kröfur sem gerðar eru til tilkynningaryfirvalda**

1. Tilkynningaryfirvaldi skal komið á fót með þeim hætti að engir hagsmunaaðrekstrar við samræmismatsstofur eigi sér stað.

2. Tilkynningaryfirvald skal skipulagt og starfrækt þannig að hlutlægni og óhlutdrægni starfseminnar sé tryggð.

3. Tilkynningaryfirvald skal skipulagt með þeim hætti að allar ákvarðanir, sem tengjast tilkynningu um samræmismatsstofu, séu teknar af þar til bærum aðilum, öðrum en þeim sem unnu matið.

4. Tilkynningaryfirvald skal ekki bjóða eða sinna neinni starfsemi sem samræmismatsstofur annast eða sinna ráðgjafarþjónustu á viðskipta- eða samkeppnisgrundvelli.

5. Tilkynningaryfirvald skal tryggja að upplýsingar, sem það fær, séu meðhöndlaðar sem trúnaðarmál.

6. Tilkynningaryfirvald skal hafa yfir að ráða nægilegum fjölda af hæfu starfsfólki til að sinna verkefnum sínum á viðeigandi hátt.

23. gr.

Upplýsingaskylda tilkynningaryfirvalda

Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um þær aðferðir sem þau beita til að meta og tilkynna um samræmismatsstofur, vakta tilkynntar stofur og um allar breytingar þar á.

Framkvæmdastjórnin skal gera þessar upplýsingar aðgengilegar öllum.

24. gr.

Kröfur sem gerðar eru til tilkynnta stofa

1. Hvað varðar tilkynningar skal samræmismatsstofa uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. til 11. mgr.

2. Samræmismatsstofu skal komið á fót samkvæmt landslögum aðildarríkis og skal hún hafa réttarstöðu lögaðila.

3. Samræmismatsstofa skal vera þriðji aðili sem er óháður fyrirtækinu eða tækinu sem verið er að meta.

Stofa, sem tilheyrir viðskiptasamtökum eða fagfélögum, sem koma fram fyrir hönd fyrirtækja, sem fást við hönnun, framleiðslu, öflun, samsetningu, notkun eða viðhald tækja, sem henni er falið að meta, getur talist slík stofa með því skilyrði að sýnt sé fram á að hún sé óháð og laus við hagsmunaárekstra.

4. Samræmismatsstofa, æðstu stjórnendur hennar og starfsfólk sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna skulu hvorki vera hönnuðir, framleiðendur, birgjar, uppsetningaraðilar, innkaupsaðilar, eigendur, notendur eða viðhaldsaðilar tækjanna sem þeir meta né vera fulltrúar neins þessara aðila. Þetta skal þó ekki útiloka notkun á tækjum, sem hafa verið metin, sem eru nauðsynleg fyrir starfsemi samræmismatsstofunnar eða persónulega notkun á slíkum tækjum.

Samræmismatsstofa, æðstu stjórnendur hennar og starfsfólk, sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna skulu hvorki taka með beinum hætti þátt í hönnun, framleiðslu eða smíði, markaðssetningu, uppsetningu, notkun eða viðhaldi þessara tækja né vera fulltrúar þeirra aðila sem fást við slíka starfsemi. Þau mega ekki taka þátt í neinni starfsemi sem gæti haft áhrif á sjálfstætt mat þeirra og heilindi að því er varðar þá

samræmismatsstarfsemi sem þau eru tilnefnd til. Þetta gildir einkum um ráðgjafarþjónustu.

Samræmismatsstofur skulu tryggja að starfsemi dótturfyrirtækja þeirra eða undirverktaka hafi ekki áhrif á trúnað, hlutlægni eða óhlutdrægni í samræmismatsstarfsemi þeirra.

5. Samræmismatsstofur og starfsfólk þeirra skulu annast starfsemi á sviði samræmismats af faglegri ráðvæðni á hæsta stigi og með nauðsynlegri tæknikunnáttu á viðkomandi sviði og vera laus við allan þrýsting og hvatningu, einkum fjárhagslega, sem kynni að hafa áhrif á mat þeirra eða niðurstöður samræmismatsstarfsemi þeirra, einkum frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem eiga hagsmuna að gæta varðandi niðurstöður þessarar starfsemi.

6. Samræmismatsstofa skal vera fær um að framkvæma þau samræmismatsverkefni sem henni hafa verið falin, skv. III. viðauka og sem hún er tilkynnt stofa fyrir, hvort sem samræmismatsstofan framkvæmir verkefnið sjálf eða þau eru framkvæmd fyrir hönd hennar og á ábyrgð hennar.

Samræmismatsstofa skal ávallt og fyrir hverja samræmismatsaðferð og hverja tegund eða flokk tækis, sem hún er tilkynnt stofa fyrir, hafa eftirfarandi til umræða:

- a) nauðsynlegt starfsfólk sem býr yfir tækniþekkingu og nægilegri og viðeigandi reynslu til að framkvæma samræmismatsverkefnið,
- b) lýsingar á aðferðunum, sem beitt er við samræmismat, sem tryggja gagnsæi og getu til að endurtaka þessar aðferðir. Samræmismatsstofa skal hafa í gildi viðeigandi stefnur og aðferðir til að gera greinarmun á verkefnum, sem hún framkvæmir sem tilkynnt stofa, og annarri starfsemi,
- c) nauðsynlegar aðferðir til að sinna starfsemi þar sem tekið er tilhlýðilegt tillit til stærðar fyrirtækis, geirans sem það starfar í, skipulags þess, hversu flókna framleiðslutækni er um að ræða og hvort um fjölda- eða raðframleiðslu er að ræða.

Samræmismatsstofa skal hafa yfir að ráða öllum þeim úrræðum sem nauðsynleg eru til að geta framkvæmt á réttan hátt þau tæknilegu og stjórnsýslulegu störf sem tengjast samræmismatsstarfsemi og hafa aðgang að öllum nauðsynlegum búnaði eða aðstöðu.

7. Það starfsfólk sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna skal búa yfir eftirfarandi:

- a) traustri tækni- og starfsþjálfun sem nær til allrar samræmismatsstarfsemi sem samræmismatsstofan er tilkynnt stofa fyrir,
- b) fullnægjandi þekkingu á kröfum varðandi matið, sem það annast, og fullnægjandi heimild til að annast slíkt mat,
- c) viðeigandi þekkingu og skilningi á grunnkröfum, sem settar eru fram í I. viðauka, á viðeigandi samhæfðum stöðlum og á viðkomandi ákvæðum samhæfingarlöggjafar Sambandsins og landslöggjafar,
- d) getu til þess að útbúa vottorð, skrár og skýrslur sem sýna að mat hafi verið unnið.

8. Óhlutdrægni samræmismatsstofa, æðstu stjórnenda þeirra og starfsfólks, sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna, skal tryggð.

Laun æðstu stjórnenda og starfsfólks, sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna samræmismatsstofu, mega hvorki vera háð fjölda matsgerða, sem unnar eru, né niðurstöðum úr þessum matsgerðum.

9. Samræmismatsstofur skulu hafa ábyrgðartryggingu nema ríkið sé bótaskyldt samkvæmt landslögum eða aðildarríkið sjálft beri beina ábyrgð á samræmismatinu.

10. Starfsfólk samræmismatsstofu skal bundið þagnarskyldu um allar upplýsingar, sem það aflar sér við framkvæmd verkefna sinna skv. III. viðauka eða hverju því ákvæði landslaga sem sett er í tilefni af honum, nema gagnvart lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis þar sem starfsemin fer fram. Einkaleyfisréttur skal varinn.

11. Samræmismatsstofur skulu taka þátt í eða tryggja að það starfsfólk, sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna, sé upplýst um viðeigandi vinnu við gerð staðla og starfsemi innan samræmingarhóps tilkynntu stofunnar, sem komið er á

fót samkvæmt viðeigandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins, og að stjórnsýsluákvæðanir og skjöl, sem eru afrakstur af vinnu þessa hóps, séu notuð sem almennar leiðbeiningar.

25. gr.

Fyrirframætlað samræmi tilkynnta stofa

Ætla skal fyrirfram að samræmismatsstofa uppfylli þær kröfur sem settar eru fram í 24. gr., að svo miklu leyti sem gildandi samhæfðir staðlar ná yfir þær kröfur, ef hún sýnir fram á að hún uppfylli viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í viðeigandi samhæfðum stöðlum eða hlutum þeirra og tilvísun í þá hefur verið birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

26. gr.

Dótturfyrirtæki og undirverktakastarfsemi tilkynnta stofa

1. Ef tilkynnt stofa felur undirverktaka sérstök verkefni í tengslum við samræmismat eða nýtir sér dótturfyrirtæki, skal hún tryggja að undirverktakinn eða dótturfyrirtækið uppfylli kröfurnar sem settar eru fram í 24. gr. og upplýsa tilkynningaryfirvald þar um.

2. Tilkynntar stofur skulu bera fulla ábyrgð á þeim verkefnum sem undirverktakar eða dótturfyrirtæki framkvæma, án tillits til staðsetningar.

3. Starfsemi má aðeins fela undirverktaka eða dótturfyrirtæki með samþykki viðskiptavinarins.

4. Tilkynntar stofur skulu hafa tiltæk fyrir tilkynningar-yfirvaldið öll skjöl, sem skipta máli varðandi mat á réttindum og hæfi undirverktakans eða dótturfyrirtækisins, og þau verkefni sem þær framkvæma skv. III. viðauka.

27. gr.

Umsókn um tilkynningu

1. Samræmismatsstofa skal leggja fram umsókn um tilkynningu til tilkynningaryfirvalds aðildarríkisins þar sem hún hefur staðfestu.

2. Með umsókninni um tilkynningu skal fylgja lýsing á samræmismatsstarfsemi, aðferðareiningu eða -einingum samræmismats og því tæki sem stofan fullyrðir að hæfi hennar nái til, ásamt faggildingarvottorði, ef það er fyrirliggjandi, sem gefið er út af faggildingarstofnun í aðildarríki, þar sem staðfest er að samræmismatsstofan uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 24. gr.

3. Ef hlutaðeigandi samræmismatsstofa getur ekki lagt fram faggildingarvottorð skal hún láta tilkynningaryfirvaldinu í té öll skrifleg sönnunargögn, sem nauðsynleg eru fyrir sannpröfun, viðurkenningu og reglulega vöktun á því að hún fari að kröfunum, sem mælt er fyrir um í 24. gr.

28. gr.

Málsmeðferð við tilkynningu

1. Tilkynningaryfirvöld mega einungis tilkynna samræmismatsstofur sem hafa uppfyllt kröfurnar sem mælt er fyrir um í 24. gr.
2. Þau skulu tilkynna þær til framkvæmdastjórnarinnar og hinna aðildarríkjanna með því að nota rafræna tilkynningartækið sem framkvæmdastjórnin hefur þróað og haft umsjón með.
3. Í tilkynningunni skulu vera ítarlegar upplýsingar um samræmismatsstarfsemina, aðferðareiningu eða -einingar samræmismats, það tæki sem um er að ræða og viðeigandi staðfesting á hæfi.
4. Ef tilkynning byggist ekki á faggildingarvottorði, eins og um getur í 2. mgr. 27. gr., skal tilkynningaryfirvaldið láta framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum í té skrifleg sönnunargögn sem staðfesta hæfi samræmismatsstofunnar og það fyrirkomulag sem er til staðar til að tryggja að reglulegt eftirlit sé haft með stofunni og að hún haldi áfram að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 24. gr.
5. Hlutaðeigandi stofu er aðeins heimilt að annast starfsemi tilkynntar stofu hreyfi framkvæmdastjórnin eða hin aðildarríkin ekki andmælum innan tveggja vikna frá tilkynningu, sem byggist á faggildingarvottorði, eða innan tveggja mánaða frá tilkynningu sem byggist ekki á faggildingarvottorði.

Aðeins slík stofa skal teljast tilkynnt stofa að því er þessa tilskipun varðar.

6. Tilkynningaryfirvaldið skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um allar síðari breytingar á tilkynningunni sem máli skipta.

29. gr.

Kenninúmer og skrár yfir tilkynntar stofur

1. Framkvæmdastjórnin skal úthluta tilkynntri stofu kenninúmeri.

Hún skal aðeins úthluta einu slíku númeri þó svo að stofan sé tilkynnt samkvæmt mörgum gerðum Sambandsins.

2. Framkvæmdastjórnin skal gera skrána yfir stofurnar, sem tilkynntar eru samkvæmt þessari tilskipun, aðgengilegar öllum, þ.m.t. kenninúmerin sem þeim hefur verið úthlutað og starfsemin sem þeim hefur verið falin.

Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að skráin sé uppfærð.

30. gr.

Breytingar á tilkynningum

1. Ef tilkynningaryfirvald hefur komist að raun um eða hefur verið upplýst um að tilkynnt stofa uppfylli ekki lengur kröfurnar, sem mælt er fyrir um í 24. gr., eða rækir ekki skyldur sínar skal tilkynningaryfirvaldið takmarka, fella tímabundið úr gildi eða afturkalla tilkynningu, eins og við á, háð því hversu alvarlegur misbrestur er á því að þessar kröfur eða skyldur séu uppfylltar. Það skal tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það.
2. Ef tilkynning er takmörkuð, felld tímabundið úr gildi eða afturkölluð, eða ef tilkynnta stofan hefur lagt niður starfsemi skal tilkynningaraðildarríkið gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að annaðhvort vinni önnur tilkynnt stofa úr skjölum þeirrar stofu eða að skjölin séu höfð tiltæk fyrir þar til bær tilkynningaryfirvöld og markaðseftirlitsyfirvöld, sé þess óskað.

31. gr.

Hæfi tilkynnta stofa vefengt

1. Framkvæmdastjórnin skal rannsaka öll tilvik þar sem hún hefur efasemdir um hæfi tilkynntar stofu eða um að tilkynnt stofa uppfylli áfram þær kröfur og skyldur sem á henni hvíla, og öll tilvik þar sem athygli hennar er vakin á slíkum efasendum.
2. Tilkynningaraðildarríkið skal, sé þess óskað, veita framkvæmdastjórninni allar upplýsingar sem varða ástæður fyrir tilkynningunni eða áframhaldandi hæfi hlutaðeigandi tilkynntar stofu.
3. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að farið sé með allar viðkvæmar upplýsingar, sem fást úr rannsóknum hennar, sem trúnaðarmál.

4. Ef framkvæmdastjórnin kemst að raun um að tilkynnt stofa uppfylli ekki, eða uppfylli ekki lengur, kröfurnar viðvíkjandi tilkynningu hennar, skal hún samþykkja framkvæmdargerð og óska eftir því að tilkynningaraðildarríkið geri nauðsynlegar ráðstafanir til úrbóta, þ.m.t. að afturkalla tilkynningu, ef nauðsyn krefur.

Sú framkvæmdargerð skal samþykkt í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 41. gr.

32. gr.

Skyldur er varða starfsemi tilkynnta stofa

1. Tilkynntar stofur skulu framkvæma samræmismat í samræmi við samræmismatsaðferðirnar sem kveðið er á um í III. viðauka.
2. Við framkvæmd samræmismats skal gæta meðalhófs til að forðast að leggja óþarfa byrðar á rekstraraðila.

Samræmismatsstofur skulu í starfsemi sinni taka tilhlýðilegt tillit til stærðar fyrirtækis, geirans sem það starfar í, skipulags þess, hversu flókna framleiðslutækni er um að ræða og hvort um fjölda- eða raðframleiðslu er að ræða.

Við það skulu þeir samt sem áður virða það hversu strangar kröfur eru gerðar og það verndarstig sem krafist er til þess að tæki uppfylli ákvæði þessarar tilskipunar.

3. Ef tilkynnt stofa kemst að þeirri niðurstöðu að framleiðandi hafi ekki uppfyllt grunnkröfurnar um öryggi, sem settar eru fram í I. viðauka eða samsvarandi samhæfðum stöðlum eða öðrum tækniforskriftum, skal hún krefjast þess að framleiðandinn geri viðeigandi ráðstafanir til úrbóta og skal ekki gefa út vottorð.

4. Ef tilkynnt stofa kemst að þeirri niðurstöðu, við vöktun á því að samræmis sé gætt í kjölfar útgáfu á vottorði, að tæki uppfylli ekki lengur ákvæði skal hún krefjast þess að framleiðandinn geri viðeigandi ráðstafanir til úrbóta og skal fella vottorðið tímabundið úr gildi eða afturkalla það ef nauðsyn krefur.

5. Ef ekki eru gerðar ráðstafanir til úrbóta eða þær hafa ekki tilskilin áhrif skal tilkynnta stofan takmarka vottorðin, fella þau tímabundið úr gildi eða afturkalla þau, eins og við á.

33. gr.

Áfrýjun ákvarðana sem tilkynntar stofur hafa tekið

Aðildarríkin skulu tryggja að fyrir hendi sé málsmeðferð við áfrýjun ákvarðana sem tilkynntar stofur hafa tekið.

34. gr.

Upplýsingaskylda tilkynntra stofa

1. Tilkynntar stofur skulu upplýsa tilkynningaryfirvaldið um:

- a) tilvik þar sem synjað er um vottorð, það takmarkað, fellt tímabundið úr gildi eða afturkallað,
- b) aðstæður sem hafa áhrif á gildissvið tilkynningar eða skilyrði fyrir henni,
- c) beiðnir sem þeim hafa borist frá markaðseftirlitsyfirvöldum um upplýsingar varðandi samræmismatsstarfsemi,
- d) sé þess óskað, samræmismatsstarfsemi, sem hefur farið fram innan gildissviðs tilkynningar þeirra, og alla aðra starfsemi, sem hefur farið fram, þ.m.t. starfsemi sem nær yfir landamæri og undirverktakastarfsemi.

2. Tilkynntar stofur skulu veita öðrum stofum, sem eru tilkynntar samkvæmt þessari tilskipun og annast sambærilega

samræmismatsstarfsemi á sama tæki, viðeigandi upplýsingar um mál er varða neikvæðar og, sé þess óskað, jákvæðar niðurstöður samræmismats.

35. gr.

Miðlun reynslu

Framkvæmdastjórnin skal sjá fyrir skipulagningu á miðlun reynslu milli landsyfirvalda aðildarríkjanna sem bera ábyrgð á viðmiðunarreglum varðandi tilkynningar.

36. gr.

Samræming tilkynntra stofa

Framkvæmdastjórnin skal tryggja að komið sé á viðeigandi samræmingu og samstarfi á milli stofa, sem tilkynntar eru samkvæmt þessari tilskipun, og að þessi samræming og þetta samstarf fari fram með fullnægjandi hætti innan sérsviðshópa tilkynntra stofa.

Aðildarríkin skulu tryggja að stofurnar, sem þau tilkynna, taki þátt í vinnu þessa hóps, annaðhvort með beinum hætti eða í gegnum tilnefnda fulltrúa.

5. KAFLI

MARKAÐSEFTIRLIT EVRÓPUSAMBANDSINS OG EFTIRLIT MEÐ TÆKJUM SEM ERU FLUTT INN Á MARKAÐ SAMBANDSINS OG VERNDARRÁÐSTAFANAMEÐFERÐ SAMBANDSINS

37. gr.

Markaðseftirlit Evrópusambandsins og eftirlit með tækjum sem koma inn á markað Sambandsins

Ákvæði 3. mgr. 15. gr. og 16. til 29. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 gilda um tæki.

38. gr.

Málsmeðferð sem á við um tæki sem hætta stafar af á landsvísu

1. Ef markaðseftirlitsyfirvöld í einu aðildarríki hafa nægilegar ástæður til að ætla að tæki sem fellur undir þessa tilskipun hafi í för með sér alvarlega áhættu fyrir þætti sem varða verndun hagsmuna almennings, sem falla undir þessa tilskipun, skulu þau framkvæma mat á viðkomandi tæki sem tekur til allra krafna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Viðkomandi rekstraraðilar skulu í þessum tilgangi hafa samvinnu við markaðseftirlitsyfirvöld eins og nauðsyn krefur.

Ef markaðseftirlitsyfirvöld komast að þeirri niðurstöðu á meðan matið, sem um getur í fyrstu undirgrein, fer fram að tækið uppfyllir ekki kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun skulu þau án tafar krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili gripi til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta til að tækið uppfylli þessar kröfur, taki það af markaði eða innkalli það innan hæfilegs frests, sem yfirvöld mæla fyrir um miðað við eðli áhættunnar.

Markaðseftirlitsyfirvöld skulu upplýsa viðkomandi tilkynnta stofu um það.

Ákvæði 21. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 skulu gilda að því er varðar þær ráðstafanir sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar.

2. Ef markaðseftirlitsyfirvöld telja að þau tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum einskorðist ekki við þeirra yfirlýðingavæði skulu þau upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um niðurstöður matsins og um aðgerðirnar sem þau hafa krafist að rekstraraðilinn grípi til.

3. Rekstraraðilinn skal tryggja að gripið sé til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta að því er varðar öll viðkomandi tæki sem hann hefur boðið fram á markaði í gervöllu Sambandinu.

4. Ef viðkomandi rekstraraðili grípur ekki til fullnægjandi aðgerða til úrbóta innan þess frests sem um getur í annarri undirgrein 1. liðar skulu markaðseftirlitsyfirvöld gera allar viðeigandi bráðabirgðaráðstafanir til að banna eða takmarka að tækið sé boðið fram á markaði í heimalandi þeirra, taka tækið af þeim markaði eða innkalla það.

Markaðseftirlitsyfirvöld skulu án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þessar ráðstafanir.

5. Í upplýsingunum, sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr., skulu koma fram allar tiltækar upplýsingar, einkum gögn sem eru nauðsynleg til að sanngreina tækið sem ekki uppfyllir kröfurnar, uppruna tækisins, eðli meintra tilvika þar sem ekki var farið að ákvæðum og áhættunnar sem því fylgir, eðli og gildistíma landsbundinna ráðstafana sem gerðar hafa verið, ásamt rökstuðningi viðkomandi rekstraraðila. Einkum skulu markaðseftirlitsyfirvöld geta þess hvort ekki sé farið að ákvæðum:

a) sökum þess að tæki uppfyllir ekki kröfur varðandi þætti sem varða verndun hagsmuna almennings sem falla undir þessa tilskipun eða

b) sökum annmarka á samhæfðu stöðlunum, sem um getur í 13. gr., sem eru grundvöllur fyrir fyrirframætluðu samræmi.

6. Aðildarríki, önnur en það aðildarríki sem hefur frumkvæði að málsmeðferðinni samkvæmt þessari grein, skulu án tafar upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um allar samþykktar ráðstafanir og allar viðbótarupplýsingar sem þau hafa yfir að ráða að því er varðar viðkomandi tæki sem ekki uppfyllir kröfur og, komi upp ágreiningur um samþykktar ráðstöfun aðildarríkis, um andmæli sín.

7. Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin hefur ekki hreyft andmælum innan þriggja mánaða frá viðtöku upplýsinganna,

sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr., að því er varðar bráðabirgðaráðstöfun sem aðildarríki hefur gert, skal sú ráðstöfun teljast réttlæt看leg.

8. Aðildarríki skulu tryggja að viðeigandi takmarkandi ráðstafanir að því er varðar viðkomandi tæki, t.d. að taka það af markaði, séu gerðar án tafar.

39. gr.

Verndarráðstafanameðferð Sambandsins

1. Ef við lok málsmeðferðarinnar, sem sett er fram í 3. og 4. mgr. 38. gr., andmælum er hreyft við ráðstöfun, sem aðildarríki gerir, eða ef framkvæmdastjórnin telur að ráðstöfun aðildarríkis stríði gegn löggjöf Sambandsins skal framkvæmdastjórnin án tafar hefja viðræður við aðildarríkin og viðkomandi rekstraraðila og leggja mat á ráðstöfun aðildarríkis. Á grundvelli niðurstaðna úr þessu mati skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerð til að ákveða hvort ráðstöfun aðildarríkisins sé réttlæt看leg eða ekki.

Framkvæmdastjórnin skal beina ákvörðun sinni til allra aðildarríkja og skal þegar í stað veita þeim og viðkomandi rekstraraðila eða rekstraraðilum upplýsingar þar um.

2. Teljist ráðstöfun aðildarríkis réttlæt看leg skulu öll aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að tæki, sem ekki uppfyllir kröfurnar, sé tekið af markaði þeirra og tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Teljist ráðstöfun aðildarríkis ekki réttlæt看leg skal hlutaðeigandi aðildarríki afturkalla ráðstöfunina.

3. Ef ráðstöfun aðildarríkis telst réttlæt看leg og tækið telst ekki uppfylla kröfur sökum annmarka í samhæfðu stöðlunum, sem um getur í b-lið 5. mgr. 38. gr. þessarar tilskipunar, skal framkvæmdastjórnin beita málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012.

40. gr.

Kröfur formlega ekki uppfylltar

1. Með fyrirvara um 38. gr. skal aðildarríki, komist það að einni af eftirfarandi niðurstöðum, krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili bæti úr eftirfarandi ósamræmi við kröfur:

a) að CE-merki hafi verið fest á með þeim hætti að það brjóti gegn ákvæði 30. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 eða 17. gr. þessarar tilskipunar,

b) að CE-merki hafi ekki verið fest á,

c) að ESB-samræmisfyrilýsing hafi ekki verið útbúin,

d) að ESB-samræmisýfirlýsing hafi ekki verið útbúin með réttum hætti,

e) að tæknigögn séu annaðhvort ekki tiltæk eða ekki tæmandi,

f) að upplýsingarnar, sem um getur í 6. mgr. 7. gr. eða 3. mgr. 9. gr., vanti, séu rangar eða ófullnægjandi,

g) að ein eða fleiri af þeim stjórnsýslukröfum sem kveðið er á um í 7. eða 9. gr. séu ekki uppfylltar.

2. Sé enn um að ræða tilvik, sem um getur í 1. mgr., þar sem ekki er farið að ákvæðum skal hlutaðeigandi aðildarríki gera allar viðeigandi ráðstafanir til að takmarka eða banna að tækið sé boðið fram á markaði eða tryggja að það sé afturkallað eða tekið af markaði.

6. KAFLI

NEFND, UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

41. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um rafsegulsviðssamhæfi. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við nefndina um málefni sem krefjast samráðs við sérfræðinga samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1025/2012 eða samkvæmt annarri löggjöf Sambandsins.

Nefndin getur enn fremur rannsakað öll önnur mál sem varða beitingu þessarar tilskipunar, sem annaðhvort formaður hennar vekur athygli á eða fulltrúi aðildarríkis, í samræmi við starfsreglur nefndarinnar.

42. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum rekstraraðila gegn ákvæðum landslaga sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Slíkar reglur geta falið í sér refsiviðurlög vegna alvarlegra brota.

Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif.

43. gr.

Umbreytingarákvæði

Aðildarríkin skulu ekki hindra að búnaður, sem fellur undir tilskipun 2004/108/EB og sem er í samræmi við þá tilskipun og sem var settur á markað og/eða tekinn í notkun fyrir 20. apríl 2016, sé boðinn fram á markaði.

44. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríki skulu samþykkja og birta, fyrir 19. apríl 2016, lög og stjórnsýslufyrirmæli sem nauðsynleg eru til að fara að 2. gr. (2. mgr.), 3. gr. (9. til 25. lið 1. mgr.), 4. gr., 5. gr. (1. mgr.), 7. til 12. gr., 15., 16. og 17. gr., 19. gr. (fyrstu undirgrein 1. mgr.), 20. til 43. gr. og II., III., og IV. viðauka. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 20. apríl 2016.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum í tilskipunina, sem er felld niður með þessari tilskipun, sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig yfirlýsingin skal sett fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

45. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2004/108/EB fellur úr gildi frá og með 20. apríl 2016 með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til að leiða tilskipunina í landslög og gildistökudagsetningar tilskipunarinnar, sem eru settar fram í V. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í VI. viðauka.

46. gr.

Gildistaka og beiting

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 1. gr., 2. gr. 3. gr. (1. til 8. liður 1. mgr. og 2. mgr.), 5. gr. (2. og 3. mgr.), 6. gr., 13. gr., 19. gr. (3. mgr.) og I. viðauka koma til framkvæmda frá 20. apríl 2016.

47. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 26. febrúar 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

M. SCHULZ

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

D. KOURKOULAS

I. VIÐAUKI

GRUNNKRÖFUR

1. Almennar kröfur

Búnaður skal vera þannig hannaður og framleiddur, að teknu tilliti til tæknistigs, að tryggt sé að:

- a) rafsegultruflun sem myndast fari ekki yfir mörk sem koma í veg fyrir að þráðlaus búnaður og fjarskiptabúnaður eða annar búnaður virki eins og til var ætlast,
- b) hann hafi ónæmismörk fyrir rafsegultruflunum sem búast má við í fyrirhugaðri notkun hans sem geri honum kleift að starfa án óásættanlegrar skerðingar á fyrirhugaðri notkun hans.

2. Sértaekar kröfur fyrir fastan búnað

Uppsetning og fyrirhuguð notkun á íhlutum

Fastan búnað skal setja upp samkvæmt góðum, verkfræðilegum starfsvenjum og að teknu tilliti til upplýsinga um fyrirhugaða notkun íhluta hans, í því skyni að uppfylla grunnkröfurnar sem um getur í 1. lið.

II. VIÐAUKI

AÐFERÐAREINING A: INNRA FRAMLEIÐSLULEFTIRLIT

1. Innra framleiðsluleftirlit er samræmismatsaðferðin þar sem framleiðandi uppfyllir skyldurnar sem mælt er fyrir um í 2., 3., 4. og 5. lið í þessum viðauka og tryggir og lýsir því yfir á eigin ábyrgð að tækin, sem um er að ræða, uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um þau.

2. **Mat á rafsegulviðssamhæfi**

Framleiðandinn skal gera rafsegulviðssamhæfismat á tækjum, á grundvelli viðeigandi fyrirbæra, í því skyni að uppfylla grunnkröfurnar sem um getur í 1. lið I. viðauka.

Mat á rafsegulviðssamhæfi skal taka mið af eðlilegum fyrirhuguðum notkunarskilyrðum. Ef samskipan tækja getur verið mismunandi skal mat á rafsegulviðssamhæfi staðfesta hvort búnaður uppfyllir grunnkröfurnar sem settar eru fram í 1. lið I. viðauka, með allri hugsanlegri samskipan sem framleiðandinn telur að henti vel fyrir fyrirhugaða notkun.

3. **Tæknigögn**

Framleiðandi skal útbúa tæknigögnin. Gögnin skulu vera með þeim hætti að unnt sé að meta hvort tækið samræmist viðkomandi kröfum og þau skulu innihalda fullnægjandi greiningu og mat á áhættu.

Í tæknigögnunum skal tilgreina viðeigandi kröfur og þau skulu, að svo miklu leyti sem skiptir máli fyrir matið, fjalla um hönnun, framleiðslu og notkun tækisins. Tæknigögnin skulu, þegar við á, innihalda a.m.k. eftirfarandi atriði:

- a) almenna lýsingu á tækinu,
- b) frumdrög að hönnun og framleiðsluteikningar og skýringarmyndir af íhlutum, undireiningum, straumrásum o.s.frv.,
- c) lýsingar og skýringar sem eru nauðsynlegar til að skilja umræddar teikningar og myndir og átta sig á notkun tækisins,
- d) skrá yfir samhæfðu staðlana sem beitt er að öllu eða einhverju leyti og hafa verið birtir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og hafi þessum samhæfðu stöðlum ekki verið beitt, þá lýsing á þeim lausnum sem eru valdar í því skyni að uppfylla grunnkröfur í þessari tilskipun, þ.m.t. skrá yfir viðeigandi tækniforskriftir sem var beitt. Þegar samhæfðum stöðlum hefur verið beitt að hluta til skal í tæknigögnunum tilgreina þá hluta þeirra sem beitt hefur verið,
- e) niðurstöður hönnunarútreikninga sem gerðir eru, athugana sem farið hafa fram, o.s.frv.,
- f) prófunarskýrslur.

4. **Framleiðsla**

Framleiðandi skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir svo að framleiðsluferlið og vöktun þess tryggi að framleidd tæki séu í samræmi við tæknigögnin sem um getur í 3. lið þessa viðauka og við þær grunnkröfur sem settar eru fram í 1. lið I. viðauka.

5. **CE-merki og ESB-samræmisfirlýsing**

- 5.1. Framleiðandi skal festa CE-merki á sérhvert tæki sem uppfyllir viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.
- 5.2. Framleiðandi skal gera skriflega ESB-samræmisfirlýsingu fyrir hverja gerð tækis og varðveita hana ásamt tæknigögnunum þannig að þau séu tiltæk fyrir landsyfirvöld í 10 ár eftir að tækið er sett á markað. Í ESB-samræmisfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða tæki hún var samin.

Afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni skal vera aðgengilegt viðkomandi yfirvöldum samkvæmt beiðni.

6. Viðurkenndur fulltrúi

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans sem settar eru fram í 5. lið, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

III. VIÐAUKI

A-HLUTI

Aðferðareining B: ESB-gerðarprófun

1. ESB-gerðarprófun er hluti samræmismatsaðferðar þar sem tilkynnt stofa rannsakar tæknilega hönnun tækis og sannprófar og staðfestir að tæknileg hönnun þess uppfylli grunnkröfumnar sem settar eru fram í 1. lið í I. viðauka.
2. ESB-gerðarprófun skal gerð með mati á því hvort tæknihönnun tækis sé fullnægjandi með athugun á tæknigögnunum sem um getur í 3. lið, án þess að athuga sýnishorn (hönnunargerð). Hún getur verið takmörkuð við einhverja þætti í grunnkröfunum eins og framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans tilgreinir.
3. Framleiðandinn skal leggja fram umsókn um ESB-gerðarprófun hjá einni tilkynntri stofu að eigin vali.

Í umsókninni skulu tilgreindir þeir þættir í grunnkröfunum sem óskað er eftir að séu prófaðir og skal hún innihalda:

- a) nafn og heimilisfang framleiðandans og, ef viðurkenndur fulltrúi leggur inn umsóknina, einnig nafn hans og heimilisfang,
- b) skriflega yfirlýsingu þess efnis að sama umsókn hafi ekki verið lögð inn hjá annarri tilkynntri stofu,
- c) tæknigögnin. Tæknigögnin skulu vera með þeim hætti að unnt sé að meta hvort tækið samræmist viðeigandi kröfum þessarar tilskipunar og þau skulu innihalda fullnægjandi greiningu og mat á áhættu. Í tæknigögnunum skal tilgreina viðeigandi kröfur og þau skulu, að svo miklu leyti sem skiptir máli fyrir matið, fjalla um hönnun, framleiðslu og notkun tækisins. Tæknigögnin skulu, þegar við á, innihalda a.m.k. eftirfarandi atriði:
 - i. almenna lýsingu á tækinu,
 - ii. frumdrög að hönnun og framleiðsluteikningar og skýringarmyndir af íhlutum, undireiningum, straumrásum o.s.frv.,
 - iii. lýsingar og skýringar sem eru nauðsynlegar til að skilja umræddar teikningar og myndir og átta sig á notkun tækisins,
 - iv. skrá yfir samhæfðu staðlana sem beitt er að öllu eða einhverju leyti og hafa verið birtir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og hafi þessum samhæfðu stöðlum ekki verið beitt, þá lýsing á þeim lausnum sem eru valdar í því skyni að uppfylla grunnkröfur í þessari tilskipun, þ.m.t. skrá yfir viðeigandi tækniforskriftir sem var beitt. Þegar samhæfðum stöðlum hefur verið beitt að hluta til skal í tæknigögnunum tilgreina þá hluta þeirra sem beitt hefur verið,
 - v. niðurstöður hönnunarútreikninga sem gerðir eru, athugana sem farið hafa fram, o.s.frv.,
 - vi. prófunarskýrslur.
4. Tilkynnt stofa skal athuga tæknigögnin til að meta hvort tæknihönnun tækis sé fullnægjandi í tengslum við þá þætti í grunnkröfunum sem óskað er eftir að séu prófaðir.
5. Tilkynnta stofan skal gera matsskýrslu þar sem skráð er sú starfsemi sem framkvæmd er í samræmi við 4. lið og niðurstæða hennar. Tilkynnta stofan skal, með fyrirvara um skyldur sínar gagnvart tilkynningaryfirvöldum, einungis birta efni þeirrar skýrslu, að hluta til eða í heild, með samþykki framleiðandans.
6. Ef gerðareintakið uppfyllir þær kröfur þessarar tilskipunar sem eiga við um viðkomandi tæki skal tilkynnta stofan gefa út ESB-gerðarprófunarvottorð handa framleiðandanum. Vottorðið skal innihalda nafn og heimilisfang framleiðandans, niðurstöður prófunarinnar, þá þætti í grunnkröfunum sem falla undir prófunina, skilyrði fyrir því að vottorðið sé gilt (ef einhver eru) og nauðsynlegar upplýsingar til að auðkenna samþykktu gerðareintakið. ESB-gerðarprófunarvottorðinu getur fylgt einn viðauki eða fleiri.

ESB-gerðarprófunarvottorðið og viðaukar þess skulu innihalda allar upplýsingar sem skipta máli til að gera það kleift að meta samræmi framleiddra tækja við vöruna sem er til skoðunar og framkvæma eftirlit meðan á notkun stendur.

Ef gerðareintakið uppfyllir ekki viðeigandi kröfur þessarar tilskipunar skal tilkynnta stofan synja um útgáfu ESB-gerðarprófunarvottorðsins og tilkynna umsækjanda um það og gefa ítarlegan rökstuðning fyrir synjuninni.

7. Tilkynnta stofan skal fylgjast með öllum breytingum sem kunna að verða á almennt viðurkenndri tækni sem benda til þess að samþykktu gerðareintakið uppfylli ekki lengur viðeigandi kröfur þessarar tilskipunar og hún skal ákvarða hvort slíkar breytingar þurfi að rannsaka frekar. Ef sú er raunin skal tilkynnta stofan upplýsa framleiðandann um það.

Framleiðandinn skal upplýsa tilkynntu stofuna, sem geymir tæknigögnin er varða ESB-gerðarprófunarvottorðið, um allar breytingar á samþykktu gerðareintaki sem geta haft áhrif á hvort tæki uppfylli grunnkröfur í þessari tilskipun eða skilyrði fyrir gildi vottorðsins. Fyrir slíkar breytingar skal krefjast viðbótarsamþykkis í formi viðbótar við upphaflega ESB-gerðarprófunarvottorðið.

8. Hver tilkynnt stofa skal upplýsa tilkynningaryfirvöld sín um þau ESB-gerðarprófunarvottorð og/eða viðbætur við þau sem hún hefur gefið út eða afturkallað og skal einnig, reglulega eða samkvæmt beiðni, veita tilkynningaryfirvöldum sínum aðgang að skránni yfir vottorð og/eða viðbætur við þau sem hefur verið synjað um samþykki, hafa verið felld tímabundið úr gildi eða takmörkuð á annan hátt.

Hver tilkynnt stofa skal upplýsa aðrar tilkynntar stofur um þau ESB-gerðarprófunarvottorð og/eða viðbætur við þau, sem hún hefur synjað um samþykki, afturkallað, felld tímabundið úr gildi eða takmarkað á annan hátt, og, samkvæmt beiðni, um þau vottorð og/eða viðbætur við þau sem hún hefur gefið út.

Framkvæmdastjórnin, aðildarríkin og aðrar tilkynntar stofur geta fengið afrit af ESB-gerðarprófunarvottorðunum og/eða viðbótum við þau samkvæmt beiðni. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin geta fengið afrit af tæknigögnunum og niðurstöðum athugana sem tilkynnta stofan framkvæmir samkvæmt beiðni. Tilkynnta stofan skal varðveita afrit af ESB-gerðarprófunarvottorðinu, viðaukum og viðbótum við það ásamt tæknimöppunni, þ.m.t. gögnin sem framleiðandinn leggur fram, þar til gildistími vottorðsins rennur út.

9. Framleiðandinn skal varðveita afrit af ESB-gerðarprófunarvottorðinu, viðaukum og viðbótum við það ásamt tæknigögnunum þannig að þau séu tiltæk fyrir landsyfirvöld í 10 ár eftir að tæki er sett á markað.
10. Viðurkenndur fulltrúi framleiðandans getur lagt fram umsókn eins og um getur í 3. lið og uppfyllt skyldurnar sem settar eru fram í 7. og 9. lið, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

B-HLUTI

Aðferðareining C: Gerðarsamræmi byggt á innra framleiðslueftirliti

1. Gerðarsamræmi byggt á innra framleiðslueftirliti er hluti samræmismatsaðferðar þar sem framleiðandinn uppfyllir skyldurnar sem mælt er fyrir um í liðum 2 og 3 og tryggir og lýsir því yfir að tækin, sem um er að ræða, séu í samræmi við þá gerð sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu og uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um þau.

2. Framleiðsla

Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferlið og vöktun þess tryggir að framleidd tæki séu í samræmi við gerðareintakið sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu og uppfylli kröfur þessarar tilskipunar sem gilda um þau.

3. CE-merki og ESB-samræmisfirlýsing

- 3.1. Framleiðandi skal festa CE-merki á sérhvert tæki sem er í samræmi við gerðina sem er lýst í ESB-gerðarprófunarvottorðinu og uppfyllir viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.
- 3.2. Framleiðandinn skal gera skriflega ESB-samræmisfirlýsingu fyrir hverja gerð tækis og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í 10 ár eftir að tækið er sett á markað. Í ESB-samræmisfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða tæki hún var samin.

Afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni skal vera aðgengilegt viðkomandi yfirvöldum samkvæmt beiðni.

4. Viðurkenndur fulltrúi

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans sem settar eru fram í 3. lið, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

*IV. VIÐAUKI***ESB-samræmisýfirlýsing (nr. XXXX)⁽¹²⁾**

1. Gerð tækis/vara (framleiðslu-, gerðar-, lotu- eða raðnúmer):
2. Nafn og heimilisfang framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans:
3. Útgáfa þessarar samræmisýfirlýsingar er einungis á ábyrgð framleiðandans.
4. Hluturinn sem yfirlýsingin á við (auðkenning tækis sem gerir rekjanleika mögulegan, ef nauðsyn krefur getur litmynd sem er nægilega skýr til að hægt sé að auðkenna tækið):
5. Hluturinn, sem yfirlýsingin á við um og sem lýst er hér á undan, er í samræmi við viðkomandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins:
6. Tilvísanir í viðkomandi samhæfða staðla sem eru notaðir, þ.m.t. dagsetning staðalsins, eða tilvísanir í aðrar tækniforskriftir, þ.m.t. dagsetning forskriftarinnar, sem samræmisýfirlýsing miðast við:
7. Þar sem við á: tilkynnt stofa... (nafn, númer) ... framkvæmdi ... (lýsing á afskiptum) ... og gaf út vottorðið:
8. Viðbótarupplýsingar:

Undirritað fyrir og fyrir hönd:

(útgáfustaður og dagsetning):

(nafn, stöðuheiti)(undirritun):

⁽¹²⁾ Það er valfrjálst hvort framleiðandinn úthlutar samræmisýfirlýsingunni númeri.

*V. VIÐAUKI***Frestur til að leiða í landslög og gildistökudagsetning
(sem um getur í 45. gr.)**

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Dagurinn þegar gerðin kemur til framkvæmda
2004/108/EB	20. janúar 2007	20. júlí 2007

VI. VIÐAUKI

Samsvörunartafli

Tilskipun 2004/108/EB	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.	1. gr. og 1. mgr. 2. gr.
2. mgr. 1. gr.	a- til c-liður 2. mgr. 2. gr.
3. mgr. 1. gr.	d-liður 2. mgr. 2. gr.
4. mgr. 1. gr.	3. mgr. 2. gr.
5. mgr. 1. gr.	4. mgr. 2. gr.
a-liður 1. mgr. 2. gr.	1. liður 1. mgr. 3. gr.
b-liður 1. mgr. 2. gr.	2. liður 1. mgr. 3. gr.
c-liður 1. mgr. 2. gr.	3. liður 1. mgr. 3. gr.
d-liður 1. mgr. 2. gr.	4. liður 1. mgr. 3. gr.
e-liður 1. mgr. 2. gr.	5. liður 1. mgr. 3. gr.
f-liður 1. mgr. 2. gr.	6. liður 1. mgr. 3. gr.
g-liður 1. mgr. 2. gr.	7. liður 1. mgr. 3. gr.
h-liður 1. mgr. 2. gr.	8. liður 1. mgr. 3. gr.
2. mgr. 2. gr.	2. mgr. 3. gr.
3. gr.	4. gr.
4. gr.	5. gr.
5. gr.	6. gr.
6. gr.	13. gr.
7. gr.	14. gr.
8. gr.	16. og 17. gr.
1. mgr. 9. gr.	5. mgr. 7. gr.
2. mgr. 9. gr.	6. mgr. 7. gr.
3. mgr. 9. gr.	1. mgr. 18. gr.
4. mgr. 9. gr.	2. mgr. 18. gr.
5. mgr. 9. gr.	3. mgr. 18. gr.
10. og 11. gr.	37., 38. og 39. gr.
12. gr.	4. kafli
13. gr.	19. gr.
14. gr.	45. gr.
15. gr.	43. gr.
16. gr.	44. gr.
17. gr.	46. gr.
18. gr.	47. gr.
I. viðauki	I. viðauki

Tilskipun 2004/108/EB	Þessi tilskipun
II. viðauki og 1. liður IV. viðauka	II. viðauki
III. viðauki	III. viðauki
2. liður IV. viðauka	IV. viðauki
V. viðauki	16. og 17. gr.
VI. viðauki	24. gr.
VII. viðauki	VI. viðauki

YFIRLÝSING EVRÓPUÞINGSINS

Evrópuþingið telur að einungis þegar og svo framarlega sem framkvæmdargerðir, í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011, eru ræddar á fundum nefnda, megi líta svo á að þessar nefndir séu „framkvæmdanefndir“ í skilningi I. viðauka við rammisamninginn um samskipti á milli Evrópuþingsins og framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins. Fundir nefnda falla því innan gildissviðs 15. liðs rammisamningsins þegar og svo framarlega sem önnur mál eru rædd.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2014/34/ESB

2016/EES/19/24

frá 26. febrúar 2014

um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og verndarkerfi sem eru ætluð til notkunar í hugsanlega sprengifimu lofti (endurútgefin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópu-
sambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samhæfingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar á sprengihættustöðum ⁽³⁾ hefur verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽⁴⁾. Þar sem um frekari breytingar verður að ræða er rétt að endurútefna þá tilskipun til glöggvunar.
- 2) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðseftirlit í tengslum við markaðssetningu á vörum ⁽⁵⁾ er mælt fyrir um reglur varðandi faggildingu vegna samræmismatsstofu, um ramma fyrir markaðseftirlit með vörum og fyrir eftirlit með vörum frá þriðju löndum og þar er einnig mælt fyrir um almennar meginreglur varðandi CE-merki.
- 3) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 768/2008/EB frá 9. júlí 2008 um sameiginlegan ramma um markaðssetningu

á vörum ⁽⁶⁾ er mælt fyrir um sameiginlegar meginreglur og viðmiðunarákvæði sem á að beita í löggjöf sem bundin er við tiltekna geira til að fá samræmdan grunn að endurskoðun eða endurútgáfu þeirrar löggjafar. Aðlaga ætti tilskipun 94/9/EB að þeirri ákvörðun.

- 4) Þessi tilskipun gildir um vörur sem eru nýjar á markaði Sambandsins þegar þær eru settar á markað, þ.e.a.s. þær eru annaðhvort nýjar vörur framleiddar af framleiðanda með staðfestu í Sambandinu eða vörur, hvort sem þær eru nýjar eða notaðar, innfluttar frá þriðja landi.
- 5) Tilskipun þessi gildir um hvers kyns afhendingu, þ.m.t. fjarsölu.
- 6) Það er skylda aðildarríkja að vernda á eigin yfirráðasvæði heilbrigði og öryggi manna, einkum launafólks og, eftir því sem við á, húsdýra og eigna, gagnvart þeirri hættu sem getur hlotist af notkun búnaðar og kerfa sem veita vernd gegn hugsanlega sprengifimu lofti.
- 7) Í tilskipun 94/9/EB voru tekin jákvæð skref í átt að öflugri vernd gegn sprengihættu, bæði hvað varðar búnað sem notaður er til námuvinnslu og vinnu ofanjarðar. Þessar tvær gerðir búnaðar eru notaðar í ríkum mæli á sviði verslunar og iðnaðar og hafa mikilvægt efnahagslegt gildi.
- 8) Afar mikilvægt er að farið sé að kröfum um heilbrigði og öryggi til að tryggja örugga notkun búnaðar og verndarkerfa. Þessum kröfum ætti að skipta niður í almennar kröfur og viðbótarkröfur sem búnaður og verndarkerfi eiga að fullnægja. Viðbótarkröfurnar ættu einkum að taka mið af núverandi hættu eða hugsanlegri hættu. Búnaðurinn og verndarkerfin ættu því að uppfylla minnst eina af þessum kröfum þegar það er nauðsynlegt til að þau starfi eðlilega eða starfi í samræmi við fyrirhugaða notkun. Hugtakið fyrirhuguð notkun er afar mikilvægt vegna sprengiprófunar búnaðar og verndarkerfa. Frumskilyrði er að framleiðendur veiti fullnægjandi upplýsingar. Einnig ætti að vera nauðsynlegt að búnaður og verndarkerfi séu greinilega merkt og fram komi hvernig eigi að nota þau í hugsanlega sprengifimu lofti.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 96, 29.3.2014, bls. 309. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 46/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 181, 21.6.2012, bls. 105.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 5. febrúar 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 20. febrúar 2014.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 1.

⁽⁴⁾ Sjá A-hluta í XI. viðauka.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 82.

- 9) Afar mikilvægt er að farið sé að grunnkröfum um heilbrigði og öryggi, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, til að tryggja örugga notkun búnaðar og verndarkerfa. Við framkvæmd þessara krafna ætti að taka tillit til þeirrar tækni, sem notuð er við framleiðsluna, sem og til brýnna tækni- og efnahagslegra krafna.
- 10) Rekstraraðilar ættu að bera ábyrgð á því að vörur uppfylli kröfur þessarar tilskipunar, í samræmi við það hlutverk sem hver þeirra gegnir í aðfangakeðjunni, til að tryggja öfluga heilbrigðis- og öryggisvernd einstaklinga, einkum launafólks og, eftir því sem við á, verndun húsdýra og eigna og tryggja sanngjarna samkeppni á markaði Sambandsins.
- 11) Allir rekstraraðilar, sem koma að aðfangakeðjunni og dreifingarferlinu, ættu að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þeir bjóði aðeins fram vörur á markaðinum sem samræmast þessari tilskipun. Nauðsynlegt er að kveða á um skýra og hóflega dreifingu skuldbindinga sem samsvara hlutverki hvers rekstraraðila í aðfangakeðjunni og dreifingarferlinu.
- 12) Til að auðvelda samskipti milli rekstraraðila, markaðs- eftirlitsyfirvalda og neytenda ættu aðildarríkin að hvetja rekstraraðila til þess að setja upplýsingar um veffang til viðbótar við póstfang.
- 13) Þar eð framleiðandinn býr yfir ítarlegri þekkingu á hönnunar- og framleiðsluferlinu er hann sá aðili sem hæfastur er til að framkvæma samræmismatsaðferðina. Samræmismatið skal því áfram vera skylda framleiðandans eingöngu.
- 14) Nauðsynlegt er að tryggja að vörur frá þriðju löndum, sem koma inn á markað Sambandsins, séu í samræmi við þessa tilskipun og einkum að framleiðendur hafi framkvæmt samræmismat á þessum vörum með viðeigandi matsaðferð. Því ætti að setja ákvæði um að innflytjendur skuli ganga úr skugga um að vörur, sem þeir setja á markað, séu í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar og að þeir setji ekki vörur á markað sem uppfylla ekki slíkar kröfur eða hafa áhættu í för með sér. Einnig ætti að setja ákvæði um að innflytjendur eigi að ganga úr skugga um að samræmismat hafi verið framkvæmt og að vörumerkingar og gögn, sem tekin eru saman af hálfu framleiðenda, séu aðgengileg lögbærum landsyfirvöldum til skoðunar.
- 15) Þegar innflytjandi setur vörur á markað ætti hann að tilgreina á vörunni nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við hann. Heimilt er að veita undanþágur ef stærð eða eðli vörunnar gerir ekki kleift að tilgreina nafn og heimilisfang. Þetta á einnig við um tilvik þar sem innflytjandinn yrði að opna umbúðirnar til að setja nafn sitt og heimilisfang á vöruna.
- 16) Dreifingaraðilinn býður vörur fram á markaði eftir að framleiðandi eða innflytjandi setur hana á markað og hann ætti að gæta þess vandlega að tryggja að meðhöndlun hans á vörunni hafi ekki neikvæð áhrif á að varan uppfylli gildandi kröfur.
- 17) Rekstraraðili, sem annaðhvort setur vörur á markað undir eigin nafni eða vörumerki eða gerir breytingar á vöru þannig að breytingarnar kunni að hafa áhrif á það hvort varan sé í samræmi við þessa tilskipun, ætti að teljast framleiðandinn og takast á hendur skyldur framleiðanda.
- 18) Þar sem dreifingaraðilar og innflytjendur eru nátengdir markaðinum ættu þeir að taka þátt í verkefnum er lúta að markaðseftirliti, sem lögbær landsyfirvöld annast, og ættu þeir að vera reiðubúnir til að taka virkan þátt í því að láta þessum yfirvöldum í té allar nauðsynlegar upplýsingar varðandi viðkomandi vörur.
- 19) Ef rekjanleiki vöru er tryggður í allri aðfangakeðjunni stuðlar það að einfaldara og skilvirkara markaðseftirliti. Skilvirkt rekjanleikakerfi auðveldar markaðseftirlitsyfirvöldum það verkefni að rekja rekstraraðila sem hafa boðið vörur, sem ekki uppfylla kröfurnar, fram á markaði. Þegar rekstraraðilar geyma þær upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun til að tilgreina aðra rekstraraðila ættu þeir ekki að þurfa að uppfæra slíkar upplýsingar, að því er varðar aðra rekstraraðila, sem hafa annaðhvort afhent þeim vörur eða sem þeir hafa afhent vörur.
- 20) Þessi tilskipun ætti að takmarkast við að setja fram grunnkröfur um heilbrigði og öryggi. Til að auðvelda mat á samræmi við þessar kröfur er nauðsynlegt að kveða á um fyrirframætlað samþykki hvað varðar vörur, sem eru í samræmi við samhæfða staðla, sem eru samþykktir í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 um evrópska stöðlun (7) í því skyni að setja fram ítarlegar tækniforskriftir fyrir þessar kröfur.
- 21) Í reglugerð (ESB) nr. 1025/2012 er kveðið á um málsmeðferð vegna andmæla við samhæfðum stöðlum sem fullnægja ekki að öllu leyti kröfum þessarar tilskipunar.

(7) Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

- 22) Nauðsynlegt er að kveða á um samræmismatsaðferðir til að gera rekstraraðilum kleift að sýna fram á og gera lögbærum yfirvöldum kleift að tryggja að vörur, sem boðnar eru fram á markaði, samræmist grunnkröfum um heilbrigði og öryggi. Í ákvörðun nr. 768/2008/EB er kveðið á um aðferðareiningar fyrir samræmismatsaðferðir sem fela í sér mismunandi strangar aðferðir í samræmi við þá áhættu sem um er að ræða og það öryggisstig sem nauðsynlegt er. Til þess að tryggja samræmi milli einstakra geira og forðast að upp komi frávik frá tilteknum aðstæðum ætti að velja samræmismatsaðferðirnar úr þessum aðferðareiningum.
- 23) Framleiðendur ættu að útbúa ESB-samræmisfirlýsingu til að veita upplýsingarnar, sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, um að vara sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar og aðra viðeigandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins.
- 24) Til að tryggja greiðan aðgang að upplýsingum vegna markaðseftirlits ættu allar upplýsingarnar, sem nauðsynlegar eru til að tilgreina allar gildandi gerðir Sambandsins, að vera tiltækar í einni ESB-samræmisfirlýsingu. Til þess að draga úr stjórnsýslubyrði rekstraraðila má þessi eina ESB-samræmisfirlýsing vera í formi málsskjala sem samanstanda af viðeigandi einstökum samræmisfirlýsingum.
- 25) CE-merkið, sem sýnir samræmi vörunnar við tilteknar kröfur, er sýnileg niðurstaða af heilu samræmismatsferli í viðri merkingu. Almennar meginreglur um fyrirkomulag CE-merkisins eru settar fram í reglugerð (EB) nr. 765/2008. Í þessari tilskipun ætti að mæla fyrir um reglur sem gilda um áfestingu CE-merkisins.
- 26) Tilteknar samræmismatsaðferðir, sem settar eru fram í þessari tilskipun, krefjast afskiptasamræmismatsstofu, sem aðildarríkin hafa tilkynnt til framkvæmdastjórnarinnar.
- 27) Reynt hefur sýnt að þær viðmiðanir sem settar eru fram í tilskipun 94/9/EB, sem samræmismatsstofur verða að uppfylla áður en þær eru tilkynntar til framkvæmdastjórnarinnar, nægja ekki til að tryggja einsleitun og góðan árangur tilkynnta stofa í gervöllu Sambandinu. Þó er afar mikilvægt að allar tilkynntar stofur sinni hlutverki sínu á sama stigi og við sanngjörn samkeppnis skilyrði. Því er nauðsynlegt að setja skyldubundnar kröfur sem gilda um samræmismatsstofur sem óska eftir því að vera tilkynntar svo þær geti veitt samræmismatsþjónustu.
- 28) Ef samræmismatsstofa sýnir fram á að hún uppfylli viðmiðanirnar, sem mælt er fyrir um í samhæfðu stöðlunum, ætti hún að teljast uppfylla samsvarandi kröfur sem settar eru fram í þessari tilskipun.
- 29) Til þess að tryggja samræmt gæðastig við framkvæmd samræmismats er einnig nauðsynlegt að setja kröfur fyrir tilkynningaryfirvöld og aðrar stofur sem eiga hlutdeild í mati, tilkynningu og vöktun með tilkynntum stofum.
- 30) Faggildingarkerfið, sem sett er fram í reglugerð (EB) nr. 765/2008, ætti að vera viðbót við kerfið sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Þar eð faggilding er nauðsynleg aðferð til að sannprófa hæfni samræmismatsstofa skal einnig nota hana að því er varðar tilkynningu.
- 31) Opinber yfirvöld í aðildarríkjum í gervöllu Sambandinu líta svo á að gagnsæ faggilding, eins og kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 765/2008, sem tryggir nægilegt traust á samræmisvottorðum, sé æskilegasta aðferðin til að sýna fram á tæknilega færni samræmismatsstofa. Yfirvöld í aðildarríkjunum geta þó litið svo á að þau búi yfir viðeigandi aðferðum til þess að framkvæma þetta mat sjálf. Í slíkum tilvikum ættu þau, til að tryggja viðeigandi trúverðugleika á mati sem yfirvöld í öðrum aðildarríkjum hafa framkvæmt, að láta framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum í té nauðsynleg skrifleg sönnunargögn sem sýna að samræmismatsstofurnar, sem voru metnar með tilliti til viðkomandi reglna, hafi farið að kröfum.
- 32) Samræmismatsstofur fá oft undirverktaka til að annast hluta starfsemi sinnar er tengist samræmismati eða nýta sér dótturfyrirtæki. Til að tryggja nauðsynlegt verndarstig fyrir vörur, sem á að setja á markað Sambandsins, er nauðsynlegt að undirverktakar og dótturfyrirtæki, sem annast samræmismat, uppfylli sömu kröfur og tilkynntar stofur með tilliti til framkvæmdar samræmismatsverkefna. Því er mikilvægt að mat á hæfni og frammistöðu hjá þeim stofum sem á að tilkynna og vöktun með þeim stofum sem þegar hafa verið tilkynntar taki einnig til starfsemi undirverktaka og dótturfyrirtækja.
- 33) Nauðsynlegt er að auka skilvirkni og gagnsæi málsmeðferðar um tilkynningar og einkum að laga hana að nýrri tækni svo tilkynning geti farið fram rafrænt.
- 34) Þar eð tilkynntar stofur geta boðið þjónustu sína í gervöllu Sambandinu er rétt að önnur aðildarríki og framkvæmdastjórnin eigi þess kost að hreyfa andmælum gegn tilkynntri stofu. Því er mikilvægt að kveða á um tímabil þar sem leysa má úr öllum vafaatriðum eða áhyggjuefnum um hæfni samræmismatsstofa áður en þær hefja starfsemi sem tilkynntar stofur.

- 35) Af samkeppnisástandum er brýnt að tilkynntar stofur beiti samræmismatsaðferðunum án þess að skapa rekstraraðilum óþarfa byrði. Af sömu ástæðum og til að tryggja jafna meðferð á rekstraraðilum verður að tryggja samræmi í tæknilegri beitingu samræmismatsaðferðanna. Því verður best náð fram með viðeigandi samræmingu og samstarfi milli tilkynnta stofa.
- 36) Aðildarríki ættu að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að vörur, sem falla undir þessa tilskipun, megi aðeins setja á markað ef þær stofna ekki heilbrigði og öryggi fólks í hættu þegar þær eru geymdar á réttan hátt og notaðar í fyrirhuguðum tilgangi eða við samilega fyrirsjáanleg notkunarskilyrði. Líta ætti svo á að vörur, sem falla undir þessa tilskipun, samræmist ekki grunnkröfunum um heilbrigði og öryggi, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, nema þær séu eingöngu notaðar við samilega fyrirsjáanleg skilyrði, þ.e.a.s. við notkun sem kann að leiða af löglegu og mannlegu atferli sem auðveldlega mátti sjá fyrir.
- 37) Til þess að tryggja réttarvissu er nauðsynlegt að skýra að reglurnar um markaðseftirlit Sambandsins og eftirlit með vörum sem koma inn á markað Sambandsins, sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 765/2008, gilda um vörur sem falla undir þessa tilskipun. Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríkin velji hvaða lögbæru yfirvöld eigi að framkvæma þessi verkefni.
- 38) Í tilskipun 94/9/EB er þegar kveðið á um verndarráðstafanaðferð sem nauðsynleg er til að gera kleift að vefengja samræmi vöru. Til að auka gagnsæi og stytta vinnslutíma er nauðsynlegt að bæta verndarráðstafanaðferðina, sem nú er til staðar, í því skyni að gera hana skilvirkari og nýta þá sérþekkingu sem er að finna í aðildarríkjunum.
- 39) Bæta skal við núverandi kerfi málsmeðferð þar sem hagsmunaaðilar eru upplýstir um fyrirhugaðar ráðstafanir að því er varðar vörur sem skapa áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi manna, einkum launafólk, eða fyrir húsdýr eða eignir. Kerfið ætti einnig að gera markaðseftirlitsyfirvöldum kleift, í samstarfi við viðkomandi rekstraraðila, að bregðast við slíkum vörum fyrr en áður.
- 40) Þegar aðildarríki og framkvæmdastjórnin eru sammála um að ráðstöfun af hálfu aðildarríkis sé réttmæt, ætti frekari hlutdeild framkvæmdastjórnarinnar ekki að vera nauðsynleg, nema unnt sé að rekja vanefndir til ágalla á samhæfðum staðli.
- 41) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar tilskipunar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu ⁽⁸⁾.
- 42) Beita ætti ráðgjafarnefndarmeðferðinni við samþykkt framkvæmdargerða, þar sem kveðið er á um að tilkynningaraðildarríki geri nauðsynlegar ráðstafanir til úrbóta, að því er varðar tilkynntar stofur sem uppfylla ekki, eða uppfylla ekki lengur, kröfurnar viðvíkjandi tilkynningu þeirra.
- 43) Beita ætti rannsóknarmálsmeðferðinni við samþykkt framkvæmdargerða að því er tekur til vara sem uppfylla kröfur en skapa áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi manna eða fyrir aðra þætti sem varða verndun almannahagsmuna.
- 44) Í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum, þegar brýna nauðsyn ber til, ætti framkvæmdastjórnin að samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlast gildi tafarlaust, að því er tekur til vara, sem uppfylla kröfur en skapa áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi manna eða húsdýr eða eignir.
- 45) Í samræmi við viðteknar venjur getur nefndin, sem skipuð er samkvæmt þessari tilskipun, haft gagnlegu hlutverki að gegna við rannsókn mála er varða beitingu þessarar tilskipunar, sem annaðhvort formaður hennar leggur fram eða fulltrúi aðildarríkis, í samræmi við málsmeðferðarreglur nefndarinnar.
- 46) Þegar mál, sem varða þessa tilskipun, önnur en mál, sem varða framkvæmd hennar eða brot á henni, eru til umræðu, þ.e. hjá sérfræðingahópi framkvæmdastjórnarinnar, ætti Evrópuþingið, í samræmi við núverandi venjur, að fá allar upplýsingar og skjöl og, eftir því sem við á, boð um að sitja slíka fundi.
- 47) Framkvæmdastjórnin ætti að ákvarða, með framkvæmdargerðum og, vegna sérstaks eðlis þeirra, án þess að beita reglugerð (ESB) nr. 182/2011, hvort þær ráðstafanir sem aðildarríkin gera að því er varðar vörur, sem uppfylla ekki kröfurnar, séu réttlætanlegar eða ekki.
- 48) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum landslaga, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og tryggja að þeim sé framfylgt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

49) Nauðsynlegt er að kveða á um viðeigandi umbreytingar-fyrirkomulag sem gerir kleift að vörur, sem þegar hafa verið settar á markað í samræmi við tilskipun 94/9/EB fyrir gildistökudag landsráðstafana til lögleiðingar á þessari tilskipun, verði boðnar fram á markaði án þess að þurfa að uppfylla frekari vörurkröfur. Dreifingaraðilar ættu því að geta afhent vörur, sem hafa verið settar á markað, nánar tiltekið birgðir sem eru þegar í dreifingarkeðjunni, fyrir gildistökudag landsráðstafana til lögleiðingar á þessari tilskipun.

50) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að tryggja að vörur á markaði uppfylli kröfur, sem vernda heilbrigði og öryggi manna, einkum launafólks og, eftir því sem við á, vernda öryggi húsdýra og eigna með öflugum hætti um leið og starfsemi innri markaðarins er tryggð, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs og áhrifa hennar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.

51) Skyldan til að taka þessa tilskipun upp í landslög skal takmarkast við þau ákvæði þar sem gerð er efnisleg breyting í samanburði við fyrri tilskipun. Skyldan til að taka óbreyttu ákvæðin upp leiðir af fyrri tilskipuninni.

52) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti til að taka upp í landslög og beita tilskipuninni sem er tilgreind í B-hluta XI. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Gildissvið

1. Tilskipun þessi gildir um eftirfarandi, hér á eftir nefnt „vörur“:

- a) búnað og verndarkerfi sem eru ætluð til notkunar í hugsanlega sprengifimu lofti,
- b) öryggis-, stýri- og stillibúnað sem er ætlaður til notkunar utan við hugsanlega sprengifimt loft en sem er nauðsynlegur

eða stuðlar að því að búnaðurinn og verndarkerfin virki rétt hvað varðar sprengihættu,

- c) íhluti sem fyrirhugað er að setja í búnaðinn eða verndarkerfin sem um getur í a-lið.

2. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) lækningatæki sem á að nota við læknisfræðilegar aðstæður,
- b) búnað og verndarkerfi þar sem sprengihættan stafar einvörðungu af tilvist sprengiefna eða óstöðugra hreinna efna,
- c) búnað sem er ætlaður til notkunar á heimilum og annars staðar þar sem ekki er um viðskiptaumhverfi að ræða þar sem hugsanlega sprengifimt loft myndast sjaldan og eingöngu vegna gasleka af slynsni,
- d) persónuhlífar sem falla undir tilskipun ráðsins 89/686/EBE frá 21. desember 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um persónuhlífar ⁽⁹⁾,
- e) hafskip og færanlega palla á sjó ásamt búnaði um borð í slíkum skipum eða pöllum,
- f) flutningatæki, þ.e. ökutæki og eftirvagna þeirra sem eru einungis ætlaðir til flutninga á farþegum í lofti eða á vegum, eftir járnbrautum eða vatnaleiðum, og flutningatæki að svo miklu leyti sem þau eru hönnuð fyrir flutninga á vörum í lofti eða á vegum, eftir járnbrautum eða vatnaleiðum. Ökutæki, sem eru ætluð til notkunar í hugsanlega sprengifimu lofti, eru ekki undanskilin gildissviði þessarar tilskipunar,
- g) búnað sem fellur undir b-lið 1. mgr. 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „búnaður“: vélar, tæki, fastur eða hreyfanlegur búnaður, stýribúnaður og tæki tengd honum, greiningar- eða varnarkerfi sem, hvert um sig eða sameiginlega, eiga að framleiða, flytja, geyma, mæla, stýra og umbreyta orku og/eða vinna efni og geta valdið sprengingu með eigin kveikigjöfum,

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 399, 30.12.1989, bls. 18.

- 2) „verndarkerfi“: búnaður, annar en íhlutir í búnaði, sem er ætlað að stöðva þegar í stað sprengingu, sem er að hefjast og/eða takmarka það svæði sem sprenging verkar á, og er settur sérstaklega á markað til notkunar sem sjálfstæð kerfi,
- 3) „íhlutir“: hver sá hluti sem er nauðsynlegur til að búnaðurinn og verndarkerfið verki örugglega en hafa ekki sjálfstætt hlutverk,
- 4) „sprengifimt loft“: blöndun lofts í andrúmslofti við eldfim efni í formi gastegunda, gufu, misturs eða ryks þar sem eldurinn breiðist út í alla óbrunnu blönduna eftir að kviknað hefur í,
- 5) „hugsanlega sprengifimt loft“: loft sem gæti orðið sprengifimt vegna staðbundinna skilyrða eða rekstrarskilyrða,
- 6) „búnaðarflokkur I“: búnaður sem er ætlaður til notkunar neðanjarðar í námum og í mannvirkjum náma, sem eru ofanjarðar, þar sem hætta er á að eldfimt gas og/eða eldfimt ryk geti myndast og samanstendur af búnaði í undirflokkum M1 og M2, eins og sett er fram í I. viðauka,
- 7) „búnaðarflokkur II“: búnaður sem er ætlaður til notkunar á öðrum stöðum þar sem hætta er á sprengifimu lofti og samanstendur af búnaði í undirflokkum 1, 2 og 3, eins og sett er fram í I. viðauka,
- 8) „undirflokkur búnaðar“: flokkun búnaðar innan hvers búnaðarflokks, sem tilgreindur er í I. viðauka, sem notuð er til að tryggja að fullnægjandi verndarstigi sé viðhaldið,
- 9) „fyrirhuguð notkun“: sú notkun vöru sem framleiðandinn mælir fyrir um með því að setja búnaðinn í ákveðinn búnaðarflokk og undirflokk eða með því að veita allar upplýsingar, sem nauðsynlegar eru, til að verndarkerfið, búnaðurinn eða íhluturinn starfi af öryggi,
- 10) „að bjóða fram á markaði“: öll afhending vöru til dreifingar, neyslu eða til notkunar á markaði Sambandsins meðan á viðskiptastarfsemi stendur, hvort sem það er gegn greiðslu eða án endurgjalds,
- 11) „setning á markað“: það að vara er boðin fram í fyrsta sinn á markaði Sambandsins,
- 12) „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir vöru eða lætur hana framleiða vöru og markaðssetur vöruna undir eigin nafni eða vörumerki eða notar hana í eigin tilgangi,
- 13) „viðurkenndur fulltrúi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem hefur skriflegt umboð frá framleiðandanum til að koma fram fyrir hans hönd í tengslum við tilgreind verkefni,
- 14) „innflytjandi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu innan Sambandsins sem setur vöru frá þriðja landi á markað Sambandsins,
- 15) „dreifingaraðili“: einstaklingur eða lögaðili í aðfangakeðjunni, annar en framleiðandi eða innflytjandi, sem býður vöru fram á markaði,
- 16) „rekstraraðilar“: framleiðandi, viðurkenndur fulltrúi, innflytjandi og dreifingaraðili,
- 17) „tækniforskrift“: skjal þar sem mælt er fyrir um tækniröfur sem vara þarf að uppfylla,
- 18) „samhæfður staðall“: samhæfður staðall eins og hann er skilgreindur í c-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012,
- 19) „faggilding“: faggilding eins og hún er skilgreind í 10. lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008,
- 20) „faggildingarstofa í aðildarríki“: faggildingarstofa í aðildarríki eins og hún er skilgreind í 11. lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008,
- 21) „samræmismat“: ferli sem sýnir fram á hvort grunnkröfur þessarar tilskipunar um heilbrigði og öryggi í tengslum við vöru hafi verið uppfylltar,
- 22) „samræmismatsstofa“: stofa sem annast samræmismat, þ.m.t. kvörðun, prófun, vottun og eftirlit,
- 23) „innköllun“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að vöru, sem þegar er aðgengileg endanlegum notanda, sé skilað til baka,
- 24) „vara tekin af markaði“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að koma í veg fyrir að vara í aðfangakeðjunni sé boðin fram á markaði,
- 25) „samhæfingarlöggjöf Sambandsins“: öll löggjöf Sambandsins þar sem skilyrði fyrir markaðssetningu á vörum eru samræmd,

26) „CE-merkið“: merki þar sem framleiðandinn tilgreinir að varan sé í samræmi við gildandi kröfur, sem settar eru fram í samhfingarlöggjöf Sambandsins, þar sem kveðið er á um áfestingu merkisins.

3. gr.

Að bjóða fram á markaði og taka í notkun

1. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að vörur megi aðeins bjóða fram á markaði og taka í notkun ef þær uppfylla kröfur þessarar tilskipunar þegar þær eru settar upp á réttan hátt og haldið við sem skyldi sem og notaðar í samræmi við fyrirhugaða notkun.

2. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkjana til að mæla fyrir um þær kröfur sem þau telja nauðsynlegar til að tryggja að fólk, einkum launafólk, njóti verndar þegar það notar viðeigandi vörur, að því tilskildu að það hafi ekki í för með sér að vörunni verði breytt á nokkurn þann hátt sem ekki er tilgreindur í þessari tilskipun.

3. Aðildarríkjum er óheimilt að koma í veg fyrir sýningu vara á kaupstefnum, vörusýningum og kynningum, sem eru ekki í samræmi við þessa tilskipun, svo fremi að það sé tekið skýrt fram á áberandi skilti að vörurnar séu ekki í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar og að þær séu ekki til sölu fyrr en framleiðandinn hefur fært þær til samræmis við ákvæðin. Skylt er að gera nauðsynlegar öryggisráðstafanir til að tryggja vernd einstaklinga meðan á sýningu stendur.

4. gr.

Grunnkröfur um heilbrigði og öryggi

Vörur skulu fullnægja grunnkröfum um heilbrigði og öryggi, sem um þær gilda, og eru tilgreindar í II. viðauka, að teknu tilliti til fyrirhugaðrar notkunar þeirra.

5. gr.

Frjáls flutningur

Aðildarríkin mega hvorki banna, takmarka né hindra að vörur, sem fullnægja ákvæðum þessarar tilskipunar, verði settar á markað og teknar í notkun á yfirráðasvæði þeirra.

2. KAFLI

SKYLDUR REKSTRARADILA

6. gr.

Skyldur framleiðenda

1. Þegar framleiðendur setja vörur sínar á markað eða nota þær í eigin tilgangi skulu þeir sjá til þess að þær hafi verið hannaðar og framleiddar í samræmi við grunnkröfurnar um heilbrigði og öryggi sem settar eru fram í II. viðauka.

2. Framleiðendur skulu útbúa tæknigögnin, sem um getur í III.–IX. viðauka, og framkvæma viðeigandi samræmis-matsaðferð, sem um getur í 13. gr., eða láta framkvæma hana.

Ef sýnt hefur verið fram á að vara, önnur en íhlutur, uppfylli viðeigandi kröfur með þessari aðferð skulu framleiðendur gera ESB-samræmisfirlýsingu og festa CE-merkið á hana.

Ef sýnt hefur verið fram á að íhlutur uppfylli viðeigandi kröfur með viðkomandi samræmismatsaðferð skulu framleiðendur gera skriflega staðfestingu á samræmi, eins og um getur í 3. mgr. 13. gr.

Framleiðendur skulu tryggja að öllum vörum fylgi afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni eða staðfestingu á samræmi, eins og við á. Ef margar vörur eru afhentar einum notanda má eitt eintak fylgja viðkomandi framleiðslulotu eða vörusendingu.

3. Framleiðendur skulu varðveita tæknigögnin og ESB-samræmisfirlýsinguna, eða eftir atvikum, staðfestingu á samræmi, í tíu ár eftir að varan hefur verið sett á markað.

4. Framleiðendur skulu tryggja að aðferðir séu til staðar til að raðframleiðsla haldist í samræmi við þessa tilskipun. Taka skal fullnægjandi tillit til breytinga á hönnun eða eiginleikum vöru og breytinga á samhfæðum stöðlum eða öðrum tækniforskriftum sem lýst er yfir að samræmi vöru miðist við.

Ef það telst viðeigandi, með tilliti til áhættu sem stafar af vöru, skulu framleiðendur, í því skyni að vernda heilbrigði og öryggi endanlegra notenda, framkvæma úrtaksprófun á vörum á markaði, rannsaka og, ef nauðsyn krefur, halda skrá yfir kvartanir, að því er varðar vörur, sem uppfylla ekki kröfur, og innköllun vara og veita dreifingaraðilum upplýsingar um alla slíka vöktun.

5. Framleiðendur skulu tryggja að á vörum, sem þeir hafa sett á markað, sé gerðar-, framleiðslueiningar- eða raðnúmer eða annað sem gerir kleift að bera kennsl á vörunar eða, ef það er ekki hægt vegna stærðar eða eðlis vöru, að tilskildar upplýsingar séu veittar á umbúðunum eða í skjali sem fylgir vörunni.

6. Framleiðendur skulu tryggja að á vörum, öðrum en íhlutum, sem þeir hafa sett á markað, sé sérstök merking um sprengivörn og, eftir atvikum, aðrar merkingar og upplýsingar sem um getur í lið 1.0.5 í II. viðauka.

7. Framleiðendur skulu tilgreina á vörunni nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá eða, ef það er ekki mögulegt, á umbúðunum eða í skjali sem fylgir vörunni. Heimilisfangið skal vera heimilisfang eins tiltekins staðar þar sem hægt er að hafa samband við framleiðandann. Samskiptaupplýsingarnar skulu vera á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur og markaðseftirlitsyfirvöld.

8. Framleiðendur skulu tryggja að vörunni fylgi leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur, eins og hlutaðeigandi aðildarríki hefur ákvarðað. Slíkar leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál, sem og hvers kyns merkingar, skulu vera skýrar, skiljanlegar og greinilegar.

9. Framleiðendur, sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að vara sem þeir hafa sett á markað samrýmist ekki þessari tilskipun, skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta sem eru nauðsynlegar til að varan samrýmist kröfum, til að taka hana af markaði eða innkalla hana, ef við á. Ef áhætta stafar af vörunni skulu framleiðendur enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem varan var boðin fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

10. Framleiðendur skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á að varan samrýmist þessari tilskipun, á tungumáli sem það yfirvald hefur á valdi sínu. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir, sem beitt er, til að útiloka áhættu sem stafar af vörum sem þeir hafa sett á markað.

7. gr.

Viðurkenndir fulltrúar

1. Framleiðanda er heimilt að tilnefna viðurkenndan fulltrúa með skriflegu umboði.

Skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 6. gr., og sú skylda að útbúa tæknigögnin, sem um getur í 2. mgr. 6. gr., skulu ekki vera hluti af umboði viðurkennda fulltrúans.

2. Viðurkenndur fulltrúi skal inna af hendi þau verkefni sem tilgreind eru í umboðinu frá framleiðandanum. Umboðið skal a.m.k. gefa viðurkennda fulltrúanum heimild til:

a) að hafa ESB-samræmisyfirlýsingu eða, eftir atvikum, staðfestingu á samræmi og tæknigögnin tiltæk fyrir

landsbundin markaðseftirlitsyfirvöld í tíu ár eftir að varan hefur verið sett á markað,

b) að afhenda, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, því yfirvaldi allar upplýsingar og skjöl sem nauðsynleg eru til að sýna fram á samræmi vöru,

c) að hafa samvinnu við lögbær landsyfirvöld, að beiðni þeirra, að því er varðar allar aðgerðir, sem beitt er, til að útiloka áhættu sem stafar af vöru sem fellur undir umboð viðurkennda fulltrúans.

8. gr.

Skyldur innflytjenda

1. Innflytjendur skulu aðeins setja vöru, sem uppfyllir kröfur, á markað.

2. Áður en vara er sett á markað skulu innflytjendur tryggja að framleiðandi hafi unnið samræmismat með viðeigandi aðferð sem um getur í 13. gr. Þeir skulu tryggja að framleiðandinn hafi útbúið tæknigögn, að varan beri CE-merkið, eftir atvikum, að henni fylgi ESB-samræmisyfirlýsing eða staðfesting á samræmi og þau skjöl sem krafist er og að framleiðandinn hafi uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í 5., 6. og 7. mgr. 6. gr.

Ef innflytjandi telur eða hefur ástæðu til að ætla að vara sé ekki í samræmi við grunnkröfur um heilbrigði og öryggi, sem settar eru fram í II. viðauka, skal hann ekki setja vöruna á markað fyrr en hún hefur verið færð til samræmis við kröfur. Ef áhætta stafar af vörunni skal innflytjandi enn fremur upplýsa framleiðandann og markaðseftirlitsyfirvöld þar um.

3. Innflytjandi skal tilgreina á vörunni nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við hann eða, ef það er ekki mögulegt, á umbúðunum eða í skjali sem fylgir vörunni. Samskiptaupplýsingarnar skulu vera á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur og markaðseftirlitsyfirvöld.

4. Innflytjendur skulu tryggja að vörunni fylgi leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur, eins og hlutaðeigandi aðildarríki hefur ákvarðað.

5. Innflytjendur skulu sjá til þess að á meðan tiltekin vara er á þeirra ábyrgð tefli geymslu- eða flutningsskilyrði ekki í tvísýnu samræmi hennar við grunnkröfur um heilbrigði og öryggi sem settar eru fram í II. viðauka.

6. Ef það telst viðeigandi, með tilliti til áhættu sem stafar af vöru, skulu innflytjendur, í því skyni að vernda heilbrigði og öryggi endanlegra notenda, framkvæma úrtaksprófun á vörum á markaði, rannsaka og, ef nauðsyn krefur, halda skrá yfir kvartanir, að því er varðar vörur, sem uppfylla ekki kröfur, og innköllun vara og veita dreifingaraðilum upplýsingar um slíka vöktun.

7. Innflytjendur, sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að vara sem þeir hafa sett á markað samrýmist ekki þessari tilskipun, skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta sem eru nauðsynlegar til að varan samrýmist kröfum, til að taka hana af markaði eða innkalla hana, ef við á. Ef áhætta stafar af vörunni skulu innflytjendur enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem varan var boðin fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

8. Innflytjendur skulu hafa ESB-samræmisyfirlýsinguna eða staðfestingu á samræmi, eftir atvikum, tiltæka fyrir markaðseftirlitsyfirvöld í tíu ár eftir að varan hefur verið sett á markað og tryggja að þessi yfirvöld geti haft aðgang að tæknigögnunum, sé þess óskað.

9. Innflytjendur skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða á rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á að varan uppfylli kröfur, á tungumáli sem það yfirvald hefur á valdi sínu. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af vörum sem þeir hafa sett á markað.

9. gr.

Skyldur dreifingaraðila

1. Þegar dreifingaraðilar bjóða vöru fram á markaði skulu þeir gæta þess vandlega að varan sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar.

2. Áður en dreifingaraðilar bjóða vöru fram á markaði skulu þeir staðfesta að varan beri CE-merkið, eftir atvikum, að henni fylgi ESB-samræmisyfirlýsing eða staðfesting á samræmi og þau skjöl sem krafist er og einnig leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur í aðildarríkinu þar sem bjóða á vöruna fram á markaði og að framleiðandinn og innflytjandinn hafi uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í 5., 6. og 7. mgr. 6. gr. annars vegar og 3. mgr. 8. gr. hins vegar.

Ef dreifingaraðili telur eða hefur ástæðu til að ætla að vara sé ekki í samræmi við grunnkröfur um heilbrigði og öryggi, sem settar eru fram í II. viðauka, skal hann ekki bjóða vöruna

fram á markaði fyrr en hún hefur verið færð til samræmis við kröfur. Ef áhætta stafar af vörunni skal dreifingaraðilinn enn fremur upplýsa framleiðandann eða innflytjandann, ásamt markaðseftirlitsyfirvöldum, þar um.

3. Dreifingaraðilar skulu sjá til þess að á meðan tiltekin vara er á þeirra ábyrgð tefli geymslu- eða flutningsskilyrði ekki í tvísýnu samræmi hennar við grunnkröfurnar um heilbrigði og öryggi sem settar eru fram í II. viðauka.

4. Dreifingaraðilar, sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að vara, sem þeir hafa boðið fram á markaði, sé ekki í samræmi við þessa tilskipun, skulu ganga úr skugga um að gerðar séu þær ráðstafanir til úrbóta sem nauðsynlegar eru til að færa vöruna til samræmis, til að taka hana af markaði eða innkalla, ef við á. Ef áhætta stafar af vörunni skulu dreifingaraðilar enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna, þar sem varan var boðin fram á markaði, þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar hafa verið til úrbóta.

5. Dreifingaraðilar skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða á rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á samræmi vöru. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af vörum sem þeir hafa boðið fram á markaði.

10. gr.

Tilvik þar sem skyldur framleiðenda gilda um innflytjendur og dreifingaraðila

Í skilningi þessarar tilskipunar telst innflytjandi eða dreifingaraðili vera framleiðandi og skal hann gegna sömu skyldum og framleiðandi skv. 6. gr. þegar hann setur vöru á markað undir eigin nafni eða eigin vörumerki eða gerir breytingar á vöru, sem þegar hefur verið sett á markað, þannig að breytingarnar kunni að hafa áhrif á það hvort varan uppfylli kröfur þessarar tilskipunar.

11. gr.

Rekstraraðilar tilgreindir

Rekstraraðilar skulu, samkvæmt beiðni, greina markaðseftirlitsyfirvöldum frá eftirfarandi aðilum:

- a) öllum rekstraraðilum sem hafa afhent þeim vöru,
- b) öllum rekstraraðilum sem þeir hafa afhent vöru.

Rekstraraðilar skulu geta lagt fram upplýsingarnar, sem um getur í fyrstu málsgrein, í tíu ár eftir að þeim hefur verið afhent vara og í tíu ár eftir að þeir hafa afhent vöru.

3. KAFLI

SAMRÆMI VÖRU

12. gr.

Fyrirframætlað samræmi vöru

1. Ætla skal fyrirfram að vörur, sem eru í samræmi við samhæfða staðla eða hluta þeirra, og tilvísunarnúmer í þá hefur verið birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, samræmist grunnkröfum um heilbrigði og öryggi sem settar eru fram í II. viðauka og sem falla undir þessa staðla eða hluta þeirra.

2. Þegar samhæfðu staðlana skortir skulu aðildarríkin gera allar ráðstafanir sem þau telja nauðsynlegar til að vekja athygli hlutaðeigandi aðila á þeim landsstöðlum og tækniforskriftum sem í gildi eru og teljast mikilvægar eða viðeigandi til að rétt sé staðið að framkvæmd grunnkráfnanna í II. viðauka um heilbrigði og öryggi.

13. gr.

Samræmismatsaðferðir

1. Aðferðir við samræmismat búnaðar, að meðtöldum tækjunum, sem um getur í b-lið 1. mgr. 1. gr., skulu vera sem hér segir:

a) fyrir búnaðarflokk I og II, búnaðarundirflokka M1 og 1: ESB-gerðarprófunaraðferðin, sem um getur í III. viðauka, í tengslum við annað hvort af eftirfarandi:

— gerðarsamræmi byggt á gæðatryggingu framleiðsluferlisins, sem um getur í IV. viðauka,

— gerðarsamræmi byggt á sannprófun vöru, sem um getur í V. viðauka,

b) fyrir búnaðarflokk I og II, búnaðarundirflokka M2 og 2:

i. með tilliti til brunahreyfla og rafbúnaðar úr þessum flokkum og undirflokkum: ESB-gerðarprófunaraðferðin, sem um getur í III. viðauka, í tengslum við annað hvort af eftirfarandi:

— gerðarsamræmi byggt á innra framleiðslueftirliti ásamt vöruprófunum undir eftirliti, sem um getur í VI. viðauka,

— gerðarsamræmi byggt á gæðatryggingu vöru, sem um getur í VII. viðauka,

ii. með tilliti til annars búnaðar í þessum flokkum og undirflokkum: aðferðin við innra framleiðslueftirlit,

sem um getur í VIII. viðauka, og sendingu tæknigagna, sem kveðið er á um í 2. lið VIII. viðauka, til tilkynntrar stofu, sem skal staðfesta móttöku þeirra eins fljótt og hægt er og hafa þau í vörslu sinni,

c) fyrir búnaðarflokk II, búnaðarundirflokk 3: aðferðin við innra framleiðslueftirlit, sem um getur í VIII. viðauka,

d) fyrir búnaðarflokk I og II: til viðbótar við aðferðirnar, sem um getur í a-, b- og c-lið þessarar málsgreinar, má einnig fylgja aðferðinni við samræmi byggt á einingarsannprófun sem um getur í IX. viðauka.

2. Við samræmismat á verndarkerfum gildir aðferðin sem um getur í a- eða d-lið 1. mgr.

3. Aðferðirnar, sem um getur í 1. mgr., skulu gilda um íhluti, nema hvað varðar notkun CE-merkingar og samningu ESB-samræmisýfirlýsingarinnar. Framleiðandinn skal gefa út skriflega staðfestingu á samræmi með yfirlýsingu um að íhlutirnir séu í samræmi við þau ákvæði þessarar tilskipunar sem gilda um þá og tilgreina einkenni þeirra og hvernig eigi að fella þá inn í búnaðinn eða verndarkerfin svo að unnt sé að uppfylla grunnkröfunar um heilbrigði og öryggi sem settar eru fram í II. viðauka og gilda um fullbúinn búnaðinn eða verndarkerfin.

4. Hvað varðar öryggisþættina, sem um getur í lið 1.2.7 í II. viðauka, má auk þess fylgja aðferðinni, sem um getur í VIII. viðauka, til viðbótar við samræmismatsaðferðirnar sem um getur í 1. og 2. mgr.

5. Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 4. mgr. geta lögbær yfirvöld heimilað, að fenginni tilhlýðilega rökstuddri beiðni, að settar séu á markað og teknar í notkun á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis, vörur, aðrar en íhlutir, þar sem ekki hefur verið beitt aðferðunum, sem um getur í 1., 2. og 4. mgr., og þegar notkun þeirra telst vera í tilraunaskyni.

6. Skjöl og bréfaskipti viðvíkjandi þeim samræmismatsaðferðum sem um getur í 1.–4. mgr., skulu vera á því tungumáli sem hlutaðeigandi aðildarríki ákvarðar.

14. gr.

ESB-samræmisýfirlýsing

1. ESB-samræmisýfirlýsingin skal vera yfirlýsing um að sýnt hafi verið fram á að grunnkröfunar um heilbrigði og öryggi, sem settar eru fram í II. viðauka, hafi verið uppfylltar.

2. ESB-samræmisýfirlýsingin skal byggð upp eins og fyrirmyndin, sem sett er fram í X. viðauka, og innihalda þá þætti sem tilgreindir eru í viðeigandi samræmismatsaðferðum, sem settar eru fram í III.–IX. viðauka, og skal stöðugt uppfærð. Hún skal vera þýdd á það tungumál eða þau tungumál sem aðildarríkið, þar sem varan er sett á markað eða boðin fram á markaði, gerir kröfu um.

3. Þegar vara fellur undir fleiri en eina gerð Sambandsins þar sem krafist er ESB-samræmisýfirlýsingar skal gera eina ESB-samræmisýfirlýsingu að því er varðar allar slíkar gerðir Sambandsins. Í þeirri yfirlýsingu skal tilgreina viðkomandi gerðir Sambandsins, þ.m.t. tilvísanir í birtingu þeirra.

4. Með samningu ESB-samræmisýfirlýsingar skal framleiðandinn taka á sig ábyrgð á að varan samrýmist kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

15. gr.

Almennar meginreglur um CE-merkið

Um CE-merkið skulu gilda almennu meginreglurnar sem settar eru fram í 30. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008.

16. gr.

Reglur og skilyrði fyrir áfestingu CE-merkisins og annarra merkinga

1. Festa skal CE-merkið á vöruna eða merkiplötu hennar þannig að það sé sýnilegt, læsilegt og óafmáanlegt. Ef því verður ekki komið við eða það er ástæðulaust vegna eðlis vörunnar skal festa merkið á umbúðir og fylgiskjöl vörunnar.

2. CE-merkið skal fest á áður en varan er sett á markað.

3. Á eftir CE-merkinu skal setja kenninúmer tilkynntu stofunnar, ef hún tekur þátt í eftirlitsþætti framleiðslunnar.

Tilkynnta stofan skal sjálf sjá um að festa kenninúmer sitt á, að öðrum kosti skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans sjá um það samkvæmt fyrirætlum hennar.

4. Á eftir CE-merkinu og, eftir atvikum, kenninúmeri tilkynntu stofunnar, skal fylgja sérstök merking um sprengivörn , táknið fyrir búnaðarflokkinn og -undirflokkinn og, eftir atvikum, aðrar merkingar og upplýsingar sem um getur í lið 1.0.5 í II. viðauka.

5. Á eftir CE-merkinu og merkingunum, táknum og upplýsingunum, sem um getur í 4. mgr., og, eftir atvikum,

kenninúmeri tilkynntu stofunnar getur fylgt önnur merking sem gefur til kynna sérstaka áhættu eða notkun.

Vörur, sem eru hannaðar fyrir tiltekið sprengifimt loft, skulu merktar til samræmis við það.

6. Aðildarríkin skulu byggja á fyrirliggjandi kerfum til að tryggja að reglunum um notkun CE-merkisins sé rétt framfylgt og grípa til viðeigandi ráðstafana ef um óviðeigandi notkun á merkinu er að ræða.

4. KAFLI

TILKYNNING UM SAMRÆMISMATSSTOFUR

17. gr.

Tilkynning

Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um stofur sem hafa leyfi til að leysa af hendi samræmismatsverkefni þriðja aðila í samræmi við þessa tilskipun.

18. gr.

Tilkynningaryfirvöld

1. Aðildarríki skulu tilnefna tilkynningaryfirvald, sem ber ábyrgð á því að koma á fót og framfylgja nauðsynlegum aðferðum, til að meta og tilkynna um samræmismatsstofur og vakta tilkynntar stofur, þ.m.t. hvort farið sé að ákvæðum 23. gr.

2. Aðildarríki geta ákveðið að faggildingarstofa í aðildarríki, í skilningi og í samræmi við reglugerð (EB) nr. 765/2008, annist matið og vöktunina sem um getur í 1. mgr.

3. Ef tilkynningaryfirvaldið úthlutar mati, tilkynningu eða vöktun, sem um getur í 1. mgr., til stofu sem er ekki stjórnvald eða felur það slíkri stofu með öðrum hætti skal þessi stofa vera lögaðili og skal að breyttu breytanda fara að kröfunum sem mælt er fyrir um í 19. gr. Að auki skal stofan gera ráðstafanir til að standa straum af bótaábyrgð sem skapast getur af starfsemi hennar.

4. Tilkynningaryfirvaldið skal bera fulla ábyrgð á þeim verkefnum sem stofan, sem um getur í 3. mgr., framkvæmir.

19. gr.

Kröfur sem gerðar eru til tilkynningaryfirvalda

1. Tilkynningaryfirvaldi skal komið á fót með þeim hætti að engir hagsmunarárekstrar við samræmismatsstofur eigi sér stað.

2. Tilkynningaryfirvald skal skipulagt og starfrækt þannig að hlutlægni og óhlutdrægni starfseminnar sé tryggð.

3. Tilkynningaryfirvald skal skipulagt með þeim hætti að allar ákvarðanir, sem tengjast tilkynningu um samræmismatsstofu, séu teknar af þar til bærum aðilum, öðrum en þeim sem unnu matið.

4. Tilkynningaryfirvald skal ekki bjóða eða sinna neinni starfsemi sem samræmismatsstofur annast eða sinna ráðgjafarþjónustu á viðskipta- eða samkeppnisgrundvelli.

5. Tilkynningaryfirvald skal tryggja að upplýsingar, sem það fær, séu meðhöndlaðar sem trúnaðarmál.

6. Tilkynningaryfirvald skal hafa yfir að ráða nægilegum fjölda af hæfu starfsfólki til að sinna verkefnum sínum á viðeigandi hátt.

20. gr.

Upplýsingaskylda tilkynningaryfirvalda

Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um þær aðferðir sem þau beita til að meta og tilkynna um samræmismatsstofur, vakta tilkynntar stofur og um allar breytingar þar á.

Framkvæmdastjórnin skal gera þessar upplýsingar aðgengilegar öllum.

21. gr.

Kröfur sem gerðar eru til tilkynnta stofa

1. Hvað varðar tilkynningar skal samræmismatsstofa uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2.–11. mgr.

2. Samræmismatsstofu skal komið á fót samkvæmt landslögum aðildarríkis og skal hún hafa réttarstöðu lögaðila.

3. Samræmismatsstofa skal vera þriðji aðili sem er óháður fyrirtækinu eða vörunni sem verið er að meta.

Stofa, sem tilheyrir viðskiptasamtökum eða fagfélögum, sem koma fram fyrir hönd fyrirtækja, sem fást við hönnun, framleiðslu, öflun, samsetningu, notkun eða viðhald vara, sem henni er falið að meta, getur talist slík stofa með því skilyrði að sýnt sé fram á að hún sé óháð og laus við hagsmunaárekstra.

4. Samræmismatsstofa, æðstu stjórnendur hennar og starfsfólk, sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna,

mega hvorki vera hönnuðir, framleiðendur, birgjar, uppsetningaraðilar, innkaupsaðilar, eigendur, notendur eða viðhaldsaðilar varanna sem þeir meta né vera fulltrúar neins þessara aðila. Þetta skal þó ekki koma í veg fyrir notkun á vörum, sem hafa verið metnar, og sem nauðsynlegar eru fyrir starfsemi samræmismatsstofu eða notkun slíkra vara í persónulegum tilgangi.

Samræmismatsstofa, æðstu stjórnendur hennar og starfsfólk, sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna skulu hvorki taka með beinum hætti þátt í hönnun, framleiðslu eða smíði, markaðssetningu, uppsetningu, notkun eða viðhaldi þessara vara né vera fulltrúar þeirra aðila sem fást við slíka starfsemi. Þau mega ekki taka þátt í neinni starfsemi sem gæti haft áhrif á sjálfstætt mat þeirra og heilindi að því er varðar þá samræmismatsstarfsemi sem þeim hefur verið falin. Þetta gildir einkum um ráðgjafarþjónustu.

Samræmismatsstofur skulu tryggja að starfsemi dótturfyrirtækja þeirra eða undirverktaka hafi ekki áhrif á trúnað, hlutlægni eða óhlutdrægni í samræmismatsstarfsemi þeirra.

5. Samræmismatsstofur og starfsfólk þeirra skulu annast starfsemi á sviði samræmismats af faglegri ráðvæðni á hæsta stigi og með nauðsynlegri tæknikunnáttu á viðkomandi sviði og vera laus við allan þrýsting og hvatningu, einkum fjárhagslega, sem kynni að hafa áhrif á mat þeirra eða niðurstöður samræmismatsstarfsemi þeirra, einkum frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem eiga hagsmuna að gæta varðandi niðurstöður þessarar starfsemi.

6. Samræmismatsstofa skal vera fær um að framkvæma þau samræmismatsverkefni sem henni hafa verið falin skv. III.–VII. viðauka og IX. viðauka og sem hún er tilkynnt stofa fyrir, hvort sem samræmismatsstofan framkvæmir verkefnið sjálf eða þau eru framkvæmd fyrir hönd hennar og á ábyrgð hennar.

Samræmismatsstofa skal ávallt og fyrir hverja samræmismatsaðferð og hverja tegund eða undirflokk vöru, sem hún er tilkynnt stofa fyrir, hafa eftirfarandi til umráða:

a) nauðsynlegt starfsfólk sem býr yfir tækniþekkingu og nægilegri og viðeigandi reynslu til að framkvæma samræmismatsverkefnið,

b) lýsingar á aðferðunum, sem beitt er við samræmismat, sem tryggja gagnsæi og getu til að endurtaka þessar aðferðir; samræmismatsstofa skal hafa í gildi viðeigandi stefnur og aðferðir til að gera greinarmun á verkefnum, sem hún framkvæmir sem tilkynnt stofa, og annarri starfsemi,

- c) nauðsynlegar aðferðir til að sinna starfsemi þar sem tekið er tilhlýðilegt tillit til stærðar fyrirtækis, geirans, sem það starfar í, skipulags þess, hversu flókna framleiðslutækni er um að ræða og hvort um fjölda- eða raðframleiðslu er að ræða.

Samræmismatsstofa skal hafa yfir að ráða öllum þeim úrræðum sem nauðsynleg eru til að geta framkvæmt á réttan hátt þau tæknilegu og stjórnsýslulegu störf sem tengjast samræmismatsstarfsemi og hafa aðgang að öllum nauðsynlegum búnaði eða aðstöðu.

7. Það starfsfólk sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna skal búa yfir eftirfarandi:

- a) traustri tækni- og starfsþjálfun, sem nær til allrar samræmismatsstarfsemi, sem samræmismatsstofan er tilkynnt stofa fyrir,
- b) fullnægjandi þekkingu á kröfum varðandi matið, sem það annast, og fullnægjandi heimild til að annast slíkt mat,
- c) viðeigandi þekkingu og skilningi á grunnkröfum um heilbrigði og öryggi, sem settar eru fram í II. viðauka, á viðeigandi samhæfðum stöðlum og á viðkomandi ákvæðum samhæfingarlöggjafar Sambandsins og landslöggjafar,
- d) getu til þess að útbúa þau vottorð, skrár og skýrslur sem sýna að mat hafi verið unnið.

8. Óhlutdrægni samræmismatsstofa, æðstu stjórnenda þeirra og starfsfólks, sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna, skal tryggð.

Laun æðstu stjórnenda og starfsfólks, sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna samræmismatsstofu, mega hvorki vera háð fjölda matsgerða, sem unnar eru, né niðurstöðum úr þessum matsgerðum.

9. Samræmismatsstofur skulu hafa ábyrgðartryggingu nema ríkið sé bótaskyldt samkvæmt landslögum eða aðildarríkið sjálft beri beina ábyrgð á samræmismatinu.

10. Starfsfólk samræmismatsstofu skal bundið þagnarskyldu um allar upplýsingar, sem það aflar sér við framkvæmd verkefna

sinna, skv. III.–VII. viðauka og IX. viðauka, eða hverju því ákvæði landslaga sem sett er viðaukunum til framfylgdar, nema gagnvart lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis þar sem starfsemin fer fram. Einkaleyfisréttur skal varinn.

11. Samræmismatsstofur skulu taka þátt í eða tryggja að það starfsfólk sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna sé upplýst um viðeigandi starfsemi við gerð staðla og starfsemi innan samræmingarhóps tilkynntu stofunnar, sem komið er á fót samkvæmt viðeigandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins, og að stjórnsýsluákvæðanir og skjöl, sem eru afrakstur af vinnu þessa hóps, séu notuð sem almennar leiðbeiningar.

22. gr.

Fyrirframætlað samræmi tilkynnta stofa

Ætla skal fyrirfram að samræmismatsstofa uppfylli þær kröfur sem settar eru fram í 21. gr., að svo miklu leyti sem gildandi samhæðir staðlar ná yfir þær kröfur, ef hún sýnir fram á að hún uppfylli viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í viðeigandi samhæfðum stöðlum eða hlutum þeirra og tilvísun í þá hefur verið birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

23. gr.

Dótturfyrirtæki og undirverktakastarfsemi tilkynnta stofa

1. Ef tilkynnt stofa felur undirverktaka sérstök verkefni í tengslum við samræmismat eða nýtir sér dótturfyrirtæki skal hún tryggja að undirverktakinn eða dótturfyrirtækið uppfylli kröfurnar, sem settar eru fram í 21. gr., og upplýsa tilkynningaryfirvaldið þar um.

2. Tilkynntar stofur skulu bera fulla ábyrgð á þeim verkefnum sem undirverktakar eða dótturfyrirtæki framkvæma, án tillits til staðsetningar.

3. Starfsemi má aðeins fela undirverktaka eða dótturfyrirtæki með samþykki viðskiptavinarins.

4. Tilkynntar stofur skulu hafa tiltæk fyrir tilkynningaryfirvaldið öll skjöl sem skipta máli varðandi mat á réttindum og hæfi undirverktakans eða dótturfyrirtækisins og þau störf sem unnin eru skv. III.–VII. viðauka og IX. viðauka.

24. gr.

Umsókn um tilkynningu

1. Samræmismatsstofa skal leggja fram umsókn um tilkynningu til tilkynningaryfirvalds aðildarríkisins þar sem hún hefur staðfestu.

2. Með umsókninni um tilkynningu skal fylgja lýsing á samræmismatsstarfsemi, aðferðareiningu eða -einingum samræmismats og þeirri vöru eða vörum sem stofan fullyrðir að hæfi hennar ná til, ásamt faggildingarvottorði, ef það er fyrirbyggjandi, sem gefið er út af faggildingarstofu í aðildarríki þar sem staðfest er að samræmismatsstofan uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 21. gr.

3. Ef hlutaðeigandi samræmismatsstofa getur ekki lagt fram faggildingarvottorð skal hún láta tilkynningarfirvaldinu í té öll skrifleg sönnunargögn sem nauðsynleg eru fyrir sannpröfun, viðurkenningu og reglulega vöktun á því að hún fari að kröfunum sem mælt er fyrir um í 21. gr.

25. gr.

Málsmeðferð við tilkynningu

1. Tilkynningarfirvöld mega einungis tilkynna þær samræmismatsstofur sem hafa uppfyllt kröfurnar sem mælt er fyrir um í 21. gr.

2. Þau skulu tilkynna þær til framkvæmdastjórnarinnar og hinna aðildarríkjanna með því að nota rafræna tilkynningartækið sem framkvæmdastjórnin hefur þróað og haft umsjón með.

3. Í tilkynningunni skulu vera ítarlegar upplýsingar um samræmismatsstarfsemina, aðferðareiningu eða -einingar samræmismats, þá vöru eða vörur sem um er að ræða og viðeigandi staðfestingu á hæfi.

4. Ef tilkynning byggist ekki á faggildingarvottorði, eins og um getur í 2. mgr. 24. gr., skal tilkynningarfirvaldið láta framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum í té skrifleg sönnunargögn sem staðfesta hæfi samræmismatsstofunnar og það fyrirkomulag sem er til staðar til að tryggja að reglulegt eftirlit sé haft með stofunni og að hún haldi áfram að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 21. gr.

5. Hlutaðeigandi stofu er aðeins heimilt að annast starfsemi tilkynntrar stofu hreyfi framkvæmdastjórnin eða hin aðildarríkin ekki andmælum innan tveggja vikna frá tilkynningu ef stuðst er við faggildingarvottorð eða innan tveggja mánaða ef ekki er stuðst við faggildingarvottorð.

Aðeins slík stofa skal teljast tilkynnt stofa að því er þessa tilskipun varðar.

6. Tilkynningarfirvaldið skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um allar síðari breytingar á tilkynningunni sem máli skipta.

26. gr.

Kenninúmer og skrár yfir tilkynntar stofur

1. Framkvæmdastjórnin skal úthluta tilkynntri stofu kenninúmeri.

Hún skal aðeins úthluta einu slíku númeri þó svo að stofan sé tilkynnt samkvæmt mörgum gerðum Sambandsins.

2. Framkvæmdastjórnin skal gera skrána yfir stofurnar, sem tilkynntar eru samkvæmt þessari tilskipun, aðgengilega öllum, þ.m.t. kenninúmerin sem þeim hefur verið úthlutað og starfsemin sem þeim hefur verið falin.

Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að skráin sé uppfærð.

27. gr.

Breytingar á tilkynningum

1. Ef tilkynningarfirvald hefur komist að raun um eða hefur verið upplýst um að tilkynnt stofa uppfylli ekki lengur kröfurnar, sem mælt er fyrir um í 21. gr., eða rækir ekki skyldur sínar skal tilkynningarfirvaldið takmarka, fella tímabundið úr gildi eða afturkalla tilkynningu, eins og við á, með hliðsjón af því hversu alvarlegur misbrestur er á því að þessar kröfur eða skyldur séu uppfylltar. Það skal tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það.

2. Ef tilkynning er takmörkuð, felld tímabundið úr gildi eða afturkölluð, eða ef tilkynnta stofan hefur lagt niður starfsemi skal tilkynningaraðildarríkið gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að annaðhvort vinni önnur tilkynnt stofa úr skjölum þeirrar stofu eða að skjölin séu höfð tiltæk fyrir þar til bær tilkynningarfirvöld og markaðseftirlitsyfirvöld, sé þess óskað.

28. gr.

Hæfi tilkynnta stofa vefengt

1. Framkvæmdastjórnin skal rannsaka öll tilvik þar sem hún hefur efasemdir um hæfi tilkynntrar stofu eða um að tilkynnt stofa uppfylli áfram þær kröfur og skyldur sem á henni hvíla og öll tilvik þar sem athygli hennar er vakin á slíkum efasemdum.

2. Tilkynningaraðildarríkið skal, sé þess óskað, veita framkvæmdastjórninni allar upplýsingar sem varða ástæður fyrir tilkynningunni eða áframhaldandi hæfi hlutaðeigandi tilkynntrar stofu.

3. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að farið sé með allar viðkvæmar upplýsingar, sem fást úr rannsóknum hennar, sem trúnaðarmál.

4. Ef framkvæmdastjórnin kemst að raun um að tilkynnt stofa uppfylli ekki eða uppfylli ekki lengur kröfurnar viðvíkjandi tilkynningu sína, skal hún samþykkja framkvæmdargerð þar sem óskað er eftir því að tilkynningaraðildarríkið geri nauðsynlegar ráðstafanir til úrbóta, þ.m.t. að afturkalla tilkynningu, ef nauðsyn krefur.

Sú framkvæmdargerð skal samþykkt í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 39. gr.

29. gr.

Skyldur er varða starfsemi tilkynnta stofa

1. Tilkynntar stofur skulu vinna samræmismat í samræmi við samræmismatsaðferðirnar sem kveðið er á um í III.–VII. viðauka og IX. viðauka.

2. Við framkvæmd samræmismats skal gæta meðalhófs til að forðast að leggja óþarfa byrðar á rekstraraðila. Samræmismatsstofur skulu, er þær sinna starfsemi sinni, taka tilhlýðilegt tillit til stærðar fyrirtækis, geirans, sem það starfar í, skipulags þess, hversu flókna framleiðslutækni er um að ræða og hvort um fjölda- eða raðframleiðslu er að ræða.

Við það skulu þær samt sem áður virða það hversu strangar kröfur eru gerðar og það verndarstig sem krafist er til þess að varan uppfylli ákvæði þessarar tilskipunar.

3. Ef tilkynnt stofa kemst að þeirri niðurstöðu að framleiðandi hafi ekki uppfyllt grunnkröfurnar um heilbrigði og öryggi, sem settar eru fram í II. viðauka eða samsvarandi samhæfðum stöðlum eða öðrum tækniforskriftum, skal hún krefjast þess að framleiðandinn geri viðeigandi ráðstafanir til úrbóta og skal ekki gefa út samræmisvottorð.

4. Ef tilkynnt stofa kemst að þeirri niðurstöðu, við vöktun á því að samræmis sé gætt í kjölfar útgáfu á vottorði, að vara uppfylli ekki lengur tilskilin ákvæði skal hún krefjast þess að framleiðandinn geri viðeigandi ráðstafanir til úrbóta og skal fella vottorðið tímabundið úr gildi eða afturkalla það ef nauðsyn krefur.

5. Ef ekki eru gerðar ráðstafanir til úrbóta eða þær hafa ekki tilskilin áhrif skal tilkynnta stofan takmarka vottorðin, fella þau tímabundið úr gildi eða afturkalla þau, eins og við á.

30. gr.

Áfrýjun ákvarðana sem tilkynntar stofur hafa tekið

Aðildarríkin skulu tryggja að fyrir hendi sé málsmeðferð við áfrýjun ákvarðana sem tilkynntar stofur hafa tekið.

31. gr.

Upplýsingaskylda tilkynnta stofa

1. Tilkynntar stofur skulu upplýsa tilkynningaryfirvaldið um:

- tilvik þar sem synjað er um vottorð, það takmarkað, fellt tímabundið úr gildi eða afturkallað,
- aðstæður sem hafa áhrif á gildissvið tilkynningar eða skilyrði fyrir henni,
- beiðnir sem þeim hafa borist frá markaðseftirlitsyfirvöldum um upplýsingar varðandi samræmismatsstarfsemi,
- sé þess óskað, samræmismatsstarfsemi sem hefur farið fram innan gildissviðs tilkynningar þeirra og alla aðra starfsemi sem hefur farið fram, þ.m.t. starfsemi sem nær yfir landamæri og undirverktakastarfsemi.

2. Tilkynntar stofur skulu veita öðrum stofum, sem eru tilkynntar samkvæmt þessari tilskipun og annast sambærilega samræmismatsstarfsemi á sömu vörum, viðeigandi upplýsingar um mál er varða neikvæðar og, sé þess óskað, jákvæðar niðurstöður samræmismats.

32. gr.

Miðlun reynslu

Framkvæmdastjórnin skal sjá fyrir skipulagningu á miðlun reynslu milli landsyfirvalda aðildarríkjanna sem bera ábyrgð á viðmiðunarreglum varðandi tilkynningar.

33. gr.

Samræming tilkynnta stofa

Framkvæmdastjórnin skal tryggja að komið sé á viðeigandi samræmingu og samstarfi á milli stofa, sem tilkynntar eru samkvæmt þessari tilskipun, og að þessi samræming og þetta samstarf fari fram með fullnægjandi hætti innan sérsviðshópa tilkynnta stofa.

Aðildarríkin skulu tryggja að stofurnar, sem þau tilkynna, taki þátt í vinnu þessa hóps, annaðhvort með beinum hætti eða í gegnum tilnefnda fulltrúa.

5. KAFLI

MARKAÐSEFTIRLIT EVRÓPUSAMBANDSINS, EFTIRLIT MEÐ VÖRUM SEM KOMA INN Á MARKAÐ SAMBANDSINS OG VERNDARRÁÐSTAFANAMEÐFERÐ SAMBANDSINS

34. gr.

Markaðseftirlit Evrópusambandsins og eftirlit með vörum sem koma inn á markað Sambandsins

Ákvæði 3. mgr. 15. gr. og 16.–29. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 skulu gilda um vörur sem falla undir 1. gr. þessarar tilskipunar.

35. gr.

Málsmeðferð sem á við um vörur sem hætta stafar af á landsvísi

1. Ef markaðseftirlitsyfyrvöld í einu aðildarríki hafa nægilegar ástæður til að ætla að vara hafi í för með sér alvarlega áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi fólks eða húsdýr eða eignir, skulu þau framkvæma mat á viðkomandi vöru sem tekur til allra krafna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Viðkomandi rekstraraðilar skulu í þessum tilgangi hafa samvinnu við markaðseftirlitsyfyrvöld eins og nauðsyn krefur.

Ef markaðseftirlitsyfyrvöld komast að þeirri niðurstöðu á meðan matið, sem um getur í fyrstu undirgrein, fer fram að vara uppfyllir ekki kröfurnar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, skulu þau, án tafar, krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili grípi til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta til að varan uppfylli þessar kröfur, taki vöruna af markaði eða innkalli hana innan hæfilegs frests, sem yfirvöld mæla fyrir um miðað við eðli áhættunnar.

Markaðseftirlitsyfyrvöld skulu upplýsa viðkomandi tilkynnta stofu um það.

Ákvæði 21. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 skulu gilda að því er varðar þær ráðstafanir sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar.

2. Ef markaðseftirlitsyfyrvöld telja að þau tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum einskorðist ekki við þeirra yfirráðasvæði skulu þau upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um niðurstöður matsins og um aðgerðirnar sem þau hafa krafist að rekstraraðilinn grípi til.

3. Rekstraraðilinn skal tryggja að gripið sé til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta að því er varðar allar viðkomandi vörur sem hann hefur boðið fram á markaði í gervöllu Sambandinu.

4. Ef viðkomandi rekstraraðili grípur ekki til fullnægjandi aðgerða til úrbóta innan þess frests sem um getur í annarri undirgrein 1. liðar skulu markaðseftirlitsyfyrvöld gera allar viðeigandi bráðabirgðaráðstafanir til að banna eða takmarka að varan sé boðin fram á markaði í heimalandi þeirra, taka vöruna af þeim markaði eða innkalla hana.

Markaðseftirlitsyfyrvöld skulu án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þessar ráðstafanir.

5. Í upplýsingunum, sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr., skulu koma fram allar tiltækar upplýsingar, einkum gögn sem eru nauðsynleg til að sanngreina vöruna sem ekki

uppfyllir kröfurnar, uppruna vörunnar, eðli meintra tilvika þar sem ekki var farið að ákvæðum og áhættunnar, sem henni fylgir, eðli og gildistíma landsbundinna ráðstafana, sem gerðar hafa verið, ásamt rökstuðningi viðkomandi rekstraraðila. Einkum skulu markaðseftirlitsyfyrvöld geta þess hvort ekki sé farið að ákvæðum:

a) sökum þess að varan uppfyllir ekki kröfur varðandi heilbrigði eða öryggi manna eða verndun húsdýra eða eigna eða

b) sökum annmarka á samhæfðu stöðlunum, sem um getur í 12. gr., sem eru grundvöllur fyrir fyrirframætluðu samræmi.

6. Aðildarríki, önnur en það aðildarríki sem hefur frumkvæði að málsmeðferðinni samkvæmt þessari grein, skulu án tafar upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um allar samþykktar ráðstafanir og allar viðbótarupplýsingar, sem þau hafa yfir að ráða að því er varðar viðkomandi vöru sem ekki uppfyllir kröfur, og, komi upp ágreiningur um samþykktar ráðstöfun aðildarríkis, um andmæli sín.

7. Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin hefur ekki hreyft andmælum innan þriggja mánaða frá viðtöku upplýsinganna, sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr., að því er varðar bráðabirgðaráðstöfun sem aðildarríki hefur gert, skal sú ráðstöfun teljast réttlæt看leg.

8. Aðildarríki skulu tryggja að viðeigandi takmarkandi ráðstafanir að því er varðar viðkomandi vöru, t.d. að taka vöruna af markaði, séu gerðar án tafar.

36. gr.

Verndarráðstafanameðferð Sambandsins

1. Ef, við lok málsmeðferðarinnar sem sett er fram í 3. og 4. mgr. 35. gr., andmælum er hreyft við ráðstöfun, sem aðildarríki gerir, eða ef framkvæmdastjórnin telur að ráðstöfun aðildarríkis stríði gegn löggjöf Sambandsins skal framkvæmdastjórnin án tafar hefja viðræður við aðildarríkin og viðkomandi rekstraraðila og leggja mat á ráðstöfun aðildarríkis. Á grundvelli niðurstaðna úr þessu mati skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerð til að ákveða hvort ráðstöfun aðildarríkisins sé réttlæt看leg eða ekki.

Framkvæmdastjórnin skal beina ákvörðun sinni til allra aðildarríkja og skal þegar í stað veita þeim og viðkomandi rekstraraðila eða rekstraraðilum upplýsingar þar um.

2. Teljist ráðstöfun aðildarríkis réttlæt看leg skulu öll aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vara, sem ekki uppfyllir kröfurnar, sé tekin af markaði þeirra og tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Teljist ráðstöfun aðildarríkis ekki réttlæt看leg skal hlutaðeigandi aðildarríki afturkalla ráðstöfunina.

3. Ef ráðstöfun aðildarríkis telst réttlæt看leg og varan telst ekki uppfylla kröfur sökum annmarka í samhæfðu stöðlunum, sem um getur í b-lið 5. mgr. 35. gr. þessarar tilskipunar, skal framkvæmdastjórnin beita málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012.

37. gr.

Vörur sem uppfylla kröfur en skapa áhættu

1. Ef aðildarríki kemst að þeirri niðurstöðu, að loknu mati, skv. 1. mgr. 35. gr., að enda þótt vara sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar hafi hún áhættu í för með sér fyrir heilbrigði eða öryggi manna eða húsdýr eða eignir skal aðildarríkið krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili grípi til allra viðeigandi ráðstafana til að tryggja að þessi áhætta stafi ekki lengur af viðkomandi vöru þegar hún er sett á markað, taki vöruna af markaði eða innkalli hana innan hæfilegs frests sem aðildarríkið mælir fyrir um miðað við eðli áhættunnar.

2. Rekstraraðilinn skal tryggja að gripið sé til aðgerða til úrbóta að því er varðar allar viðkomandi vörur sem hann hefur boðið fram á markaði í gervöllu Sambandinu.

3. Aðildarríkið skal tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það. Í þessum upplýsingum skulu koma fram öll tiltæk smáatriði, einkum gögn sem nauðsynleg eru til að sanngreina viðkomandi vöru, uppruna og aðfangakeðju vörunnar, eðli áhættunnar, sem henni fylgir, og eðli og gildistíma landsbundinna ráðstafana sem gerðar hafa verið.

4. Framkvæmdastjórnin skal án tafar hefja viðræður við aðildarríkin og viðkomandi rekstraraðila og leggja mat á ráðstafanir aðildarríkis sem gerðar hafa verið. Á grundvelli niðurstöðna úr þessu mati skal framkvæmdastjórnin ákveða með framkvæmdargerðum hvort ráðstöfun aðildarríkis er réttlæt看leg eða ekki og, ef nauðsyn krefur, leggja til viðeigandi ráðstafanir.

Framkvæmdargerðirnar, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 39. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til, í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum varðandi heilsu- og öryggisvernd einstaklinga eða öryggi húsdýra og verndun eigna, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir sem öðlast strax gildi í samræmi við málsmeðferðina sem vísað er til í 4. mgr. 39. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal beina ákvörðun sinni til allra aðildarríkja og skal þegar í stað veita þeim og viðkomandi rekstraraðila eða rekstraraðilum upplýsingar þar um.

38. gr.

Kröfur formlega ekki uppfylltar

1. Með fyrirvara um 35. gr. skal aðildarríki, komist það að einni af eftirfarandi niðurstöðum, krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili bæti úr eftirfarandi ósamræmi við kröfur:

- a) að CE-merki hafi verið fest á þannig að það brjóti gegn ákvæði 30. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 eða 16. gr. þessarar tilskipunar,
- b) að CE-merki hafi ekki verið fest á þar sem þess er krafist,
- c) að sérstaka merkingin um sprengivörn , táknin fyrir búnaðarflokkana og -undirflokkana og, eftir atvikum, aðrar merkingar og upplýsingar hafi verið fest á þannig að það brjóti gegn ákvæði liðar 1.0.5 í II. viðauka eða hafa ekki verið fest á,
- d) að kenninúmer tilkynntu stofunnar, ef sú stofa tekur þátt í eftirlitsþætti framleiðslunnar, hafi verið fest á þannig að það brjóti gegn ákvæði 16. gr. eða hafi ekki verið fest á,
- e) að ESB-samræmisýfirlýsing eða staðfesting á samræmi, eins og við á, fylgi ekki vörunni,
- f) að ESB-samræmisýfirlýsing eða staðfesting á samræmi, þar sem hennar er krafist, hafi ekki verið útbúin með réttum hætti,
- g) að tæknigögn séu annaðhvort ekki tiltæk eða ekki tæmandi,
- h) að upplýsingarnar, sem um getur í 7. mgr. 6. gr. eða 3. mgr. 8. gr., vanti, eru rangar eða ófullnægjandi,
- i) að ein eða fleiri af þeim stjórnsýslukröfum sem kveðið er á um í 6. eða 8. gr. séu ekki uppfylltar.

2. Sé enn um að ræða tilvik, sem um getur í 1. lið, þar sem ekki er farið að ákvæðum skal hlutaðeigandi aðildarríki gera allar viðeigandi ráðstafanir til að takmarka eða banna að varan sé boðin fram á markaði eða tryggja að hún sé afturkölluð eða tekin af markaði.

6. KAFLI

NEFND, UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

39. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um búnað og verndarkerfi sem eru ætluð til nota í hugsanlega sprengifimu lofti. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
4. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011, í tengslum við 5. gr. þeirrar reglugerðar.
5. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við nefndina um málefni sem krefjast samráðs við sérfræðinga samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1025/2012 eða samkvæmt annarri löggjöf Sambandsins.

Nefndin getur enn fremur rannsakað öll önnur mál sem varða beitingu þessarar tilskipunar, sem annaðhvort formaður hennar leggur fyrir hana eða fulltrúi aðildarríkis, í samræmi við starfsreglur nefndarinnar.

40. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum rekstraraðila gegn ákvæðum landslaga, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Slíkar reglur geta falið í sér refsiviðurlög vegna alvarlegra brota.

Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

41. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Aðildarríkin skulu ekki hindra að vörur, sem falla undir tilskipun 94/9/EB og sem eru í samræmi við þá tilskipun og sem voru settar á markað eða teknar í notkun fyrir 20. apríl 2016, séu boðnar fram á markaði.
2. Vottorð, sem gefin eru út í samræmi við tilskipun 94/9/EB, gilda samkvæmt þessari tilskipun.

42. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríki skulu samþykkja og birta, eigi síðar en 19. apríl 2016, lög og stjórnslufyrirmæli sem nauðsynleg eru til að fara að 1. gr., 2. gr. (2. liðar og 8.–26. liðar) 3. gr., 5.–41. gr. og III.–X. viðauka. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 20. apríl 2016.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnslufyrirmælum í tilskipunina, sem er felld niður með þessari tilskipun, sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig yfirlýsingin skal sett fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

43. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 94/9/EB, eins og henni var breytt með reglugerðunum sem tilgreindar eru í A-hluta XI. viðauka, er felld úr gildi frá og með 20. apríl 2016, með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til lögleiðingar og gildistökudagsetningar tilskipunarinnar sem eru tilgreindar í B-hluta XI. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar í samræmi við samsvörunartöfluna í XII. viðauka.

44. gr.

Gildistaka og beiting

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 1. liðar og 3.–7. liðar 2. gr., 4. gr. og I., II., XI. og XII. viðauka skulu gilda frá 20. apríl 2016.

45. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 26. febrúar 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

M. SCHULZ

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

D. KOURKOULAS

I. VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR FYRIR FLOKKUN BÚNAÐARFLOKKA Í UNDIRFLOKKA

1. Búnaðarflokkur I

- a) Undirflokkur M1 tekur til búnaðar, sem er hannaður, og, ef nauðsyn krefur, útbúinn með sérstakri viðbótavörn þannig að hann virki í samræmi við þær vinnufæribreytur sem framleiðandi tilgreinir og tryggi vörn á mjög háu stigi.

Búnaður í þessum undirflokki er ætlaður til notkunar neðanjarðar í námum og í mannvirkjum náma, sem eru ofanjarðar, þar sem eldfimt gas og/eða eldfimt ryk getur myndast.

Þær kröfur eru gerðar til búnaðar í þessum undirflokki að hann virki í sprengifimu lofti, jafnvel þegar sjaldgæfar truflanir verða í búnaðinum, og að hann sé búinn vörnum þannig að:

- bregðist ein tegund varna veiti minnst ein önnur óháð vörn sambærilega vernd,
- eða fullnægjandi vörn sé tryggð verði vart tvenns konar bilana sem eru óháðar hvor annarri.

Búnaður í þessum undirflokki verður að uppfylla viðbótarkröfurnar sem um getur í lið 2.0.1 í II. viðauka.

- b) Undirflokkur M2 tekur til búnaðar sem er hannaður þannig að hann virki í samræmi við þær vinnufæribreytur sem framleiðandi tilgreinir og tryggi vörn á háu stigi.

Búnaður í þessum undirflokki er ætlaður til notkunar neðanjarðar í námum og í mannvirkjum náma, sem eru ofanjarðar, þar sem eldfimt gas og/eða eldfimt ryk getur myndast.

Hægt skal vera að rjúfa aflgjöf til þessa búnaðar ef sprengifimt loft myndast.

Varnir er tengjast búnaði í þessum undirflokki skulu tryggja fullnægjandi vernd við venjulega notkun og einnig við meira krefjandi rekstrarskilyrði einkum þegar notkun fylgir mikið álag eða stöðugt breytilegar umhverfisaðstæður.

Búnaður í þessum undirflokki verður að uppfylla viðbótarkröfurnar sem um getur í lið 2.0.2 í II. viðauka.

2. Búnaðarflokkur II

- a) Undirflokkur 1 tekur til búnaðar sem er hannaður þannig að hann virki í samræmi við þær vinnufæribreytur sem framleiðandi tilgreinir og tryggi vörn á mjög háu stigi.

Búnaður í þessum undirflokki er ætlaður til notkunar á svæðum þar sem stöðugt er fyrir hendi, um lengri tíma eða iðulega, sprengifimt loft sem stafar af blöndun lofts og gastegunda, gufu eða mistri eða blöndun lofts og ryks.

Búnaður í þessum undirflokki verður að tryggja fullnægjandi vernd, jafnvel þegar sjaldgæfar truflanir verða í búnaðinum og skal hann búinn vörnum þannig að:

- bregðist ein tegund varna veiti minnst ein önnur óháð vörn sambærilega vernd
- eða fullnægjandi vörn sé tryggð verði vart tvenns konar bilana sem eru óháðar hvor annarri.

Búnaður í þessum undirflokki verður að uppfylla viðbótarkröfurnar sem um getur í lið 2.1 í II. viðauka.

- b) Undirflokkur 2 tekur til búnaðar sem er hannaður þannig að hann virki í samræmi við þær vinnufæribreytur sem framleiðandi tilgreinir og tryggi vörn á háu stigi.

Búnaður í þessum undirflokki er ætlaður til notkunar á svæðum þar sem líklegt er að sprengifimt loft, sem stafar af gastegundum, gufu eða mistri eða blöndun lofts og ryks, geti myndast.

Varnir er tengjast búnaði í þessum undirflokki skulu tryggja fullnægjandi vernd, jafnvel þótt oft komi til truflana eða gangtruflanir í búnaði séu algengar.

Búnaður í þessum undirflokki verður að uppfylla viðbótarkröfurnar sem um getur í lið 2.2 í II. viðauka.

- c) Undirflokkur 3 tekur til búnaðar sem er hannaður þannig að hann virki í samræmi við þær rekstrarfæribreytur sem framleiðandi tilgreinir og tryggi venjulega vörn.

Búnaður í þessum undirflokki er ætlaður til notkunar á svæðum þar sem ólíklegt er að sprengifimt loft, sem stafar af gastegundum, gufu eða mistri eða blöndun lofts og ryks, geti myndast eða, ef svo ber undir, þá gerist það einungis sjaldan og aðeins í stuttan tíma í senn.

Búnaður í þessum undirflokki verður að tryggja fullnægjandi vernd við venjuleg notkunarskilyrði.

Búnaður í þessum undirflokki verður að uppfylla viðbótarkröfurnar sem um getur í lið 2.3 í II. viðauka.

II. VIÐAUKI

GRUNNKRÖFUR UM HEILBRIGÐI OG ÖRYGGI Í TENGLUM VIÐ HÖNNUN OG SMÍÐI BÚNAÐAR OG VERNDARKERFA SEM ERU ÆTLUÐ TIL NOTKUNAR Í HUGSANLEGA SPRENGIFIMU LOFTI

Inngangsathugasemdir

- A. Taka ber tillit til tæknilegrar þekkingar, sem getur breyst hratt, að svo miklu leyti sem unnt er og hana skal nýta þegar í stað.
- B. Að því er varðar tækin, sem um getur í b-lið 1. mgr. 1. gr., skulu grunnkröfurnar um heilbrigði og öryggi einungis gilda að svo miklu leyti sem þær eru nauðsynlegar til að tækin virki vel og örugglega með hliðsjón af sprengihættu.

1. Kröfur sem varða bæði búnað og verndarkerfi**1.0. Almennar kröfur****1.0.1. Meginreglur um samþætt sprengiöryggi**

Búnaður og verndarkerfi, sem eru ætluð til notkunar í hugsanlega sprengifimu lofti, verða að vera hönnuð með samþætt sprengiöryggi í huga.

Með þetta í huga skal framleiðandi sjá til þess:

- framar öllu, ef nokkur kostur er, að koma í veg fyrir að sjálfur búnaðurinn eða verndarkerfin geti myndað eða gefið frá sér sprengifimt loft,
- að koma í veg fyrir að það kvikni í sprengifimu lofti, að teknu tilliti til eðlis allra kveikjugjafa hvort sem þeir eru rafknúnir eða ekki,
- verði engu að síður sprenging, sem gæti beint eða óbeint stofnað fólki og eftir atvikum húsdýrum eða eignum í hættu, að kæfa hana þegar í stað og/eða takmarka útbreiðslu loga eða þrýstings frá sprengingunni þannig að viðunandi öryggi sé tryggt.

1.0.2. Búnaður og verndarkerfi verða að vera hönnuð og smíðuð með það í huga að hugsanlegt sé að gangtruflanir geti átt sér stað og skal draga úr líkum á að hætta skapist eftir því sem kostur er.

Taka ber tillit til misnotkunar sem ætla má að geti átt sér stað.

1.0.3. Sérstök eftirlits- og viðhaldsskilyrði

Búnaður og verndarkerfi, sem sérstök eftirlits- og viðhaldsskilyrði gilda um, verða að vera hönnuð og smíðuð með slík skilyrði í huga.

1.0.4. Umhverfisskilyrði

Búnaður og verndarkerfi verða að vera hönnuð og smíðuð með tilliti til raunverulegra og fyrirsjáanlegra umhverfisaðstæðna.

1.0.5. Merking

Eftirfarandi lágmarksupplýsingar skulu koma fram á öllum búnaði og verndarkerfum og verða þær að vera læsilegar og óafmáanlegar:

- nafn, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang framleiðanda,
- CE-merking (sjá II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 765/2008),
- auðkenni raðar eða gerðar,
- lotu- eða raðnúmer, ef það er fyrir hendi,
- smíðaár,

- sérstök merking um sprengivörn ásamt tákni fyrir búnaðarflokk og -undirflokk,
- fyrir búnaðarflokk II, stafurinn „G“ (sem táknar sprengifimt loft sem stafar af gastegundum, gufu eða mistri),
og/eða
- stafurinn „D“ (sem táknar sprengifimt loft sem stafar af ryki).

Enn fremur, ef með þarf, verða þau einnig að vera merkt með öllum upplýsingum sem eru nauðsynlegar til að tryggja örugga notkun þeirra.

1.0.6. Notkunarleiðbeiningar

- a) Öllum búnaði og verndarkerfum verða að fylgja notkunarleiðbeiningar, þar sem eftirfarandi lágmarks-upplýsingar verða að koma fram:
 - sömu upplýsingar og fram koma á búnaðinum eða verndarkerfinu, að lotu- eða raðnúmerinu undanskildu (sjá lið 1.05), ásamt viðeigandi viðbótarupplýsingum er koma að gagni vegna viðhalds (t.d. heimilisfang viðgerðarþjónustu o.s.frv.),
 - leiðbeiningar um örugga:
 - gangsetningu,
 - notkun,
 - samsetningu og sundurhlutun,
 - viðhald (viðgerðir og neyðarþjónusta),
 - uppsetningu,
 - aðlögun,
 - ef með þarf, vísbendingu um hættusvæði fyrir framan þrýstilosunarbúnað,
 - ef með þarf, kennsluleiðbeiningar,
 - leiðbeiningar sem eru nauðsynlegar til að unnt sé að taka öyggjandi ákvörðun um hvort unnt er að nota búnað í tilteknum undirflokki eða verndarkerfi án áhættu á þeim stað og við þau rekstrarskilyrði sem fyrirhuguð voru,
 - forskriftir varðandi rafmagn og þrýsting, hámarksyfirborðshiti og önnur markgildi,
 - ef með þarf, sérstök notkunarskilyrði, að meðtöldum upplýsingum um hugsanlega misnotkun sem reynslan hefur sýnt að geti átt sér stað,
 - ef með þarf, grunneinkenni áhalda sem geta verið fest við búnaðinn eða verndarkerfið.
- b) Leiðbeiningunum skulu fylgja teikningar og skýringarmyndir, sem hafa skal til hliðsjónar þegar búnaðurinn eða verndarkerfið er tekið í notkun, haldið við, skoðað, fylgst er með að það starfi rétt og, eftir því sem við á, fram fara viðgerðir á búnaðinum eða verndarkerfinu, ásamt öllum gagnlegum upplýsingum, einkum er varða öryggi.
- c) Bæklingar, sem lýsa búnaðinum eða verndarkerfinu, mega ekki hafa að geyma upplýsingar sem stangast á við leiðbeiningarnar að því er varðar öryggisþætti.

1.1. Val á efni

- 1.1.1. Efni, sem eru notuð við smíði búnaðar og verndarkerfis, mega ekki geta orsakað sprengingu, auk þess sem tekið skal tillit til fyrirsjáanlegs notkunarálags.

1.1.2. Innan marka þeirra rekstrarskilyrða er framleiðandi setur mega ekki koma fram viðbrögð milli efnanna, sem eru notuð, og efnisþáttanna í hugsanlega sprengifima loftinu sem gætu dregið úr sprengivörnum.

1.1.3. Efni skal velja þannig að fyrirsjáanlegar breytingar á eiginleikum þeirra og hvernig þau samhæfast öðrum efnum dragi ekki úr þeirri vernd sem er veitt og skal einkum tekið tilhlýðilegt tillit til tæringar og vatnspóls efnisins, rafmagnsleiðni, vélræns styrks, endingar og afleiðinga breytilegs hitastigs.

1.2. Hönnun og smíði

1.2.1. Búnaður og verndarkerfi verða að vera hönnuð og smíðuð með tilhlýðilegu tilliti til tæknilegrar þekkingar á sprengivörnum svo unnt sé að nota þau af öryggi allan áætlaðan endingartíma þeirra.

1.2.2. Íhlutir, sem á að setja í þau eða nota sem varahluti, verða að vera þannig hannaðir og smíðaðir að unnt sé að nota þá af öryggi í samræmi við fyrirhuguð not þeirra sem sprengivörn þegar þeir eru settir upp samkvæmt fyrirmælum framleiðanda.

1.2.3. Lokaður útbúnaður og lekavarnir

Búnaður, sem getur losað eldfimar gastegundir eða eldfimt ryk, verður við hvers konar aðstæður að notast við lokaðan útbúnað.

Ef op eða óþétt samskeyti eru á búnaði verður að vera þannig gengið frá þeim að gastegundir eða ryk, sem losnar, leiði ekki til þess að sprengifimt loft myndist utan við búnaðinn.

Raufar, sem eru notaðar til áfyllingar eða tæmingar, verða, að svo miklu leyti sem hægt er, að vera hannaðar og útbúnar þannig að útleiðsla eldfimra efna sé takmörkuð við áfyllingu og tæmingu.

1.2.4. Rykmyndun

Búnaður og verndarkerfi, sem ætlunin er að nota á svæðum þar sem ryk myndast, verða að vera hönnuð þannig að ryklög, sem myndast á yfirborði þeirra, verði ekki til þess að í þeim kvikni.

Almenna reglan er sú að draga beri úr rykmyndun eins og kostur er. Auðvelt skal vera að hreinsa búnað og verndarkerfi.

Yfirborðshiti mismunandi hluta búnaðarins skal vera vel undir glóhitamörkum ryklagsins.

Taka ber tillit til þykktar ryklagsins og, ef með þarf, gera ráðstafanir til að takmarka hitann til að koma í veg fyrir hitauppsöfnun.

1.2.5. Viðbótarvörn

Búnaður og verndarkerfi, sem geta orðið fyrir ákveðnum tegundum af ytra álagi, skulu útbúin, ef með þarf, með viðbótarvörn.

Búnaðurinn verður að standast það álag sem hann verður fyrir án þess að það hafi skaðleg áhrif á sprengivörnina.

1.2.6. Áhættulaus opnun

Ef búnaður og verndarkerfi eru í lokuðu rými eða hylki, sem er hluti af sprengivörninni sjálfri, má einungis vera hægt að opna slíkt rými eða hylki með sérstöku verkfæri eða með viðeigandi öryggisopnun.

1.2.7. Varnir gegn annars konar áhættu

Búnaður og verndarkerfi verða að vera hönnuð og framleidd þannig að:

- ekki sé hætt á líkamsmeiðingum eða öðrum skaða er getur hlotist af beinni eða óbeinni snertingu,
- aðgengilegir hlutar hitni ekki á yfirborðinu eða áhættusöm geislun myndist ekki,

- c) komist sé hjá annarri hættu en raffræðilegri sem reynslan hefur sýnt að getur orðið,
- d) fyrisjáanlegt yfirálag leiði ekki til hættuástands.

Þegar önnur löggjöf Sambandsins fjallar um áhættu í tengslum við búnað og verndarkerfi, sem um getur í þessum lið, skal þessi tilskipun ekki gilda eða hætta að gilda um slíkan búnað og verndarkerfi og slíka áhættu frá þeim tíma er þessi sérstaka löggjöf Sambandsins kemur til framkvæmda.

1.2.8. Yfirálag á búnað

Á hönnunarstigi skal komið í veg fyrir að búnaðurinn verði fyrir of miklu álagi með innbyggðum mæli-, stilli- og stýribúnaði, eins og yfirstraumsrofum, yfirhitatakmörkunum, mismunaprýstingsrofum, streymismælum, tímaliðum, yfirhraðaskynjurum og/eða svipuðum vöktunarbúnaði.

1.2.9. Eldvarin hylki

Ef hlutum, sem geta myndað sprengifimt loft, er komið fyrir í hylki skal gera ráðstafanir til að tryggja að hylkið standist þrýsting, sem getur myndast við innri sprengingu sprengifimrar blöndu, og hindra að sprengingin berist í sprengifíma loftið sem er umhverfis hylkið.

1.3. Hugsanlegir íkveikjuvaldar

1.3.1. Hætta vegna ólíkra íkveikjuvalda

Hugsanlegir íkveikjuvaldar, eins og glæður, logar, rafmagnsljósbogar eða hátt yfirborðshitastig, hljóðorka, sjónræn geislun, rafsegulbylgjur og aðrir íkveikjuvaldar, mega ekki vera fyrir hendi.

1.3.2. Áhætta vegna stöðurafmagns

Komið skal í veg fyrir stöðurafmagn, sem getur leitt til hættulegrar útleiðslu, með viðeigandi ráðstöfunum.

1.3.3. Áhætta af völdum flökku- og lekastrauma

Komið skal í veg fyrir flökku- og lekastrauma í rafleiðandi hlutum búnaðar sem gæti t.d. leitt til hættulegrar tæringar, að yfirborð ofhitnaði eða myndunar neista sem gætu valdið íkveikju.

1.3.4. Áhætta af völdum ofhitnunar

Á hönnunarstigi skal komið í veg fyrir, að svo miklu leyti sem hægt er, ofhitun, sem stafar t.d. af núningi eða höggi á milli efna og hluta, sem komast í snertingu hver við annan við snúning eða vegna aðskotahluta.

1.3.5. Áhætta af völdum þrýstingsjöfnunar

Búnaður og verndarkerfi skulu hönnuð eða útbúin með innbyggðum mæli-, stýri- og stillibúnaði sem sér til þess að þrýstingsjöfnun fari þannig fram að ekki myndist höggbylgjur eða þrýstiloft sem getur valdið íkveikju.

1.4. Hætta vegna ytri áhrifa

1.4.1. Búnaður og verndarkerfi skulu hönnuð og smíðuð þannig að þau gegni fyrirhuguðu hlutverki sínu af fyllsta öryggi, með hliðsjón af þeim rekstrarskilyrðum sem framleiðandi setur, jafnvel við breytilegar umhverfisaðstæður sem geta stafað af flökkustræmi, raka, hristingi, mengun og öðrum ytri þáttum.

1.4.2. Hlutar búnaðar skulu hæfa fyrirhuguðu vélrænu og varmafræðilegu álagi og geta staðist ágang niðurrifsefna sem eru fyrir hendi eða fyrisjáanleg.

1.5. Kröfur að því er varðar búnað sem stuðlar að öryggi

1.5.1. Öryggisbúnaður verður að starfa óháð hvers konar mæli- og/eða stýribúnaði sem er nauðsynlegur til reksturs.

Að svo miklu leyti sem hægt er skal vera unnt að greina bilun í öryggisbúnaði nógu fljótt, með viðeigandi tæknibúnaði, til að tryggja sé að einungis mjög lítlar líkur séu á að hættuástand geti skapast.

Meginreglan um virkt öryggi skal að jafnaði gilda.

Ef rjúfa þarf af öryggisástæðum skal það almennt gert beint með viðkomandi stýribúnaði án þess að hugbúnaðarskipun þurfi að koma til.

- 1.5.2. Komi fram bilun í öryggisbúnaði skal þess gætt að búnaði og verndarkerfi sé haldið gangandi ef því verður við komið.

- 1.5.3. Neyðarstöðvunarrofar öryggisbúnaðar verða, eftir því sem hægt er, að vera með loka sem kemur í veg fyrir endurræsingu. Ný ræsiskipun má einungis verða til þess að tækið fari í gang eftir að endurræsingarlokar hafa verið endurstilltir með meðvituðum hætti.

- 1.5.4. Stýri- og skjábúnaður

Ef stýri- og skjábúnaður er notaður skal hann hannaður í samræmi við vinnuvistfræðilegar meginreglur til að unnt sé að tryggja öryggi á hæsta stigi með tilliti til sprengihættu.

- 1.5.5. Kröfur að því er varðar búnað sem er notaður við mælingar í tengslum við sprengivarnir

Búnaður, sem er notaður við mælingar, skal, að svo miklu leyti sem hann varðar tækjabúnað, sem er notaður í sprengifimu lofti, hannaður og smíðaður þannig að hann geti uppfyllt fyrirsjáanlegar notkunarkröfur og sérstök notkunarskilyrði.

- 1.5.6. Ef með þarf verður að vera hægt að hafa eftirlit með álestrarnákvæmni og notagildi búnaðar sem er notaður við mælingar.

- 1.5.7. Við hönnun búnaðar, sem er notaður við mælingar, verður að gera ráð fyrir öryggisþætti sem tryggir að viðvörunarmörkin séu nógu langt undir sprengi- og/eða kveikimörkum loftsins sem á að skrá, einkum að teknu tilliti til rekstrarskilyrða búnaðarins og hugsanlegra frávika í mælikerfinu.

- 1.5.8. Áhætta sem tengist hugbúnaði

Við hönnun búnaðar, verndarkerfa og öryggisbúnaðar, sem er stjórnað með hugbúnaði, skal sérstaklega gefa gaum að áhættu sem getur stafað af göllum í forritinu.

- 1.6. Öryggiskröfur sem eru gerðar til kerfisins

- 1.6.1. Mögulegt skal vera að stöðva handvirkt búnað og verndarkerfi, sem eru hluti af sjálfvirku ferli, ef vikið er frá ráðgerðum rekstrarskilyrðum, að því tilskildu að það stofni ekki öryggi í hættu.

- 1.6.2. Þegar neyðarstöðvunarbúnaðurinn er gangsettur skal leiða uppsafnaða orku burt, eins fljótt og örugglega og unnt er, eða einangra hana svo hún skapi ekki hættu.

Þetta gildir ekki um orku sem er geymd á rafefnafræðilegu formi.

- 1.6.3. Hætta vegna aflskorts

Þegar búnaður og verndarkerfi geta valdið því að ný hætta skapist ef til aflskorts kemur, verður að vera hægt að halda þeim gangandi svo öruggt sé, óháð öðrum hlutum búnaðarins.

- 1.6.4. Hætta vegna tenginga

Búnaður og verndarkerfi verða að vera útbúin viðeigandi kapla- og leiðslutengjum.

Þegar nota á búnað og verndarkerfi í tengslum við annan búnað og verndarkerfi verður skilflöturinn að vera öruggur.

1.6.5. Viðvörunarbúnaði komið fyrir sem hluti af búnaði

Þegar búnaður eða verndarkerfi eru útbúin greiningar- eða viðvörunarbúnaði, sem á að skynja myndun sprengifims lofta, skulu nauðsynlegar leiðbeiningar fylgja svo hann sé rétt staðsettur.

2. **Viðbótarkröfur sem gerðar eru til búnaðar**

2.0. *Kröfur sem gilda um búnað í búnaðarflokki I*

2.0.1. Kröfur sem gilda um búnað í undirflokki M1 í búnaðarflokki I

2.0.1.1. Þessi búnaður verður að vera þannig hannaður og smíðaður að íkveikjuvaldar hans verði ekki virkir, jafnvel þótt sjaldgæfar truflanir verði í búnaðinum.

Búnaðurinn verður að vera útbúinn vörnum þannig að:

— bregðist ein tegund varna veiti minnst ein önnur óháð vörn sambærilega vernd eða

— fullnægjandi vörn sé tryggð verði vart tvenns konar bilana sem eru óháðar hvor annarri.

Ef með þarf verður þessi búnaður að vera útbúinn sérstakri viðbótavörn.

Hann verður að geta gegnt hlutverki sínu í sprengifimu lofti.

2.0.1.2. Ef með þarf verður þessi búnaður að vera þannig smíðaður að ryk geti ekki komist að honum.

2.0.1.3. Yfirborðshiti hinna ýmsu hluta búnaðarins skal vera vel undir kveikimörkum loft-/rykblandna, sem líklegt er að myndist, til að koma í veg fyrir að það kvikni í ryki sem þyrlast upp.

2.0.1.4. Búnaðurinn verður að vera þannig hannaður að einungis sé hægt að opna hluta hans, sem geta verið íkveikjuvaldar, þegar hann er ekki í gangi eða búnaðurinn sem slíkur getur ekki skapað hættu. Þegar ekki er hægt að stöðva búnaðinn verður framleiðandi að festa viðvörunarmerki á þá hluta búnaðarins sem eru opnanlegir.

Ef nauðsyn krefur verður að vera viðeigandi viðbótarmillilæsing á búnaðinum.

2.0.2. Kröfur sem gilda um búnað í undirflokki M2 í búnaðarflokki I

2.0.2.1. Búnaðurinn verður að vera útbúinn vörnum, sem tryggja að íkveikjuvaldar hans verði ekki virkir við venjulega notkun og heldur ekki við erfið rekstrarskilyrði, s.s. þegar álag á búnaðinn er mikið og umhverfisaðstæður breytilegar.

Ef sprengifimt loft myndast verður að vera hægt að rjúfa aflgjöf til þessa búnaðar.

2.0.2.2. Búnaðurinn verður að vera þannig hannaður að einungis sé hægt að opna hluta hans, sem geta verið íkveikjuvaldar, þegar hann er ekki í gangi eða með hjálp viðeigandi millilæsingarkerfis. Þegar ekki er hægt að stöðva búnaðinn verður framleiðandi að festa viðvörunarmerki á þá hluta búnaðarins sem eru opnanlegir.

2.0.2.3. Fullnægja verður sömu kröfum og gilda um undirflokk M1 varðandi sprengihættu sem stafar af ryki.

2.1. *Kröfur sem gilda um búnað í undirflokki I í búnaðarflokki II*

2.1.1. Sprengifimt loft sem stafar af gastegundum, gufu eða mistri

2.1.1.1. Þessi búnaður verður að vera þannig hannaður og smíðaður að íkveikjuvaldar hans verði ekki virkir jafnvel þótt sjaldgæfar truflanir verði í búnaðinum.

Búnaðurinn skal útbúinn vörnum þannig að:

- bregðist ein tegund varna veiti minnst ein önnur óháð vörn sambærilega vernd
- eða nauðsynleg vörn sé tryggð verði vart tvenns konar bilana sem eru óháðar hvor annarri.

2.1.1.2. Gera þarf ráðstafanir vegna búnaðar með yfirborð, sem getur hitnað þannig að tryggt sé að ekki sé farið yfir uppgefninn hámarkshita yfirborðs, jafnvel við óhagstæðustu skilyrðin.

Einnig skal tekið tillit til hitaaukningar sem stafar af hitaupsöfnun og efnahvörfum.

2.1.1.3. Búnaðurinn verður að vera þannig hannaður að einungis sé hægt að opna hluta hans, sem geta verið íkveikjuvaldar, þegar hann er ekki í gangi eða búnaðurinn sem slíkur geti ekki skapað hættu. Þegar ekki er hægt að stöðva búnaðinn verður framleiðandi að festa viðvörunarmerki á þá hluta búnaðarins sem eru opnanlegir.

Ef nauðsyn krefur verður að vera viðeigandi viðbótarmillilæsing á búnaðinum.

2.1.2. Sprengifimt loft sem stafar af blöndun lofts og ryks

2.1.2.1. Þessi búnaður verður að vera þannig hannaður og smíðaður að ekki geti kviknað í loft-/rykblöndum, jafnvel þótt sjaldgæfar truflanir verði í búnaðinum.

Búnaðurinn skal útbúinn vörnum þannig að:

- bregðist ein tegund varna veiti minnst ein önnur óháð vörn sambærilega vernd
- eða nauðsynleg vörn sé tryggð verði vart tvenns konar bilana sem eru óháðar hvor annarri.

2.1.2.2. Ef með þarf verður þessi búnaður að vera þannig smíðaður að ryk geti aðeins komist að honum á sérhönnuðum stöðum.

Þessi krafa gildir einnig um kapaltengingar og tengihluta.

2.1.2.3. Yfirborðshiti hinna ýmsu hluta búnaðarins skal vera vel undir kveikimörkum loft-/rykblandna, sem líklegt er að myndist, til að ekki sé hætta á að kvikni í ryki sem þyrlast upp.

2.1.2.4. Krafan, sem er sett fram í lið 2.1.1.3, gildir á sama hátt um opnun búnaðar.

2.2. *Kröfur sem gilda um búnað í undirflokk 2 í búnaðarflokki II*

2.2.1. Sprengifimt loft sem stafar af gastegundum, gufu eða mistri

2.2.1.1. Búnaðurinn skal vera þannig hannaður og smíðaður að ekki sé hætta á að íkveikjuvaldar myndist, jafnvel við síendurtekna röskun á búnaði eða gangtruflanir í búnaðinum sem að jafnaði má gera ráð fyrir.

2.2.1.2. Hlutar búnaðarins verða að vera þannig hannaðir og smíðaðir að ekki sé farið yfir uppgefninn yfirborðshita jafnvel þótt um undantekningartilvik er að ræða sem framleiðandi hefur séð fyrir.

2.2.1.3. Búnaðurinn verður að vera þannig hannaður að einungis sé hægt að opna hluta hans, sem geta verið kveikjugjafir, þegar hann er ekki í gangi eða með hjálp viðeigandi aflæsingarkerfis. Þegar ekki er hægt að stöðva búnaðinn verður framleiðandi að festa viðvörunarmerki á þá hluta búnaðarins sem eru opnanlegir.

2.2.2. Sprengifimt loft sem stafar af loft-/rykblöndum

2.2.2.1. Búnaðurinn verður að vera þannig hannaður og smíðaður að komið sé í veg fyrir að kvikni í loft-/rykblöndum, jafnvel við síendurteknar truflanir eða gangtruflanir í búnaðinum sem að jafnaði má gera ráð fyrir.

2.2.2.2. Hvað varðar yfirborðshita gildir krafan sem sett er fram í lið 2.1.2.3.

2.2.2.3. Hvað varðar rykvarnir gildir krafan sem sett er fram í lið 2.1.2.2.

2.2.2.4. Hvað varðar áhættulausa opnun á hlutum búnaðar gildir krafan sem sett er fram í lið 2.2.1.3.

2.3. Kröfur sem gilda um búnað í undirflokki 3 í búnaðarflokki II

2.3.1. Sprengifimt loft sem stafar af gastegundum, gufu eða mistri

2.3.1.1. Búnaðurinn skal vera þannig hannaður og smíðaður að ekki sé hætt á að íkveikjuvaldar myndist við venjulega notkun.

2.3.1.2. Yfirborðshiti má ekki fara yfir uppgefinn hámarksyfirborðshita við fyrirhuguð rekstrarskilyrði. Einungis er leyfilegt að hitinn hækki í undantekningartilvikum ef framleiðandi gerir sérstakar viðbótarverndarráðstafanir.

2.3.2. Sprengifimt loft sem stafar af loft-/rykblöndum

2.3.2.1. Búnaðurinn skal vera þannig hannaður og smíðaður að íkveikjuvaldar, sem ætla má að geti myndast við venjulega notkun, geti ekki kveikt í loft-/rykblöndum.

2.3.2.2. Hvað varðar yfirborðshita gildir krafan sem sett er fram í lið 2.1.2.3.

2.3.2.3. Búnaður, að meðtöldum kapallögnum og tengihlutum, verður að vera smíðaður með tilliti til stærðar rykagna þannig að ekki myndist sprengifimar ryk-/loftblöndur og ekki verði hættuleg ryksöfnun inni í búnaðinum.

3. Viðbótarkröfur sem gerðar eru til verndarkerfa

3.0. Almennar kröfur

3.0.1. Mælivíddir verndarkerfa skulu miðaðar við að dregið sé úr áhrifum sprengingar þannig að viðunandi sé frá öryggissjónarmiði.

3.0.2. Verndarkerfi verða að vera þannig hönnuð að hægt sé að staðsetja þau á þann hátt að ekki sé hætt á að sprenging breiðist út með hættulegri keðjuverkun eða eldtungum og að byrjunarsprenging verði ekki að sprengihvelli.

3.0.3. Verði afskortur verða verndarkerfi að geta verið áfram í gangi í tilskilinn tíma svo ekki sé hætt á að hættuástand skapist.

3.0.4. Verndarkerfi mega ekki bila vegna utanaðkomandi truflana.

3.1. Skipulagning og hönnun

3.1.1. Eiginleikar efna

Hámarksprýstingur og -hitastig, sem miða skal við á hönnunarstigi, hvað eiginleika efna varðar, eru áætlaður prýstingur sem myndast við sprengingu við afbrigðileg rekstrarskilyrði og áætluð hitaáhrif logans.

3.1.2. Verndarkerfi, sem eru hönnuð til að standast eða draga úr sprengingu, verða að geta staðist höggbylgjuna, sem myndast við sprengingu, án þess að það skaði kerfið.

3.1.3. Fylgihlutir verndarkerfa verða að geta staðist hámarkssprengiprýsting án þess að starfsemi þeirra raskist.

3.1.4. Við hönnun og skipulagningu verndarkerfa skal tekið tillit til hugsanlegra viðbragða sem geta komið fram við prýsting í jaðarbúnaði og tengdum röratengingum.

3.1.5. Þrýstilokar

Ef líkur eru á að álag á verndarkerfi verði meira en styrkleiki þeirra þolir skal við hönnun gera ráð fyrir viðeigandi þrýstilokum sem stofna ekki fólki í námunda við kerfið í hættu.

3.1.6. Kerfi til að kæfa áhrif sprenginga

Kerfi til að kæfa áhrif sprenginga verða að vera þannig skipulögð og hönnuð að þau bregðist við, eins fljótt og kostur er, eftir að sprenging hefur hafist og dragi úr henni eins og best verður á kosið með tilhlýðilegu tilliti til hámarksþrýstingsaukningar og hámarkssprengiþrýstings.

3.1.7. Sprengiaftengingarkerfi

Aftengingarkerfi, sem er ætlað að aftengja vissan búnað eins fyrirvaralítið og hægt er með viðeigandi tækjum þegar um er að ræða sprengingu á byrjunarstigi, verða að vera hönnuð og smíðuð þannig að eldur geti ekki breiðst út innan þeirra og að þau viðhaldi vélrænum styrk sínum við venjuleg rekstrarskilyrði.

3.1.8. Verndarkerfi verða að vera þannig úr garði gerð að unnt sé að fella þau inn í hringrás með viðeigandi viðvörunarmörkum þannig að aðflæði eða fráflæði vöru stöðvist, ef með þarf, og þeir hlutar búnaðarins sem starfa ekki lengur aftengist örugglega.

III. VIÐAUKI

AÐFERÐAREINING B: ESB-GERÐARPRÓFUN

1. ESB-gerðarprófun er hluti samræmismatsaðferðar þar sem tilkynnt stofa rannsakar tæknilega hönnun vöru og sannprófar og staðfestir að tæknileg hönnun vörunnar uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um hana.
2. ESB-gerðarprófun skal fara fram með athugun sýnishorns af fullunninni vöru (framleiðslugerð) sem er dæmigert fyrir viðkomandi framleiðslu.
3. Framleiðandinn skal leggja fram umsókn um ESB-gerðarprófun hjá einni tilkynntri stofu að eigin vali.

Umsóknin skal innihalda:

- a) nafn og heimilisfang framleiðandans og, ef viðurkenndur fulltrúi leggur fram umsóknina, einnig nafn hans og heimilisfang,
 - b) skriflega yfirlýsingu um að sama umsókn hafi ekki verið lögð fram hjá annarri tilkynntri stofu,
 - c) tæknigögnin. Tæknigögnin skulu vera með þeim hætti að unnt sé að meta hvort varan samræmist viðeigandi kröfum þessarar tilskipunar og þau skulu innihalda fullnægjandi greiningu og mat á áhættu. Í tæknigögnunum skal tilgreina viðeigandi kröfur og þau skulu, að svo miklu leyti sem skiptir máli fyrir matið, fjalla um hönnun, framleiðslu og notkun vörunnar. Tæknigögnin skulu innihalda a.m.k. eftirfarandi atriði:
 - i. almenna lýsingu á vörunni,
 - ii. frumdrög að hönnun og framleiðsluteikningar og skýringarmyndir af íhlutum, undireiningum, hringrásum o.s.frv.,
 - iii. lýsingar og útskýringar sem eru nauðsynlegar til að skilja umræddar teikningar og skýringarmyndir og átta sig á því hvernig varan vinnur,
 - iv. skrá yfir samhæfðu staðlana, sem beitt er að öllu eða einhverju leyti og hafa verið birtir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, og hafi þessum samhæfðu stöðlum ekki verið beitt, þá lýsing á þeim lausnum, sem hafa verið valdar í því skyni að uppfylla grunnkröfur um heilbrigði og öryggi í þessari tilskipun, þ.m.t. skrá yfir viðeigandi tækniforskriftir sem var beitt; þegar samhæfðum stöðlum hefur verið beitt að hluta til skal í tæknigögnunum tilgreina þá hluta þeirra sem beitt hefur verið,
 - v. niðurstöður hönnunarútreikninga, athugana, sem hafa verið gerðar, o.s.frv. og
 - vi. prófunarskýrslur,
 - d) sýnishorn sem eru dæmigerð fyrir fyrirhugaða framleiðslu. Tilkynnta stofan getur farið fram á að fá fleiri eintök sé þess þörf til að gera fyrirhugaðar prófanir.
4. Tilkynnta stofan skal:
- 4.1. rannsaka tæknigögnin, sannprófa að sýnishornið/sýnishornin hafi verið framleidd í samræmi við þau og auðkenna þá þætti sem hafa verið hannaðir í samræmi við gildandi ákvæði viðeigandi samhæfðra staðla og þá þætti sem hafa verið hannaðir í samræmi við aðrar viðeigandi tækniforskriftir,
 - 4.2. framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi athuganir og prófanir til að ganga úr skugga um hvort lausnum í viðeigandi samhæfðum stöðlum hafi verið beitt rétt þegar framleiðandinn hefur valið að beita þeim,
 - 4.3. framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi athuganir og prófanir til að ganga úr skugga um hvort viðeigandi samhæfðum stöðlum hafi ekki verið beitt, hvort lausnir framleiðandans um að beita viðeigandi tækniforskriftum uppfylli samsvarandi grunnkröfur um heilbrigði og öryggi í þessari tilskipun,
 - 4.4. semja við framleiðandann um hvar athuganir og prófanir skuli fara fram.

5. Tilkynnta stofan skal gera matsskýrslu þar sem skráð er sú starfsemi sem framkvæmd er í samræmi við 4. lið og niðurstaða hennar. Tilkynnta stofan skal, með fyrirvara um skyldur sínar gagnvart tilkynningaryfirvöldum, einungis birta efni þeirrar skýrslu, að hluta til eða í heild, með samþykki framleiðandans.

6. Ef gerðin uppfyllir þær kröfur þessarar tilskipunar sem eiga við um viðkomandi vöru skal tilkynnta stofan gefa út ESB-gerðarprófunarvottorð handa framleiðandanum. Vottorðið skal innihalda nafn og heimilisfang framleiðandans, niðurstöður athugunarinnar, skilyrði fyrir því að vottorðið sé gilt (ef einhver eru) og nauðsynlegar upplýsingar til að auðkenna samþykta gerðareintakið. ESB-gerðarprófunarvottorðinu getur fylgt einn viðauki eða fleiri.

ESB-gerðarprófunarvottorðið og viðaukar þess skulu innihalda allar upplýsingar, sem skipta máli, til að gera það kleift að meta samræmi framleiddra vara við gerðareintakið, sem er til skoðunar, og framkvæma eftirlit meðan á notkun stendur.

Þegar gerðin uppfyllir ekki viðeigandi kröfur þessarar tilskipunar skal tilkynnta stofan synja um útgáfu ESB-gerðarprófunarvottorðsins og tilkynna umsækjanda um það og gefa ítarlegan rökstuðning fyrir synjuninni.

7. Tilkynnta stofan skal fylgjast með öllum breytingum, sem kunna að verða á almennt viðurkenndri tækni, sem benda til þess að samþykta gerðareintakið uppfylli ekki lengur viðeigandi kröfur þessarar tilskipunar, og hún skal ákvarða hvort slíkar breytingar þurfi að rannsaka frekar. Ef sú er raunin skal tilkynnta stofan upplýsa framleiðandann um það.

Framleiðandinn skal upplýsa tilkynntu stofuna, sem geymir tæknigögnin er varða ESB-gerðarprófunarvottorðið, um allar breytingar á samþykta gerðareintakinu sem geta haft áhrif á hvort varan uppfylli grunnkröfur um heilbrigði og öryggi í þessari tilskipun eða skilyrði fyrir gildi vottorðsins. Fyrir slíkar breytingar skal krefjast viðbótarsamþykkis í formi viðbótar við upphaflega ESB-gerðarprófunarvottorðið.

8. Hver tilkynnt stofa skal upplýsa tilkynningaryfirvöld sín um þau ESB-gerðarprófunarvottorð og/eða viðbætur við þau sem hún hefur gefið út eða afturkallað og skal einnig, reglulega eða samkvæmt beiðni, veita tilkynningaryfirvöldum sínum aðgang að skránni yfir vottorð og/eða viðbætur við þau sem hefur verið synjað um samþykki, hafa verið felld tímabundið úr gildi eða takmörkuð á annan hátt.

Hver tilkynnt stofa skal upplýsa aðrar tilkynntar stofur um þau ESB-gerðarprófunarvottorð og/eða viðbætur við þau sem hún hefur synjað um samþykki, afturkallað, felld tímabundið úr gildi eða takmarkað á annan hátt og, samkvæmt beiðni, um þau vottorð og/eða viðbætur við þau sem hún hefur gefið út.

Framkvæmdastjórnin, aðildarríkin og aðrar tilkynntar stofur geta fengið afrit af ESB-gerðarprófunarvottorðunum og/eða viðbótum við þau samkvæmt beiðni. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin geta fengið afrit af tæknigögnunum og niðurstöðum athugana sem tilkynnta stofan framkvæmir samkvæmt beiðni. Tilkynnta stofan skal varðveita afrit af ESB-gerðarprófunarvottorðinu, viðaukum og viðbótum við það ásamt tæknimöppunni, þ.m.t. gögnin sem framleiðandinn leggur fram, þar til gildistími vottorðsins rennur út.

9. Framleiðandinn skal varðveita afrit af ESB-gerðarprófunarvottorðinu, viðaukum og viðbótum við það ásamt tæknigögnunum þannig að þau séu tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að varan hefur verið sett á markað.

10. Viðurkenndur fulltrúi framleiðandans getur lagt fram umsóknina, sem um getur í 3. lið, og uppfyllt skyldurnar, sem settar eru fram í 7. og 9. lið, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

*IV. VIÐAUKI***AÐFERÐAREINING D: GERÐARSAMRÆMI BYGGT Á GÆÐATRYGGINGU FRAMLEIÐSLUFERLISINS**

1. Gerðarsamræmi byggt á gæðatryggingu framleiðsluferlisins er hluti samræmismatsaðferðar þar sem framleiðandinn uppfyllir skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 2. og 5. lið, og tryggir og lýsir því yfir á eigin ábyrgð að vörurnar, sem um er að ræða, séu í samræmi við gerðina, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um þær.

2. Framleiðsla

Framleiðandinn skal nota samþykkt gæðakerfi fyrir framleiðslu, lokavörueftirlit og prófanir á vörunum, sem um er að ræða, eins og tilgreint er í 3. lið, og vera háður eftirliti, eins og um getur í 4. lið.

3. Gæðakerfi

- 3.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um mat á gæðakerfi sínu fyrir viðkomandi vörur hjá tilkynntri stofu að eigin vali.

Umsóknin skal innihalda:

- a) nafn og heimilisfang framleiðandans og, ef viðurkenndur fulltrúi leggur fram umsóknina, einnig nafn hans og heimilisfang,
 - b) skriflega yfirlýsingu um að sama umsókn hafi ekki verið lögð fram hjá annarri tilkynntri stofu,
 - c) allar upplýsingar sem máli skipta um fyrirhugaðan undirflokk vörunnar,
 - d) gögn um gæðakerfið,
 - e) tæknigögn um samþykkt gerðareintakið og afrit af ESB-gerðarprófunarvottorðinu.
- 3.2. Gæðakerfið á að tryggja að vörurnar séu í samræmi við gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um þær.

Alla þá þætti, kröfur og ákvæði sem framleiðandinn hefur samþykkt skal skjalfesta á kerfisbundinn og skipulegan hátt sem skriflegar reglur, verklagsreglur og leiðbeiningar. Þessi gögn um gæðakerfið skulu tryggja að áætlanir, skipulag, handbækur og skýrslur er varða gæði séu alltaf túlkaðar á sama hátt.

Gögnin skulu einkum innihalda fullnægjandi lýsingu á:

- a) gæðamarkmiðum og stjórnskipulagi, ábyrgð og valdi stjórnenda með tilliti til vörugæða,
 - b) samsvarandi aðferðum við framleiðslu, gæðastýringu og gæðatryggingu og þeim ferlum og kerfisbundnu aðgerðum sem nota skal,
 - c) þeim athugunum og prófunum sem gerðar verða fyrir, við og að framleiðslu lokinni og hversu oft þær verða gerðar,
 - d) gæðaskýrslum, s.s. skoðunarskýrslum og prófunargögnum, kvörðunargögnum, skýrslum um menntun og hæfi hlutaðeigandi starfsfólks o.s.frv. og
 - e) aðferðum til að fylgjast með því að tilskildum vörugæðum sé náð og að gæðakerfið sé skilvirk.
- 3.3. Tilkynnta stofan skal meta gæðakerfið til þess að ákvarða hvort það fullnægi kröfunum sem um getur í lið 3.2.

Stofan skal ætla fyrir fram að samræmis sé gætt við þessar kröfur að því er varðar þætti gæðakerfisins sem uppfylla samsvarandi forskriftir viðeigandi samhæfðra staðla.

Úttektarhópurinn skal búa yfir reynslu af gæðastjórnunarkerfum og þar að auki skal vera í honum a.m.k. einn aðili sem hefur reynslu af mati á vörum af viðkomandi sviði og á þeirri framleiðslutækni sem um er að ræða og býr yfir þekkingu á viðeigandi kröfum þessarar tilskipunar. Hluti af úttektinni skal vera matsheimsókn á athafnasvæði framleiðanda. Úttektarhópurinn skal endurskoða tæknigögnin, sem um getur í e-lið í lið 3.1, til að sannreyna getu framleiðandans til að greina viðeigandi kröfur í þessari tilskipun og framkvæma nauðsynlegar athuganir í því skyni að tryggja að varan uppfylli þessar kröfur.

Tilkynna skal framleiðandanum um ákvörðunina. Tilkynningin skal innihalda niðurstöður úttektarinnar og rökstudda ákvörðun um matið.

3.4. Framleiðandi skal skuldbinda sig til að rækja þær skyldur sem gæðakerfið, í þeirri mynd sem það hefur verið samþykkt, leggur honum á herðar og að viðhalda því svo að það sé fullnægjandi og skilvirkt.

3.5. Framleiðandi skal upplýsa tilkynntu stofuna, sem samþykkti gæðakerfið, um allar fyrirhugaðar breytingar á því.

Tilkynnta stofan skal meta þær breytingar sem lagðar eru til og ákveða hvort breytta gæðakerfið muni áfram fullnægja kröfunum, sem um getur í lið 3.2, eða hvort nýtt mat þurfi að fara fram.

Stofan skal tilkynna framleiðandanum um ákvörðun sína. Tilkynningin skal innihalda niðurstöður athugunarinnar og rökstudda ákvörðun um matið.

4. Eftirlit á ábyrgð tilkynntu stofunnar

4.1. Tilgangur eftirlitsins er að tryggja að framleiðandinn ræki þær skyldur sem samþykkt gæðakerfið leggur honum á herðar.

4.2. Framleiðandinn skal veita tilkynntu stofunni aðgang til að meta framleiðslu-, skoðunar-, prófunar- og geymslustaði og láta henni í té allar nauðsynlegar upplýsingar, einkum:

- a) gögn um gæðakerfið,
- b) gæðaskýrslur, s.s. skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn, skýrslur um menntun og hæfi hlutaðeigandi starfsfólks o.s.frv.

4.3. Tilkynnta stofan skal með jöfnu millibili gera úttekt á því hvort framleiðandi viðhaldi gæðakerfinu og noti það og gefa framleiðanda skýrslu um úttektina.

4.4. Að auki getur tilkynnta stofan komið óvænt í heimsókn til framleiðandans. Í slíkum heimsóknum er tilkynntu stofunni heimilt að gera, eða láta gera, prófanir á vörum til að færa sönnur á að gæðakerfið vinni rétt, ef með þarf. Tilkynnta stofan skal gefa framleiðandanum skýrslu um heimsóknina og, hafi prófun farið fram, prófunarskýrslu.

5. CE-merki, ESB-samræmisfirlýsing og staðfesting á samræmi

5.1. Framleiðandi skal festa CE-merki og, á ábyrgð tilkynntu stofunnar sem um getur í lið 3.1, kenninúmer hinar síðarnefndu á sérhverja vöru, sem er ekki íhlutur, sem samræmist gerðareintakinu, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og fullnægir viðeigandi kröfum í þessari tilskipun.

5.2. Framleiðandinn skal gera skriflega ESB-samræmisfirlýsingu fyrir hverja gerð vöru, sem er ekki íhlutur, og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að vara, sem er ekki íhlutur, hefur verið sett á markað. Í ESB-samræmisfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða gerð vöru hún var samin fyrir.

Afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni skal fylgja hverri vöru sem er ekki íhlutur.

5.3. Framleiðandinn skal gera skriflega staðfestingu á samræmi fyrir hvern íhlut og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að íhluturinn hefur verið settur á markað. Í staðfestingu á samræmi skal tilgreina þá gerð íhlutar sem hún var samin fyrir. Afrit af staðfestingu á samræmi skal fylgja hverjum íhlut.

6. Framleiðandinn skal hafa eftirfarandi tiltækt fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að varan hefur verið sett á markað:
- a) gögnin sem um getur í lið 3.1,
 - b) upplýsingar um breytingarnar, sem um getur í lið 3.5, í þeirri mynd sem þær hafa verið samþykktar,
 - c) þær ákvarðanir og skýrslur frá tilkynntu stofunni sem um getur í liðum 3.5, 4.3 og 4.4.
7. Hver tilkynnt stofa skal upplýsa tilkynningaryfirvöld sín um samþykki fyrir gæðakerfum, sem hafa verið gefin út eða afturkölluð, og skal, reglulega eða samkvæmt beiðni, veita tilkynningaryfirvöldum sínum aðgang að skránni yfir gæðakerfi, sem synjað hefur verið um samþykki, samþykki hefur verið felld tímabundið úr gildi eða takmarkað á annan hátt.

Hver tilkynnt stofa skal upplýsa aðrar tilkynntar stofur um gæðakerfi, sem hún hefur synjað um samþykki, samþykki hefur verið felld tímabundið úr gildi, afturkallað eða takmarkað á annan hátt og einnig, samkvæmt beiðni, um samþykki fyrir gæðakerfum sem hún hefur gefið út.

8. **Viðurkenndur fulltrúi**

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans, sem settar eru fram í liðum 3.1 og 3.5 og 5. og 6. lið, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

*V. VIÐAUKI***AÐFERÐAREINING F: GERÐARSAMRÆMI BYGGT Á SANNPRÓFUN VÖRU**

1. Gerðarsamræmi byggt á sannprófun vöru er sá hluti samræmismatsaðferðar þar sem framleiðandinn uppfyllir skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 2. og 5. lið, og tryggir og lýsir því yfir á eigin ábyrgð að vörurnar, sem um er að ræða, sem hafa verið sannprófaðar í samræmi við ákvæði 3. liðar, séu í samræmi við gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og fullnægi kröfunum í þessari tilskipun sem gilda um þær.

2. Framleiðsla

Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferlið og vöktun þess tryggi að framleiddar vörur séu í samræmi við samþykktu gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og uppfylli kröfur þessarar tilskipunar sem gilda um þær.

3. Sannprófun

Tilkynnt stofa, sem framleiðandi velur, skal framkvæma viðeigandi athuganir og prófanir til að ganga úr skugga um samræmi varanna við samþykktu gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.

Athuganir og prófanir til að athuga samræmi varanna við viðeigandi kröfur skulu fara fram með því að athuga og prófa hverja vöru eins og tilgreint er í lið 4.

4. Sannprófun á samræmi með athugun og prófun á hverju vörueintaki

- 4.1. Allar vörur skulu sérstaklega athugaðar og gerðar skulu viðeigandi prófanir, eins og mælt er fyrir um í viðkomandi samhæfðum staðli eða stöðlum og/eða jafngildar prófanir í öðrum viðkomandi tækniforskriftum til að sannreyna að þær séu í samræmi við samþykktu gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og við viðkomandi kröfur í þessari tilskipun.

Ef slíkur samhæfður staðall er ekki fyrir hendi skal hlutaðeigandi tilkynnt stofa ákveða hvaða prófanir er viðeigandi að framkvæma.

- 4.2. Tilkynnta stofan skal gefa út samræmisvottorð, að því er varðar athuganir og prófanir sem framkvæmdar eru, og skal festa kenninúmer sitt á sérhvert samþykkt vörueintak eða láta gera það á eigin ábyrgð.

Framleiðandinn skal varðveita samræmisvottorðin þannig að þau séu tiltæk fyrir viðkomandi landsyfirvöld til skoðunar í tíu ár eftir að varan hefur verið sett á markað.

5. CE-merki, ESB-samræmisfirlýsing og staðfesting á samræmi

- 5.1. Framleiðandi skal festa CE-merki og, á ábyrgð tilkynntu stofunnar sem um getur í lið 3, kenninúmer hinnar síðarnefndu á sérhverja vöru, sem er ekki íhlutur, sem samræmist samþykktu gerðareintakinu, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og fullnægir viðeigandi kröfum í þessari tilskipun.

- 5.2. Framleiðandinn skal gera skriflega ESB-samræmisfirlýsingu fyrir hverja gerð vöru, aðra en íhluti, og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að vara, sem er ekki íhlutur, hefur verið sett á markað. Í ESB-samræmisfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða gerð vöru hún var samin fyrir.

Afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni skal fylgja hverri vöru, sem er ekki íhlutur.

Framleiðandinn má einnig festa kenninúmer tilkynntu stofunnar á vörurnar, sem eru ekki íhlutir, á ábyrgð þeirrar síðarnefndu, ef tilkynnta stofan, sem um getur í 3. lið, samþykkir það.

- 5.3. Framleiðandinn skal gera skriflega staðfestingu á samræmi fyrir hvern íhlut og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að íhluturinn hefur verið settur á markað. Í staðfestingu á samræmi skal tilgreina þá gerð íhlutar sem hún var samin fyrir. Afrit af staðfestingu á samræmi skal fylgja hverjum íhlut.

6. Ef tilkynnta stofan samþykkir það má framleiðandinn, á ábyrgð tilkynntu stofunnar, festa kenninúmer tilkynntu stofunnar á vörunar í framleiðsluferlinu.

7. **Viðurkenndur fulltrúi**

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu. Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má ekki uppfylla þær skyldur hans sem settar eru fram í 2. lið.

*VI. VIÐAUKI***AÐFERÐAREINING C1: GERÐARSAMRÆMI BYGGT Á INNRA FRAMLEIÐSLUEFTIRLITI ÁSAMT
VÖRUPRÓFUN UNDIR EFTIRLITI**

1. Gerðarsamræmi byggt á innra framleiðslueftirliti ásamt vöruprófun undir eftirliti er sá hluti samræmismatsaðferðar þar sem framleiðandinn uppfyllir skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. lið, og tryggir og lýsir því yfir á eigin ábyrgð að vörurnar, sem um er að ræða, séu í samræmi við gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og fullnægi kröfunum í þessari tilskipun sem gilda um þær.

2. Framleiðsla

Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferlið og vöktun þess tryggi að framleiddar vörur séu í samræmi við gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og uppfylli kröfur þessarar tilskipunar sem gilda um þær.

3. Vöruathuganir

Framleiðandinn skal framkvæma eða láta framkvæma fyrir sína hönd eina eða fleiri prófanir á einum eða fleiri tilteknum þáttum hverrar vöru fyrir sig til að sannreyna að þær séu í samræmi við gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og við samsvarandi kröfur í þessari tilskipun. Prófanirnar skulu framkvæmdar á ábyrgð tilkynntar stofu sem framleiðandi velur.

Framleiðandi skal, á ábyrgð tilkynntu stofunnar, festa kenninúmer tilkynntu stofunnar á vöruna í framleiðsluferlinu.

4. CE-merki, ESB-samræmisfirlýsing og staðfesting á samræmi

- 4.1. Framleiðandi skal festa CE-merki á sérhverja vöru, sem er ekki íhlutur, sem er í samræmi við gerðareintakið, sem er lýst í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og uppfyllir viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.
- 4.2. Framleiðandinn skal gera skriflega ESB-samræmisfirlýsingu fyrir gerð vöru, sem er ekki íhlutur, og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að varan, sem er ekki íhlutur, hefur verið sett á markað. Í ESB-samræmisfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða gerð vöru hún var samin.

Afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni skal fylgja hverri vöru sem er ekki íhlutur.

- 4.3. Framleiðandinn skal gera skriflega staðfestingu á samræmi fyrir hvern íhlut og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að íhluturinn hefur verið settur á markað. Í staðfestingu á samræmi skal tilgreina fyrir hvaða gerð íhlutar hún var samin. Afrit af staðfestingu á samræmi skal fylgja hverjum íhlut.

5. Viðurkenndur fulltrúi

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans, sem settar eru fram í 4. lið, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

VII. VIÐAUKI

AÐFERÐAREINING E: GERÐARSAMRÆMI BYGGT Á GÆÐATRYGGINGU VÖRU

1. Gerðarsamræmi byggt á gæðatryggingu vöru er sá hluti samræmismatsaðferðar þar sem framleiðandinn uppfyllir skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 2. og 5. lið, og tryggir og lýsir því yfir á eigin ábyrgð að vörunar, sem um er að ræða, séu í samræmi við gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um þær.

2. **Framleiðsla**

Framleiðandinn skal starfrækja samþykkt gæðakerfi fyrir lokavöruefirlit og prófun á vörunum, sem um er að ræða, eins og tilgreint er í 3. lið, og skal sæta eftirliti eins og tilgreint er í 4. lið.

3. **Gæðakerfi**

- 3.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um mat á gæðakerfi sínu fyrir viðkomandi vörur hjá tilkynntri stofu að eigin vali.

Umsóknin skal innihalda:

- a) nafn og heimilisfang framleiðandans og, ef viðurkenndur fulltrúi leggur fram umsóknina, einnig nafn hans og heimilisfang,
- b) skriflega yfirlýsingu um að sama umsókn hafi ekki verið lögð fram hjá annarri tilkynntri stofu,
- c) allar upplýsingar, sem máli skipta, um fyrirhugaðan undirflokk vörunnar,
- d) gögn um gæðakerfið og
- e) tæknigögn um samþykta gerðareintakið og afrit af ESB-gerðarprófunarvottorðinu.

- 3.2. Gæðakerfið á að tryggja að vörunar séu í samræmi við gerðareintakið, sem lýst er í ESB-gerðarprófunarvottorðinu, og viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.

Alla þá þætti, kröfur og ákvæði sem framleiðandinn hefur samþykkt skal skjalfesta á kerfisbundinn og skipulegan hátt sem skriflegar reglur, verklagsreglur og leiðbeiningar. Þessi gögn um gæðakerfið skulu tryggja að áætlanir, skipulag, handbækur og skýrslur er varða gæði séu alltaf túlkaðar á sama hátt.

Gögnin skulu einkum innihalda fullnægjandi lýsingu á:

- a) gæðamarkmiðum og stjórnskipulagi, ábyrgð og valdi stjórnenda með tilliti til vörugæða,
- b) þeim athugunum og prófunum sem verða gerðar að framleiðslu lokinni,
- c) gæðaskrá, s.s. skoðunarskýrslum og prófunargögnum, kvörðunargögnum, skýrslum um menntun og hæfi hlutaðeigandi starfsfólks o.s.frv.,
- d) aðferðum við vöktun á því að gæðakerfið sé skilvirk.

- 3.3. Tilkynnta stofan skal meta gæðakerfið til þess að ákvarða hvort það fullnægi kröfunum sem um getur í lið 3.2.

Stofan skal ætla fyrir fram að samræmis sé gætt við þessar kröfur að því er varðar þætti gæðakerfisins sem uppfylla samsvarandi forskriftir viðeigandi samhæfðra staðla.

Úttektarhópurinn skal búa yfir reynslu af gæðastjórnunarkerfum og þar að auki skal vera í honum a.m.k. einn aðili sem hefur reynslu af mati á vörum af viðkomandi sviði og á þeirri framleiðslutækni sem um er að ræða og býr yfir þekkingu á viðeigandi kröfum þessarar tilskipunar. Hluti af úttektinni skal vera matsheimsókn á athafnasvæði framleiðanda. Úttektarhópurinn skal endurskoða tæknigögnin, sem um getur í e-lið í lið 3.1, til að sannreyna getu framleiðandans til að greina viðkomandi kröfur í þessari tilskipun og framkvæma nauðsynlegar athuganir í því skyni að tryggja að varan uppfylli þessar kröfur.

Tilkynna skal framleiðandanum um ákvörðunina. Tilkynningin skal innihalda niðurstöður úttektarinnar og rökstudda ákvörðun um matið.

3.4. Framleiðandi skal skuldbinda sig til að rækja þær skyldur sem gæðakerfið, í þeirri mynd sem það hefur verið samþykkt, leggur honum á herðar og að viðhalda því svo að það sé fullnægjandi og skilvirkt.

3.5. Framleiðandi skal upplýsa tilkynntu stofuna, sem samþykkti gæðakerfið, um allar fyrirhugaðar breytingar á því.

Tilkynnta stofan skal meta þær breytingar sem lagðar eru til og ákveða hvort breytta gæðakerfið muni áfram fullnægja kröfunum, sem um getur í lið 3.2, eða hvort nýtt mat þurfi að fara fram.

Stofan skal tilkynna framleiðandanum um ákvörðun sína. Tilkynningin skal innihalda niðurstöður athugunarinnar og rökstudda ákvörðun um matið.

4. Eftirlit á ábyrgð tilkynntu stofunnar

4.1. Tilgangur eftirlitsins er að tryggja að framleiðandinn ræki þær skyldur sem samþykkt gæðakerfið leggur honum á herðar.

4.2. Framleiðandinn skal veita tilkynntu stofunni aðgang til að meta framleiðslu-, skoðunar-, prófunar- og geymslustaði og láta henni í té allar nauðsynlegar upplýsingar, einkum:

- a) gögn um gæðakerfið,
- b) gæðaskýrslur, s.s. skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn, skýrslur um menntun og hæfi hlutað-eigandi starfsfólks o.s.frv.

4.3. Tilkynnta stofan skal með jöfnu millibili gera úttekt á því hvort framleiðandi viðhaldi gæðakerfinu og noti það og gefa framleiðanda skýrslu um úttektina.

4.4. Að auki getur tilkynnta stofan komið óvænt í heimsókn til framleiðandans. Í slíkum heimsóknum er tilkynntu stofunni heimilt að gera, eða láta gera, prófanir á vörum til að færa sönnur á að gæðakerfið vinni rétt, ef með þarf. Tilkynnta stofan skal gefa framleiðandanum skýrslu um heimsóknina og, hafi prófun farið fram, prófunarskýrslu.

5. CE-merki, ESB-samræmisfirlýsing og staðfesting á samræmi

5. 1. Framleiðandi skal festa CE-merki og, á ábyrgð tilkynntu stofunnar sem um getur í lið 3.1, kenninúmer hinar síðarnefndu á sérhverja vöru, sem er ekki íhlutur, sem samræmist gerðareintakinu, sem lýst er í ESB-gerðar-prófunarvottorðinu, og fullnægir viðeigandi kröfum í þessari tilskipun.

5.2. Framleiðandinn skal gera skriflega ESB-samræmisfirlýsingu fyrir hverja gerð vöru, sem er ekki íhlutur, og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að vara, sem er ekki íhlutur, hefur verið sett á markað. Í ESB-samræmisfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða gerð vöru hún var samin.

Afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni skal fylgja hverri vöru sem er ekki íhlutur.

5.3. Framleiðandinn skal gera skriflega staðfestingu á samræmi fyrir hvern íhlut og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að íhluturinn hefur verið settur á markað. Í staðfestingu á samræmi skal tilgreina þá gerð íhlutar sem hún var samin fyrir. Afrit af staðfestingu á samræmi skal fylgja hverjum íhlut.

6. Framleiðandinn skal hafa eftirfarandi tiltækt fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að varan hefur verið sett á markað:

- a) gögnin sem um getur í lið 3.1,
- b) upplýsingar um breytingarnar, sem um getur í lið 3.5, í þeirri mynd sem þær hafa verið samþykktar,
- c) þær ákvarðanir og skýrslur frá tilkynntu stofunni sem um getur í liðum 3.5, 4.3 og 4.4.

7. Hver tilkynnt stofa skal upplýsa tilkynningaryfirvöld sín um samþykki fyrir gæðakerfum, sem hafa verið gefin út eða afturkölluð, og skal, reglulega eða samkvæmt beiðni, veita tilkynningaryfirvöldum sínum aðgang að skránni yfir gæðakerfi, sem synjað hefur verið um samþykki, samþykki hefur verið felld tímabundið úr gildi fyrir eða takmarkað á annan hátt.

Hver tilkynnt stofa skal upplýsa aðrar tilkynntar stofur um samþykki fyrir gæðakerfum, sem hún hefur synjað, felld tímabundið úr gildi eða afturkallað og, samkvæmt beiðni, um samþykki fyrir gæðakerfum sem hún hefur gefið út.

8. **Viðurkenndur fulltrúi**

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans, sem settar eru fram í liðum 3.1 og 3.5 og 5. og 6. lið, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

VIII. VIÐAUKI

AÐFERÐAREINING A: INNRA FRAMLEIÐSLUEFTIRLIT

1. Innra framleiðslueftirlit er samræmismatsaðferðin þar sem framleiðandi uppfyllir skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. lið, og tryggir og lýsir því yfir á eigin ábyrgð að vörunar, sem um er að ræða, uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um þær.

2. **Tæknigögn**

Framleiðandi skal útbúa tæknigögnin. Gögnin skulu vera með þeim hætti að unnt sé að meta hvort varan samræmist viðkomandi kröfum og þau skulu innihalda fullnægjandi greiningu og mat á áhættu.

Í tæknigögnunum skal tilgreina viðeigandi kröfur og þau skulu, að svo miklu leyti sem það skiptir máli fyrir matið, fjalla um hönnun, framleiðslu og notkun vörunnar. Í tæknigögnunum skulu a.m.k. eftirfarandi atriði koma fram:

- a) almenn lýsing á vörunni,
- b) frumdrög að hönnun og framleiðsluteikningar og skýringarmyndir af íhlutum, undireiningum, straumrásum o.s.frv.,
- c) lýsingar og útskýringar sem eru nauðsynlegar til að skilja umræddar teikningar og skýringarmyndir og átta sig á notkun vörunnar,
- d) skrá yfir samhæfðu staðlana sem beitt er að öllu eða einhverju leyti og hafa verið birtir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og hafi þessum samhæfðu stöðlum ekki verið beitt, þá lýsing á þeim lausnum sem hafa verið valdar í því skyni að uppfylla grunnkröfur um heilbrigði og öryggi í þessari tilskipun, þ.m.t. skrá yfir viðeigandi tækniforskriftir sem var beitt. Þegar samhæfðum stöðlum hefur verið beitt að hluta til skal í tæknigögnunum tilgreina þá hluta þeirra sem beitt hefur verið,
- e) niðurstöður hönnunarútreikninga, athugana, sem hafa verið gerðar, o.s.frv. og
- f) prófunarskýrslur.

3. **Framleiðsla**

Framleiðandi skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir svo að framleiðsluferlið og vöktun þess tryggi að framleiddar vörur séu í samræmi við tæknigögnin, sem um getur í 2. lið, og við kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um þær.

4. **CE-merki, ESB-samræmisfirlýsing og staðfesting á samræmi**

- 4.1. Framleiðandi skal festa CE-merki á sérhverja vöru, sem er ekki íhlutur, sem uppfyllir viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.

- 4.2. Framleiðandi skal gera skriflega samræmisfirlýsingu fyrir hverja gerð vöru, sem er ekki íhlutur, og varðveita hana ásamt tæknigögnunum þannig að þau séu tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að varan, sem er ekki íhlutur, hefur verið sett á markað. Í ESB-samræmisfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða gerð vöru hún var samin fyrir.

Afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni skal fylgja hverri vöru sem er ekki íhlutur.

- 4.3. Framleiðandi skal gera skriflega staðfestingu á samræmi fyrir hverja gerð íhlutar og varðveita hana ásamt tæknigögnunum þannig að þau séu tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að íhluturinn hefur verið settur á markað. Í staðfestingu á samræmi skal tilgreina íhlutinn sem hún var samin fyrir. Afrit af staðfestingu á samræmi skal fylgja hverjum íhlut.

5. **Viðurkenndur fulltrúi**

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans, sem settar eru fram í 4. lið, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

IX. VIÐAUKI

AÐFERÐAREINING G: SAMRÆMI BYGGT Á EININGARSANNPRÓFUN

1. Samræmi byggt á einingarsannprófun er samræmismatsaðferðin þar sem framleiðandinn uppfyllir skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 5. lið, og tryggir og lýsir því yfir á eigin ábyrgð að varan, sem um er að ræða, sem hefur verið sannprófuð í samræmi við ákvæði 4. liðar, sé í samræmi við kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um hana.

2. Tæknigögn

- 2.1. Framleiðandi skal útbúa tæknigögnin og gera þau aðgengileg tilkynntu stofnunni sem um getur í 4. lið. Gögnin skulu vera með þeim hætti að unnt sé að meta hvort varan samræmist viðkomandi kröfum og þau skulu innihalda fullnægjandi greiningu og mat á áhættu. Í tæknigögnunum skal tilgreina viðeigandi kröfur og þau skulu, að svo miklu leyti sem það skiptir máli fyrir matið, fjalla um hönnun, framleiðslu og notkun vörunnar. Í tæknigögnunum skulu a.m.k. eftirfarandi atriði koma fram:

- a) almenn lýsing á vörunni,
- b) frumdrög að hönnun og framleiðsluteikningar og skýringarmyndir af íhlutum, undireiningum, straumrásum o.s.frv.,
- c) lýsingar og útskýringar sem eru nauðsynlegar til að skilja umræddar teikningar og skýringarmyndir og átta sig á notkun vörunnar,
- d) skrá yfir samhæfðu staðlana, sem beitt er að öllu eða einhverju leyti og hafa verið birtir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, og hafi þessum samhæfðu stöðlum ekki verið beitt, þá lýsing á þeim lausnum, sem hafa verið valdar í því skyni að uppfylla grunnkröfur um heilbrigði og öryggi í þessari tilskipun, þ.m.t. skrá yfir viðeigandi tækniforskriftir sem var beitt; þegar samhæfðum stöðlum hefur verið beitt að hluta til skal í tæknigögnunum tilgreina þá hluta þeirra sem beitt hefur verið,
- e) niðurstöður hönnunarútreikninga, athugana, sem hafa verið gerðar, o.s.frv. og
- f) prófunarskýrslur.

- 2.2. Framleiðandinn skal varðveita tæknigögnin þannig að þau séu tiltæk fyrir viðkomandi landsyfírvöld í tíu ár eftir að varan hefur verið sett á markað.

3. Framleiðsla

Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferlið og vöktun þess tryggi að framleidd vara sé í samræmi við viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.

4. Sannprófun

Tilkynnt stofa, sem framleiðandi velur, skal framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi athuganir og prófanir, sem settar eru fram í viðeigandi samhæfðum stöðlum, og/eða jafngildar prófanir, sem settar eru fram í viðeigandi tækniforskriftum, til að ganga úr skugga um samræmi vörunnar við viðeigandi kröfur í þessari tilskipun. Ef slíkur samhæfður staðall er ekki fyrir hendi skal tilkynnta stofan, sem um er að ræða, ákveða hvaða prófanir er viðeigandi að framkvæma.

Tilkynnta stofan skal gefa út samræmisvottorð, að því er varðar athuganir og prófanir sem framkvæmdar eru, og skal hún festa kenninúmer sitt á samþykka vöru eða láta gera það á eigin ábyrgð.

Framleiðandinn skal varðveita samræmisvottorðin þannig að þau séu tiltæk fyrir viðkomandi landsyfírvöld í tíu ár eftir að varan hefur verið sett á markað.

5. CE-merki, ESB-samræmisyfirlýsing og staðfesting á samræmi

- 5.1. Framleiðandi skal festa CE-merki, og, á ábyrgð tilkynntu stofunnar sem um getur í 4. lið, kenninúmer hinnar síðarnefndu á sérhverja vöru, sem er ekki íhlutur, sem fullnægir viðeigandi kröfum í þessari tilskipun.

- 5.2. Framleiðandinn skal gera skriflega ESB-samræmisýfirlýsingu og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að vara, sem er ekki íhlutur, hefur verið sett á markað. Í ESB-samræmisýfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða vöru hún var samin.

Afrit af ESB-samræmisýfirlýsingunni skal fylgja hverri vöru sem er ekki íhlutur.

- 5.3. Framleiðandinn skal gera skriflega staðfestingu á samræmi og varðveita hana þannig að hún sé tiltæk fyrir landsyfirvöld í tíu ár eftir að íhluturinn hefur verið settur á markað. Í staðfestingu á samræmi skal tilgreina íhlutinn sem hún var samin fyrir. Afrit af staðfestingu á samræmi skal fylgja hverjum íhlut.

6. **Viðurkenndur fulltrúi**

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans, sem settar eru fram í lið 2.2 og 5. lið, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

*X. VIÐAUKI*ESB-SAMRÆMISYFIRLÝSING (nr. XXXX) ⁽¹⁰⁾

1. Gerð vöru/vara (framleiðslu-, gerðar-, lotu- eða raðnúmer):
2. Nafn og heimilisfang framleiðanda og, ef við á, viðurkennds fulltrúa hans:
3. Útgáfa þessarar samræmisyfirlýsingar er einungis á ábyrgð framleiðandans.
4. Hluturinn sem yfirlýsingin á við um (auðkenning vöru sem gerir rekjanleika mögulegan; ef nauðsyn krefur vegna auðkenningar vöru getur mynd þurft að fylgja):
5. Hluturinn, sem yfirlýsingin á við um og sem lýst er hér að framan, er í samræmi við viðkomandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins:
6. Tilvísanir í viðkomandi samhæfða staðla, sem eru notaðir, eða tilvísanir í aðrar tækniforskriftir sem samræmisyfirlýsing miðast við:
7. Þar sem við á: tilkynnt stofa... (nafn, númer) ... framkvæmdi ... (lýsing á afskiptum) ... og gaf út vottorðið:
8. Viðbótarupplýsingar:

Undirritað fyrir og fyrir hönd:

(útgáfustaður og dagsetning):

(nafn, stöðuheiti)(undirritun):

⁽¹⁰⁾ Það er valfrjálst hvort framleiðandinn úthlutar samræmisyfirlýsingunni númeri.

XI. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun með skrá yfir síðari breytingar hennar*(sem um getur í 43. gr.)*

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB
(Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 1).

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003
(Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012
(Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12).

Aðeins 8. liður
I. viðauka.

Aðeins c-liður 1. mgr.
26. gr.

B-HLUTI

Frestur til að leiða í landslög og gildistökudagsetningar*(sem um getur í 43. gr.)*

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Gildistökudagur
94/9/EB	1. september 1995	1. mars 1996

XII. VIÐAUKI
SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 94/9/EB	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.	a-liður 1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	b-liður 1. mgr. 1. gr.
—	c-liður 1. mgr. 1. gr.
3. mgr. 1. gr.	1.–9. mgr. 2. gr.
—	10.–26. mgr. 2. gr.
4. mgr. 1. gr.	2. mgr. 1. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	4. gr.
4. gr.	5. gr.
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 5. gr.	—
Önnur undirgrein 1. mgr. 5. gr.	2. mgr. 12. gr.
2. mgr. 5. gr.	1. mgr. 12. gr.
3. mgr. 5. gr.	—
—	6.–11. gr.
—	—
1. og 2. mgr. 6. gr.	—
3. mgr. 6. gr.	1.–4. mgr. 39. gr.
—	Fyrsta undirgrein 5. mgr. 39. gr.
4. mgr. 6. gr.	Önnur undirgrein 5. mgr. 39. gr.
7. gr.	—
1.–6. mgr. 8. gr.	1.–6. mgr. 13. gr.
7. mgr. 8. gr.	—
—	14. og 15. gr.
9. gr.	—
1. mgr. 10. gr.	—
2. mgr. 10. gr.	1. mgr. 16. gr.
3. mgr. 10. gr.	—
—	2.–6. mgr. 16. gr.
—	17.–33. gr.
11. gr.	—
—	34.–38. gr.
12. og 13. gr.	—
—	40. gr.

Tilskipun 94/9/EB	Þessi tilskipun
—	1. mgr. 41. gr.
1. mgr. 14. gr.	—
2. mgr. 14. gr.	2. mgr. 41. gr.
3. mgr. 14. gr.	—
1. mgr. 15. gr.	1. mgr. 42. gr.
2. mgr. 15. gr.	—
—	2. mgr. 42. gr.
—	43. og 44. gr.
16. gr.	45. gr.
I.–IX. viðauki	I.–IX. viðauki
X. viðauki	—
XI. viðauki	—
—	X. viðauki
—	XI. viðauki
—	XII. viðauki

YFIRLÝSING EVRÓPUÞINGSINS

Evrópuþingið telur að einungis þegar og svo framarlega sem framkvæmdargerðir, í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011, eru ræddar á fundum nefnda, megi líta svo á að þessar nefndir séu „framkvæmdanefndir“ í skilningi I. viðauka við rammasamninginn um samskipti á milli Evrópuþingsins og framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins. Fundir nefnda falla því innan gildissviðs 15. liðs rammasamningsins þegar og svo framarlega sem önnur mál eru rædd.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2014/35/ESB

2016/EES/19/25

frá 26. febrúar 2014

um samræmingu laga aðildarríkjanna um að bjóða rafföng fram á markaði sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka

(endurútgefin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Gera ætti nokkrar breytingar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/95/EB frá 12. desember 2006 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka ⁽³⁾. Fyrir skýrleika sakir ætti að endurútgefa þá tilskipun.
- 2) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðseftirlit í tengslum við markaðssetningu á vörum ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um reglur varðandi faggildingu vegna samræmismatsstofa, um ramma fyrir markaðseftirlit með vörum og fyrir eftirlit með vörum frá þriðju löndum og þar er einnig mælt fyrir um almennar meginreglur varðandi CE-merki.
- 3) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 768/2008/EB frá 9. júlí 2008 um sameiginlegan ramma um markaðssetningu

á vörum ⁽⁵⁾ er mælt fyrir um sameiginlegar meginreglur og viðmiðunarákvæði sem á að beita í löggjöf sem bundin er við tiltekna geira til að fá samræmdan grunn að endurskoðun eða endurútgáfu þeirrar löggjafar. Því ætti að aðlagða tilskipun 2006/95/EB að þeirri ákvörðun.

- 4) Þessi tilskipun gildir um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka sem eru ný á markaði Sambandsins þegar þau eru sett á markað, þ.e.a.s. þau eru annaðhvort ný rafföng framleidd af framleiðanda með staðfestu í Sambandinu eða rafföng, hvort sem þau eru ný eða notuð, innflutt frá þriðja landi.
- 5) Tilskipun þessi gildir um hvers kyns afhendingu, þ.m.t. fjarsölu.
- 6) Rekstraraðilar ættu að bera ábyrgð á því að rafföng uppfylli kröfur þessarar tilskipunar, í samræmi við það hlutverk sem hver þeirra gegnir í aðfangakeðjunni, til að tryggja öfluga vernd sem varðar hagsmuni almennings, s.s. heilbrigði og öryggi manna, húsdýra og eigna, og tryggja sanngjarna samkeppni á markaði Sambandsins.
- 7) Allir rekstraraðilar, sem koma að aðfangakeðjunni og dreifingarferlinu, ættu að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þeir bjóði aðeins fram rafföng á markaðinum sem samræmast þessari tilskipun. Nauðsynlegt er að kveða á um skýra og hóflega dreifingu skuldbindinga sem samsvara hlutverki hvers rekstraraðila í aðfangakeðjunni og dreifingarferlinu.
- 8) Til að auðvelda samskipti milli rekstraraðila, markaðseftirlitsyfirvalda og neytenda ættu aðildarríkin að hvetja rekstraraðila til þess að setja upplýsingar um veffang til viðbótar við pósthfang.
- 9) Þar eð framleiðandinn býr yfir ítarlegri þekkingu á hönnunar- og framleiðsluferlinu er hann sá aðili sem hæfastur er til að framkvæma samræmismatsaðferðina. Samræmismatið ætti því áfram að vera skylda framleiðandans eingöngu. Í þessari tilskipun er engin samræmismatsaðferð sem krefst íhlutunar tilkynntrar stofu.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 96, 29.3.2014, bls. 357. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 46/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 181, 21.6.2012, bls. 105.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 5. febrúar 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 20. febrúar 2014.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 374, 27.12.2006, bls. 10. Tilskipun 2006/95/EB er kerfisbinding á tilskipun ráðsins 73/23/EEB frá 19. febrúar 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (Stjtið. ESB L 77, 26.3.1973, bls. 29).

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 82.

- 10) Nauðsynlegt er að tryggja að rafföng frá þriðju löndum, sem koma inn á markað Sambandsins, séu í samræmi við þessa tilskipun og einkum að framleiðendur hafi framkvæmt samræmismat á þessum rafföngum með viðeigandi matsaðferð. Því ætti að setja ákvæði um að innflytjendur eigi að ganga úr skugga um að rafföng, sem þeir setja á markað, séu í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar og að þeir setji ekki rafföng á markað sem uppfylla ekki slíkar kröfur eða hafa áhættu í för með sér. Einnig ætti að setja ákvæði um að innflytjendur eigi að ganga úr skugga um að samræmismat hafi verið framkvæmt og að merkingar á rafföngum og gögn, sem tekin eru saman af hálfu framleiðenda, séu aðgengileg lögbærum landsyfirvöldum til skoðunar.
- 11) Þegar innflytjendur setja raffang á markað ættu þeir að tilgreina á raffanginu nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá. Heimilt er að veita undanþágur ef stærð eða eðli raffangsins gerir ekki kleift að tilgreina nafn og heimilisfang. Þetta á einnig við um tilvik þar sem innflytjandinn yrði að opna umbúðirnar til að setja nafn sitt og heimilisfang á raffangið.
- 12) Dreifingaraðilinn býður rafföng fram á markaði eftir að framleiðandi eða innflytjandi setur þau á markað og hann ætti að gæta þess vandlega að tryggja að meðhöndlun hans á rafföngum hafi ekki neikvæð áhrif á að þessi rafföng uppfylli gildandi kröfur.
- 13) Rekstraraðili, sem annaðhvort setur raffang á markað undir eigin nafni eða vörumerki eða gerir breytingar á raffangi þannig að breytingarnar kunni að hafa áhrif á það hvort raffangið sé í samræmi við þessa tilskipun, ætti að teljast framleiðandinn og takast á hendur skyldur framleiðanda.
- 14) Þar sem dreifingaraðilar og innflytjendur eru nátengdir markaðinum ættu þeir að taka þátt í verkefnum er lúta að markaðseftirliti sem lögbær landsyfirvöld annast og ættu þeir að vera reiðubúnir til að taka virkan þátt og láta þessum yfirvöldum í té allar nauðsynlegar upplýsingar varðandi viðkomandi raffang.
- 15) Ef rekjanleiki raffangs er tryggður í allri aðfangakeðjunni stuðlar það að einfaldara og skilvirkara markaðseftirliti. Skilvirkt rekjanleikakerfi auðveldar markaðseftirlitsyfirvöldum það verkefni að rekja rekstraraðila sem bjóða fram rafföng á markaði sem ekki uppfylla kröfurnar. Þegar rekstraraðilar geyma þær upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun til að tilgreina aðra rekstraraðila ættu þeir ekki að þurfa að uppfæra slíkar upplýsingar, að því er varðar aðra rekstraraðila, sem hafa annaðhvort afhent þeim rafföng eða sem þeir hafa afhent rafföng.
- 16) Í þessari tilskipun ætti aðeins að tilgreina öryggismarkmið. Til að auðvelda mat á samræmi við þessi markmið er nauðsynlegt að kveða á um að fyrirframætlað samræmi hvað varðar rafföng, sem eru í samræmi við samhæfða staðla, sem eru samþykktir í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 um evrópska stöðlun ⁽⁶⁾ í því skyni að setja fram ítarlegar tækniforskriftir fyrir þessi markmið.
- 17) Í reglugerð (ESB) nr. 1025/2012 er kveðið á um málsmeðferð vegna andmæla við samhæfðum stöðlum sem fullnægja ekki að öllu leyti þeim öryggismarkmiðum sem sett eru fram í þessari tilskipun.
- 18) Í samhæfðu stöðlunum sem eiga við þessa tilskipun ætti einnig að vera tekið tillit til samnings Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks ⁽⁷⁾.
- 19) Koma ætti á frjálsum flutningi raffanga sem ekki eru til samhæðir staðlar fyrir með því að beita öryggisákvæðum þeirra alþjóðlegu staðla sem Alþjóðaraftækninefndin hefur þegar sett eða með því að beita landsstöðlum.
- 20) Nauðsynlegt er að kveða á um samræmismatsaðferðir til að gera rekstraraðilum kleift að sýna fram á og lögbærum yfirvöldum kleift að tryggja að rafföng, sem boðin eru fram á markaði, séu í samræmi við öryggismarkmið. Í ákvörðun nr. 768/2008/EB er kveðið á um aðferðareiningar fyrir samræmismatsaðferðir, sem fela í sér mismunandi strangar aðferðir í samræmi við þá áhættu sem um er að ræða og það öryggisstig sem nauðsynlegt er. Til þess að tryggja samræmi milli einstakra geira og forðast að upp komi frávik við tiltekna aðstæður ætti að velja samræmismatsaðferðirnar úr þessum aðferðareiningum.
- 21) Framleiðendur ættu að útbúa ESB-samræmisýfirlýsingu til að veita upplýsingarnar, sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, um að rafföng samrýmist þessari tilskipun og annarri viðeigandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins.

⁽⁶⁾ Stjótið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

⁽⁷⁾ Samþykkt með ákvörðun ráðsins 2010/48/EB frá 26. nóvember 2009 um staðfestingu Evrópubandalagsins á samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks (Stjótið. ESB L 23, 27.1.2010, bls. 35).

- 22) Til að tryggja greiðan aðgang að upplýsingum vegna markaðseftirlits ættu allar upplýsingarnar, sem nauðsynlegar eru til að tilgreina allar gildandi gerðir Sambandsins, að vera tiltækar í einni ESB-samræmisýfirlýsingu. Til þess að draga úr stjórnsýslubyrði rekstraraðila má þessi eina ESB-samræmisýfirlýsing vera í formi málsskjala sem samanstanda af viðeigandi einstökum samræmisýfirlýsingum.
- 23) CE-merkið, sem sýnir að raffang samrýmist tilskildum kröfum, er sýnileg niðurstaða af heilu samræmismatsferli í viðri merkingu. Almennar meginreglur um fyrirkomulag CE-merkisins eru settar fram í reglugerð (EB) nr. 765/2008. Í þessari tilskipun ætti að mæla fyrir um reglur sem gilda um áfestingu CE-merkisins.
- 24) Til þess að tryggja réttarvissu er nauðsynlegt að skýra að reglurnar um markaðseftirlit Sambandsins og eftirlit með vörum, sem koma inn á markað Sambandsins, sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 765/2008, gilda um rafföng. Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríkin velji hvaða lögbæru yfirvöld eigi að framkvæma þessi verkefni.
- 25) Aðildarríki ættu að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að rafföng megi aðeins setja á markað ef þau stofna ekki heilbrigði og öryggi fólks í hættu þegar þau eru geymd á réttan hátt og þau notuð í fyrirhuguðum tilgangi eða við sæmilega fyrirsjáanleg notkunarskilyrði. Lita ætti svo á að rafföng samræmist ekki öryggismarkmiðum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eingöngu ef þau eru notuð við sæmilega fyrirsjáanleg skilyrði, þ.e.a.s. við notkun sem kann að leiða af löglegu og mannlegu atferli sem auðveldlega mátti sjá fyrir.
- 26) Í tilskipun 2006/95/EB er þegar kveðið á um verndarráðstafanaaðferð sem gildir aðeins ef upp kemur ágreiningur milli aðildarríkja varðandi ráðstafanir sem aðildarríki grípur til. Til að auka gagnsæi og stytta vinnslutíma er nauðsynlegt að bæta verndarráðstafanaaðferðina sem nú er til staðar í því skyni að gera hana skilvirkari og nýta þá sérþekkingu sem er að finna í aðildarríkjunum.
- 27) Bæta ætti við núverandi kerfi málsmeðferð þar sem hagsmunaaðilar eru upplýstir um fyrirhugaðar ráðstafanir að því er varðar rafföng sem skapa áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi manna eða húsdýra eða eigna. Einnig ætti það að gera markaðseftirlitsyfirvöldum kleift, í samstarfi við viðkomandi rekstraraðila, að bregðast fyrir við að því er varðar slík rafföng.
- 28) Þegar aðildarríki og framkvæmdastjórnin eru sammála um að ráðstöfun af hálfu aðildarríkis sé réttmæt, ætti frekari hlutdeild framkvæmdastjórnarinnar ekki að vera nauðsynleg, nema unnt sé að rekja vanefndir til ágalla á samhæfðum staðli.
- 29) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar tilskipunar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjana með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu ⁽⁸⁾.
- 30) Beita ætti rannsóknarmálsmeðferðinni fyrir samþykkt framkvæmdargerða að því er tekur til raffanga, sem uppfylla kröfur en skapa áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi manna, eða fyrir aðra þætti sem varða verndun almannahagsmuna.
- 31) Í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum, þegar brýna nauðsyn ber til, ætti framkvæmdastjórnin að samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlast gildi tafarlaust, að því er tekur til raffanga, sem uppfylla kröfur en skapa áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi manna, eða húsdýra eða eigna.
- 32) Í samræmi við viðteknar venjur getur nefndin, sem skipuð er samkvæmt þessari tilskipun, haft gagnlegu hlutverki að gegna við rannsókn mála er varða beitingu þessarar tilskipunar, sem annaðhvort formaður hennar leggur fram eða fulltrúi aðildarríkis, í samræmi við málsmeðferðarreglur nefndarinnar.
- 33) Þegar mál, sem varða þessa tilskipun, önnur en mál, sem varða framkvæmd hennar eða brot á henni, eru til umræðu, þ.e. hjá sérfræðingahópi framkvæmdastjórnarinnar, ætti Evrópuþingið, miðað við núverandi venjur, að fá allar upplýsingar og skjöl og, eftir því sem við á, boð um að sitja slíka fundi.
- 34) Framkvæmdastjórnin ætti að ákvarða með framkvæmdargerðum og, vegna sérstaks eðlis þeirra, án þess að beita reglugerð (ESB) nr. 182/2011, hvort þær ráðstafanir sem aðildarríkin gera að því er varðar rafföng sem uppfylla ekki kröfurnar, séu réttlætanager eða ekki.
- 35) Aðildarríkin ættu að mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum landslaga, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og tryggja að þeim sé framfylgt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, ættu að vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

36) Nauðsynlegt er að kveða á um viðeigandi umbreytingarfyrirkomulag sem gerir kleift að rafföng, sem þegar hafa verið sett á markað, í samræmi við tilskipun 2006/95/EB fyrir gildistöku dag landsráðstafana til lögleiðingar á þessari tilskipun, verði boðin fram á markaði án þess að þurfa að uppfylla frekari vörurkröfur. Dreifingaraðilar ættu því að geta afhent rafföng, sem hafa verið sett á markað, nánar tiltekið birgðir sem eru þegar í dreifingarkeðjunni, fyrir gildistöku dag landsráðstafana til lögleiðingar á þessari tilskipun.

37) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að tryggja að rafföng á markaði uppfylli öryggismarkmið, sem vernda heilbrigði og öryggi manna, og húsdýra og eigna, með öflugum hætti um leið og starfsemi innri markaðarins er tryggð, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs og áhrifa hennar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.

38) Skyldan til að taka þessa tilskipun upp í landslög ætti að takmarkast við þau ákvæði þar sem gerð er efnisleg breyting í samanburði við fyrri tilskipun. Skyldan til að taka óbreyttu ákvæðin upp leiðir af fyrri tilskipuninni.

39) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til að leiða tilskipanirnar í landslög og þann dag sem þær koma til framkvæmda, sem gefið er upp í V. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni og gildissvið

Tilgangur þessarar tilskipunar er að tryggja að rafföng á markaði uppfylli kröfurnar, sem vernda heilbrigði og öryggi manna, og húsdýra og eigna, með öflugum hætti um leið og starfsemi innri markaðarins er tryggð.

Þessi tilskipun gildir um rafföng sem ætluð eru til notkunar við spennu milli 50 og 1000 V við riðstraum og milli 75 og 1500 V við jafnstraum, að undanskildum þeim búnaði og fyrirbærum sem talin eru upp í II. viðauka.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „að bjóða fram á markaði“: öll afhending raffanga til dreifingar eða til notkunar á markaði Sambandsins á meðan á viðskiptastarfsemi stendur, hvort sem það er gegn greiðslu eða án endurgjalds,
- 2) „setning á markað“: það að raffang er boðið fram í fyrsta sinn á markaði Sambandsins,
- 3) „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir rafföng eða lætur framleiða eða hanna rafföng og markaðssetur þann búnað undir sínu nafni eða vörumerki,
- 4) „viðurkenndur fulltrúi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem hefur skriflegt umboð frá framleiðandanum til að koma fram fyrir hans hönd í tengslum við tilgreind verkefni,
- 5) „innflytjandi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu innan Sambandsins sem setur rafföng frá þriðja landi á markað í Sambandinu,
- 6) „dreifingaraðili“: einstaklingur eða lögaðili í aðfanga-keðjunni, annar en framleiðandi eða innflytjandi, sem býður rafföng fram á markaði,
- 7) „rekstraraðilar“: framleiðandi, viðurkenndur fulltrúi, innflytjandi og dreifingaraðili,
- 8) „tækniforskrift“: skjal þar sem mælt er fyrir um tæknikröfur sem raffang þarf að uppfylla,
- 9) „samhæfður staðall“: samhæfður staðall eins og hann er skilgreindur í c-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012,
- 10) „samræmismat“: ferli sem sýnir fram á hvort öryggis-markmiðin fyrir rafföng, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, hafi verið uppfyllt,
- 11) „innköllun“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að raffangi, sem þegar er aðgengilegt endanlegum notanda, sé skilað til baka,

- 12) „vara tekin af markaði“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að koma í veg fyrir að raffang í aðfangakeðjunni sé boðið fram á markaði,
- 13) „samhæfingarlöggjöf Sambandsins“: öll löggjöf Sambandsins þar sem skilyrði fyrir markaðssetningu á vörum eru samræmd,
- 14) „CE-merkið“: merki þar sem framleiðandinn tilgreinir að raffangið sé í samræmi við gildandi kröfur sem settar eru fram í samhæfingarlöggjöf Sambandsins, þar sem kveðið er á um áfestingu merkisins.

3. gr.

Að bjóða fram á markaði og öryggismarkmið

Raffang má aðeins bjóða fram á markaði Sambandsins hafi góðum, verkfræðilegum starfsvenjum verið fylgt við smíði þess í samræmi við gildandi öryggisákvæði í Sambandinu og það stofni ekki heilsu og öryggi manna og húsdýra eða eigna í hættu þegar það er rétt upp sett, því við haldið og það notað með þeim hætti sem til er ætlast.

Helstu þættir öryggismarkmiðanna eru taldir upp í I. viðauka.

4. gr.

Frjáls flutningur

Aðildarríkin mega ekki, hvað varðar atriðin sem fjallað er um í þessari tilskipun, hindra að raffang, sem fullnægir ákvæðum þessarar tilskipunar, verði boðið fram á markaði.

5. gr.

Afhending rafmagns

Aðildarríkin skulu tryggja að rafveitur geri ekki strangari öryggiskröfur til raffanga en öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, þegar um er að ræða tengingu við dreifikerfið eða afhendingu rafmagns til notenda raffanga.

2. KAFLI

SKYLDUR REKSTRARAÐILA

6. gr.

Skyldur framleiðenda

1. Þegar framleiðendur setja raffang á markað skulu þeir sjá til þess að það hafi verið hannað og framleitt í samræmi við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka.

2. Framleiðendur skulu útbúa tæknigögnin sem um getur í III. viðauka og framkvæma eða láta framkvæma samræmismatsaðferðina sem um getur í III. viðauka.

Ef sýnt hefur verið fram á að raffang uppfylli öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, með samræmismatsaðferðinni sem um getur í fyrstu undirgrein skulu framleiðendur gera ESB-samræmisfyrirlesingu og festa CE-merkið á.

3. Framleiðendur skulu varðveita tæknigögnin sem um getur í III. viðauka og ESB-samræmisfyrirlesinguna í tíu ár eftir að raffang hefur verið sett á markað.

4. Framleiðendur skulu tryggja að aðferðir séu til staðar til að raðframleiðsla haldist í samræmi við þessa tilskipun. Taka skal fullnægjandi tillit til breytinga á hönnun eða eiginleikum vöru og breytinga á samhæfðum stöðlum sem um getur í 12. gr., þeim alþjóðlegu stöðlum eða landsstöðlum sem um getur í 13. og 14. gr. eða öðrum tækniforskriftum sem lýst er yfir að samræmi raffangs miðist við.

Ef það telst viðeigandi með tilliti til áhættu, sem stafar af raffangi, skulu framleiðendur, í því skyni að vernda heilbrigði og öryggi neytenda, framkvæma úrtaksprófun á rafföngum sem boðin eru fram á markaði, rannsaka og, ef nauðsyn krefur, halda skrá yfir kvartanir, yfir rafföng sem uppfylla ekki kröfur og yfir innköllun raffanga og veita dreifingaraðilum upplýsingar um alla slíka vöktun.

5. Framleiðendur skulu tryggja að á raffangi sem þeir hafa sett á markað sé gerðar-, framleiðslueiningar- eða raðnúmer eða annað sem gerir kleift að bera kennsl á raffangið eða, ef það er ekki hægt vegna stærðar eða eðlis raffangs, að tilskildar upplýsingar séu veittar á umbúðunum eða í skjali sem fylgir raffanginu.

6. Framleiðendur skulu skrá á raffangið nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá eða, ef það er ekki mögulegt, á umbúðirnar eða í skjal sem fylgir raffanginu. Heimilisfangið skal tilgreina einn stað þar sem hægt er að hafa samband við framleiðandann. Samskiptaupplýsingarnar skulu vera á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur og markaðseftirlitsfyrirvöld.

7. Framleiðendur skulu tryggja að raffanginu fylgi leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál á tungumáli, sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur og aðra endanlega notendur og sem hlutaðeigandi aðildarríki ákveður. Slíkar leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál, sem og hvers kyns merkingar, skulu vera skýrar, skiljanlegar og greinilegar.

8. Framleiðendur sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að raffang sem þeir hafa sett á markað samrýmist ekki þessari tilskipun skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta sem eru nauðsynlegar til að raffangið samrýmist kröfum, til að taka það af markaði eða innkalla það, ef við á. Ef áhætta stafar af raffanginu skulu framleiðendur enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem raffangið var boðið fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

9. Framleiðendur skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á að raffangið samrýmist þessari tilskipun, á tungumáli sem það yfirvald hefur á valdi sínu. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af rafföngum sem þeir hafa sett á markað.

7. gr.

Viðurkenndir fulltrúar

1. Framleiðanda er heimilt að tilnefna viðurkenndan fulltrúa með skriflegu umboði.

Skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 6. gr., og sú skylda að útbúa tæknigögn, sem um getur í 2. mgr. 6. gr., skulu ekki vera hluti af umboði viðurkennda fulltrúans.

2. Viðurkenndur fulltrúi skal inna af hendi þau verkefni sem tilgreind eru í umboðinu frá framleiðandanum. Umboðið skal a.m.k. gefa viðurkennda fulltrúanum heimild til:

- a) að varðveita ESB-samræmisyfirlýsinguna og tæknigögnin svo þau séu tiltæk fyrir landsbundin markaðseftirlitsyfirvöld í tíu ár eftir að raffangið hefur verið sett á markað,
- b) að afhenda, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, því yfirvaldi allar upplýsingar og skjöl sem nauðsynleg eru til að sýna fram á samræmi raffangs,
- c) að hafa samvinnu við lögbær landsyfirvöld, að beiðni þeirra, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af raffangi sem fellur undir umboð viðurkennds fulltrúa.

8. gr.

Skyldur innflytjenda

1. Innflytjendur skulu aðeins setja rafföng sem uppfylla kröfur á markað.

2. Áður en raffang er sett á markað skulu innflytjendur tryggja að framleiðandi hafi unnið samræmismat með viðeigandi aðferð. Þeir skulu tryggja að framleiðandinn hafi útbúið tæknigögn, að raffangið beri CE-merki og að því fylgi þau skjöl sem krafist er og að framleiðandinn hafi uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í 5. og 6. mgr. 6. gr.

Ef innflytjandi telur eða hefur ástæðu til að ætla að raffang sé ekki í samræmi við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, skal hann ekki setja raffangið á markað fyrr en það hefur verið fært til samræmis við kröfur. Ef áhætta stafar af raffanginu skal innflytjandi enn fremur upplýsa framleiðandann og markaðseftirlitsyfirvöld þar um.

3. Innflytjendur skulu skrá á raffangið nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá eða, ef það er ekki mögulegt, á umbúðirnar eða í skjal sem fylgir raffanginu. Samskiptaupplýsingarnar skulu vera á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur og markaðseftirlitsyfirvöld.

4. Innflytjendur skulu tryggja að raffanginu fylgi leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál á tungumáli, sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur og aðra endanlega notendur og sem hlutaðeigandi aðildarríki ákveður.

5. Innflytjendur skulu sjá til þess að á meðan tiltekið raffang er á þeirra ábyrgð tefli geymslu- eða flutningsskilyrði ekki í tvísýnu samræmi þess við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka.

6. Ef það telst viðeigandi með tilliti til áhættu sem stafar af raffangi skulu innflytjendur, í því skyni að vernda heilbrigði og öryggi neytenda, framkvæma úrtaksprófun á rafföngum sem boðin eru fram á markaði, rannsaka og, ef nauðsyn krefur, halda skrá yfir kvartanir, rafföng sem uppfylla ekki kröfur og innköllun raffanga og veita dreifingaraðilum upplýsingar um alla slíka vöktun.

7. Innflytjendur sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að raffang sem þeir hafa sett á markað samrýmist ekki þessari tilskipun skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta sem eru nauðsynlegar til að raffangið samrýmist kröfum, til að taka það af markaði eða innkalla það, ef við á. Ef áhætta stafar af raffanginu skulu innflytjendur enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem raffangið var boðið fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

8. Innflytjendur skulu varðveita afrit af ESB-samræmis-yfirlýsingunni í tíu ár eftir að raffangið hefur verið sett á markað og hafa tiltæka fyrir markaðseftirlitsyfirvöld og tryggja að þessi yfirvöld geti haft aðgang að tæknigögnunum, sé þess óskað.

9. Innflytjendur skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða á rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á að raffang uppfylli kröfur, á tungumáli sem það yfirvald hefur á valdi sínu. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af rafföngum sem þeir hafa sett á markað.

9. gr.

Skyldur dreifingaraðila

1. Þegar dreifingaraðilar bjóða raffang fram á markaði skulu þeir gæta þess vandlega að það sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar.

2. Áður en dreifingaraðilar bjóða raffang fram á markaði skulu þeir staðfesta að raffangið beri CE-merkið, að því fylgi þau skjöl sem krafist er og einnig leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur og aðra endanlega notendur í aðildarríkinu þar sem bjóða á raffangið fram á markaði og að framleiðandinn og innflytjandinn hafi uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í 5. og 6. mgr. 6. gr. annars vegar og 3. mgr. 8. gr. hins vegar.

Ef dreifingaraðili telur eða hefur ástæðu til að ætla að raffang sé ekki í samræmi við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, skal hann ekki bjóða raffangið fram á markaði fyrr en það hefur verið fært til samræmis við kröfur. Ef áhætta stafar af raffangi skal dreifingaraðilinn enn fremur upplýsa framleiðandann eða innflytjandann, ásamt markaðseftirlitsyfirvöldum, þar um.

3. Dreifingaraðilar skulu sjá til þess að á meðan tiltekið raffang er á þeirra ábyrgð tefli geymslu- eða flutningsskilyrði ekki í tvísýnu samræmi þess við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka.

4. Dreifingaraðilar, sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að raffang, sem þeir hafa boðið fram á markaði, sé ekki í samræmi við þessa tilskipun, skulu ganga úr skugga um að gerðar séu ráðstafanir til úrbóta, sem nauðsynlegar eru, til að færa raffangið til samræmis, til að taka það af markaði eða innkalla, ef við á. Ef áhætta stafar af raffanginu skulu dreifingaraðilar enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem

raffangið var boðið fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

5. Dreifingaraðilar skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða á rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á samræmi raffangsins. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af rafföngum sem þeir hafa boðið fram á markaði.

10. gr.

Tilvik þar sem skyldur framleiðenda gilda um innflytjendur og dreifingaraðila

Í skilningi þessarar tilskipunar telst innflytjandi eða dreifingaraðili vera framleiðandi og skal hann gegna sömu skyldum og framleiðandi skv. 6. gr. þegar hann setur raffang á markað undir eigin nafni eða eigin vörumerki eða gerir breytingar á raffangi, sem þegar hefur verið sett á markað, þannig að breytingarnar kunni að hafa áhrif á það hvort raffangið uppfylli kröfur þessarar tilskipunar.

11. gr.

Rekstraraðilar tilgreindir

Rekstraraðilar skulu, samkvæmt beiðni, greina markaðseftirlitsyfirvöldum frá eftirfarandi aðilum:

- a) öllum rekstraraðilum sem hafa afhent þeim raffang,
- b) öllum rekstraraðilum sem þeir hafa afhent raffang.

Rekstraraðilar skulu geta lagt fram upplýsingarnar sem um getur í fyrstu málsgrein í tíu ár eftir að þeim hefur verið afhent raffang og í tíu ár eftir að þeir hafa afhent raffang.

3. KAFLI

SAMRÆMI RAFFANGS

12. gr.

Fyrirframætlað samræmi á grundvelli samhæfðra staðla

Ætla skal fyrirfram að raffang, sem er í samræmi við samhæfða staðla eða hluta þeirra og tilvísunarnúmer í þá hefur verið birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, samræmist öryggismarkmiðunum, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, og sem falla undir þessa staðla eða hluta þeirra.

*13. gr.***Fyrirframætlað samræmi á grundvelli alþjóðlegra staðla**

1. Ef ekki er búið að semja og birta samhæfðu staðlana sem um getur í 12. gr. skulu aðildarríkin gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að lögbær stjórnvöld líti svo á, í samræmi við 3. gr. um það að bjóða fram á markaði eða 4. gr. um frjálsa flutninga, að rafföng uppfylli einnig öryggismarkmiðin sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka ef þau uppfylla öryggisákvæði þeirra alþjóðlegra staðla sem Alþjóðaraftækninefndin (IEC) hefur sett og birt hafa verið með þeim hætti sem kveðið er á um í 2. og 3. mgr. þessarar greinar.

2. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum um öryggisákvæðin sem um getur í 1. mgr. Framkvæmdastjórnin tiltekur, eftir að hafa ráðfært sig við aðildarríkin, þau öryggisákvæði og einkum og sér í lagi þau afbrigði sem hún mælist til að séu birt.

3. Aðildarríkin skulu innan þriggja mánaða upplýsa framkvæmdastjórnina um öll andmæli sem þau kunna að hafa fram að færa gegn þeim öryggisákvæðum sem tilkynnt var um í samræmi við 2. mgr. og tiltaka þær öryggisástæður sem mæla gegn því að ákvæðin séu viðurkennd.

Í upplýsingaskyni skal birta tilvísanir í þau öryggisákvæði sem engin andmæli hafa vakið í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

*14. gr.***Fyrirframætlað samræmi á grundvelli landsstaðla**

Ef ekki er búið að semja og birta samhæfðu staðlana sem um getur í 12. gr. og ekki búið að birta alþjóðlegu staðlana sem um getur í 13. gr. skulu aðildarríkin gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að lögbær stjórnvöld líti svo á, í samræmi við 3. gr. um það að bjóða fram á markaði eða 4. gr. um frjálsa flutninga, að rafföng uppfylli einnig öryggismarkmiðin sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka ef þau eru framleidd í samræmi við öryggisákvæði þeirra staðla sem gilda í aðildarríki framleiðandans og ef þau tryggja samsvarandi öryggisstig og krafist er á yfirráðasvæði þeirra.

*15. gr.***ESB-samræmisfirlýsing**

1. ESB-samræmisfirlýsingin skal vera yfirlýsing um að sýnt hafi verið fram á að öryggismarkmiðin sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, hafi verið uppfyllt.

2. ESB-samræmisfirlýsingin skal byggð upp eins og fyrirmyndin, sem sett er fram í IV. viðauka, og innihalda þá þætti sem tilgreindir eru í aðferðareiningu A í III. viðauka og skal stöðugt uppfærð. Hún skal vera þýdd á það eða þau tungumál sem aðildarríkið, þar sem raffangið er sett á markað eða boðið fram á markaði, gerir kröfu um.

3. Þegar raffang fellur undir fleiri en eina gerð Sambandsins þar sem krafist er ESB-samræmisfirlýsingar, skal gera eina ESB-samræmisfirlýsingu að því er varðar allar slíkar gerðir Sambandsins. Í þeirri yfirlýsingu skal tilgreina viðkomandi gerðir Sambandsins, þ.m.t. tilvísanir í birtingu þeirra.

4. Með samningu ESB-samræmisfirlýsingar skal framleiðandinn taka á sig ábyrgð á að raffangið samrýmist kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

*16. gr.***Almennar meginreglur um CE-merkið**

Um CE-merkið skulu gilda almennu meginreglurnar sem settar eru fram í 30. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008.

*17. gr.***Reglur og skilyrði fyrir áfestingu CE-merkisins**

1. Festa skal CE-merkið á raffangið eða merkiplötu þess þannig að það sé sýnilegt, læsilegt og óafmáanlegt. Ef því verður ekki komið við eða það er ástæðulaust vegna eðlis raffangsins skal festa merkið á umbúðir eða fylgiskjöl.

2. CE-merkið skal fest á áður en raffangið er sett á markað.

3. Aðildarríkin skulu byggja á fyrirliggjandi kerfum til að tryggja að reglunum um notkun CE-merkisins sé rétt framfylgt og grípa til viðeigandi ráðstafana ef um óviðeigandi notkun á merkinu er að ræða.

4. KAFLI**MARKAÐSEFTIRLIT EVRÓPUSAMBANDSINS,
EFTIRLIT MEÐ RAFFÖNGUM SEM KOMA
INN Á MARKAÐ SAMBANDSINS OG
VERNDARRÁÐSTAFANAMEÐFERÐ SAMBANDSINS***18. gr.***Markaðseftirlit Evrópusambandsins og eftirlit með
rafföngum sem koma inn á markað Sambandsins**

Ákvæði 3. mgr. 15. gr. og 16. til 29. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 gilda um rafföng.

*19. gr.***Málsmeðferð sem á við um rafföng sem áhætta stafar af á landsvísu**

1. Ef markaðseftirlitsyfirvöld í einu aðildarríki hafa nægilegar ástæður til að ætla að rafföng, sem falla undir þessa tilskipun, hafi í för með sér alvarlega áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi fólks eða húsdýra, eða eignir, skulu þau framkvæma mat á viðkomandi raffangi sem tekur til allra krafna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Viðkomandi rekstraraðilar skulu í þessum tilgangi hafa samvinnu við markaðseftirlitsyfirvöld eins og nauðsyn krefur.

Ef markaðseftirlitsyfirvöld komast að þeirri niðurstöðu á meðan matið, sem um getur í fyrstu undirgrein, fer fram að raffangið uppfyllir ekki kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun skulu þau án tafar krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili gripi til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta til að raffangið uppfylli þessar kröfur, taki raffangið af markaði eða innkalli það innan hæfilegs frests, sem yfirvöld mæla fyrir um miðað við eðli áhættunnar.

Ákvæði 21. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 skulu gilda að því er varðar þær ráðstafanir sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar.

2. Ef markaðseftirlitsyfirvöld telja að þau tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum einskorðist ekki við þeirra yfirráðasvæði skulu þau upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um niðurstöður matsins og um aðgerðirnar sem þau hafa krafist að rekstraraðilinn gripi til.

3. Rekstraraðilinn skal tryggja að gripið sé til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta að því er varðar viðkomandi rafföng sem hann hefur boðið fram á markaði í gervöllu Sambandinu.

4. Ef viðkomandi rekstraraðili gripur ekki til fullnægjandi aðgerða til úrbóta innan þess frests sem um getur í annarri undirgrein 1. liðar skulu markaðseftirlitsyfirvöld gera allar viðeigandi bráðabirgðaráðstafanir til að banna eða takmarka að raffangið sé boðið fram á markaði í heimalandi þeirra, taka raffangið af þeim markaði eða innkalla það.

Markaðseftirlitsyfirvöld skulu án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þessar ráðstafanir.

5. Í upplýsingunum, sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr., skulu koma fram allar tiltækar upplýsingar, einkum

gögn sem eru nauðsynleg til að sanngreina raffangið sem ekki uppfyllir kröfurnar, uppruna raffangs, eðli meintra tilvika þar sem ekki var farið að ákvæðum og áhættunnar sem því fylgir, eðli og gildistíma landsbundinna ráðstafana sem gerðar hafa verið, ásamt rökstuðningi viðkomandi rekstraraðila. Einkum skulu markaðseftirlitsyfirvöld geta þess hvort ekki sé farið að ákvæðum:

a) sökum þess að raffangið uppfyllir ekki öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram I. viðauka, sem tengjast heilbrigði eða öryggi manna eða húsdýra, eða eigna, eða

b) sökum þess að annmarkar eru á samhæfðu stöðlunum sem um getur í 12. gr. eða á alþjóðlegu stöðlunum eða landsstöðlunum sem um getur í 13. og 14. gr. og sem eru grundvöllur fyrir fyrirframætluðu samþykki.

6. Aðildarríki, önnur en það aðildarríki sem hefur frumkvæði að málsmeðferðinni samkvæmt þessari grein, skulu án tafar upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um allar samþykktar ráðstafanir og allar viðbótarupplýsingar sem þau hafa yfir að ráða að því er varðar viðkomandi raffang sem ekki uppfyllir kröfur og, komi upp ágreiningur um samþykktar ráðstöfun aðildarríkis, um andmæli sín.

7. Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin hefur ekki hreyft andmælum innan þriggja mánaða frá viðtöku upplýsinganna, sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr., að því er varðar bráðabirgðaráðstöfun sem aðildarríki hefur gert, skal sú ráðstöfun teljast réttlætanleg.

8. Aðildarríki skulu tryggja að viðeigandi takmarkandi ráðstafanir séu gerðar vegna raffangsins sem um er að ræða, t.d. að taka raffangið án tafar af markaði.

*20. gr.***Verndarráðstafanameðferð Sambandsins**

1. Ef við lok málsmeðferðarinnar, sem sett er fram í 3. og 4. mgr. 19. gr., andmælum er hreyft við ráðstöfun, sem aðildarríki gerir, eða ef framkvæmdastjórnin telur að ráðstöfun aðildarríkis stríði gegn löggjöf Sambandsins skal framkvæmdastjórnin án tafar hefja viðræður við aðildarríkin og viðkomandi rekstraraðila og leggja mat á ráðstöfun aðildarríkis. Á grundvelli niðurstaðna þessa mats skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerð til að ákveða hvort ráðstöfun aðildarríkisins sé réttlætanleg eða ekki.

Framkvæmdastjórnin skal beina ákvörðun sinni til allra aðildarríkja og skal þegar í stað veita þeim og viðkomandi rekstraraðila eða rekstraraðilum upplýsingar þar um.

2. Teljist ráðstöfun aðildarríkis réttlæt看leg skulu öll aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að raffang, sem ekki uppfyllir kröfurnar, sé tekið af markaði þeirra og tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Teljist ráðstöfun aðildarríkis ekki réttlæt看leg skal hlutaðeigandi aðildarríki afturkalla ráðstöfunina.

3. Ef ráðstöfun aðildarríkis telst réttlæt看leg og raffangið telst ekki uppfylla kröfur sökum annmarka í samhæfðu stöðlunum, sem um getur í b-lið 5. mgr. 19. gr. þessarar tilskipunar, skal framkvæmdastjórnin beita málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012.

21. gr.

Rafföng sem uppfylla kröfur en áhætta stafar af

1. Ef aðildarríki kemst að þeirri niðurstöðu, að loknu mati skv. 1. mgr. 19. gr., að enda þótt raffang sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar hafi það áhættu í för með sér fyrir heilbrigði eða öryggi manna eða húsdýr eða eignir skal aðildarríkið krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili gripi til allra viðeigandi ráðstafana til að tryggja að þessi áhætta stafi ekki lengur af viðkomandi raffangi þegar það er sett á markað, taki raffangið af markaði eða innkalli það innan hæfilegs frests, sem aðildarríkið mælir fyrir um miðað við eðli áhættunnar.

2. Rekstraraðilinn skal tryggja að gripið sé til aðgerða til úrbóta að því er varðar öll viðkomandi rafföng sem hann hefur boðið fram á markaði í gervöllu Sambandinu.

3. Aðildarríkið skal tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það. Í þessum upplýsingum skulu koma fram öll tiltæk smáatriði, einkum gögn sem nauðsynleg eru til að sanngreina viðkomandi raffang, uppruna og aðfangakeðju þess, eðli áhættunnar sem því fylgir og eðli og gildistíma landsbundinna ráðstafana sem gerðar hafa verið.

4. Framkvæmdastjórnin skal án tafar hefja viðræður við aðildarríkin og viðkomandi rekstraraðila og leggja mat á ráðstafanir aðildarríkis sem gerðar hafa verið. Á grundvelli niðurstaðna þessa mats skal framkvæmdastjórnin ákveða með framkvæmdargerðum hvort ráðstöfun aðildarríkis er réttlæt看leg eða ekki og, ef nauðsyn krefur, leggja til viðeigandi ráðstafanir.

Framkvæmdargerðirnar, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum varðandi verndun heilsu og öryggis manna eða

húsdýra eða eigna, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlist strax gildi, í samræmi við málsmeðferðina sem vísað er til í 3. mgr. 23. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal beina ákvörðun sinni til allra aðildarríkja og skal þegar í stað veita þeim og viðkomandi rekstraraðila eða rekstraraðilum upplýsingar þar um.

22. gr.

Kröfur formlega ekki uppfylltar

1. Með fyrirvara um 19. gr. skal aðildarríki, komist það að einni af eftirfarandi niðurstöðum, krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili bæti úr eftirfarandi ósamræmi við kröfur:

- a) að CE-merki hafi verið fest á þannig að það brjóti gegn ákvæði 30. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 eða 17. gr. þessarar tilskipunar,
- b) að CE-merki hafi ekki verið fest á,
- c) að ESB-samræmisyfirlýsing hafi ekki verið útbúin,
- d) að ESB-samræmisyfirlýsing hafi ekki verið útbúin með réttum hætti,
- e) að tæknigögn séu annaðhvort ekki tiltæk eða ekki tæmandi,
- f) að upplýsingarnar, sem um getur í 6. mgr. 6. gr. eða 3. mgr. 8. gr., vanti, séu rangar eða ófullnægjandi,
- g) að ein eða fleiri af þeim stjórnsýslukröfum sem kveðið er á um í 6. eða 8. gr. séu ekki uppfylltar.

2. Sé enn um að ræða tilvik, sem um getur í 1. mgr., þar sem ekki er farið að ákvæðum skal hlutaðeigandi aðildarríki gera allar viðeigandi ráðstafanir til að takmarka eða banna að raffang sé boðið fram á markaði eða tryggja að það sé afturkallað eða tekið af markaði.

5. KAFLI

NEFND, UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

23. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um rafföng. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011, í tengslum við 5. gr. þeirrar reglugerðar.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við nefndina um málefni sem krefjast samráðs við sérfræðinga samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1025/2012 eða samkvæmt annarri löggjöf Sambandsins.

Nefndin getur enn fremur rannsakað öll önnur mál sem varða beitingu þessarar tilskipunar, sem annaðhvort formaður hennar vekur athygli á eða fulltrúi aðildarríkis, í samræmi við starfsreglur nefndarinnar.

24. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum rekstraraðila gegn ákvæðum landslaga sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Slíkar reglur geta falið í sér refsiviðurlög vegna alvarlegra brota.

Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

25. gr.

Umbreytingarákvæði

Aðildarríkin skulu ekki hindra að rafföng, sem falla undir og eru í samræmi við tilskipun 2006/95/EB og sem voru sett á markaðinn fyrir 20. apríl 2016, séu boðin fram á markaði.

26. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríki skulu samþykkja og birta, fyrir 19. apríl 2016, lög og stjórnslufyrirmæli sem nauðsynleg eru til að fara að 2. gr., 3. gr. (fyrstu málsgrein), 4. gr., 6. til 12. gr., 13. gr. (1. mgr.), 14. til 25. gr. og II., III., og IV. viðauka. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 20. apríl 2016.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að

líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnslufyrirmælum í tilskipunina, sem er felld niður með þessari tilskipun, sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig yfirlýsingin skal sett fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

27. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2006/95/EB er felld úr gildi frá og með 20. apríl 2016 með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til að leiða tilskipunina í landslög og þann dag sem hún kemur til framkvæmda, sem gefið er upp í V. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í VI. viðauka.

28. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 1. gr., 3. gr. (önnur málsgrein), 5. gr., 13. gr. (2. og 3. mgr.) og I., V. og VI. viðauki koma til framkvæmda frá og með 20. apríl 2016.

29. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 26. febrúar 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

M. SCHULZ

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

D. KOURKOULAS

I. VIÐAUKI

HELSTU ÞÆTTIR ÖRYGGISMARKMIÐANNA FYRIR RAFFÖNG SEM NOTUÐ ERU INNAN ÁKVÆÐINNA SPENNUMARKA

1. Almenn skilyrði

- a) Helstu kennistærðir, sem þekkja þarf og taka tillit til svo að örugg og rétt notkun raffanga sé tryggð, skulu skráðar á rafföngin eða, sé slíkt ekki mögulegt, í fylgiskjali.
- b) Rafföng og íhlutir þeirra skulu þannig gerð að tryggt sé að hægt sé að setja þau saman og tengja rétt og örugglega.
- c) Hönnun og framleiðsla raffangsins skal vera með þeim hætti að tryggð sé vörn gegn þeim hættum sem nefndar eru í 2. og 3. lið, að því tilskildu að raffangið sé notað eins og til er ætlast og viðhald þess sé fullnægjandi.

2. Vörn gegn hættum sem stafa af rafföngum

Mæla skal fyrir um ráðstafanir tæknilegs eðlis skv. 1. lið, til að tryggja:

- a) að fólk og húsdýr séu nægilega varin gegn hættu á meiðslum eða öðrum hættum sem beint eða óbeint gætu stafað af snertingu við rafmagn,
- b) að ekki myndist hiti, ljósbogar eða geislun sem valda mundi hættu,
- c) að fólk, húsdýr og eignir séu nægilega varin gegn hættum sem ekki eru raftæknilegs eðlis, en reynsla sýnir að raftæki geta valdið,
- d) að einangrun sé fullnægjandi við þær aðstæður sem sjá má fyrir.

3. Vörn gegn hættum sem orsakast geta af ytri áraun á rafföng

Mæla skal fyrir um ráðstafanir tæknilegs eðlis skv. 1. lið, til að tryggja að raffangið:

- a) uppfylli þær krafrænu kröfur sem af því má vænta þannig að fólki, húsdýrum eða eignum sé ekki stofnað í hættu,
- b) þoli áraun, sem ekki er krafræns eðlis, sem það verður fyrir við þær umhverfisaðstæður sem vænta má, þannig að fólki, húsdýrum og eignum sé ekki stofnað í hættu,
- c) stofni ekki fólki, húsdýrum né eignum í hættu við fyrirsjáanlegt yfirálag.

II. VIÐAUKI

BÚNAÐUR OG FYRIRBÆRI UTAN GILDISSVIÐS ÞESSARAR TILSKIPUNAR

Rafföng til notkunar í sprengifimu lofti

Rafföng til notkunar í geislafræðilegum og læknisfræðilegum tilgangi

Rafmagnshlutar fyrir fólks- og vörulyftur

Rafmagnsmælar

Klær og tenglar til heimilisnota

Spennugjafar fyrir rafgirðingar

Rafsegul-rafmagnstruflanir

Sérhæfð rafföng til notkunar í skipum, flugvélum og járnbrautum, sem uppfylla öryggisreglur settar af alþjóðasamtökum sem aðildarríkið er aðili að.

Sérniðnar matssamstæður fyrir sérfræðinga til að nota eingöngu í starfsstöð fyrir rannsóknir og þróunarstarfsemi í slíkum tilgangi.

III. VIÐAUKI

AÐFERÐAREINING A

Innra framleiðslueftirlit

1. Innra framleiðslueftirlit er samræmismatsaðferðin þar sem framleiðandi uppfyllir skyldurnar sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. lið og tryggir og lýsir því yfir á eigin ábyrgð að raffangið, sem um er að ræða, uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um það.

2. **Tæknigögn**

Framleiðandi skal útbúa tæknigögnin. Gögnin skulu vera með þeim hætti að unnt sé að meta hvort raffang samræmist viðkomandi kröfum og þau skulu innihalda fullnægjandi greiningu og mat á áhættu. Í tæknigögnunum skal tilgreina viðeigandi kröfur og þau skulu, að svo miklu leyti sem skiptir máli fyrir matið, fjalla um hönnun, framleiðslu og notkun raffangsins. Tæknigögnin skulu, þegar við á, innihalda a.m.k. eftirfarandi atriði:

- a) almenna lýsingu á raffanginu,
- b) frumdrög að hönnun og framleiðsluteikningar og skýringarmyndir af íhlutum, undireiningum, straumrásum o.s.frv.,
- c) lýsingar og útskýringar sem eru nauðsynlegar til að skilja þessar teikningar og skýringarmyndir og átta sig á notkun raffangsins,
- d) skrá yfir samhæfðu staðlana sem beitt er að öllu eða einhverju leyti og hafa verið birtir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða þá alþjóðlegu staðla eða landsstaðla sem um getur í 13. og 14. gr. og hafi þessum samhæfðu stöðlum, alþjóðlegum stöðlum eða landsstöðlum ekki verið beitt, þá lýsing á þeim lausnum sem eru valdar í því skyni að uppfylla öryggismarkmið þessarar tilskipunar, þ.m.t. skrá yfir viðeigandi tækniforskriftir sem var beitt. Þegar samhæfðum stöðlum, alþjóðlegum stöðlum eða landsstöðlum, sem um getur í 13. og 14. gr., hefur verið beitt að hluta til skal í tæknigögnum tilgreina þá hluta þeirra sem beitt hefur verið,
- e) niðurstöður hönnunarútreikninga, athugana, sem hafa verið gerðar o.s.frv. og
- f) prófunarskýrslur.

3. **Framleiðsla**

Framleiðandi skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir svo að framleiðsluferlið og vöktun þess tryggi að framleidd rafföng séu í samræmi við tæknigögnin sem um getur í 2. lið og við kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um þau.

4. **CE-merki og ESB-samræmisfirlýsing**

- 4.1. Framleiðandi skal festa CE-merki á sérhvert raffang sem uppfyllir viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.
- 4.2. Framleiðandi skal gera skriflega ESB-samræmisfirlýsingu fyrir hverja gerð vöru og varðveita hana ásamt tæknigögnunum þannig að þau séu tiltæk fyrir landsbundin markaðseftirlitsfyrirvöld í 10 ár eftir að raffangið er sett á markað. Í ESB-samræmisfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða raffang hún var samin.

Afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni skal vera aðgengilegt viðkomandi markaðseftirlitsfyrirvöldum samkvæmt beiðni.

5. **Viðurkenndur fulltrúi**

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans sem settar eru fram í 4. lið, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

*IV. VIÐAUKI*ESB-SAMRÆMISYFIRLÝSING (nr. XXXX) ⁽⁹⁾

1. Gerð vöru/vara (framleiðslu-, gerðar-, lotu- eða raðnúmer):
2. Nafn og heimilisfang framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans:
3. Útgáfa þessarar samræmisyfirlýsingar er einungis á ábyrgð framleiðandans.
4. Hluturinn sem yfirlýsingin á við (auðkenning raffangs sem gerir rekjanleika mögulegan, ef nauðsyn krefur getur hún innihaldið litmynd sem er nægilega skýr til að auðkenna raffangið):
5. Hluturinn, sem yfirlýsingin á við um og sem lýst er hér á undan, er í samræmi við viðkomandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins:
6. Tilvísanir í viðkomandi samhæfða staðla sem eru notaðir eða tilvísanir í aðrar tækniforskriftir sem samræmisyfirlýsing miðast við:
7. Viðbótarupplýsingar:

Undirritað fyrir og fyrir hönd:

(útgáfustaður og dagsetning):

(nafn, stöðuheiti)(undirritun):

⁽⁹⁾ Það er valfrjálst hvort að framleiðandinn úthlutar samræmisyfirlýsingunni númeri.

*V. VIÐAUKI***Frestur til að leiða í landslög og gildistökudagsetningar tilskipananna sem tilgreindar eru í B-hluta V. viðauka við tilskipun 2006/95/EB****(sem um getur í 27. gr.)**

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Dagurinn þegar gerðin kemur til framkvæmda
73/23/EBE	21. ágúst 1974 ⁽¹⁾	—
93/68/EBE	1. júlí 1994	1. janúar 1995 ⁽²⁾

- ⁽¹⁾ Þegar Danmörk átti í hlut var fresturinn framlengdur í fimm ár, þ.e. til 21. febrúar 1978. Sjá 1. mgr. 13. gr. tilskipunar 73/23/EBE.
- ⁽²⁾ Fram til 1. janúar 1997 urðu aðildarríkin að leyfa að vörur, sem voru í samræmi við reglur um merkingu frá því fyrir 1. janúar 1995, væru settar á markað og teknar í notkun. Sjá 2. mgr. 14. gr. tilskipunar 93/68/EBE.

VI. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 2006/95/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	Önnur málsgrein 1. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	4. gr.
4. gr.	5. gr.
5. gr.	12. gr.
6. gr.	13. gr.
7. gr.	14. gr.
1. mgr. 8. gr.	16. og 17. gr.
2. mgr. 8. gr.	—
3. mgr. 8. gr.	—
9. gr.	18. til 20. gr.
10. gr.	16. og 17. gr.
11. gr.	—
12. gr.	—
13. gr.	2. mgr. 26. gr.
14. gr.	27. gr.
15. gr.	28. gr.
I. viðauki	I. viðauki
II. viðauki	II. viðauki
III. viðauki	15. og 16. gr. og IV. viðauki
IV. viðauki	III. viðauki
V. viðauki	V. viðauki

YFIRLÝSING EVRÓPUÞINGSINS

Evrópuþingið telur að einungis þegar og svo framarlega sem framkvæmdargerðir, í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011, eru ræddar á fundum nefnda, megi líta svo á að þessar nefndir séu „framkvæmdanefndir“ í skilningi I. viðauka við rammisamninginn um samskipti á milli Evrópuþingsins og framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins. Fundir nefnda falla því innan gildissviðs 15. liðs rammisamningsins þegar og svo framarlega sem önnur mál eru rædd.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/1725

2016/EES/19/26

frá 28. september 2015

um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 um nákvæmar skilgreiningar á aukefnum í matvælum sem eru tilgreind í II. og III. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar nákvæmar skilgreiningar á etýlláróýlarginati (E 243) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum ⁽¹⁾, einkum 14. gr.,með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1331/2008 frá 16. desember 2008 um sameiginlega málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukefni í matvælum, ensím í matvælum og bragðefni í matvælum ⁽²⁾, einkum 5. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 ⁽³⁾ er mælt fyrir um nákvæmar skilgreiningar á aukefnum í matvælum sem eru tilgreind í II. og III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008.
- 2) Þessar nákvæmu skilgreiningarnar má uppfæra í samræmi við sameiginlegu málsmeðferðina sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008, annaðhvort að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða í kjölfar umsóknar.
- 3) Hinn 17. nóvember 2014 var lögð fram umsókn um breytingu á nákvæmum skilgreiningum varðandi matvælaaukefnið etýlláróýlarginat (E 243). Umsóknin var gerð aðgengileg fyrir aðildarríkin skv. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008.
- 4) Í núgildandi nákvæmri skilgreiningu er etýlláróýlarginat skilgreint sem efnasmíðað með því að estera argínín með etanóli, því næst er esterinn látinn hvarfast við láróýlklóríð. Etýlláróýlarginatið, sem verður til, er endurheimt sem hýdróklóríðsalt sem er síað og þurrkað.
- 5) Umsækjandinn sýndi fram á að núgildandi skilgreining sé of víðtæk og þar ættu að koma fram upplýsingar um hitastig og súrustig sem komu fram í upprunalegu umsókninni og sem skipta máli til þess að ná sama sniði og Matvælaöryggisstofnun Evrópu lagði mat á í álitinu sínu um öryggi notkunar á etýlláróýlarginati sem rotvarnarefni í matvæli ⁽⁴⁾.
- 6) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 231/2012 til samræmis við það.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og föður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 252, 29.9.2015, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 47/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 1.

⁽³⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 frá 9. mars 2012 um nákvæmar skilgreiningar á aukefnum í matvælum sem eru tilgreind í II. og III. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 (Stjtið ESB L 83, 22.3.2012, bls. 1).

⁽⁴⁾ *Tiðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* (2007) 511, 1–27.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 28. september 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar;

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIDAUKI

Í stað skilgreiningarinnar í færslunni fyrir E 243 etýlláróýlgínat í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 komi eftirfarandi:

„Skilgreining	Etýlláróýlgínat er efnasmíðað með því að estera argínín með etanóli, því næst er esterinn látinn hvarfast við láróýlklóríð í vatnskenndum miðli við stýrt hitastig á bilinu 10 til 15 °C og pH-gildi á bilinu 6,7 til 6,9. Etýlláróýlgínatið, sem verður til, er endurheimt sem hýdróklóríðsalt sem er síað og þurrkað.“
----------------------	--

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/1739

2016/EES/19/27

frá 28. september 2015

um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 og viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 að því er varðar notkun á járntrartrati sem kekkjavarnarefni í salt og staðgönguefni þess (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 10. gr. og 14. gr.,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1331/2008 frá 16. desember 2008 um sameiginlega málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukefni í matvælum, ensím í matvælum og bragðefni í matvælum ⁽²⁾, einkum 5. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er sett fram skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni sem samþykkt hafa verið til notkunar í matvæli og skilyrði fyrir notkun þeirra.
- 2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 ⁽³⁾ er mælt fyrir um nákvæmar skilgreiningar á aukefnum í matvælum sem eru tilgreind í II. og III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008.
- 3) Þessa skrá má uppfæra í samræmi við sameiginlegu málsmeðferðina sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008, annaðhvort að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða í kjölfar umsóknar.
- 4) Hinn 18. janúar 2012 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir notkun á járntrartrati sem kekkjavarnarefni í salt og staðgönguefni þess. Umsóknin var gerð aðgengileg fyrir aðildarríkin skv. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008.
- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu lagði mat á öryggi járntrartrats, sem er efnaflókaafurð natríumtrartrats og járn(III) klóríðs, sem matvælaaukefni og komst að þeirri niðurstöðu í álitinu ⁽⁴⁾ frá 9. desember 2014, að teknu tilliti til eiturefnafræðilegra gagna og þeirra varfærnu ályktana sem komu fram í váhrifamatinu, að notkun þess sem kekkjavarnarefni í salt og staðgönguefni þess skapi ekki öryggisvanda miðað við tillagða notkun.
- 6) Talið er nauðsynlegt að bæta kekkjavarnarefni í salt og staðgönguefni þess til að bæta flæðislega eiginleika og til að koma í veg fyrir myndun harðra kekkja þegar það kemst í snertingu við raka og meðan á geymslu stendur. Notkun á járntrartrati getur verið annar valkostur í stað annarra aukefna sem nú eru leyfð, s.s. ferrósýaníð (E 535–538) og kísildíoxíð–sílíkött (E 551–553). Því er rétt að heimila notkun á járntrartrati sem kekkjavarnarefni í salt og staðgönguefni þess og að úthluta aukefninu E-númerinu E 534.
- 7) Reglugerð (ESB) nr. 231/2012 ætti að innihalda nákvæma skilgreiningu fyrir járntrartrat (E 534), þegar það er fært í skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni, sem mælt er fyrir um í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008, í fyrsta sinn.
- 8) Því ætti að breyta reglugerðum (EB) nr. 1333/2008 og (ESB) nr. 231/2012 til samræmis við það.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 253, 30.9.2015, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 47/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 1.

⁽³⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 frá 9. mars 2012 um nákvæmar skilgreiningar á aukefnum í matvælum sem eru tilgreind í II. og III. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 (Stjtið ESB L 83, 22.3.2012, bls. 1).

⁽⁴⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2015 13(1), 3980.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Ákvæðum viðaukans við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. september 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

I. VIÐAUKI

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt sem hér segir:

- 1) Í 3. lið í B-hluta „Matvælaaukefni önnur en litarefni og sætuefni“ bætist eftirfarandi ný færsla við á eftir færslunni fyrir matvælaaukefni E 530:

„E 534	Járntartrat“
--------	--------------

- 2) Ákvæðum E-hluta er breytt sem hér segir:

- a) Í flokki 12.1.1 „Salt“:

- i. bætist eftirfarandi ný færsla við á eftir færslunni um matvælaaukefnið E 530:

	„E 534	Járntartrat	110	(92)“	
--	--------	-------------	-----	-------	--

- ii. Eftirfarandi neðanmálsgrein bætist við:

		„(92): Gefið upp sem þurrefni“
--	--	--------------------------------

- b) Í flokki 12.1.2 „Saltlíki“:

- i. bætist eftirfarandi ný færsla við á eftir færslunni um matvælaaukefni E 338–452:

	„E 534	Járntartrat	110	(92)“	
--	--------	-------------	-----	-------	--

- ii. Eftirfarandi neðanmálsgrein bætist við:

		„(92): Gefið upp sem þurrefni“
--	--	--------------------------------

II. VIÐAUKI

Í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 bætist eftirfarandi ný færsla við á eftir færslunni fyrir matvælaaukefni E 530:

„E 534 JÁRNTARTRAT

Samheiti	Járn- <i>mesó</i> -tartrat; efnaflókaafurð natríumtartrats með járn(III)klóríði
Skilgreining	Járntartrat er framleitt með hverfingu L-tartrats þannig að í blöndunni næst jafnvægi milli D-, L- og <i>mesó</i> -tartrats og í kjölfarið er járn(III)klóríði bætt við.
CAS-númer	1280193-05-9
Efnaheiti	Járn(III)-efnaflókaafurð D(+)-, L(-)- og <i>mesó</i> -2,3-dihýdroxýbútandísýrur
Efnaformúla	$\text{Fe}(\text{OH})_2 \text{C}_4\text{H}_4\text{O}_6\text{Na}$
Mólþyngd	261,93
Magngreining	
mesó-tartrat	> 28%, gefið upp sem mínusjón miðað við þurrt efni
D(-)- og L(+)-tartrat	> 10%, gefið upp sem mínusjón miðað við þurrt efni
Járn(III)	> 8%, gefið upp sem mínusjón miðað við þurrt efni
Lýsing	Dökkgræn vatnslausn sem myndar að jafnaði um 35% af efnaflókaafurðum miðað við þyngd
Auðkenning	Afar uppleysanlegt í vatni Jákvæðar prófanir fyrir tartrat og járn Sýrustig 35% vatnslausnar með efnaflókaafurðum á bilinu 3,5 til 3,9
Hreinleiki	
Klóríð	Ekki meira en 25%
Natríum	Ekki meira en 23%
Arsen	Ekki meira en 3 mg/kg
Blý	Ekki meira en 2 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki meira en 1 mg/kg
Oxalat	Ekki meira en 1,5%, gefið upp sem oxalat miðað við þurrt efni“

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1820****2016/EES/19/28****frá 9. október 2015****um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 37/2010 að því er varðar efnið dietýlenglýkólmónóetýletra**

FRAMKVÆMDASTJÖRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmeðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu, um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2001/82/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, einkum 14. gr. í tengslum við 17. gr.,

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem dýrallyfjaneftirfarandi setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009 er þess krafist að hámarksgildi leifa fyrir lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru til notkunar innan Sambandsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis eða í sæfivörur sem eru notaðar í búfjárrækt, skulu ákvörðuð í reglugerð.
- 2) Í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 ⁽²⁾ eru sett fram lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu.
- 3) Dietýlenglýkólmónóetýletri er sem stendur tilgreindur í þeirri töflu sem leyft efni fyrir öll jörturdýr og svín. Samkvæmt gildandi færslu fyrir dietýlenglýkólmónóetýletra er hámarksgildis leifa ekki krafist fyrir þessar dýrategundir.
- 4) Umsókn um rýmkun á gildandi færslu fyrir dietýlenglýkólmónóetýletra til alifugla hefur verið lögð fyrir Lyfjastofnun Evrópu.
- 5) Lyfjastofnun Evrópu hefur, á grundvelli álits dýrallyfjaneftirfarinnar, mælt með því að rýmka gildandi færslu fyrir dietýlenglýkólmónóetýletra til alifugla.
- 6) Samkvæmt 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009 skal Lyfjastofnun Evrópu íhuga að nota hámarksgildi leifa, sem hafa verið ákvörðuð fyrir lyfjafræðilega virkt efni í tilteknum matvælum, fyrir önnur matvæli, sem unnin eru úr sömu dýrategund, eða hámarksgildi leifa, sem hafa verið ákvörðuð fyrir lyfjafræðilega virkt efni í einni eða fleiri dýrategundum, fyrir aðrar tegundir dýra.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 265, 10.10.2015, bls. 1. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjóð. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

(2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu (Stjóð. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1).

- 7) Lyfjastofnun Evrópu telur að viðeigandi sé að yfirfæra gildandi færslu fyrir díetýlenglýkólmónóetýletra yfir á allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 8) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 37/2010 til samræmis við það.
- 9) Rétt þykir að veita viðkomandi hagsmunaaðilum hæfilegan frest til að gera ráðstafanir sem kunna að vera nauðsynlegar til að fara að nýju hámarksgildi leifa.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 9. desember 2015.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. október 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Í stað færslunnar fyrir efnið dietýlenglykólmónóetýletra í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 komi eftirfarandi:

Lyfjafræðilega virkt efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir	Önnur ákvæði (skv. 7. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009)	Meðferðarfræðileg flokkun
„Dietýlenglykólmónóetýletri	Á EKKI VIÐ	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannaeldis	Hámarksgildis leifa ekki krafist	Á EKKI VIÐ	ENGIN FÆRSLA	ENGIN FÆRSLA ⁴

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1258/2013

2016/EES/19/29

frá 20. nóvember 2013

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 273/2004 um forefni ávana- og fíkniefna (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RAÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Sjöunda janúar 2010 samþykkti framkvæmdastjórnin skýrslu, skv. 16. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 273/2004⁽³⁾, varðandi framkvæmd og beitingu löggjafar Bandalagsins um vöktun viðskipta með forefni fíkniefna [áður forefni ávana- og fíkniefna] og eftirlit með þeim viðskiptum.
- 2) Framkvæmdastjórnin mælti í skýrslunni með frekari greiningu á mismunandi aðferðum til að efla eftirlit með viðskiptum með ediksýruanhýdrið, sem er skráð efni í 2. flokki í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 273/2004 skv. a-lið 2. gr. þeirrar reglugerðar, til að betur mætti koma í veg fyrir ólöglega notkun ediksýruanhýdriðs til ólöglegrar framleiðslu á heróíni.
- 3) Í niðurstöðum sínum frá 25. maí 2010 um beitingu og framkvæmd löggjafar ESB um forefni fíkniefna hvatti ráðið framkvæmdastjórnina til að gera tillögu að lagabreytingum að loknu ítarlegu mati á þeim áhrifum sem breytingarnar gætu haft á yfirvöld aðildarríkjanna og rekstraraðila.
- 4) Í þessari reglugerð er skilgreiningin á skráðu efni útlistuð nánar og í því sambandi er íðorðið „lyfjasamsetning“ (e. *pharmaceutical preparation*), sem kemur úr samningi Sameinuðu þjóðanna gegn ólöglegri verslun með fíkniefni og skynvilluefni, sem samþykktur var í Vín 19. desember

1988, felld brott þar eð það fellur þegar undir viðeigandi íðorð í lagagerningum Sambandsins, þ.e.a.s. „lyf“. Að auki fellur íðorðið „aðrar efnablöndur“ brott enda samsvarar það íðorðinu „blöndur“ [áður samsett efni] sem er þegar hluti af þeirri skilgreiningu.

- 5) Bæta ætti við skilgreiningu á íðorðinu „notandi“ um þá sem hafa undir höndum efni í öðrum tilgangi en að setja þau á markað og skal útlista nánar að þeir sem nota skráð efni í 1. flokki í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 273/2004 í öðrum tilgangi en að setja þau á markað er skylt að afla sér leyfis.
- 6) Setja ætti ítarlegri reglur um skráningu til að tryggja einsleit skráningarskilyrði í öllum aðildarríkjunum varðandi skráð efni í 2. flokki í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 273/2004. Þegar um er að ræða efni, sem eru skráð í nýja undirflokkinn 2A í I. viðauka við þá reglugerð, ættu notendur, sem og rekstraraðilar, einnig að falla undir skráningarkröfuna.
- 7) Ef lögð eru á gjöld fyrir leyfum eða skráningu ættu aðildarríkin að íhuga að aðlaga gjöldin til að standa vörð um samkeppnishæfni örfyrirtækja.
- 8) Það ætti að koma skýrt fram að aðildarríkin eigi þess kost að grípa inn í grunsamleg viðskipti með óskráð efni svo að þau geti brugðist hraðar við nýjungum í þróun ólöglegrar framleiðslu fíkniefna.
- 9) Rétt er að stofna evrópskan gagnagrunn um forefni fíkniefna (hér á eftir nefndur „evrópski gagnagrunnurinn“) til að einfalda skýrslugjöf aðildarríkjanna varðandi haldlagningu og stöðvun sendinga, ef unnt er í samanteknu og nafnlausu formi og með sem minnstum inngripum að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga, að teknu tilliti til nýjustu tækni til að stuðla að öruggari verndun friðhelgi einkalífsins og að teknu tilliti til meginreglunnar um takmörkun gagna. Evrópski gagnagrunnurinn ætti einnig að gegna hlutverki evrópskrar skrár yfir rekstraraðila og notendur sem eru handhafar leyfis eða skráningar en það auðveldar sannpröfun á lögmæti verslunarviðskipta með skráð efni og ætti að gera rekstraraðilum kleift að veita lögbærum yfirvöldum upplýsingar um viðskipti sín með skráð efni.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 330, 10.12.2013, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(¹) Stjtið. ESB C 76, 14.3.2013, bls. 54.

(²) Afstaða Evrópuþingsins frá 23. október 2013 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 15. nóvember 2013.

(³) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 273/2004 frá 11. febrúar 2004 um forefni ávana- og fíkniefna (Stjtið. ESB L 47, 18.2.2004, bls. 1).

- 10) Í reglugerð (EB) nr. 273/2004, eins og henni er breytt með þessari reglugerð, er sagt til um vinnslu upplýsinga, þ.m.t. vinnslu persónuupplýsinga, í þeim tilgangi að gera lögbærum yfirvöldum kleift að vakta setningu forefna fíkniefna á markað og koma í veg fyrir ólöglega notkun

skráðra efna. Vinnsla persónuupplýsinga ætti að vera með þeim hætti að hún samrýmist markmiðinu með þeirri reglugerð og sé í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB⁽⁴⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001⁽⁵⁾ og einkum kröfur Sambandsins varðandi gagnagæði, meðalhóf, takmörkun vegna tilgangs og rétt til upplýsinga, aðgang, leiðréttingu gagna, eyðingu og hindrun aðgangs, og varðandi skipulags- og tækniráðstafanir og alþjóðlegan flutning persónuupplýsinga.

- 11) Við vinnslu persónuupplýsinga, að því er varðar reglugerð (EB) nr. 273/2004, eins og henni er breytt með þessari reglugerð, og að því er varðar framseldar gerðir og framkvæmdargerðir sem eru samþykktar samkvæmt henni, ætti að virða grundvallarréttindi til friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, sem eru viðurkennd í 8. gr. sáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis, og réttinn til friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, sem er viðurkenndur í 7. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, og réttinn til verndar persónuupplýsingum sem er viðurkenndur í 8. gr. hans. Einnig ætti að tryggja, með framseldum gerðum og framkvæmdargerðum, að öll vinnsla persónuupplýsinga sé í samræmi við tilskipun 95/46/EB og reglugerð (EB) nr. 45/2001.
- 12) Bæta ætti ediksýruanhýðriði, sem nú er skráð í 2. flokk I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 273/2004, við í nýja undirflokkin 2A í I. viðauka við reglugerðina til að unnt sé að auka eftirlit með viðskiptum með efnið. Hin efnið í 2. flokki í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 273/2004 ættu að vera skráð í undirflokkin 2B í I. viðauka við reglugerðina.
- 13) Í reglugerð (EB) nr. 273/2004 eru framkvæmdastjórninni veittar valdheimildir til að framkvæma nokkur ákvæði hennar og skal heimildunum beitt í samræmi við málsmeðferðarreglurnar sem kveðið er á um í ákvörðun ráðsins 1999/468/EB⁽⁶⁾.
- 14) Vegna gildistöku Lissabonsáttmálans skulu þessar valdheimildir samræmdar við 290. og 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (SUSE).
- 15) Til að ná markmiðum reglugerðar (EB) nr. 273/2004, eins og henni er breytt með þessari reglugerð, er rétt að framselja framkvæmdastjórninni valdið til að

samþykkja gerðir, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, til að hún geti sett kröfur og skilyrði um leyfisveitingu og skráningu, um færslu rekstraraðila og notendur, sem hafa öðlast leyfi eða skráningu, í evrópska gagnagrunninn, um öflun og notkun yfirlýsinga viðskiptavina, um skjöl og merkingar fyrir blöndur sem innihalda skráð efni, um veitingu upplýsinga af hálfu rekstraraðila varðandi viðskipti með skráð efni og um upplýsingar sem aðildarríkin eiga að veita varðandi framkvæmd vöktunarráðstafananna, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 273/2004, og til að hún geti breytt viðaukunum við reglugerðina. Í þessum framseldu gerðum ætti einnig að tilgreina þá flokka persónuupplýsinga, sem aðildarríkin og rekstraraðilar geta unnið samkvæmt reglugerð (EB) nr. 273/2004, flokka persónuupplýsinga, sem unnt er að geyma í evrópska gagnagrunninum, og verndarráðstafanir í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhlíða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.

- 16) Einnig er mikilvægt að framkvæmdastjórnin leiti álits hjá Evrópsku persónuverndarstofnuninni við undirbúning framseldra gerða sem varða vinnslu persónuupplýsinga.
- 17) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 273/2004, ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvaldið. Þessu valdi ber að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011⁽⁷⁾. Nota ætti rannsóknarmálsmeðferðina við samþykkt framkvæmdargerða svo að unnt sé að útlista nánar hvernig skuli setja fram yfirlýsingar viðskiptavina í rafrænu formi og hvernig skuli færa upplýsingar um viðskipti rekstraraðila með skráð efni í evrópskan gagnagrunn.
- 18) Þar eð markmiðið með þessari reglugerð er að herða reglur um skráningu rekstraraðila, sem setja á markað eða hafa undir höndum skráð efni í 2. flokki í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 273/2004, einkum ediksýruanhýðrið, til þess að koma í veg fyrir ólöglega notkun slíkra efna til ólöglegrar framleiðslu fíkniefna en aðildarríkin geta ekki fyllilega náð þessu markmiði þar eð þeir sem stunda ólögleg viðskipti nýta sér mismuninn á skráningu eftir aðildarríkjum og flytja ólöglega starfsemi sína þangað sem auðveldast er að nota forefni fíkniefna og þar eð markmiðinu verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa fyrirhugaðrar aðgerðar þá er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

⁽⁶⁾ Ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (Stjtið. EB L 184, 1.7.1999, bls. 23).

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almenningar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná megi því markmiði.

- 19) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 18. janúar 2013 ⁽⁸⁾,

- 20) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 273/2004 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 273/2004 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„I. gr.

Gildissvið og markmið

Í þessari reglugerð er kveðið á um samræmdar ráðstafanir um innra eftirlit og vöktun í Sambandinu vegna tiltekinna efna, sem oft eru notuð til ólöglegar framleiðslu fíkniefna eða geðvirkra efna, í því skyni að koma í veg fyrir ólöglega notkun þessara efna.“

- 2) Eftirfarandi breytingar verði á 2. gr.:

- a) Í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) „skráð efni“: efni, sem eru skráð í I. viðauka og hægt er að nota til ólöglegar framleiðslu á fíkniefnum eða geðvirkum efnum, að meðtöldum blöndum og náttúruafurðum sem innihalda slík efni en að undanskildum blöndum og náttúruafurðum sem innihalda skráð efni og eru samsett með þeim hætti að ekki er hægt að nota eða draga efnin út á auðveldan eða fjárhagslega hagkvæman hátt, lyf, eins og þau eru skilgreind í 2. lið 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/83/EB ^(*), og dýralyf eins og þau eru skilgreind í 2. lið 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/83/EB ^(**).

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/83/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um lyf sem ætluð eru mönnum (Stjótið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 67).

(**) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um dýralyf (Stjótið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1).“

- b) Í stað c-liðar komi eftirfarandi:

⁽⁸⁾ Hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum.

„c) „setning á markað“: öll afhending skráðra efna í Sambandinu, hvort sem það er gegn greiðslu eða án endurgjalds, eða geymsla, framleiðsla, vinnsla, viðskipti með, dreifing eða miðlun þessara efna í því skyni að dreifa þeim í Sambandinu“.

- c) Eftirfarandi liðir bætist við:

„h) „notandi“: einstaklingur eða lögaðili, annar en rekstraraðili, sem hefur skráð efni undir höndum og fæst við vinnslu, samsetningu, nýtingu, geymslu, birgðahald, meðhöndlun, setningu í ílát, flutning milli íláta, blöndun, umbreytingu eða hvers konar aðra nýtingu á skráðum efnum,

- i) „náttúruafurð“: lífvera eða hluti lífveru, í hvaða mynd sem er, eða efni sem finnast í náttúrunni, sbr. skilgreiningu í 39. lið 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 ^(*).

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 frá 18. desember 2006 um skráningu, mat, leyfisveitingu og takmarkanir, að því er varðar efni (efnareglurnar (REACH)), um stofnun Efnastofnunar Evrópu, um breytingu á tilskipun 1999/45/EB og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94, sem og tilskipun ráðsins 76/769/EEC og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 91/155/EEC, 93/67/EEC, 93/105/EEC og 2000/21/EB (Stjótið. ESB L 396, 30.12.2006, bls. 1).“

- 3) Eftirfarandi breytingar verði á 3. gr.:

- a) Í stað 2. og 3. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Skilyrði þess að rekstraraðilar og notendur megi hafa undir höndum efni, sem skráð eru í 1. flokk I. viðauka, eða setja þau á markað er að þeir afli sér leyfis hjá lögbærum yfirvöldum. Lögbær yfirvöld mega veita lyfjabúðum, lyfsölum með dýralyf, tilteknum opinberum yfirvöldum eða herjum sérstök leyfi. Slík sérstök leyfi skulu einungis gilda að því er varðar notkun skráðra efna í 1. flokki í I. viðauka við opinber skyldustörf hlutaðeigandi rekstraraðila.

3. Rekstraraðilar, sem eru handhafar leyfis, skulu einungis afhenda skráð efni í 1. flokki í I. viðauka til rekstraraðila eða notenda sem einnig eru handhafar slíks leyfis og hafa skrifað undir yfirlýsingu viðskiptavinar eins og kveðið er á um í 1. mgr. 4. gr.“

- b) Í stað 5., 6. og 7. mgr. komi eftirfarandi:

„5. Með fyrirvara um 8. mgr. geta lögbær yfirvöld annaðhvort takmarkað gildistíma leyfisins við allt að þriggja ára tímabil eða skyldað rekstraraðila og

notendur til að sýna reglulega, a.m.k. á þriggja ára fresti, fram á að skilyrðum fyrir leyfisveitingu sé enn fullnægt. Í leyfinu skal koma fram fyrir hvers konar starfsemi það gildir og um hvaða skráðu efni er að ræða. Lögbær yfirvöld skulu að jafnaði veita sérstök leyfi til ótakmarkaðs tíma en mega fella þau niður tímabundið eða afturkalla þau ef gildar ástæður eru til að ætla að leyfishafinn sé ekki lengur hæfur til að vera handhafi leyfis eða að skilyrðum fyrir útgáfu leyfisins sé ekki lengur fullnægt.

6. Skilyrði þess að rekstraraðilar megi setja skráð efni í 2. flokki í I. viðauka á markað er að þeir hafi fengið skráningu hjá lögbærum yfirvöldum í staðfestu-aðildarríki sínu. Skilyrði þess að notendur megi hafa undir höndum skráð efni í undirflokki 2A í I. viðauka er að þeir hafi fengið skráningu hjá lögbærum yfirvöldum í staðfestu-aðildarríki sínu frá 1. júlí 2015. Lögbær yfirvöld mega veita lyfjabúðum, lyfsölum með dýralyf, tilteknum opinberum yfirvöldum eða herjum sérstaka skráningu. Slíkar sérstakar skráningar skulu einungis gilda að því er varðar notkun skráðra efna í 2. flokki í I. viðauka við opinber skyldustörf hlutaðeigandi rekstraraðila eða notenda.

6a. Rekstraraðilar, sem hafa fengið skráningu, skulu einungis afhenda skráð efni í undirflokki 2A í I. viðauka til annarra rekstraraðila eða notenda sem einnig eru handhafar slíkrar skráningar og hafa skrifað undir yfirlýsingu viðskiptavinar sem kveðið er á um í 1. mgr. 4. gr.

6b. Þegar lögbær yfirvöld meta hvort veita eigi skráningu skulu þau einkum taka tilliti til hæfni og áreiðanleika umsækjandans. Ef gildar ástæður eru til að ætla að umsækjandi eða starfsmaður, sem ber ábyrgð á viðskiptum með skráð efni, sé ekki hæfur eða áreiðanlegur ber að synja honum um skráningu. Lögbær yfirvöld mega fella skráningu niður tímabundið eða afturkalla hana ef gildar ástæður eru til að ætla að handhafi hennar sé ekki lengur hæfur til að vera handhafi skráningar eða að skilyrðum fyrir veitingu skráningarinnar sé ekki lengur fullnægt.

6c. Lögbær yfirvöld geta krafist þess að rekstraraðilar og notendur borgi gjald fyrir umsókn um leyfi eða skráningu.

Sé gjald lagt á skulu lögbær yfirvöld meta hvort laga skuli fjárhæð gjaldsins að stærð fyrirtækisins. Slíkt gjald skal lagt á án mismununar og ekki vera hærra en sem nemur kostnaði við afgreiðslu umsóknarinnar.

7. Lögbær yfirvöld skulu skrá rekstraraðila og notendur, sem hafa fengið leyfi eða skráningu, í evrópska gagnagrunninn sem um getur í 13. gr. a.

8. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 15. gr. a, um kröfur og skilyrði sem varða:

- a) veitingu leyfisins, þ.m.t., ef við á, flokka persónuupplýsinga sem veita skal,
- b) veitingu skráningar, þ.m.t., ef við á, flokka persónuupplýsinga sem veita skal,
- c) færslu rekstraraðila og notenda í evrópska gagnagrunninn, sem um getur í 13. gr. a, í samræmi við 7. mgr. þessarar greinar.

Þeir flokkar persónuupplýsinga, sem um getur í a- og b-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, ná ekki yfir sérstöku gagnaflokkana [áður sérstakir flokkar upplýsinga] sem um getur í 1. mgr. 8. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB(*).

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um fjálsta miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).“

4) Eftirfarandi breytingar verði á 4. gr.:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Með fyrirvara um 4. mgr. þessarar greinar og 6. og 14. gr. skal rekstraraðili, sem hefur staðfestu innan Sambandsins og lætur viðskiptavini í té efni sem skráð er í 1. eða 2. flokk í I. viðauka, fá yfirlýsingu frá viðskiptavininum sem sýnir tiltekna notkun skráðu efnanna. Rekstraraðilinn skal útvega sérstaka yfirlýsingu fyrir sérhvert skráð efni. Þessi yfirlýsing skal vera í samræmi við fyrirmyndina í 1. lið III. viðauka. Ef um lögaðila er að ræða skal yfirlýsingin vera á bréfsefni með haus.“

b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Rekstraraðili, sem lætur í té efni sem skráð eru í 1. flokk í I. viðauka, skal stimpla og dagsetja afrit af yfirlýsingunni til vottunar á því að það sé rétt afrit af frumritinu. Slíkt afrit skal ávallt fylgja þessum efnunum í flutningi innan Sambandsins og ber að framvísa því samkvæmt beiðni hjá yfirvöldunum sem bera ábyrgð á eftirliti með farmi ökutækja meðan á flutningi stendur.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 15. gr. a, um kröfur og skilyrði varðandi öflun og notkun yfirlýsinga viðskiptavina.“

5) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 5. gr.:

„7. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 15. gr. a, um kröfur og skilyrði varðandi skjöl um blöndur sem innihalda skráð efni.“

6) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 7. gr.:

„Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 15. gr. a, um kröfur og skilyrði varðandi merkingar blandna sem innihalda skráð efni.“

7) Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr:

Tilkynningar til lögbærra yfirvalda

1. Rekstraraðilar skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum þegar í stað um hvaðeina, t.d. óvenjulegar pantanir eða viðskipti með skráð efni sem á að setja á markað, sem vekur grun um að slík efni séu notuð til ólöglegrar framleiðslu á fíkniefnum og geðvirkum efnum. Í þessu skyni skulu rekstraraðilar veita allar fáanlegar upplýsingar sem gera lögbærum yfirvöldum kleift að sannprófa lögmæti viðkomandi pöntunar eða viðskipta.

2. Rekstraraðilar skulu láta lögbærum yfirvöldum í té samantekt á viðeigandi upplýsingum um viðskipti sín með skráð efni.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 15. gr. a, um kröfur og skilyrði sem rekstraraðilum ber að uppfylla varðandi veitingu upplýsinga eins og um getur í 2. mgr. þessarar greinar, þ.m.t., ef við á, um flokka persónuupplýsinga, sem vinna skal í þessu skyni, og verndarráðstafanir í tengslum við vinnslu slíkra persónuupplýsinga.

4. Rekstraraðilar skulu ekki láta neinum nema lögbærum yfirvöldum í té persónuupplýsingar sem safnað er samkvæmt þessari reglugerð.“

8) Í stað 1. mgr. 9. gr. komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal semja viðmiðunarreglur og halda þeim uppfærðum til að auðvelda samvinnu milli lögbærra yfirvalda, rekstraraðila og efnaiðnaðarins, einkum að því er varðar óskráð efni.“

9) Eftirfarandi breytingar verði á 10. gr.:

a) Í stað b- og c-liðar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„b) að fara inn á athafnasvæði rekstraraðila og notenda til að afla sannana um að reglur séu ekki virtar,

c) að leggja, ef nauðsyn krefur, hald á vörusendingar, sem eru ekki í samræmi við þessa reglugerð, eða gera þær upptækar.“

b) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Hverju aðildarríki er heimilt að samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir til að gera lögbærum yfirvöldum sínum kleift að sinna eftirliti og vöktun varðandi grunsamleg viðskipti með óskráð efni, einkum:

a) að afla upplýsinga um allar pantanir eða viðskipti með óskráð efni,

b) að fara inn á athafnasvæði til að afla sannana um grunsamleg viðskipti með óskráð efni,

c) að leggja, ef nauðsyn krefur, hald á vörusendingar, eða gera þær upptækar, til að koma í veg fyrir að tiltekin, óskráð efni séu notuð til ólöglegrar framleiðslu fíkniefna eða geðvirkra efna.

3. Lögbær yfirvöld skulu virða viðskiptaupplýsingar sem eru trúnaðarmál.“

10) Í stað 13.–16. gr. komi eftirfarandi:

„13. gr:

Orðsendingar frá aðildarríkjunum

1. Til að unnt verði að gera nauðsynlegar breytingar á fyrirkomulaginu á vöktun viðskipta með skráð og óskráð efni skulu lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki senda framkvæmdastjórninni í rafrænu formi og tímanlega í gegnum evrópska gagnagrunninn, sem um getur í 13. gr. a, allar viðeigandi upplýsingar um framkvæmd þeirra vöktunarráðstafana sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, einkum að því er varðar efni, sem eru notuð til ólöglegrar framleiðslu fíkniefna eða geðvirkra efna, og aðferðir til ólöglegrar notkunar og ólöglegrar framleiðslu og að því er varðar lögleg viðskipti með þau.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 15. gr. a, þar sem tilgreind eru skilyrði og kröfur varðandi upplýsingar sem veita skal skv. 1. mgr. þessarar greinar.

3. Framkvæmdastjórnin skal leggja samantekt orðsendinga skv. 1. mgr. þessarar greinar fyrir Alþjóðafikniefnaráðið, í samræmi við 12. mgr. 12. gr. samnings Sameinuðu þjóðanna og í samráði við aðildarríkin.

„13. gr. a

Evrópskur gagnagrunnur um forefni fikniefna

1. Framkvæmdastjórnin skal stofna evrópskan gagnagrunn um forefni fikniefna sem gegni því hlutverki:

- a) að auðvelda miðlun upplýsinga, ef unnt er í samanteknu og nafnlausu formi, skv. 1. mgr. 13. gr., samtengingu og greiningu þessara upplýsinga á vettvangi Sambandsins og skýrslugjöf til Alþjóðafikniefnaráðsins skv. 3. mgr. 3. gr.,
- b) að mynda evrópska skrá yfir rekstraraðila og notendur sem hafa fengið leyfi eða skráningu,
- c) að gera rekstraraðilum kleift að veita lögbærum yfirvöldum upplýsingar í rafrænu formi um viðskipti sín í samræmi við 2. mgr. 8. gr., eins og tilgreint er í framkvæmdarráðstöfunum sem samþykktar eru skv. 14. gr.

Persónuupplýsingar skulu ekki færðar inn í evrópska gagnagrunninn fyrr en framseldu gerðirnar, sem um getur í 8. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 8. gr., hafa verið samþykktar.

2. Framkvæmdastjórnin og lögbær yfirvöld skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja öryggi, trúnað og áreiðanleika persónuupplýsinga í evrópska gagnagrunninum og til að tryggja að réttindi skráðra aðila séu vernduð í samræmi við tilskipun 95/46/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001(*).

3. Upplýsingar, sem aflað er samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. persónuupplýsingar, skulu notaðar í samræmi við gildandi lög um vernd persónuupplýsinga og skulu ekki varðveittar lengur en þörf er á miðað við tilganginn með þessari reglugerð. Vinnsla sérstakra gagnaflokka, sem um getur í 1. mgr. 8. gr. tilskipunar 95/46/EB og 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001, er bönnuð.

4. Framkvæmdastjórnin skal gera upplýsingar varðandi evrópska gagnagrunninn aðgengilegar öllum, á skýran, ítarlegan og skiljanlegan hátt, í samræmi við 10. og 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001.

13. gr. b

Gagnavernd

1. Vinnsla lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna á persónuupplýsingum skal vera í samræmi við landslög og stjórnsýslufyrirmæli, sem varða lögleiðingu tilskipunar 95/46/EB í landslög, og undir eftirliti eftirlitsyfirlitsaðildarríkisins sem um getur í 28. gr. þeirrar tilskipunar.

2. Með fyrirvara um 13. gr. tilskipunar 95/46/EB skulu persónuupplýsingar, sem aflað er eða eru unnar samkvæmt þessari reglugerð, einungis notaðar í þeim tilgangi að koma í veg fyrir ólöglega notkun skráðra efna.

3. Vinnsla framkvæmdastjórnarinnar á persónuupplýsingum, þ.m.t. vegna evrópska gagnagrunnsins, skal vera í samræmi við reglugerð (EB) nr. 45/2001 og undir eftirliti Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar.

4. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu ekki vinna persónuupplýsingar með neinum þeim hætti sem samrýmist ekki markmiðum skv. 13. gr. a.

14. gr.

Framkvæmdargerðir

1. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt eftirtaldar framkvæmdargerðir:

- a) reglur um hvernig skuli miðla yfirlýsingum viðskiptavina, sem um getur í 4. gr., í rafrænu formi, eftir því sem við á,
- b) reglur um hvernig skuli miðla upplýsingunum, sem um getur í 2. mgr. 8. gr., þ.m.t., eftir því sem við á, í rafrænu formi til evrópsks gagnagrunns,
- c) málsmæðferðarreglur um veitingu leyfis og skráningar og um færslu rekstraraðila og notenda í evrópska gagnagrunninn eins og um getur í 2., 6. og 7. mgr. 3. gr.

2. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr. a.

14. gr. a

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um forefni fikniefna sem komið var á fót með 30. gr. reglugerðar (EB) nr. 111/2005 (**). Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 (***).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

15. gr.

Aðlögun viðauka

Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 15. gr. a, í þeim tilgangi að aðlaga I., II. og III. viðauka að nýjungum í þróun ólöglegar notkunar á forefnum fíkniefna og fylgja hvers kyns breytingum á töflunum í viðaukanum við samning Sameinuðu þjóðanna.

15. gr. a

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 3. gr. (8. mgr.), 4. gr. (4. mgr.), 5. gr. (7. mgr.), 7. gr. (önnur málsgrein), 8. gr. (3. mgr.), 13. gr. (2. mgr.) og 15. gr. á fimm ára tímabili sem hefst 30. desember 2013. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu, að því er varðar framsal valds, eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 3. gr. (8. mgr.), 4. gr. (4. mgr.), 5. gr. (7. mgr.), 7. gr. (önnur málsgrein), 8. gr. (3. mgr.), 13. gr. (2. mgr.) og 15. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 3. gr. (8. mgr.), 4. gr. (4. mgr.), 5. gr. (7. mgr.), 7. gr. (önnur málsgrein), 8. gr. (3. mgr.), 13. gr. (2. mgr.) og 15. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

16. gr.

Upplýsingar um ráðstafanir sem aðildarríkin samþykkja

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um ráðstafanir sem þau samþykkja samkvæmt þessari reglugerð, einkum ráðstafanir sem eru samþykktar skv. 10. og 12. gr. Þau skulu einnig tilkynna um allar síðari breytingar á þessum ráðstöfunum.

2. Framkvæmdastjórnin skal senda hinum aðildarríkjunum þessar upplýsingar.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2019, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um framkvæmd og beitingu þessarar reglugerðar, einkum um hugsanlega þörf fyrir viðbótaraðgerðir til að vakta og hafa eftirlit með grunsamlegum viðskiptum með óskráðum efnunum.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

(**) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 111/2005 um reglur um vöktun viðskipta með forefni ávana- og fíkniefna milli Bandalagsins og þriðju landa (Stjtið. ESB L 22, 26.1.2005, bls. 1).

(***) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).“

11) Eftirfarandi breytingar verði á I. viðauka:

a) Í stað titilsins komi eftirfarandi:

„Skrá yfir skráð efni“.

b) Í stað SN-númersins [áður SAT-númer] fyrir norefedrin 1. flokki komi eftirfarandi:

„29394400“.

c) Í 1. flokki bætist eftirfarandi efni við skrána yfir efni:

„alfa-fenýlasetóasetónitríl, SN-númer 29269095, CAS-nr. 4468-48-8“.

d) Í stað textans í 2. flokki komi texti viðaukans við þessa reglugerð.

12) Í III. viðauka falli textinn „heimildar/“ brott.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 20. nóvember 2013.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

V. LEŠKEVIČIUS

forseti.

VIÐAUKI

2. FLOKKUR

UNDIRFLOKKUR 2A

Efni	SN-heiti (ef það er annað)	SN-númer ⁽¹⁾	CAS-númer ⁽²⁾
Ediksýruanhýdríð		29152400	108-24-7

Sólt efnanna í þessum flokki þegar möguleiki er á slíkum söltum.

UNDIRFLOKKUR 2B

Efni	SN-heiti (ef það er annað)	SN-númer ⁽¹⁾	CAS-númer ⁽²⁾
Fenýledíksýra		29163400	103-82-2
Antranílsýra		29224300	118-92-3
Píperídín		29333200	110-89-4
Kalíumpermanganat		28416100	7722-64-7

Sólt efnanna í þessum flokki þegar möguleiki er á slíkum söltum.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 290, 28.10.2002, bls. 1.

⁽²⁾ CAS-númer er skráningarnúmer hjá Upplýsingaþjónustu um iðefni (e. *Chemical Abstracts Service Registry Number*), sem er sérstakt tölulegt kennimerki sem gildir fyrir hvert einstakt efni og formgerð þess. CAS-númer er einstakt fyrir hverja hverfu og hvert salt hvorrar hverfu. Bent er á að CAS-númer salta efnanna hér að framan eru önnur en þau sem tilgreind eru.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2046****2016/EES/19/30****frá 16. nóvember 2015****um að samþykkja ekki *Artemisia absinthium* L. sem grunnefni í samræmi við reglugerð
Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 frá 21. október 2009 um setningu plöntuverndarvara á markað og um niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 79/117/EBE og 91/414/EBE ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 23. gr. í tengslum við 2. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 3. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 barst framkvæmdastjórninni umsókn frá Institut Technique de l'Agriculture Biologique (ITAB) 26. apríl 2013 um samþykki fyrir *Artemisia absinthium* L. sem grunnefni. Umsókninni fylgdu upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. 23. gr.
- 2) Framkvæmdastjórnin bað Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) um vísindalega aðstoð. Matvælaöryggisstofnunin lagði tæknilega skýrslu sína um viðkomandi efni fyrir framkvæmdastjórnina 30. september 2014 ⁽²⁾. Framkvæmdastjórnin lagði endurskoðunarskýrsluna ⁽³⁾ og drögin að þessari reglugerð um að samþykkja ekki *Artemisia absinthium* L. fyrir fastanefndina um plöntur, dýr, matvæli og föður 20. mars 2015.
- 3) Gögnin sem umsækjandinn lagði fram sýna að *Artemisia absinthium* L. uppfyllir viðmiðanirnar fyrir matvæli eins og þau eru skilgreind í 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾. Hins vegar eru áfengir drykkir úr *Artemisia*-tegundum tilgreindir í B-hluta III. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1334/2008 ⁽⁵⁾ þar sem sett eru hámarksgildi tiltekinna efna, sem eru til staðar frá náttúrunnar hendi í bragðefnum og innihaldsefnum matvæla með bragðbætandi eiginleika, í tilteknum samsettum matvælum, tilbúnum til neyslu, sem bragðefnum og/eða innihaldsefnum matvæla með bragðgefandi eiginleika hefur verið bætt við. Samkvæmt 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1334/2008, að því er varðar samsett matvæli sem tilgreind eru í fyrrgreindum B-hluta, skal ekki fara yfir hámarksgildi vegna notkunar bragðefna og/eða innihaldsefna matvæla með bragðgefandi eiginleika. Því má ekki nota *Artemisia*-tegundir sem matvæli án skilyrða.
- 4) Í tæknilegu skýrslunni voru tilgreind sértæk áhyggjuefni Matvælaöryggisstofnunarinnar varðandi váhrif af tújóni, absintíni og ferúlínsýru og því var ekki hægt að ljúka mati á áhættu fyrir notendur, starfsmenn, vegfarendur, neytendur og lífverur utan markhóps.
- 5) Framkvæmdastjórnin gaf umsækjandanum færi á að leggja fram athugasemdir sínar varðandi tæknilega skýrslu Matvælaöryggisstofnunarinnar og drögin að endurskoðunarskýrslunni. Umsækjandinn lagði fram athugasemdir sínar sem hafa verið athugaðar vandlega.
- 6) Þrátt fyrir þau rök sem umsækjandinn setti fram var þó ekki hægt að eyða áhyggjuefnunum varðandi efnið.
- 7) Af þessum sökum, eins og mælt er fyrir um í endurskoðunarskýrslu framkvæmdastjórnarinnar, hefur ekki verið sýnt fram á að kröfurnar sem mælt er fyrir um í 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 séu uppfylltar. Því er rétt að samþykkja ekki *Artemisia absinthium* L. sem grunnefni.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 300, 17.11.2015, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 50/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 309, 24.11.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Outcome of the consultation with Member States and EFSA on the basic substance application for *Artemisia absinthium* for use in plant protection as fungicide in wheat and nematocidal and insecticide in vegetables. (Niðurstöður samráðs við aðildarríkin og Matvælaöryggisstofnun Evrópu um umsókn vegna grunnefnisins *Artemisia absinthium* til notkunar við plöntuvernd sem sveppæyðir á hveiti og sem þráðormaeitur og skordýraeitur á grænmeti). EFSA supporting publication 2014:EN-665. 37 bls.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/public/?event=activesubstance.selection&language=EN>

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla (Stjóð. EB L 31 1.2.2002, bls. 1).

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1334/2008 frá 16. desember 2008 um bragðefni og tiltekin innihaldsefni matvæla, sem hafa bragðgefandi eiginleika, til notkunar í og á matvæli og um breytingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 1601/91, reglugerðum (EB) nr. 2232/96 og (EB) nr. 110/2008 og tilskipun 2000/13/EB (Stjóð. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 34).

- 8) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á framlagningu frekari umsókna um samþykki fyrir *Artemisia absinthium* L. sem grunnefni í samræmi við 3. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fæður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ekki samþykkt sem grunnefni

Efnið *Artemisia absinthium* L. er ekki samþykkt sem grunnefni.

2. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2069****2016/EES/19/31****frá 17. nóvember 2015**

um samþykki fyrir grunnefninu natríumvetniskarbónati, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað, og um breytingu á viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 frá 21. október 2009 um setningu plöntuverndarvara á markað og um niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 79/117/EBE og 91/414/EBE ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 23. gr. í tengslum við 2. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 3. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 barst framkvæmdastjórninni umsókn frá Umhverfisverndarstofnun Danmerkur 26. mars 2014 um samþykki fyrir natríumvetniskarbónati sem grunnefni. Umsókninni fylgdu upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. 23. gr.
- 2) Framkvæmdastjórnin bað Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) um vísindalega aðstoð. Matvælaöryggisstofnunin lagði tæknilega skýrslu sína um viðkomandi efni fyrir framkvæmdastjórnina 11. desember 2014 ⁽²⁾. Hinn 28. maí 2015 lagði framkvæmdastjórnin endurskoðunarskýrslu ⁽³⁾ og drög að þessari reglugerð fyrir fastanefndina um plöntur, dýr, matvæli og fóður og lauk við þau fyrir fund nefndarinnar 9. október 2015.
- 3) Gögnin sem umsækjandinn lagði fram sýna að natríumvetniskarbónat uppfyllir viðmiðanirnar fyrir matvæli eins og þau eru skilgreind í 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾. Auk þess er efnið ekki að mestu notað í þeim tilgangi að verja plöntur en er samt sem áður gagnlegt við plöntuvernd í vöru sem samanstendur af efninu og vatni. Af þessum sökum skal það talið grunnefni.
- 4) Rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir að natríumvetniskarbónat uppfylli almennt kröfurnar sem mælt er fyrir um í 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009, einkum að því er varðar þá notkun sem var rannsökuð og er lýst í endurskoðunarskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Því er rétt að samþykkja natríumvetniskarbónat sem grunnefni.
- 5) Í samræmi við 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009, í tengslum við 6. gr. þeirrar reglugerðar og í ljósi nýjustu vísinda- og tæknipekkingar, er þó nauðsynlegt að setja tiltekin skilyrði fyrir samþykkinu sem eru tilgreind í I. viðauka við þessa reglugerð.
- 6) Í samræmi við 4. mgr. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 ætti að breyta viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 ⁽⁵⁾ til samræmis við það..
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 301, 18.11.2015, bls. 42. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 309, 24.11.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Matvælaöryggisstofnun Evrópu, 2015; Outcome of the consultation with Member States and EFSA on the basic substance application for sodium hydrogen carbonate for use in plant protection as a fungicide for the control of mildews on a range of horticultural crops, apple scab and for post-harvest control of storage diseases of various fruits. (Niðurstöður samráðs við aðildarríkin og Matvælaöryggisstofnun Evrópu um umsókn vegna grunnefnisins natríumvetniskarbónats til notkunar við plöntuvernd sem sveppaeyðir til að verjast myglu á ýmsum nytjaplöntum í garðyrkju, hrúðurmyndun á eplum og til að verjast sjúkdómum sem koma upp við geymslu ýmissa aldina eftir uppskeru.) EFSA supporting publication 2015:EN-719. 30 bls.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/public/?event=activesubstance.selection&language=EN>

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla (Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1).

⁽⁵⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 frá 25. maí 2011 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 að því er varðar skrána yfir samþykkt, virk efni (Stjtið. ESB L 153, 11.6.2011, bls. 1).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Samþykki fyrir grunnefni

Efnið natríumvetniskarbónat, eins og það er tilgreint í I. viðauka, er samþykkt sem grunnefni með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Breytingar á framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011

Ákvæðum framkvæmdarreglugerðar (ESB) nr. 540/2011 er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

3. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

I. VÍÐAUKI

Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki (¹)	Dagsetning samþykkið	Sértaek ákvæði
Natriumvetniskarbónat CAS-nr.: 144-55-8	Natriumvetniskarbónat	Matvælagæði	8. desember 2015	Nota skal natriumvetniskarbónat í samræmi við sértaeku skilyrðin sem er að finna í niðurstöðum endurskoðunarskýrslunnar um natriumvetniskarbónat (SANTE/10667/2015), einkum í I. og II. viðbæti við hana.

(¹) Frekari upplýsingar um auðkenni grunnefnis, forskrift fyrir því og hvernig það er notað er að finna í endurskoðunarskýrslunni.

II. VÍÐAUKI

Í C-hluta viðaukans við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011 bætist eftirfarandi færsla við:

Númer	Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki (*)	Dagsetning samþykkið	Sértaek ákvæði
„9	Natriumvetniskarbónat CAS-nr.: 144-55-8	Natriumvetniskarbónat	Matvælagæði	8. desember 2015	Nota skal natriumvetniskarbónat í samræmi við sértaeku skilyrðin sem er að finna í niðurstöðum endurskoðunarskýrslunnar um natriumvetniskarbónat (SANTE/10667/2015), einkum í I. og II. viðbæti við hana.

(*) Frekari upplýsingar um auðkenni grunnefnis, forskrift fyrir því og hvernig það er notað er að finna í endurskoðunarskýrslunni.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2082****2016/EES/19/32****frá 18. nóvember 2015**

**um að samþykkja ekki *Arctium lappa* L. (plöntuhluta sem eru ofanjarðar) sem grunnefni
í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu
plöntuverndarvara á markað (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 frá 21. október 2009 um setningu plöntuverndarvara á markað og um niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 79/117/EBE og 91/414/EBE ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 23. gr. í tengslum við 2. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 3. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 barst framkvæmdastjórninni umsókn frá Institut Technique de l'Agriculture Biologique (ITAB) 3. júní 2014 um samþykki fyrir *Arctium lappa* L. sem grunnefni. Umsókninni fylgdu upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. 23. gr.
- 2) Framkvæmdastjórnin bað Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) um vísindalega aðstoð. Matvælaöryggisstofnunin lagði tæknilega skýrslu sína um viðkomandi efni fyrir framkvæmdastjórnina 27. nóvember 2014 ⁽²⁾. Framkvæmdastjórnin lagði endurskoðunarskýrsluna ⁽³⁾ og drögin að þessari reglugerð um að samþykkja ekki *Arctium lappa* L. (plöntuhluta sem eru ofanjarðar) fyrir fastanefndina um plöntur, dýr, matvæli og fóður 26. maí 2015.
- 3) Gögnin sem umsækjandinn lagði fram sýna að þeir hlutar *Arctium lappa* L. sem eru ofanjarðar uppfylla ekki allir viðmiðanirnar fyrir matvæli eins og þau eru skilgreind í 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾.
- 4) Í tæknilegu skýrslunni voru tilgreind sértæk áhyggjuefni Matvælaöryggisstofnunarinnar varðandi váhrif af arktígenín-klórógen- og koffínsýrum og því var ekki hægt að ljúka mati á áhættu fyrir notendur, starfsmenn, vegfarendur, neytendur og lífverur utan markhóps.
- 5) Framkvæmdastjórnin gaf umsækjandanum færi á að leggja fram athugasemdir sínar varðandi tæknilega skýrslu Matvælaöryggisstofnunarinnar og drögin að endurskoðunarskýrslunni. Umsækjandinn lagði fram athugasemdir sínar sem hafa verið athugaðar vandlega.
- 6) Þrátt fyrir þau rök sem umsækjandinn setti fram var þó ekki hægt að eyða áhyggjuefnunum varðandi efnið.
- 7) Af þessum sökum, eins og mælt er fyrir um í endurskoðunarskýrslu framkvæmdastjórnarinnar, hefur ekki verið sýnt fram á að kröfurnar sem mælt er fyrir um í 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 séu uppfylltar. Því er rétt að samþykkja ekki *Arctium lappa* L. (plöntuhluta sem eru ofanjarðar) sem grunnefni.
- 8) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á framlagningu frekari umsókna um samþykki fyrir *Arctium lappa* L. (plöntuhluta sem eru ofanjarðar) sem grunnefni í samræmi við 3. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 302, 19.11.2015, bls. 85. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 309, 24.11.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Outcome of the consultation with Member States and EFSA on the basic substance application for *Arctium lappa* and the conclusions drawn by EFSA on the specific points raised. (Niðurstöður samráðs við aðildarríkin og Matvælaöryggisstofnun Evrópu um umsókn vegna grunnefnisins *Arctium lappa* og niðurstöður Matvælaöryggisstofnunarinnar um þá tilteknu þætti sem voru athugaðir.) EFSA supporting publication 2014:EN-699, 31 bls.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/public/?event=activesubstance.selection&language=EN>

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla (Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1).

- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ekki samþykkt sem grunnefni

Efnið *Arctium lappa* L. (plöntuhlutar sem eru ofanjarðar) er ekki samþykkt sem grunnefni.

2. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2083****2016/EES/19/33****frá 18. nóvember 2015****um að samþykkja ekki *Tanacetum vulgare* L. sem grunnefni í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins
og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 frá 21. október 2009 um setningu plöntuverndarvara á markað og um niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 79/117/EBE og 91/414/EBE ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 23. gr. í tengslum við 2. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 3. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 barst framkvæmdastjórninni umsókn frá Institut Technique de l'Agriculture Biologique (ITAB) 26. apríl 2013 um samþykki fyrir *Tanacetum vulgare* L. sem grunnefni. Umsókninni fylgdu upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. 23. gr.
- 2) Framkvæmdastjórnin bað Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) um vísindalega aðstoð. Matvælaöryggisstofnunin lagði tæknilega skýrslu sína um viðkomandi efni fyrir framkvæmdastjórnina 30. september 2014 ⁽²⁾. Framkvæmdastjórnin lagði endurskoðunarskýrsluna ⁽³⁾ og drögin að þessari reglugerð um að samþykkja ekki *Tanacetum vulgare* L. fyrir fastanefndina um plöntur, dýr, matvæli og fóður 20. mars 2015.
- 3) Gögnin sem umsækjandinn lagði fram sýna að *Tanacetum vulgare* L. uppfyllir ekki viðmiðanirnar fyrir matvæli eins og þau eru skilgreind í 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾.
- 4) Í tæknilegu skýrslunni voru tilgreind sértæk áhyggjuefni Matvælaöryggisstofnunarinnar varðandi váhrif af kamfóru, tújónum og 1,8-síneóli og því var ekki hægt að ljúka mati á áhættu fyrir notendur, starfsmenn, vegfarendur, neytendur og lífverur utan markhóps.
- 5) Framkvæmdastjórnin gaf umsækjandanum færi á að leggja fram athugasemdir sínar varðandi tæknilega skýrslu Matvælaöryggisstofnunarinnar og drögin að endurskoðunarskýrslunni. Umsækjandinn lagði fram athugasemdir sínar sem hafa verið athugaðar vandlega.
- 6) Þrátt fyrir þau rök sem umsækjandinn setti fram var þó ekki hægt að eyða áhyggjuefnunum varðandi efnið.
- 7) Af þessum sökum, eins og mælt er fyrir um í endurskoðunarskýrslu framkvæmdastjórnarinnar, hefur ekki verið sýnt fram á að kröfurnar sem mælt er fyrir um í 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 séu uppfylltar. Því er rétt að samþykkja ekki *Tanacetum vulgare* L. sem grunnefni.
- 8) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á framlagningu frekari umsókna um samþykki fyrir *Tanacetum vulgare* L. sem grunnefni í samræmi við 3. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 302, 19.11.2015, bls. 87. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 309, 24.11.2009, bls. 1.

(2) Outcome of the consultation with Member States and EFSA on the basic substance application for *Tanacetum vulgare* for use in plant protection as repellent on orchards, vineyards, vegetables and ornamentals. (Niðurstöður samráðs við aðildarríkin og Matvælaöryggisstofnun Evrópu um umsókn vegna grunnefnisins *Tanacetum vulgare* til notkunar við plöntuvernd sem fæliefni á aldingarða, vénekrur, grænmeti og skrautplöntur). EFSA supporting publication 2014:EN-666. 35 bls.

(3) <http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/public/?event=activesubstance.selection&language=EN>

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla (Stjtið. ESB L 31, 1.2.2002, bls. 1).

- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ekki samþykkt sem grunnefni

Efnið *Tanacetum vulgare* L. er ekki samþykkt sem grunnefni.

2. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2085****2016/EES/19/34****frá 18. nóvember 2015**

um samþykki fyrir virka efninu mandestróbíni, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað, og um breytingu á viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 frá 21. október 2009 um setningu plöntuverndarvara á markað og um niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 79/117/EBE og 91/414/EBE ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 barst Austurríki umsókn frá Sumitomo Chemical Agro EUROPE S.A.S. 18. desember 2012 um samþykki fyrir virka efninu mandestróbíni.
- 2) Í samræmi við 3. mgr. 9. gr. þeirrar reglugerðar tilkynnti Austurríki, sem skýrslugjafaraðildarríki, umsækjandanum, hinum aðildarríkjunum, framkvæmdastjórninni og Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) um lögmæti umsóknarinnar 31. janúar 2013.
- 3) Hinn 31. janúar 2014 lagði skýrslugjafaraðildarríkið drög að matsskýrslu fyrir framkvæmdastjórnina ásamt afriti fyrir Matvælaöryggisstofnunina þar sem metið er hvort búast megi við því að virka efnið uppfylli viðmiðanirnar fyrir samþykki sem kveðið er á um í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009.
- 4) Matvælaöryggisstofnunin uppfyllti ákvæði 1. mgr. 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009. Í samræmi við 3. mgr. 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 fór hún fram á að umsækjandinn legði fram viðbótarupplýsingar til aðildarríkjanna, framkvæmdastjórnarinnar og Matvælaöryggisstofnunarinnar. Mat skýrslugjafaraðildarríkisins á viðbótarupplýsingunum var lagt fyrir Matvælaöryggisstofnunina sem uppfærð drög að matsskýrslu í mars 2015.
- 5) Matvælaöryggisstofnunin lagði niðurstöður sínar, að því er varðar hvort búast megi við að virka efnið mandestróbín uppfylli viðmiðanir fyrir samþykki, sem kveðið er á um í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 ⁽²⁾, fyrir umsækjandann, aðildarríkin og framkvæmdastjórnina 27. apríl 2015. Matvælaöryggisstofnunin gerði niðurstöður sínar aðgengilegar almenningi.
- 6) Hinn 13. júlí 2015 lagði framkvæmdastjórnin fyrir fastanefndina um plöntur, dýr, matvæli og föður endurskoðunarskýrslu um mandestróbín og drög að reglugerð þar sem kveðið er á um samþykki fyrir mandestróbíni.
- 7) Umsækjandanum var gefinn kostur á því að leggja fram athugasemdir við endurskoðunarskýrsluna.
- 8) Staðfest hefur verið, að því er varðar eina dæmigerða notkun eða fleiri á a.m.k. einni plöntuverndarvöru sem inniheldur virka efnið, og einkum að því er varðar þá notkun sem var rannsökuð og er lýst í endurskoðunarskýrslunni, að viðmiðanir fyrir samþykki, sem kveðið er á um í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009, eru uppfylltar. Því teljast þessar viðmiðanir fyrir samþykki uppfylltar. Því er rétt að samþykkja mandestróbín.
- 9) Í samræmi við 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009, í tengslum við 6. gr. þeirrar reglugerðar og í ljósi nýjustu vísinda- og tæknipækkingar, er þó nauðsynlegt að hafa tiltekin skilyrði og takmarkanir. Einkum er rétt að krefjast frekari upplýsinga til staðfestingar.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 302, 19.11.2015, bls. 93. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 309, 24.11.2009, bls. 1.

⁽²⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2014 12(12), 3913. Aðgengilegt á Netinu: www.efsa.europa.eu

- 10) Í samræmi við 4. mgr. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 ætti að breyta viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 ⁽³⁾ til samræmis við það.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Samþykki fyrir virku efni

Virka efnið mandestróbin, eins og það er tilgreint í I. viðauka, er samþykkt með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Breytingar á framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011

Viðaukanum við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011 er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

3. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

⁽³⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 frá 25. maí 2011 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 að því er varðar skrána yfir samþykkt, virk efni (Stjtið. ESB L 153, 11.6.2011, bls. 1).

I. VÍÐAUKI

Almennt heiti, kenningarnúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki (¹)	Dagsetning samþykkið	Samþykkið rennur út	Sértaek ákvæði
Mandestróbin CAS-númer: 173662-97-0 CIPAC-nr.: Ekki fyrir hendi	(RS)-2-metoxý-N-metýl-2-[α-(2,5-xýlýloxý)-o-tólýl]asetamíð	≥ 940 g/kg (miðað við þurrvigt) Xýlen (ortó-, meta-, para-), etýlbensen að hámarki 5 g/kg (TK)	9. desember 2015	9. desember 2025	Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna, eins og um getur í 6. mgr. 29. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009, skal taka tillit til niðurstöðanna í endurskoðunarskýrslunni um mandestróbin, einkum í I. og II. viðbæti við hana. Í þessu heildarmati skulu aðildarríkin gefa sérstakan gaum að: — áhættu fyrir lagarlífverur, — vernd grunnvatns ef efnið er notað á svæðum sem eru viðkvæm að því er varðar jarðvegs- og/eða loftslagskilyrði. Í notkunarskýrðum skulu felast ráðstafanir til að draga úr áhættu, eftir því sem við á. Umsækjandinn skal leggja fram upplýsingar til staðfestingar á: 1) tækniforskrift fyrir framleitt, virkt efni (byggt á framleiðslu í ábataskyni), þ.m.t. mikilvægi sumra einstakra óhreininda, 2) samræmi framleiðslulotanna við staðfestu tækniforskriftirnar að því er varðar eituhríf, Umsækjandinn skal leggja þessar upplýsingar fyrir framkvæmdastjórnina, aðildarríkin og Matvælaöryggisstofnunina eigi síðar en 9. júní 2016.

(¹) Frekari upplýsingar um auðkenni og forskrift fyrir virku efni er að finna í endurskoðunarskýrslunni.

II. VIÐAUKI

Í B-hluta viðaukans við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011 bætist eftirfarandi færsla við:

	Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Heimleiki (1)	Dagsetning samþykkis	Samþykki rennur út	Sértaek ákvæði
„93	Mandestróbin CAS-númer: 173662-97-0 CIPAC-nr.: Ekki fyrir hendi	(<i>RS</i>)-2-metoxý- <i>N</i> -metýl-2-[(<i>α</i> -(2,5-xýlýloxy)- <i>o</i> -tölyl)asetamíð	≥ 940 g/kg (miðað við þurrigt) Xýlen (ortó-, meta-, para-), etýlbensen að hámarki 5 g/kg (TK)	9. desember 2015	9. desember 2025	Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna, eins og um getur í 6. mgr. 29. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009, skal taka tillit til niðurstaðnanna í endurskoðunarskýrslunni um mandestróbin, einkum í I. og II. viðbæti við hana. Í þessu heildarmati skulu aðildarríkin gefa sérstakan gaum að: — áhættu fyrir lagarlífverur, — vernd grunnvatns ef efnið er notað á svæðum sem eru viðkvæm að því er varðar jarðvegs- og/eða loftslagsskilyrði. Í notkunarskýrðum skulu felast ráðstafanir til að draga úr áhættu, efir því sem við á. Umsekjandiinn skal leggja fram upplýsingar til staðfestingar á: 1) tækniforskrift fyrir framleitt, virkt efni (byggt á framleiðslu í ábataskyni), þ.m.t. mikilvægi sumra einstakra óhræininda, 2) samræmi framleiðslulotanna við staðfestu tækniforskriftirnar að því er varðar eiturhrif, Umsekjandiinn skal leggja þessar upplýsingar fyrir framkvæmdastjórnina, aðildarríkin og Matvælaöryggisstofnunina eigi síðar en 9. júní 2016.“

(1) Frekari upplýsingar um auðkenni og forskrift fyrir virku efni er að finna í endurskoðunarskýrslunni.

⁽¹⁾ Frekari upplýsingar um auðkenni og forskrift fyrir virku efni er að finna í endurskoðunarskýrslunni.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2233****2016/EES/19/35****frá 2. desember 2015****um breytingu á framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011 að því er varðar skilyrði fyrir
samþykki fyrir virka efniinu haloxýfóp-P (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 frá 21. október 2009 um setningu plöntuverndarvara á markað og um niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 79/117/EBE og 91/414/EBE ⁽¹⁾, einkum öðrum valkosti í 3. mgr. 21. gr. og 2. mgr. 78. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2010/86/ESB ⁽²⁾ var haloxýfóp-P fært á skrá sem virkt efni í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE ⁽³⁾ með því skilyrði að hlutaðeigandi aðildarríki tryggðu að tilkynnandinn, sem lagði fram beiðni um að haloxýfóp-P yrði fært á skrá í þeim viðauka, legði fram frekari upplýsingar til staðfestingar á áhættu á mengun grunnvatns vegna umbrotsefna þess í jarðvegi.
- 2) Virk efni sem eru á skrá í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE teljast samþykkt samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1107/2009 og eru skráð í A-hluta viðaukans við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 ⁽⁴⁾.
- 3) Tilkynnandinn lagði viðbótarupplýsingar fyrir skýrslugjafaraðildarríkið Austurríki, innan þeirra tímamarka sem gefin voru til að leggja þær fram, í formi rannsóknna í því skyni að staðfesta áhættumat fyrir grunnvatn.
- 4) Austurríki lagði mat á viðbótarupplýsingarnar sem tilkynnandinn lagði fram. Austurríki lagði mat sitt fyrir önnur aðildarríki, framkvæmdastjórnina og Matvælaöryggisstofnun Evrópu, hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin, 15. október 2013 í formi viðbótar við drögin að matsskýrslunni.
- 5) Framkvæmdastjórnin hafði samráð við Matvælaöryggisstofnunina, sem lagði fram álit sitt á áhættumatinu á haloxýfóp-P 28. nóvember 2014 ⁽⁵⁾.
- 6) Framkvæmdastjórnin taldi að viðbótarupplýsingarnar frá tilkynnandanum sýndu að líta skuli svo á að umbrotsefnið DE-535 píridínón skipti máli í eiturefnafræðilegu tilliti og því ætti það ekki að finnast í styrk sem er yfir lögbundnu mörkunum fyrir grunnvatn sem nema 0,1 µg/l.
- 7) Framkvæmdastjórnin gaf tilkynnandanum færi á að leggja fram athugasemdir sínar varðandi endurskoðunarskýrsluna um haloxýfóp-P.
- 8) Framkvæmdastjórnin lítur svo á að frekari upplýsingum, sem krafist var til staðfestingar, hafi ekki fyllilega verið komið til skila og að ekki sé hægt að útiloka óviðunandi áhættu fyrir grunnvatn nema með því að beita frekari takmörkunum.
- 9) Staðfest er að virka efnið haloxýfóp-P telst samþykkt samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1107/2009. Í því skyni að koma í veg fyrir að umbrotsefnið finnist í grunnvatni í meiri styrk en sem nemur mörkunum sem um getur í 6. forsendu þykir hins vegar rétt að breyta skilyrðunum fyrir notkun þessa virka efnis, einkum með því að takmarka hversu mikið af efniinu er notað og hversu oft.
- 10) Því ætti að breyta viðaukanum við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011 til samræmis við það.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 317, 3.12.2015, bls. 26. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 309, 24.11.2009, bls. 1.

(2) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2010/86/ESB frá 2. desember 2010 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virka efniinu haloxýfóp-P (Stjtið. ESB L 317, 3.12.2010, bls. 36).

(3) Tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna (Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1).

(4) Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 frá 25. maí 2011 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 að því er varðar skrána yfir samþykkt, virk efni (Stjtið. ESB L 153, 11.6.2011, bls. 1).

(5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu, „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of confirmatory data submitted for the active substance haloxypop-p“. Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu 2014;12(12), 3931, 33 bls. doi:10.2903/j.efsa.2014.3931. Aðgengilegt á Netinu: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

- 11) Gefa ætti aðildarríkjunum tíma til að breyta leyfum fyrir plöntuverndarvörum sem innihalda haloxyföp-P eða afturkalla þau.
- 12) Ef aðildarríki veita einhvern frest í samræmi við 46. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 að því er varðar plöntuverndarvörur sem innihalda haloxyföp-P ætti þessi frestur að renna út eigi síðar en 18 mánuðum eftir gildistökudag þessarar reglugerðar.
- 13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fæður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breyting á framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011

Viðaukanum við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Umbreytingarráðstafanir

Aðildarríkin skulu, í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1107/2009 og ef nauðsyn krefur, breyta áður útgefnunum leyfum fyrir plöntuvarnavörum, sem innihalda haloxyföp-P sem virkt efni, eða afturkalla þau eigi síðar en 23. júní 2016.

3. gr.

Frestir

Allir frestir, sem aðildarríkin veita í samræmi við 46. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009, skulu vera eins stuttir og unnt er og skulu renna út eigi síðar en 23. júní 2017.

4. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 2. desember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Í stað dálksins „Sértæk ákvæði“ í línu 309, haloxýfóp-P, í A-hluta viðaukans við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 540/2011 komi eftirfarandi:

„A-HLUTI

Einungis má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir í magni sem er að hámarki 0,052 kg af virku efni á hvern hektara við hverja notkun og notað að hámarki einu sinni á þriggja ára fresti.

B-HLUTI

Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna, eins og um getur í 6. mgr. 29. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009, skal taka tillit til niðurstaðnanna í endurskoðunarskýrslunni um haloxýfóp-P, einkum í I. og II. viðbæti við hana, í lokagerð fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra frá 28. október 2010.

Í þessu heildarmati skulu aðildarríkin gefa sérstakan gaum að:

- vernd grunnvatns fyrir viðkomandi umbrotsefni DE-535 píridínóni í jarðvegi, ef virka efnið er notað á svæðum sem eru viðkvæm að því er varðar jarðvegs- og/eða loftslagsskilyrði,
 - öryggi notenda og tryggja að í notkunarskilyrðunum sé mælt fyrir um notkun fullnægjandi persónuhlífa,
 - vernd lagarlífvera. Í skilyrðunum fyrir leyfi skulu vera ráðstafanir til að draga úr áhættu, eftir því sem við á, s.s. fullnægjandi varðbælti,
 - öryggi neytenda að því er varðar tilvist umbrotsefnisins DE-535 píridínóls í grunnvatni.“
-

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/1139

2016/EES/19/36

frá 13. júlí 2015

um breytingu á tilskipun 2012/9/ESB að því er varðar dagsetningu lögleiðingar hennar og lokadag umbreytingartímabilsins (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/37/EB frá 5. júní 2001 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi framleiðslu, kynningu og sölu á tóbaksvörum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2012/9/ESB ⁽²⁾ kom í stað I. viðauka við tilskipun 2001/37/EB þar sem kveðið er á um skrána yfir viðbótarviðvörunarmerkingar sem skal nota á hvern einingarpakka sem inniheldur tóbaksvörur í samræmi við b-lið 2. mgr. 5. gr. þeirrar tilskipunar. Í 2. gr. tilskipunar 2012/9/ESB, eins og henni var breytt með tilskipun 2014/39/ESB ⁽³⁾, er dagsetningin 28. mars 2016 fastsett sem eindagi fyrir aðildarríkin til að lögleiða tilskipunina og 28. mars 2018 sem lokadagur umbreytingartímabilsins sem kveðið er á um í 3. gr. þeirrar tilskipunar.
- 2) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/40/ESB ⁽⁴⁾, sem fellir tilskipun 2001/37/EB úr gildi frá og með 20. maí 2016, er kveðið á um að á hverjum einingarpakka og öllum ytri umbúðum tóbaksvara til reykinga skuli vera mynd- og textaviðvörunarmerkingar sem innihalda eina af þeim textaviðvörunum sem eru skráðar í I. viðauka við tilskipun 2014/40/ESB og samsvarandi ljósmynd í lit sem er tilgreind í myndasafninu í II. viðauka við þá tilskipun. Textaviðvaranirnar í I. viðauka við tilskipun 2014/40/ESB eru eins og þær sem mælt er fyrir um í I. viðauka við tilskipun 2001/37/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2012/9/ESB. Í 29. gr. tilskipunar 2014/40/ESB er dagsetningin 20. maí 2016 fastsett sem eindagi fyrir aðildarríkin til að lögleiða tilskipunina og í 30. gr. tilskipunar 2014/40/ESB er dagsetningin 20. maí 2017 fastsett sem lokadagur umbreytingartímabilsins.
- 3) Rétt þykir að framlengja lögleiðingarfrestinn í tilskipun 2012/9/ESB frá 28. mars 2016 til 20. maí 2016 í því skyni að samræma lögleiðingarfrestina fyrir nýju textaviðvaranirnar, sem mælt er fyrir um í þeirri tilskipun, og fyrir nýju mynd- og textaviðvaranirnar sem teknar voru upp með tilskipun 2014/40/ESB. Einnig er nauðsynlegt að samræma umbreytingartímabilið sem kveðið er á um í tilskipun 2012/9/ESB og umbreytingartímabilið sem kveðið er á um í tilskipun 2014/40/ESB.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 2001/37/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 2012/9/ESB er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað „28. mars 2016“ í 1. mgr. 2. gr. komi „20. maí 2016“.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 185, 14.7.2015, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(¹) Stjtið. EB L 194, 18.7.2001, bls. 26.

(²) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2012/9/ESB frá 7. mars 2012 um breytingu á I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/37/EB um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi framleiðslu, kynningu og sölu á tóbaksvörum (Stjtið. ESB L 69, 8.3.2012, bls. 15).

(³) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2014/39/ESB frá 12. mars 2014 um breytingu á tilskipun 2012/9/ESB að því er varðar dagsetningu lögleiðingar hennar og lokadag umbreytingartímabilsins (Stjtið. ESB L 73, 13.3.2014, bls. 3).

(⁴) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/40/ESB frá 3. apríl 2014 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi framleiðslu, kynningu og sölu á tóbaki og tengdum vörum og um niðurfellingu á tilskipun 2001/37/EB (Stjtið. ESB L 127, 29.4.2014, bls. 1)

2) Í stað „28. mars 2018“ í 3. gr. komi „20. maí 2017“.

2. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. júlí 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Vytenis ANDRIUKAITIS

framkvæmdastjóri.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2426****2016/EES/19/37****frá 18. desember 2015****um breytingu á reglugerð (ESB) 2015/1998 að því er varðar þriðju lönd sem viðurkennt er að beiti flugverndarkröfum sem jafngilda sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd í almenningssflugi (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 300/2008 frá 11. mars 2008 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 4. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 272/2009 ⁽²⁾ er bætt við sameiginlegar grunnkröfur um flugvernd í almenningssflugi sem mælt er fyrir um í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 300/2008.
- 2) Í þessari sömu reglugerð (EB) nr. 272/2009 er framkvæmdastjórninni falið að viðurkenna jafngildi krafna um flugvernd í þriðju löndum í samræmi við þær viðmiðanir sem settar eru fram í E-hluta viðaukans við þá reglugerð.
- 3) Í viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1998 ⁽³⁾ eru tilgreind þau þriðju lönd sem viðurkennt er að beiti flugverndarkröfum sem jafngilda sameiginlegum grunnkröfum.
- 4) Framkvæmdastjórnin hefur sannreynt að Kanada og Montenegro (Svartfjallaland) uppfylli viðmiðanirnar sem settar eru fram í E-hluta viðaukans við reglugerð (EB) nr. 272/2009.
- 5) Því ætti að breyta framkvæmdarreglugerð (ESB) 2015/1998 til samræmis við það.
- 6) Veita ætti viðeigandi frest áður en þessi reglugerð tekur gildi, að teknu tilliti til þess að breytinga á rekstri og/eða mannvirkjum á flugvöllum kann að verða krafist.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi sem komið var á fót með 1. mgr. 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 300/2008.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2015/1998 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

*2. gr.*Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Henni skal beitt frá og með 29. febrúar 2016.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 334, 22.12.2015, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 97, 9.4.2008, bls. 72.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 272/2009 frá 2. apríl 2009 um viðbætur við sameiginlegar grunnkröfur um flugvernd í almenningssflugi sem mælt er fyrir um í viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 300/2008 (Stjtið. ESB L 91, 3.4.2009, bls. 7).

⁽³⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1998 frá 5. nóvember 2015 um ítarlegar ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd (Stjtið. ESB L 299, 14.11.2015, bls. 1).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. desember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Fyrir hönd forsetans,

Violeta BULC

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Viðaukanum er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað fylgiskjals 3-B í 3. kafla komi eftirfarandi:

„FYLGISKJAL 3-B**FLUGVERND LOFTFARA**

ÞRIÐJU LÖND SEM OG ÖNNUR LÖND OG YFIRRÁÐASVÆÐI, SEM VI. BÁLKUR Í ÞRIÐJA HLUTA SÁTTMÁLANS UM STARFSHÆTTI EVRÓPUSAMBANDSINS GILDIR EKKI UM, SKV. 355. GR. ÞESS SÁTTMÁLA, SEM VIÐURKENNT ER AÐ BEITI FLUGVERNDARKRÖFUM SEM JAFNGILDA SAMEIGINLEGUM GRUNNKRÖFUM UM FLUGVERND Í ALMENNINGSFLUGI

Að því er varðar flugvernd loftfara hefur verið viðurkennt að eftirfarandi þriðju lönd sem og önnur lönd og yfirráðasvæði, sem VI. bálkur í þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gildir ekki um, skv. 355. gr. þess sáttmála, beiti flugverndarkröfum sem viðurkennt er að jafngildi sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd í almenningssflugi:

Kanada

Færeyjar, að því er varðar Vága-flugvöll

Grænland, að því er varðar Kangerlussuaq-flugvöll

Guernsey

Eyjan Mön í Írlandshafi

Jersey

Montenegro (Svartfjallaland)

Bandaríkin

Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust tilkynna hlutaðeigandi yfirvöldum aðildarríkjanna ef hún hefur upplýsingar sem benda til þess að flugverndarkröfum, sem hlutaðeigandi þriðja land eða annað land eða yfirráðasvæði beittir og hafa veruleg áhrif á almenna flugvernd í Sambandinu, séu ekki lengur jafngildar sameiginlegum grunnkröfum Sambandsins.

Tilkynna skal hlutaðeigandi yfirvöldum aðildarríkjanna tafarlaust ef framkvæmdastjórnin hefur upplýsingar um að samþykktar hafi verið aðgerðir, þ.m.t. mótvægisáðgerðir, sem staðfesta að flugverndarkröfum, sem hlutaðeigandi þriðja land eða annað land eða yfirráðasvæði beittir, séu aftur orðnar jafngildar sameiginlegu grunnkröfunum.“

- 2) Í stað fylgiskjals 4-B í 4. kafla komi eftirfarandi:

„FYLGISKJAL 4-B**FARÞEGAR OG HANDFARANGUR**

ÞRIÐJU LÖND SEM OG ÖNNUR LÖND OG YFIRRÁÐASVÆÐI, SEM VI. BÁLKUR Í ÞRIÐJA HLUTA SÁTTMÁLANS UM STARFSHÆTTI EVRÓPUSAMBANDSINS GILDIR EKKI UM, SKV. 355. GR. ÞESS SÁTTMÁLA, SEM VIÐURKENNT ER AÐ BEITI FLUGVERNDARKRÖFUM SEM JAFNGILDA SAMEIGINLEGUM GRUNNKRÖFUM UM FLUGVERND Í ALMENNINGSFLUGI

Að því er varðar farþega og handfarangur hefur verið viðurkennt að eftirfarandi þriðju lönd sem og önnur lönd og yfirráðasvæði, sem VI. bálkur í þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gildir ekki um, skv. 355. gr. þess sáttmála, beiti flugverndarkröfum sem viðurkennt er að jafngildi sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd í almenningssflugi:

Kanada

Færeyjar, að því er varðar Vága-flugvöll

Grænland, að því er varðar Kangerlussuaq-flugvöll

Guernsey**Eyjan Mön í Írlandshafi****Jersey****Montenegro (Svartfjallaland)****Bandaríkin**

Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust tilkynna hlutaðeigandi yfirvöldum aðildarríkjanna ef hún hefur upplýsingar sem benda til þess að flugverndarkröfur, sem hlutaðeigandi þriðja land eða annað land eða yfirráðasvæði beitir og hafa veruleg áhrif á almenna flugvernd í Sambandinu, séu ekki lengur jafngildar sameiginlegum grunnkröfum Sambandsins.

Tilkynna skal hlutaðeigandi yfirvöldum aðildarríkjanna tafarlaust ef framkvæmdastjórnin hefur upplýsingar um að samþykktar hafi verið aðgerðir, þ.m.t. mótvægisáðgerðir, sem staðfesta að flugverndarkröfur, sem hlutaðeigandi þriðja land eða annað land eða yfirráðasvæði beitir, séu aftur orðnar jafngildar sameiginlegu grunnkröfunum.“

- 3) Í stað fylgiskjals 5-A í 5. kafla komi eftirfarandi:

„FYLGISKJAL 5-A**LESTARFARANGUR**

ÞRIÐJU LÖND SEM OG ÖNNUR LÖND OG YFIRRÁÐASVÆÐI, SEM VI. BÁLKUR Í ÞRIÐJA HLUTA SÁTTMÁLANS UM STARFSHÆTTI EVRÓPUSAMBANDSINS GILDIR EKKI UM, SKV. 355. GR. ÞESS SÁTTMÁLA, SEM VIÐURKENNT ER AÐ BEITI FLUGVERNDARKRÖFUM SEM JAFNGILDA SAMEIGINLEGUM GRUNNKRÖFUM UM FLUGVERND Í ALMENNINGSFLOGI

Að því er varðar lestarfarangur hefur verið viðurkennt að eftirfarandi þriðju lönd sem og önnur lönd og yfirráðasvæði, sem VI. bálkur í þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gildir ekki um, skv. 355. gr. þess sáttmála, beiti flugverndarkröfum sem viðurkennt er að jafngildi sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd í almenningssflugi:

Kanada**Færeyjar, að því er varðar Vága-flugvöll****Grænland, að því er varðar Kangerlussuaq-flugvöll****Guernsey****Eyjan Mön í Írlandshafi****Jersey****Montenegro (Svartfjallaland)****Bandaríkin**

Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust tilkynna hlutaðeigandi yfirvöldum aðildarríkjanna ef hún hefur upplýsingar sem benda til þess að flugverndarkröfur, sem hlutaðeigandi þriðja land eða annað land eða yfirráðasvæði beitir og hafa veruleg áhrif á almenna flugvernd í Sambandinu, séu ekki lengur jafngildar sameiginlegum grunnkröfum Sambandsins.

Tilkynna skal hlutaðeigandi yfirvöldum aðildarríkjanna tafarlaust ef framkvæmdastjórnin hefur upplýsingar um að samþykktar hafi verið aðgerðir, þ.m.t. mótvægisáðgerðir, sem staðfesta að flugverndarkröfur, sem hlutaðeigandi þriðja land eða annað land eða yfirráðasvæði beitir, séu aftur orðnar jafngildar sameiginlegu grunnkröfunum.“

- 4) Í stað fylgiskjals 6-F í 6. kafla komi eftirfarandi:

„FYLGISKJAL 6-F

FARMUR OG PÓSTUR

6-Fi

ÞRIÐJU LÖND SEM OG ÖNNUR LÖND OG YFIRRÁÐASVÆÐI, SEM VI. BÁLKUR Í ÞRIÐJA HLUTA SÁTTMÁLANS UM STARFSHÆTTI EVRÓPUSAMBANDSINS GILDIR EKKI UM, SKV. 355. GR. ÞESS SÁTTMÁLA, SEM VIÐURKENNT ER AÐ BEITI FLUGVERNDARKRÖFUM SEM JAFNGILDA SAMEIGINLEGUM GRUNNKRÖFUM UM FLUGVERND Í ALMENNINGSFLUGI

Að því er varðar farm og póst hefur verið viðurkennt að eftirfarandi þriðju lönd beiti flugverndarkröfum sem eru jafngildar sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd í almenningssflugi:

Montenegro (Svartfjallaland)

Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust tilkynna hlutaðeigandi yfirvöldum aðildarríkjanna ef hún hefur upplýsingar sem benda til þess að flugverndarkröfur, sem hlutaðeigandi þriðja land eða annað land eða yfirráðasvæði beitir og hafa veruleg áhrif á almenna flugvernd í Sambandinu, séu ekki lengur jafngildar sameiginlegum grunnkröfum Sambandsins.

Tilkynna skal hlutaðeigandi yfirvöldum aðildarríkjanna tafarlaust ef framkvæmdastjórnin hefur upplýsingar um að samþykktar hafi verið aðgerðir, þ.m.t. mótvægisáðgerðir, sem staðfesta að flugverndarkröfur, sem hlutaðeigandi þriðja land eða annað land eða yfirráðasvæði beitir, séu aftur orðnar jafngildar sameiginlegu grunnkröfunum.

6-Fii

ÞRIÐJU LÖND SEM OG ÖNNUR LÖND OG YFIRRÁÐASVÆÐI, SEM VI. BÁLKUR Í ÞRIÐJA HLUTA SÁTTMÁLANS UM STARFSHÆTTI EVRÓPUSAMBANDSINS GILDIR EKKI UM, SKV. 355. GR. ÞESS SÁTTMÁLA, ÞAR SEM EKKI ER GERÐ KRAFA UM TILNEFNINGU ACC3-FLUGREKANDA, ERU SKRÁÐ Í FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR C(2015) 8005

6-Fiii

FULLGILDINGARSTARFSEMI ÞRIÐJU LANDA SEM OG ANNARRA LANDA OG YFIRRÁÐASVÆÐA, SEM VI. BÁLKUR Í ÞRIÐJA HLUTA SÁTTMÁLANS UM STARFSHÆTTI EVRÓPUSAMBANDSINS GILDIR EKKI UM, SKV. 355. GR. ÞESS SÁTTMÁLA, SEM VIÐURKENNT ER AÐ JAFNGILDI ESB-FULLGILDINGU FLUGVERNDAR.

Engin ákvæði hafa enn verið samþykkt.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/359

2016/EES/19/38

frá 4. mars 2015

**um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1338/2008 að því er varðar
hagskýrslur um útgjöld og fjármögnun heilbrigðisþjónustu (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1338/2008 frá 16. desember 2008 um dagskýrslur Bandalagsins um lýðheilsu og heilbrigði og öryggi á vinnustað⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 9. gr. og d-lið í II. viðauka,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Með reglugerð (EB) nr. 1338/2008 er settur sameiginlegur rammi fyrir kerfisbundna dagskýrslugerð í Evrópu um lýðheilsu og heilbrigði og öryggi á vinnustað.
- 2) Framkvæmdarráðstafanir ákvarða gögn og lýsigögn sem veita á um útgjöld og fjármögnun heilbrigðisþjónustu og viðmiðunartímabil, millibil og tímamörk um úttegun gagna.
- 3) Í samræmi við 2. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1338/2008 hefur verið gerð kostnaðar- og ábatagreining, með tilliti til ávinnings af því að gögn um útgjöld og fjármögnun heilbrigðisþjónustu séu tiltæk, borið saman við kostnaðinn við gagnaöflunina sem aðildarríki hafa framkvæmt að eigin vali síðan 2005, í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í SHA-flokkunarkerfinu fyrir heilbrigðisútgjöld (*e. System of Health Accounts*) og byrði aðildarríkja. Samkvæmt 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1338/2008 beitti framkvæmdastjórnin árin 2013 og 2014 sér fyrir forkönnunum, með valfrjálstri þátttöku aðildarríkjanna. Framkvæmdastjórnin hefur fjallað um þarfir notenda á allmörgum fundum með aðildarríkjum. Líkur eru á að aðgengileiki gagna innan alls Evrópusambandsins verði til mikils ávinnings vegna ákvarðana að því er varðar heilbrigðismál og félagsmálafestfni.
- 4) Til að tryggja gildi og samanburðarhæfi gagna eru sett fram hugtök, skilgreiningar og aðferðir við samantekt gagna sem tengjast útgjöldum og fjármögnun heilbrigðisþjónustu í handbók SHA-flokkunarkerfisins fyrir heilbrigðisútgjöld⁽²⁾, sem framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópusambandsins), Efnahags- og framfarastofnunin og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gerðu sameiginlega og ætti að mynda grunn fyrir hinn ítarlega spurningalista og meðfylgjandi viðmiðunarreglur, sem notaðar eru við hina árlegu, sameiginlegu gagnaöflun sem þessar þrjár stofnanir framkvæma.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um evrópska dagskýrslugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur vegna þróunar og gerðar evrópskra dagskýrslna á sviði útgjalda og fjármögnunar heilbrigðisþjónustu, eins af viðfangsefnum dagskýrslna um heilbrigðisþjónustu, sem skráð eru í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1338/2008.

2. gr.

Skilgreiningarnar sem nota á við beitingu þessarar reglugerðar eru settar fram í I. viðauka.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 62, 6.3.2015, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 59/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 70.

(2) Efnahags- og framfarastofnunin, Hagstofa Evrópusambandsins, Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin (2011), SHA-flokkunarkerfið fyrir heilbrigðisútgjöld, útgáfa Efnahags- og framfarastofnunarinnar, doi: 10.1787/9789264116016-en

3. gr.

Aðildarríki skulu leggja fram gögn um þau svið sem tilgreind eru í II. viðauka.

4. gr.

1. Aðildarríki skulu leggja fram tilskilin gögn og tilheyrandi stöðluð viðmiðunarlýsigögn árlega. Viðmiðunartímabilið skal vera almanaksárið.
2. Gögn og viðmiðunarlýsigögn fyrir viðmiðunarárið N skulu lögð fram eigi síðar en 30. apríl N + 2.
3. Gögn og viðmiðunarlýsigögn skulu lögð fram til framkvæmdastjórnarinnar (Hagstofa Evrópusambandsins) með því að nota miðlæga gagnagrunnsþjónustu eða þau ætti að gera aðgengileg framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópusambandsins) rafrænt á hverju ári.
4. Fyrsta viðmiðunarárið skal vera 2014.
5. Síðasta viðmiðunarárið skal vera 2020.
6. Þrátt fyrir 2. mgr. skulu aðildarríki leggja fram gögnin og viðmiðunarlýsigögnin vegna viðmiðunarársins 2014 eigi síðar en 31. maí 2016.

5. gr.

1. Aðildarríki skulu leggja fram gögn í þeim flokkunarþrepum sem tilgreind eru í II. viðauka.
2. Aðildarríkin skulu útvega nauðsynleg viðmiðunarlýsigögn, einkum að því er varðar gagnalindir, umfang þeirra og aðferðirnar sem notaðar voru til samantektar, upplýsingar um þætti landsbundinna útgjalda og fjármögnun heilbrigðisþjónustu hjá þeim aðildarríkjum sem víkja frá skilgreiningunum sem kveðið er á um í I. viðauka, tilvísanir í innlenda löggjöf þegar hún myndar grunninn að útgjöldum og fjármögnun heilbrigðisþjónustu, og upplýsingar um allar breytingar á hagtöluhugtökunum sem minnst er á í þessari reglugerð.

6. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. mars 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

*I. VIÐAUKI***Skilgreiningar**

1. „Heilbrigðisþjónusta“: öll starfsemi sem hefur það að meginmarkmiði að bæta, viðhalda og koma í veg fyrir hnignun heilbrigðisástands einstaklinga og draga úr afleiðingum heilsuleysis með því að nota heilsuþekkingu aðila sem hafa til þess réttindi og hæfi.
2. „Rekstrarútgjöld í heilbrigðisþjónustu“: lokaneyslukostnaður staðbundinna eininga varðandi vörur og þjónustu sem eru tengd heilsu, þ.m.t. vörur og þjónusta sem eru tengdar heilsu og eru veittar beint til einstaklinga og sameiginlegrar heilsugæsluþjónustu.
3. „Hlutverk heilbrigðisþjónustu“: þær tegundir þarfa sem miðað er við að rekstrarútgjöld í heilbrigðisþjónustu uppfylli, eða markmið sem stefnt er að.
4. „Þjónusta í lækningaskyni“: þjónusta tengd heilsu þar sem meginmarkmiðið er að minnka einkenni eða draga úr alvarleika sjúkdóma eða áverka, eða vernda gegn elnun eða fylgikvillum sem gætu stofnað lífi eða eðlilegri líkamsstarfsemi í hættu.
5. „Endurhæfing“: þjónusta til að koma á stöðugu ástandi, bæta eða færa skerta líkamsstarfsemi og -gerð í fyrra horf, vega upp á móti vöntun á eða tjóni á líkamsstarfsemi og -gerð, bæta virkni og þátttöku og koma í veg fyrir skerðingu, læknisfræðilega fylgikvilla og áhættu.
6. „Þjónusta við innlagða“: meðferð og/eða umönnun sem veitt er sjúklingum á heilbrigðisstofnun, sem hafa verið lagðir inn formlega og þarfnast dvalar yfir nótt.
7. „Ferliþjónusta“: heilbrigðisþjónusta og stoðþjónusta sem veitt er sjúklingum á heilbrigðisstofnun, sem hafa ekki verið formlega lagðir inn og dvelja ekki yfir nótt.
8. „Dagdeild“: skipulögð heilbrigðisþjónusta og sjúkra- og iðjuþjálfun o.fl. sem veitt er sjúklingum sem hafa verið lagðir formlega inn til greiningar, meðferðar eða til annars konar heilbrigðisþjónustu og eru útskrifaðir samdægurs.
9. „Langtímaumönnun (heilbrigði)“: svið læknishjálpar og persónulegrar umönnunarþjónustu sem er veitt með það að meginmarkmiði að draga úr sársauka og þjáningum og minnka eða stýra hnignun á heilbrigðisástandi sjúklinga sem þarfnast langtímaumönnunar.
10. „Heimaþjónusta“: læknishjálpar, stoðþjónusta og hjúkrunarþjónusta sem veitt er sjúklingum heima og felur í sér að þjónustuveitandinn mæti í eigin persónu.
11. „Stoðþjónusta“ (ekki tilgreind eftir hlutverki): heilbrigðisþjónusta eða þjónusta tengd langtímaumönnun, þar sem hlutverk og notkun eru ótilgreind og sjúklingnum er veitt þjónustan beint, einkum með óháðu sambandi við heilbrigðiskerfið og sem er ekki óaðskiljanlegur hluti af umönnunarþjónustupakka, s.s. rannsóknarstofa eða myndgreiningarþjónusta eða flutningur sjúklinga og neyðarþjörgun.
12. „Lyf og aðrar lækningavörur sem eru ekki varanlegar“ (ekki tilgreindar eftir hlutverki): lyf og lækningavörur sem eru ekki varanlegar og ætlaðar eru til notkunar við greiningu, lækningu, til að lina þjáningar eða til að meðhöndla sjúkdóma, þ.m.t. lyfseðilsskyld lyf og lyf sem eru seld án lyfseðils, þegar hlutverk og notkun eru ótilgreind.
13. „Hjálpartæki og aðrar lækningavörur“ (ekki tilgreindar eftir hlutverki): varanlegar lækningavörur, þ.m.t. stoðtæki sem styðja eða leiðrétta bæklun og/eða frávik mannlíkamans, búnaður til bæklunarlækninga, gervilíffæri eða gervilimir sem koma í stað líkamshluta sem vantar, eða önnur hjálpartæki, þ.m.t. ígrædd, sem koma í stað eða eru viðbót við starfsemi líkamsgerðar sem vantar og læknisfræðilegan tæknibúnað, þar sem hlutverk og notkun eru ótilgreind.
14. „Fyrirbyggjandi umönnun“: allar ráðstafanir sem eru gerðar til að koma í veg fyrir eða draga úr alvarleika áverka og sjúkdóma, afleiðingum þeirra og fylgikvillum.
15. „Stjórnunarhættir og fjármálastjórnun heilbrigðiskerfa“: þjónusta þar sem lögð er áhersla á heilbrigðiskerfið í stað beinnar heilbrigðisþjónustu, sem styður beint hlutverk heilbrigðiskerfisins og telst sameiginleg, þar sem henni er ekki beint að tilteknum einstaklingum heldur nýtist hún öllum notendum heilbrigðiskerfis.

16. „Fjármögnunarkerfi heilbrigðisþjónustu“: sú tegund fjármögnunarfyrirkomulags þar sem fólk fær aðgang að heilbrigðisþjónustu, þ.m.t. bæði með beingreiðslum frá heimilum fyrir þjónustu og vörur og fjármögnunarfyrirkomulagi þriðju aðila.
17. „Kerfi hins opinbera“: fjármögnunarkerfi heilbrigðisþjónustu þar sem einkenni eru ákvörðuð með lögum eða af hinu opinbera og sérstök fjárhagsáætlun er gerð fyrir áætlunina og opinbera stofnun sem ber heildarábyrgð á henni.
18. „Sjúkratryggingakerfi skylduiðgjalds“: fjármögnunarfyrirkomulag til að tryggja aðgang að heilbrigðisþjónustu fyrir sértæka þýðishópa með skyldubundinni þátttöku sem er ákvörðuð með lögum eða af hinu opinbera og aðstoðarhæfi er byggt á greiðslu í sjúkratryggingakerfi skylduiðgjalds af eða af hálfu hlutaðeigandi einstaklinga.
19. „Lögbodnir sparireikningar tengdir heilbrigðisþjónustu (MSA)“: sparireikningar sem eru skyldubundnir samkvæmt lögum, þar sem grunnaðferðin við söfnun og sum álitaefni er varða notkun reikningsins til að borga heilbrigðisþjónustu eru undir eftirliti hins opinbera, og þar sem ekki kemur til samnýtingar með öðrum einstaklingum en aðstandendum.
20. „Kerfi frjálsra sjúkratrygginga“: kerfi sem er byggt á kaupum á sjúkratryggingu sem er ekki skyldubundin af hinu opinbera og þar sem hið opinbera getur niðurgreitt tryggingariðgjöld, beint eða óbeint.
21. „Fjármögnunarkerfi stofnana sem eru ekki reknað í hagnaðarskyni“: fjármögnunarfyrirkomulag og -áætlanir sem eru ekki skyldubundin, með réttindum um iðgjaldsfrjálsar bætur sem eru byggðar á framlögum frá almenningi, hinu opinbera eða fyrirtækjum.
22. „Fjármögnunarkerfi fyrirtækja“: á einkum við um það fyrirkomulag þegar fyrirtæki útvegar eða fjármagnar heilbrigðisþjónustu beint fyrir starfsmenn sína, án afskipta tryggingakerfis.
23. „Útgjöld heimilanna“: beinar greiðslur fyrir heilsuvörur og heilbrigðisþjónustu af frumtekjum heimila eða sparnaði, þegar kaupandi innir greiðsluna af hendi við kaup á vöru eða við notkun á þjónustu.
24. „Fjármögnunarkerfi í öðrum löndum“: fjárhagsráðstafanir sem taka til eða er stýrt af hageiningum sem eru með heimilisfesti erlendis, en sem safna, samnýta tilföng og kaupa heilsuvörur og heilbrigðisþjónustu fyrir hönd heimilisfstra einstaklinga, án þess að færa fjármagn sitt í gegnum kerfi fyrir heimilisfsta einstaklinga.
25. „Veitendur heilbrigðisþjónustu“: stofnanir og aðilar sem hafa það að aðalstarfsemi að veita heilsuvörur og heilbrigðisþjónustu og þeir sem hafa heilbrigðisþjónustu aðeins sem hluta af starfseminni.
26. „Sjúkrastofnanir“: stofnanir með starfsleyfi, sem einkum veita þjónustu við lækningar, greiningu og meðferð sem felur í sér þjónustu lækna, hjúkrunarfólks og aðra heilbrigðisþjónustu vegna innlagðra sjúklinga og þá sérhæfðu gistiþjónustu sem þeir þarfnast, og sem geta einnig veitt þjónustu við dagdeildir, þjónustu við ferlisjúklinga og heilbrigðisþjónustu heima fyrir.
27. „Búsetuaðstaða með langtímaumönnun“: stofnanir sem einkum veita búsetuaðstöðu með langtímaumönnun sem sameinar hjúkrun, eftirlit eða aðrar tegundir umönnunar, sem nauðsynleg er þeim sem þar búa, þegar stór hluti af vinnsluferlinu og umönnuninni sem er veitt er blanda af heilbrigðisþjónustu og félagsþjónustu og heilbrigðisþjónustan er aðallega á sviði hjúkrunar og persónulegrar umönnunarþjónustu.
28. „Veitendur ferliþjónustu“: stofnanir sem einkum veita heilbrigðisþjónustu beint til ferlisjúklinga sem þarfnast ekki innlagnar, þ.m.t. bæði skrifstofur heimilislækna og sérfræðilækna og stofnanir sem sérhæfa sig í meðhöndlun tilvika á dagdeildum og að veita heimaþjónustu.
29. „Veitendur stoðþjónustu“: stofnanir sem veita sérhæfða stoðþjónustu beint til ferlisjúklinga undir umsjón fagfólks í heilbrigðisþjónustu og sem tekur ekki til meðferðar á sjúkrastofnunum, hjúkrunar á dvalarheimilum, veitenda ferliþjónustu eða annarra veitenda.
30. „Smásalar og aðrir sem láta í té lækningavörur“: stofnanir þar sem aðalstarfsemin snýr að smásölu á lækningavörum til almennings til einka- eða heimilisneyslu eða notkunar, þ.m.t. uppsetningar og viðhalds sem framkvæmt er í tengslum við sölu.

-
31. „Veitendur fyrirbyggjandi umönnunar“: stofnanir sem sjá einkum um sameiginlegar fyrirbyggjandi áætlanir og herferðir/lýðheilsuáætlanir fyrir sérhópa einstaklinga eða þýði í heild, s.s. stofnanir sem vinna að heilsuefingu og forvörnum eða lýðheilsustofnanir og einnig sérhæfðar stofnanir sem hafa það að aðalstarfsemi að veita fyrirbyggjandi umönnun.
32. „Veitendur stjórnunar og fjármögnunar heilbrigðiskerfa“: stofnanir sem einkum starfa að setningu reglna um starfsemi stofnana sem veita heilbrigðisþjónustu og að almennri stjórnsýslu í heilbrigðisgeiranum, þ.m.t. stjórnun fjármögnunar í heilbrigðismálum.
33. „Önnur hagkerfi“: veitendur heilbrigðisþjónustu til íbúa sem er ekki flokkuð annars staðar, þ.m.t. heimili sem veitendur þegar veitt er persónuleg heilbrigðisþjónusta heima fyrir til aðstandenda, í tilfellum þegar hún svarar til félagslegra greiðslna sem eru heimilaðar í þessum tilgangi, sem og allir aðrir aðilar sem bjóða upp á heilbrigðisþjónustu sem aukastarfsemi.
34. „Veitendur í öðrum löndum“: allar þær einingar sem ekki tilheyra viðkomandi landi og sem láta í té heilsuvörur og heilsuþjónustu, sem og þær sem fást við starfsemi sem tengist heilsufari.
-

II. VIÐAUKI

Viðfangsefni sem flokkast hér undir og breytur, víxlflokkuð gögn og sundurliðanir þeirra

1. Vixlflokkun á rekstrarútgjöldum í heilbrigðisþjónustu út frá hlutverki heilbrigðisþjónustu (HC) og fjármögnunarkerfum (HF) (*)

	Fjármögnunarkerfi	HF.1.1	HF.1.2, HF.1.3	HF.2.1	HF.2.2	HF.2.3	HF.3	HF.4	
Hlutverk heilbrigðisþjónustu		Kerfi hins opinbera	Sjúkralyggingskerfi skyldugjalds og lögboðnir spariteikningar tengdir heilbrigðisþjónustu (**)	Kerfi fjálsra sjúkralyggingsa	Fjármögnunarkerfi stofnana sem eru ekki reknar í hagnáðarskyni	Fjármögnunarkerfi fyrirtækja	Utgjöld heimilanna	Fjármögnunarkerfi í öðrum löndum	Rekstrarútgjöld í heilbrigðisþjónustu HF.1/HF.4
HC.1.1, HC.2.1	Þjónusta við innlagða sjúklinga í lækningaskyni og endurhæfing								
HC.1.2, HC.2.2	Þjónusta á dagdeildum og endurhæfing								
HC.1.3, HC.2.3	Þjónusta við ferilsjúklinga í lækningaskyni og endurhæfing								
HC.1.4, HC.2.4	Heimaþjónusta í lækningaskyni og endurhæfing								
HC.3.1	Langtímaumönnun innlagðra sjúklinga (heilbrigði)								
HC.3.2	Langtímaumönnun sjúklinga á dagdeild (heilbrigði)								
HC.3.3	Langtímaumönnun ferilsjúklinga (heilbrigði)								
HC.3.4	Langtímaheimaþjónusta (heilbrigði)								
HC.4	Stoðþjónusta (ekki tilgreind eftir hlutverki)								
HC.5.1	Lyf og aðrar lækningavörur sem eru ekki varanlegar (ekki tilgreindar eftir hlutverki)								
HC.5.2	Hjálpartæki og aðrar lækningavörur (ekki tilgreindar eftir hlutverki)								

	Fjármögnunarkerfi	HF.1.1	HF.1.2, HF.1.3	HF.2.1	HF.2.2	HF.2.3	HF.3	HF.4	<i>Rekstrarútgjöld í heilbrigðisþjónustu HF.1/HF.4</i>
Hlutverk heilbrigðisþjónustu		Kerfi hins opinbera	Sjúkratryggingakerfi skylduútgjalds og lögboðnir spartíreikningar tengdir heilbrigðisþjónustu (**)	Kerfi fjálsra sjúkratrygginga	Fjármögnunarkerfi stofnana sem eru ekki reknað hagnaðarskyni	Fjármögnunarkerfi fyrirtækja	Útgjöld heimilanna	Fjármögnunarkerfi í öðrum löndum	
HC.6	Fyrirbyggjandi umönnun (***)								
HC.7	Stjórnunarhættir og fjármögnun heilbrigðiskerfa								
HC.9	Önnur heilbrigðisþjónusta, ót. a.								
	<i>Rekstrarútgjöld í heilbrigðisþjónustu HC.1–HC.9</i>								

(*) Gögn skulu gefin upp í milljónum í gjaldmiðli hvers ríkis.

(**) Útgjöld sem falla undir HF.1.3 skulu gefin upp í lýsigögnum.

(***) Fyrirbyggjandi umönnun er byggð á stefnuáætlun um heilsuæflingu sem felur í sér ferli til að gera fólki kleift að bæta heilsu sína með því að ná sjórn á hluta af þeim þáttum sem eru beinir og móandi. Inngríp eru meðalinn þegar meginhlutgangur þeirra er heilsuæfling og ef þau eiga sér stað áður en greining hefur verið gerð. Undir fyrirbyggjandi umönnun falla inngríp bæði vegna einkanoða og samneyslu.

	HP.1	HP.2	HP.3	HP.4	HP.5	HP.6	HP.7	HP.8	HP.9	
Hlutverk heilbrigðisþjónustu	Sjúkrastofnanir	Búsetuaðstaða með langlímaumönnun	Veitendur ferliþjónustu	Veitendur stoðþjónustu	Smásalar og aðrir sem veita lækningavörur	Veitendur fyrirbyggjandi umönnun	Veitendur sjóðunna og fjármögnunna heilbrigðiskerfa	Önnur hagkerfi	Önnur lönd	Rekstrarvirkjöld í heilbrigðisþjónustu HP.1-HP.9
HC.7	Sjómunarhættir og fjármálastjórnun heilbrigðiskerfa									
HC.9	Önnur heilbrigðisþjónusta, ót.a.									
	Rekstrarvirkjöld í heilbrigðisþjónustu HC.1-HC.9									

(*) Gögn skulu gefin upp í milljónum í gjaldmiðli hvers ríkis
(**) Fyrirbyggjandi umönnun er byggð á stefnuáætlun um heilsuefingu sem felur í sér ferli til að gera fólki kleift að bæta heilsu sína með því að ná stjórn á hluta af beinum ákvörðunarþáttum hennar. Inngrip eru meðalim þegar megin tilgangurinn með þeim er heilsuefing og ef þau eiga sér stað áður en greining hefur verið gerð. Undir fyrirbyggjandi umönnun falla inngrip bæði vegna einkanaða og samneyslu.

3. Vaxtflokkur á rekstrarvirkjöldum í heilbrigðisþjónustu (HP) og fjármögnunarkerfum (HF)(*)

	HF.1.1	HF.1.2, HF.1.3	HF.2.1	HF.2.2	HF.2.3	HF.3	HF.4	
Veitendur heilbrigðisþjónustu	Kerfi hins opinbera	Sjúkragæðingakerfi skylduðgjalds og lögbodnir spatreikninga tengdir heilbrigðisþjónustu (**)	Kerfi frjálsra sjúkragæðinga	Fjármögnunarkerfi stofnana sem eru ekki reknaðir í hagnaðarskýni	Fjármögnunarkerfi fyrirtækja	Utgjöld heimilanna	Fjármögnunarkerfi í öðrum löndum (tilheyrir ekki viðkomandi landi)	Rekstrarvirkjöld í heilbrigðisþjónustu HF.1-HF.4
HP.1								
HP.2								
HP.3								
HP.4								

	Fjármögnunarkerfi	HF.1.1	HF.1.2, HF.1.3	HF.2.1	HF.2.2	HF.2.3	HF.3	HF.4	<i>Rekstrarútgjöld</i> í heilbrigðisþjónustu <i>HF.1–HF.4</i>
Veitendur heilbrigðisþjónustu		Kerfi hins opinbera	Stjórnatryggingakerfi skylduútgjalds og lögboðnir spartreikningar tengdir heilbrigðisþjónustu (**)	Kerfi fjálsra stjórnatrygginga	Fjármögnunarkerfi stofnana sem eru ekki reknaðar hagnaðarskyni	Fjármögnunarkerfi fyrirtækja	Útgjöld heimilanna	Fjármögnunarkerfi í öðrum löndum (tilheyrt ekki viðkomandi landi)	
HP.5	Snásalar og aðrir sem veita lækningavörur								
HP.6	Veitendur fyrirbyggjandi umönnunar								
HP.7	Veitendur sjúkmunar og fjármögnunar heilbrigðiskerfa								
HP.8	Önnur hagkerfi								
HP.9	Önnur lönd								
	<i>Rekstrarútgjöld í heilbrigðisþjónustu</i> <i>HP.1–HP.9</i>								

(*) Gögn skulu gefin upp í milljónum í gjaldmiðli hvers ríkis.
 (**) Útgjöld sem fella undir HF.1.3 skulu gefin upp í lýsigögnum.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2174****2016/EES/19/39****frá 24. nóvember 2015**

um leiðbeinandi yfirlit yfir þjónustugeira fyrir umhverfistengdar vörur og þjónustustarfsemi, snið gagnasendinga vegna evrópskra umhverfisreikninga og fyrirkomulag, uppbygging og tíðni gæðaskýrsla samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 691/2011 um evrópska umhverfisreikninga (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 691/2011 frá 6. júlí 2011 um evrópska umhverfisreikninga ⁽¹⁾, einkum 3. gr. (5. mgr.), 6. gr. (2. mgr.) og 7. gr. (3. mgr.).

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Evrópsku umhverfisreikningarnir, eins og kveðið er á um í reglugerð (ESB) nr. 691/2011, hafa efniseiningarluta, einkum er eining fyrir þjónustugeira fyrir umhverfistengdar vörur og þjónustu í V. viðauka.
- 2) Framkvæmdastjórnin ætti að koma á leiðbeinandi yfirliti yfir þjónustugeira fyrir umhverfistengdar vörur og þjónustustarfsemi og atvinnustarfsemi sem fellur undir V. viðauka fyrir 31. desember 2015.
- 3) Aðildarríki ættu, í samræmi við 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 691/2011, að afhenda hagskýrslugögnin á rafrænu formi í samræmi við viðeigandi tæknilegt snið sem framkvæmdastjórnin mælir fyrir um. Framkvæðið að SDMX-sniði (e. *Statistical Data and Metadata Exchange*) hagskýrslu- og tæknistaðli fyrir skipti og samnýtingu gagna og lýsigagna var sett af stað af Alþjóðagreiðslubankanum, Seðlabanka Evrópu, framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópusambandsins), Alþjóðagjaldeyrissjóðnum, Efnahags- og framfarastofnuninni (OECD), Sameinuðu þjóðunum og Alþjóðabankanum. SDMX-snið leggur til hagskýrslu- og tæknistaðla fyrir skipti á opinberum hagskýrslum. Því ætti að innleiða tæknilegt snið í samræmi við þessa staðla. Veita ætti aðildarríkjunum leiðbeiningar um hvernig beita skuli sniðum þessum í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar. Framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópusambandsins) ætti að koma á þessum viðmiðunarreglum í nánú samstarfi við aðildarríki innan evrópska hagskýrslukerfisins.
- 4) Að notast við einn staðal fyrir skipti á og sendingu gagna um hagskýrslur sem falla undir reglugerð (ESB) nr. 691/2011 getur haft jákvæð áhrif á samþættingu viðskiptaferla á þessu hagskýrslusviði.
- 5) Aðildarríki ættu, í samræmi við 2. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 691/2011, að láta framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópusambandsins) í té skýrslu um gæði gagnanna sem er skilað.
- 6) Framkvæmdastjórnin ætti, í samræmi við 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 691/2011, að samþykkja framkvæmdargerðir í því skyni að skilgreina tilhögun, uppbyggingu og tíðni gæðaskýrslanna.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um evrópska hagskýrslukerfið.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Leiðbeinandi yfirlit yfir þjónustugeira fyrir umhverfistengdar vörur og þjónustustarfsemi og atvinnustarfsemi

Leiðbeinandi yfirliti yfir þjónustugeira fyrir umhverfistengdar vörur og þjónustustarfsemi og atvinnustarfsemi er komið á fót, eins og fram kemur í viðaukanum.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 307, 25.11.2015, bls. 17. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 60/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjóð. ESB L 192, 22.7.2011, bls. 1.

2. gr.

Tæknilegt snið gagnasendinga

Aðildarríki skulu láta í té gögnin sem krafist er samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 691/2011 og nota til þess gagnaeyðublöð sem eru í samræmi við ákvæði SDMX-sniða. Framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópusambandsins) skal koma á framfæri ítarlegum upplýsingum varðandi þessi snið.

3. gr.

Tilhögun, uppbygging og tíðni gæðaskýrslna

1. Aðildarríki skulu á hverju ári láta framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópusambandsins) í té skýrslur um gæði gagnanna sem er skilað samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 691/2011 með sömu skilafrestum og mælt er fyrir um 4. þætti I.–VI. viðauka þeirrar reglugerðar.
2. Gæðaskýrslurnar skulu innihalda eftirfarandi upplýsingar um:
 - a) gæði heimildanna sem notaðar eru í gögnunum sem er skilað samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 691/2011,
 - b) breytingarnar sem gerðar eru á grundvallarhagskýrslum til að samræma niðurstöðurnar við hugtök og skilgreiningar reikninganna eða af öðrum aðferðafræðilegum ástæðum,
 - c) matsgerð og samantekt gagna sem koma ekki beint úr heimildum fyrir hagskýrslugerð,
 - d) brot í tímaröðum vegna breytinga á aðferðafræði eða gagnalindum og ráðstafanir sem eru gerðar til að tryggja að tímaraðir séu eins sambærilegar og hægt er.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Með viðauka þessum er komið á fót leiðbeinandi yfirliti yfir þjónustugeira fyrir umhverfistengdar vörur og þjónustustarfsemi og atvinnustarfsemi til að greiða fyrir samræmdri beitingu á V. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 691/2011. Yfirlitið samanstendur af skrá yfir þjónustugeira fyrir umhverfistengdar vörur og þjónustustarfsemi og skrá yfir atvinnustarfsemi.

Vörurnar, þjónustu- og atvinnustarfsemin skulu hafa landsbundið mikilvægi. Heimilt er að nota eftirfarandi þætti til að meta landsbundið mikilvægi:

- a) framleiðslu á vöru og þjónustustarfsemi og atvinnustarfsemi sem hefur hagrænt mikilvægi í landinu,
- b) gagnalindir til að meta vörur, þjónustu og atvinnustarfsemi sem eru fyrir hendi.

Leiðbeinandi yfirlitið er ekki tæmandi og það útilokar ekki aðrar vörur, þjónustu og atvinnustarfsemi sem hafa landsbundið mikilvægi.

Umhverfistengdar vörur og þjónustustarfsemi

- Lífrænar landbúnaðarafurðir (plöntur og búfê) og lagareldisafurðir og stoðþjónusta.
- Eldiviður; annar viður sem uppfyllir kröfur um sjálfbærni.
- Þjónusta tengd hreinsun á námasvæðum.
- Þjónusta tengd uppsöfnun á framræsluvatni, til að fyrirbyggja mengun grunnvatns.
- Rafmagnstæki og önnur óvélknúin flutningatæki, útblástursrör og hlutar þeirra (einnig agnasiur).
- Tæki, vél- og tækjabúnaður til greiningar á mengunarefnum og til síunar eða hreinsunar á gasi og vökva.
- Rotþrær, gataðar fötur og áþekkar vörur sem notaðar eru til að sía vatn við innstreymisop holræsa; dælur sem notaðar eru við hreinsun skólps, söfnunarökutæki og tæki til hreinsunar og söfnunar á fráveitum, virk kol til að sía vatn.
- Leiðslur og pípur fyrir skólphreinsistöðvar og til vatnsstjórnunar.
- Sekkir og pokar sem koma í stað plastpoka; tunnur, kassar, gámar og aðrir geymar til að geyma í og flytja úrgang; plötur, blokkir og áþekkar vörur úr jurtatrefjum, stráum eða öðrum úrgangi úr viði, bundið með bindiefnum úr steinaríkinu; brennsluofnar og vélar til sorpmeðhöndlunar (t.d. notaðar á urðunarstöðum).
- Blýgámar fyrir geislavirkan úrgang.
- Viðhalds- og viðgerðarþjónusta til að draga úr vatnstapi.
- Sérstakur búnaður til framleiðslu á orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum: t.d. geymslakerfi fyrir lífgas, viðarkyntir katlar og önnur tæki, sólarrafhlöður, ljósrafhlöður, vökvahverflar og vatnshjól, vindhverflar.
- Lífeldsneyti.
- Viðarkol sem uppfylla kröfur um sjálfbærni.
- Vörur til varmaeinangrunar og hljóðeinangrunar, einkum í byggingum: t.d. korkvörur, gluggar með þremur einangrunarlögum, einangrandi efni í útveggi, þök og önnur byggingarefni, s.s. smíðaeefni úr glertrefjum, steinull, beðmi, fjölíðum, pólýúretani o.fl.
- Uppgerðar umbúðir úr viði.
- Sérstakur búnaður, gerður fyrir vörur sem eru tengdar umhverfisvernd og auðlindastjórnun: t.d. hitastillar til stýringar vegna upphitunar og kælingar, hitastillalokar, varmadælur, þéttikatlar, vatnshitara sem nýta sólarorku.

- Úrhleðslulampar sem lághrýstilampar (t.d. sambyggðir flúorlampar) og heimilistæki sem eru með mikla orkunýtni.
- Endurrunnið gúmmí í frumgerðum eða í plötum, blöðum eða ræmu, lífrænum plastsekkjum og pokum.
- Vélbúnaður til endurvinnslu á málm.
- Viðhalds-, viðgerðar- og uppsetningarþjónusta fyrir umhverfistengdar vörur.
- Raforka, gas og varmi frá endurnýjanlegum orkugjöfum.
- Afsaltað vatn og uppsafnað regnvatn; viðhald á stofnlögnum í vatnsveitu til að draga úr vatnstapi.
- Fráveitubjónusta: t.d. söfnun, flutningur og hreinsun á skólpi, rekstur, viðhald og hreinsun á fráveitukerfum.
- Söfnun, meðferð og förgun sorps á hættalausum og hættulegum úrgangi.
- Þjónusta tengd meðferð og förgun á kjarnorkuúrgangi.
- Endurvinnslubjónusta; endurrunnið hráefni.
- Afmengunar- og hreinsunarþjónusta jarðvegs, grunnvatns og yfirborðsvatns.
- Afmengunar- og hreinsunarþjónusta lofts.
- Önnur afmengunarþjónusta og þjónusta tengd sérhæfðum mengunarvörnum.
- Byggingar með litla og hlutlausa orkunotkun og endurnýjun orku í byggingum sem þegar hafa verið reistar.
- Viðhald og viðgerðir á dreifikerfi vatnsþjónustu.
- Dælustöðvar fyrir meðhöndlun skólps og sorps og skólperfi.
- Orkuver fyrir endurnýjanlega orku, þ.m.t. uppsetningu á ljósspennuplötum.
- Vinna við hljóðeinangrun.
- Verkfræðiþjónusta og þjónusta arkitekta í tengslum við byggingar með litla og hlutlausa orkunotkun og endurnýjun orku í byggingum sem þegar hafa verið reistar.
- Verkfræðiþjónusta og þjónusta arkitekta í tengslum við verkefni um endurnýjanlega orku.
- Verkfræðiþjónusta og þjónusta arkitekta í tengslum við vatns- og skólpsverkefni og verkefni tengd meðhöndlun úrgangs.
- Tæknileg skoðunarþjónusta á vélknúnum ökutækjum til flutninga á vegum varðandi losun út í andrúmsloftið.
- Þjónusta tengd rannsóknum og þróun vegna umhverfisverndar og auðlindastjórnunar.
- Þjónusta tengd umhverfisráðgjöf.
- Almenningsorp og sorphirða á götum.
- Stjórnsýsluþjónusta tengd umhverfisvernd og auðlindastjórnun.
- Þjálfunarþjónusta tengd rannsóknum og þróun vegna umhverfisverndar og auðlindastjórnunar.
- Þjónusta félagasamtaka á sviði umhverfismála.
- Þjónusta tengd rekstri náttúruverndarsvæða, þ.m.t. varðveisla náttúruverndarsvæða.

Umhverfissvæn atvinnustarfsemi

- Lífræn landbúnaðar- (plöntur og búfæ) og lagareldisstarfsemi og stoðþjónusta.
- Eldiviður; önnur viðarframleiðsla sem uppfyllir kröfur um sjálfbærni.
- Hreinsun á námasvæðum.
- Uppsöfnun á framræsluvatni til að fyrirbyggja mengun grunnvatns.
- Framleiðsla á rafmagnstækjum og öðrum óvélknúnum flutningatækjum, útblástursrör og hlutar þeirra (einnig agnasiur).
- Framleiðsla á tækjum, vél- og tækjabúnaði til greiningar á mengunarefnum og til síunar eða hreinsunar á gasi og vökva.
- Framleiðsla á rotþróum, götuðum fötum og áþekktum vörum sem notaðar eru til að sía vatn við innstreymisop holræsa; dælum sem notaðar eru við hreinsun skólps, söfnunarökutækjum og tækjum til hreinsunar og söfnunar á fráveitum, virkum kolum til að sía vatn.
- Framleiðsla á leiðslum og pípum fyrir skólphreinsistöðvar og til vatnsstjórnunar.
- Framleiðsla á sekkjum og pokum sem koma í stað plastpoka; tunnum, kössum, gámum og öðrum geymum til að geyma í og flytja úrgang; plötum, blokkum og áþekktum vörum úr jurtatrefjum, stráum eða öðrum úrgangi úr viði, bundið með bindiefnum úr steinaríkinu; brennsluofnum og vélum til sorpmeðhöndlunar (t.d. notað á urðunarstöðum).
- Framleiðsla á blýgámum fyrir geislavirkan úrgang.
- Viðhalds- og viðgerðarstarfsemi til að draga úr vatnstapi.
- Framleiðsla á sérstökum búnaði til orkuframleiðslu frá endurnýjanlegum orkugjöfum: t.d. geymslukurfum fyrir lífgas, viðarkyntum kötlum og öðrum tækjum, sólarrafhlöðum, ljósrafhlöðum, vökvahverflum og vatnshjólum, vindhverflum.
- Framleiðsla á lífelfsneyti.
- Framleiðsla á viðarkolum sem uppfylla kröfur um sjálfbærni.
- Framleiðsla á vörum til varmaeinangrunar og hljóðeinangrunar, einkum í byggingum: t.d. korkvörum, gluggum með þremur einangrunarlögum, einangrandi efnum í útveggi, þökum og öðru byggingarefni, s.s. smíðaeftum úr glertrefjum, steinull, beðmi, fjölliðum, pólýúretani o.fl.
- Endurbætur á umbúðum úr viði.
- Framleiðsla á sérstökum búnaði sem er gerður fyrir vörur sem eru tengdar umhverfisvernd og auðlindastjórnun: t.d. hitastillum til stýringar vegna upphitunar og kælingar, hitastillalokum, varmadælum, þéttikötlum, vatnshiturum sem nýta sólarorku.
- Framleiðsla á hleðslulömpum sem lágþrýstilömpum (t.d. sambyggðum flúorlömpum) og heimilistækjum sem eru með mikla orkunýtni.
- Framleiðsla á endurunnu gúmmíi í frumgerðum eða í plötum, blöðum eða ræmu, lífrænum plastsekkjum og pokum.
- Framleiðsla á vélbúnaði til endurvinnslu á málmi.
- Viðhalds-, viðgerðar- og uppsetningarþjónusta fyrir umhverfistengdar vörur.
- Framleiðsla á raforku, gasi og varma frá endurnýjanlegum orkugjöfum.
- Afsöltun vatns og söfnun á regnvatni; viðhald á stofnlögnum í vatnsveitu til að draga úr vatnstapi.

- Framboð af starfsemi fráveitubjónustu: t.d. söfnun, flutningur og hreinsun á skólpi, rekstur, viðhald og hreinsun á fráveitukerfum.
- Framboð af söfnun, meðferð og förgun sorps á hættalausum og hættulegum úrgangi.
- Framboð af þjónustu tengdri meðferð og förgun á kjarnorkuúrgangi.
- Framboð af endurvinnslubjónustu; framleiðslu á endurunnum hráefnum.
- Framboð af afmengunar- og hreinsunarþjónustu jarðvegs, grunnvatns og yfirborðsvatns.
- Framboð af afmengunar- og hreinsunarþjónustu lofts.
- Framboð af annarri afmengunarþjónustu og þjónustu tengdri sérhæfðum mengunarvörnum.
- Smíði bygginga með litla og hlutlausa orkunotkun og endurnýjun orku í byggingum sem þegar hafa verið reistar.
- Viðhald og viðgerðir á dreifikerfi vatns.
- Byggingarframkvæmdir við dælustöðvar fyrir meðhöndlun skólps og sorps og skólperfi.
- Byggingarframkvæmdir á orkuverum fyrir endurnýjanlega orku, þ.m.t. uppsetning á ljósspennuplötum.
- Vinna við hljóðeinangrun.
- Verkfræðiþjónusta og þjónusta arkitekta í tengslum við byggingar með litla og hlutlausa orkunotkun og endurnýjun orku í byggingum sem þegar hafa verið reistar.
- Verkfræðiþjónusta og þjónusta arkitekta í tengslum við verkefni um endurnýjanlega orku.
- Verkfræðiþjónusta og þjónusta arkitekta í tengslum við vatns- og skólpsverkefni og verkefni tengd meðhöndlun úrgangs.
- Tæknileg skoðunarþjónusta á vélknúnum ökutækjum til flutninga á vegum varðandi losun út í andrúmsloftið.
- Þjónusta tengd rannsóknum og þróun vegna umhverfisverndar og auðlindastjórnunar.
- Þjónusta tengd umhverfisráðgjöf.
- Almenningsorp og sorphirða á götum.
- Stjórnsýsluþjónusta tengd umhverfisvernd og auðlindastjórnun.
- Þjálfunarþjónusta tengd rannsóknum og þróun vegna umhverfisverndar og auðlindastjórnunar.
- Þjónusta félagasamtaka á sviði umhverfismála.
- Þjónusta tengd rekstri náttúruverndarsvæða, þ.m.t. varðveisla náttúruverndarsvæða.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/2343

2016/EES/19/40

frá 15. desember 2015

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlega reikningsskilastaðla IFRS-staðla 5 og 7 og alþjóðlega reikningsskilastaðla IAS-staðla 19 og 34 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ voru innleiddir tilteknir alþjóðlegir staðlar og túlkningar sem voru fyrir hendi 15. október 2008.
- 2) Hinn 25. september 2014 gaf Alþjóðareikningsskilaráðið út Árlegar endurbætur á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum fyrir tímabilið 2012-2014 („árlegu endurbæturnar“) innan rammans um reglulegt endurbótaferli sitt sem miðar að því að einfalda og skýra staðlana. Markmið árlegru endurbótanna er að taka á nauðsynlegum málefnum, sem eru þó ekki áriðandi, sem Alþjóðareikningsskilaráðið ræddi á verkefnatímabilinu um svið þar sem ósamræmi er í alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS-stöðlum og IAS-stöðlum) eða þar sem þörf er á nánari skýringum á orðalagi.
- 3) Breytingar á IFRS-staðli 7 fela þess vegna í sér breytingar á IFRS-staðli 1 til að tryggja að samræmi sé á milli alþjóðlegra reikningsskilastaðla (IFRS-staðla).
- 4) Með samráði við Evrópsku ráðgjafarnefndina um reikningsskil er staðfest að breytingar á IFRS-stöðlum 5 og 7 og IAS-stöðlum 19 og 34 uppfylla tæknilegu skilyrðin fyrir innleiðingu sem eru sett fram í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002.
- 5) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1126/2008 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stýrinefndarinnar um reikningsskil.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1126/2008 er breytt sem hér segir: eftirfarandi alþjóðlegum reikningsskilastöðlum er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð:

- a) IFRS-staðli 5, *fastafjármunir sem haldið er til sölu og aflögð starfsemi*, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- b) IFRS-staðli 7, *fjármálagerningar: upplýsingagiöf*, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- c) IAS-staðli 19, *starfskjör*, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 330, 16.12.2015, bls. 20. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 61/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 frá 3. nóvember 2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (Stjtið. ESB L 320, 29.11.2008, bls. 1).

- d) IAS-staðli 34, árshlutareikningsskil, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- e) IFRS-staðli 1, *innleiðing alþjóðlegra reikningsskilastaðla*, er breytt í samræmi við breytingarnar á IFRS-staðli 7 eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Félög skulu beita breytingunum, sem vísað er til í 1. gr., eigi síðar en frá og með upphafsdagsetningu fyrsta fjárhagsárs þeirra sem hefst 1. janúar 2016 eða síðar.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. desember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Árlegar endurbætur á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS-stöðlum) fyrir tímabilið 2012-2014

Breytingar á

IFRS-staðli 5, *fastafjármunir sem haldið er til sölu og aflögð starfsemi*

Ákvæðum 26.-29. liðar, ásamt tengdum yfirskriftum, er breytt og liðum 26A og 44L er bætt við.

Breytingar á söluáætlun eða á áætlun um úthlutun til eigenda

26. Ef eining hefur skilgreint eign (eða ráðstöfunarflokk) sem haldið til sölu eða haldið til úthlutunar til eigenda en skilyrðin í 7.-9. lið (haldið til sölu) eða í lið 12A (haldið til úthlutunar til eigenda) eru ekki lengur uppfyllt skal einingin hætta að skilgreina eignina (eða ráðstöfunarflokkinn) sem haldið til sölu eða haldið til úthlutunar til eigenda, eftir því sem við á. Í slíkum tilvikum skal eining fylgja leiðbeiningunum í 27.-29. lið til að gera grein fyrir þessari breytingu nema þegar liður 26A á við.
- 26A Ef eining endurflokkar eign (eða ráðstöfunarflokk) með beinum hætti frá því að vera haldið til sölu í að vera haldið til úthlutunar til eigenda eða með beinum hætti frá því að vera haldið til úthlutunar til eigenda í að vera haldið til sölu telst breytingin á flokkun vera beint framhald af upphaflegu áætluninni um ráðstöfun. Einingin:
- a) skal ekki fylgja leiðbeiningunum í 27.-29. lið til að gera grein fyrir þessari breytingu. Einingin skal fylgja kröfunum um flokkun, framsetningu og mat í þessum IFRS-staðli sem gilda um þessa nýju aðferð við ráðstöfun,
 - b) skal meta fastafjármunina (eða ráðstöfunarflokkinn) með því að fylgja kröfunum í 15. lið (við endurflokkun sem haldið til sölu) eða lið 15A (við endurflokkun sem haldið til úthlutunar til eigenda) og færa hvers konar lækun eða hækkun gangvirðis, að frádregnum sölukostnaði/úthlutunarkostnaði fastafjármunanna (eða ráðstöfunarflokksins), með því að fylgja kröfunum í 20.-25. lið,
 - c) skal ekki breyta dagsetningu flokkunarinnar í samræmi við 8. lið og lið 12A. Þetta kemur ekki í veg fyrir að tímabilið, sem þórf er á til að ljúka sölu eða úthlutun til eigenda, sé framlengt ef skilyrðunum í 9. lið er fullnægt.
27. Einingin skal meta fastafjármuni (eða ráðstöfunarflokk), sem hætt er að skilgreina sem haldið til sölu eða sem haldið til úthlutunar til eigenda (eða sem hætt er að telja til ráðstöfunarflokks sem er skilgreindur sem haldið til sölu eða sem haldið til úthlutunar til eigenda), á því sem lægra er af:
- a) bókfærðu verði áður en eignin (eða ráðstöfunarflokkur) var skilgreind sem haldið til sölu eða sem haldið til úthlutunar til eigenda, leiðréttu vegna afskrifta eða endurmats, sem hefði verið fært ef eignin (eða ráðstöfunarflokkur) hefði ekki verið skilgreind sem haldið til sölu eða sem haldið til úthlutunar til eigenda og
 - b) *endurheimtanlegri fjárhæð* hennar daginn þegar síðari ákvörðun er tekin um að selja ekki eða úthluta. [neðanmálgrein sleppt]
28. Einingin skal taka með nauðsynlegar leiðréttingar á bókfærðu verði fastafjármuna sem hætt er að skilgreina sem haldið til sölu eða sem haldið til úthlutunar til eigenda í rekstrarreikningi [neðanmálgrein sleppt] af áframhaldandi rekstri á tímabilinu þegar skilyrðin í 7.-9. lið eða lið 12A, eftir því sem við á, eru ekki lengur uppfyllt. Reikningsskilum tímabilanna frá því að hún var skilgreind sem haldið til sölu eða sem haldið til úthlutunar til eigenda skal breytt í samræmi við þetta ef ráðstöfunarflokkurinn eða fastafjármunir, sem hætt er að skilgreina sem haldið til sölu eða sem haldið til úthlutunar til eigenda, er dótturfélag, sameiginlegur rekstur, samrekstur, hlutdeildarfélag eða hluti hlutdeildar í samrekstri eða hlutdeildarfélagi. Einingin skal setja fram þá leiðréttingu undir sömu yfirskrift í yfirlitinu um heildarafkomu og notuð er til að setja fram ágóða eða tap, ef um slíkt er að ræða, og færa í samræmi við 37. lið.
29. Ef eining tekur einstaka eign eða skuld út úr ráðstöfunarflokki, sem skilgreindur er sem haldið til sölu, skal því aðeins halda áfram að meta eignirnar og skuldirnar, sem eftir eru í ráðstöfunarflokknum sem ætlaður er til sölu, að flokkurinn uppfylli skilyrðin í 7.-9. lið. Ef eining tekur einstaka eign eða skuld út úr ráðstöfunarflokki, sem skilgreindur er sem haldið til úthlutunar til eigenda, skal því aðeins halda áfram að meta eignirnar og skuldirnar, sem eftir eru í ráðstöfunarflokknum sem ætlaður er til úthlutunar, að flokkurinn uppfylli skilyrðin í lið 12A. Að öðrum kosti skulu fastafjármunirnir, sem eftir eru í flokknum sem uppfylla hverjir

um sig skilyrði þess að vera skilgreindir til sölu (eða haldið til úthlutunar til eigenda), metnir sérstaklega á því sem lægra er af bókfærðu verði eða gangvirði, að fráðregnum sölukostnaði (eða kostnaði við úthlutun) á þeim degi. Hætt skal að skilgreina til sölu í samræmi við 26. lið þá fastafjármuni sem ekki uppfylla skilgreininguna á því að vera haldið til sölu Hætt skal að skilgreina til úthlutunar til eigenda í samræmi við 26. lið þá fastafjármuni sem ekki uppfylla skilgreininguna á því að vera haldið til úthlutunar til eigenda.

...

GILDISTÖKUDAGUR

...

- 44L Með Árlegum endurbótum á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) fyrir tímabilið 2012-2014, sem voru gefnar út í september 2014, var 26.-29. lið breytt og lið 26A bætt við. Eining skal beita þessum breytingum afturvirk, í samræmi við IAS-staðal 8, *reikningsskilaaðferðir; breytingar á reikningshaldslegu mati og skekkjur*, við breytingar á aðferð við ráðstöfun sem gerðar eru á árlegum tímabilum sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum fyrir fyrra tímabil.

Breytingar á

IAS-staðli 7, *fjármálagæringar: upplýsingagjöf*

Ákvæðum liðar 44R er breytt og lið 44AA er bætt við.

GILDISTÖKUDAGUR OG UMBREYTINGARÁKVÆÐI

...

- 44R Með Upplýsingagjöf – samjöfnun fjáreigna og fjárskulda (breytingar á IFRS-staðli 7), sem var gefin út í desember 2011, er bætt við liðum 13A–13F og B40–B53. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2013 eða síðar. Eining skal leggja fram upplýsingarnar sem breytingarnar krefjast afturvirk.

...

- 44AA Með Árlegum endurbótum á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) fyrir tímabilið 2012-2014, sem voru gefnar út í september 2014, var liðum 44R og B30 breytt og lið B30A bætt við. Eining skal beita þessum breytingum afturvirk í samræmi við IAS-staðal 8, *reikningsskilaaðferðir; breytingar á reikningshaldslegu mati og skekkjur*, fyrir árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar nema hvað eining þarf ekki að beita breytingum á liðum B30 og B30A fyrir tímabil sem sett eru fram og hefjast á undan árlega tímabilinu þegar einingin beitti þessum breytingum í fyrsta sinn. Heimilt er að beita breytingunum á liðum 44R, B30 og B30A fyrr. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum fyrir fyrra tímabil.

Í viðbæti B er lið B30 breytt og lið B30A bætt við.

Áframhaldandi aðild (liður 42C)

...

- B30 Eining hefur ekki áframhaldandi aðild í yfirfærðri fjáreign ef hún heldur hvorki samningsbundnum réttindum eða innbyggðum skuldbindingum í yfirfærðu fjáreigninni sem hluta af flutningnum eða öðlist ný samningsbundin réttindi eða skuldbindingar að því er varðar yfirfærðu fjáreignina. Eining hefur ekki áframhaldandi aðild í yfirfærðri fjáreign ef hún hefur hvorki réttindi í framtíðarárangri yfirfærðu fjáreignarinnar né ábyrgð undir neinum kringumstæðum til að inna af hendi greiðslur að því er varðar yfirfærðu fjáreignina í framtíðinni. Í þessu sambandi nær orðið „greiðsla“ ekki yfir sjóðstreymi frá yfirfærðu fjáreigninni sem eining innheimtir og þarf að láta af hendi til framsalshafa.

B30A Ef eining yfirfærir fjáreign getur hún haldið eftir réttinum til innheimtu á fjáreigninni gegn þóknun sem er innifalin t.d. í umsýslusamningi. Einingin leggur mat á umsýslusamninginn í samræmi við leiðbeiningarnar í liðum 42C og B30 til að ákveða hvort einingin á áframhaldandi aðild vegna umsýslusamningsins að því er varðar birtingarkröfur. Umsýslustofnun hefur t.d. áframhaldandi aðild í yfirfærðu fjáreigninni að því er varðar birtingarkröfur ef umsýsluþóknunin er háð fjárhæð eða tímasetningu sjóðstreymisins sem er innheimt frá yfirfærðu fjáreigninni. Á sama hátt á umsýslustofnun aðild að yfirfærðu fjáreigninni að því er varðar birtingarkröfur ef föst þóknun væri ekki greidd að fullu vegna þess að enginn efnahagslegur árangur væri af fjáreigninni. Í þessum dæmum hefur umsýslustofnunin réttindi í framtíðarárangri yfirfærðu fjáreignarinnar. Þetta mat er óháð því hvort þess er vænst að þóknunin sem fæst sé nægileg til að bæta einingunni fyllilega fyrir að inna umsýsluna af hendi.

Breytingar af þessum sökum á

IFRS-staðli 1, *innleiðing alþjóðlegra reikningsskilastaðla*

Bætt er við lið 39AA.

GILDISTÖKUDAGUR

...

39AA Með Árlegum endurbótum á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) fyrir tímabilið 2012-2014, sem voru gefnar út í september 2014, var lið E4A bætt við. Eining skal beita þessari breytingu að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Ef eining beitir þeirri breytingu að því er varðar fyrri tímabil skal hún greina frá því.

Lið E4A er bætt við í viðbæti E.

Upplýsingar um fjármálagerninga

...

E4A Notandi, sem beitir stöðlunum í fyrsta sinn, getur beitt umbreytingarákvæðunum í lið 44AA í IFRS-staðli 7.

Breyting á

IAS-staðli 19, *starfskjör*

Ákvæðum 83. liðar er breytt og 176.-177. lið er bætt við.

Tryggingafræðilegar forsendur: afvöxtunarstuðull

83. Hlutfallið sem er notað til að afvaxta eftirlaunaskuldbindingar (bæði fjármagnaðar og ófjármagnaðar) skal ákvarðað með hliðsjón af markaðsávöxtun á tryggum skuldabréfum fyrirtækja við lok reikningsskilatímabils. Að því er varðar gjaldmiðla þar sem ekki er virkur markaður með slík trygg skuldabréf fyrirtækja skal nota markaðsávöxtun á ríkisskuldabréfum (við lok reikningsskilatímabils) í viðkomandi gjaldmiðli. Gjaldmiðill og gildistími fyrirtækjaskuldabréfanna eða ríkisskuldabréfanna skal vera í samræmi við gjaldmiðil og áætlaðan gildistíma eftirlaunaskuldbindinganna.

...

UMBREYTINGARÁKVÆÐI OG GILDISTÖKUDAGUR

...

176. Með Árlegum endurbótum á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) fyrir tímabilið 2012-2014, sem voru gefnar út í september 2014, var 83. lið breytt og 177. lið bætt við. Eining skal beita þessari breytingu að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Ef eining beitir þeirri breytingu að því er varðar fyrra tímabil skal hún greina frá því.
177. Eining skal beita breytingunum í 176. lið frá upphafi fyrsta samanburðartímabils sem sett er fram í fyrstu reikningsskilunum þar sem einingin beitir breytingunum. Upphaflegar leiðréttingar, sem verða til við beitingu breytinganna, skal færa sem óráðstafað eigið fé við upphaf þess tímabils.

Breyting á

IAS-staðli 34, árshlutareikningsskil

Ákvæðum liðar 16A er breytt og 56. lið er bætt við.

Aðrar upplýsingar

- 16A Tilviðbótar við upplýsingar mikilvægra atburða og færslna í samræmi við liði 15–15C skal eining setja eftirfarandi upplýsingar í skýringar við árshlutareikningsskil sín eða annars staðar í árshlutareikningsskilunum. Eftirfarandi upplýsingar skulu annaðhvort koma fram í árshlutareikningsskilunum eða felldar inn í annað uppgjör með millivísun frá árshlutareikningsskilunum (s.s. í athugasemdum eða áhættuskýrslu stjórnenda), sem eru tiltækar notendum reikningsskilanna með sömu skilmálum og árshlutareikningsskilin og á sama tíma. Ef notendur reikningsskilanna hafa ekki aðgang að upplýsingunum sem eru felldar inn með millivísun með sömu skilmálum og á sama tíma eru árshlutareikningsskilin ófullkomin. Upplýsingarnar skulu almennt birtar á grundvelli þess sem er liðið af fjárhagsárinu.

- a) ...

GILDISTÖKUDAGUR

...

56. Með Árlegum endurbótum á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) fyrir tímabilið 2012-2014, sem voru gefnar út í september 2014, var lið 16A breytt. Eining skal beita þessum breytingum afturvirk, í samræmi við IAS-staðal 8, *reikningsskilaaðferðir; breytingar á reikningshaldslegu mati og skekkjur*, fyrir árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Ef eining beitir breytingunni að því er varðar fyrra tímabil skal hún greina frá því.
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/2406

2016/EES/19/41

frá 18. desember 2015

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal IAS-staðal 1 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla (1), einkum 1. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 (2) voru innleiddir tilteknir alþjóðlegir staðlar og túlkánir sem voru fyrir hendi 15. október 2008.
- 2) Hinn 18. desember 2014 gaf Alþjóðareikningsskilaráðið (IASB) út breytingar á alþjóðlega reikningsskilastaðlinum IAS-staðall 1, *framsetning reikningsskila*, með heitinu „*Framtaksverkefni um upplýsingagjöf*“. Með breytingunum er stefnt að því að bæta skilvirkni upplýsingagjafar og hvetja félög til að nota faglegt mat við að ákvarða hvaða upplýsingar eigi að birta í reikningsskilum þeirra þegar þau beita IAS-staðli 1.
- 3) Breytingar á IAS-staðli 1 fela þess vegna í sér breytingar á IAS-staðli 34 og IFRS-staðli 7 til að tryggja að samræmi sé á milli alþjóðlegra reikningsskilastaðla.
- 4) Með samráði við Evrópsku ráðgjafarnefndina um reikningsskil er staðfest að breytingar á IAS-staðli 1 uppfylli skilyrðin fyrir innleiðingu sem eru sett fram í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002.
- 5) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1126/2008 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stýrinefndarinnar um reikningsskil.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1126/2008 er breytt sem hér segir:

- a) Alþjóðlega reikningsskilastaðlinum IAS-staðall 1, *framsetning reikningsskila*, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.
- b) IAS-staðli 34, árshlutareikningsskil, og alþjóðlega reikningsskilastaðlinum IFRS-staðall 7, *fjármálagæringar: upplýsingagjöf*, er breytt í samræmi við breytingarnar á IAS-staðli 1, eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,

2. gr.

Félög skulu beita breytingunum, sem vísað er til í 1. gr., eigi síðar en frá og með upphafsdegi fyrsta fjárhagsárs þeirra sem hefst 1. janúar 2016 eða síðar.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 333, 19.12.2015, bls. 97. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

(2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 frá 3. nóvember 2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (Stjtið. ESB L 320, 29.11.2008, bls. 1).

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. desember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Framtaksverkefni um upplýsingagjöf

(Breytingar á IAS-staðli 1)

Breytingar á

IAS-staðli 1, *framsetning reikningsskila*

Liðum 10, 31, 54–55, 82A, 85, 113–114, 117, 119 og 122 er breytt, liðum 30A, 55A, 85A–85B og 139P er bætt við, og liðir 115 og 120 eru felldir brott. Ekki eru gerðar breytingar á liðum 29–30, 112, 116, 118 og 121 en þeir eru taldir með hér til að auðvelda tilvísanir.

Heildstæð reikningsskil

10. Reikningsskil í heild sinni eru:

- a) efnahagsreikningur við lok tímabilsins,
- b) rekstrarreikningur og önnur heildarafkoma fyrir tímabilið,
- c) yfirlit um breytingar á eigin fé á tímabilinu,
- d) yfirlit um sjóðstreymi á tímabilinu,
- e) skýringar sem samanstanda af mikilvægum reikningsskilaaðferðum ásamt öðrum upplýsingum til skýringar,
- ea) samanburðarupplýsingar að því er varðar fyrra tímabil eins og tilgreint er í liðum 38 og 38A og
- f) efnahagsreikningur við upphaf næstliðsins tímabils þegar eining beitir reikningsskilaaðferð afturvirkta eða endurgerir liði í reikningsskilum sínum afturvirkta eða þegar hún endurflokkar liði í reikningsskilum sínum í samræmi við liði 40A–40D.

Eining getur notað önnur heiti fyrir yfirlitin en þau sem eru notuð í þessum staðli. Til dæmis getur eining notað heitið „Yfirlit um heildarafkomu“ í stað „Rekstrarreikningur og yfirlit um aðra heildarafkomu“.

...

Mikilvægi og uppsöfnun

- 29. Eining skal setja sérhvern mikilvægan flokk sambærilegra liða fram sérgreindan. Eining skal setja liði, sem eru ólíkir að eðli eða hvað hlutverk varðar, fram sérgreint nema þeir séu óverulegir.
- 30. Reikningsskil eru niðurstaða úrvinnslu á fjölmörgum viðskiptum, eða öðrum atburðum, sem eru lögð saman og flokkuð í samræmi við eðli þeirra eða tilgang. Lokastig úrvinnslunnar við samlagningu og flokkun er að setja fram samandregin og flokkuð gögn sem mynda lið í sérlínu í reikningsskilunum. Ef liður í sérlínu er ekki mikilvægur einn og sér er hann sameinaður öðrum liðum annaðhvort í reikningsskilunum eða í skýringunum. Liður, sem ekki er nægilega mikilvægur til að réttlæt看legt sé að setja hann fram sérstaklega í reikningsskilunum, getur gefið tilefni til að hann sé settur fram sérstaklega í skýringum við þau.
- 30A Þegar eining beitir þessum staðli og öðrum IFRS-stöðlum skal hún ákveða, með hliðsjón af öllum viðeigandi málavöxtum og aðstæðum, hvernig hún tekur saman upplýsingar í reikningsskilunum, þar á meðal skýringarnar. Eining skal ekki draga úr skiljanleika reikningsskila sinna með því að gera mikilvægar upplýsingar torræðar með notkun upplýsinga sem litlu máli skipta eða með því að safna saman mikilvægum liðum sem eru ólíkir að eðli eða hlutverki.

31. Í sumum IFRS-stöðlum eru þær upplýsingar tilgreindar sem verða að vera í reikningsskilum, þar á meðal skýringarnar. Eining þarf ekki að veita tilteknar upplýsingar sem gerð er krafa um í IFRS-staðli ef upplýsingarnar sem birta á eru ekki mikilvægar. Þetta gildir einnig þó að IFRS-staðallinn innihaldi lista yfir sérstakar kröfur eða lýsi þeim sem lágmarkskröfum. Eining skal einnig ihuga hvort hún veiti viðbótarupplýsingar þegar ekki nægir að fara að sérstökum kröfum, sem gerðar eru í IFRS-stöðlum, til að gera notendum reikningsskila kleift að skilja áhrif tiltekinnar viðskipta, annarra atburða og aðstæðna á fjárhagsstöðu og rekstrarárangur einingarinnar.

...

Upplýsingar sem skulu settar fram í efnahagsreikningi

54. Efnahagsreikningur skal að lágmarki innihalda sérلínur þar sem eftirfarandi fjárhæðir eru tilgreindar:

a) ...

55. Eining skal setja fleiri sérلínur (þ.m.t. með því að aðgreina sérلínurnar í 54. lið), fyrirsagnir og millisamtölur fram í efnahagsreikningi þegar slík framsetning skiptir máli fyrir skilning á fjárhagsstöðu einingarinnar.

- 55A Þegar eining setur fram millisamtölur í samræmi við 55. lið skulu samtölurnar:

- a) samanstanda af sérلínunum, mynduðum af fjárhæðum, sem eru færðar og metnar í samræmi við IFRS-staðla,
- b) settar fram og auðkenndar þannig að liðirnir í sérلínunum, sem millisamtalan samanstendur af, séu skýrir og skiljanlegir,
- c) vera í samræmi frá einu tímabili til annars sbr. 45. lið og
- d) ekki sýndar á meira áberandi hátt en þær millisamtölur og heildartölur sem IFRS-staðlar krefjast í efnahagsreikningi.

...

Upplýsingar sem skulu settar fram í þættinum um aðra heildarafkomu

- 82A Í þættinum um aðra heildarafkomu skal setja fram sérلínur fyrir fjárhæðir á tímabilinu fyrir:

- a) aðra heildarafkomu (að undanskildum fjárhæðum í b-lið), flokkaðar eftir eðli þeirra og skipað saman í þær sem, í samræmi við aðra alþjóðlega reikningsskilastaðla (IFRS-staðla):

- i. verða ekki endurflokkaðar síðar og færðar í rekstrarreikning og
- ii. verða endurflokkaðar síðar og færðar í rekstrarreikning að uppfylltum tilteknum skilyrðum,

- b) hlutdeild í annarri heildarafkomu hlutdeildarféлага og fyrirtækja um samrekstur sem færð er með hlutdeildaraðferð, aðgreindar eftir hlutdeild liða sem, í samræmi við aðra alþjóðlega reikningsskilastaðla:

- i. verða ekki endurflokkaðar síðar og færðar í rekstrarreikning og
- ii. verða endurflokkaðar síðar og færðar í rekstrarreikning að uppfylltum tilteknum skilyrðum.

...

85. Eining skal setja fleiri sérلínur (þ.m.t. með því að aðgreina sérلínurnar í 82. lið), fyrirsagnir og millisamtölur fram í yfirliti eða yfirlitum um hagnað eða tap og aðra heildarafkomu einingar þegar slík framsetning skiptir máli fyrir skilning á rekstrarárangri einingarinnar.

- 85A Þegar eining setur fram millisamtölur í samræmi við 85. lið skulu samtölurnar:

- a) samanstanda af sérلínunum, mynduðum af fjárhæðum, sem eru færðar og metnar í samræmi við IFRS-staðla,
- b) settar fram og auðkenndar þannig að liðirnir í sérلínunum, sem millisamtalan samanstendur af, séu skýrir og skiljanlegir,

- c) vera í samræmi frá einu tímabili til annars sbr. 45. lið og
- d) ekki sýndar á meira áberandi hátt en þær millisamtölur og heildartölur sem IFRS-staðlar krefjast í yfirlitinu eða yfirlitunum um hagnað eða tap og aðra heildarafkomu.

85B Eining skal setja fram sérلínurnar í yfirliti eða yfirlitum um hagnað eða tap og aðra heildarafkomu, þar sem millisamtölur eru stemmdar af í samræmi við 85. lið við millisamtölur og heildartölur sem IFRS-staðlar krefjast í efnahagsreikningi.

...

Skipulag

112. Í skýringunum skal eftirfarandi koma fram:

- a) upplýsingar um grundvöll reikningsskilanna og sérstakar reikningsskilaaðferðir sem hafa verið valdar og notaðar í samræmi við 117.-124. lið,
- b) upplýsingar sem krafist er samkvæmt IFRS-stöðlum og ekki eru settar fram annars staðar í reikningsskilunum og
- c) upplýsingar sem koma ekki fram annars staðar í reikningsskilunum en skipta máli fyrir skilning á þeim.

113. Eining skal setja skýringarnar fram á kerfisbundinn hátt eftir því sem unnt er. Við ákvörðun á kerfisbundnum hætti skal einingin íhuga áhrif þess á skiljanleika og samanburðarhæfi reikningsskila sinna. Eining skal í hverjum lið í efnahagsreikningi og í yfirliti um hagnað eða tap og aðra heildarafkomu og í yfirliti um breytingar á eigin fé og yfirliti um sjóðstreymi vísa í allar tengdar upplýsingar í skýringum.

114. Dæmi um kerfisbundna röðun eða flokkun skýringanna eru:

- a) að leggja áherslu á þau svið í starfseminni sem einingin telur skipta mestu máli til skilnings á rekstrarárangri hennar og fjárhagsstöðu, s.s. að flokka saman upplýsingar um sérstakar rekstrarhreyfingar,
- b) að flokka saman upplýsingar um liði sem eru metnir með sama hætti, s.s. eignir sem eru metnar á gangvirði, eða
- c) að fylgja röð sérلínanna í yfirlitinu eða yfirlitunum um hagnað eða tap og aðra heildarafkomu og í efnahagsreikningi, s.s.:
 - i. yfirlýsing um að farið sé að IFRS-stöðlum (sjá 16. lið),
 - ii. mikilvægar reikningsskilaaðferðir sem er beitt (sjá 117. lið),
 - iii. upplýsingar til stuðnings þeim liðum sem birtir eru í efnahagsreikningi í yfirlitinu eða yfirlitunum um hagnað eða tap og aðra heildarafkomu og í yfirliti um breytingar á eigin fé og um sjóðstreymi, í þeirri röð sem hvert yfirlit og hver sérلína er sett fram í, og
 - iv. aðrar upplýsingar m.a. um:
 - 1) reiknaðar skuldbindingar (sjá IAS-staðal 37) og ófærðar, sammingsbundnar skuldbindingar og
 - 2) upplýsingar sem eru ekki fjárhagslegar, t.d. markmið og aðferðir einingarinnar við að stjórna fjárhagslegri áhættu (sjá IFRS-staðal 7).

115. [Felldur brott]

116. Einingu er heimilt að setja fram upplýsingar um grundvöll reikningsskilanna og tiltekna reikningsskilaaðferðir, sem beitt er, sem sérstakan hluta í reikningsskilunum.

Upplýsingar um reikningsskilaaðferðir**117. Eining skal greina frá mikilvægum reikningsskilaaðferðum sem samanstanda af:**

- a) þeim matsgrunni eða matsgrunnum sem notaðir eru við gerð reikningsskilanna og
- b) öðrum reikningsskilaaðferðum sem eru notaðar og skipta máli fyrir skilning á reikningsskilunum.

118. Mikilvægt er að notendur fái vitneskju um hvaða matsgrunn eða matsgrunna eining notar í reikningsskilunum (t.d. upphaflegt kostnaðarverð, endurkaupsverð, hreint söluvirði, gangvirði eða endurheimtanleg fjárhæð) vegna þess að grundvöllurinn, sem einingin byggir reikningsskilin á, hefur veruleg áhrif á greiningu notenda þeirra. Þegar eining notar fleiri en einn matsgrunn í reikningsskilum, t.d. þegar tilteknir eignaflokkar eru endurmetnir, nægir að veita upplýsingar um þann flokk eigna og skulda sem sérhver matsgrunnur er notaður á.

119. Þegar tekin er ákvörðun um hvort greina skuli frá tilteknum reikningsskilaaðferðum skulu stjórnendur íhuga hvort slíkar upplýsingar muni koma notendum að gagni við að skilja hvernig viðskipti, aðrir atburðir og aðstæður endurspeglast í rekstrarárangri og fjárhagsstöðu sem greint er frá í reikningsskilunum. Sérhver eining tekur til skoðunar eðli rekstrar sins og þær aðferðir sem notendur reikningsskila hennar geta vænst að greint sé frá fyrir þá tegund einingar. Upplýsingar um tilteknar reikningsskilaaðferðir eru einkum gagnlegar fyrir notendur þegar aðferðirnar eru valdar úr öðrum aðferðum sem eru leyfðar í IFRS-stöðlunum. Dæmi er veiting upplýsinga varðandi það hvort eining beitir gangvirði eða kostnaðarverðslíkani á fjárfestingareign sína (sjá IAS-staðal 40, *fjárfestingareignir*). Í sumum IFRS-stöðlum er gerð sérstök krafa um upplýsingar um tilteknar reikningsskilaaðferðir, m.a. þegar stjórnendur velja úr mismunandi aðferðum sem leyfðar eru í stöðlunum. Í IAS-staðli 16 er t.d. gerð krafa um upplýsingar um matsgrunna sem notaðir eru fyrir flokka rekstrarfjármuna.

120. [Felldur brott]

121. Reikningsskilaaðferð getur verið mikilvæg vegna eðlis rekstrar einingarinnar jafnvel þótt fjárhæðir á yfirstandandi og fyrri tímabilum séu ekki mikilvægar. Einnig er rétt að greina frá sérhverri mikilvægri reikningsskilaaðferð sem ekki er krafist samkvæmt IFRS-stöðlum en eining velur og beitir í samræmi við ákvæði IAS-staðals 8.

122. **Eining skal greina frá matsákvörðun stjórnenda, ásamt mikilvægum reikningsskilaaðferðum eða í öðrum skýringum, að undanskildum þeim ákvörðunum sem fela í sér mat (sjá 125. lið), við beitingu á þeim reikningsskilaaðferðum einingarinnar sem hafa mest áhrif á þær fjárhæðir sem eru færðar í reikningsskilunum.**

...

UMBREYTINGARÁKVÆÐI OG GILDISTÖKUDAGUR

...

139P Framtaksverkefni um upplýsingagjöf (breytingar á IAS-staðli 1), sem var gefið út í júní 2014, breytti liðum 10, 31, 54–55, 82A, 85, 113–114, 117, 119 og 122, bætti við liðum 30A, 55A og 85A–85B og felldi brott liði 115 og 120. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Einingum er ekki skylt að birta upplýsingarnar sem krafist er í ákvæðum 28.–30. liðar í IAS-staðli 8 að því er varðar þessar breytingar.

Afleiddar breytingar á öðrum stöðlum**IAS-staðall 7, *fjármálagæringar: upplýsingagjöf***

Ákvæðum 21. liðar er breytt og lið 44BB er bætt við.

Reikningsskilaaðferðir

21. Í samræmi við 117. lið í IAS-staðli 1, *framsetning reikningsskila*, (endurskoðaður 2007) greinir eining frá því í mikilvægum reikningsskilaaðferðum sínum hvaða matsgrunnur (eða matsgrunnar) er notaður við gerð reikningsskilanna og frá öðrum reikningsskilaaðferðum sem eru notaðar og skipta máli fyrir skilning á reikningsskilunum.

...

GILDISTÖKUDAGUR OG UMBREYTING

...

- 44BB Framtaksverkefni um upplýsingagjöf (breytingar á IAS-staðli 1), útgefið í desember 2014, breytti liðum 21 og B5.. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Heimilt er að beita þessum breytingum fyrir.

Í viðbæti B er lið B5 breytt.

Önnur upplýsingagjöf — reikningsskilaaðferðir (21. liður)

- B5 Í 21. lið er gerð krafa um birtingu upplýsinga um matsgrunninn (eða matsgrunnana) sem er notaður við gerð reikningsskilanna og aðrar reikningsskilaaðferðir sem eru notaðar og skipta máli fyrir skilning á reikningsskilunum. Að því er varðar fjármálagerninga geta slíkar upplýsingar verið m.a.:

a) ...

Í 122. lið í IAS-staðli 1 (endurskoðaður 2007) er einnig gerð krafa um að einingar greini frá matsákvörðun stjórnenda, ásamt mikilvægum reikningsskilaaðferðum eða í öðrum skýringum, að undanskildum þeim ákvörðunum sem fela í sér mat, við beitingu á þeim reikningsskilaaðferðum einingarinnar sem hafa mest áhrif á þær fjárhæðir sem eru færðar í reikningsskilunum.

IAS-staðall 34, árshlutareikningsskil

Ákvæðum 5. liðar er breytt og 57. lið er bætt við.

INNIHALD ÁRSHLUTAREIKNINGSSKILA

5. Samkvæmt skilgreiningu í IAS-staðli 1 skulu eftirfarandi efnisþættir vera í heildstæðum reikningsskilum:

...

- e) skýringar sem samanstanda af mikilvægum reikningsskilaaðferðum ásamt öðrum upplýsingum til skýringar,

...

GILDISTÖKUDAGUR

...

57. Framtaksverkefni um upplýsingagjöf (breytingar á IAS-staðli 1), útgefið í desember 2014, breytti 5. lið. Eining skal beita þessari breytingu að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Heimilt er að beita þeirri breytingu fyrir.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/2441

2016/EES/19/42

frá 18. desember 2015

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal IAS-staðal 27 (*)

FRAMKVÆMDASTJORN EVROPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ voru innleiddir tilteknir alþjóðlegir staðlar og túlkarnir sem voru fyrir hendi 15. október 2008.
- 2) Hinn 12. ágúst 2014 birti Alþjóðareikningsskilaráðið breytingar á alþjóðlegum reikningsskilastaðli IAS-staðall 27, *aðgreind reikningsskil*, með yfirskriftinni *Hlutdeildaraðferð í aðgreindum reikningsskilum*. Markmiðið með breytingunum er að gera einingum kleift að nota hlutdeildaraðferðina, eins og lýst er í IAS-staðli 28, *fjárfestingar í hlutdeildarfélögum og samrekstri*, til að gera grein fyrir fjárfestingum í dótturfélögum, samrekstri og hlutdeildarfélögum í aðgreindum reikningsskilum þeirra.
- 3) Breytingar á IAS-staðli 27 fela þess vegna í sér breytingar á IFRS-staðli 1 og IAS-staðli 28 til að tryggja að samræmi sé á milli alþjóðlegra reikningsskilastaðla.
- 4) Breytingarnar á IAS-staðli 27 fela í sér nokkrar tilvísanir í IFRS-staðal 9 sem ekki er hægt að beita nú þar sem Sambandið hefur ekki samþykkt IFRS-staðal 9. Því ber að lesa sérhverja tilvísun í IFRS-staðal 9, eins og mælt er fyrir um í viðaukanum við þessa reglugerð, sem tilvísun í IAS-staðal 39, *fjármálagæringar: færsla og mat*.
- 5) Evrópska ráðgjafarnefndin um reikningsskil staðfestir að breytingar á IAS-staðli 27 uppfylli skilyrðin fyrir innleiðingu sem eru sett fram í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002.
- 6) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1126/2008 til samræmis við það.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stýrinefndarinnar um reikningsskil.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1126/2008 er breytt sem hér segir:
 - a) alþjóðlegum reikningsskilastaðli IFRS-staðall 1, *innleiðing alþjóðlegra reikningsskilastaðla*, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
 - b) alþjóðlegum reikningsskilastaðli IAS-staðall 27, *aðgreind reikningsskil*, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
 - c) alþjóðlegum reikningsskilastaðli IAS-staðall 28, *fjárfestingar í hlutdeildarfélögum og samrekstri*, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 336, 23.12.2015, bls. 49. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 frá 3. nóvember 2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (Stjtið. ESB L 320, 29.11.2008, bls. 1).

2. Sérhverja tilvísun í IFRS-staðal 9, eins og mælt er fyrir um í viðaukanum við þessa reglugerð, ber að lesa sem tilvísun í IAS-staðal 39, *fjármálagerningar: færsla og mat*.

2. gr.

Félög skulu beita breytingunum, sem vísað er til í 1. gr., eigi síðar en frá og með upphafsdegi fyrsta fjárhagsárs þeirra sem hefst 1. janúar 2016 eða síðar.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. desember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Hlutdeildaraðferð í aðgreindum reikningsskilum

(Breytingar á IAS-staðli 27)

Breytingar á IAS-staðli 27

Aðgreind reikningsskil

Ákvæðum liða 4–7, 10, 11B og 12 er breytt og lið 18J er bætt við.

SKILGREININGAR

4. Í þessum staðli er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

...

Aðgreind reikningsskil eru reikningsskil sem eru sett fram af einingu þar sem einingin gæti valið, með fyrirvara um kröfurnar í þessum staðli, að færa fjárfestingar í dótturfélögum, samrekstri og hlutdeildarfélögum annaðhvort á kostnaðarverði í samræmi við IFRS-staðal 9, *fjármálagæðingarnar*, eða með því að nota hlutdeildaraðferð, eins og lýst er í IAS-staðli 28, *fjárfestingar í hlutdeildarfélögum og samrekstri*.

5. Eftirfarandi hugtök eru skilgreind í viðbæti A í IFRS-staðli 10, *samstæðureikningsskil*, viðbæti A í IFRS-staðli 11, *sameiginlegt fyrirkomulag* og 3. lið IAS-staðals 28:

— hlutdeildarfélag

— hlutdeildaraðferð

— ...

6. Aðgreind reikningsskil eru reikningsskil sem eru sett fram til viðbótar samstæðureikningsskilum, eða til viðbótar reikningsskilum fjárfestis sem hefur ekki fjárfest í dótturfélögum en hefur fjárfest í hlutdeildarfélögum eða samrekstri, þar sem þess er krafist í IAS-staðli 28 að fjárfestingar í hlutdeildarfélögum eða samrekstri séu færðar með hlutdeildaraðferðinni, nema í þeim aðstæðum sem settar eru fram í liðum 8–8A.

7. Reikningsskil einingar, sem ekki á dótturfélag, hlutdeild í hlutdeildarfélagi eða samrekstri, eru ekki aðgreind reikningsskil.

...

UNDIRBÚNINGUR AÐGREINDRA REIKNINGSSKILA

...

10. Þegar eining gerir aðgreind reikningsskil skal hún gera grein fyrir fjárfestingum í dótturfélögum, samrekstri og hlutdeildarfélögum, annaðhvort:

a) á kostnaðarverði,

b) í samræmi við IFRS-staðal 9 eða

c) með því að nota hlutdeildaraðferðina eins og lýst er í IAS-staðli 28.

Einingin skal beita sömu reikningsskilum fyrir hvern fjárfestingarflokk. Fjárfestingar, sem færðar eru á kostnaðarverði eða með því að nota hlutdeildaraðferðina, skulu færðar í samræmi við IFRS-staðal 5, *fastaffjármunir sem haldið er til sölu og aflögð starfsemi*, þegar þær eru skilgreindar sem haldið til sölu eða til úthlutunar (eða eru í ráðstöfunarflokki sem er flokkaður sem haldið til sölu eða til úthlutunar). Mat á fjárfestingum, sem færðar eru í samræmi við IFRS-staðal 9, er ekki breytt við slíkar aðstæður.

...

- 11B Þegar móðurfélag annaðhvort hættir að vera fjárfestingareining eða verður fjárfestingareining skal það gera grein fyrir breytingunni frá þeim degi sem breytingin á sér stað eins og hér segir:
- a) þegar eining hættir að vera fjárfestingareining skal hún gera grein fyrir fjárfestingu í dótturfélagi í samræmi við 10. lið. Dagsetning breytingar á stöðu telst vera dagurinn sem talinn er kaupdagurinn. Gangvirði dótturfélagsins á þeim degi sem talinn er kaupdagur skal vera yfirfært það sem talið er endurgjald þegar gerð er grein fyrir fjárfestingunni í samræmi við 10. lið,
 - i. [felldur brott]
 - ii. [felldur brott]
 - b) þegar eining verður fjárfestingareining skal hún gera grein fyrir fjárfestingu í dótturfélagi á gangvirði í rekstrarreikningi í samræmi við IFRS-staðal 9. Færa skal mismuninn á milli fyrra bókfærðs verðs dótturfélagsins og gangvirðis þess daginn sem breyting á stöðu fjárfestisins á sér stað sem hagnað eða tap í rekstrarreikningi. Færa skal með uppsafnaða fjárhæð hvers kyns hagnaðar eða taps, sem þegar hefur verið færð sem önnur heildarafkoma að því er varðar þessi dótturfélög, eins og fjárfestingareiningin hafi ráðstafað þessum dótturfélögum daginn sem breytingin varð á stöðunni.
12. Arður frá dótturfélagi, samrekstri eða hlutdeildarfélagi er færður í aðgreind reikningsskil einingar þegar réttur einingarinnar til arðgreiðslunnar hefur verið ákvarðaður. Arður er færður í rekstrarreikning nema einingin velji að nota hlutdeildaraðferðina en þá er arðurinn færður til lækkunar á bókfærðu verði fjárfestingarinnar.

...

GILDISTÖKUDAGUR OG UMBREYTING

...

- 18J Hlutdeildaraðferð í aðgreindum reikningsskilum (breytingar á IAS-staðli 27), útgefin í ágúst 2014, breytti lið 4–7, 10, 11B og 12. Eining skal beita þessum breytingum afturvirkir að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar, í samræmi við IAS-staðal 8, *reikningsskilaaðferðir*, *breytingar á reikningshaldslegu mati og skekkjur*. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum fyrir fyrri tímabil.

Afléiddar breytingar á öðrum stöðlum

IFRS-staðall 1, *innleiðing alþjóðlegra reikningsskilastaðla*

Lið 39Z er bætt við.

GILDISTÖKUDAGUR

...

- 39Z Hlutdeildaraðferð í aðgreindum reikningsskilum (breytingar á IAS-staðli 27), útgefin í ágúst 2014, breytti lið D14 og bætti við lið D15A. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum fyrir fyrri tímabil.

Í viðbæti D er lið D14 breytt og lið D15A er bætt við.

Fjárfestingar í dótturfélögum, samrekstri og hlutdeildarfélögum

- D14 Þegar eining gerir aðgreind reikningsskil skal hún samkvæmt IAS-staðli 27 gera grein fyrir fjárfestingum í dótturfélögum, samrekstri og hlutdeildarfélögum, annaðhvort:
- a) á kostnaðarverði,
 - b) í samræmi við IFRS-staðal 9 eða
 - c) með því að nota hlutdeildaraðferðina eins og lýst er í IAS-staðli 28.

...

D15A Ef notandi, sem beitir stöðlunum í fyrsta sinn, færir slíka fjárfestingu með því að nota hlutdeildaraðferðina eins og lýst er í IAS-staðli 28:

- a) beitir notandi, sem beitir stöðlunum í fyrsta sinn, undanþágunni fyrir fyrri sameiningu fyrirtækja (viðbætur C) við kaup á fjárfestingunni,
- b) ef einingin beitir stöðlunum í fyrsta sinn á aðgreind reikningsskil sín fyrr en á samstæðureikningsskil sín og
 - i. síðar en móðurfélag hennar skal einingin beita ákvæðum liðar D16 í aðgreindum reikningsskilum sínum,
 - ii. síðar en dótturfélag hennar skal einingin beita ákvæðum liðar D17 í aðgreindum reikningsskilum sínum.

IAS-staðall 28, fjárfestingar í hlutdeildarfélögum og samrekstri

Ákvæðum 25. liðar er breytt og lið 45B er bætt við.

Breytingar á eignarhaldi

25. Þegar eignarhlutur einingar í hlutdeildarfélagi eða samrekstri minnkar, en fjárfestingin er áfram flokkuð annaðhvort sem hlutdeildarfélag eða samrekstur, skal einingin endurflokka í rekstrarreikning hlutfall hagnaðar eða taps, sem áður var flokkað í aðra heildarafkomu, í tengslum við minnkunina á eignarhlutanum ef þess verður krafist að hagnaður eða tap verði endurflokkað í rekstrarreikning við ráðstöfun á tengdum eignum eða skuldum.

...

GILDISTÖKUDAGUR OG UMBREYTING

...

- 45B Hlutdeildaraðferð í aðgreindum reikningsskilum (breytingar á IAS-staðli 27), útgefin í ágúst 2014, breytti lið 25. Eining skal beita þessum breytingum afturvirkir að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2016 eða síðar, í samræmi við IAS-staðal 8, *reikningsskilaaðferðir*, *breytingar á reikningshaldslegu mati og skekkjur*. Fyrri beiting er heimil. Ef eining beitir þeirri breytingu að því er varðar fyrri tímabil skal hún greina frá því.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/596****2016/EES/19/43****frá 15. apríl 2015****um breytingu á reglugerð (EB) nr. 606/2009 að því er varðar aukningu á hámarksheildarinnihaldi
brennisteinsdíoxíðs ef það er nauðsynlegt vegna loftslagsskilyrða (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 frá 17. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 922/72, (EBE) nr. 234/79, (EB) nr. 1037/2001 og (EB) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, einkum c-lið 91. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Leyfilegt hámarksheildarinnihald brennisteinsdíoxíðs í víni er sett fram í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 606/2009 ⁽²⁾. Í 4. lið A-liðar I. viðauka B er kveðið á um að framkvæmdastjórninni sé heimilt að ákveða að hlutaðeigandi aðildarríki geti leyft hækkun á hámarksheildarinnihaldi brennisteinsdíoxíðs, sem er undir 300 milligrömmum á lítra, um að hámarki 50 milligrömm á lítra ef það er nauðsynlegt vegna loftslagsskilyrða.
- 2) Hinn 1. desember 2014 sendu lögbær yfirvöld í Þýskalandi opinbera beiðni um að leyfilegt hámarksheildarinnihald brennisteinsdíoxíðs í víni, sem er undir 300 milligrömmum á lítra, verði aukið um 50 milligrömm á lítra fyrir vín sem eru framleidd úr þrúgnauppskeru ársins 2014 af vínræktarsvæðum í þýsku sambandsríkjunum „Baden-Württemberg“, „Bayern“, „Hessen“ og „Rheinland-Pfalz“.
- 3) Tæknilegar leiðbeiningar, sem lögbær þýsk yfirvöld lögðu fram, benda til þess að loftslagsskilyrði, einkum hlýtt og rakt veður við uppskeru, hafi stuðlað að þróun skaðvalda sem mynda píruvat, asetaldéhýð og alfa-ketóglútarsýru. Þessi efni bindast brennisteinsdíoxíði og draga úr virkni þess sem rotvarnarefnis. Því þarf meira magn af brennisteinsdíoxíði til að tryggja rétta vínframleiðslu og rétta rotvörn í víni sem er framleitt úr þessum þrúgum. Af þeim sökum er tímabundna heimildin, sem um getur í 4. lið A-liðar I. viðauka B við reglugerð (EB) nr. 606/2009, eini tiltæki valkosturinn sem gerir kleift að framleiða vín, sem er hægt að setja á markað, úr þeim þrúgum sem hafa orðið fyrir áhrifum af þessum óhagstæðu veðurskilyrðum.
- 4) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 606/2009 til samræmis við það.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Í stað 1. viðbætis við I. viðauka B við reglugerð (EB) nr. 606/2009 komi texti viðaukans við þessa reglugerð.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 99, 16.4.2015, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 63/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 671.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 606/2009 frá 10. júlí 2009 um tilteknar, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 479/2008 að því er varðar flokka vínræktarafurða, vínfræðilegar vinnsluáðferðir og takmarkanir þar að lútandi (Stjtið. ESB L 193, 24.7.2009, bls. 1).

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. apríl 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

„I. viðbætur

Aukning á hámarksheildarinnihaldi brennisteinsdíoxíðs ef það er nauðsynlegt vegna loftslagsskilyrða

	Ár	Aðildarríki	Vínræktarsvæði	Viðkomandi vín
1.	2000	Þýskaland	Öll vín ræktarsvæði Þýskalands.	Öll vín framleidd úr þrúgnauppskeru ársins 2000.
2.	2006	Þýskaland	Vín ræktarsvæðin á svæðunum Baden-Württemberg, Bayern, Hessen og Rheinland-Pfalz.	Öll vín framleidd úr þrúgnauppskeru ársins 2006.
3.	2006	Frakkland	Vín ræktarsvæðin í sýslunum Bas-Rhin og Haut-Rhin.	Öll vín framleidd úr þrúgnauppskeru ársins 2006.
4.	2013	Þýskaland	Vín ræktarsvæðin sem afmarkast af vernduðu upprunatáknuninni „Mosel“ og vernduðu landfræðilegu merkingunum „Landwein der Mosel“, „Landwein der Ruwer“, „Landwein der Saar“ og „Saarländischer Landwein“.	Öll vín framleidd úr þrúgnauppskeru ársins 2013.
5.	2014	Þýskaland	Vín ræktarsvæðin í sambandsríkjunum „Baden-Württemberg“, „Bayern“, „Hessen“ og „Rheinland-Pfalz“.	Öll vín framleidd úr þrúgnauppskeru ársins 2014

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1576****2016/EES/19/44****frá 6. júlí 2015**

**um breytingu á reglugerð (EB) nr. 606/2009 að því er varðar tiltekna vínfræðilegar
vinnsluaðferðir og á reglugerð (EB) nr. 436/2009 að því er varðar skráningu á þessum
vinnsluaðferðum í skrár sem halda skal fyrir vingeirann (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 frá 17. desember 2013 um sameiginlegt
markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 922/72, (EBE) nr. 234/79,
(EB) nr. 1037/2001 og (EB) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. og g-lið 3. mgr. 75. gr. og e-lið 3. mgr. 147. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 3. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 606/2009 ⁽²⁾ er mælt fyrir um leyfilegar
vínfræðilegar vinnsluaðferðir í I. viðauka A við þá reglugerð. Alþjóðavinstofnunin hefur samþykkt ályktanir um
að leyfa þrjár nýjar vínfræðilegar vinnsluaðferðir. Til þess að taka tækniframfarir til greina og gera framleiðendum
innan Sambandsins kleift að nýta sér sömu möguleika og standa framleiðendum í þriðju löndum til boða ætti að leyfa
þessar nýju vínfræðilegu vinnsluaðferðir í Sambandinu með þeim notkunarskilyrðum sem Alþjóðavinstofnunin hefur
skilgreint.
- 2) Sérstök hætta er á að tiltekna vínfræðilegar vinnsluaðferðir séu notaðar á svíksamlegan hátt og skal það skráð í
skrárnar skv. 41. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 436/2009 ⁽³⁾. Af þessum sökum ætti að færa
þessar þrjár nýju vínfræðilegu vinnsluaðferðir í skrárnar, þ.e. meðhöndlun á vínnum með notkun á himnutækni ásamt
virku kolefni, notkun á pólývínýlimídasól-/pólývínýlpýrrólíðónsamfjölliðum og notkun á silfurklóríði, en síðustu tvö
efnin eru hjálparefni við vinnslu.
- 3) Því ætti að breyta reglugerðum (EB) nr. 606/2009 og (EB) nr. 436/2009 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

*1. gr.***Breyting á reglugerð (EB) nr. 606/2009**

Ákvæðum I. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 606/2009 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 246, 23.9.2015, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 64/2016 frá 18. mars 2016
um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 671.

(2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 606/2009 frá 10. júlí 2009 um tiltekna, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB)
nr. 479/2008 að því er varðar flokka vínrektarafurða, vínfræðilegar vinnsluaðferðir og takmarkanir þar að lútandi (Stjtið. ESB L 193, 24.7.2009, bls. 1).

(3) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 436/2009 frá 26. maí 2009 um nákvæmar reglur um beitingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 479/2008 að því
er varðar skrána yfir vínkrur, lögboðnar yfirlýsingar og söfnun upplýsinga til að vakta vinnmarkaðinn, fylgiskjöl með sendingum vínafrúða og skrár sem
halda skal fyrir vingeirann (Stjtið. ESB L 128, 27.5.2009, bls. 15).

2. gr.

Breyting á reglugerð (EB) nr. 436/2009

Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 41. gr. reglugerðar (EB) nr. 436/2009 bætast eftirfarandi liðir við:

- „x) meðhöndlun með notkun á himnutækni ásamt virku kolefni,
- y) notkun á pólývínýlimidasól-/pólývínýlpýrrólidónsamfjölliðum,
- z) notkun á silfurklóríði.“

3. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. júlí 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 606/2009 er breytt sem hér segir:

- 1) Eftirfarandi línur, 53, 54 og 55, bætist við í töfluna:

1	2	3
Vínfræðileg vinnsluaðferð	Skilyrði fyrir notkun	Takmarkanir á notkun
„53 Meðhöndlun á vínnum með notkun á himnutækni ásamt virku kolefni til að draga úr umframmagni 4-etylphenóls og 4-etylguvajakóls	Fyrir vín og samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 19. viðbæti	
54 Notkun á pólývínýlimidasól-/pólývínýlpýrrólíðónsamfjölíðum (PVI/PVP)	Fyrir must og vín og samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 20. viðbæti	Ekki meira en 500 mg/l (ef því er bætt í bæði must og vín má heildarmagnið ekki fara yfir 500 mg/l)
55 Notkun á silfurklóríði	Fyrir vín og samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 21. viðbæti	Ekki meira en 1 g/hektólítra, efna-leifar í víni < 0,1 mg/l (silfur)“

- 2) Eftirfarandi 19., 20. og 21. viðbætur bætist við:

„19. viðbætur

Kröfur varðandi meðhöndlun á vínnum með notkun á himnutækni ásamt virku kolefni til að draga úr umframmagni 4-etylphenóls og 4-etylguvajakóls

Markmið meðhöndlunarinnar er að draga úr innihaldi 4-etylphenóls og 4-etylguvajakóls af örverufræðilegum uppruna sem veldur skynmatsgöllum og felur ilm vínsins.

Kröfur:

- Vínfræðingur eða sérhæfður tæknimaður skal hafa umsjón með meðhöndluninni.
- Meðhöndlunin skal tilgreind í skránum sem um getur í 2. mgr. 147. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.
- Himnurnar, sem eru notaðar, skulu vera í samræmi við kröfurnar í reglugerð (EB) nr. 1935/2004 og reglugerð (EB) nr. 10/2011 og landsbundin ákvæði sem samþykkt eru til framkvæmdar þeirra. Þær skulu vera í samræmi við kröfurnar í Alþjóðlegu, vínfræðilegu skránni sem Alþjóðavinstofnunin gefur út.

20. viðbætur

Kröfur varðandi pólývínýlimidasól-/pólývínýlpýrrólíðónsamfjölíður (PVI/PVP)

Tilgangurinn með notkun pólývínýlimidasól-/pólývínýlpýrrólíðónsamfjölíða er að koma í veg fyrir galla af völdum of mikils málminnihalds og til að draga úr óæskilega miklum styrk málma.

Kröfur:

- Samfjölíður skal fjarlægja með síun eigi síðar en tveimur dögum eftir að þeim er bætt við, að teknu tilliti til varúðarreglunnar.
- Ef um er að ræða skýjað must skal bæta samfjölíðunum við í fyrsta lagi að hámarki tveimur dögum fyrir síun.

- 3) Vínfræðingur eða sérhæfður tæknimaður skal hafa umsjón með meðhöndluninni.
- 4) Meðhöndlunin skal tilgreind í skránum sem um getur í 2. mgr. 147. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.

21. viðbætur

Kröfur varðandi silfurklóríð

Silfurklóríð er notað við meðhöndlun á vínnum til að fjarlægja óeðlilega lykt í tengslum við gerjun og geymslu (af völdum afoxunarhvarfa vegna þess að brennisteinsvetni og þíól eru fyrir hendi).

Kröfur:

- 1) Vínfræðingur eða sérhæfður tæknimaður skal hafa umsjón með meðhöndluninni.
 - 2) Meðhöndlunin skal tilgreind í skránum sem um getur í 2. mgr. 147. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.
 - 3) Silfurklóríð, sem er bætt við vín, skal notað með óvirku burðarefni s.s. kísilgúr, bentóníti, kaólíni o.s.frv. Fjarlægja skal botnfallið með því að nota viðeigandi, eðlisræna aðferð og það skal meðhöndlað innan sérhæfðs geira.
-

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) nr. 1271/2014****2016/EES/19/45****frá 28 nóvember 2014****um að heimila hækkun marka fyrir auðgun víns sem framleitt er úr þrúgum úr uppskeru ársins
2014 úr tilteknum vínþrúguyrkjum í tilteknum vínræktarhéruðum eða hlutum þeirra (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 frá 17. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 922/72, (EBE) nr. 234/79, (EB) nr. 1037/2001 og (EB) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, einkum 91. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í lið A.3 í I. hluta VIII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 er kveðið á um að aðildarríki megi fara fram á að mörk vegna aukningar á alkóhólstyrkleika (auðgun) víns miðað við rúmmál séu hækkuð um 0,5% á árum þegar veðurfarsskilyrði eru einstaklega óhagstæð.
- 2) Belgía, Búlgaría, Tékkland, Þýskaland, Frakkland, Króatía, Ítalía, Ungverjaland, Austurríki, Rúmenía, Slóvenía og Slóvakía hafa farið fram á slíka hækkun á mörkum fyrir auðgun víns, sem framleitt er úr þrúgum úr uppskeru ársins 2014, þar eð veðurfarsskilyrði á vaxtartímabilinu hafa verið einstaklega óhagstæð. Búlgaría, Tékkland, Króatía, Ungverjaland, Austurríki, Rúmenía, Slóvenía og Slóvakía hafa lagt fram slíka beiðni fyrir öll vínræktarhéruð sín. Belgía lagði fram beiðni fyrir eitt hérað, Þýskaland fyrir nokkur héruð og hluta héraðanna Mosel og Saale-Unstrut, Frakkland fyrir nokkur sveitarfélög í sýslunum Aude og Hérault, og Ítalía fyrir nokkur héruð í Norður- og Mið-Ítalíu og svæði með verndaðri upprunatáknun í héruðum Umbria og Lazio. Belgía, Frakkland og Ítalía hafa farið fram á hækkun á mörkum fyrir auðgun alls víns sem gert er úr þrúguyrki sem ræktað er á þeim svæðum sem hafa liðið fyrir einstaklega óhagstæð veðurskilyrði. Þýskaland fór eingöngu fram á hækkun á mörkum fyrir auðgun fyrir vín sem er gert úr tilteknu vínþrúguyrki sem varð fyrir áhrifum í héruðum Baden, Württemberg og Mecklenburger Landwein og viðkomandi hluta af héraðinu Saale-Unstrut.
- 3) Vegna hinna einkar óhagstæðu veðurskilyrða á árinu 2014 gera mörkin fyrir aukningu á styrk náttúrulegs alkóhóls, sem kveðið er á um í lið A.2 í I. hluta VIII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013, það ekki kleift í tilteknum vínræktarhéruðum eða hlutum þeirra að framleiða vín með viðeigandi heildaralkóhólstyrkleika úr öllum eða tilteknum vínþrúguyrkjum sem alla jafna er eftirspurn eftir á markaði.
- 4) Með hliðsjón af tilgangi I. hluta VIII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013, þ.e. að draga úr og takmarka auðgun víns, og að teknu tilliti til óvenjulegs eðlis undanþágunnar í lið A.3 í þeim hluta ætti einungis að veita leyfi fyrir hækkun marka fyrir auðgun víns fyrir vínræktarhéruð eða hluta þeirra og fyrir þrúguyrki sem orðið hafa fyrir áhrifum vegna einstaklega óhagstæðra veðurfarsskilyrða. Í Belgíu ætti því einungis að veita leyfið fyrir héraðið Wallonia sem hefur liðið fyrir slík veðurfarsskilyrði. Í Þýskalandi ætti einungis að veita leyfið fyrir vín úr vínþrúguyrkjunum Blauer Spätburgunder, Schwarzes Riesling, Blauer Gutedel, Weißer Gutedel og Blauer Trollinger sem hafa orðið fyrir áhrifum vegna slíkra veðurfarsskilyrða í héraðinu Baden; fyrir vín úr öllum rauðum vínþrúguyrkjum sem hafa orðið fyrir áhrifum vegna slíkra veðurfarsskilyrða í héruðum Hessische Bergstraße og Rheingau; úr öllum rauðum vínþrúguyrkjum og úr hvítu vínþrúguyrkjum Bacchus, Blauer Silvaner, Cabernet Blanc, Grüner Silvaner, Johanniter, Müller-Thurgau, Ruländer, Sauvignon Blanc, Scheurebe, Weißer Elbling, Weißer Gutedel, Weißer Riesling og Weißer Burgunder sem hafa orðið fyrir áhrifum vegna slíkra veðurfarsskilyrða í hluta héraðsins Saale-Unstrut; úr vínþrúguyrkinu Blauer Trollinger sem hefur orðið fyrir áhrifum vegna slíkra veðurfarsskilyrða í héraðinu Württemberg; úr vínþrúguyrkjum Phoenix, Müller-Thurgau, Elbling og Regent sem hafa orðið fyrir áhrifum vegna slíkra veðurfarsskilyrða í héraðinu Mecklenburger Landwein; og úr öllum vínþrúguyrkjum í héruðunum Ahr, Mittelrhein, Nahe, Pfalz og Rheinhessen og í hluta héraðsins Mosel sem hafa liðið fyrir slík veðurfarsskilyrði. Í Frakklandi ætti einungis að veita leyfið fyrir takmarkaðan fjölda sveitarfélaga í sýslunum Aude og Hérault sem hafa liðið fyrir slík veðurfarsskilyrði. Á Ítalíu ætti einungis að veita leyfið í héruðunum Veneto, Friuli-Venezia-Giulia, Provincia autonoma di Trento, Provincia autonoma di Bolzano, Lombardia, Piemonte, Emilia-Romagna, Toscana, Abruzzo og Puglia og á svæðinu með verndaðu upprunatáknuninni „Orvieto“ í héruðum Umbria og Lazio, sem hafa liðið fyrir slík veðurfarsskilyrði.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 344, 29.11.2014, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 671.

- 4) Því er rétt að heimila hækkun marka fyrir auðgun víns, sem framleitt er úr öllum eða tilteknum vínþrúguyrkjum úr uppskeru ársins 2014 í vínæktarhéruðum í Belgíu, Búlgaríu, Tékklandi, Þýskalandi, Frakklandi, Króatíu, Ítalíu, Ungverjalandi, Austurríki, Rúmeníu, Slóveníu og Slóvakíu eða hlutum þeirra.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í vínæktarhéruðunum eða hlutum þeirra, sem tilgreind eru í viðaukanum við þessa reglugerð og að því er varðar öll eða tiltekin vínþrúguyrki eins og tilgreint er í þeim viðauka, þrátt fyrir lið A.3 í I. hluta VIII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013, má aukning á styrk náttúrulegs alkóhóls miðað við rúmmál í ferskum þrúgum úr uppskeru ársins 2014, þrúgumusti, þrúgumusti í gerjun, nýju víni sem er enn í gerjun og víni sem er framleitt með því að nota þrúgur úr uppskeru ársins 2014, ekki fara yfir eftirfarandi mörk:

- a) 3,5% miðað við rúmmál á vínæktarsvæði A, eins og um getur í I. viðbæti við VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013,
- b) 2,5% miðað við rúmmál á vínæktarsvæði B, eins og um getur í I. viðbæti við VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013,
- c) 2,0% miðað við rúmmál á vínæktarsvæði C, eins og um getur í I. viðbæti við VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. nóvember 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

VIDAUKI

Vínþrúguyrki og vínæktarhéruð eða hlutar þeirra þar sem leyfilegt er að hækka mörk auðgunar skv. 1. gr.

Aðildarríki	Vínæktarhéruð eða hlutar þeirra (vínæktarsvæði)	Yrki
Belgía	Vínæktarhéruð í Wallonia (svæði A)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Búlgaría	Öll vínæktarhéruð (svæði C)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Tékkland	Öll vínæktarhéruð (svæði A og B)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Þýskaland	Vínæktarhéraðið í Ahr	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
	Vínæktarhéraðið í Baden (svæði B)	Vínþrúguyrki: Blauer Spätburgunder, Schwarzriesling, Blauer Gutedel, Weißer Gutedel og Blauer Trollinger
	Vínæktarhéraðið í Hessische Bergstraße (svæði A)	Öll viðurkennd rauð vínþrúguyrki
	Vínæktarhéraðið í Mittelrhein (svæði A)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
	Vínæktarhéraðið í Mosel, að undanskildu svæðinu Perl, Oberperl, Nennig og Sehndorf (svæði A)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
	Vínæktarhéraðið í Nahe (svæði A)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
	Vínæktarhéraðið í Pfalz (svæði A)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
	Vínæktarhéraðið í Rheingau (svæði A)	Öll viðurkennd rauð vínþrúguyrki
	Vínæktarhéraðið í Rheinhessen (svæði A)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
	Vínæktarhéraðið í Saale-Unstrut, að undanskildu svæðinu Potsdam-Mittelmark (svæði A)	Öll viðurkennd rauð vínþrúguyrki og hvítu vínþrúguyrkin: Bacchus, Blauer Silvaner, Cabernet Blanc, Grüner Silvaner, Johanniter, Müller-Thurgau, Ruländer, Sauvignon Blanc, Scheurebe, Weißer Elbling, Weißer Gutedel, Weißer Riesling og Weißer Burgunder
	Vínæktarhéraðið í Württemberg (svæði A)	Vínþrúguyrkið Blauer Trollinger
	Vínæktarhéraðið í Mecklenburger Landwein (svæði A)	Vínþrúguyrki: Phoenix, Müller-Thurgau, Elbling og Regent

Aðildarríki	Vínæktarhéruð eða hlutar þeirra (vínæktarsvæði)	Yrki
Frakkland	Eftirtalin sveitarfélög (svæði C): — í sýslunni Aude: Aigues Vives, Alairac, Antugnac, Argeliers, Argens Minervois, Arzens, Azille, Badens, Bagnoles, Baraigne, Bellegarde du Razès, Belvèze du Razès, Bize Minervois, Blomac, Bouilhonnac, Brezilhac, Brugairolles, Cailhau, Calhavel, Cambieure, Camplong d'Aude, Canet, Carcassonne, Castelnaudary, Castelnau d'Aude, Caunes Minervois, Caux et Sauzens, Conques sur Orbier, Escales, Escueillens et Saint Just de Bélargard, Espérazza, Fabrezan, Fa, Fanjeaux, Fenouillet du Razès, Ferran, Fleury d'Aude, Fontiès d'Aude, Ginestas, Gourvieille, Gramazie, Grèzes, Gruissan, Herminis, Homps, Hounoux, La Courtete, Lafage, La Force, La Redorte, Lasbordes, La Serpent, Lasserre de Prouille, Laure Minervois, Lavalette, Les Casses, Lezignan, Limousis, Mailhac, Malves en Minervois, Maquens, Mas Stes Puelles, Marcorignan, Marseillette, Mazerolles du Razès, Mirepeisset, Molleville, Montazels, Montbrun les Corbières, Montferrand, Montgradail, Montquiers, Montmaur, Montreal, Montseret, Moussoulens, Narbonne, Orsans, Ouveillan, Paraza, Plavilla, Pennautier, Pepieux, Peyriac Minervois, Pouzols Minervois, Puicheric, Raissac d'Aude, Ribouisse, Ricaud, Rieux Minervois, Roquecourbe-Minervois, Roubia, Roullens, Rouvenac, Rustiques, Saint Couat d'Aude, Saint Frichoux, Saint Gauderic, Saint Laurent de la Cabrerisse, Saint Marcel sur Aude, Saint Martin Lalande, Saint Michel de Lanes, Saint Nazaire d'Aude, Saint Papoul, Sainte Valiere, Salleles Cabardes, Salleles d'Aude, Salsigne, Signalens, Thezan des Corbieres, Tournissan, Tourouzelle, Trausse Minervois, Ventenac Minervois, Villalbe, Villalier, Villarzel Cabardes, Villautou, Villedaigne, Villedubert, Villegly, Villemoustausou, Villeneuve Minervois, Villeneuve les Montreal og Villesiscle, — í sýslunni Hérault: Beaufort, Montels, Olonzac og Oupia.	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Krótía	Öll vínæktarhéruð (svæði B og C)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Ítalía	Vínæktarhéruð í Veneto, Friuli-Venezia-Giulia, Provincia autonoma di Trento, Provincia autonoma di Bolzano, Lombardia, Piemonte, Emilia-Romagna, Toscana, Abruzzo, Puglia og á svæði með vernduðu upprunatáknuninni „Orvieto“ (svæði C)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Ungverjaland	Öll vínæktarhéruð (svæði C)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Austurríki	Öll vínæktarhéruð (svæði B)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Rúmenía	Öll vínæktarhéruð (svæði B og C)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Slóvenía	Öll vínæktarhéruð (svæði B og C)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki
Slóvakía	Öll vínæktarhéruð (svæði B og C)	Öll viðurkennd vínþrúguyrki